ÖNSÖZ

Mevcut türkçe Kur'an meallerinde; bazı ayet lere malesef ''Allah insanları dalalete düşürüyor (saptırıyor), kulaklarını kalplerini mühürlüyor ve gözlerede perde çeker anlamları verilmiş ki bu tamamen hatalıdır. Bu sebepten zihinlerde ciddi soru işaretleri oluşmaktadır. Çünkü Allah yarattı ğı insanlara kendi eliyle haşa zulüm edecek değildir. Bu Kur'an Tercümesini hazırlamamızın asıl gayesi, Kur'an bütünlüğü içerisinde anlam sal çelişkilere mahal vermeden , vahyin vermiş olduğu mesajın dışına çıkmadan anlama çabası dır.

Şayet göremediğimiz hatalarımız varsa mü'min kardeşlerimizin bizleri haberdar etmelerini uma rız. (viyanakuranokulu@gmail.com)

Bu meali hazırlarken mevcut birçok meal lerden (yaklaşık 38 adet) ve Reşid Rıza tef siri, Elmalılı Hamdi Yazır, Razı Tefsiri, bazı alimlerden örneğin: Ali Cübbai, Kadı Abdül Cebbar ve İmam Zamahşeri'nden faydala nılmıştır.

NİSA 82: **Hâla Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah' tan baş kası tarafından gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık / çelişki bulurlardı.**

"

"Kur'an hakkında yorum yaparken Kur'an'ın hiç bir zaman bütünlüğüne ters düşülmemelidir.

AÇIKLAMA:

Ayetlerde geçen (شاء) Kur'an'da İrade, Şey ve Fıtrat: Şey **(شَيْءٌ)**, kader ve irade; birbirleriyle ilişkisi olan kelimelerdir. Şey varlık; kader varlıktaki ölçü, irade de bir şeyi var etme isteği veya kararıdır. Fıtrat ise varlıkların yapısını oluşturan, geliştiren ve değişti ren kanunlar bütünüdür. Şey **(شَيْءٌ)** hem mastar hem isimdir. Mastar, kelimenin türetildiği kaynaktır. "Şey" den mimli mastar olarak **(مشيئة)** meşîet türetilmiştir. Bu kelime Kur'ân 'da yoktur. Bazı zayıf hadislerde ve bir kısım edebi eserlerde az da olsa rastlanabilir. Arapların pek bilmediği meşîete, sonraları bir delile dayanmadan irade anlamı veril miş, bu anlam Kur'ân'da çokça yer alan şâe **(شاء)** fiiline taşınmış ve daha sonra da şöyle bir kural oluşturulmuştur.

أهل م عند الإرادة و ال شيئة بين فرق لا السنة

Hâlbuki şâe (شاء) de tıpkı meşîet(مشيئة) gibi şey (شَيْءٌ)'den türemiştir. Dolayı sıyla ona, şey (شَيْءٌ)'in anlamından farklı anlam yüklenemez. Ama olan olmuş ve şâe (شاء)'nin anlamı değiştirilmiştir. Bu da Müslümanların şeyi (çoğulu eşya) doğ ru anlamalarını engellemiş, İslâmî ilimleri hayattan yani fıtrattan koparmış ve kader ciliği bir inanç esası haline getirmiştir. Bu sebeple konu, son derece önemlidir. (İmam Maturidi şâe (شاء) lere doğru an lamlar vermiştir. Daha sonraları bu anlam ların dışında dileme manaları verilmiştir .

DÜZELTİLMİŞ OLAN AYET MEALLERİ KOYU RENKLE YAZILMIŞTIR. VİYANA KURAN OKULU HEYETİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR.

HATIRLATMA:

Ey müminler, Kur'an dan başka(peygamberi mize) herhangi bir vahiy gelmemiştir . Alttaki ayetlere göre peygamber gelen vahiyleri gizleyemez ve Kur'an hükümleri dışında ken di nefsinden din adına hiçbirşey ekleyemez.
TEKVİR SURESİ 24. Ve o (Muhammed), gayb hakkında cimri değildir (aldığı vahyi aynen tebliğ eder)

MAİDE SURESİ:67. Ey Resul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et, eğer bunu yapmaz san, Resulluk görevini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Allah, kafir kavme (zorla) yol göstermez.

HAKKA SURESİ 44-46. Eğer o (Muhammed), Bize atfen,(vahyin içine) bazı sözler katmış olsaydı, Biz onun (hakimiyet) gücünü alırdık, sonra onun şah damarını koparırdık.

1- KUR'ANI ANLAMAK

Kur'anı anlamak, düşünmek ,akletmek, tefekkür etmek, her akıl sahibi müslümanın üzerine düşen bir sorumluluktur. Müslüman'ım demek bir iddia dır. Her iddia da ispatı gerektirir. Dolayısıyla "müs lümanım" diyen her kul, Kur'anı anlamak ve yaşa mak zorundadır. Aksi taktirde sadece ve sadece "Müslümanlık" iddiasında bulunmuş olur. Yüce Allah buyuruyor ki: **(Bu Kur'an), çok mübarek bir kitaptır. Onu sana indirdik ki ayetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar. (38/Sad-29).**

Her Müslüman Kur'an'ın bildirdiklerine vakıf olmak zorundadır. Allah'ın bildirmiş olduğu emir ve yasakları, ceza ve müjdeleri mutlaka bilmesi gerekmektedir. Rabbimiz bizleri göndermiş olduğu son kitap olan, kendisini **'apaçık ve tüm detayları açıklanmış bir kitap (Hud.1) 'diye tarif eden Kur'an' dan sorguya çekecektir. (Zuhruf 43)**

Kur'an'a inanan insanlara yüce ALLAH kolayı kolaylaştıracağını vaad etmiştir. (A'la 8). Kur' an'ın anlaşılmaz olduğunu, herkesçe anlaşılamaya cağını, sadece belirli zumreler tarafından anlaşıla bileceğini iddia edenler, şu ayeti: **Andolsun ki, Kuran'ı anlaşılıp öğüt alınsın diye kolay kıldık; öğüt alan yok mudur? (Kamer 40) okuyup iyice düşünmeleri gerekmez mi?**

Kur'an öğütlerle doludur. Şüphesiz ki ancak ve ancak Rabbinden hakkıyla korkanlar öğüt alabilirler. (A'la 10) Rabbinden hakkıyla korkma yanlar ise ahiret'te bahtsız olanlardan olacakır. Öyleyse Kur'an'dan öğüt almak ancak ve ancak yine O'nu okuyarak, düşünerek ve üzerinde bol bol tefekkür ederek mümkün olabilmektedir.

Bizler müslümanlar olarak, Rabbimizin bize in dirmiş olduğu Kitab'a (Kur'an'a) uymakla emrolun duk. (Şayet kitaba uymakla emrolunmuşsak, ancak ve ancak onu hakkıyla okuyarak bu emri yerine geti rebiliriz)**O'ndan başka hiçbir veliye ve (hü küm) koyucuya uymamakla emrolunduk. (Araf 3)**

Allah birçok kavmi, kendisinden başka (velilere) liderlere ve vahiy dışı hüküm koyuculara uyduk larından dolayı helak etmiştir. **Kur'an ancak ve ancak doğru yola dosdoğru yola yönelmek isteyenler için bir öğüttür (Tekvir 27-28).** Öğüt alıp doğru yola yönelmek isteyenlerin yolu yine Kur'an'dan geçer. Kur'an, yüce, temiz ve değerli ayetlerle doludur, ama insanoğlu nankörlüğünü Kur'an'a karşı olan tavrın da bile göstermekte hiç çekinmemekte. **.(Abese13-17).**

Bir müslümanın o yüzden Kur'an'ı iyi bilmek ve onu hayatının her alanında tat bik etmek zorundadır. Dolayısıyla anla dığı dilden mutlaka ve mutlaka Kur'anı okumak zorundadır. Oysa günümüzde manasını bilmeden ezberleme yönte miyle insanlar Kur'an öğrendiklerini zan netmektedirler. Veya başkalarının Kur' an anlayışı ile yetinmektedirler. Kur'anı anlamak onu bilmediği bir dilden ezber yapmaktan ziyade, O'nu anlamak ve O'na göre amel etmekdir. İnsan buna ihtiyaç duyup samimiyetle yaklaştığı zaman Allah o insana bilmediklerini elbette öğretecektir.

Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı ? Yoksa kalpleri kilitli mi?' (47/Muham med; 24). Kurtuluşun tek yolu Kur'anı anlamak, üzerinde düşünmek ve haya ta tatbik etmekten geçmektedir. Şüphe siz ki Allah, insanları karanlıktan aydın lığa çıkarmak ister. Bunun da tek yolu Kur'an'ı, bildiğimiz dilden okumak ve anlamaya çalışmaktır.

Bu Kur'an hafife alınacak , kendisinden kaçılacak, kendisinden yüz çevirilecek, bir şey değil ancak ve ancak hakkı batıl'dan ayıran Furkan olan bir kitap tır**.** Allah insana da iyiyi kötüden ayırt etme yeteneği vermiştir. Furkan olan insan Furkan olan Kur'an'ı anlamakta ve hayatına tatbik etmede büyük bir hüsran içindedir. Sebebi ise, Kur'an dan, aslandan kaçan yaban merkebleri gibi kaçmasıdır. Halbuki günümüzde Kur' anı anlamaktan çok, kimlerin nasıl ve ne şekilde anladığı üzerinde durul maktadır. Oysa Kur'anı anlayanların Onu nasıl idrak ettikleri değil, bizim Kur'anı nasıl anlayıp ve O'na göre nasıl yaşadığımızdan sorguya çekileceğimizi hiç bir zaman unutmamalıyız.

Babanın oğulundan kaçtığı gün, emzikli kadınla rın çocuklarını bıraktığı gün, gözlerin yuvalardan fırladığı gün kimse kimsenin hesabını vermeyecek, herkes kendi yaptıklarının ve ettiklerinin hesabını verecektir.

Hiçbir dost diğer bir dostu kurtaramayacak, Allah'ın yanısıra edinilmiş olan hiçbir zat orada kendisini veli edinenlere yardım (şefaat) edemeye cektir **(Bakara 254**). Hüküm nasıl ki bu dünyada Rahman'a ait ise, ahirette de sadece ve sadece Allah'a ait olacaktır. Ve Allah'ın hüküm/ nizam/ öğüt ve yol gösterici kitabı olan Kur'an'dan hesaba çekileceklerdir. **. (Zuhruf 44)**

İnsanın salatı, doğumu ve ölümü Alemlerin Rabbi olan Allah içindir. **(En'am 162)** Bu hiçbir zaman unutulmamalıdır. O yüzden her Müslüman da, işyerinde, bireysel tüm davranışlarında v.s. tüm hayatı Kur'an üzerine olmalıdır.

2. KUR'ANDA ÇELİŞKİ YOK

NİSA 82: Hâla Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah' tan baş kası tarafından gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık / çelişki bulurlardı.

"Kur'an hakkında yorum yaparken Kur'an'ın hiç bir zaman bütünlüğüne ters düşülmemelidir.

3. KÂİNATLA KUR'AN ÇELİŞMEZ

O halde (ey Peygamber ve Peygamber'e uyan lar) yüzünü samimiyetle ve tamamen bu dine çevir, Allah'ın fıtratına çevir ki O insanları bu fıtrat üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratması değiştirilemez. İşte doğru din (budur) fakat insanların çoğu bilmezler. (RUM 30)

Bu güne kadar bize anlatılan dinde böyle bir tutarlılık var mı? Elbette yok. Kur'an insanları İslami birliğe davet ederken İbrahim(a.s) dinini öğütlerken bunlar yüzlerce binlerce din oluştur muşlar. Hepsi de birbirleriyle çelişkilidir. Öyle Allah'ın dini olmaz.

4. KUR'ANI NASIL ANLARIZ

Kur'an'dan yapılan tercümeleri okuyup Ayetlerde konu bütünlüğüne ve kur'an daki tüm ayetler bütünlüğüne bakılması gerekir. Mealler arasında çelişkiler var sa mutlaka tercüme hatası var demektir.

Kur'anın bir kısmı muhkem yani doğru dan kolayca anlaşılır biçimdedir. Bir kıs mı ise müteşabihattir.Yani mecazi an lamlardır ki bu ayetleri de diğer muh kem ayetlerle açıklanmıştır. Onun için hiç kimse kendi kafasına göre yorum yapmaya hakkı yoktur.

(Ali imran 7). Ayette de belirtildiği şekil de kalplerinde hastalık olanlar kendi isteklerine göre yorum yaparlar. Rabbi miz bundan bizleri korusun.

1

اَلْجُزْءُ اْلاَوَّلُ (1) – سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ (1)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ (1) اَلرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ (2) مَالِكِ يَوْمِ
الدّ۪ينِ (3) اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَع۪ينُ (4) اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَق۪يمَ
(5) صِرَاطَ الَّذ۪ينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (6) غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّٓالّ۪ينَ (7)

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتٌّ وَثَمَانُونَ اٰيَةً (2)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ (1) ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ف۪يهِ هُدًى لِلْمُتَّق۪ينَ (2)
اَلَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
(3) وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (4) اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ
وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (5)

قُرْاٰنٌ كَر۪يمٌ

2 .BAKARA SURESİ cüz 1

Medine'de inmiştir. 286 (ikiyüzseksenaltı) âyettir. Kur'an'ın en uzun sûresidir. Adını, 67-71. âyetlerde yahudilere kesmeleri emredilen sığırdan alır. Yalnız 281. âyeti Veda Haccında Mekke'de inmiştir. İnanca, ahlâka ve hayat nizamına dair hükümlerin önemli bir kısmı bu sûrede yer almıştır. Hicretten sonra nazil olmuştur. 286 ayettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif. Lâm. Mîm.

2. O kitap (Kur'an); onda asla şüphe yoktur. O, müttakîler (Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olanlar) için bir yol göstericidir.

3. Onlar ki gayba (duyularıyla algılayamadıkları gerçeklere de) inanırlar, namazı (salatı) gözetir ler, kendilerine verdiğimiz rızıktan muhtaçlara verirler.

4. Yine onlar, sana indirilene ve senden önce in dirilene iman ederler; ahiret gününe de kesin ola rak inanırlar.

5. İşte Rablerinin gösterdiği yolda yürüyenler de, gerçek anlamda kurtuluşa erecek olanlar da on lardır.

1. FATİHA SURESİ Sayfa 1

Bismillâhirrahmânirrahîm

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Bütün övgüler alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

2. İyiliği sonsuz, ikramı boldur.

3. O Hesap gününün tek hakimidir.

4. (Allahım!.).Yalnız sana kulluk ede riz ve yalnız senden (manevi, gaybi) yardım dileriz.

(İstiane fiili ile nasara fiilleri arapcada yardım etmek anlamında kullanılmaktadır. Fakat istiane ile kullanıldı ğı zaman bir kimsenin gıyabından yani yanında olma dığı halde uzaktan yardım istemekdir. Bunuda Allahtan başkasından istemek şirktir.

5. Bizi doğru yoluna kabul et;

6. Nimet verdiklerinin yoluna.

7. Gazaba uğramamış ve dalalete düşmemiş (sapıtmamış) olanların yoluna kabul et.

[krş 4/69]

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ وَعَلٰى
أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ قَالُوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾
اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا قِيلَ
لَهُمْ اٰمِنُوا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا اَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ
اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ
اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا اِنَّا مَعَكُمْ
اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

6. İnkarcılara gelince, onları uyarsan da uyarmasan da fark etmez, (doğruları bildikleri halde inanmamaya kararlı oldukları için) onlar iman etmezler.

7. Sanki Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözlerine de bir perde çekmiştir(de inat ediyorlar).Büyük azap işte onlaradır .

Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı?Yoksa kalpleri kilitli mi?' (47/Mu hammed; 24) Şayet Allah insanların kalbini mühürlese idi böyle bir ayet olurmuydu. 84 / 20. Onlara ne oluyor da (gereği gibi) iman etmiyorlar?

"Kim doğru yola gelmişse, ancak kendi lehine, kim de saparsa kendi aleyhinedir." (17/15) buyurmaktadır.) *[krş. 9/105; 41/40]*

***Alimler, „hatm", „gişâve" ve „tabaa" lâfızlarının manalarını, başka şeylere hamletmek gerektiğini ileri sürerek, bu hususta birçok deliller bildirdiler.1) Kâfir kimseler, Allah'ın delilleriyle hidayete ermeyi bırakıp yüz çevirip hatta bu iş onların bir huyu ve seciyyesi haline gelince, onların bu durumu bir şeyden men olunan ve bir şeyden alıkonulan kimselerin durumuna benzetilmiştir. Onların gözleri hususunda da aynı durum söz konusudur; sanki, hicbir şey görmeyecek şekilde gözleri örtülmüştür. Onların kulaklarında da sanki bir ağırlık vardır da Kur'ân'ın zikri oraya ulaşılamaz..“Tefsîr-i Kebir 2. Cilt, Sayfa 8 Alimler delil olarak şu ayetleri göstermektedir: 47/24 isra 94, Kehf 29, Bakara 86-88, Hacc 78, Al-i Imran 71, Fussilet 5, Muttaffifin 14. Arapcada Sanki istiarei temsiliye edebi sanatıdır.**

Türkçede mecazi anlamda kafayı yemiş derken sanki deme ihtiyacı olmadığı gibi arapcada da Allahın mecaz olarak kullandığı ayatlerde sanki, gibi kelimesi olmadan bir arap onu anlar. Fakat başka dile çevrildiği zaman mutlaka sanki, gibi kelimesi konmalıdır .

8. İnsanlardan öyleleri de vardır ki, inanmadıkları halde "Allah'a ve ahiret gününe inandık" derler. **[bk.2/165, 204, 207]**

9. Onlar güya Allah'ı ve müminleri aldatırlar. Aslında onlar ancak kendilerini aldatırlar ve bunun şuurunda /farkında da değillerdir.

10. Onların kalplerinde hastalık vardır. Sanki Allah da onların hastalıklarını artırıyor (arttırdı). Söylemekte oldukları yalanlar sebebiyle (tövbe etmezlerse) onlara elem verici bir azap vardır. [bk. 4/142-143]

(Bu konu hakkında Tefsiri kebir 2. Cilt sayfa 34,35,36.)

11. Onlara: Yeryüzünde fesat çıkarmayın, denildiği zaman, "Biz sadece düzelticileriz," derler.

12. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir, fakat onun farkında bile değillerdir.

13. Onlara: İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin, denildiği vakit «Biz hiç, sefihlerin (akılsız ve ahmak kişilerin) iman ettikleri gibi iman eder miyiz!» derler. Biliniz ki, sefihler ancak kendileridir, fakat bunu bilmezler (ve ya bilmezlikten gelirler).

14. (Bu münafıklar)iman edenlerle karşılaştıkları vakit «(Biz de) iman ettik» derler. (Kendilerini saptıran) şeytan kisveli insanlar ile başbaşa kaldıkların da ise: Biz sizinle beraberiz, biz onlarla (iman edenlerle) sadece alay ediyoruz, derler. **[krş. 2/76; 57/12-14]**

15. Gerçekte, Allah da onların alaylarına karşılık verir ve onları kendi tuğyanlarına gömülmüş olarak bırakır, bu yüzden onlar bir müddet taşkınlık için de dolaşmalarına izin tanır.[krş. 15/95]

(Bu konu hakkında Tefsiri kebir 2. Cilt sayfa 46-47 ye bakınız).

16. İşte onlar, doğru yola karşılık dalâleti satın alanlardır. Onların ticaretleri kazançlı olmamıştır. Doğru yola gelmeye istekli de değillerdir. **[krş. 17/7]**

مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله
بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون ١٧ صم بكم عمي
فهم لا يرجعون ١٨ او كصيب من السماء فيه ظلمات
ورعد وبرق يجعلون اصابعهم في اذانهم من الصواعق
حذر الموت والله محيط بالكافرين ١٩ يكاد البرق
يخطف ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا فيه واذا اظلم
عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم
ان الله على كل شيء قدير ٢٠ يا ايها الناس اعبدوا ربكم
الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلكم تتقون ٢١ الذي جعل
لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء
فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله
اندادا وانتم تعلمون ٢٢ وان كنتم في ريب مما نزلنا
على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون
الله ان كنتم صادقين ٢٣ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا
النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين ٢٤

17. Sanki Onların durumu bir ışık yakmak isteyenin durumuna benzer. (yaktıkları bu ışık) Çevrelerini aydınlatınca, sanki Allah onların ışıklarını gidermiş ve onları karanlıklar içinde bırakmış gibidirler.Bu yüzden onlar (hakikati) göremiyorlar.

18. Onlar sağır, dilsiz ve kör gibidirler. Bu yüzden vazgeçmezler. (Onlar Hakk'a dönmezler) .

19. Yahut onların durumu; gökten yoğun karanlıklar içinde gök gürültüsü ve şimşekle sağanak hâlinde boşalan yağmura tutulmuş kimselerin durumu gibidir. Ölümün dehşeti içinde yıldırımlardan korunmak için parmakları ile kulaklarını tıkarlar. Allah, inkârcıları çepeçevre kuşatmıştır.

20. Çakan şimşekler neredeyse (onların) gözlerini alıverecek. Onlara aydınlık verince ışığında yürürler, karanlık çökünce de dikilip kalırlar. Şayet Allah uygun görseydi, onları işitme ve görme yeteneklerinden yoksun bırakabilirdi. Şüphesiz Allah her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk ediniz. Umulur ki, böylece korunmuş (Allah'a karşı) sorumluluk bilincinde olursunuz. **[krş. 2/168]**

22. O (Rab) ki yer yüzünü sizin (ikaamet ve istirahatiniz) için bir döşek, göğü (yüksek tavan ve kubbe gibi) bir bina yapdı. O gökden su indirib onunla türlü, türlü meyvalardan, mahsullerden sizin için rızk çıkardı. O halde, kendiniz bilib dururken (yaratılan o şeylerle) Allaha eşler koşmayın.

23. Eğer kulumuza indirdiklerimizden (kur'andan) herhangi bir şüpheye düşüyorsanız, haydi onun benzeri bir sûre getirin,eğer iddianızda doğru iseniz Allah'ın yanısıra (kutsadıklarınızı) da çağırın.

24. Bunu yapamazsanız -ki elbette yapamayacaksınız- yakıtı, insan ve taş olan cehennem ateşinden sakının. Çünkü o ateş kâfirler için hazırlanmıştır. **[krş. 66/6]**

وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
رِزْقًا قَالُوا هٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
وَلَهُمْ فِيهَا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيِي اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَاَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ اِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾
اَلَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ اُولٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ
وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوٰى اِلَى السَّمَاءِ
فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

25. İman edip salih amel işleyenlere, (iyi davranışlarda bulunanlara), içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! O cennetlerdeki bir meyveden kendilerine rızık olarak yedirildikçe: Bundan önce dünyada bize verilenlerdendir bu, derler. Bu rızıklar onlara (bazı yönlerden dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için cennette ter temiz eşler de vardır. Ve onlar orada süresiz kalıcılardır.

26. Süpesiz Allah bir sivri sineği veya daha ötesini örnek vermekten çekinmez. İman edenler böyle misallerin Rablerinden gelen hak ve gerçek olduğunu bilirler. Kafirler ise şöyle derler: Allah böyle bir örnek vermekle ne kastetti bununla bir çoğunu saptırdı da bir kısmını doğru yola mı iletti. Oysaki (sivrisinekle Allah kimseyi saptırmadı).! Onunla ancak fasıklar (bu misalle başkalarını) saptırır. **[krş. 22/73]**

(Bu konu hakkında Tefsiri kebir 2. Cilt sayfa 176 ya bakınız).

27. Onlar öyle (fasıklardır) ki, (emirlerine kayıtsız şartsız bağlı kalacaklarına dair peygamber vasıtasıyla) Allah'a kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın sürdürülmesini emretmiş olduğu (insani) ilişkileri keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. İşte onlar hüsrana uğrayanlardır. **[krş. 5/1; 13/21, 25]**

28. Siz cansız iken size can veren Allah'a nasıl nankörlük edersiniz? Sonra sizi öldürecek, tekrar sizi diriltecek ve sonunda O'na döndürüleceksiniz. **[krş. 22/66]**

(Duhan suresi 56.ayette sadece tek ölüm olduğunu söylüyor. Onun için insan ölü bir et parçası iken insana hayat verildiği için cansız iken diye söyleniliyor.)

29. O (Allah) ki, yeryüzünde bulunan bütün varlıkları sizin için yarattı (ve emrinize verdi). Ayrıca plan ve tasarımını göklere uygulayıp onları yedi gök şeklinde düzenledi. O, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

Sümmenin ikinci anlamı ayrıca anlamındadır.

[krş. 41/12; 65/12; 67/3; 71/15]

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةًۜ قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِؤُ۫ن۪ي بِاَسْمَٓاءِ
هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَٓا اِلَّا
مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٓا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ
بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ
قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ
الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَاۖ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ
الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا
فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى
اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

30. Bir zamanlar Rabbin meleklere: "Ben yer yüzünde bir halife tayin edeceyim," demişti. (Me lekler): "Orada bozgunculuk yapan, kan döken birisini mi halife tayin edeceksin? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz?" dediler. (Rabbin): Ben sizin bilmediklerinizi bili rim," dedi.

İnsan yaratılışında hicir suresi 28. ayette melekler kan dökecek birini mi yaratacaksın sorusu yoktur. Fakat halife seçilirken melekler böyle bir soru soruyorlar. Çünkü melekler daha sonra insan oğlunun kan döktüklerini gördüler ve halife seçileceği zaman bu soruyu soruyorlar. Bu ayette ise yaratma değil de CEALE fiili ile halife seçilişi anlatılıyor.

31. Allah Âdem'e bütün isimleri, öğretti.Sonra onları önce meleklere arzedip: Eğer siz sözünüz de sadık iseniz, şunların isimlerini bana bildirin,dedi.

32. Melekler: Yâ Rab! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz, Bize öğretmiş olduğunun dışında bizim bir bilgimiz yok. Şüphesiz alîm ve hakîm olan ancak sensin, dediler.

33. (Allah) "Ey Adem, bunlara onların isimlerini haber ver, dedi. Âdem onla rın isimlerini onlara anlatınca: Ben size, muhakkak semâvat ve arzda görülmeyenleri (oralardaki sırları) bili rim. Bundan da öte, gizli ve açık yap makta olduklarınızı da bilirim, deme miş miydim? dedi.

34. Hani biz meleklere Âdem'e secde edin, demiştik. İblis (umutsuzluğa dü şen) hariç hepsi secde ettiler. Yalnız İblis diretti, böbürlendi, (nankörlerden oldu). kâfirlerden oldu.

35- Dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette (bu bahçede) oturun; orada kolaylıkla istediğiniz bahçenin nimet lerinden yiyin;sadece şu ağaca yaklaş mayın.(Şayet yaklaşırsanız) her ikiniz de zalimlerden olursunuz dedik.

36. Ama Şeytan orada ikisini de yol dan çıkardı ve böylece sahip olduk ları konumu yitirmelerine sebep oldu. Bu yüzden Biz: "Buradan çıkıp gidin, (bundan sonra) birbirinize düşman olarak yaşayın ve yeryüzünü bir müd det için mesken edinip orada geçimi nizi sağlayın!" dedik.

Burada düşmanlık insan oğlu ile şeytan arasındaki düş manlıktır . [krş. 7/11-24; 20/116-123]

37. Derken Âdem Rabbinden [yol gös terici] sözler aldı. Ve (Allah) o'nun tev besini kabul etti: çünkü yalnız tevbe leri kabul eden, rahim olan(merhame ti sonsuz olan) O'dur.

[bk. 7/23;25/77; 66/8]

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا
بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

38. (Onlara şöyle) dedik: 'Hep birlikte oradan çıkın gidin!' Artık benden size doğru yolu (gös teren bir elçi) gelir de kim bu yola tâbi' olursa, o takdirde onlara hiçbir bir korku yoktur, onlar üzülmeyecekler de.

39. "Ayetlerimizi yalanlayıp inkar edenler ise ateşe mahkumdur; orada sürekli kalacaklar."
[krş. 7/24-35; 20/123]

40. Ey israil oğulları! Size bağışladığım o nimetleri hatırlayın ve Bana verdiğiniz sözü tutun (ki) Ben de sözümü tutayım; ve Benden, yalnız Benden sakı nın!

41. Size geçmişte bildirilmiş olan haberleri (Tevrat'ın aslını) doğrulayıcı nitelikte indirdiğim (Kur'an)a inanın. Ona inanmayanların öncüsü siz olmayın! Benim ayetlerimi küçük bir kazanca değişmeyin/ satmayın ve yalnız ben(im azabım)dan korkun!

42. Bilerek hakkı batıl ile örtüp, gerçeği gizlemeyin.

43. Namazı ikame edin(tam gereği gibi kılın), zekâtı hakkıyla verin, rükü edenlerle beraber rükü edin.
(Namazı karşılıksız yardım ile Zekatla tamamlayın)

44. (Ey Yahûdi'ler), insanlara iyilik emreder de kendinizi unutuyor musu nuz? Halbuki Tevrat'ı okuyorsunuz; Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

45. Sabrederek (direnerek) ve Salat ile (dik durarak) yardım isteyin! Ancak bu huşu sahipleri dışındaki lere çok ağır gelir
[krş. 2/153, 186 **(Sabr, güç göstererek direnme mana sına gelir,boyun eğmek manasına gelmez.)**

46- Onlar, kesinlikle Rablerine kavuşa cak ve ona döneceklerini düşünen ve bunu kabullenen kimselerdir,
(zan 'enne' ile beraber gelirse kesinlik ifade eder)

47. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi (bir zamanlar) cümle âleme, üstün kıldığımı hatırlayın.

48- Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kim seden bir fidye alınmayacağı ve yar dım görülmeyeceği bir günden sakı nın.
(şefaat Ayetlerinin tümü Zümer 43 ve 44 ışığında anlaşılması lazımdır) **[bk. 2/123 254 6/51]**

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ مِنْ
رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاَغْرَقْنَٓا
اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وَاعَدْنَا مُوسٰٓى اَرْبَعٖينَ
لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ
عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ
مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوبُٓوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ
﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً
فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ
بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

49. Ve oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakarak sizi azapların en kötüsüne uğratan Firavun hanedanının elinden sizi kurtardığımız günleri [hatırlayın]. (Buzulümden kurtulmanız) Rabbinizin size lütfettiği çok büyük bir nimetidir. [krş. 7/141]

"Bela" kelimesi, eğer ذٰلِكُمْ zalikum lafzı ile, firaunun yaptığı na işaret ediyorsa, meşakkat; yok eğer ذٰلِكُمْ lafzı ile Allah' ın onları kurtarışına işaret ediyorsa- nimet manasına gelir. Nimet manası anlaşılması daha uygundur. Tefsiri kebir cilt 2 sayfa 530

50. Ve önünüzdeki denizi yarıp sizi (nasıl) kurtar dığımız, gözlerinizin önünde Firavun'un adamla rını (nasıl) boğduğumuz, [krş. 10/90-92; 43/55-56]

51. (ve nasıl) Musa'yı [Sina Dağı'nda] kırk gece tuttuğumuz ve o'nun yokluğunda [altın] buzağıya tapmaya başladığınız ve böylece zalimlerden olduğunuz,

52- dahası, (bütün) bunlardan sonra, belki şükredenlerden olursunuz diye bu günahınızı affettiğimiz günleri(hatır layın).

53. Yola gelesiniz diye Musa'ya Ki tap ve furkan (gerçekle batılı bir birinden ayıran ölçü) vermiştik.

54. Musa kavmine demişti ki: Ey kav mim! Şüphesiz siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize kötülük ettiniz. Onun için Yaradanınıza tevbe edin de nefislerinizi (kötü duygularınızı) öldü rün. Öyle yapmanız Yaratıcınızın katında sizin için daha iyidir. Böylece Allah tevbenizi kabul etmiş olur. Mer hameti bol olan ve tevbeleri kabul eden ancak O'dur.

55. Ve (hatırlayın) (hani), "Ey Musa, doğrusu Allah'ı kendi gözümüzle gör medikçe sana asla inanmayacağız!" dediğinizde, (işte o an) siz daha (ne oluyor diye) çevrenize bakıp dururken ceza yıldırımı sizi yakalamıştı. [bk. 7/155]

56. Ama ölü (bir toplum) haline geldik ten sonra belki şükredenlerden olursu nuz diye sizi tekrar dirilttik.

Âyette bahsi geçen ölme ve dirilme, hakiki ölme ve dirilme değil, mecazi ölme ve dirilmedir. Onların işi yokuşa sürmeleri sonucu Allah onları birtakım sıkın tılara maruz bırakmış, tövbe edince de sıkıntılarını gide rip eski düzeylerine getirmiştir.

57. Ve sizi bulutla gölgeledik, size kud ret helvası ve bıldırcın gönderdik ve «Verdiğimiz güzel nimetlerden yeyi niz»(dedik). Hakikatta onlar bize değil sadece kendilerine zulüm /kötülük ediyorlardı.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ
لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذِ اسْتَسْقٰى
مُوسٰى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا
وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ
قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنٰى بِالَّذِي
هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

58. (hatırlayın o günleri,] Biz, "Bu beldeye girin ve yiyeceklerinden dilediğiniz kadar bol bol yiyin; fakat kapıdan (tevazu içinde), boyun eğerek girin ve günahlarımızın yükünü üzerimizden kaldır!' deyin ki günahlarınızı bağışlayayım ve iyilik yapanlara sınırsız mükafat vereyim" demiştik.

Karye kelimesi, öncelikle "köy" veya "kasaba" demektir. Ama "belde" anlamında da kullanılır. Burada açıkça Filistin'e işaret edilmektedir. Hitta kelimesinin bu karşılığı, Hz. Peygamber'in birçok Ashâbı'nın bu konuda söylediklerini esas alan Lugat alimlerinin çoğunluğu (karş. Lane II, 592) tarafından kaydedilmiştir. Böylece İsrailoğulları'na, vaad edilen toprakları mütevazî bir ruhla sahiplenmeleri (lafzen, "kapısından secde ederek girin") ve bunu kendileri için bir "hak" olarak telakki etmemeleri tenbih edilmiştir.

59. Fakat nefislerine zulmedenler, sözü kendilerine söylenilenden başka sözlerle değiştirdiler. Bunun üzerine biz, yapmakta oldukları kötülükler sebebiyle zalimlerin üzerine gökten, acı bir azap indirdik.

60. Ve hani bir vakitte Musa kavmi için su istemişti de biz ona: Değne ğinle taşa vur! demiştik. Derhal (taş tan) oniki kaynak fışkırdı. Her bölük, içeceği kaynağı bildi.(Onlara:) Allah'ın rızkından yeyin, için, sakın yeryüzün de bozgunculuk etmeyin, dedik.

61. Fakat siz, "Musa! Artık tek bir çeşit yiyeceğe dayanamayacağız. Rab bini bizim için çağırda bize fasulye, kabak, sarımsak, mercimek, soğan gibi toprağın bitirdiğinden yetiştir sin,"demiştiniz . "İyi olanı daha düşük olanla mı (özgürlüğü kölelikle mi) değiştirmek istiyorsunuz? İsterseniz Mısır'a geri dönün, orada aradığınızı bulabilirsiniz!," demişti. Böylece al çaklık ve yoksulluğa mahkum edildi ler ve Allah'ın gazabına uğradılar. Çün kü onlar Allah'ın ayetlerine karşı sü rekli nankörce davranıyorlar, peygam berleri haksız yere öldürüyorlardı. Çünkü onlar, karşı gelip taşkınlıkta bulunuyorlardı.

[krş. 3/21]

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئِينَ مَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ
اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۚ
فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا
لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى
لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةًۜ قَالُٓوا اَتَتَّخِذُنَا
هُزُوًاۜ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۜ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌۜ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَۜ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ
﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَاۜ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَٓاءُۙ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

62. Şüphe yok ki iman edenler ve Yehudîler, Nasranîler, Sabiîler bunlardan her kim Allaha ve Ahıret gününe hakikaten iman eder ve salih bir amel işlerse elbette bunların Rableri yanında ecirleri vardır, bunlara bir korku yoktur ve bunlar mahzun olacak değillerdir

BAKARA 137. Eğer onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa doğru yolu bulmuş olurlar; eğer yüz çevirirlerse mutlaka anlaşmazlık içine düşmüş olurlar. Onlara karşı Allah sana yeter. O işitendir, bilendir. **4/162; 5/69]**

63. Hani, (Ey Yahudiler! Tevrat ile amel edeceğinize dair) sizden kesin söz almıştık, (sonra sözünüzü tutmadınız. Yeniden söz veresiniz diye) Tûr dağını tepenize dikerek: “Size verdiğimiz hükümlere kuvvetle sarılın, onun içindekileri düşünün (gafil olmayın)” (demiştik.) **[krş. 52/1]**

64. Sonra sözünüzden dönmüştünüz. Eğer sizin üzerinizde Allah'ın ihsanı ve rahmeti olmasaydı, muhakkak zarara uğrayanlardan olurdunuz.

65. Andolsun ki, sizler içinizde cumartesi gününü ihlal edenleri biliyorsunuz, bu davranışlarından ötürü onlara, aşağılık maymunlar(dan beter) olun; demiştik.

[krş. 5/60; 7/163, 166]

(Lafzen maymun olun .Ebu muslim bu söz arapçada bir deyim olduğunu söylüyor . Alçak maymunlardan beter olun, alçaklık vasfının maymuna değil bu sözü hak edenlere münhasırdır . Burada kötülere lanet makamında bir tazirdir.)

66. Biz bunu hem o zamandakilere hem de sonradan geleceklere bir ibret ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara da bir nasihat kıldık.

67. Musa, kavmine: Allah bir sığır kesmenizi emrediyor, demişti de: Bizimle alay mı ediyorsun? demişlerdi. O da: cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım, demişti.

68. «Bizim adımıza Rabbine dua et, bize onun ne olduğunu açıklasın» dediler. Musa: Allah diyor ki: «O, ne yaşlı, ne de körpe; ikisi arasında bir sığırdır.» Size emredileni hemen yapın, dedi.

69. Bu defa: Bizim için Rabbine dua et. Bize onun rengini açıklasın, dediler. «O diyor ki: Sarı renkli, parlak tüylü, bakanların içini açan bir sığır » dedi.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَاۜ
وَاِنَّٓا اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
ذَلُولٌ تُث۪يرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَۚ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ ف۪يهَاۜ
قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّۜ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾
وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْساً فَادّٰرَءْتُمْ ف۪يهَاۜ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَۚ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَاۜ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ
الْمَوْتٰى وَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةًۜ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ
لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَٓاءُۜ
وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَر۪يقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قَالُٓوا اٰمَنَّاۚ وَاِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُٓوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ
عَلَيْكُمْ لِيُحَٓاجُّوكُمْ بِه۪ عِنْدَ رَبِّكُمْۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

70. Onlar yine dediler ki: Bizim adımıza Rabbine yalvar da onun nasıl olacağını bize iyice bildir sin., nasıl bir sığır keseceğimizi anlayamadık. Biz, inşaallah emredileni (söyleneni) yapma yolunu buluruz» dediler.

71. Mûsâ: "Rabbim şöyle diyor: O, henüz boyun duruk altına alınmayan, yer sürmeyen, ekin sula mayan, serbest dolaşan (salma), renginde hiç alacası bulunmayan bir sığır. «İşte şimdi gerçeği anlattın» dediler ve bunun üzerine (onu bulup) kestiler, ama az kalsın kesmeyeceklerdi.

72. Hani siz bir adam öldürmüştünüz de peşinden katilin kim olduğu hak kında birbirinizle kavgaya tutuşup suçu üzerinizden atmıştınız. Halbuki Allah sizin gizlediğinizi meydana çıka racaktı.

73. Bunun üzerine dedik ki: «Haydi, şimdi (öldürülen) adama, (kesilen ineğin) bir parçasıyla vurun». Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size âyetlerini gösterir.

74. Sonra bunun arkasından yine kalpleriniz katılaştı. Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha da katıdır. Çünkü taşlardan öylesi var ki, içinden ırmak lar kaynar. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fışkırır. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukardan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta oldukları nızdan gafil değildir.

75. Ey müminler, (Yahûdilerin) size inanacaklarını umar mısınız? Halbuki onlardan bir zümre vardı ki, Allah'ın kelâmını (Tevratı) dinlerler ve duyar lardı da, hakkı anladıktan sonra, onu bile bile değiştirirlerdi.

76. (Yahudilerin ikiyüzlüleri) İnanan larla karşılaştıkları zaman: "Biz de iman ettik" derler. Kendi aralarında baş başa kaldıklarında ise: "(Ne yapı yorsunuz?) Allah'ın size açtıklarını (Tevrat'taki bilgileri), Rabbiniz katında sizin aleyhinize hüccet getirmeleri için mi onlara anlatıyorsunuz. Aklınızı kul lanmayacak mısınız?" derler.

[krş. 2/14]

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّٓا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًاۜ
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّٓا اَيَّامًا
مَعْدُودَةًۜ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ
عَهْدَهُٓ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ
كَسَبَ سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِهِ خَطِيٓـَٔتُهُ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
﴿٨٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنٓي اِسْرَٓائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ
وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ
وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

77. Bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizlediklerini ve açığa vurduklarını biliyor?

78. Onlar arasında ümmiler/ ilahi kelamın gerçek bilgisine sahip olmayan, (kitap ile ilgisiz insanlar var ki bunlar) sadece bir takım kuruntulara (tabi olurlar) ve zanna dayanırlar.

79. Elleriyle (bir) Kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için «Bu Allah katındandır» diyenlere yazıklar olsun! Elleriyle yazdıklarından ötürü vay haline onların! Ve kazandıklarından ötürü vay haline onların!

80. İsrailoğulları: “Sayılı birkaç gün dışında bize ateş dokunmayacaktır” dediler. (Ey rasülüm), onlara de ki: (“Allah'tan bir söz mü aldınız? Aldıysanız ne âlâ), Allah vadinden asla caymaz.” Yoksa bilmediğiniz şeyleri mi Allah adına söylüyorsunuz?

81. Hayır! Kim bir kötülük eder de kötülüğü kendisini çepeçevre kuşatırsa işte o kimseler cehennemliktirler. Onlar orada sürekli kalacaklardır.

82. İman edip yararlı iş yapanlara gelince onlar da cennetliktirler.Onlar da orada sürekli kalırlar.

83. Ve bir vakit İsrailoğullarından şöyle söz almıştık: “Allah'tan başkasına kulluk yapmayacaksınız, ana-babaya, yakınlara, öksüzlere ve biçarelere de iyilik yapacaksınız. İnsanlarla güzellikle konuşacaksınız, namazlarınızda dikkatli ve devamlı olacaksınız ve zekâtı vereceksiniz.” Sonra pek azınız hariç, sözünüzden döndünüz. Hâlâ da yüz çevirmeye devam ediyorsunuz.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَٓاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ٨٤ ثُمَّ
اَنْتُمْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ
مِنْ دِيَارِهِمْۘ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِۜ وَاِنْ
يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْۜ
اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍۚ فَمَا جَزَٓاءُ مَنْ
يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ٨٥ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِۘ
فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ٨٦ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِۜ اَفَكُلَّمَا
جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْۚ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْۘ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ٨٧ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
غُلْفٌۜ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ٨٨

84. (Ey İsrailoğulları!) Birbirinizin kanını dökmeyeceğinize, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacağınıza dair sizden söz almıştık. Her şeyi görerek sonunda bunları kabul etmiştiniz.

85. Buna rağmen yine sizlersiniz birbirinizi katleden ve kesinlikle yasaklanmış olduğu halde kendi halkınızdan bir kısmını yurtlarından süren, onlara karşı günahkarlık ve nefrette yarışıp yardımlaşan ve esir olarak elinize düştüklerinde onları ancak fidye alarak bırakan! Böyle yaparak, ilahi kelamın bir kısmına inanıyor, diğer kısmını inkar mı ediyorsunuz? Öyleyse bilin ki, içinizden böyle yapanların karşılığı, bütün dünya hayatında zilletten ve Kıyamet Günü en acıklı azaba uğratılmaktan başka bir şey olmayacaktır. Zira Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

86. Onlar, ahiret karşılığında dünya hayatını satın alan kimselerdir. Bu yüzden onların ne azabı hafifletilecek, ne de kendilerine yardım edilecektir.

87. Musa'ya ilahi kelamı vermiş ve birbiri ardınca onu izleyen peygamberler göndermiştik. Meryem oğlu İsa'ya da gerçeğin açık belgelerini vermiş ve onu kutsal ruh ile güçlendirmiştik. Fakat her ne zaman bir elçi hoşunuza gitmeyen bir mesaj getirmişse, küstahça ona başkaldırdınız: kimini yalanladınız, kimini öldürüyorsunuz.

88. (Yahudiler) «Kalplerimiz perdelidir» dediler. Hayır; (kalpleri perdeli değildir) sanki Allah küfür ve isyanları sebebiyle onlara lânet etmiş gibi çok azı müstesna iman etmiyorlar.
(Sanki istiarei temsiliyedir . Bakara 7. Ayete bakınız.)

وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
جَٓاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ
عِبَادِهِ فَبَٓاؤُ۫ بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ
﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَٓا
اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَٓاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيَٓاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَٓا
اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِٓ اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

89. Daha önce kâfirlere karşı zafer isterlerken kendilerine Allah katından ellerindeki (Tevrat'ı) doğrulayan bir kitap gelip de (Tevrat'tan) bilip öğrendikleri gerçekler karşılarına dikilince onu inkâr ettiler. İşte Allah'ın lâneti böyle inkârcılara dır. ["İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir. Allah yanlışlar içinde olan bir topluluğu(zorla) yola getirmez. Onlar var ya, onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetidir. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Ama olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzeltmiş olanlar başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur."] *(Al-i İmran 3/86-89)*

90. Allah'ın, kullarından uygun gördüğüne pey gamberlik ihsan etmesini kıskandıkları için Allah'ın indirdiğini (Kur' an'ı) inkâr ederek kendilerini harca maları ne kötü bir şey dir! İşte Yahudiler, Allah'ın bir gazabından (İsa ve İncil'i inkâr ettiklerinden dolayı ga zaba uğramalarından) sonra (Kur'an-ı inkâr ettiklerin den dolayı da) başka bir gazaba tutuldular. O inkârcılar için hor ve zelil edici bir azap vardır.

91. Kendilerine: Allah'ın indirdiğine iman edin, denilince: Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız, derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Halbu ki o Kur'an, kendi ellerinde bulunan Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gelmiş hak kitaptır.(Ey Muhammed!)Onlara:Şayet siz gerçekten inanıyor idiyseniz daha önce Allah'ın peygamberlerini neden öldürüyordunuz? deyiver.

[bk. 2/87; 4/136]

92. Andolsun Musa, size açık deliller getirmişti. Sonra onun ardından, zalim ler olarak buzağıyı kutsadınız.

93. Biz o zaman, Sina Dağı'nı üzeri nize şahit tutarak, "Size emanet etti ğimiz şeye (bütün) gücünüzle sarı lın ve ona kulak verin!" (diyerek) sizden kesin bir söz almıştık. (Bü tün bu hatırlatmalara rağmen) on lar; "Dinledik, ama itaat etmiyo ruz!" dediler. Hakikati reddetmeleri yüzünden sanki kalplerine (altın) buzağı sevgisi dolduruldu. De ki: "Ne kötü (şu) inancınızın sizi yönelt tiği (şey)! Eğer gerçekten bir şeyle re inanıyorsanız."

Arapcada Sanki istiarei temsiliyedir.
(bakara 7. Ayet notuna bakınız) .

[krş. 7/171; ayrıca bk. 4/154]

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾
وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ
الَّذِينَ اَشْرَكُوا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ
﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ
اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾
مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ
فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ اٰيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَٓا اِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا
عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللّٰهِ وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

94. (Ey Resulüm! O Yahudilere) de ki: “Eğer Allah katında ahiret yurdu (cennet), diğer insanla ra değil de, sadece size mahsus ise ve (bu iddianızın da) doğru olduğunu düşünüyorsanız, hemen ölümü isteyin (ki cennete kavuşup dünya nın sıkıntısından kurtulasınız).”
[krş. 62/6]

95. Onlar, kendi elleriyle önceden yaptıkları işler sebebiyle hiç bir zaman ölümü dilemiyecekler dir. Allah zalimleri bilir.

96. Yemin olsun ki, sen onları yaşa maya karşı insanların en düşkünü olarak bulursun. Müşriklerden/ ortak koşanlardan herbiride arzular ki, bin sene yaşasın. Oysa yaşatılması onu azaptan uzaklaştırmaz. Allah onların yapmakta olduklarını eksiksiz görür.

97. De ki: "Allah'ın izniyle Kur'an'ı ken dinden öncekini doğrulayıcı ve inanan lara yol gösterici ve müjdeci olarak senin kalbine indirdiği için, kim Cebra il'e düşman olursa,

98. (Evet) kim Allah'a, meleklerine, elçilere, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa bilsin ki, Allah da inkar edenle rin düşmanıdır.

99. Andolsun ki sana apaçık âyetler indirdik. (Ey Muhammed!) Onları an cak fasıklar/ yoldan çıkmışlar inkâr eder.

100. Onlar ne zaman söz verdilerse aralarından bir grup verdiği sözü bozup bir yana atmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmezler.

101. Allah tarafından kendilerine, yan larında bulunanı tasdik edici bir elçi gelince Kitap verilmiş olanlardan bir gurup, sanki Allah'ın kitabını bilmiyor muş gibi onu arkalarına atıp terketti ler.

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا كَفَرَ
سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ
وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَٓا اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَٓارّ۪ينَ بِهِ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ
اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿١٠٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا
وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

102. **(Yahudiler) Süleymanın hakimiyeti hakkında şeytanların söylediklerine uydular, Oysa Süleyman asla kafir olmadı. Ancak insanlara büyü öğreten (Yahudi) şeytanlar kafir oldular. Babilde Harut ve Marut adında iki meleğe birşey indirilmemişdi ki" Biz ancak bir imtahan vasıtasıyız sakın kafir olma "desinler ve karı kocanın arasını ayıran şeyi insanlar onlardan öğrensinler. Zaten Allahın izni olmadıkça onlar (yalan dolan şeylerle) kimseye zarar fayda veremezler. Bunlar (Yahudiler) kendilerine zarar verecek, faydalı olmayacak şeyler öreniyorlardı. Andolsun ki onu (yalan dolan şeyleri) satın alanın ahirette bir nasibinin olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları/ mahvettikleri şeyin ne kötü olduğunu keşke bilselerdi.**

103. Eğer onlar inanıp (Allah'ın azabından) korunmuş olsalardı, elbette Allah katından (verilecek) sevap, (kendileri için) daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!

104. Ey iman edenler, (siz peygambere, bizi gözet mânasına geldiği gibi, İbrani lisanında Yahûdilerin sövme mânasına kullandıkları) "Râina" lâfzı ile hitap etmeyin. Bize bak, mânasına gelen "Unzurna" deyin. Allah'ın hükmünü dinleyip kabul edin. Bu şekilde harekette bulunan kâfirler için çok acıklı bir azap vardır. [bk. 4/46]

105. **Ehlikitab'ın küfre sapanlarıyla müşrikler, Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler.Oysa ki Allah, rahmetini (vahyi) düzenine uygun gördüğüne tahsis eder. Zira Allah sınırsız lutuf sahibidir.**

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَٓا اَوْ مِثْلِهَاۜ
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُر۪يدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَث۪يرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِكُمْ كُفَّارًاۚ حَسَدًا مِنْ عِنْدِ
اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٩﴾
وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿١١٠﴾
وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا اَوْ نَصَارٰىۜ
تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ
﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُٓ اَجْرُهُ عِنْدَ
رَبِّه۪ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

106. Biz bir ayeti kaldırırıp unutturmayız. Yerine mislini / benzerini yada daha uygun olanını getiririz. Bilmezmisin ki Allah her şeye kadirdir / ölçü koyandır.

107. Göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu bilmez misin? Allah'ın yanısıra sizi koruyacak ve size yardım edecek hiç kimse yoktur?

108. Yoksa daha önce Musa'nın sorgulandığı gibi sizlerde Elçinizi, sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Kim imanı inkarla değiştirirse iyi bilsin ki dümdüz yolu sapıtmıştır.

109. Ehl-i kitaptan çoğu, hakikat kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf içlerindeki kıskançlıktan ötürü, sizi imanınızdan vazgeçirip küfre döndürmek istediler. Yine de siz, Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedip bağışlayın. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir. [bk. 3/99-100]

110. Namazı gözetin, zekatı verin. Kendiniz için yapıp gönderdiğiniz her iyiliği elbette Allah katında bulacaksınız. Allah yaptığınız her şeyi görür.

111. Onlar: “Yahudilerden ve Hıristiyanlardan başka hiç kimse Cennet'e giremeyecek” dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. Sen de ki: “İddianızda tutarlı iseniz haydi delilinizi ortaya koyun!”

112. Hayır, kim işini güzel yaparak özünü Allah'a teslim ederse, (Allah'a hakkıyla kulluk ederse) onun ecri Rabbi katındadır. Öyleleri için ne bir korku vardır, nede üzüntü çekerler.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍۖ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍۙ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَۜ كَذٰلِكَ
قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي
خَرَابِهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَٓا اِلَّا خَٓائِفِينَۜ
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾
وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِۜ اِنَّ
اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًاۙ سُبْحَانَهُۜ
بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَأْتِينَٓا اٰيَةٌۜ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْۜ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْۜ
قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًاۙ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

113. Yahudiler: “Hıristiyanlar (dinde sağlam) bir temele dayanmamaktadır” dediler. Hıristiyanlar da: “Yahudiler (sağlam) bir temele dayanmamak tadır” dediler. Oysa hepsi de kitabı okuyorlar. Gerçeği bilmeyenler de onların dediğini söyle mişlerdi. Kıyamet günü Allah, anlaşmazlığa düş tükleri konularda aralarında hüküm verecektir.

114. Allah'ın mescidlerinde O'nun adının anılma sına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zalim kim vardır! Aslında bun ların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir. (Başka türlü girmeye hakları yoktur.) Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük azap vardır.

115. Doğu’da Allah'ındır batı’da. Nere ye dönerseniz Allah'ın yüzü (zatı) ora dadır. Şüphesiz Allah'(ın rahmeti ve ni'meti) boldur. O (her şeyi) bilendir.
[bk. 2/142-150]

116. «Allah çocuk edindi» dediler. Hâ şâ! O, bundan münezzehtir. Gökler de ve yerde olanların hepsi O'nun dur, hepsi O'na boyun eğmiştir.

Yahudiler: “Üzeyir (Allah’ın oğlu)”,hıristi yanlar: “İsa Allah’ın oğlu”, müşrik Araplar da: “Melekler, Allah’ın kızlarıdır.” dediler.)
[bk. 5/17, 72; 9/30; 16/57]

117. Göklerin ve yerin yaratıcısı O'dur. Bir şeyin olmasını hükme bağ ladığında ona sadece: “Ol!” der, o da hemen oluverir.

118. Bilmeyenler dediler ki: Allah bizimle konuşmalı yada bize bir âyet (mucize) gelmeli değilmiydi? Onlar dan öncekiler de işte tıpkı onların dediklerini demişlerdi. Kalpleri (akılla rı) nasıl da birbirine benzedi? Gerçek leri iyice bilmek isteyen kavim için ayetleri açıkladık.

119. Doğrusu biz seni Hak (Kur'an) ile müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönder dik. Cehennem ashabından/ halkın dan sen sorumlu değilsin.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ
هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ بَعْدَ الَّذ۪ي جَٓاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِه۪ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَمَنْ يَكْفُرْ بِه۪
فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي
اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا
تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّ۪ي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّت۪ي قَالَ لَا
يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِم۪ينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًا
وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰه۪يمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَٓا اِلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ
وَاِسْمٰع۪يلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْعَاكِف۪ينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾
وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ
الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهُ قَل۪يلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٢٦﴾

120. Dinlerine uymadıkça yahudiler de hıristi yanlar da asla senden razı olmayacaklardır."Asıl doğru yol, Allah'ın yoludur" . Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, and olsun ki, Allah'ın sana ne bir dostluğu kalır ne'de bir yardımı.

[krş. 3/100, 118, 120, 149]

121. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, o kitabı, hak olduğunu bilerek okurlardı. İşte onlar, (tahrif yapmaksızın) kitablarına iman edenlerdir. Her kim de kitabı inkâr eder ve değiştirirse, onlar dinlerinde ziyan edenlerdir. **[krş. 29/47]**

122. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi (bir zamanlar) cümle âleme/insanlara üstün kılmış olduğu mu hatırlayın. **[krş. 2/47]**

123. Ve şu günden sakının ki, kimse kimsenin cezasını çekmez (borcunu ödemez), kimseden fidye kabul edil mez, hiç kimseye şefaat (aracılık, iltimas) fayda vermez, bir taraftan yar dım da görmezler.

124. Bir zamanlar Rabbi İbrahim'i bir takım kelimelerle sınamış, o da onları tam olarak yerine getirince: Ben seni insanlara önder yapacağım, demişti. «Soyumdan da (önderler yap, yâ Rab bi!)» dedi. Allah: Ahdim zalimlere ermez (onlar için söz vermem) buyur du.

125. O zaman Biz Mabed'i insanların tekrar tekrar yöneleceği bir hedef ve bir kutsal sığınak yapmıştık: Öyleyse İbrahim için vaktiyle belirlenen yeri ibadet mahalli edinin. Nitekim Biz, İbrahim ve İsmail'e emrettik: "Mabedi mi, onu tavaf edecekler için, onun yanında tefekküre dalacaklar için ve (namazda) rüku ve secde edecekler için temiz tutun."
(Veya İbrahim makamını musalla edinin yani islam aleminden toplanıp islam için destekleme yeri edinin).

126. Hani İbrahim; "Ey Rabbim! Bu şehri güvenli bir yer kıl, halkından Allah'a ve Ahiret gününe inananları çeşitli ürünlerle besle" demişti. (Allah) buyurdu ki: "Onlardan kâfir olanı dahi (yaşadığı müddetçe) bir süre geçindi rir, sonra cehennem azabına katlan mak zorunda tutarım. Ne kötü varıla cak yerdir o!"

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعٖيلُۜ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
مِنَّاۜ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَٓا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَۖ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
عَلَيْنَاۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فٖيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكّٖيهِمْۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ
مِلَّةِ اِبْرٰهٖيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُۜ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَاۚ
وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُٓ اَسْلِمْۙ قَالَ
اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَٓا اِبْرٰهٖيمُ بَنٖيهِ وَيَعْقُوبُۜ
يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدّٖينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَۜ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُۙ اِذْ
قَالَ لِبَنٖيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدٖيۜ قَالُوا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ
اٰبَٓائِكَ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًاۚ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127. Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber Beytullah'ın temellerini yükseltiyor,Rabbimiz! Biz den bunu kabul buyur; şüphesiz sen işitensin, bilensin (diye dua ediyorlardı).

128. "Ey Rabbimiz, bizi Sana teslim olanlardan kıl ve bizim soyumuzdan Sana teslim olacak bir topluluk çıkar, bize ibadet yollarını göster ve tevbemizi kabul et: Şüphesiz yalnız Sensin tevbeleri kabul eden, rahimsin (iyiliyi sonsuz olansın)!"

129. “Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti (yani kitaptaki hikme ti) öğretsin ve onları (günahlardan) arındırsın. Çünkü üstün gelen, her şe yi yerli yerince yapan yalnız sensin.”

130. Kendini bilmezlerden (nefsini ilah edinenden) başka İbrahim'in dinin den kim yüz çevirir? Andolsun ki, biz onu dünyada (elçi) seçtik, şüphesiz o ahirette de iyilerdendir.

131. Çünkü Rabbi ona: Müslüman ol, (bana teslim ol) demiş, o da: Âlem lerin Rabbine boyun eğdim/ teslim oldum, demişti. **[krş. 2/112]**

132. Bunu İbrahim de kendi oğulları na vasiyet etti, Ya'kub da, "Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. O halde sadece müslüman olarak (Allaha boyun eğmiş) olarak ölünüz" (dediler).

133. Yoksa Ya'kub'a ölüm geldiği zaman siz orada mı idiniz? O zaman (Ya'kub) oğullarına: Benden sonra kime kulluk edeceksiniz? demişti. On lar: Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan tek (Allah'a)kul luk edeceğiz; biz ancak O'na teslim olanlardanız, dediler.

134. Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, si zin kazandıklarınız sizedir. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilmezsiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُواۜ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ
حَنٖيفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُٓوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا
اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى وَعٖيسٰى وَمَٓا اُوتِيَ
النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْۘ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَٓا اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاِنَّمَا هُمْ فٖي شِقَاقٍۚ فَسَيَكْفٖيكَهُمُ اللّٰهُۚ وَهُوَ السَّمٖيعُ
الْعَلٖيمُۜ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةًۘ وَنَحْنُ
لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَٓاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْۚ
وَلَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۚ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَۙ ﴿١٣٩﴾
اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰىۜ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُۜ
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِۜ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

135. (Ehli kitap müslümanlara hitaben:) Yahudi yada hıristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız, dediler. De ki: Hayır! Biz, hanîf olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden/ ortak koşanlar dan değildi [bk. 57/28-29]

136. «Biz, Allah'a ve bize indirilene; İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve esbâta / torunlarına in dirilene, Musa ve İsa'ya verilenlerle Rableri tara fından diğer peygamberlere verilenlere, onlar dan hiçbiri arasında fark gözetmeksizin inandık ve biz sadece Allah'a teslim olduk/ boyun eğdik» deyin.

137. Eğer o (Yahudiler ve Hıristiya)n lar sizin iman ettiğiniz gibi iman eder lerse herhalde doğru yolu bulurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse, mutlaka onlar (size karşı) ayrılıkçılık (ve düş manlık) içindedirler. Bu takdirde de Allah onlara karşı sana yeter. O, (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) hakkıy la bilendir.

138. (De ki: "Hayatımız) Allah'ın rengi (ile renklenir!) Kim (hayata) Allah'tan daha güzel renk verebilir, eğer gerçek ten O'na kulluk ediyorsak?"

139. Söyle (onlara): Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz olduğu halde, O'nun hakkında bizimle tartış maya mı girişiyorsunuz? Bizim yaptık larımız bize, sizin yaptıklarınızda size aittir. Biz O'na gönülden bağlanan larız.

140. Yoksa siz, İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve esbâtın/ torunlarının yahudi yahut hıristiyan olduklarını mı söylü yorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsi niz, yoksa Allah mı? Allah tarafından kendisine (bildirilmiş) bir şahitliği (ger çeğin tanıklığını) gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınız dan gafil değildir.

141. Onlar bir ümmetti, geldi geçti. Onların kazandığı kendilerinin, sizin kazandığınız da sizin ve siz onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.
[krş. 2/134]

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا
عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٤٢ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا
وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ
الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً اِلَّا عَلَى
الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ اِيمَانَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ
بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ١٤٣ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَاِنَّ
الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا
اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ١٤٤ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ
وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ١٤٥

142. İnsanlardan bir kısım dar kafalılar: Yönel mekte oldukları kıblelerinden onları çeviren nedir? diyecekler. De ki: Doğu da batı da Allah'ındır. O, iyilikte gayretli olanı doğru yola yönlendirir.

[krş. 2/115]

143. İşte böylece sizin insanlığa şahit ler olmanız, Resûl'ün de size şahit olması için sizi dengeli ve ölçülü bir millet kıldık. Senin yöneldiğin yeri (Kâbe'yi) biz ancak Peygamber'e uyanı, ökçeleri üzerinde geri dönenen leri bilmemiz için kıble yaptık. Bu, Allah'ın (gösterdiği) doğru yol üze rindeki kimselerden başkasına (yani gönülden Allaha yönelenlerden baş kasına) elbette ağır gelir. Allah sizin imanınızı asla zayi edecek değildir. Zira Allah insanlara karşı şefkatli ve merhametlidir. [bk. 4/41; 22/78]

144. Biz, [ey Peygamber,] senin sık sık yüzünü [bir kılavuz arayışı içinde] göğe çevirdiğini görüyoruz: ve şimdi seni tam tatmin edecek bir kıbleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Harâm'a çevir; ve siz, hepiniz, nerede olursanız olun, yüzünüzü o yöne dön dürün. Şüphe yok ki, ehl-i kitap, onun Rablerinden gelen gerçek olduğunu çok iyi bilirler ve Allah onların yaptık larından habersiz değildir.

145. Andolsun ki sen, kendilerine kitap indirilmiş olanlara bütün delilleri getirsen gene de senin kıblene uy mazlar. Sen de onların kıblesine uy mazsın. Zâten onların bir kısmı da bir kısmının kıblesine uymaz. Bunu iyice bildikten sonra artık tutar, onların dileklerine uyarsan şüphe yok ki zâlim lerden olursun.

Lafzen, "her bir işaret"i (âyet), yani, vahyedilmiş bir buyruk olarak her bir işaret.

الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَاءَهُمْ
وَاِنَّ فَرِيقاً مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ
مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ
جَمِيعاً اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ
خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي
وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا اَرْسَلْنَا فِيكُمْ
رَسُولاً مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

146. Daha önce kendilerine vahiy verdiklerimiz, onu (o kitaptaki peygamberi veya kıbleyi), ken di çocuklarını tanıdıkları gibi tanırlar: Ancak bilin ki, onların bazısı hakikati bile bile örtbas eder, gerçeği gizler. [bk. 2/76; 6/20]

147. Kesin doğrular, Rabbinden gelen (Kur'ân âyetleriyle bildirilen) doğrulardır. Sakın şüpheye düşenlerden olma.

148. Herkesin yöneldiği bir istikameti vardır" (kıblesi var dır). Siz hayır işlerinde yarışın. Nere de olursanız olun sonunda Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

149. Böylece, nereden yola çıkarsan çık yüzünü Mescid-i Harâm'a doğru çevir. Bil ki bu [emir] Rabbinden gelen bir hakikattir; ve Allah, yaptıklarınız dan habersiz değildir.

150. Nereden yola çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. Nere de olursanız olunuz, yüzünüzü o yana çevirin ki, aralarından haksızlık eden ler (kuru inatçılar) müstesna, insan ların aleyhinizde (kullanabilecekleri) bir delili bulunmasın. Sakın onlardan korkmayın! Yalnız bana karşı sorum luluk bilincinde olun. Böylece size olan nimetimi tamamlayayım da doğ ru yolu bulasınız.

151. Nitekim kendi içinizden size âyet lerimizi okuyan, sizi kötülüklerden arındıran, size Kitab'ı ve hikmeti (yani kitaptaki hikmeti) talim edip bilmedik lerinizi size öğreten bir Resûl gönder dik. [bk. 3/164; 62/2]

152. Öyle ise Beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!

153. Ey iman edenler ! (Allah'tan) salat ile /direnerek ve dik durarak yardım isteyin. Zira Allah sabreden ler (yani direnenlerle) beraberdir. [krş. 2/45-46]

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاۤءٌ وَلٰكِنْ
لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ اَلَّذِينَ
اِذَاۤ اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوۤا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّاۤ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾
اُولٰۤئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰۤئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَاۤئِرِ اللّٰهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَاۤ اَنْزَلْنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
اُولٰۤئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ
تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰۤئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
اُولٰۤئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰۤئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

154. Allah yolunda öldürülenlere «ölüler» deme yin. Bilakis onlar diridirler, fakat siz anlayamaz sınız.

ALİİMRAN: 169 **Allah yolunda öldürülenleri ölü saymayın çünkü onlar, diridirler ve Rab'leri tarafından rızıklandırılırlar. (rızıklandırılacaklar).**
(Bu ayette Şehitlerin Allah katındaki değerleri anlatılmaktadır teşbih yani mecaz vardır çünkü Ali imran ayet 157 ve 47/ 4 . 5 . 6. Ve 4/ 74 ve 22 /58. Ayetlerde gelecekte rızıklanacaklar. Şayet şimdi yaşıyorlar olsaydı, kur'anda çelişki olurduki asla mümkün değildir).Ve kitabın sonunda fihrist bölümünde şehitler hakkında geniş bilgi vardır okuyunuz.

155. Muhakkak ki, ölüm tehlikesiyle ve açlıkla, dünya malının, canın ve (alın teri) ürünlerinin kaybı ile de sizi imtahan ederiz (yani bu durum larda da imtahandasınız). Ama zorluklara karşı sabredenlere iyi haberler müjdele.

156. Onlar başlarına bir musibet geldiğinde: 'Şüphe siz biz Allah'a aidiz ve O'na döneceğiz' derler.

157. İşte Rablerinden bağışlama ve destek hep onlaradır. Ve doğru yolu bulanlarda onlardır.

158. Şüphe yok ki, Safa ile Merve Allah'ın koyduğu nişanlardandır (işa retlerdir). Her kim Beytullah'ı ziyaret eder veya umre yaparsa onları tavaf etmesinde kendisine bir günah yok tur. Her kim gönüllü olarak bir iyilik yaparsa şüphesiz Allah kabul eder ve (yapılanı) hakkıyla bilir.

159- İndirdiğimiz açık delilleri ve kitap ta insanlara apaçık gösterdiğimiz doğ ru yolu gizleyenlere hem Allah hem de bütün lanet ediciler lanet eder.

[krş. 2/174]

160. Ancak tevbe edenler durumlarını düzeltip ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar başkadır. Zira ben onların tevbelerini kabul ederim. Ben tevbeyi çokça kabul eden ve çok esirgeye nim.

161. (Âyetlerimizi) inkâr etmiş/bilerek üstünü örtmüş ve kâfir olarak ölmüş lere gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların lâneti onların üze rinedir.

162. Sürekli lânet içinde kalırlar. Artık ne azapları hafifletilir nede onların yüzlerine bakılır.

163. İlâhınız bir tek İlah'tır. O'ndan başka ilâh yoktur. O, Rahmândır, Ra hîmdir (iyiliği sonsuz, ikramı bol olan dır) .

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَاۤءِ مِنْ مَاۤءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ
فِيهَا مِنْ كُلِّ دَاۤبَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَاۤءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٦٤ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا اِذْ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَاَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ١٦٥ اِذْ
تَبَرَّاَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ١٦٦ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُا مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ
حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ١٦٧ يَا اَيُّهَا
النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٦٨ اِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوۤءِ وَالْفَحْشَاۤءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ١٦٩

164. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri ardından gelmesinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de ölü haldeki toprağı canlandırdığı suda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve yer ile gök arasında emre hazır bekleyen bulutları yönlendirmesinde düşünen bir kavim için birçok deliller vardır.

165. İnsanlardan bazıları Allah'ın yanısıra (kutsadıklarını) Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır. Keşke zalimler azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu önceden anlayabilselerdi.
[krş. 6/136; 12/106; 14/30; 31/21; 33/66-68; 34/31; 40/73-75; 45/23]

166. (O Gün, haksız yere) kutsananlar, kendilerine tâbi olanları tanımamazlıktan gelecekler ve onlara tâbi olanlar, bütün ümitleri param parça olmuş bir şekilde [kendilerini bekleyen] azabı çekeceklerdir!

Lafzen, "izlenenler" -yani azîz ve "kutsal şahsiyet" oldukları iddia edilenler.

Esbâb (tekili sebeb), ilk anlamıyla "bağlar" veya "bağlantılar"ı ve mecazî anlamıyla da "(herhangi bir amaca yönelik) araçlar"ı ifade eder (karş. Lisânu'l-Arab; Lane IV, 1285). Yukarıdaki bağlamda esbâb, kurtuluşa ulaşmanın araçlarına işaret etmektedir ve bu nedenle "ümitler" olarak çevrilmiştir. **.[krş. 2/70; 9/31]**

167. (Onlara) uyanlar şöyle derler: Ah, keşke bir daha dünyaya geri gitmemiz mümkün olsaydı da, şimdi onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık! Böylece Allah onlara, işlerini, pişmanlık ve üzüntü kaynağı olarak gösterir ve onlar artık ateşten çıkamazlar.

[bk. 7/36-39; 16/27; 28/62-66; 33/66-68; 34/22; 37/22-35; 38/55-61; 41/9]

168. Ey insanlar ! Yeryüzünde bulunanların helâl olup temiz olanlarından yeyin, şeytanın peşine düşmeyin; zira şeytan sizin açık bir düşmanınızdır.

(Yeryüzünde meşru ve iyi ne varsa ondan nasibinizi alın ve Şeytan'ın izinden gitmeyin: zira o sizin apaçık düşmanınızdır,)
[krş. 2/208; 17/27]

169. O size ancak kötülüğü, çirkini ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder. *165-167. ayetlerde Kur'an "Allah'a ortak koşulan varlıklara inanmayı tercih edenler"den söz etmektedir: bu, aynı zamanda, bu kimselere dinî ve itikadî mahiyette buyruklar çıkarma hakkı izafe etmeye ve ayrıca, yalnızca geçmişten kaynaklanması dışında bir anlamı olmayan geleneklere dinî bir geçerlilik yüklemeye işaret eder (bkz. sonraki ayet).*

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِـعُ مَٓا
اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـٔاً
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذ۪ي يَنْعِقُ بِمَا
لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَٓاءً وَنِدَٓاءًۜ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
﴿١٧١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ وَمَٓا اُهِلَّ بِه۪ لِغَيْرِ اللّٰهِۚ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْتُمُونَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِه۪ ثَمَناً قَل۪يلاًۙ اُو۬لٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
ف۪ي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَلَا يُزَكّ۪يهِمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِۚ فَمَٓا
اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّۜ
وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿١٧٦﴾

170. Onlara (Allah'a ortak koşanlara müşriklere): Allah'ın indirdiğine uyun, denildiği zaman onlar, «Hayır! Biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız» dediler. Ya ataları birşey anlamamış, doğruyuda bulamamış idiyseler?

171. (Hidayet çağrısına kulak vermeyen) kâfir lerin durumu, sadece çobanın bağırıp çağırma sını işiten hayvanların durumuna benzer. (Sanki) onlar sağırlar, dilsizler, körlerdir de düşünmezler.

172. Ey inananlar! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin ve eğer sadece O'na kulluk ediyorsanız Allah'a şükredin.

173. Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir **(Allah'tan başkası adına yani sunaklara veya ilahlaş tırdıklarına sunulanlar demektir).** **[krş. 5/3]**

174. Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip onu az bir kazanç karşılığı ile değişenler yok mu, işte onların yeyip de karınlarına doldurdukları, ateşten başka birşey değildir. Kıyamet günü Allah ne kendileriyle konuşur ve nede onları temize çıkarır. Orada onlar için can yakıcı bir azap vardır.

175. İşte onlar hidayet/doğru yol karşı lığında sapıklığı, mağfirete bedel ola rak da azabı satın almış kimselerdir. Onlar ateşe karşı ne kadar dayanık lıdırlar !

176. İşte böyle: Allah, kitabı hakikati ortaya çıkarmak için indirdi. Onlarsa Kitap üzerinde anlaşmazlığa düşerek haktan bir hayli uzaklaştılar.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَۚ
وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينَ وَابْنَ
السَّبٖيلِ وَالسَّٓائِلٖينَ وَفِي الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُواۚ وَالصَّابِرٖينَ فِي
الْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَحٖينَ الْبَأْسِۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ صَدَقُواۜ
وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ١٧٧ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰىۜ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى
بِالْاُنْثٰىۜ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ اَخٖيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَٓاءٌ اِلَيْهِ
بِاِحْسَانٍۜ ذٰلِكَ تَخْفٖيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۜ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ
ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ١٧٨ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَٓا اُو۬لِي
الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٧٩ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًاۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ
بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقٖينَۜ ١٨٠ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَٓا
اِثْمُهُ عَلَى الَّذٖينَ يُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌۜ ١٨١

177. Gerçek erdemlilik, (namazda) yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl erdem sahibi, o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamber lere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınla ra, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dile nenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, na maz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Müttakîler ancak onlardır!

178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Buna göre şayet katil hür bir kişiyse bizzat o hür kişinin, köle biriyse bizzat o kölenin, şayet kadınsa bizzat o kadı nın öldürülmesi gerekir. Ancak öldü ren kimse, kardeşi (öldürülenin vârisi, velisi) tarafından affedilirse, aklın ve dinin gereklerine uygun yol izlemek ve güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Buna rağmen hak ve adalet sınırlarını bilerek ve isteyerek ihlal eden için şiddetli azap vardır.
(.Bakınız.Muhammed.Ali,The.Holy.Qur'an,s.77.)

179. Ey derin kavrayış sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki suç işlemekten sakınırsınız.

180. Herhangi birinize ölüm yaklaştı ğında eğer geride bir hayr (herhangi birşey) bırakıyorsa anaya, babaya ve yakın akrabalara geleneklere uygun biçimde vasiyette bulunması, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerine bir borçtur.

181. (Artık ölünün vasiyyetini) işittik ten sonra onu değiştirenin günahı (ölü ye değil), değiştirenin üzerinedir. Şüp hesiz ki Allah vasiyet edenin vasiye tini işitici ve vasiyyeti değiştirenin işini bilicidir.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذ۪ينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَر۪يضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ وَعَلَى
الَّذ۪ينَ يُط۪يقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْك۪ينٍۜ فَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُۜ وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ ف۪يهِ
الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِۚ فَمَنْ
شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُۜ وَمَنْ كَانَ مَر۪يضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ يُر۪يدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا
يُر۪يدُ بِكُمُ الْعُسْرَۘ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا
هَدٰيكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَاد۪ي
عَنّ۪ي فَاِنّ۪ي قَر۪يبٌۜ اُج۪يبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِۙ
فَلْيَسْتَج۪يبُوا ل۪ي وَلْيُؤْمِنُوا ب۪ي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

182. Her kim, vasiyet edenin haksızlığa yahut günaha meyletmesinden endişe eder de (tarafla rın) aralarını düzeltirse, ona günah yoktur, Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

183. Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size"de farz kılındı. Umulur ki Allah'a karşı sorumluluğunu zun bilincine varasınız.

184. Sayılı günlerde olmak üzere oruç size yazıldı (oruç size farz kılındı). Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa (tutamadığı günler kadar) diğer günlerde tutsun. Ona (kaza orucuna) gücü yetenlere bir fakiri doyuracak fidye gerekir. Bununla beraber kim gönüllü ola rak hayır yaparsa, bu kendisi için hayırlıdır. Eğer bilirseniz oruç tut manız sizin için daha hayırlıdır.

Ona gücü yetenler : Burda en yakın karine kaza orucu dur. Böyle olunca anlam kaza orucuna gücü yetenlere bir fakiri doyuracak fidye gerekir . Yani kaza orucunu tutması zor geliyorsa, onun yerine güne gün fidye verebilir.Ama oruç tutması daha hayırlıdır.

185. Ramazan ayı, insanlara yol gös terici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur' an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayı sınca) başka günlerde tutsun. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşı lık, Allah'ı yüceltmeniz ve şükretme niz içindir.

186. Kullarım sana, beni sorduğunda (De ki onlara): Ben çok yakınım. Ba na dua ettiği vakit dua edene karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulabilsinler. **[bk. 25/77]**

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَٓائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوهُنَّ
وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰى
يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ
الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ
وَاَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا
تَقْرَبُوهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٨٧
وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَٓا
اِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ١٨٨ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٨٩ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ١٩٠

187. Oruç gecesinde kadınlarınızla ilişki size helâldır. Onlar sizin için bir elbise, siz onlar için bir elbisesiniz. Allah biliyor ki siz kendinize hıyanet ediyordunuz; onun için tevbenizi kabul edip sizi bağışladı. Artık onlara serbestçe yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazmış olduğu şeyi (Allahın size vermiş olduğu imkanlardan) isteye bilirsiniz.Size göre fecirde tanyerinin beyaz ipliği gecenin siyah ipliğinden ayırt edilir hale gelinceye kadar da yiyin, için; sonra da geceye kadar oruca devam edin. Yalnız, mescidde itikâfa girdiğiniz zaman kadınlarınızla ilişkide bulunmayın.Bunlar Allah'ın çizdiği sınırlardır; ona yaklaşmayın. Sakınsınlar diye, insanlara âyetlerini Allah işte böyle açıklıyor.

188. Birbirinizin mallarını haksız şekil de yiyip tüketmeyin ve başkalarına ait meşru mallardan hiçbirini bilerek hak sızlıkla tüketmek için hukukî hilelere başvurmayın.
Lafzen, "[diğer] insanların mallarından bir-bölümünü".
Lafzen, "onu hâkimlere aktarmayın" -yani, onların, haklı olanın aleyhine bir karar vere cekleri beklentisiyle (Zemahşerî, Beydâvî).
(Bu ayet rüşveti yasaklamaktadır): **[krş. 4/29]**

189. Sana, hilâl şeklinde yeni doğan ayları sorarlar. De ki: Onlar, insanlar ve özellikle hac için vakit ölçüleridir. ”Birr (kişiyi ebrar yapan güzel davra nışlar), (cahiliyet devrinde olduğu gibi) evlere arkalarından girip (batıl bir ibadet şekli) değildir. Lâkin iyi davra nış (günahlardan) korunan (ve ölçülü giden) kimsenin davranışıdır. Evlere kapılarından girin, Allah'a karşı sorum luluğunuzun bilincinde olun ki gerçek mutluluğa erişebilesiniz.

190. Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaşın. Sakın haksız yere saldırmayın , doğrusu Allah haksız yere saldıranları sevmez.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ
فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ
اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ
فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ
بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾
وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ وَاَحْسِنُوا
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُ۫سَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِه۪ٓ اَذًى مِنْ رَاْسِه۪ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ اَوْ
صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191. Onları (size karşı savaşanları savaş esnasında) yakaladığınız yerde etkisiz hale getirin. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, zulüm ve baskı, öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'da onlar sizinle savaşmadıkça, sizde onlarla savaşmayın. Eğer onlar size karşı savaş açarlarsa sizde onları öldürün. İşte kâfirlerin cezası böyledir. **[krş. 48/24]**

192. Ancak vazgeçerlerse (sizde bırakın,) unutmayın ki Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

193. O halde, artık zulüm ve baskı kalmayıncaya ve yalnızca Allah'a kulluk edilinceye kadar (1) onlarla savaşın; ancak vazgeçerlerse, [bilinçli olarak] zulüm işleyenlerin dışındakilere karşı tüm düşmanlıklar sona erecektir. **1** - *Lafzen, "ve din [yalnız] Allah'ın oluncaya kadar" -yani, hiçbir cezalan dırılma korkusu duymadan Allah'a ibadet edilinceye ve hiç kimse başka bir insana korku ile boyun eğmek zorunda kalmayıncaya kadar.* **[bk. 8/39]**

194. Haram ay haram aya * karşılıktır. Hürmetler (dokunulmazlıklar) karşılıklıdır. Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun ve bilin ki Allah müttakîlerle beraberdir.

***Her toplumun kendilerine has kutsallığına ayları/ günleri vardır. Bu inanılan kutsallıklara her iki tarafın riayet etmesi gerekir.**

195. Allah yolunda harcayın. Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik yapın. Muhakkak ki Allah iyilik yapanları sever.

196. Haccı ve umreyi Allah için tam yapın. Eğer (bunlardan) alıkonursanız kolayınıza gelen hediye gönderin. hediye, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden her kim hasta olursa yahut başında bir rahatsızlığı varsa, oruç veya sadaka veya herhangi bir hediye olarak fidye gerekir. (Hac yolculuğu için) emin olduğunuz vakit kim hac günlerine kadar umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir hediye (kurbanda olabilir) gerekir. Hediye veremeyen kimse hac günlerinde üç, memleketine döndüğü zaman yedi olmak üzere oruç tutar ki, hepsi tam on gündür. Bu söylenenler, ailesi-Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun. Biliniz ki Allah'ın vereceği ceza ağırdır. **(HEDIYE hayvanda olabilir)!!! !!**

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌۚ فَمَنْ فَرَضَ ف۪يهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّۜ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُۜ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوٰىۘ وَاتَّقُونِ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْۜ فَاِذَٓا اَفَضْتُمْ مِنْ
عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِۖ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِه۪
لَمِنَ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَف۪يضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا
قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَٓاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًاۜ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ
نَص۪يبٌ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

197. Hac, belli aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse (ihramını giyerse), hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Her ne iyilik işler seniz Allah onu bilir. (Ahiret için) azık edinin. Bilin ki azığın en hayırlısı takvâdır. Öyleyse Bana karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, siz ey derin kavrayış sahipleri!

198. (Bununla beraber), Rabbinizden (hac esna sında) bir lütuf elde etmek için ticaret yaparsanız günah işlemiş olmazsınız. Arafat'tan ayrılıp (Müz delife'ye) akın ettiğinizde, Meş'ar-i Haram'da (Müzdelife'de) Allah'ı zikredin (O'nu dua ve telbi ye ile anın).Ve size doğru yolu gösterdiği gibi siz de O'nu anın!Doğrusu siz O'nun yol göstermesin den önce yolunu şaşırmışlardan idiniz.

199. Sonra insanların döndüğü yer den (Arafat'tan) topluca dönün ve Allah'ın mağfiretini isteyin. Hiç şüphe siz Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

200. (Hac) ibadetlerinizi bitirince ata larınızı andığınız gibi hatta, daha kuv vetli bir anışla Allah'ı anın. İnsanlar dan kimi "Rabbimiz bize dünyada ver!" der; onun ahirette bir payı yok tur.

201. Ama içlerinde öyleleri de var ki: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver. Bizi cehen nem azabın dan koru! derler.

202. İşte onlar için, kazandıklarından (hem dünyada hem de ahirette) bü yük bir nasip vardır. Ve Allah hesabı çok çabuk görendir.

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ ف۪ٓي اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ تَعَجَّلَ ف۪ي يَوْمَيْنِ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۙ لِمَنِ اتَّقٰىۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ
عَلٰى مَا ف۪ي قَلْبِه۪ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى
فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ ف۪يهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَۜ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُۜ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَشْر۪ي نَفْسَهُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ رَؤُ۫فٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
كَٓافَّةًۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْكُمُ
الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ
يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ ف۪ي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾

203. Sayılı günlerde (telbiye ve tekbir getirerek) Allah'ı anın. Kim iki gün içinde acele edip (Mina'dan Mekke'ye) dönmek isterse, ona günah yoktur. Kim geri kalırsa ona da günah yoktur. Bunlar günahtan sakınanlar içindir. O halde Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve sonunda O'nun huzurunda toplanacağı nızı bilin.

204. İnsanlardan öyleleri vardır ki, dünya hayatı hakkında söyledikleri senin hoşuna gider**.** Hatta böylesi kalbinde olana (samimi düşünceleri söylediğine) Allah'ı şahit tutar. Halbuki o, hasım ların en yamanıdır. **[krş. 63/4]**

205. Ancak hakimiyeti eline alır almaz yeryüzünde fesat çıkarmaya, [insa nın] ürünü[nü] ve nesli[ni] yok etmeye çalışır:Allah,fesadı-sevmez.

206. Böylesi «Kendisine ne zaman "Allah'a karşı sorumluluğunun bilincin de ol!" !» denilince benlik ve gurur kendisini günaha sevkeder.(azap ola rak)ona cehennem yeter. O ne kötü yerdir!

207. İnsanlardan öyleleri de var ki, Allah'ın rızasını almak için kendini feda eder Allah da kullarına karşı şefkatlidir.

208. Ey iman edenler! Hep birden barışa-güvenliğe (Allaha teslim olun islama) girin. Sakın şeytanın ardına düşmeyin.Çünkü O,apaçık düşmanı nızdır.

209. Eğer hakikatin bütün delilleri size geldikten sonra, yine de kayarsanız, şunu iyi bilin ki Allah azîzdir, hakîm dir.

210. (Şeytanın peşinden gidenler) ne bekliyorlar? Onlar (akılları sıra), bulut tan gölgelikler içinde Allah'ın (azabı nın) ve (azap için) meleklerin gelip haklarındaki hükmün verilmesini mi bekliyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döndürülür (nihai kararı Allah verir).

[bk. 25/25]

سَلْ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍۜ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ
لِلَّذٖينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذٖينَ اٰمَنُواۢ
وَالَّذٖينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرٖينَ
وَمُنْذِرٖينَۖ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فٖيمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِۜ وَمَا اخْتَلَفَ فٖيهِ اِلَّا الَّذٖينَ اُو۫تُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا لِمَا
اخْتَلَفُوا فٖيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖۜ وَاللّٰهُ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْۜ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَٓاءُ وَالضَّرَّٓاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِۜ
اَلَٓا اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرٖيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَۜ قُلْ مَٓا
اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينِ
وَابْنِ السَّبٖيلِۜ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلٖيمٌ ﴿٢١٥﴾

211. İsrailoğullarına sor ki kendilerine nice açık ayetler/mesajlar verdik. Kim açık ayetler geldik ten sonra kendisine Allah'ın nimetlerini (âyetleri ni) değiştirirse bilsin ki Allah'ın azabı şiddetlidir.

212. (Sanki) * Kâfir olanlar için dünya hayatı süslü kılındı da, onlar, iman edenler ile alay ederler. Oysa ki, (iman edip) inkârdan sakı nanlar kıyamet gününde onların üstündedir. Allah'ın düzenine (sünnetullah kanunlarına) uyup gayret gösterene (cennette) hesapsız rızık vardır.

Sanki * İstiare-i temsiliyye edebi sanatıdır. Bakara 7. Ayetin notuna bakınız .

213. İnsanlar tek bir ümmetti. Sonra (bir kısmı küfre saparak ayrılığa düşünce) Allah, müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberleri gönderdi. İnsan lar arasında, anlaşmazlığa düştükleri hususlarda hüküm vermeleri için, on larla beraber hak yolu gösteren kitap ları da indirdi. Kendilerine kitap veril miş olanlar, kendilerine açık deliller geldikten sonra, sırf aralarındaki kıs kançlıktan ötürü o kitap hakkında anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenlere, üzerinde ihtilafa düştükleri gerçeği izniyle gösterdi. Allah, iyi niyetlileri ve iyi davrananları doğru yola yönlendirir.

214. (Ey inananlar!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçenler gibi sıkıntı çek meden (hemen) cennete girebileceği nizi mi zannediyorsunuz?Onların başı na öyle ezici sıkıntılar ve katlanılmaz darlıklar geldi ki ve öylesine sarsıldı lar ki, inananlarla birlikte Peygamber de: “Allah'ın (vadettiği) yardımı ne zaman (gelecek)?” diye yakarıyorlar dı. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı çok yakındır! **[krş. 3/142 29/2-3]**

215. Sana (Allah yolunda) neyi infak edeceklerini soruyorlar. Deki: Bağış lanabilen herşeyden* olarak yapacağı nız harcama öncelikle anne baba, yakınlar, yetimler, fakirler ve yolcular için olmalıdır. Şüphesiz Allah yap tığınız her hayrı bilir.

***ALİ İMRAN: 92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah için) vermedikçe iyiliğe erişemezsiniz. Her ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir.**

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا
شَيْـٔاً وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـٔاً وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهِ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ
اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيهِمَٓا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَٓا اَكْبَرُ
مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

216. Hoşunuza gitmemekle birlikde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. (Ey Resûlüm!) Sana, haram olan (hürmet edilen) ayı ve o ayda savaşmanın hükmünü sorarlar. De ki: "Evet onda savaşmak büyük (bir günah)tır. "Fakat (insanları) Allah yolundan alı koymak, O'nu inkâr etmek, Mescid-i Haram'ı (Kâbe'yi) ziyareti yasaklamak ve halkını oradan çıkarmak ise Allah nazarında daha büyük (bir günah)tır. (Şirki yayarak, toplumda anarşi çıka rarak, din ve vicdan hürriyetine baskı ve zulüm yaparak) fitne çıkarmak ise öldürmekten daha büyük (günah)tır. (Kâfirler) güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmak tan geri durmazlar. Sizden kim, dininden döner ve kâfir olarak ölürse, işte onların bütün yaptıkları (iyi ameller) dünyada da âhirette de boşa gitmiştir. Onlar, ateş ehli (cehennemlik) olup orada süresiz olarak kalacaklardır. **[bk. 2/194 ve 9/36]**

«Fitne» savaş, anarşi; din ve vicdan hürriyetine karşı baskı demektir

218. İman edenler ve hicret edip Allah yolunda cihad edenler varya, işte bunlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah, çok affedici ve rahîmdir/ mer hameti çok olandır.

219. Sana, uyuşturucu/ sarhoşluk veren şeyler ve şans oyunları hakkın da sorarlar. De ki: "Onların her ikisin de de hem büyük bir kötülük hem de insanlar için bazı yararlar vardır; an cak yol açtıkları kötülük, sağladıkları yarardan daha büyüktür." Ve [Allah yolunda] neyi harcayacaklarını sana sorarlar. De ki: "O'nun için ayırabilece ğiniz her şeyden." Böylece Allah mesajlarını size açıklıyor ki tefekkür edebilesiniz/ iyice düşünebilesiniz.

Elmalılı (sadeleştirilmiş): Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki: «Bu ikisinde büyük bir günah ve insanlara bazı yararlar vardır. Ancak günahları yararlarından daha büyüktür.» Yine sana neyi başkalarına vereceklerini soruyorlar. De ki: «Sizi sıkmayanını.» Allah, düşünesiniz diye, ayetlerini size böylece açıklıyor.

Arapçada: "Af helâl ve güzel olan şeyleri verin!)"
30/28. Ayet yanlış verilmiş meallere cevapdır.

ALİ İMRAN: 92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah için) vermedikçe iyiliğe erişemezsiniz. Her ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰىۜ قُلْ اِصْلَاحٌ
لَهُمْ خَيْرٌۜ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
٢٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّۜ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى
يُؤْمِنُواۜ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْۜ اُو۬لٰٓئِكَ
يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖۚ
وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ
الْمَحِيضِۜ قُلْ هُوَ اَذًىۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَٓاءَ فِي الْمَحِيضِۙ وَلَا
تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
اَمَرَكُمُ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
٢٢٢ نِسَٓاؤُ۬كُمْ حَرْثٌ لَكُمْۖ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْۘ
وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُۜ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ٢٢٣ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوا
وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٤

220. Dünya ve ahiret hakkında (sizin için faydalı olan davranışları düşünün ve ona göre hareket edin). Bir de sana yetimlere nasıl davranılacağı konusunu sana soruyorlar. De ki: "Onların (mal larını muhafaza ederek ve haklarını koruyarak) durumlarını düzeltmek en doğru olandır. Eğer onlarla bir arada yaşarsanız (doğru olanı yaparsınız. Çünkü) onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, (yetimler için) bozgunculuk yapanla yararlı iş yapanı bilir.Eğer (bozgunculuk yaparsanız) uygun bulursa , Allah sizide zahmet ve meşakka te sokabilir. Çünkü Allah güçlüdür, hakîmdir.

221. İman etmedikçe müşrik kadınlarla evlenme meniz (daha hayırlıdır) . Çünkü (Allaha) bağlanmış hür olmayan mümin bir kadın, müşrik hür bir kadın dan ondan hoşlanıyorda olsanız bile daha hayırlı dır.Yine müşrik erkeklerle onlar iman edinceye kadar kadınlarınızı nikahlamamanız (daha hayırlı dır). Zira, sizi memnun etse bile müşrik bir erkekten, kulluk yapan mümin bir erkek daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe çağırıyor oysa ki Allah sizi kendi rızasıyla cennet ve mafirete çağırıyor. Mesajlarını insanlığa açıklıyor ki ibret alasınız.

222. Sana aybaşı halini sorarlar. De ki: O'bir rahatsızlıktır. Aybaşı halin de olan kadınlara yaklaşmayın ve ondan temizleninceye (yani hasta lıktan kurtuluncaya) kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri (kur tuldukları) zaman Allah'ın size em rettiği yerden yaklaşın. Allah tövbe edenleri ve temizlenenleri sever.

(Burada tahir kelimesi Ali imran 55.ayettede İsa peygambere seni kafirlerden temizleyeceyim وَمُطَهِّرُكَ kelimesi seni kafirlerden kurtaracağım anlamındadır. Kadınlar hayız halinde olduklarında da وَلاَ تَ حَتَّىَ قْرَبُوهُنَّ يَطْهُرْنَ temizleninceye kadar değilde hayızdan kurtulduklarında anlamındadır.

223. Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl dilerseniz öyle varın. Kendiniz için önceden (uygun davra nışlarla) hazırlık yapın. Allah'tan kor kun, biliniz ki siz O'na kavuşacaksı nız. (Yâ Muhammed!) müminleri müj dele!

224. Allah adına yaptığınız yeminler, erdemliliğe, Allah'a karşı sorumluluk bilincine ve insanlar arasında barışın geliştirilmesine engel teşkil etmesin. Zira Allah, her şeyi duyan, her şeyi bilendir.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ ف۪ٓي اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَل۪يمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذ۪ينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ تَرَبُّصُ
اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍۚ فَاِنْ فَٓاؤُ۫ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُٓوءٍۜ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ف۪ٓي
اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
ف۪ي ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُٓوا اِصْلَاحاًۜ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذ۪ي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِۖ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌۜ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِۖ
فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْر۪يحٌ بِاِحْسَانٍۜ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَأْخُذُوا
مِمَّٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـٔاً اِلَّٓا اَنْ يَخَافَٓا اَلَّا يُق۪يمَا حُدُودَ اللّٰهِۜ فَاِنْ
خِفْتُمْ اَلَّا يُق۪يمَا حُدُودَ اللّٰهِۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ف۪يمَا افْتَدَتْ بِه۪ۜ
تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَاۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجاً
غَيْرَهُۜ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَٓا اَنْ يَتَرَاجَعَٓا اِنْ ظَنَّٓا اَنْ يُق۪يمَا
حُدُودَ اللّٰهِۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

225. Allah, sizleri yeminlerinizdeki boş sözlerden sorumlu tutmaz; Fakat kasıtlı yaptığınız yemin lerinizden dolayı sizi sorumlu tutar. Allah çok bağışlayıcı ve hoş görülüdür. **[bk. 5/89]**

226. Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler dört ay beklerler. Eğer (bu müddet içinde) kadın larına dönerlerse, şüphesiz Allah çokça bağışla yan ve esirgeyendir. **[bk. 2/232; 4/34 ve izâhı 65/1-2]**

227. Şayet boşamaya karar verirlerse . Biliniz ki, Allah işitir ve bilir.

228. Boşanmış kadınlar, (evlenmeden) üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman etmişlerse, rahimlerinde Allah'ın yarattığını gizle meleri kendilerine helâl olmaz.

Şayet(boşamış kocalar)sorumlu kişi ler barışmak isterlerse, bu durumda boşadıkları kadınları geri almaya daha fazla hak sahibidirler.Kadınların (kocaları üzerindeki) hakları (koca ların) onlar üzerindeki haklarına eşittir, ancak erkekler (bu konuda) onlar bir derece fazladır (üzerinde öncelik sahibidir). Allah çok güçlüdür ve doğru hüküm verendir.

(Buğul, bağal arapcada sorumlu kişi demektir.Yani boşamış erkekler üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) o kadınlardan sorumludurlar.

229. Boşama iki defadır. Bundan son rası ya iyilikle tutmak ya da güzellikle salıvermektir. Kadınlara verdikleriniz den (boşanma esnasın da) bir şey almanız size helâl olmaz. Ancak er kek ve kadın Allah'ın sınırlarında kalıp evlilik haklarını tam tatbik edememek ten korkarlarsa bu durum müstesna. (Ey müminler!) Siz de karı ile koca nın, Allah'ın sınırlarını, hakkıyla muha faza etmelerinden kuşkuya düşerse niz, kadının (erkeğe) fidye vermesin de her iki taraf için de sakınca yoktur. Bu söylenenler Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa işte onlar zalimlerdir.

230. Eğer erkek kadını (üçüncü defa) boşarsa, ondan sonra kadın bir başka erkekle evlenmedikçe onu alması kendisine helâl olmaz. Eğer bu kişi de onu boşarsa, (her iki taraf da) Allah'ın sınırlarını muhafaza edeceklerine inandıkları takdirde, yeniden evlenme lerinde beis yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah bunları bilmek, öğ renmek isteyenler için açıklar.

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ
سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُواۚ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ وَلَا تَتَّخِذُٓوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًاۘ وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَٓا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يَعِظُكُمْ بِهٖۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا
طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ
اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِۜ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ
كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَۜ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۜ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَاۚ لَا تُضَٓارَّ
وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَۚ فَاِنْ
اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَاۜ وَاِنْ
اَرَدْتُمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَٓا
اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

231. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit ya onları iyilikle tutun yahut iyilikle bırakın. Fakat haksızlık ederek ve zarar vermek için onları nikâh altında tutmayın. Kim bunu yaparsa muhakkak kendine kötülük etmiş olur. Allah'ın âyetlerini eğlenceye almayın. Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini, size öğüt vermek üzere indirdiği Kitab'ı yani hikmeti hatırlayın. Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun. Bilesiniz ki Allah, her şeyi bilir.

232. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit, aralarında iyilikle anlaştıkları takdirde,onların(eski)kocalarıyla evlen melerine engel olmayın. İşte bununla içinizden Allah'a ve ahiret gününe inanan kimselere öğüt verilmektedir. Bu öğüdü tutmanız kendiniz için en iyisi ve en temizidir. Allah bilir, siz bilmezsiniz

233. Emzirmeyi tamamlatmak isteyen (baba) için, anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların örfe uygun olarak beslenmesi ve giyimi baba tarafına aittir. Bir insan ancak gücü yettiğinden sorumlu tutulur. Hiçbir anne, çocuğu sebebiyle, hiçbir baba da çocuğu yüzünden zarara uğratılma malıdır. Onun benzeri (nafaka temini) vâris üzerine (mirasçınında aynı şeyi yapması) gerekir. Şayet ana ve baba birbiriyle görüşerek ve karşılıklı anla şarak çocuğu memeden kesmek ister lerse, kendilerine günah yoktur. Ço cuklarınızı (süt anne tutup) emzirt mek istediğiniz takdirde, süt anneye vermekte olduğunuzu iyilikle teslim etmeniz şartıyla, üzerinize günah yok tur. Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun. Bilin ki Allah, yapmakta oldukları nızı görür. **[bk. 65/6-7]**

وَالَّذ۪ينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجاً يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْراًۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
ف۪يمَا فَعَلْنَ ف۪ٓي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ
٢٣٤ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ف۪يمَا عَرَّضْتُمْ بِه۪ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَٓاءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْۜ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ
لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِراًّ اِلَّٓا اَنْ تَقُولُوا قَوْلاً مَعْرُوفاًۜ وَلَا
تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ
اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
حَل۪يمٌ ٢٣٥ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ
اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَر۪يضَةًۚ وَمَتِّعُوهُنَّۚ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرُهُۚ مَتَاعاً بِالْمَعْرُوفِۚ حَقاًّ عَلَى الْمُحْسِن۪ينَ ٢٣٦
وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَر۪يضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّٓا اَنْ يَعْفُونَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذ۪ي
بِيَدِه۪ عُقْدَةُ النِّكَاحِۜ وَاَنْ تَعْفُٓوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۜ وَلَا تَنْسَوُا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ٢٣٧

234. İçinizden ölenlerin, geriye bıraktıkları eşleri, dört ay on gün (bekleyip) kendilerini gözetlerler. Sürelerini bitirince artık kendileri için uygun olanı yapmalarında size bir günâh yoktur. Allâh yaptık larınızı haber alır.

235. Böyle (bekleme süresi içindeki) kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı olarak anlatmanızda veya gön lünüzde tutmanızda size bir vebal yok tur. Allah biliyor ki, siz onlara (bunu er geç mutlaka) söyleyeceksiniz. Meşru sözler söylemeniz dışında sakın onlar la gizliden gizliye buluşma yönünde sözleşmeyin. Farz olan bekleme müd deti sona erinceye kadar onları nikâh lamaya kalkmayın! Şunu da bilin ki, Allah, içinizden geçeni hakkıyla bilir. Artık O'na karşı gelmekten sakının! Ve yine bilin ki, Allah çok bağışlayan dır ve halimdir (günahlarından dolayı insanların rızkını kesmez ve cezada mühlet verir).

236. Nikâhtan sonra henüz cinsel ilişkide bulunmadan veya onlar için belli bir mehir tayin etmeden kadınları boşarsanız bunda size mehir zorun luğu yoktur. Bu durumda onlara hedi ye cinsinden bir şeyler verin. Zengin olan durumuna göre, fakir de durumu na göre vermelidir. Münasip bir tarz da' vermek iyiler için bir borçtur.

237. Kendilerine mehir tayin ederek evlendiğiniz kadınları, cinsel ilişkide bulunmadan boşarsanız, tayin ettiği niz mehrin yarısı onların hakkıdır. Ancak kadınların vazgeçmesi veya nikâh bağı elinde bulunanın (velinin) vazgeçmesi hali müstesna, affetme niz (mehirden vazgeçmeniz), takvâya daha uygundur. Aranız da iyilik ve ih sanı unutmayın. Şüphesiz Allah yap makta olduklarınızı hakkıyla görür.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا لِلّٰهِ
قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالاً اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا
اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ فَاِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِٓي اَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ
مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ
لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ
ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ اَضْعَافًا
كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

238. Namazlarınızı özellikle en ideal şekilde namazı kılmaya gayret edin ve Allahın huzu runda gönülden bir bağlılıkla durun.
(vessalavatil vusta namazlarınızı ne uzatın nede aceleci olarak kılın. İdeal bir şekilde namaz kılın anlamındadır .
[bk. 11/114; 17/78-79; 30/17]

239. Eğer (herhangi bir şeyden) korkarsanız (namazlarınızı) yürüyerek yahut binmiş olarak (kılın). Güvene kavuştuğunuz zaman, siz bilmez ken Allah'ın size öğrettiği şekilde O'nu anın.

(Reşit rızaya göre anlamı şöyle: Allah' ı anın çünkü o size korkulu durumlarda namazı nasıl kılıp ona nasıl ibadet edeceğinizi öğret miştir.
(Ayette gecen KEMA karşılığında da, DA / VEYA/ İÇİN şeklinde çevrilmeli)
[bk. 4/101-103]

240. Sizden ölüp de (dul) eşler bıra kan kimseler, zevcelerinin, evlerinden çıkarılmadan, bir yıla kadar bıraktık ları maldan faydalanmaları hususun da (sağlıklarında) vasiyet etsinler. Şa yet o kadınlar, (kendiliklerinden) çıkıp giderlerse, kendileri hakkında yaptıkla rı meşru şeylerden size bir günah yoktur. Allah çok güçlüdür ve doğru hüküm verendir.

241. Boşanmış kadınların, örfe uygun (meşru) bir şekilde (kocalarından) menfaat sağlamak hakları vardır. Bu, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyan herkes için bir görevdir.

242. Allah size işte böylece âyetlerini açıklar. Umulurki düşünüp hakikati anlayasınız.

243. Kendileri binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıkan, sonra da Allah'ın kendilerine "Ölün" [canınız çıksın] deyip, sonra da kendilerine bir hayat verdiği kimseleri görmedin mi? Şüphesiz Allah, insanlara karşı bir lütuf sahibidir. Velâkin insanların pek çoğu şükretmiyorlar.

Yani, Kur'ân'a göre onlar bir anda ölmemişler; sürünmüş, sıkıntı ve zillete düşüp perişan olmuşlardır. Bunun bir benzeri de 65. Âyette geçmişti: ***(Bakara: 65) Ve siz içinizden Cumartesi*** [ibâdet gününde] ***sınırları aşan kimseleri de elbette bilirsiniz. İşte bundan dolayı onlara, "Sefil maymunlar olun!" dedik.***

MUNAFIKUN 4 DE de BAKINIZ.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, her şeyi işitir ve bilir.

245. Allah'ın kat kat fazlasıyla geriye ödeyeceği bir güzel borcu O'na vere cek olan kimdir? Allah alır(savaş mas raflarını vermenizi ister) ve kat kat fazlasıyla (size geri) verir; ve hepiniz sonunda O'na döndürüleceksiniz.
[bk. 5/12; 57/11, 18; 73/20]

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰىۢ
اِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فٖى سَبٖيلِ
اللّٰهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا
تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَٓا اَلَّا نُقَاتِلَ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَقَدْ
اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَٓائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلٖيلًا مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالظَّالِمٖينَ
٢٤٦ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُٓوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ
اللّٰهَ اصْطَفٰيهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتٖى مُلْكَهُ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلٖيمٌ ٢٤٧ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ
يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فٖيهِ سَكٖينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
مِمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ٢٤٨

246. Musa'dan sonra, Benî İsrail'den ileri gelen kimseleri görmedin mi? Kendilerine gönderilmiş bir peygambere: «Bize bir hükümdar gönder ki (onun komutasında) Allah yolunda savaşalım» demişlerdi. «Ya size savaş yazılır (farz kılınır) da savaşmaz sanız?» dedi. «Yurtlarımızdan çıkarıl mış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz halde Allah yolunda neden savaşmayalım?» dediler. Kendilerine savaş yazılınca (farz kılının ca), içlerinden pek azı hariç, geri dönüp kaçtılar. Allah zalimleri iyi bilir.

247. Peygamberleri onlara: “Allah, size Tâlût'u hükümdar olarak gön derdi” dedi. Onlar da: “Biz hüküm darlığa ondan daha layık iken ve ona mal (servet) yönünden geniş imkan verilmemişken, o bizim üzeri mize nasıl hükümdar olabilir?” de diler. Peygamberleri onlara: “Allah onu hükümdar olarak seçerek başı nıza getirdi, Ona bilgi ve vücut gücü bakımından üstünlük bağış ladı” dedi. Allah mülkünü uygun gördüğüne verir. Zira Allah her şeyi kuşatan, her şeyi bilendir."

248. Ve Peygamberleri onlara dedi ki: “Bakın, onun otoritesini meşru kılan delil olarak size içinde Rabbi niz tarafından bahşedilmiş bir gö nül huzuru ile Musa’nın ailesi ve Harun’un ailesinden geriye kalan, meleklerin yüklediği bir gönül ba ğışlanacaktır. Eğer gerçekten ina nıyorsanız, bunda sizin için bir işa ret vardır.“

.(Tabut, kalbe, gönüle bir atıftır. Ragıp el isfahani)

Tabut’un ne olduğu konusu tartışmalıdır. Rağıp ‘’tabut, kalbe gönüle bir atıftır, gönül huzurundan maksat da ilimdir. Bu nedenle kalp ‘’ilmin çantası, hikmetin evi ve tabutu olarak isimlendirilmiştir’’

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّي اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً
بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ اِلَّا قَلِيلاً مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ
هُوَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ
فِئَةً كَثِيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾
وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا اَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ
وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

249. Tâlût askerlerle beraber (cihad için) ayrılınca: Biliniz ki Allah sizi bir ırmakla imtihan edecek. Kim ondan içerse benden değildir. Eliyle bir avuç içen müstesna kim ondan içmezse bendendir, dedi. İçlerinden pek azı müstesna hepsi ırmaktan içtiler. Tâlût ve iman edenler beraberce ırmağı geçince: Bugün bizim Câlût'a ve askerlerine karşı koyacak hiç gücümüz yoktur, dediler. Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar: Nice az sayıda bir birlik Allah'ın izniyle çok sayıdaki birliği yenmiştir.Allah sabredenlerle beraberdir, dediler. [bk. 3/13]

250. (Talutun askerleri) Câlût ve askerleriyle savaşa tutuştuklarında: Ey Rabbimiz! Yüreğimizi sabırla doldur; bize direnme gücü ver; kâfir kavme karşı bize yardım et, dediler.

251. Sonunda Allah'ın izniyle onları yendiler. Davud da Câlût'u öldürdü. Allah ona (Davud'a) hükümdarlık ve hikmet (yani isabetli karar verme yeteneği) verdi, Ona uygun gördüğü her şeyi öğretti. Eğer Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerleriyle savması olmasaydı elbette yeryüzü alt üst olurdu. Lâkin Allah bütün insanlığa karşı lütuf ve kerem sahibidir.

252. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Biz onları sana hak olarak/doğru olarak anlatıyoruz. Şüphesiz sen, Allah tarafından gönderilen (peygamberlerdensin).

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ
مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ
الْقَيُّومُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِٓ اِلَّا
بِمَا شَٓاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَٓا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

253. Söz konusu elçilerden her birine diğerinden farklı meziyetler bahşettik. Allah onlardan bir kısmı ile konuşmuş, bazılarını da yüce mertebe lere çıkarmıştır. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Rûhu'l-Kudüs (cebrail) ile güçlendirdik. Şayet imtihan için serbest bırak masaydık onlardan sonrakiler o açık deliller geldikten sonra birbiriyle savaşmazlardı. Ama ayrılığa düştüler kimi iman etti kimi kafir oldu. Yine Allah imtihan için serbest bırakmasaydı birbirleriyle savaşamazlardı. Ne varki Allah dilediğini yapar.

(Allah beşerle, insanların karşılıklı konuştuğu gibi konuşması mümkün deyildir. Hatta küfürdür. Şura 51.ayete bakınız.) ancak perde arkasından vahiy ile konuşur.

254. Ey iman edenler! Kendisinde artık pazarlık, dostluk ve şefaat bulun mayan gün (hesap günü) gelmeden önce, size verdiğimiz rızıktan (hayır) yolunda infak edin/ harcayın. Gerçek leri inkâr edenler elbette zalimlerdir.

255. Allah, O'ndan başka ilah yoktur; O, bütün yarattıklarını ayakta tutan ve canlılık verendir. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur. İzni olmadığı halde O'nun katında kim şefaat edebilir? O, kullarının önünde ve arkalarındakini bilir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.) O'nun bildirdikleri nin dışında insanlar O'nun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O'nun kürsüsü (hükümranlığı) gökleri ve yeri içine alır, onları koruyup gözet mek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.

(üstteki ayette Allah, kendi sıfatlarını anlatıyor. Demek istiyorki şefaata yeltenen kişi benim gibi olması lazım ki ogün huzurumda şefaat yapabilsin. Bu konuda zumer suresi 43-44 ayetlere bakınız).

256. Dinde zorlama yoktur. Artık doğru ile yanlış (hak ile batıl, iman ile küfür) birbirinden ayrılmıştır. Böylece, tağutu (şeytani düzenlere uymayı) reddedenler ve Allah'a inananlar, hiçbir zaman kop mayacak en sağlam bir kulpa/tutamağa yapışmıştır. Allah (her şeyi) hakkıyla işitendir, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِۜ
وَالَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ
النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ي حَٓاجَّ اِبْرٰه۪يمَ ف۪ي رَبِّه۪ٓ اَنْ
اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَۢ اِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّيَ الَّذ۪ي يُحْي۪ي وَيُم۪يتُۙ
قَالَ اَنَا۬ اُحْي۪ي وَاُم۪يتُۜ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَأْت۪ي
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ
الَّذ۪ي كَفَرَۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَۚ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ
كَالَّذ۪ي مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَاۚ قَالَ
اَنّٰى يُحْي۪ي هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَاۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُۜ قَالَ كَمْ لَبِثْتَۜ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍۜ
قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهْۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًاۜ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٥٩﴾

257. Allah, inananların dostu ve koruyucusudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkârcıla rın dostları da (Allah'tan uzaklaştıran ve O'nun emirlerini icra etmekten alıkoyan) şeytani güçler dir. Onları aydınlıktan alıp karanlığa götürür(ler). İşte onlar cehennem halkıdırlar. Onlar orada süresiz kalacaklardır. **[bk. 14/1]**

258. Allah kendisine müllk (hükümdar lık ve zenginlik) verdiği için şımararak Rabbi hakkında İbrahim ile tartışmaya gireni (Nemrut'u) görmedin mi ! İşte o zaman İbrahim: Rabbim hayat veren ve öldürendir, demişti. Oda: Hayat ve ren ve öldüren benim, demişti. İbra him: Allah güneşi doğudan getirmek tedir; haydi sen de onu batıdan getir, dedi. Bunun üzerine kâfir şaşırıp kal dı. "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

259. Yahut görmedin mi o kimseyi ki, evlerinin duvarları çatıları üzerine çök müş (alt üst olmuş) bir kasabaya uğ radı; «Ölümünden sonra Allah bunları nasıl diriltir acaba!» dedi. Bunun üzerine Allah onu öldürüp yüzsene bıraktı; sonra tekrar diriltti. Ne kadar kaldın? dedi. «Bir gün yahut daha az» dedi. Allah ona: Hayır, yüz sene kaldın. Yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamıştır. Eşeğine de bak. Seni insanlara bir ibret kılalım diye (yüz sene ölü tuttuk, sonra tekrar dirilttik). Şimdi sen kemiklere bak, onları nasıl düzenliyor, sonra ona nasıl et giydiriyoruz, dedi. Durum ken disince anlaşılınca: Şimdi iyice bili yorum ki, Allah herşeye güç getiren dir/ ölçü koyandır , dedi.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اَرِنٖي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰىۜ قَالَ اَوَلَمْ
تُؤْمِنْۜ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبٖيۜ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا
ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتٖينَكَ سَعْيًاۜ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ
٢٦٠ مَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فٖي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍۜ وَاللّٰهُ
يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ٢٦١ اَلَّذٖينَ يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا
اَذًى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ٢٦٢ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
اَذًىۜ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلٖيمٌ ٢٦٣ يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا
صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذٖي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًاۜ لَا يَقْدِرُونَ
عَلٰى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ٢٦٤

260. İbrâhim de bir zaman: "Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. (Allâh); "İnanmadın mı?" dedi, (İbrâhim): "Hayır (inandım), fakat kalbim kuvvet bulsun diye (görmek istiyorum) dedi. "O halde kuşlardan dördünü tut, onları kendine çek (kendine alıştır), sonra her dağın başına onlardan bir parça koy. Sonra onları kendine çağır; koşarak sana gelecekler. Bil ki, Allâh dâimâ üstün, hüküm ve hikmet sâhibidir" dedi.

261. Allah yolunda mallarını harca yanların örneği, yedi başak bitiren bir dane gibidir ki, her başakta yüz dane vardır. Allah düzenine uyup gerekeni yapana kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfu geniştir, O her şeyi bilir.

262. Mallarını Allah yolunda harcayıp/ bağışlayıp da arkasından başa kak mayan, fakirlerin gönlünü kırmayan kimseler var ya, onların Allah katında mükâfatları vardır. Onlar için korku yoktur, üzüntü de çekmeyeceklerdir.

263. Güzel söz ve bağışlama, arkasın dan incitme gelen sadakadan daha iyidir. Allah Ğanî'dir [zengindir; hiçbir şeye muhtaç değildir], Halîm'dir [yu muşak davranandır].

264. Ey inananlar! Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadaka larınızı geçersiz kılmayın. Bu durum, üzerinde toprak bulunan yumuşak bir kayanın haline benzer, bir sağanak vurunca onu sert ve çıplak bırakıverir. Böyleleri kazandıklarından bir şey el de edemezler. “Allah kâfir kavimleri (zorla) yola getirmez.”

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

[bk. 4/38; 8/47; 39/47; 107/6]

وَمَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ
وَتَثْبٖيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ
فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّۜ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ
مِنْ نَخٖيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ لَهُ فٖيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَٓاءُۖ
فَاَصَابَهَٓا اِعْصَارٌ فٖيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّٓا اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبٖيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِاٰخِذٖيهِ اِلَّٓا اَنْ تُغْمِضُوا فٖيهِۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمٖيدٌ
﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَٓاءِۚ
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًاۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌۚ ﴿٢٦٨﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوتِيَ
خَيْرًا كَثٖيرًاۜ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

265. Servetlerini Allah'ın rızasını kazanmak arzu suyla ve kalben mutmain olarak harcayanların durumu (ise), verimli topraklar üzerindeki bahçe gibidir: Bir sağanak vurur, bu sayede ürün iki misli artar; sağanak olmadığı zaman da hafif yağmur (düşer oraya). Ve Allah yaptığınız her şeyi görür.

266. Herhangi biriniz ister mi ki, içerisinde her türlü meyveye sahip bulunduğu, içinden ırmaklar akan, hurma ve üzüm ağaçlarından oluşan bir bahçesi olsun; himayeye muhtaç çocukları var iken ihtiyarlık gelip kendisine çatsın; derken bağı ateşli (yıldırımlı) bir kasırga vursun da orası yanıversin? Allah, düşünesiniz diye size âyetleri ni böyle açıklıyor.

267. Ey iman edenler ! Kazandıkları nızın iyilerinden ve rızık olarak yerden size çıkardıklarımızdan (hayra) infak (edin) harcayın. Size verilse, gözünü zü yummadan alamayacağınız kötü malı, hayır diye vermeye kalkışmayın. Biliniz ki Allah zengindir, övgüye lâyık tır.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği telkin eder. Allah ise size katından bir mağfiret ve bir lütuf/ bol luk vâdeder. Allah herşeyi bilendir.

269. Allah düzenine (sünnetullah kanunlarına) uyana hikmet (isabetli karar yeteneği) verir. Kime hikmet verilirse, ona pek çok hayır veril miş demektir. Ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar.

وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ
تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ
هُدٰيهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ اِلَّا ابْتِغَاءَ
وَجْهِ اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا
تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ اُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ
اَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمٰيهُمْ لَا يَسْئَلُونَ
النَّاسَ اِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ
بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

270. Allah yolunda her ne harcar veya her ne adarsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (Fakir ve muhtaçları görmezlikten gelen, paylaşmayı bilmeyen, verse de verdiğini başa kakan, adak larını yerine getirmeyen) zalimlerin yardımcıları yoktur.

271. Şayet sadakaları (zekât ve benzeri hayır ları) açıktan verirseniz ne iyi olur! Eğer onu fakirlere gizlice verirseniz, işte bu sizin için daha hayırlıdır. Allah da bu sebeple sizin günahları nızın bir kısmını kapatır/örter. Allah, yapmakta olduklarınızı bilir.

272. (Ya Muhammed!) Onları doğru yola iletmek sana ait değildir (senin görevin sadece tebliğdir). Lâkin Allah iyi niyetinden dolayı uygun gördüğü nü doğru yola iletir. Hayır olarak harcadıklarınız kendi iyiliğiniz için dir. Yapacağınız hayırları ancak Allah'ın rızasını kazanmak için yapma lısınız. Çünkü yapacağınız her iyilik size eksiksizce geri dönecek ve size haksızlık yapılmayacaktır.

273. (İnfakınız, / hayırlarınız) kendileri ni Allah yoluna adamış, bu sebeple yer yüzünde kazanç için dolaşama yan fakirler için olsun. Bilmeyen kim seler,iffetlerinden dolayı onları zengin zanneder. (Ey nebi) Sen onları simala rından tanırsın.Çünkü onlar yüzsüzlük ederek istemezler. Yaptığınız her hay rı muhakkak Allah bilir.

274. Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık hayra sarfedenler var ya, onların mükâfatları Allah katındadır. Onlara korku yoktur, üzüntü de çek mezler. **bk. 3/180]**

اَلَّذ۪ينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذ۪ي يَتَخَبَّطُهُ
الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُٓوا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا
وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَٓاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ
رَبِّه۪ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهُٓ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ
فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ
اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ
اَث۪يمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ
لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُؤُ۫سُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ
كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ ف۪يهِ اِلَى
اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

275. Riba/ faiz yiyenler (kabirlerinden), şeytan sarsmış (çarpmış) kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar. Bu hal onların «Alım-satım tıpkı faiz gibidir» demeleri yüzündendir. Halbuki Allah, alım-satımı helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan sonra kime Rabbinden bir öğüt gelir de faizden vaz geçerse, geçmişte olan kendisinindir ve artık onun işi Allah'a kalmıştır. Ve kim ki yeniden faize dönerse, işte onlar ateşin dostlarıdır. Onlar orada sürekli kalacaklardır.

276. Allah faizi tüketir/ yok eder (Faiz karışan malın bereketini giderir), sada kaları ise bereketlendirir. Allah küfür de ve günahta ısrar eden hiç kimseyi sevmez.

277. Şüphesiz iman edip salih amel/ iyi işler yapan, namaz kılan ve zekât verenler var ya, onların mükâfatları Rableri katındadır. Onlar için korku yoktur, onlar üzüntü de çekmezler.

278. Ey iman edenler! Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun. Eğer ger çekten inanıyorsanız mevcut faiz ala caklarınızı terkedin.

279. Şayet (faiz hakkında söylenen leri) yapmazsanız, Allah ve Resûlüne karşı savaş açmış olursunuz. Eğer tevbe edip vazgeçerseniz, sermaye niz sizindir; ne haksızlık etmiş ne de haksızlığa uğramış olursunuz.

280. Şayet (borçlu) darlık içinde ise, eli genişleyinceye kadar ona mühlet verin. Şayet (gerçekleri) anlarsanız bunu bağışlamak sizin için daha hayır lı/daha iyidir.

281. Allah'a döneceğiniz ve sonra hiç kimseye haksızlık edilmeksizin herke se kazancının eksiksiz olarak verilece ği günden sakının!

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكْتُبُوهُۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِۖ وَلَا يَأْبَ
كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْۚ وَلْيُمْلِلِ
الَّذ۪ي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔاۜ
فَاِنْ كَانَ الَّذ۪ي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَف۪يهًا اَوْ ضَع۪يفًا اَوْ لَا
يَسْتَط۪يعُ اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِۜ وَاسْتَشْهِدُوا
شَه۪يدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَامْرَاَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَٓاءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰيهُمَا
فَتُذَكِّرَ اِحْدٰيهُمَا الْاُخْرٰىۜ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَٓاءُ اِذَا مَا
دُعُواۜ وَلَا تَسْـَٔمُٓوا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغ۪يرًا اَوْ كَب۪يرًا اِلٰٓى
اَجَلِه۪ۜ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا
تَرْتَابُٓوا اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُد۪يرُونَهَا بَيْنَكُمْ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَاۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْۖ
وَلَا يُضَٓارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَه۪يدٌۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ٢٨٢

282. Ey iman edenler! Belirlenmiş bir süre için birbirinize borçlandığınız vakit onu yazın. Bir kâtip onu aranızda adaletle yazsın. Hiçbir kâtip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan geri durmasın; (her şeyi olduğu gibi) yazsın. Üzerinde hak olan kimse (borçlu) da yazdırsın, Rabbinden korksun ve borcunu asla eksik yazdırmasın.

Şayet borçlu sefih (aklı zayıf) veya kendisi söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için iki kadın (olsun). Çağırıldıkları vakit şahitler gelmemezlik etmesin. Büyük veya küçük, vâdesine kadar hiçbir şeyi yazmaktan sakın üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah nezdinde daha adaletli, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için da ha uygundur. Ancak aranızda yapıp bitirdiğiniz peşin bir ticaret olursa, bu durum farklıdır. Bu durumda onu yazmamanız da sizin için bir sakınca yoktur. (Vadeli) Alış-veriş yaptığınız da şahit tutun. Ne yazan, nede şahit zarara uğratılsın. Şayet zarar verici alış veriş yaparsanız (zarar verirseniz) şüphe yok ki bu, sizin yoldan çıkmanız demektir. Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun. Allah size gerekli olanı öğretiyor. Allah her şeyi bilmektedir.

[bk. 5/106-107]

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ
مَقْبُوضَةٌ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ
اَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ
يَكْتُمْهَا فَاِنَّهُٓ اٰثِمٌ قَلْبُهُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلٖيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فٖٓي اَنْفُسِكُمْ
اَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَٓا
اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهٖ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصٖيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا
يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَٓا اِنْ نَسٖينَٓا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَٓا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٨٦﴾

283. Yolculukta olur da, yazacak kimse bulamaz sanız (borca karşılık) alınmış bir rehin de yeterli dir. Birbirinize bir emanet bırakırsanız, emanet bırakılan kimse emaneti sahibine versin ve (bu hususta) Rabbi olan Allah'tan sakınsın. Şahitliği, bildiklerinizi gizlemeyin. Kim onu gizlerse, bilsin ki onun kalbi günahkârdır. Allah yapmakta olduk larınızı bilir.

284. **Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ın dır. İçinizdekileri açığa vursanız da gizleseniz de Allah ondan dolayı sizi hesaba çekecektir, sonra koyduğu kanunlarına uyanı affeder, uymayanada azap eder. Allah her şeye kadir dir/ herşeye ölçü koyandır.**

285. Elçi, kendisine Rabbinden indiri lene iman etti, mü'minler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasın da hiç birini (diğerinden) ayırdetme yiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" derler.

286. **Allah her şahsı, ancak gücü nün yettiği ölçüde sorumlu tutar. Herkesin kazandığı (hayır) kendine, yapacağı (şer)de kendinedir. Rabbi miz! Unutursak veya hataya düşer sek bizi sorumlu tutma. Ey Rabbi miz! Bizden öncekilere (İsrail oğul larına ceza olarak) yüklediğin gibi bize de (günahlarımızdan dolayı ce za olarak) ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz! Zorlanacağımız yükü bi ze taşıtma! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim mevlâmızsın. Kâfir kavimlere karşı bize yardım et.**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ الْحَيُّ الْقَيُّومُۜ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَۙ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى
لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌۜ
وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَٓاءِۜ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَٓاءُۜ لَٓا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ اٰيَاتٌ
مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌۜ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ
زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَٓاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَٓاءَ تَأْو۪يلِه۪ۚ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْو۪يلَهُٓ اِلَّا اللّٰهُۢ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِه۪ۙ كُلٌّ
مِنْ عِنْدِ رَبِّنَاۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةًۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾
رَبَّنَٓا اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْم۪يعَادَ ﴿٩﴾

3.ALİ İMRAN SURESİ Cüz 3

Medine'de nâzil olmuştur. 200 (İki yüz) âyettir. 34-37. âyetlerde Hz. Meryem'in babasının mensup olduğu İmrân ailesinden söz edildiği için sûre bu adı almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mîm,

2. Allah! O'ndan başka ilah yoktur, hayat sahibidir, varlığı kendindendir.

3. (Allah) Kendisinden önceki kitapları(n asıllarını) tasdik eden Hak Kitap'ı sana indirdi. Bundan önce de insanlara doğru yolu göstermek için Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti.

4. (Onlar,) bu (Kur'an')dan önce insanlar için bir hidayetti. Furkan'ı (hak ile batılı birbirinden ayıran Kur'an'ı) da (böylece) indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah güçlüdür, cezalandırıcıdır.

5. Şüphesiz Allah'a yer ve gökte olanlardan hiç bir şey gizli kalmaz.

6. Anarahminde size yasalarına uygun şekil veren O'dur. Kendinden başka ilah yoktur, o her işinde mükemmel olandır, her hükmünde tam isabet edendir.

7. Sana kitabı indiren O'dur. Onda bir kısmı, muhkem/ sağlam/ hükmü açık ki, bunlar kitabın özüdür. Bir kısmı da müteşabih (birbirini açıklayan ayetlerdir). Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun açıklamasını yapmak için onun müteşabih/ birbirini açıklayan ayetlerine tabi olurlar.(kendi akıllarına göre sıralayıp yorumlarlar) Oysa,onun açıklamasını Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise "Biz, ona iman ettik, onun hepsi Rabbimizin katındandır"derler. Derin akıl sahiplerinden başkası düşünmez.

(*yani ayetler ayetleri açıklar*)

8. (Onlar şöyle yalvarırlar) Rabbimiz, bizi doğru yola yönelttikten sonra, kalplerimizi haktan / doğru yoldan sapmaktan alıkoy. Bize katından rahmet bahşet, şüphesiz sen,bol bol bağışlayansın.

9. -Rabbimiz, geleceği şüphe götürmeyen günde bütün insanları toplayacak olan şüphesiz sensin. Allah vadinden dönmez.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾
كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ
الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ﴿١٤﴾
قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

10. İnkârcılara gelince; dünya malları da çocukları da Allah katında onlara en ufak bir yarar sağlamayacaktır. İşte onlardır (yaptıkları yüzünden cehennemde) ateşin yakıtı olanlar!

11. Bunların tutumu, Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin tutumu gibidir. Onlar ayetlerimizi yalanladılar da Allah onları günahlarından dolayı helak etti. Allah'ın cezalandırması şiddetlidir.

12. (Ey Resulüm!) Küfredenlere de ki: “Siz mutlaka yenilecek ve cehenneme sürüleceksiniz.” Orası ne fena bir karargâhtır.

13. **Karşı karşıya gelen iki birlikte, sizin için bir bir mesaj vardır. Bunlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, diğeri ise kafir idi. Gözleriyle onların kendilerinin iki misli olduklarını görüyorlardı.Allah, kanunlarına uyan kişiyi yardımıyla güçlendirir. Bunda, gören göze sahip olanlar için gerçekten ibret vardır.**

[bk. 2/249-250; 8/44]

14. Kadınlara, evlatlara, öbek öbek yığılmış altın ve gümüşe, en‘âma [etinden ve sütünden yararlanılan hayvanlara] güzel cins atlara, ve ekinlere karşı aşırı sevgi insanlara çekici ve hoş gelir. Oysa bunlar, dünya hayatının nimetleridir. Asıl varılacak güzel yer Allah katındadır.(cennettir).

15. De ki:-Size, bundan daha hayırlı olanı haber vereyim mi? Rablerine karşı sorumluluk bilincinde olanlara, altından nehirler akan sürekli kalacakları cennetler vardır. Tertemiz eşler ve Allah'ın güzel rızası vardır. Allah, kullarını hakkıyla görendir.

اَلَّذٖينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اِنَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِۚ ﴿١٦﴾ اَلصَّابِرٖينَ وَالصَّادِقٖينَ وَالْقَانِتٖينَ
وَالْمُنْفِقٖينَ وَالْمُسْتَغْفِرٖينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَٓا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا بِالْقِسْطِۜ لَٓا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُۜ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدّٖينَ عِنْدَ
اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَرٖيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَٓاجُّوكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ
وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِۜ وَقُلْ لِلَّذٖينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْۜ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ وَاِنْ
تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُۜ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِالْعِبَادِۚ ﴿٢٠﴾ اِنَّ
الَّذٖينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ
حَقٍّۙ وَيَقْتُلُونَ الَّذٖينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِۙ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٢٢﴾

16. Onlar:-Rabbimiz, biz, kesin olarak iman ettik. Bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru, diyenlerdir.

17. Onlar, sabreden, sözünü tutan, yürekten bağlı olan, hayra harcayan ve seher vaktinde Allah'tan bağış dileyenlerdir.

18. Allah, kendisinden başka hiçbir ilâhın olmadığına (bizatihi kendisi) şahittir. Meleklerle ilim sahipleri de adalet ölçüsüne sarılarak şahitlik etmişlerdir ki, O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir

19. Allah katında din İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, kendilerine ilim (kur'an) geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar edip tanımazsa, Allah hesabı çok seri bir şekilde görendir.
(İslam Adem peygamberden beri gelen dine verilen isimdir)
.

20. Buna rağmen eğer seninle tartışırlarsa deki: Ben, bana tabi olanlarla birlikte kendimi Allah'a teslim ettim. Kendilerine kitap verilenlere ve ümmilere de, de ki:-Siz de teslim oldunuz mu? Eğer teslim oldularsa doğru yolu bulmuşlar demektir. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca tebliğdir (uyarıp açıklamakdır). Allah kullarını görmektedir.

21. Allah'ın ayetlerini inkâr edip haksız yere peygamberleri öldürenleri, insanlardan adaleti emredenlerin canına kıyanları elem verici bir azapla müjdele!

22. İşte bunlar, dünya ve ahirette amelleri boşa çıkanlardır. Onların bir yardımcısı da yoktur.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى
كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ
إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ
تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ
اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تُقَيةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ
إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

23. Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında hakem olarak Allah'ın kitabına çağırılıyorlar da sonra onlardan bir kısmı dönüp uzaklaşıyor. Onlar, işte böyle yüz çevirenlerdir.

24. Bu, onların:"Ateş, bize sayılı günlerin dışında dokunmayacaktır." demeleri yüzündendir. Uydu ra geldikleri(yalanlar) onları dinlerinden saptırdı.

25. Geleceğinde şüphe olmayan gün de, onları bir araya getireceğimiz ve herkese kazandığının karşılığı, zulme dilmeden(eksiksizce) ödendiği zaman (onların halleri) nice olacaktır?!

26. De ki: Ey hakimiyetin yegane sahi bi Allah'ım, kime hakimiyet verirsen gayret ve samimiyet gösterene verir sin, kim de gayret ve samimiyet göstermeyip zülmederse, hakimiyeti elinden alırsın. Gayret ve samimiyet gösterip kanunlarına uyanı değerli kılar, kurduğun düzenine uymayanı da değersizleştirirsin. Bütün hayır senin elindedir, şüphesiz senin her şeye gücün yeter.

27. Geceyi gündüze geçirir, gündü züde geceye sokarsın. Diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarırsın. Gereğini yapıp gayret gösteren kim selere (cennette) hesapsız rızık verirsin.

28. Müminler, müminleri bırakıp kafir leri veli (kendilerine rehber dost) edin mesinler. Kim bunu yaparsa, Allah'tan hiç bir şey beklemesin. Ancak, onlar dan (gelebilecek bir tehlikeden kor karsanız) korunma gayesiyle, sakın manız hariçtir. Allah, asıl kendisinden korkmanız için sizi uyarıyor. Dönüş Allah'a dır. **[krş. 4/139-144; 58/22]**

29. De ki: "İçinizdekini gizleseniz de açıklasanız da onu Allah bilir. Gökler de ve yerde olan her şeyi bilir. Allah'ın her şeye de gücü yeter." **[krş. 3/100]**

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُٓ اَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ
نَفْسَهُ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٣١﴾ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ
وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللّٰهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَٓا اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّٓي اُعِيذُهَا
بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

30. Herkes, yaptığı bütün iyilikleri; de kötülükleri de karşısında bulacağı o gün istiyecek ki kötülükleri ile kendi arasında uzun bir mesafe bulunsun. Allah, sizin kendisine saygılı olmanızı istiyor. Allah kullarına karşı çok şefkatlidir.

31. De ki: “Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, bağışlayandır, merhamet edendir.”

32. De ki: “Allah'a ve Resulüne itaat edin!” Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, kafirleri sevmez.

33-34. Allah; Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini (birbirlerinin soyu olarak) alemler/ insanlar üzerine seçkin kıldı. Allah, hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.

35. Hani İmran'ın karısı: Rabbim karnımda olanı (sadece sana özgürce hür olarak) adadım, benden kabul buyur. Şüphesiz sen, hakkıyla işiten sin, hakkıyla bilensin demişti.

36. Onu doğurunca, Allah, ne doğurduğunu bilip dururken: Rabbim! Ben onu kız doğurdum. Oysa erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Kovulmuş şeytana karşı onu ve soyunu senin korumanı diliyorum, dedi.

37. Rabbi, onu güzel bir kabul ile karşıladı ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriya ne zaman odaya, yanına girse onun yanında bir yiyecek bulurdu: Meryem, bu sana nereden geldi? dediğinde O şöyle cevap verirdi: Bu, Allah katından! Doğrusu Allah, gereğini yapıp yalvaran kimseye hesapsız rızık bağışlar.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ
وَهُوَ قَٓائِمٌ يُصَلّ۪ي فِي الْمِحْرَابِ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِح۪ينَ
﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَت۪ي
عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَٓاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ
ل۪ٓي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا
وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَث۪يرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ
الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰيكِ
عَلٰى نِسَٓاءِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُت۪ي لِرَبِّكِ وَاسْجُد۪ي
وَارْكَع۪ي مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهِ اِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ
يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَس۪يحُ ع۪يسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَج۪يهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ ﴿٤٥﴾

38. Zekeriya orada Rabbine dua etti: Rabbim, bana katından tertemiz bir soy ver! Sen duayı en iyi bir şekilde işitensin, dedi.

39. Bunun üzerine,mabedde dua ederken,melekler ona: "Allah sana, Kendi katından bir sözün (isa'nın) gerçekliğini doğrulayacak, insanlar arasında seçkin (bir yere sahip olacak), tam bir iffet sahibi, dürüst ve erdemli bir peygamber olacak olan Yahya(nın doğumun)u müjdeliyor" diye seslendiler.

40. Rabbim, ben iyice yaşlanmış, karımda kısır iken nasıl benim bir oğlum olacak?dedi. Allah: Öylede olsa, Allah karar verdiği şeyi yapar! buyurdu.

41. Rabbim, bana bir delil ver, dedi. Allah da: Senin delilin, üç gün insanlarla işaretle anlaşmak dışında konuşamamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam, sabah tesbih et, buyurdu.

42. Bir de melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem, Allah seni seçti. Seni tertemiz kıldı ve seni âlemlerin kadınları üstüne yüceltti."

43. Ey Meryem, Rabbine gönülden boyun eğ, secde et, rükû edenlerle birlikte rükû et!

44. (Resülüm) Bunlar,sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Meryem'e hangisi kefil olacak diye kalemlerini atarlarken (kura çekerlerken) sen yanlarında değildin, konuyu tartışırlarken de yanlarında değildin.

45. O zaman melekler, "Ey Meryem!" demişlerdi, "Allah, Kendisinden bir söz ile sana, Meryem oğlu İsa Mesih adıyla bilinecek, bu dünyada ve öteki dünyada büyük şeref sahibi ve Allah'ın en yakınlarından olacak (bir oğul) müjdeliyor.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلاً وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ
رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكِ
اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولاً اِلٰى بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ اَنّ۪ي قَدْ جِئْتُكُمْ
بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ اَنّ۪ٓي اَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطّ۪ينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ
فَاَنْفُخُ ف۪يهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ
وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا
تَاْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ ف۪ي بُيُوتِكُمْ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ
مِنَ التَّوْرٰيةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذ۪ي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَق۪يمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسَّ ع۪يسٰى
مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَار۪ٓي اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

46. O, (isa) insanlarla beşikte iken de yetişkin iken de konuşacaktır ve O, iyilerden biridir.

47. Meryem, şöyle dedi: Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir? Melek ler: (şöyle cevap verdiler). İşte böyle, Allah karar verdiği şeyi yaratır. Bir işe karar verdimi sadece ol der o şey olmaya başlar. **[bk. 19/16-23]**

48-· O'na hikmeti ve kitabı(yani kitaptaki hikmeti), Tevrat ve İncil'i öğretecektir.

49-· Ve o'nu İsrailoğulları'na elçi (yapa cak)".(O da diyecektir ki) "Ben, size Rabbinizden bir ayet getirdim. Sizin için çamurdan, adeta kaderinizin sure tini (yani vahiy ile kötü ve iyi olan şeyleri belirliyeceğim) ve sonra ona üfleyeceğim ki Allah'ın izniyle (sizin) kaderiniz olsun; körleri ve cüzzam lıları iyileştireceğim ve Allah'ın izniyle ölüleri yeniden hayata döndüreceğim: neleri yiyebileceğinizi ve evlerinizde neleri saklayabileceğinizi size bildire ceğim.Şüphesiz,eğer(gerçekten)inanı yorsanız, bütün bunlarda sizin için bir ayet (mesaj) vardır."

Bunlar mecazen anlatılan ayetlerdir. Şöyle ki: aşağıda verdiğim ayet numaralarına bakınız .Tayr kader ölçü manasındadır. Size nelerin haram nelerin helal olduğu nu vahiy ile haber vereceğim. Yani kaderinizi ölçüleri nizi bildireceğim. Kalbi kör yani ferasetten yoksun olan ların kalplerine hayat bahşeden vahiler üfleyeceğim. O vahilerle hayat bulacaksınız. Ve bedenen değil de ruhen ölmüş olanlarınızı vahilerle dirilteceğim, canlılık kazanacaksınız.

(bu meal muhammed esedden iktibastır).

(Kurandaki kullanımıyla TAIR veTAYR/ Kuş kelimeleri çoğunlukla iyi yada kötü genel anlamda talihi ifade eder (Mesela 7/ 131 27/ 47 36/19 17/13) ayetlere bakınız .

50-51. -Benden önce gelen Tevrat'ı tasdik etmekle beraber size haram edilen şeylerin bir kısmını helal kıl mak üzere, Rabbinizden size bir ayet getirdim. Allah'a karşı sorumluluk bilin cinde olun ve bana itaat edin! Şüp hesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz dir. O'na kulluk edin! Doğ ru yol budur.

52. İsa, onların küfrünü hissedince: Allah uğrunda bana yardımcı olacak kim var dır? dedi. Havariler de şöyle cevap ver diler: Biz Allah'ın (dininin) yardımcıları yız, Allah'a iman ettik, O'na teslim oldu ğumuza da şahit ol!

رَبَّنَٓا اٰمَنَّا بِمَٓا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِد۪ينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ
﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا ع۪يسٰٓى اِنّ۪ي مُتَوَفّ۪يكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذ۪ينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ف۪يمَا
كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَد۪يدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٥٦﴾ وَاَمَّا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّ۪يهِمْ اُجُورَهُمْۜ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيَاتِ
وَالذِّكْرِ الْحَك۪يمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ ع۪يسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَۜ
خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَر۪ينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَٓاجَّكَ ف۪يهِ مِنْ
بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَٓاءَنَا
وَاَبْنَٓاءَكُمْ وَنِسَٓاءَنَا وَنِسَٓاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦١﴾

53. (Havârîler:) Rabbimiz! İndirdiğine inandık ve Resülüne uyduk. Şimdi bizi (birliğini ve Elçilerini tasdik eden) şahitlerden yaz, dediler.

54. (Yahudiler gizlice) tuzak kurdular. Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi. Allah tuzak kuranlara karşılık vermekte en güçlü olandır.

55. Allah, İsa'ya şöyle buyurmuştu:-Ey İsa, senin canını alacak olan (onlar değil)Benim.Sana katımda yüksek bir değer veren, İnkar edenlerden seni tertemiz ayıran, sana tabi olanları kıya met gününe kadar inkar edenlerin üstünde tutan Benim. Sonra bana döneceksiniz. Sizin aranızda, hakkın da ihtilaf ettiğiniz konularda hüküm vereceğim.

Lafzen "Seni" Katıma yükselteceğim. 'Refaa' fiili Peygamberler için kullanıldığında „Manevi bir derece" üstün bir konum verme" ve „Onurlandırma'" anlamına gelmektedir. Meryem 19/57 ayette İdris Peygamber için Onu yüce bir konuma yükselttik. İfadesinde de aynı fiil kullanılmaktadır. Dolayısıyla Peygamber İsa Allah' katına bedensel olarak yüksltilmesi değil manevi derece verilmesi demektir. **Ayrıca bkz Nisa 4/158.**

56. "İnkârcılar var ya; işte onları dün ya ve ahirette şiddetli bir azaba çarptıracağım. Onların hiç yardımcı ları da olmayacak."
57. Ama iman edip doğru ve yararlı iş ler yapanlara Allah mükafatlarını tam olarak verecektir: Zira O, zalimleri sevmez."
58. (Ey Muhammed!) Bu bildirdikleri miz, sana ilettiğimiz mesajlardan ve hikmet yüklü haberlerdendir.
59. Allah katında İsa'nın durumu, ken disini topraktan yaratıp sonra O'na "Ol!" dediği zaman olma sürecine giren Adem'in durumu gibidir.
60. Gerçek Rabbindendir.O halde şüp he edenlerden olma!
61. Sana ilim geldikten sonra, bu hu susta seninle kim tartışacak olursa, de ki: Gelin, oğullarımızı, oğullarınızı; kadınlarımızı, kadınlarınızı; bizimkileri ve sizinkileri çağıralım. Sonra tevazu içinde gönülden yalvaralım da Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileye lim.

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ
بِالْمُفْسِدٖينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَٓاءٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَلَا
يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا
اشْهَدُوا بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَٓاجُّونَ
فٖٓي اِبْرٰهٖيمَ وَمَٓا اُنْزِلَتِ التَّوْرٰيةُ وَالْاِنْجٖيلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِهٖ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ حَاجَجْتُمْ فٖيمَا لَكُمْ بِهٖ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَٓاجُّونَ فٖيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهٖيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلٰكِنْ كَانَ حَنٖيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى
النَّاسِ بِاِبْرٰهٖيمَ لَلَّذٖينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَٓا
اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

62. Şüphesiz bu anlatılanlar gerçek olaylardır. Allah'tan başka ilah yoktur. Allah, elbette azizdir, hakimdir.
63. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, bozguncuları hakkıyla bilendir.

64. De ki: Ey kitap ehli, "Allah'tan başkasına kulluk etmemek, O'na hiç bir şey ortak koşmamak ve birbirimizi Allah'ın yanısıra (kutsadıklarınızı) Rabler olarak benimsememek" üzere bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin! Eğer yüz çevirirlerse: Bizim, Müslüman olduğumuza şahit olun, deyin.
Bazılarını rab edinmek: Peygamberimiz'in buyurduğu gibi, Allah'ın emir ve yasakları varken, bunlara aykırı emirler veren kişinin emirlerini emir, yasaklarını yasak sayarak hükümlerini kabullenmek ve isteyerek/ gönülden onlara itaat etmek, onları rab kabul etmektir.)
[bk. 9/31; 3/83 ve açıklaması]

65. -Ey kitap ehli, İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Tevrat da İncil de şüphesiz ondan sonra indirilmiştir. (Bu kadar da) düşünmüyormusunuz?

66. İşte siz öylesiniz, biraz bir şeyler bildiğiniz konuda hadi tartıştınız, ama bilginiz olmayan bir şey hakkında ne diye tartışıyorsunuz? Oysa Allah bilir, siz bilmezsiniz!

67. İbrahim Yahudi de Hıristiyan da değildi fakat, hanif bir Müslümandı. Müşriklerden de değildi.

68. Gerçekte İbrahim'e en yakın olanlar, muhakkak ki -bu Peygamber'in ve (o'na) inanan herkesin yaptığı gibi- o'na tabi olanlardır; Allah da inananlara yakındır.

69. Kitap ehlinden bir kısmı sizi yoldan çıkarmak isterler, fakat yalnızca kendilerini yoldan çıkarırlar da bunun farkına varmazlar.

70. Ey kitap ehli, göz göre göre niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
اٰمِنُوا بِالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُٓوا
اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُٓوا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ د۪ينَكُمْ
قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ مَٓا اُو۫ت۪يتُمْ اَوْ
يُحَٓاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ
بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّه۪ٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِد۪ينَارٍ لَا يُؤَدِّه۪ٓ
اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَٓائِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ
عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّ۪نَ سَب۪يلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِه۪ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّق۪ينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَل۪يلًا اُو۬لٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكّ۪يهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٧﴾

71. -Ey kitap ehli, niçin hakla batılı karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz? **[krş. 2/42]**

72-73. Kitap ehlinden bir kısmı: İman edenlere (onlara)indirilene günün başında inanın, sonun da inkar edin, belki dönerler. Dininize uyanlardan başkasına inanmayın, dediler. De ki: Doğru yol, sadece Allah'ın gösterdiği yoldur. Size verilen bir başkasına da verildi veya Rabbiniz katında size üstün gelecekler diye mi (telaşlanıyorsunuz)? De ki: Nimet ve ihsan Allah'ın elindedir. O, onu düzenine uyup gayret gösterene verir. Allah, ihsanı bol olan, her şeyi bilendir.

74. O, rahmetini (peygamberliği, kitabı ve mucizeyi) uygun gördüğüne has kılar. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

75. Kitap ehlinden; bir yük altın bıraksan onu sana iade eden kimseler vardır. Onlardan, bir dinar versen tepesine dikilmedikçe onu sana geri vermeyen kimselerde vardır. Bu onların: ümmilere (Mekkelilere) karşı üzerimize bir sorumluluk yoktur, demelerindendir. Onlar, bile bile Allah hakkında yalan söylerler.

76. Evet, kim verdiği sözü yerine getirir ve Allah'tan sakınırsa, şüphe yok ki, Allah muttakileri sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve ettikleri yeminleri az bir değere değiştirenlere gelince, onların ahirette bir nasibi olmayacaktır. Allah, kıyamet gününde onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَر۪يقاً يَلْوُ۫نَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَاداً ل۪ي مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيّ۪نَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَۙ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا
الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّ۪نَ اَرْبَاباًۜ اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ
اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ۟ ﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ م۪يثَاقَ النَّبِيّ۪نَ لَمَٓا
اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِه۪ وَلَتَنْصُرُنَّهُۜ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى
ذٰلِكُمْ اِصْر۪يۜ قَالُٓوا اَقْرَرْنَاۜ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا۬ مَعَكُمْ
مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ د۪ينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

78- Onların bazısı, kitapta olmayanı kitaptan sanasınız diye dillerini bükerek kitaba benzet meye çalışır ve Allah katından olmadığı halde, "Bu Allah katındandır," derler. Bile bile, Allah adına yalan söylerler.

79. **Allah'ın kendisine kitap, hikmet ve peygam berlik verdiği hiçbir kişinin kalkıp da insanlara: "Allah'ın yanısıra bana kul olun!" demesi düşü nülemez. Aksine, (onlara şöyle öğüt verir): "Öğretmekte olduğunuz ve bilgisini yaydığınız Kitab'ın gerektirdiği gibi Rabbe bağlı kullar olun!"der.**

80- O, melekleri ve peygamberleri Rabler edin menizi emretmez. Siz, müslüman olduktan son ra, size küfrü mü emredecek?

81. Allah, (geçmiş vahiylerin izleyici lerinden) peygamberler vasıtasıyla (bağlılık sözünü) şöyle almıştı: "Eğer, vahyi ve hikmeti size bahşettikten sonra, halen sahip olduğunuz hakikati tasdik eden bir elçi size gelirse o'na inanmalı ve yardım etmelisiniz. Bu şarta dayalı ahdimi kabul ve tasdik eder misiniz?" Onlar: "Kabul ederiz!" dediler. Allah: "Öyleyse (buna) şahit olun, Ben de sizin şahidiniz olaca ğım."

82. Artık, bundan sonra kim (verdiği sözden) dönerse, işte onlar, Allah'ın emrinden çıkmış kimselerdir.

83. Allah'ın dininden başka bir din mi arzu ediyorlar? Oysa, göklerde ve yerde olanların hepsi ister istemez O'na teslim olmuştur. O'na dönecek lerdir. **[krş. 3/85]**

Kur'an/İslâm geldikten sonra önceki din/kitap ve İslâm dışı ve karşıtı olarak çıkan bütün ideolojilerin hiçbir geçerliliği kalmamıştır. Çünkü İslâm'dan önceki dinler/kitaplar, birer kavme gelmiştir. Bunlardan elde bulunan Tevrat ve İncil de, hem sonraki asırlarda hatırlarda kalanlardan yazılmış hem de tahrif edilmiştir. Yahudi ve hıristiyanlar, Allah'a oğul isnad ederek şirke/ küfre düşmüşler (5/17-18, 72-73; 9/30), yahudi ler millî ilâh, hıristiyanlar da üçlü ilâh kabul etmiş lerdir. Bundan dolayı da İbrâhimî din özelliğini kaybetmişlerdir. Yüce Allah cihanşümûl olarak bütün insanlara tevhid esası üzerine son olarak Kur'an'ı göndermiştir ki aslını aynen korumak tadır. Hıristiyanların, "Dinlerin kaynağı birdir; hangisi olsa Allah'a götürür." Şeklindeki diyalog çağrısında dinleri eşitmiş gibi göstererek, İslâm'ın özelliklerinden ve bilgisinden yoksun genç nesli hıristiyanlaştırmak veya hıristiyanca düşünmelerini sağlama çalışmaları vardır. Din bir tanedir, o da İslâm'dır. Ancak İslâm'ı tebliğ için hıristiyan, yahudi hatta ateistle, yani her insanla diyalog kurulur. Bu hususta yüce Allah, 2/120; 3/85, 100. âyetleriyle mü'minleri uyarmaktadır.

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ
وَاِسْمٰع۪يلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُو۫تِيَ مُوسٰى
وَع۪يسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْۘ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ د۪ينًا
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا اَنَّ الرَّسُولَ
حَقٌّ وَجَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٨٦﴾
اُو۬لٰٓئِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ
اَجْمَع۪ينَۙ ﴿٨٧﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَۙ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِه۪ۜ
اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٩١﴾

84. De ki: Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a,Yakub'a ve torunlarına indirilene, Rab'lerinden, Musa, İsa ve peygamberlere verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayırım yapmayız. Biz Allah'a teslim olanlarız!

85. Kim İslam'dan başka bir dine yönelirse, (bu) ondan asla kabul edilmeyecektir. O, ahirette de kaybedenlerden olacaktır.

(Âyet-i kerîmedeki İslâm'dan maksat, en son gönderilen, 84. âyette geçtiği üzere, önceki ilâhî dinlerin esaslarını kabul eden, aynı zamanda dünya ve âhiret için gereken esasları bildiren, yani hem ibadetlerin, hem sosyal hayatın gereken prensiplerini gösteren sosyal ve evrensel ilâhî bir din ve ilâhî bir hukuk sistemidir. Mahiyeti bozulmuş veya insan ürünü değildir. Hıristiyanlar dinlerinin icra yerini kilise yaptıkları gibi, İslâm, yalnız câmide icra edilecek merasim dini de değildir. Buna rağmen bundan başka bir din aranması Allahu Teâlâ yanında geçersizdir. Ancak Allah'ın dinini beğenmeyenler kendilerine uygun gelen bir sınıf (grup ve millet) dini icat etmeye veya İslâm'ı kendilerine uydurmaya çalışırlar; müslüman ancak İslâm'a göre müslüman olur. Bundan dolayı müslümanlar başka bir din/sistem, ideoloji aramaya yönelmezler. Aksi halde Allah'ın onaylamadığı, reddettiği bir şeyi onaylamış ve onu beğenmiş olurlar. Ancak bütün dinlerin üstünde olan İslâm'ı tebliğ için veya dünya işlerine ait meselelerde diğer dinlere mensup insanlar arasında diyalog yani konuşma, anlaşma ve tebliğ olabilir.) [bk. 3/19; 6/114-117; 9/33; 40/14]

86-87-88-89. "İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir. Allah yanlışlar içinde olan bir topluluğu (zorla) yola getirmez. Onlar var ya, onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetidir. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Ama olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzeltmiş olanlar başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur."

(Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

90. Şübhesiz îmân (etme)lerinden sonra inkâr edenler, sonra da inkâr cihetiyle ileri gidenler yok mu, onların (herkese geçerli olan, son nefesteki) tevbeleri aslâ kabûl edilmeyecektir! İşte onlar ise, dalâlete düşenlerin ta kendileridir.

91- Hakikati inkâra şartlanmış olanlar ve bu inkâr içerisinde ölüp gidenler (var ya), onların(ahirette) dünya dolu su altını olsa ve onu kurtuluş fidyesi olarak verseler bile, hiç birinden asla kabul olunmaz. İşte elem verici azap onlaradır ve onların hiç yardımcıları da olmayacaktır.

Yunus 54. (O zaman) zulmeden herkes yeryüzündeki bütün servete (ahirette de) sahip olsa (azaptan kurtulmak için) elbette onu feda eder. Ve azabı gördükleri zaman için için yanarlar. Aralarında adaletle hükmolunur ve onlara zulmedilmez.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ
اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائ۪لُ عَلٰى نَفْسِه۪ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۜ وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذ۪ي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩٦﴾ ف۪يهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰه۪يمَۚ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
اِلَيْهِ سَب۪يلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَٓا
اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ شَه۪يدٌ عَلٰى مَا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَٓاءُۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا فَر۪يقًا
مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ كَافِر۪ينَ ﴿١٠٠﴾

92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah için) vermedikçe iyiliğe erişemezsiniz. Her ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir. **[krş. 2/177]**

93-94. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in (Yakub'un) kendisine haram kıldığı şeylerin dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helaldi. De ki: “Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun!” Artık kim bundan sonra da (haram ve helal konusunda) Allah adına yalan uydurursa işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

95. Sen de ki: “(Helâl ve haram konusunda) Allah doğru buyurmuştur. O halde İslâm'a yönelerek İbrahim'in dinine uyun. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi.”

96- Şüphesiz ki, insanlar yararına (yeryüzüne) ilk konulan ibâdet evi, âlemler için mübarek olan ve doğru yolu gösteren (merkez) Mekke'deki mâbeddir.

97. Apaçık işaretlerle dopdolu. (Orası) bir zamanlar İbrahim'in durduğu yer(dir); kim içine girerse huzur bulur. Bundan dolayı, mabedi haccetmek, gücü yeten bütün insanların Allah'a karşı yerine getirmek zorunda oldukları bir görevdir. Kim bu hakkı inkâr (ya da küçümseyerek terk) ederse, şüphesiz Allah âlemlerden müstağnidir (hiç kimsenin ibâdetine ihtiyacı yoktur). **[krş. 2/125]**

98. De ki: Ey kitap ehli, niçin Allah ın ayetlerini inkar ediyorsunuz ? Halbuki Allah sizin yaptıklarınıza şahittir.

99. De ki: Ey kitap ehli, niçin iman edenleri Allah'ın yolunda eğrilik arayarak saptırmaya çalışıyor sunuz? (Oysa sizde onun doğru olduğunu) görüp duruyorsunuz. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

100. -Ey iman edenler, eğer kitap verilenlerden bir gruba uyarsanız, iman ettikten sonra sizi kafirliğe döndürürler. **[bk. 2/120; 3/149; 4/59; 5/49-50, 54-57; 7/45, 56; 11/19; 60/4, 6]**

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ
وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ يَٓا
اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَٓاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِٓ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾
وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ
فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

101. Allah'ın ayetleri size okunur, aranızda Resu lü bulunurken nasıl inkar edersiniz?! Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa O şüphesiz, dosdoğru yola yöneltir.

102. Ey iman edenler! Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun / sakının ve yalnızca müslüman olarak canverin. **[bk. 12/101 ve dipnotu 64/16]**

103. Topluca Allah'ın ipine sımsıkı sarılın ve parçalanmayın! Allah'ın üzerinizde ki nimetini düşünün, hani siz düşman idiniz de O, kalplerinizi birleştirdi. O'nun bu nimeti ile kardeş ler oldunuz. Siz, bir ateş çukurunun kenarında idiniz de sizi oradan kur tardı. Doğru yola çıkasınız diye, Allah size ayetlerini işte böyle açıklıyor.
[bk. 23/52-53]

104. Sizden, hayra çağıran, iyiliği (ma rufu) emreden ve kötülükten (münker den) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır.

105-106. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ihtilafa düşerek parça lananlar gibi olmayın. Bir takım yüz lerin parladığı ve bir takım yüzlerinde karardığı günde onlar için büyük bir azap vardır.Yüzleri kararanlara: İmanı nızdan sonra kafirlerden mi oldunuz, öyleyse, kafir olduğunuz için tadın azabı (denir). **[bk. 75/22-24; 80/38-41]**

107. Yüzleri ak olanlar ise Allah'ın rahmeti içindedirler,onlar orada sürek lidirler.

108. İşte bu sana hakkıyla okuduğu muz Allah'ın ayetleridir. Allah hiç kim seye zulmetmek istemez.
[krş. 28/3]

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ
(١٠٩) كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِۜ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۜ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ (١١٠) لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّٓا اَذًىۜ وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ (١١١) ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
اَيْنَ مَا ثُقِفُٓوا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَٓاؤُ
بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّۜ
ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (١١٢) لَيْسُوا سَوَٓاءًۜ مِنْ
اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَٓائِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ اللّٰهِ اٰنَٓاءَ الَّيْلِ وَهُمْ
يَسْجُدُونَ (١١٣) يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي
الْخَيْرَاتِۜ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ (١١٤) وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ (١١٥)

109. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Bütün işlerde Allah'a döndürülür.

110- Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder((söyler), münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de (gereği gibi) iman etmiş olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır /yoldan çıkmışlar dır.

Arapcada emir türkcedeki emir anlamında değil söylemek, anlatmak anlamındadır. **[krş. 3/104]**

111. (Ey inananlar!) O (yahudiler) si ze, incitmekten başka elbette bir zarar veremezler. Sizinle savaşacak olurlar sa da geri dönüp kaçarlar; sonra onla ra yardım da edilmez.

112. Onlar (Yahudiler) nerede bulunur larsa bulunsunlar, Allah'ın ve (inanan) insanların ipine (güvencesine) sığın madıkça kendilerini zillet kaplayacak tır. Onlar Allah'ın gazabına uğradılar, (yaptıkları yüzünden) alınlarına peri şanlık damgası vuruldu. Bu, onların Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve sebepsiz yere peygamberleri öldürme leri yüzündendir. Çünkü onlar Allah'a başkaldırmış ve ölçüleri çiğnemişler dir. **[krş. 2/61; 3/21]**

113. (Ancak, onların) hepsi bir değil dir. Ehl-i kitabdan (istikamet üzere) doğru olan bir ümmet vardır ki, gece saatlerinde Allah'ın âyetlerini okurlar ve onlar (namaz kılarak) secde eder ler.

114. Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanır. İyiliği emreder, kötülüğü yasak lar, hayırlarda yarışırlar. İşte onlarda salihlerdendir.

115.. Ne hayır yaparlarsa, ondan mah rum bırakılacak değillerdir. Allah mut takileri,\Allaha karşı sorumluluk sahibi olanları çok iyi bilmektedir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا
مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَا أَنْتُمْ
أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿١١٩﴾ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

116. Kafir olanlar ise onlara malları da evlatları da Allah'tan gelen bir şeye/ azaba karşı bir fayda vermeyecektir. Onlar, cehennem ashabıdır, orada süreklidirler.

117. Onların bu dünya hayatında harcadıkları şeyin örneği; kavurucu soğuk bir rüzgara ben zer. Kendilerine zulmetmiş bir toplumun ekinine isabet ederde, onu helak eder. Oysa Allah, onlara zulmetmemiş fakat onlar kendilerine zul metmişlerdir.

118. Ey iman edenler, sizden olma yanı sırdaş edinmeyin. Zira onlar size ellerinden gelen her türlü kötülüğü yaparlar, size sıkıntı verecek şeyleri arzu ederler. Kinleri/ öfkeleri ağızların dan taşmaktadır. İçlerinde gizledikleri (nefret) ise daha da büyüktür. Eğer aklınızı kullanıyorsanız işte size ayet leri açıkladık.

119. Siz, o kimselersiniz ki, onlar sizi sevmiyorken siz onları seviyor ve bü tün kitaplara iman ediyorsunuz. Sizin le karşılaştıklarında "iman ettik" der ler, yalnız kaldıklarında da size kin ve düşmanlıklarından parmaklarını ısırır lar. De ki: Öfkenizden çatlayın! Allah şüphesiz, sinelerde olanı hakkıyla bilir.

120. Size bir iyilik gelirse bu onları üzer, size bir kötülük dokunursa buna sevinirler. Eğer sabreder\ direnir ve , Allaha karşı sorumluluklarınızı hakkıy la yerine getirirseniz \ takva sahibi/ sorumluluk bilincinde olursanız onla rın hilesi size hiç bir zarar vermez. Allah, onların yaptıklarını tam olarak kuşatmıştır.

121. Ve (hatırla o günü ey Peygam ber), inananları (Uhud'da) savaş düze nine sokmak için sabah erkenden evinden çıkmıştın. Allah her şeyi işitiyor, her şeyi biliyordu.

اِذْ هَمَّتْ طَٓائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَاۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَاۜ وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَاَنْتُمْ
اَذِلَّةٌۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُنْزَلِينَۜ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓىۙ اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ
﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهٖۜ
وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِۙ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ
طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَٓائِبِينَ ﴿١٢٧﴾
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةًۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِٓي اُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَۚ ﴿١٣١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَۚ ﴿١٣٢﴾

122. O zaman içinizden iki bölük bozulmaya yüz tutmuştu. Halbuki Allah onların yardımcısı idi. (O halde) Müminler, yalnız Allah'a dayanıp güven sinler.

123. Andolsun ki Bedir'de de siz, (asker ve silah bakımından), daha zayıf bir durumda iken Allah size yardım etmiş (kesin bir zafer vermiş)ti.O hal de Allah'a karşı sorumluluk bilinci ile yaşayın ki, şükretmiş olasınız.

124. Hani sen; mü'minlere: İndirilmiş üçbin melekle Rabbinizin size yardım etmesi yetmez mi? diyordun.

125. Evet, eğer sabreder\direnir, Alla ha karşı sorumluluklarınızı yerine geti rirseniz ve onlar da size aniden saldı rırlarsa, o zaman Rabbiniz size beş bin işaretli melekle yardım edecektir.

126-127. Allah, bu yardımı size sade ce müjde olması ve kalplerinizin bununla yatışması, kafir olanların da bir kısmını yok edip veya perişan ederek ümitsizce geri dönmeleri için yapmıştı. Zafer, ancak Aziz ve Hakim olan Allah katındandır.

128. Senin bu hususta yapacak bir şeyin yoktur. Allah, ya onların tevbe sini kabul eder veya onları cezalan dırır. Çünkü onlar zalimlerdir.

129. **Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır!O kanunlarına uya nı affeder direnene de azap eder. Allah, çok bağışlayan ve merha met edendir.**

130. Ey inananlar! Kat kat artırılmış olan faizi sakın yemeyin! Allah'a karşı gelmekten sakının ki, kurtuluşa ere siniz. **[krş. 2/276]**

131. Kafirler için hazırlanan ateşten kendinizi koruyun.

132. Allah'a ve Elçisine itaat edin ki size merhamet edilsin.

وَسَارِعُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّق۪ينَۙ (١٣٣) اَلَّذ۪ينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّٓاءِ
وَالضَّرَّٓاءِ وَالْكَاظِم۪ينَ الْغَيْظَ وَالْعَاف۪ينَ عَنِ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَۚ (١٣٤) وَالَّذ۪ينَ اِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً اَوْ
ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْۖ وَمَنْ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اللّٰهُۖ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ (١٣٥) اُو۬لٰٓئِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَنِعْمَ اَجْرُ
الْعَامِل۪ينَۜ (١٣٦) قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌۙ فَس۪يرُوا فِي
الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ (١٣٧)
هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ (١٣٨) وَلَا
تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ (١٣٩)
اِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُۜ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَٓاءَۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَۙ (١٤٠)

133. -Rabbinizden gelen mağfirete ve genişliği gökler ile yer kadar olan, kendilerini koruyanlar için hazırlanmış cennete koşun.. **[bk. 57/21]**

134. Onlar ki, bollukta da, darlıkta da (Allah'ın hoşnutluğuna erişmek için) harcarlar; öfkelerini yutarlar, insanları (kusur ve günahlarına bakmayıp) bağışlarlar. Allah ise iyilikte bulunanları sever. ***[bk. 3/180; 25/67; 59/9; 76/8]***

135. Ve (yine) onlar fena bir şey yaptıklarında veya (günah işleyerek) kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı hatırlayarak günahlarının bağışlanmasını dilerler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Onlar, işledikleri günahlarda bile bile ısrar etmezler.

136. İşte böyle olanların mükafatı, Rableri tarafından bağışlanmak ve altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Orada süreklidirler. Böyle çalışanların mükafatı ne güzeldir.

137. Sizden önce(ki milletlerin başından) nice olaylar gelip geçmiştir. Yeryüzünde gezin dolaşın da yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu bir görün.

138. Bu, (Kur'an, bütün) insanlar için açıklama, sorumluluk bilincinde olanlar için yol gösterme ve bir öğüttür.

139. Öyleyse, cesaretinizi yitirmeyin ve üzülmeyin: Eğer (gerçekten) iman ediyorsanız mutlaka (insanların) en üstünü olursunuz.

140. Size bir yara dokunduysa karşı kavme de benzer bir yara dokundu. Allah'ın gerçekten iman etmiş olanları bilmesi ve aranızdan şahitler edinmesi için (savaş açanlara karşı savaşın) böylece günleri aranızda döndürürüz. (yani hayatınzı devam ettiririz). Allah zalimleri sevmez.

Bakara:190 - Size savaş açanlarla Allah yolunda savaşın ve aşırı gitmeyin! Muhakkak ki Allah aşırı gidenleri sevmez.

Mümtehine : 8.Allah, sizinle din uğrunda savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik yapmanızı ve onlara âdil davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanları sever.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرٖينَ ﴿١٤١﴾ اَمْ
حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرٖينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاۨئِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ
شَيْـًٔا وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَنَجْزِى
الشَّاكِرٖينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثٖيرٌ فَمَا
وَهَنُوا لِمَٓا اَصَابَهُمْ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرٖينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فٖٓى اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ
الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٤٨﴾

141. Tüm bunlar, Allah, iman edenleri iyice seçip arındırsın ve küfre sapanları mahvetsin diyedir.

142- Yoksa siz, Allâh, içinizden cihâd edenleri (sınayıp) bilmeden, sabredenleri /direnenleri (sı nayıp) bilmeden cennete gireceğinizi mi san dınız? **[krş. 2/214; 29/23**

143. Gerçekten siz, savaşa tutuşmazdan önce, ölmeyi (şehid olmayı) arzu etmiştiniz. Fakat (Uhud gününde) onu gördüğünüz halde (seyirci gibi) bakıp duruyordunuz.

144. Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce de, elçiler gelip geçmiş tir. Öyleyse şimdi, O, ölür veya öldürü lürse topuklarınızın üstünde gerimi döneceksiniz? Kim topukları üzerinde geri dönerse, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremez. Allah, şükredenleri mükafatlandıracaktır.

145. Hiçbir kimse yok ki, ölümü (süre si belirlenmiş eceli) Allah'ın iznine (onayına) bağlı olmasın. (Ölüm), belli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya nimetini isterse kendisine ondan veririz, kim de (ibadet ve itaatiyle) ahiret nimetini dilerse ona da ondan veririz. Ve şükredenlere muhakkak karşılığını vereceğiz.

Allah herkesin ecelini ölüm vaktini tayin etmiş ve bir saniye dahi fazla yaşayamaz. Bu Allah'ın belirlemiş ecelidir. Fakat bu vakitten önce kendi şuçlarından veya katledilmeden dolayı v.s. ölebilir. Şayet kur'anı kerim de inceleme yaparsanız eceli kaza ve eceli müsemma diye iki türlü ecelin olduğunu görebilirsiniz.

146. Nice peygamberler vardır ki on ların yanında bir çok rabbani (Rabbi ne yönelen kimse) savaşmıştır. Allah yolunda başlarına gelen musibetler sebebiyle gevşememişler, zaaf göster memiş ve boyun da eğmemişlerdir. Allah sıkıntılara göğüs gerenleri sever.

147. Onların sözü: Rabbimiz, günah larımızı ve işlerimizdeki aşırılığımızı bağışla, ayaklarımızı sabit kıl, kafir kavme karşı bize yardım et! Demek ten başka bir şey değildi.

148. Allah da onlara dünya nimetini ve (daha da önemlisi,) ahiret sevabı nın güzelliğini verdi. Allah, iyi davra nanları sever.

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرِينَ ١٤٩ بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْ وَهُوَ خَيْرُ
النَّاصِرِينَ ١٥٠ سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَٓا اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَمَأْوٰيهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى
الظَّالِمِينَ ١٥١ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُٓ اِذْ
تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِهٖ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ
فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَرٰيكُمْ مَا تُحِبُّونَ
مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ
الْاٰخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ١٥٢ اِذْ
تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُنَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
فٖٓى اُخْرٰيكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى
مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٥٣

149. Ey inananlar! Hakikati inkâra şartlanmış olanlara uyarsanız sizi topuklarınızın üzerinde gerisin geri (cahiliye dönemi alışkanlıklarına) döndürürler de (dünyada ve ahirette) kaybeden lerden olursunuz.

150. Halbuki sizin yegane dostunuz/yardımcınız yalnız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlı sıdır.

151. Hakkında (Allah'ın) hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koş malarından dolayı, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız. Onların gidecekleri yer cehennemdir. Zalimle rin dönüp varacağı yer ne kötüdür!

152. Andolsun ki, Allah (size verdiği yardım) sözünü yerine getirdi. Siz O'nun izniyle onları (Uhud gününde) kırıp geçiriyordunuz. Fakat (Allah) sev diğiniz (zafer)i size gösterdikten son ra, siz yılgınlık gösterdiniz, (Peygam ber'in verdiği) emir hakkında tartıştı nız ve verilen emre karşı geldiniz . İçi nizden kimi (zafer sevinci ve ganimet arzusu ile) dünyayı istiyor, kimi de (emre bağlı kalarak) ahireti istiyordu. Sonra Allah sizi imtihan etmek için (musibetlere karşı sabır ve metaneti nizi denemek için) yardımını üzeriniz den alıkoydu (sizi yenilgiye uğrattı). Bununla beraber O, şimdi günahlarını zı bağışladı. Zira Allah mü'minlere kar şı çok lütufkardır.

153. -O vakit siz, kimseye bakmadan kaçıyor, Elçimiz de arkanızdan sizi çağırıyordu. işte bu yüzden (Allah) size öyle bir elem verdiki ne kaçırdığı nız fırsata ne de başınıza gelene üzül meye fırsatınız olmadı. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَٓائِفَةً
مِنْكُمْ وَطَٓائِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ اِنَّ
الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ
يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ ف۪ي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذ۪ينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا ف۪ي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا ف۪ي قُلُوبِكُمْ وَاللّٰهُ
عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٥٤ اِنَّ الَّذ۪ينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ
الْتَقَى الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَل۪يمٌ ١٥٥ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا
ضَرَبُوا فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا
وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً ف۪ي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْي۪
وَيُم۪يتُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ١٥٦ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ ف۪ي سَب۪يلِ
اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ١٥٧

154. Sonra o üzüntü ve kederin ardından Allah üzerinize bir güven, bir uyuklama indirdi ve içiniz den bir kısmınızı bu uyku kendinden geçirirce sine sarıverdi. Kendi derdine düşen daha başka ları ise, cahiliye kafasıyla Allah hakkında gerçek dışı zanlara kapılarak: “Bu işten bize ne var ki?” diyorlardı. (Ey Resulüm!) De ki: “Şüphesiz bütün iş (yetki ve karar) Allah'ındır.” Onlar, sana açıkla yamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar ve: “Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmez dik (kardeşlerimiz öldürülmezdi)” diyorlar."De ki: "Evlerinizde kalsaydınız bile, üzerlerine ölüm yazılmış olanlar, uzanacakları yerleri muhakkak boylayacaklardı. "Allâh göğüslerinizdekini dene mek, kalblerinizdekini açığa çıkarmak için (bun ları başınıza getirdi)". Allâh göğüslerin özünü bilir.

155. (Uhud'da) iki ordu karşılaştığı gün, sizi bırakıp gidenleri, sırf işledik leri bazı hatalar yüzünden şeytan (yerlerinden) kaydırmıştı. Yine de Allah onları affetti. Çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, halîmdir (yumuşaktır).

156. Ey iman edenler! Kardeşleri yer yüzünde darebeye(savaşa sefere) çık tıklarında veya savaşa katıldıklarında onlar hakkında: 'Bizim yanımızda olsa lardı ölmezler ve öldürülmezlerdi' di yen inkarcılar gibi olmayın. Allah, bu tür düşünceleri onların kalplerinde acı bir pişmanlık kaynağı yapacaktır, çün kü hayat bağışlayan ve ölüme hükme den yalnız Allah'tır. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

157. Eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, (kesin olarak bilin ki) Allah'ın mağfiret ve rahmeti onların topladıkları (mallar)dan hayırlıdır.

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ
اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ
حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ فَاِذَا
عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ اِنْ
يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي
يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾
اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَٓاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
﴿١٦٤﴾ اَوَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا
قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

158. Ölseniz de öldürülseniz de şüphesiz Allah' ın huzurunda toplanacaksınız.

159. (Ey Resülüm) Sen, Allah'ın rahmeti ile onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli olsaydın elbette etrafından dağılıp gider lerdi. Onları affet ve onlar için Allah'tan bağışlan ma dile. İş hususunda onlarla istişare et, karar verdiğin zaman, artık Allah'a güven, Allah ken disine güvenenleri sever. **[krş. 42/38]**

160. Allah size yardım ederse, sizi kimse yene mez. Eğer size yardımı keserse, bundan sonra size yardım edecek kim olabilir ki? Müminler, yalnız Allah' a güvenip dayanmalıdırlar.

161. Bir peygambere, emanete (gani met malına)hıyanet yaraşmaz. Kim emanete (devlet malına) hıyanet ederse, kıyamet günü, hainlik ettiği şeyin günahı boynuna asılı olarak gelir. Sonra herkese -asla haksızlığa uğratılmaksızın-kazandığı tastamam verilir.

162. Hiç Allah'ın rızasına uyan kim se, Allah'ın gazabına uğrayan ve yeri cehennem olan kimse gibi olur mu?Cehennem, ne kötü bir varıla cak yerdir.

163. Onlar Allah katında derece derecedirler. Allah, (onların) yaptık larını görmektedir.

164- Andolsun ki içlerinden, kendile rine Allah'ın âyetlerini okuyan, (kötü lüklerden ve inkârdan) kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hik meti öğreten bir Peygamber gönder mekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler. Burdaki vav yani manasınadır.yani kıtaptaki hikmeti.

165. (Bedir'de) iki katını (düşmanını zın) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza geldiği için mi «Bu nasıl oluyor!» dediniz? De ki: O, kendi kusurunuzdandır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

وَمَٓا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِن۪ينَۙ
١٦٦ وَلِيَعْلَمَ الَّذ۪ينَ نَافَقُواۚ وَق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ
اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُواۜ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالاً لَاتَّبَعْنَاكُمْۜ هُمْ لِلْكُفْرِ
يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْا۪يمَانِۚ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ ف۪ي
قُلُوبِهِمْۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَۚ ١٦٧ اَلَّذ۪ينَ قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ
وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُواۜ قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ اَنْفُسِكُمُ
الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ١٦٨ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي
سَب۪يلِ اللّٰهِ اَمْوَاتاًۜ بَلْ اَحْيَٓاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَۙ ١٦٩ فَرِح۪ينَ
بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذ۪ينَ لَمْ يَلْحَقُوا
بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَۢ ١٧٠ يَسْتَبْشِرُونَ
بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُؤْمِن۪ينَۚ ١٧١
اَلَّذ۪ينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُۜ
لِلَّذ۪ينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظ۪يمٌۚ ١٧٢ اَلَّذ۪ينَ قَالَ
لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
ا۪يمَاناًۗ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَك۪يلُ ١٧٣

166- İki ordunun karşılaştığı gün, sizin başınıza gelen, ancak Allâh'ın izniyle (emri,söylemesi ile) olmuştur ki (Allah), inananları bilsin .

(yapılan savaş: Allah'ın emri ile olmuştur. Savaş açanlara karşı sizde savaşın ayeti ile.)

167. Bir de münafıklık edenleri(Allah'ın) bilmesi içindi. Kendilerine: Gelin Allah yolunda savaşın veya savunun, dendiği zaman: şayet savaşmayı bilseydik peşinizden gelirdik, dediler. O gün onlar imandan çok küfre yakındılar. Kalblerinde olmayan şeyi ağızlarıyla söylüyorlardı. Onların gizlediği şeyi Allah çok iyi bilir. **[krş. 3/152]**

168. (Evlerinde) oturup da kardeşleri hakkında: «Bize uysalardı öldürülmez lerdi» diyenlere, «Eğer doğru sözlü insanlar iseniz, canlarınızı ölümden kurtarın bakalım!» de.

169. Allah yolunda öldürülenleri ölü saymayın çünkü onlar , diridirler ve Rab'leri tarafından rızıklandırılırlar. (rızıklandırılacaklar.).

(Bu ayette ve bakara suresinde 154. Ayette Şehitlerin Allah katındaki değerleri anlatılmaktadır teşbih yani mecaz vardır. Çünkü ayet 157 ve 47/ 4 . 5 . 6. Ve 4/ 74 ve 22 /58. Ayetlerde gelecekte olacağı anlatılmaktadır şayet şimdi yaşıyorlar olsaydı kuranda çelişki olurduki asla mümkün değildir)

170. (Onlar) Allah'ın lütfuyla kendileri ne bağışladığı (şehitlikten) övünç du yarlar. Ve arkada kalıp henüz kendile rine (şehid olarak) katılmamış olan kardeşlerine, hiçbir korku ve üzüntü olmayacağını müjdelemek isterler.
(ölüm anında iyiler ve kötülere, yerleri, melekler tarafın dan müjdelenir, bunlar ayetlerde mevcuttur. Bu gibi söylemleri onun içindir) ,.(Nahil 32 .ayete bakınız).

171. Onlar, Allah'ın nimetini ve fazlını ve Allah'ın müminlerin ecrini zayi etmeyeceğini de müjdelemek isterler. **[krş. 3/166]**

172. Yara aldıktan sonra yine Allah'ın ve Peygamber'in çağrısına uyanlar (özellikle) bunların içlerinden iyilik yapanlar ve takvâ sahibi olanlar için pek büyük bir mükâfat vardır.

173. Onlara bazı kimseler: İnsanlar sizinle savaşmak için toplandı; onlar dan korkun! dediklerinde bu onların imanını artırdı ve "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diye karşılık verdi ler.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌۙ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَٓاءَهُۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـًٔاۜ يُرِيدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ لَنْ
يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔاۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُٓوا اَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْۜ اِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُٓوا
اِثْمًاۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى مَٓا
اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَٓاءُ
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيمٌ
﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ
خَيْرًا لَهُمْۜ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْۜ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

174. Sonra da kendilerine hiçbir keder dokunmaksızın Allah'tan bir nimet ve lütuf ile geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük kerem sahibidir.

175. İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.

.

176. (Yâ Muhammed!) İşte o küfürde birbiriyle yarışanlar seni üzmesin! Çünki onlar Allah'a aslâ hiçbir şeyle zarar veremezler! Allah onlara (bu inkârları yüzünden tövbe etmezlerse) âhirette bir nasib vermemek istiyor. Ve onlar için (pek) büyük bir azab vardır.

177. İmana karşılık kafirliği satın alanlar, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremezler. Onlara acı bir azap vardır.

178.O kafir olanlar,kendilerine mühlet tanımamızı sakın (o şehitlerin ölümünden daha) hayırlı sanmasınlar. Onlara mühlet tanımamız (ancak) kötülüklerini arttırıyor. Ve onlar için alçatıcı bir azap vardır.

Tefsirı Kebir 7.cild 224. sayfaya bakınız.

179. Allah, iyiyi kötüden ayırmak için müminleri sizin üzerinizde bulunduğunuz bu durumda bırakmayacaktır. Size gaybı da bildirecek değildir. Fakat, o gaybı bildirmek için kurduğu düzene göre elçilerinden seçip(gaybı vahyeder). Allah' a ve elçilerine iman edin. Eğer iman eder ve günahlardan korunursanız size büyük bir mükafat vardır.

180. Allah'ın, kereminden kendilerine verdiklerini (infakta) cimrilik gösterenler, sanmasınlar ki o, kendileri için hayırlıdır; tersine bu onlar için pek fenadır. Cimrilik ettikleri şey de kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Kaldı ki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır (ve her şey O'na kalacaktır). Hiç kuşkusuz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذٖينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقٖيرٌ وَنَحْنُ
اَغْنِيَٓاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدٖيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبٖيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذٖينَ قَالُوٓا
اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَٓا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَٓاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلٖى بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذٖى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٨٣﴾
فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَٓاؤُ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنٖيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فٖٓى اَمْوَالِكُمْ
وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذٖينَ اَشْرَكُوٓا اَذًى كَثٖيرًا وَاِنْ
تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

181. "Allah fakirdir, biz ise zenginiz" diyen (Yahudi)lerin sözünü elbette ki Allah işitmiştir. Onların dediklerini, haksız yere peygamberleri öldürmeleriyle birlikte (ekleyip) kitaplaştıracağız ve "Tadın o yakıcı azabı! Diyeceğiz.

182. Bu sizin ellerinizle hazırladığınızdır. Allah kullarına zulmedici değildir.

183. ("Allah fakir,biz zenginiz" diyenler,) Allah"ateşin yiyeceği bir kurbanı bize getirmedikçe hiçbir elçiye iman etmeyeceğimize dair Allah, bize kesinlikle ahitte bulundu" diye saçmalayan kimselerdir. De ki:"(madem) benden önce, size kimi elçiler açık belgelerle ve sizin dediğiniz (sizin saçmaladığınız) şeyle geldiler de, peki, –eğer doğru kimseler iseniz– onları niçin öldürdünüz?"

184.. (Ey Resulüm!) Şayet onlar senin peygamberliğini yalanlarlarsa (üzülme, çünkü) senden önce hakikatin tüm kanıtlarını, ilahi hikmet yüklü kitapları ve aydınlık saçan sayfaları getiren peygamberler de yalanlanmıştır.

185. Her canlı ölümü tadacaktır. Kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size eksiksiz olarak verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı zevkten başka bir şey değildir.
[krş.21/35; 29/57]

186. Mallarınız ve canlarınız hususunda elbette imtihan olunuyorsunuz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden eziyet verici bir çok (kötü söz) işitiyorsunuz. Eğer bunlara sabreder/ direnir ve sorumluluk bilincinde olursanız; şüphesiz (bu davranış) yapılacak işlerin en kıymetlisidir. **[krş. 2/109]**

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ ميثَاقَ الَّذينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِه ثَمَنًا
قَليلًاۜ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذينَ يَفْرَحُونَ
بِمَٓا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَليمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ في خَلْقِ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِاُولِي الْاَلْبَابِۚ ﴿١٩٠﴾
اَلَّذينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
في خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًاۚ
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَٓا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ
النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُۜ وَمَا لِلظَّالِمينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَٓا
اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادي لِلْايمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ
فَاٰمَنَّاۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا
مَعَ الْاَبْرَارِۚ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْميعَادَ ﴿١٩٤﴾

187· Allah kitap verilenlerden, "kitabı insanlara muhakkak açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz" diye söz almıştı da, onlar, kitabı arkalarına atıp umursamamışlar, az bir bedele karşılık değişmiş lerdi, bu alış verişleri ne kötüdür.

188· Sakın, yaptıkları (kötülüklerle) ferahlayan, yapmadıkları şeylerle övülmekten hoşlanan kim selerin azaptan kurtulacaklarını sanma. Onlara acı bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah 'ındır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

(Bu böyle iken, mutlak hâkimiyeti Allah'tan başka varlıklara atfetmek, onları Allah'a denk duruma getirmek şirktir.) [bk. 4/48]

190. Göklerin ve yerin yaratılmasın da, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, akıl sahipleri için deliller vardır.

191. O akıl sahipleri, ayakta da,oturur ken de, yanları üzere yatarken de Allah' ı düşünürler/anarlar, göklerin ve yerin yaratılışını düşünerek şöyle dua ederler: Rabbimiz, bunları boşuna yaratmadın. Seni (eksiklikten ve boş şeyler yapmaktan) tenzih ederiz. Bizi ateşin azabından koru! **[krş. 4/103]**

192. "Rabbimiz! Şüphesiz sen kimi ateşe sokarsan, elbette onu alçaltmış olursun. Zalimlerin yardımcıları yok tur."

193. Rabbimiz, biz, "Rabbinize iman edin" diye, imana çağıran bir davetçiyi işittik ve iman ettik. Rabbimiz bizim günahlarımızı bağışla, suçlarımızı ört, iyilerle birlikte canımızı al!

194. Rabbimiz,bize elçilerinle vaat etti ğin şeyleri ver ve kıyamet günü bizi perişan etme,sen sözünden dönmez sin.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّ۪ي لَٓا اُض۪يعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ
ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰىۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ فَالَّذ۪ينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُو۫ذُوا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ
ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ
تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِۜ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌ ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ
جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا نُزُلًا مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِۜ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِع۪ينَ
لِلّٰهِۙ لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

195. Allah da onların duasına karşılık verdi. Ben, sizden erkek veya kadın hiç bir çalışanın amelini zayi etmem, siz birbirinizdensiniz. Hicret eden ler,memleketlerinden çıkarılanlar,benim yolumda işkence edilenler, savaşan ve öldürülenlerin, elbette günahlarını örteceğim ve onları alt taraf larından ırmakların aktığı cennetlere koyacağım. Zira ödüllerin en güzeli Allah katındandır .

196. Kafirlerin diyar diyar dolaşmaları seni aldatmasın.

(Bazı mü'minlerin, bazı müşriklerin ve inkârcıla rın geniş maddî imkânlar içinde olduklarını görüp "Onlar huzur içinde, biz ise sıkıntı içindeyiz." demeleri üzerine yüce Allah gerek peygamberin şahsında burada, gerek diğer âyetlerde (2/200-201; 17/18-19; 43/33-35) mü'minlerin izleyecek leri hareket tarzını açıklamaktadır. Buradaki hitap, Peygamberimiz'in şahsında bütün mü'minleredir.)

197. Az bir geçimlik sonra varacakları yer cehennemdir. Orası ne kötü yerle şim yeridir.

198. Rab'lerine karşı sorumluluk bilin ci taşıyanlara da altlarından ırmaklar akan ve içinde temelli kalacakları cen netler vardır. Rablerinin misafiri ola rak ağırlanırlar Allahın katında olan her şey o iyiler için mükemmeldir.

199. Kitap ehlinden, Allah'a ve size indirilenlere ve kendilerine indirilen lere iman edip, Allah'tan korkanlar ve Allah'ın ayetlerini az bir bedele kar şılık satmayanlara, işte onlara Rab' leri katında mükafatları vardır. Allah, hesabı çabuk görür.

200. Ey iman edenler! Sabredin, (kafir lere karşı) dirençli olun, temkinli olun, Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun ki kurtuluşa eresiniz .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَٓاءًۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي
تَسَٓاءَلُونَ بِه۪ وَالْاَرْحَامَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتَامٰٓى
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَب۪يثَ بِالطَّيِّبِۖ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى
اَمْوَالِكُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَب۪يرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى
فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُواۜ ﴿٣﴾
وَاٰتُوا النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةًۜ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا
فَكُلُوهُ هَن۪ٓيـًٔا مَر۪ٓيـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّت۪ي جَعَلَ
اللّٰهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ ف۪يهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا
فَادْفَعُٓوا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْۚ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافًا وَبِدَارًا اَنْ يَكْبَرُواۜ
وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْۚ وَمَنْ كَانَ فَق۪يرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِۜ فَاِذَا
دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَس۪يبًا ﴿٦﴾

4.NİSA SURESİ Cüz 4

Hicretten sonra Medine'de nâzil olmuştur, 176 (yüzyetmişaltı) âyettir. "Nisâ" kadınlar demektir. Bu sûrede daha çok kadından, cemiyet içinde kadınların hukukî ve içtimaî yer ve değerlerinden bahsedildiği için adına "Nisâ" denmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ey insanlar! Sizi tek bir cevherden/nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve ikisinden (yani ikili çiftlerden) birçok erkek ve kadın üretip yayan Rabbinizden sakınınız. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakınınız. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir. **[bk. 7/189]**

Araf 11. Andolsun sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere, Âdem'e secde edin! diye emrettik. İblis'in dışındakiler secde ettiler. O secde edenlerden olmadı. (arapcada kum en az 3 ve 3 den fazla).

2. Yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla (helâli haramla) değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahtır.

3. Eğer yetimlere karşı adil davrana mamaktan korkuyorsanız, o zaman, o (yetimlerin anneleriyle) kadınlarla doğru,düzgün bir nikah yapın, kadın lardan biri ile evlenin-(hatta)ikisi, üçü veya dördü (ile); ama onlara adil bir tarafsızlıkla muamele edemeyeceği nizden korkarsanız, o zaman (sadece) bir tane ile-(evlenin) Yahut(onlarla hiç evlenmeyip) sözleşmeniz altındaki lerle (yani yetimlerin anneleriyle bir sözleşme yapıp o yetimlerin çaresine bakın). Bu,doğru yoldan sapmamanız için daha uygundur. **[bk. 4/27, 129]**

Bütün ayetlerin siyak ve sibağı yetimlerin korunması için çarelerden bahsediliyor.Yoksa erkeklerin zevki için evleme konuşulmuyor.

NISA 127. Sana kadınlar hakkında soruyorlar. De ki, 'Allah bu Kitap yoluyla kadınlar hakkında sizi aydınlatıyor. Yasal hakları olan mallarını vermeyip kendileriyle evlenmek istediğiniz ka-dınların yetimleri ve zavallı çoçukları hakkında Kitapta size okunan ayetler yetimlere adaletli davranmanızı emret mektedir. Yaptığınız her iyiliği Allah biliyor.'

BAKARA 220. Dünya ve ahiret hakkında (sizin için faydalı olan davranışları düşünün ve ona göre hareket edin). Bir de sana yetimlere nasıl davranılacağı konusunu sana soruyorlar. De ki: "Onların (mallarını muhafaza ederek ve haklarını koruyarak) durumlarını düzeltmek en doğru olandır. Eğer onlarla bir arada yaşarsanız (doğru olanı yaparsınız. Çünkü) onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, (yetimler için) bozgunculuk yapanla yararlı iş yapanı bilir.Eğer (bozgunculuk yaparsanız) uygun bulursa , Allah sizide zahmet ve meşakkate sokabilir. Çünkü Allah güçlüdür, hakîmdir.

4. Kadınlara mehirlerini gönül rızası ile (cömertçe) verin; eğer gönül hoşlu ğu ile o mehrin bir kısmını size bağış larlarsa onu da afiyetle yeyin.

5. Allah'ın geçiminize dayanak kıldığı mal larınızı aklı ermezlere (reşit olmayanla ra) vermeyin; o mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Evlilik çağına gelinceyekadar yetimleri (gözetip) deneyin, eğer onlarda akılca bir olgunlaşma görürseniz hemen mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler diye o malları israf ile ve tez elden yemeyin. Zengin olan (veli) iffetli olmaya çalışsın, yoksul olanda (ihtiyaç ve emeğine) uygun olarak yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman yanlarında şahit bulun durun. Hesap sormak için Allah yeter.

لِلرِّجَالِ نَص۪يبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَۖ وَلِلنِّسَٓاءِ
نَص۪يبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ
كَثُرَۜ نَص۪يبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُو۬لُوا الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذ۪ينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْۖ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَد۪يدًا
﴿٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَأْكُلُونَ اَمْوَالَ الْيَتَامٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَأْكُلُونَ
ف۪ي بُطُونِهِمْ نَارًاۜ وَسَيَصْلَوْنَ سَع۪يرًا ﴿١٠﴾ يُوص۪يكُمُ اللّٰهُ
ف۪ٓي اَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِۚ فَاِنْ كُنَّ نِسَٓاءً فَوْقَ
اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَۚ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُۜ
وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهُ
وَلَدٌۚ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُٓ اَبَوَاهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُۚ
فَاِنْ كَانَ لَهُٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوص۪ي
بِهَٓا اَوْ دَيْنٍۜ اٰبَٓاؤُ۬كُمْ وَاَبْنَٓاؤُ۬كُمْۚ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ
نَفْعًاۜ فَر۪يضَةً مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١١﴾

7. Ana-babanın ve yakınların bıraktıklarından erkeklere hisse vardır; ana-babanın ve yakınla rın bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. Bunlar az yada çok belli bir hissedir.

8. Taksim de yakınlar, yetimler ve yoksullar hazır bulunursa bundan, onlarıda rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

9. Geriye eli ermez, gücü yetmez ço cuklar bıraktıkları takdirde (halleri ne olur) diye korkacak olanlar (yetimlere haksızlık etmekten) korkup titresinler; Allah'tan sakınsınlar ve doğru söz söy lesinler.

10. Doğrusu yetimlerin mallarını hak sız yere yiyenler, ancak karın dolusu ateş yemiş olurlar. Onlar çılgın bir ateşe (cehenneme) gireceklerdir.

11. Allah evladınız hakkında erkeğe, iki kız hissesi vasiyet eder. Eğer kız lar ikiden fazla ise bıraktığının üçte ikisi onlarındır, şayet bir kız ise yarısı onundur. Ana babadan her birine, öle nin çocuğu varsa altıda bir verilir. Öle nin çocuğu olmaz, anası babası ona varis olursa anasına üçte bir pay veri lir. Kardeşleri varsa,altıda biri annesi nindir. Bunlar yaptığı vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcunun öden mesinden sonra olur. Babalarınız ve oğullarınız . Onlardan hangisinin men faat bakımından size daha yakın oldu ğunu bilmezsiniz, (Bu sebeple) paylar Allah tarafından belirlenmiştir. Allah bilir doğru karar verir.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُنَّ وَلَدٌ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ
الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَاِنْ
كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ
يُورَثُ كَلَالَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَلَهُ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَاِنْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْ
ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصٰى بِهَا اَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ
يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

12. Kadınlarınızın çocukları yoksa bıraktıklarının yarısı sizindir, çocukları varsa bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Bunlar, yaptığı vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcunun ödenmesinden sonra olur. Sizin çocuğunuz yoksa ettiğiniz vasiyet veya borç çıktıktan sonra bıraktıklarınızın dörtte biri karılarınızındır; çocuğunuz varsa, bıraktıklarınızın sekizde biri onlarındır.

Eger bir erkek veya kadına kelale yollu (cocuğu ve babası olmadığı halde) varis olunuyor ve bunların ana-bir erkek veya bir kız kardeşi bulunuyorsa, her birine edilen vasiyetten veya borçtan arta kalanın altıda biri düşer; ikiden çoksalar üçte birine, zarara uğratılmaksızın ortak olurlar. Bunlar Allah tarafindan vasiyet edilmiştir. Allah bilendir Halimdir. **[bk. 4/7]**

13. Bunlar, Allah'ın (koyduğu) sınırlardır. Kim Allah'a ve Resülüne itaat ederse Allah onu, zemininden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır; orada süresiz kalıcıdırlar; işte büyük kurtuluş budur.

14. Kim de Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelir, O'nun sınırlarını aşarsa, Allâh onu, sürekli kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azâb vardır.

[bk. 3/31; 33/36; 53/3-4]

وَالّٰتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَٓائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
اَرْبَعَةً مِنْكُمْۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ١٥
وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَاۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ١٦
اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٧ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّي تُبْتُ
الْاٰنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌۜ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ١٨ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَٓاءَ كَرْهًاۜ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۚ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ١٩

15. Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara (lezbi yenliğe) karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açın caya kadar evlerde hapsedin.

*Burada; **ev yec'alellahu lehünne sebiyla;** Allah onlar için bir çıkış yolu gösterinceye kadar ibaresinde ki **lehünne** den, ünlü Mu'tezili müfessir Ebu Müslim El Isfahani; Oların lehine bir çıkış yolu gösterinceye kadar biçiminde anlıyor ki, bu doğru bir anlayış, doğru bir yaklaşım. Burada ki **lehünne** nin, onların lehine bir çıkış yolu anlamına gelmesine de Bakara suresinin;**lehâ mâ kesebet ve aleyhâ mektesebet** (Bak/286) ayeti kerimesi. Herkesin kazandığı kendi lehine, kazandığı iyilikler. Herkesin yaptığı kötülükler de kendi aleyhine ibaresindeki o **lehâ** ya verilen anlamın aynen bu ayette de verilmesi gerektiğini söylüyor bu müfessir. Ki doğru bir yaklaşımdır.*

16. (Aynı şekilde) İçinizden fuhuş (Homoseksu ellik) yapan her iki erkeğe ceza verin; eğer tevbe eder, uslanırlarsa artık onlara ceza verip eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tevbeleri çok kabul eden ve çok esirgeyen dir.

17. Allah'ın kabul edeceği tevbe, şuursuzca (cahilane kendini tuta mayarak) kötülük edip de sonra tez elden tövbe edenlerin tövbesidir; işte Allah bunların tövbesini kabul eder; Allah her şeyi bilendir, hik met sahibidir.

18. Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çatınca «Ben şimdi tevbe ettim» diyenler ile kâfir olarak ölenler için (kabul edile cek) tevbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler! Kadınlara zorla vâris olmanız size helâl değildir. Apa çık bir edepsizlik (fuhuş) yapmadık ça, onlara verdiğinizin bir kısmını ele geçirmeniz için de kadınları sıkıştır mayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlar dan hoşlanmazsanız (biliniz ki) Allah' ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeydende hoşlanmamış olabilirsiniz.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰيهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔا اَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ
اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَٓاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَٓاءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا
وَسَٓاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَاَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ
وَبَنَاتُ الْاَخِ وَبَنَاتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهَاتُكُمُ الّٰت۪ٓي
اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهَاتُ
نِسَٓائِكُمْ وَرَبَٓائِبُكُمُ الّٰت۪ي ف۪ي حُجُورِكُمْ مِنْ
نِسَٓائِكُمُ الّٰت۪ي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَٓائِلُ اَبْنَٓائِكُمُ
الَّذ۪ينَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ
اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٢٣﴾

20. Eğer bir eşi bırakıp da yerine başka bir eş almak isterseniz, onlardan birine yüklerle mehir vermiş olsanız dahi ondan hiç bir şeyi geri almayın. Siz iftira ederek ve apaçık günah işleyerek onu geri alır mısınız?

21. Vaktiyle siz birbirinizle haşir-neşir olduğunuz ve onlar sizden sağlam bir teminat aldığı halde onu nasıl geri alırsınız.

22. Geçmişte olanlar bir yana, babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin; çünkü bu bir hayasızlıktır, iğrenç bir şeydir ve kötü bir yoldur.

23. Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren analarınız, süt bacılarınız, eşlerinizin anaları, kendileriyle birleştiğiniz eşlerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız size haram kılındı. Eğer onlarla (nikâhlanıp da) henüz birleşmemişseniz kızlarını almanızda size bir mahzur yoktur. Kendi sulbünüzden (neslinizden) olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi birden almak da size haram kılındı; ancak geçen geçmiştir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذٰلِكُمْ اَنْ
تَبْتَغُوا بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ٢٤ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ
طَوْلًا اَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْ
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوهُنَّ
اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍ فَاِذَا اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ
فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذٰلِكَ لِمَنْ
خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ٢٥ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٢٦

24. Meşru şekilde (nikah yoluyla) sahip olduk larınız dışında bütün evli kadınlar (size haram dır). Bu, üzerinize farz olan Allahın buyruğudur. Bunların dışında kalan bütün (kadınlar), kendileri ne mal varlığınızdan (bir kısmını) vermeniz ve gayri meşru bir ilişki ile değil de evlilik bağı yoluy la meşru şekilde almak kaydıyla size helaldir. Kendileriyle evlenmek istediğiniz kadınlara hak ettikleri mehirlerini verin; ama bu meşru yükümlü lük (üzerinde anlaştık)tan sonra (bir miktar indi rim için) karşılıklı anlaşmanızda size günah yoktur. Şüphesiz Allah ilim ve hikmet sahibidir.

25. İçinizden, iffetli ve mümin kadın larla evlenmeye gücü yetmeyen kim se, ellerinizin altında bulunan genç kızlardan alsın(cariyelerden evlensin). Allah sizin imanınızı daha iyi bilmekte dir. Hep aynı köktensiniz (insanlık bakımından aranızda fark yoktur). Öy le ise iffetli yaşamaları, zina etmeme leri ve gizli dost da tutmamaları şartı ve sahiplerinin izni ile onları nikâhla yıp alın, mehirlerini de normal miktar da verin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa onlara, hür kadınların ceza sının yarısı (uygulanır). Bu ruhsat içi nizden zor duruma düşmekten korkan lar içindir. Ama (hiç birisiyle evleneme diğiniz taktirde) sabretmeniz daha iyidir. Allah bağışlar ve merhamet eder.

26. Allah size (bilmediklerinizi) açıkla mak ve sizi, sizden önceki (iyi)lerin yollarına iletmek ve sizin günahlarını zı bağışlamak istiyor. Allah hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir (doğru hü küm verendir).

وَاللّٰهُ يُر۪يدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُر۪يدُ الَّذ۪ينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَم۪يلُوا مَيْلًا عَظ۪يمًا ﴿٢٧﴾ يُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ
يُخَفِّفَ عَنْكُمْۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَع۪يفًا ﴿٢٨﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُٓوا
اَنْفُسَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَح۪يمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْل۪يهِ نَارًاۜ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ
نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَر۪يمًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِه۪ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍۜ
لِلرِّجَالِ نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبُواۜ وَلِلنِّسَٓاءِ نَص۪يبٌ مِمَّا
اكْتَسَبْنَۜ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَل۪يمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَۜ وَالَّذ۪ينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَص۪يبَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدًا ﴿٣٣﴾

27. Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister; şeh vetlerine uyanlar (kötü arzuların esiri olanlar) ise büsbütün yoldan çıkmanızı isterler.

28. Sanki insan zayıf yaratılmış (gibidir). Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister.
Sanki arap lisanında istiareyi temsiliyedir.

29. Ey inananlar! Birbirinizin mallarını haksız yollarla yemeyin. Karşılıklı rıza ile yapılan bir ticaret yapmanız ise elbette meşrudur. Sakın kendinizi öldürmeyin (mahvetmeyin). Allah size pek merhametlidir.

Muhammed esed meali: Siz ey imana ermiş olanlar! Birbirinizin mallarını haksız yollarla -karşılıklı rızaya dayanan ticaret yoluyla da olsa- heba etmeyin ve birbirinizi mahvetmeyin; zira Allah, sizin için bir rahmet kaynağıdır.

30. Kim düşmanlık ve haksızlık ile bunu (haram yemeyi) yaparsa (bilsin ki) onu ateşe koyacağız; bu ise Allah' a çok kolaydır.

31. Eğer yasaklandığınız büyük gü nahlardan kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi şerefli bir yere sokarız.

32. Allah'ın, lütufta bulunarak, sizin birbirinize üstün olmanıza vesile kıl dığı özelliklere sahip olmasından dola yı (Keşke bende erkek olsaydım diye) arzulayıp yakınmayın. Erkeklerin (işle dikleri sâlih amellerden, yaptıkları (ha yırlar)dan, dolayı mükâfatları vardır. Kadınlarında yaptıkları (hayırlar)dan, dolayı mükâfatları vardır. Allah'tan, O'nun lutfunu isteyin. Kuşkusuz Allâh, her şeyi bilendir.

33. Erkek ve kadın herkes için, ebe veyn ve akrabaların bıraktıklarından, pay alacak vârisler belirledik. (Kendi iradeniz ve hür seçiminizle) aranızda akit gerçekleştirilen sözleşmeli yakın larınıza (evlat ve kardeş edinme, taz minat ve miras sözleşmesi gibi) yakın lık kurduğunuz kimselere de paylarını verin. Allah her an, açık,gizli her şeye şâhittir.

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَٓاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَٓا اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْۜ فَالصَّالِحَاتُ
قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُۜ وَالّٰت۪ي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَب۪يلًاۜ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَب۪يرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِه۪ وَحَكَمًا مِنْ اَهْلِهَاۚ
اِنْ يُر۪يدَٓا اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَل۪يمًا خَب۪يرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِه۪ شَيْـًٔا
وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاك۪ينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّب۪يلِۙ وَمَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًاۙ ﴿٣٦﴾
اَلَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَٓا
اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابًا مُه۪ينًاۚ ﴿٣٧﴾

34. Erkekler kadınların başlarında bulunurlar. Bu Allah'ın onlardan birine farklı alanlarda üstün yetenekle donatmıştır. Bir de servet lerinden harcama yapmaktadırlar. Dürüst ve erdemli kadınlar, gerçekten Allah'ın korudu ğu mahremiyeti koruyan sadık ve itaatkâr kadınlardır. Baş kaldırmasından (serkeşlikle) endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, (olmaz sa), onları yataklarında yalnız bırakın (yine olmazsa), nihayet (geçici bir süre) ayrılın. Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhi ne başka bir yol aramayın; çünkü Allah yüce dir, büyüktür.

35. Eğer karı-kocanın aralarının açıl masından korkarsanız, erkeğin aile sinden bir hakem ve kadının ailesin den bir hakem gönderin. Bunlar barış tırmak isterlerse Allah aralarını bulur; şüphesiz Allah her şeyi bilen, her şey den haberdar olandır.

36. Allah'a kulluk edin, hiçbir şeyi (yücelterek ilâhlaştırıp veya tapınak haline getirip) O'na ortak koşmayın. (Sonra sırasınca) ana babaya, akra baya, yetimlere, yoksullara, yakın kom şuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolda/sokakta kalmışa ve ellerinizin altında bulunan (hizmetkâr)lara iyilik edin. Allah, kendini beğenenleri ve böbürlenenleri sevmez.

[bk. 1/4; 9/31; 51/56]

(Allah'a kul olmanın gereği hem ibadet hem de böyle bir ahlâka sahip olmaktır.)

37. Onlar ki; hem cimrilik ederler, hem de insanlara cimriliği tavsiye ederler ve Allah'ın kendilerine lütfun dan verdiği şeyleri saklarlar. Biz de (bu) inkârcı (nankör)lere, rezil edici ve alçaltıcı bir azap hazırladık.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَٓاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾
وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللّٰهُۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ شَهِيدًاۜ ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُۜ وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى
حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتّٰى
تَغْتَسِلُواۜ وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ
الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَۜ ﴿٤٤﴾

38. Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları halde mallarını, insanlara gösteriş için sarfedenler de (ahirette azaba dûçâr olurlar). Şeytan bir kimse ye arkadaş olursa, ne kötü bir arkadaştır o!

39. Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah' ın kendilerine verdiğinden harcasalardı ne olur du Allah onların durumunu hakkıyla bilmektedir.

40. Şüphe yok ki Allah zerre kadar haksızlık etmez. (Kulun yaptığı iş, eğer bir kötülük ise, onun cezasını adaletle verir.) İyilik olursa onu katlar (kat kat arttırır), kendinden de büyük mükâfat verir. **[bk. 28/84]**

41.Her ümmetten bir şahit getirip seni de şunlar(senin kavmin) üzeri ne bir şahit olarak getirdiğimizde iş nice olacak?!

[bk. 16/84-89]

42. Küfür yoluna sapıp peygamberi dinlemeyenler o gün yerin dibine batı rılmayı temenni ederler ve Allah' tan hiçbir haberi (gerçeği) gizleyemezler.

43. Ey iman edenler, sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de - yolculukta olmanız hariç- gusledince ye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz veya tuvaletten gelmişseniz yahut kadın larınızla münasebette bulunmuş da su bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin, yüzlerinize ve elleri nize hafifçe sürün. Şüphesiz Allah affeden ve bağışlayandır. **[krş. 5/6]**

44. Kendilerine Kitap'tan nasip verilen lere baksana! Sapıklığı tercih ediyor larlar ve sizin de yoldan çıkmanızı istiyorlar! **[bk. 3/99]**

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَٓائِكُمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّاۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصٖيرًا
﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذٖينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهٖ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدّٖينِۜ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ
وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَۙ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٤٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اٰمِنُوا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَٓا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّٓا اَصْحَابَ السَّبْتِۜ
وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهٖ
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى
اِثْمًا عَظٖيمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ يُزَكُّونَ اَنْفُسَهُمْۜ بَلِ اللّٰهُ
يُزَكّٖي مَنْ يَشَٓاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتٖيلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَۜ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُبٖينًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ
اُو۫تُوا نَصٖيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا سَبٖيلًا ﴿٥١﴾

45. Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir yol gösteren) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter.

46. Yahudilerin bir kısmı, (Tevrat'taki) kelimelerin anlamını çarpıtırlar. Sözleri asıl bağlamından kopa rarak, “işittik ama karşı çıkıyoruz!” ve “dinleyin ama kulak asmayın!” ve “asıl sen bize kulak ver (ey Muha mmed)!” derler. Böylece dilleriyle oyun oynarlar ve (sahih) itikadın yanlış olduğunu ima etmeye çalışır lar. Hâlbuki onlar, sadece “işittik ve itaat ediyoruz!” ve “bizi dinle, bize katlan!” deselerdi, bu onların gerçekten yararına ve daha dürüstçe bir davranış olurdu. İşte Allah inkârları yüzünden onlara lanet etmiştir. Onların ancak pek azı inanıyor.

“İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir. Allah yanlışlar içinde olan bir topluluğu(zorla) yola getirmez. Onlar var ya, onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insan ların lanetidir. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Ama olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzeltmiş olanlar başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur.” (Al-i İmran 3/86-89)

47. Siz ey(geçmişte) kendilerine kitap (vahiy) bahşedilmiş olanlar! (Şimdi), sahip olduğunuz (hakikati) tasdik edici olarak indirdiğimiz vahye inanın ki ümitlerinizi boşa çıkarmayalım ve onları sona erdirmeyelim, tıpkı Cumar tesi (gününe saygıyı) ihlal eden o toplumun (kötü fikirlerini) lanetlediği miz gibi; zira Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48. Allah, kendisine ortak koşulma sını asla bağışlamaz;bunun dışında uygun gördüğünü bağışlar. Allah'a ortak koşan, (Allah'a) iftira ederek bile bile büyük günah işlemiş olur.

Yeşau: şey edeni bağışlar.

bk. 4/116; 9/31; 3/135; 39/38]

NİSA 31.Eğer yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınır sanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi şerefli bir yere sokarız.
(bu bağışlama ahirettedir çünkü orda tövbe geçersiz dir. Dünyada olsaydı şirke karşıda tövbe olurdu şirk dışında adam öldürme , zina, faiz gibi günahlar büyük günahlardır .
NECM 32. Ufak tefek kusurları dışında, büyük günah lardan ve edepsizliklerden kaçınanlara gelince,bil ki Rabbin, affı bol olandır. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulunduğunuz sırada (bile), sizi en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir.

49. Şu kendilerini temize çıkaranları görmüyor musun? Oysa Allah (Din de) gayret gösteren kimseyi arındırır, fakat hiç kimseye kıl payı kadar hak sızlık yapılmaz.

50. Bak, nasıl da Allah üzerine yalan uyduruyorlar; apaçık bir günah olarak bu (onlara) yeter!

51. Kendilerine Kitap'tan nasip veri lenleri (ehli kitabı) görmedin mi? Cibte (Eşya ve olaylarda uğur ve uğursuzluk olduğuna) ve tağuta inanıyorlar,ve kâfirler için, «Bunlar mü'minlerden daha doğru bir yolda dırlar,» diyorlar. **(Cibt gerçekte hiçbir güce sahip olmadığı halde kendisinde güç vehmedilen şeydir, sihir gibi)**

أُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُۜ وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَص۪يراًۜ
﴿٥٢﴾ اَمْ لَهُمْ نَص۪يبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَاِذاً لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَق۪يراًۙ ﴿٥٣﴾ اَمْ
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَٓا اٰلَ
اِبْرٰه۪يمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكاً عَظ۪يماً ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ
مَنْ اٰمَنَ بِه۪ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُۜ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَع۪يراً ﴿٥٥﴾ اِنَّ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْل۪يهِمْ نَاراًۜ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُوداً غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَز۪يزاً
حَك۪يماً ﴿٥٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَداًۜ لَهُمْ ف۪يهَٓا اَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌۘ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلاًّ ظَل۪يلاً ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا
الْاَمَانَاتِ اِلٰٓى اَهْلِهَاۙ وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِۜ
اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَم۪يعاً بَص۪يراً ﴿٥٨﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاُو۬لِي الْاَمْرِ مِنْكُمْۚ
فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ ف۪ي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْو۪يلاً ﴿٥٩﴾

52. Bunlar Allah'ın kendilerine lanet ettiği kimse lerdir. Allah kime lanet ederse artık onun için hiç bir yardımcı bulamazsın.

"İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir. Allah yanlışlar içinde olan bir topluluğu(zorla) yola getirmez. Onlar var ya, onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insan ların lanetidir. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Ama olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzeltmiş olanlar başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur." ***(Al-i İmran 3/86-89)***

53. Yoksa onların mülkten (hükümranlıktan) bir nasipleri mi var? Öyle olsaydı insanlara çekirdek filizi (kadar bir şey bile) vermezlerdi.

54. Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan verdiği şeyler için insanlara hased mi ediyorlar? Oysa İbrahim soyuna Kitab'ı yani hikmeti verdik ve onlara büyük bir hükümranlık bahşettik.

55. Onlardan (Yahudilerden) kimi ona (Muhammed'e) inandı, kimi de (bu İsrailoğullarından değil diye) ondan yüz çevirdi. Onlara ceza olarak cehen nem yeter.

56. Şüphesiz âyetlerimizi inkâr eden leri gün gelecek bir ateşe sokacağız; onların derileri pişip acı duymaz hale geldikçe, derilerini başka derilerle değiştiririz ki acıyı duysunlar! Şüphe yok ki Allah, mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

[krş. 20/74; 87/13]

57. İnanıp, iyi işler yapanları da, için de ebediyyen kalmak üzere girecekle ri, zemininden ırmaklar akan cennet lere sokacağız. Orada onlar için terte miz eşler vardır ve onları koyu muh teşem bir gölgeye koyarız.

58. Allah size, mutlaka emanet (ve iş)leri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adalet le hükmetmenizi emreder. Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor! Şüp hesiz ki Allah (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) hakkıyla görendir.

59. Ey inananlar, Allah'a ita'at edin, Elçiye ve sizden olan emir sahibine ita'at edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız onu Allah'a ve Elçiye götürün. (Yani onları Kur'an'la çözün). Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا
إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا
أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ
يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا
يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

60. (Ey Peygamber!) Sana ve senden öncekilere indirilene inandıklarını iddia eden, (ama öte yandan) tağutun (şeytani güçlerin) hâkimiyetine teslim olmakta beis görmeyenlerin farkında değil misin? Oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardı. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor. **[bk. 2/256 ve 5/49, 50; 16/36]**

61. Onlara: Allah'ın indirdiğine (Kitab'a) ve Resûl'e gelin (onlara başvuralım), denildiği zaman, münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün.

62. Elleriyle (kendi) yaptıkları yüzünden başlarına bir felâket gelince hemen, biz yalnızca iyilik etmek ve arayı bulmak istedik, diye yemin ederek sana nasıl gelirler!

63. Allah onların kalplerindekini bilir. Onlara aldırma, onları aydınlat, ve kişiliklerini etkileyecek güzel sözler söyle.

64. Biz hiç bir elçiyi, Allah'ın izniyle (emri ile) ita'at edilmekten başka bir amaçla göndermedik. Eğer onlar, kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler, Allah'tan, günahlarını bağışlamasını isteseler ve (Elçiye yapılan iki yüzlülük münafıklıktan dolayı Elçiden özür dileseler) Elçi de onların bağışlanmasını dileseydi, elbette Allah'ı affedici, merhametli bulurlardı.

Tövbe dönüş yapmak demektir. Kişinin yaptığı günahtan pişmanlık duyup bir daha işlememeye karar vermesi tövbedir. Allah;tan bağış dilemesi de istiğfardır. Bu onun tek başına yapacağı bir iştir. Onun için Kur;anda, tövbe ile ilgili emirler, doğrudan günahı işliyene yöneliktir. çünkü bizde,Hıristıyanlar gibi günah çıkarma yoktur. Tevbe için bir hocoya gitmek gerekmez. Bu ayette Elçiye gelmelerinin istenmesi Elçiye karşı yapılan iki yüzlülük yapıp kandırmalarından ötürüdür .

65. Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar.

Maide 49. **Şu halde, Allah'ın indirdiği (kitap) ile aralarında hükmet, Allah'ın sana indirdiği Kur'an'ın bir kısmından seni vazgeçirmelerinden sakın. Heveslerine uyma, eğer yüz çevirirlerse bil ki, Allah bir kısım günahları yüzünden onları cezalandırmak istiyor. İnsanların çoğu gerçekten fasıktır.**

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ
دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا
يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَاِذًا
لَاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰئِكَ مَعَ
الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ
فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ
مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ
كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

66. Eğer onlara, kendinizi öldürün (benim uğrumda canlarınızı verin) yahut yurtlarınızdan çıkın (hicret edin), diye emretmiş olsaydık, içlerinden pek azı müstesna, bunu yapmazlardı. Eğer kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, onlar için hem daha hayırlı hem de (imanlarını) daha pekiştirici olurdu.

67. O zaman elbette kendilerine nezdimizden büyük mükâfat verirdik.

68. Ve onları dosdoğru bir yola yöneltirdik.

69. Kim Allah'a ve Resûl'e itaat eder se işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır!

70. Bu, ihsan ve ikram Allah'ın lütfudur. (Bu ihsan ve ikrama mazhar olanların kadrini) Allah'ın biliyor olması yete

71. Ey İnananlar! (Düşmanlarınıza karşı) ihtiyatlı davranın, (duruma göre) bölük bölük veya hep birden savaşa gidin.

(İslâm'da; dine karşı tehdit oluşturanlara, saldırı yapanlara, din ve vicdan üzerinde baskı ve zulüm yapanlara karşı savaşa meşru şekilde (2/190-193) izin verilmiştir (9/36; 22/39-40; 47/4). Bunun için de savaştan önce hazırlıklı ve eğitimli olmak lazımdır.)

72. İçinizden bazıları vardır ki (cihad konusunda) pek ağırdan alırlar. Eğer size bir felâket erişirse: «Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım» der.

73. Eğer Allah'tan size bir lütuf erişirse sanki sizinle onun arasında (zahirî) bir dostluk yokmuş gibi «Keşke onlarla beraber olsaydım da ben de büyük bir başarı kazansaydım!» der.

74. O halde dünya hayatı yerine ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsın.Kim Allah yolunda savaşır da öldürülürse yahut (düşmana) üstün gelirse, ona pek büyük bir mükâfat vereceğiz.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ اَهْلُهَاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًاۜ ﴿٧٥﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِۚ اِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًاۚ ﴿٧٦﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا
اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةًۚ وَقَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَۚ لَوْلَا اَخَّرْتَنَا اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍۜ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَ مَا
تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍۜ وَاِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ
مِنْ عِنْدِكَۜ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِۘ وَمَا اَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَۜ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًاۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

75. Size ne oluyor ki, (Medine'ye) hicret edemeyerek, (Mekke'de) biçare kalıp: “Ey Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan şu memleketten çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla” diyen erkekler, kadınlar ve çocuklar uğruna Allah yolunda düşmanla çarpışmıyorsunuz?

76. İman edenler Allah yolunda savaşırlar, inanmayanlar ise tâğut (bâtıl davalar ve şeytan) yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın; şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen zayıftır.

(Gizli veya açık münâfıklar, kâfir grupları ve inkârcılar, tâğûtların dostu; ve bunların her ikisi de şeytanın dostudurlar. Hepsi de Allah'ın emirlerinin ve mü'minlerin düşmanıdırlar, onlarla mücadele ederler.) [bk. 2/257; 6/26; 16/36]

77. (Mekke'de iken savaşmayı isteyip de) kendilerine: 'Ellerinizi (şimdilik savaştan) çekin, namazı hakkıyla edâ edin ve zekâtı verin!' denilen kimseleri görmedin mi? Şimdi (Medîne'de) onlara savaş (farz olarak) yazılınca içlerinden bir fırka, Allah'dan korkarcasına, hattâ daha şiddetli bir korkuyla insanlardan korkmaya başladılar. “Ey Rabbimiz! Neden üzerimize savaşı farz kıldın, bizi yakın bir zamana kadar geciktiremez miydin?” dediler. (Ey Resulüm! Onlara) De ki: “Bu dünyanın keyfi ve rahatlığı çok kısa ömürlüdür ama ahiret, Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayanlar için en iyisidir. Siz hurma çekirdeğinin lifi kadar bile haksızlığa uğratılmayacaksınız.”

78. Nerede olursanız olun ölüm size ulaşır; sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile! Kendilerine bir iyilik dokunsa «Bu Allah'tan» derler; başlarına bir kötülük(zannettikleri savaş)gelince de «Bu senden» derler. «Hepsi Allah'tandır» de. Bu adamlara ne oluyor ki bir türlü laf anlamıyorlar!
[krş. 21/2, 107; 31/7; 34/28]

(Burada savaştan gelen olayları peygambere, bu sendendir, senin yüzündendir, başımıza belalar geliyor diyorlar, fakat Allah: bu kötü sandığınız savaş bendendir. Kötü atfetme sizin fikrinizdir. Benim emrimle yapılıyor demek isteniyor. Aksi halde ayetler de çelişki olur.) Şura 30. ayete bakınız.

79. Sana gelen iyilik Allah'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsindendir. Seni insanlara elçi gönderdik; şahit olarak da Allah yeter. **[krş. 10/44]**

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَف۪يظًاۜ ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌۘ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
بَيَّتَ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذ۪ي تَقُولُۜ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًا
﴿٨١﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَۜ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ
لَوَجَدُوا ف۪يهِ اخْتِلَافًا كَث۪يرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَٓاءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ
اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوا بِه۪ۜ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُو۬لِي الْاَمْرِ
مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذ۪ينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۚ
لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِن۪ينَۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ
بَأْسَ الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ تَنْك۪يلًا ﴿٨٤﴾
مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَص۪يبٌ مِنْهَاۚ وَمَنْ يَشْفَعْ
شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ مُق۪يتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيّ۪يتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ مِنْهَٓا اَوْ
رُدُّوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَس۪يبًا ﴿٨٦﴾

80. Kim Resûl'e itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Yüz çevirene gelince, seni onların başına bekçi göndermedik! *[bk. 3/164; 4/65]*

81. Yüzüne karşı “evet” derler. Fakat onların bir grubu yanından ayrıldıktan sonra geceleyin aleyhinde sana verdikleri sözle bağdaşmayan komplolar kurarlar. Hiç şüphesiz Allah onların geceleri kurdukları komploları kaydediyor. Sen onlara aldırış etme, Allah'a güven. Vekil olarak Allah sana yeter.

82. Hâla Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah' tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık / çelişki bulur lardı.

83. Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar; halbuki onu, Resûl'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anla yanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın size lütuf ve rahmeti olmasay dı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz.

84. Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası (sebebiyle) sorum lu tutulmazsın. Müminleri de teşvik et. Umulur ki Allah kâfirlerin gücünü kırar (güçleriyle size zarar vermelerini ön ler). Allah'ın gücü daha çetin ve ceza sı daha şiddetlidir.

85. Kim iyi bir işe(aracılık)şefaat eder se onun da o işten bir nasibi olur. Kim kötü bir işe (aracılık)şefaat ederse onun da ondan bir payı olur. Allah her şeyin karşılığını vericidir.dünyada her türlü şefaat geçerli fakat ahirette hiçbir şefaat geçerli değildir.

86. Bir selam ile selamlandığınız za man siz de ondan daha güzeli ile se lamlayın; yahut aynı ile karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını arayandır.

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَد۪يثاً ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِق۪ينَ فِئَتَيْنِ
وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُواۜ اَتُر۪يدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُۜ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَب۪يلاً ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ
كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَٓاءَ حَتّٰى
يُهَاجِرُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيّاً وَلَا نَص۪يراًۙ
﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ م۪يثَاقٌ اَوْ
جَٓاؤُ۫كُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْۜ
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ
فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سَب۪يلاً ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ اٰخَر۪ينَ يُر۪يدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا
قَوْمَهُمْۜ كُلَّمَا رُدُّٓوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا ف۪يهَاۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ
وَيُلْقُٓوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
ثَقِفْتُمُوهُمْۜ وَاُو۬لٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَاناً مُب۪يناً ﴿٩١﴾

87. Allah -ki ondan başka hiçbir ilah yoktur- elbette sizi kıyamet günü toplayacaktır, bunda asla şüphe yoktur. Kimin hadisi (Sözü) Allah, ın sözünden güzel olabilir.!

88. Allah onları suçlarından dolayı (bizzat) dışladığı halde, münafıklar hakkında nasıl tereddütte olabilir siniz? Allahın sapık saydı ğını siz mi doğru yolda sayacaksınız?Allah´ın sapık saydığını (kendisi istemeden) iyi göster menin bir yolunu bulamazsınız.

89. Onlar, kendilerinin inkar ettiği gibi, sizin de hakikati inkar etmenizi isterler di ki siz de onlar gibi olasınız. O hal de, Allah rızası için zulüm ve kötülük diyarını terk edinceye kadar onları kendinize veli(rehper) edinmeyin; ve eğer (açık bir) düşmanlığa yönelirler se, onları nerede bulursanız yakala yın ve öldürün. Bir daha da onlardan ne dost edinin ne de yardımcı.

(Bu ayetler savaş hali ayetlerıdir).

90. Ancak sizinle kendileri arasında bir anlaşma bulunan bir topluluğa sığı nanlar ve sizinle savaşmaktan veya kendi milletleriyle harp etmekten buna larak size başvuranlar müstesnadır. Halbuki Allah onları sizden daha güç lü kılsaydı, mutlaka size savaş açarlar dı. Ama onlar sizi bırakır, savaş aç maktan vazgeçer ve barış teklif eder lerse, Allah onlara zarar vermenize müsaade etmez.

91. Bir de hem sizden ve hem de tut tukları gruptan yana güven içinde olmak isteyen başka birtakım (müna fık) kimselere rastlayacaksınız. Bun lar ne zaman fitneye (şirke veya ina nanlarla savaşmaya), bozgunculuğa itilseler ona canla başla atılırlar. Eğer bunlar sizden uzak durmaz ve size barış teklifi getirerek savaştan (ve size saldırmaktan) ellerini çekmezler se onları yakalayınız ve nerede bulur sanız öldürünüz. Onlara karşı size apaçık bir yetki verdik.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَاِنْ
كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا
فَجَزَٓاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ
وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذٰلِكَ
كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

92. Bir mü'minin diğer bir mü'mini yanlışlık dışında öldürmesi asla caiz değildir. Bir mü'mini yanlışlıkla öldürenin, bir mü'min köleyi azad etmesi ve öldürülenin ailesi bağışlamadıkça, ona diyet ödemesi gerekir. Öldürülen, sizinle savaş halinde olan bir topluluğa mensup bir mü'min ise, (öldürenin yalnız) mü'min bir köle azat etmesi gerekir. Şayet (öldürülen kimse) kendileriyle aranızda anlaşma bulunan bir toplumdan ise ailesine teslim edilecek bir diyet vermek ve mü'min bir köle azat etmek gerekir. Kim (gerekli para veya özgürlüğüne kavuşturacak bir köle) bulamazsa, Allah'ın tevbesini kabul etmesi için aralıksız iki ay oruç tutar. Hiç şüphesiz Allah (her şeyi) hakkıyla bilendir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

93. Kim bir mümini (mümin olduğu için) kasden öldürürse cezası, içinde sürekli kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lânetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır. *[bk. 2/178-179; 5/45]*

94. Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek «Sen mümin değilsin» demeyin. Çünkü Allah'ın nezdinde sayısız ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken Allah size lütfetti; o halde iyi anlayıp dinleyin. Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَفَضَّلَ
اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ
وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰيهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِٓي اَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي
الْاَرْضِ قَالُٓوا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَاُولٰٓئِكَ
مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَسَٓاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ
يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ
وَقَعَ اَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ
يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95. Müminlerden -özür sahibi olanlar dışında- oturanlarla malları ve canlarıyle Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturan lardan üstün kıldı. Gerçi Allah hepsine de güzel lik (cennet) vadetmiştir; ama mücahidleri, oturan lardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır.

96. Cihat edenler için Allah katından dereceler, mağfiret ve rahmet vardır. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

97. (İnkârcıların dayatması altında zul me rıza göstererek ve tavizler vere rek) Kendi kendilerine zulmeden kim selere melekler, canlarını alırken: «Ne işde idiniz!» derler. Bunlar: «Biz yeryüzünde çaresizdik» diye cevap verirler. Melekler de: «Allah' ın yeri geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!»derler.İşte onların barınağı cehen nemdir; orası ne kötü bir gidiş yeridir.

(bunların bahanesi müşriklerle bir olmakdır)

98. Erkekler, kadınlar ve çocuklardan (gerçekten) âciz olup hiçbir çareye gücü yetmeyenler, hiçbir yol bulama yanlar müstesnadır. **[krş. 16/27-29]**

99. İşte bunları, umulur ki Allah affe der; Allah çok affedicidir, bağışlayıcı dır.

100. Allah yolunda hicret eden kimse kendisine bir çok alternatif mekanlar ve imkanlar bulur. Kim Allah ve Resû lü uğrunda hicret ederek evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişir se artık onun mükâfatı Allah'a düşer. Allah da çok bağışlayıcı ve esirgeyi cidir. ***[bk. 29/56; 34/31; 39/10]***

101. Yeryüzünde (darebeye,savaşa) sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size kötülük etmelerinden endişe ederse niz, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.
[bk. 2/239; 4/102]

وَاِذَا كُنْتَ ف۪يهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُٓوا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
وَرَٓائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَٓائِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْ
تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَم۪يلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً
وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ مَطَرٍ
اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُٓوا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابًا مُه۪ينًا ﴿١٠٢﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى
جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَٓاءِ
الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَل۪يمًا
حَك۪يمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ بِمَٓا اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَٓائِن۪ينَ خَص۪يمًا ﴿١٠٥﴾

102. (Tehlikeli bir anda) sen onların arasında bulunup kendilerine namaz kıldırdığında içlerin den bir grup seninle birlikte namaza dursun ve silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secde ettiklerinde (namazdan ayrılıp bekçilik için) arka nızda dursunlar ve henüz namaz kılmamış olan diğer grup gelip seninle birlikte namaz kılsınlar. Bu arada tedbirlerini alsın ve silahlarını da yanla rında bulundursunlar. Kâfirler sizin silahlarınız dan ve eşyalarınızdan gafil olmanızı ve birden üzerinize baskın yapmak isterler. Yağmurdan dolayı sıkıntınız olur veya hasta olursanız silah larınızı bırakmanızda sizin için bir sakınca yok tur. Ancak tedbirinizi alın. Allah kâfirler için aşağı layıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namaz kıldığınızzaman (yani namazda) ayakta, otururken ve yanınız üzerinde yatarken (daima) Allah'ı anın. Huzura kavuşunca da namazı (tam)kılın; çünkü namaz müminler üzerine vakitleri belli bir farzdır.

Ayette hastalıkta veya savaşta yatarken namaz hali anlatılıyor.

KLASİK MEALLER

Namazı bitirince de ayakta, oturur ken ve yanınız üzerinde yatarken (daima) Allah'ı anın. Huzura kavuşun ca da namazı(tam)kılın; çünkü namaz müminler üzerine vakitleri belli bir farz dır.

[krş. 3/191; 10/12, 22, 23. Ayrıca beş vakit namaz vakti için bk. 11/114; 17/78-79]

104. O (düşmanlarınız olan) toplumu takip etmekte gevşek davranmayın. Eğer siz (yaralarınızdan) acı çekiyor sanız bilin ki, onlar da sizin gibi acı çekmektedir. Oysa siz Allah'tan onla rın beklemediğini (yardım ve cennet gibi şeyleri) bekliyorsunuz. Hiç kuşku suz Allah (her şeyi) hakkıyla bilen, (emir ve yasaklarında) hüküm ve hik met sahibidir.

105. (Ey Muhammed!) Doğrusu biz sana gerçeğin ta kendisi olan Kur'an'ı indirdik ki insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin. Sakın hainlerin savunucusu olma!

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذ۪ينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَث۪يمًاۚ ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ
اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِۜ وَكَانَ
اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُح۪يطًا ﴿١٠٨﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ جَادَلْتُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَك۪يلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا
اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَح۪يمًا
﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِه۪ۜ وَكَانَ
اللّٰهُ عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَط۪ٓيـَٔةً اَوْ اِثْمًا
ثُمَّ يَرْمِ بِه۪ بَر۪ٓيـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُب۪ينًا ﴿١١٢﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ
يُضِلُّوكَۜ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍۜ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا
لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُۜ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظ۪يمًا ﴿١١٣﴾

106. (Ve haklı kimselerin taleplerine verdiğin olumsuz cevaptan dolayı) Allah'tan mağfiret (günahların bağışlanmasını, temizlenmesini) iste. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

107. (Günah işleyerek) kendi nefislerine ihanet eden kimseler için uğraşma/onları savunma (tebliğ et ve onları iradeleriyle baş başa bırak)! Çünkü Allah, hainlikte direnen günahkârları sevmez. *[bk. 59/22; 76/24]*

108. (Onlar) Allah'ın razı olmadığı sözü geceleyin buluşarak karara bağlarken insanlardan (korkup) gizli tutarlar, ama yanlarında beraber olan Allah'tan saklayamazlar. Allah onların yaptıklarını bilgisi ile kuşatacak güçtedir (hiçbir şey O'nun bilgisi dışında değildir).

109. Haydi siz dünya hayatında onlara taraf çıkıp savundunuz, ya kıyamet günü Allah'a karşı onları kim savunacak yahut onlara kim vekil olacak?

110. Kim bir kötülük yapar yahut nefsine zulmeder de sonra Allah'tan mağfiret dilerse, Allah'ı çok bağışlayıcı ve esirgeyici bulacaktır.

111. Kim bir günah kazanırsa onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur. Allah her şeyi bilicidir, hikmet sahibidir.

112. Kim kasıtlı veya kasıtsız bir günah kazanır da sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, muhakkak ki, büyük bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113. (Ey Muhammed!) Eğer sana Allah'ın bol nimeti ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup (vereceğin hükümde) seni saptırmayı tasarlamıştı. Hâlbuki onlar kendilerinden başkasını saptıramazlar, sana da bir zarar veremezler.Çünkü Allah sana bu ilahi kelamı (Kur'an'ı) indirmiş, hikmeti (vermiş) ve sana bilmediklerini öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfu gerçekten büyüktür.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ
مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِۜ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَٓاءَ
مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ
يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَۜ وَسَٓاءَتْ
مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا
دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِٓ اِلَّٓا اِنَاثًاۚ وَاِنْ يَدْعُونَ
اِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًاۙ ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُۢ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًاۙ ﴿١١٨﴾ وَ لَاُضِلَّنَّهُمْ وَ لَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَ
لَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ
فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِۜ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ
دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًاۜ ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
وَيُمَنِّيهِمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۘ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

114. Yardımlaşmayı, iyi ve yararlı davranışları ve insanların arasını düzeltmeyi öngören, bun ları gerçekleştirmeye çalışan kimselerin yaptığı toplantılar dışında gizli toplanmaların çoğunda hayır yoktur; ve bütün bu güzel eylemleri, Allahın rızasını kazanmak için yapana zamanı geldiğin de büyük bir mükafat vereceğiz.

115. Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Resulune karşı çıkar ve müminlerin yolun dan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakı rız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir.

116. Allah, kendisine ortak koşul masını asla bağışlamaz; bunun dı şında uygun gördüğünü bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa büsbü tün sapıtmıştır.

Yeşau: şey edeni bağışlar.

[krş. 4/48 ve açıklaması]

NISA 31.Eğer yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınır sanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi şerefli bir yere sokarız.

NECM 32. Ufak tefek kusurları dışında, büyük günah lardan ve edepsizliklerden kaçınanlara gelince,bil ki Rabbin, affı bol olandır. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulunduğunuz sırada (bile), sizi en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir.

117. Onlar (müşrikler) Allah,ın yanın da (kendilerine göre aziz saydıkları) bir takım dişilerden (dişi isimli meleklerden yardım ve himmet me det) istiyorlar, aslında inatçı şeytan dan dilekte bulunuyorlar.

[krş. 36/60]

(Mindunillah kelimesi Allahtan başka deyil, Allahın astı yani azizler demektir Elmalı hamdinin tefsirine bakın).

118. Allah onu (şeytanı) lânetlemiş; o da: «Yemin ederim ki, kullarından belli bir pay edineceğim» demiştir.

119. «Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara bo ğacağım, kesinlikle onlara emredece ğim de hayvanların kulaklarını yara caklar (putlar için nişanlayacaklar), şüphesiz onlara emredeceğim de Al lah'ın yarattığını değiştirecekler». Al lah'ın yanısıra şeytanı kendilerine reh ber edinenler, kesinlikle ziyana uğrar lar.

120. (Şeytan) onlara söz verir ve onla rı ümitlendirir; halbuki şeytanın onlara söz vermesi aldatmacadan başka bir şey değildir.

121. İşte onların yeri cehennemdir; on dan kaçıp kurtulacak bir yerde bula mayacaklardır.

وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّاۜ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قٖيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَٓا
اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِۜ مَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا يُجْزَ بِهٖ وَلَا يَجِدْ
لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ
الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقٖيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ دٖينًا
مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ
حَنٖيفًاۜ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهٖيمَ خَلٖيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ مُحٖيطًا
﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى النِّسَٓاءِۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْتٖيكُمْ فٖيهِنَّ وَمَا
يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ فٖى يَتَامَى النِّسَٓاءِ الّٰتٖى
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفٖينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى بِالْقِسْطِۜ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلٖيمًا ﴿١٢٧﴾

122. İman eden ve iyi işler yapanları, içinde ebedî kalmak üzere, zemininden ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Allah, (bu söylenenleri) hak bir söz olarak vâdetti. Söz verme ve onu tutma bakımından kim Allah'tan daha doğru olabilir?

123. Ne sizin kuruntularınız ne de ehl-i kitabın kuruntuları (gerçektir); kim bir kötülük yaparsa onun cezasını görür ve kendisi için Allah'ın yanısıra dost da, yardımcı da bulamaz.

124. Erkek olsun, kadın olsun, her kim de mümin olarak iyi işler yaparsa, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar.

NAHIL 97. Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükâfatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.

125. İyilik eden bir kimse olup, kendisini tam bir yönelişle Allah'a teslim eden ve İbrahim'in hanif olan yoluna uyan kimseden daha güzel din sahibi kim olabilir ? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.

126. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır ve Allah her şeyi kuşatmıştır.(Hiçbir şey O'nun ilim ve kudretinin dışında kalamaz).

(Yeryüzünde ne varsa, Allah onu hepiniz için yaratmıştır.) [bk. 2/29]

127. Sana kadınlar hakkında soruyorlar. De ki, 'Allah bu Kitap yoluyla kadınlar hakkında sizi aydınlatıyor. Yasal hakları olan mallarını vermeyip kendileriyle evlenmek istediğiniz kadınların yetimleri ve zavallı çoçukları hakkında Kitapta size okunan ayetler yetimlere adaletli davranmanızı emretmektedir. Yaptığınız her iyiliği Allah biliyor.'

[bk. 2/83, 177, 220; 4/2, 4, 6, 10]

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَٓا اَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًاۜ وَالصُّلْحُ خَيْرٌۜ
وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّۜ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُٓوا اَنْ تَعْدِلُوا
بَيْنَ النِّسَٓاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا
كَالْمُعَلَّقَةِۜ وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِۜ وَكَانَ
اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِۜ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَۜ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِاٰخَرِينَۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى
ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

128. Eğer bir kadın, kocasının kötü muamelesinden (serkeşliğinden) veya kendisini terk etmesinden korkarsa (iki taraf) arasında anlaşarak sorunlarını çözebilirler; zira karşılıklı anlaşma en iyi yoldur ve bencillik, insan ruhunda her zaman mevcuttur. Fakat iyilik yapar ve Ona karşı sorumluluğunuzun bilincinde olursanız, bilin ki Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

[bk. 2/229; 4/34; 60/10]

129. Üzerine düşüp uğraşsanız da kadınlar arasında âdil davranmaya güç yetiremezsiniz; bâri birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir, günahtan sakınırsanız Allah şüphesiz çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir. **[bk. 4/3]**

130. Eğer (karı koca çaresiz kalarak boşanıp) ayrılırlarsa, Allah her birini lütfu ile besleyip (diğerine) muhtaç olmaktan kurtarır (onlara farklı rızık kapıları açar). Çünkü Allah (lütfunda) sınırsızdır, hüküm ve hikmet sahibidir.

131. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine Kitap verilenlere ve size « Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun » diye emrettik. Eğer inkâr ederseniz bilin ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah hudutsuz zengindir, ziyadesiyle övgüye lâyıktır.

132. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. (Güvenilecek ve dayanılacak) vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! Allah'ın (sünnetullahına), düzeninin yasalarına uygun olursa, sizi yok eder, yerinize de (başka nesiller, başka kavimler) getirebilir. Allah' ın buna gücü kudreti yeter.

134. Kim dünya mükâfatını isterse (bilsin ki) dünyanın da ahiretin de mükâfatı Allah katındadır. Allah her şeyi işiten ve her şeyi görendir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّام۪ينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَق۪يرًا
فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ تَلْوُٓا اَوْ
تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ١٣٥ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ي نَزَّلَ عَلٰى
رَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِه۪
وَكُتُبِه۪ وَرُسُلِه۪ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَع۪يدًا ١٣٦
اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا
كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَب۪يلًاۜ ١٣٧
بَشِّرِ الْمُنَافِق۪ينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ ١٣٨ اَلَّذ۪ينَ يَتَّخِذُونَ
الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۜ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ
فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَم۪يعًاۜ ١٣٩ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ اَنْ
اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا ف۪ي حَد۪يثٍ غَيْرِه۪ۘ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِق۪ينَ وَالْكَافِر۪ينَ ف۪ي جَهَنَّمَ جَم۪يعًاۙ ١٤٠

135. Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz,ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar Allah onlara (sizden) daha yakındır.Hislerinize uyup adaletten sapmayın, (şahitliği) eğer, büker (doğru şahitlik etmez), yahut şâhidlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

136. Ey mü'minler! Allah'a, Resulü'ne, Resulü'ne indirmiş olduğu Kitab'a ve daha önce indirilmiş kitaplar(ın tahrif olmamış asılların)a iman ediniz. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse koyu bir sapıklığa düşmüş olur.

137. Muhakkak o kimseler ki imân ettiler, sonra kâfir oldular, sonra imân ettiler, sonra kâfir oldular, sonra da küfürlerini arttırdılar. Artık (kendileri hakkı doğrulayıp inkarlarından vaz geçmedikleri müddetçe) Allah onları mağfiret edecek değildir. Ve onları doğru yola sevkedecek değildir.

138. Münafıklara, kendileri için acı bir azap olduğunu müjdele!

139. Onlar, inananları bırakıp da küfre sapanları/inkârcıları velî (dost ve idareci)ler edinirler. (Yoksa) izzeti (şerefi/onur ve yüceliği) onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz ki bütün izzet (yücelikler) Allah'a aittir.

(Şeref ve yücelik ancak, Allah'ın katında aranır ve O'na teslimiyetle elde edilir. Allah da o şeref ve yüceliği Resûlü'ne ve mü'minlere lâyık görmüştür; müşriklere, kâfirlere, münâfıklara yani İslâm'a ve müslümanlara karşı içinde sıkıntı duyan ve düşmanlık besleyenlere değil. Fakat münâfıklar buna kulak vermezler, karşılığı zillet ve azap olsa bile.) [bk. 4/115; 5/56; 9/28; 58/20; 63/8]

140. O (Allah), Kitap'ta size şöyle indirmiştir ki: Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (başka konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ قَالُوا
أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ
نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَاۤؤُنَ النَّاسَ وَلَا
يَذْكُرُونَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا إِلٰى
هٰؤُلَاۤءِ وَلَا إِلٰى هٰؤُلَاۤءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاۤءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا
وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلّٰهِ فَأُولٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ
اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

141. Onlar sizi gözetleyip dururlar. Size Allah'tan bir zafer erişirse, 'Biz sizinle beraber değil miydik?' derler. Kâfirlerin payına birşey düşecek olsa, bu defa da 'Bizim taraf size üstün iken size karşı mü'minlere engel olmadık mı?' derler. Aranızdaki hükmü kıyamet gününde Allah verecektir. Allah, o kâfirlere mü'minler aleyhinde (ahirette hiç bir söz söylemeye) fırsat vermez.

142. Şüphesiz münafıklar Allah'ı aldatmaya (oyun etmeye) kalkışıyorlar; halbuki Allah onların aldatmalarını (oyunlarını) başlarına çevirmektedir. Onlar namaza kalktıkları zaman üşenerek kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar, Allah'ı da pek az hatırlarlar.

143. O (münafıklar) küfürle iman arasında tereddütdedirler: Ne mü'minlere, ne de kâfirlere bağlıdırlar. Allah'ın delalette saydığı kimseye (kendisi istemeden) asla bir (çıkar) yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Müminlerin yanısıra kâfirleri veli (müttefik) edinmeyin. (Bunu yaparak) Allah'a, aleyhinizde olacak (onlardan olduğunuzu gösterecek) apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz? **[bk. 3/28; 5/51; 58/22]**

145. Şüphe yok ki münafıklar cehennemin en alt katındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın.

146. Ancak tevbe edip hallerini düzeltenler, Allah'a sımsıkı sarılıp dinlerini (ibadetlerini) yalnız onun için yapanlar başkadır.İşte bunlar müminlerle beraberdirler ve Allah müminlere yakında büyük mükâfat verecektir.

147. Eğer şükreder ve imana ererseniz neden Allah (geçmiş günahlarınızdan dolayı)sizi azaba uğratsın? Allah, şükredenlere karşılığını hakkıyla veren ve (her şeyi) hakkıyla bilendir.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّٓوءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَۜ وَكَانَ
اللّٰهُ سَم۪يعًا عَل۪يمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُٓوءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَد۪يرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْفُرُونَ
بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ وَيُر۪يدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِه۪ وَيَقُولُونَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍۙ وَيُر۪يدُونَ اَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ
سَب۪يلًاۙ ﴿١٥٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّاۚ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ
عَذَابًا مُه۪ينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ وَلَمْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُو۬لٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْت۪يهِمْ اُجُورَهُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَقَدْ سَاَلُوا مُوسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُٓوا
اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا
الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَۚ
وَاٰتَيْنَا مُوسٰى سُلْطَانًا مُب۪ينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ
بِم۪يثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا
تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ م۪يثَاقًا غَل۪يظًا ﴿١٥٤﴾

148. Allah, zulme uğrayanların dışında hiç kimsenin (insanı incitecek) açıkça kötü söz söylemesini sevmez. Hiç kuşkusuz Allah (her şeyi) hakkıyla işitendir, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

149. Sizin, açıktan ya da gizli, iyilik yapıp yap madığınızı yahut (size yapılmış olan) bir kötülük ten dolayı affediciliğinizi gösterip göstermediğini zi (Allah bilir): unutmayın ki Allah, günahları bağışlayandır, kudret ve egemenliğinde sınırsız dır.

150. Onlar ki Allâh'ı ve elçilerini inkâr ederler,Allâh ile elçilerinin arasını ayır mak isterler, "Kimine inanırız, kimini inkâr ederiz!" derler; bu ikisinin (inan makla inkârın) arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte gerçekten kâfirler bunlardır. Ve biz kâfirlere alçaltıcı bir azap hazır lamışızdır.

152. Allah'a ve Elçilerine iman eden ve onlardan hiçbirini diğerlerinden ayırmayanlara (gelince) işte Allah onlara bir gün mükâfatlarını verecek tir. Allah bağışlayıcı ve engin merha met sahibidir.

153. Kitap ehli (Yahudiler), senden, kendilerine gökten (bütün olarak) bir kitap indirmeni istiyorlar. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişler ve “Allah'ı bize açıkça göster” demişlerdi. Bunun üzerine haksızlıkları sebebiyle onları yıldırım çarpmıştı. Sonra kendi lerine açık deliller geldiği halde buza ğıyı ilah edinmişlerdi. Onları yine de affettik. Ve Musa'ya açık bir delil (yetki) verdik.

154. Söz vermelerini (takviye) için Tûr'u başlarına diktik de onlara, «Baş eğerek kapıdan girin» dedik, «Cumartesi günü sınırı aşmayın» dedik. Kendilerinden sağlam söz al dık.

[bk. 2/93; 7/171]

NİSA SURESİ Cüz 6 Sayfa102

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَٓاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا
قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾
وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾
وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ
فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

155. Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın âyetleri ni inkâr etmeleri, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ve «Kalplerimiz kılıflanmıştır» de meleri sebebiyle (başlarına türlü belâlar ver dik.Onların kalpleri kılıflı değildir;)Sanki Allah küfürleri sebebiyle kalplerini mühürlemiş gibi pek azı müstesna iman etmiyorlar. [bk. 5/13]

(Tabaa için Bakara 7. Ayet notuna bakınız. Sanki Arapcada istiarei temsiliyedir .)

156. Bir de inkâr etmelerinden ve Meryem 'in üzerine büyük bir iftira atmalarından;

157. Ve Allah'ın elçisi "Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük," demelerinden ötürü.. Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar; fakat öyle yaptıklarını san dılar. Onun hakkında ayrılığa düşen ler, ondan yana tam bir kuşku içinde dirler. Onların bu konuda bir bilgisi yok; sadece zanna uyuyorlar. Kesin olarak onu öldürmediler.

158. Bilâkis Allah onu (İsa'yı vefat etti rip /öldürüp) kendi nezdine yüceltmiş dir. Allah izzet sahibi ve isabetli karar verendir .

(Ali imran 55e ve notuna bakın)

159. Ehl-i kitaptan (her biri) ölümün den önce ona muhakkak iman ede cektir. Kıyamet gününde de o, onlara şahit olacaktır.

(Ehli kitaptan ölüm anında herkese hakikat gösterile cek. tabiki ölüm anında töbe kabul edilmez)

160,161.Yahudilerin zulmü sebebiyle, bir de çok kimseyi Allah yolundan çevirmeleri, menedildikleri halde faizi almaları ve haksız (yollar) ile insanla rın mallarını yemeleri yüzünden kendi lerine (daha önce) helâl kılınmış bulu nan temiz ve iyi şeyleri onlara haram kıldık; ve içlerinden inkâra sapanlara acı bir azap hazırladık. [bk. 6/146]

162. İçlerinden bilgide derinleşmiş olanlara, sana ve senden öncekilere indirilmiş olana iman edenlere, (özel likle) namazlarında dosdoğru kılıp ve devamlı olanlara, karşılık beklemeden harcayanlara, Allaha ve Ahiret Günü ne inananlara gelince; işte Biz, bun lara büyük bir mükafat bahşedeceğiz. [krş. 2/121]

NİSA SURESİ Cüz 6 Sayfa 103

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾
لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ
بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

163. Biz Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. Ve (nitekim) İbrahim'e,İsmail'e,İshak'a,Yakub'a, esbâta (torun lara), İsa'ya, Eyyûb'e,Yunus'a, Harun'a ve Süley man'a vahyettik. Davud'a da Zebûr'u verdik.

164. Bir kısım peygamberleri sana daha önce anlattık,bir kısmını ise sana anlatmadık. Ve Allah Musa ile gerçekten (perde arkasından) konuştu.

[bk. 7/144; 40/78. krş. 4/126] (ALLAH;ın insanlarla konuşmasının nasıl olabileceğini anlatan sure Şura 51ayetine bakınız).

165. (Yerine göre) müjdeleyici ve sakındırıcı olarak peygamberler gön derdik ki insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir bahaneleri ol masın! Allah izzet ve hikmet sahibidir.

166. Fakat Allah sana indirdiği kitabın kendi bilgisi altında indirilmiş olduğu na şehadet eder. Melekler de buna şahitlik ederler. Aslında Allah'ın şahit liği yeterlidir.

167. İnkâr eden ve (başkalarını da) Allah yolundan alıkoyanlar şüphesiz doğru yoldan çok uzaklaşmışlardır.
[bk. 47/1, 32, 34]

168. İnkâr edip zulmedenleri Allah asla bağışlayacak değildir. Onları (başka) bir yola (yani doğru yola) ilete cek de değildir.

169. (Gidecekleri yol) cehennem yolundan başka bir yol değildir. Onlar orada ebedî kalacaklardır. Bu da Allah'a çok kolaydır.

170. Ey insanlar! Resûl size Rabbi nizden gerçeği getirdi (bunda şüphe yoktur), şu halde kendi iyiliğinize ola rak (ona)iman edin. Eğer inkâr eder seniz, göklerde ve yerde ne varsa şüphesiz hepsi Allah'ındır. (O'nun si zin inanmanıza ihtiyacı yoktur). Allah geniş ilim ve hikmet sahibidir.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ
اِلَّا الْحَقَّۜ اِنَّمَا الْمَس۪يحُ ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّٰهِ
وَكَلِمَتُهُۚ اَلْقٰيهَٓا اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُۘ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِه۪ۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌۜ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْۜ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ
وَاحِدٌۜ سُبْحَانَهُٓ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌۢ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَس۪يحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَۜ وَمَنْ
يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَم۪يعًا
﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّ۪يهِمْ
اُجُورَهُمْ وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۚ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ اسْتَنْكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿١٧٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمْ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ نُورًا مُب۪ينًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِه۪ فَسَيُدْخِلُهُمْ ف۪ي رَحْمَةٍ
مِنْهُ وَفَضْلٍۙ وَيَهْد۪يهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَق۪يمًاۜ ﴿١٧٥﴾

171. Ey Kitap ehli! Dininizde sınırı aşmayın. Allah hakkında yalnız gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, sadece Allah'ın elçisi ve Meryem'e gönderdiği kelimesi ve O'ndan gelen bir ruh (candır). Allah'a ve elçilerine iman edin. (Allah) "Üçtür," demeyin. Kendi yararınız için buna son verin. Allah, ancak bir tek ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde ne varsa O'nun dur. Vekil olarak Allah yeter.

172. Ne Mesîh ve ne de Allah'a yakın melekler, Allah'ın kulu olmaktan geri dururlar. O'na kulluktan geri durup büyüklenen kimselerin hepsini (Allah) yakında huzuruna toplayacaktır.

173. İman edip iyi işler yapanlara (Allah) ecirlerini tam olarak verecek ve onlara lütfundan daha fazlasını da ihsan edecektir. Kulluğundan yüz çevi ren ve kibirlenenlere gelince onlara acı bir şekilde azap edecektir. Onlar, kendileri için Allah'ın yanısıra ne bir dost ve ne de yardım edecek birini bulurlar. (Kendilerini Allah'ın azabın dan kurtaracak peygamber evliyalar azizler bulamazlar.)

174. Ey insanlar, şüphesiz size, Rabbinizden kesin bir delil geldi. Size, Allah,(insan, kâinat ilişkilerini, ilâhî düzeni) açıklayan bir nur, Kur'ân indirdik.

175. Allah'a iman edip O'na sımsıkı sarılanlara gelince, Allah onları ken dinden bir rahmet ve lütuf (deryası) içine daldıracak ve onları kendine doğru (giden) bir yola götürecektir.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ يُفْت۪يكُمْ فِي الْكَلَالَةِ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ
اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَٓا اِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَاِنْ كَانَتَا
اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَاِنْ كَانُٓوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَٓاءً فَلِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ١٧٦



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَه۪يمَةُ الْاَنْعَامِ
اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ اِنَّ اللّٰهَ
يَحْكُمُ مَا يُر۪يدُ ١ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَٓائِرَ اللّٰهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَٓائِدَ وَلَٓا اٰمّ۪ينَ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ
فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَلَا
تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ٢

176. (Ey Peygamber!) Senden fetva isterler. De ki: “Allah size eşsiz ve çocuksuz olan kişinin mirası hakkında şu hükmü açıklıyor:Ölen erkeğin çocu ğu olmayıp bir kız kardeşi varsa, bıraktığı mirasın yarısı kız kardeşinin dir. Fakat (ölen kişi) çocuğu olmayan kız kardeşse, erkek kız kardeşinin mirasının tamamını alır. Varisler iki kız kardeş ise, bırakılanın üçte ikisi onlarındır. Kardeşler, erkeklerden ve kadınlardan oluşuyorsa, erkeğe kadı nın iki katı kadar pay verilir.” Şaşırıp (doğruluktan) sapmayasınız diye Allah size açıklama yapıyor. Allah her şeyi hakkıyla bilendir. **[krş. 4/11]**

5 MAİDE SURESİ Cüz 6

Sûrenin bütünü Medine'de, hicrî altıncı yılda nâzil olmuştur. 120 (yüzyirmi) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. Ey iman edenler, sözleşmelerinizi yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal görmeksizin, size bildirilecek olanlar dışındaki hayvanlar size helaldir. Allah dilediği hükmü verir. **(krş. 2/ 27)**

2. Ey iman edenler! Allah’ın (koyduğu, dinî) işaretlerine,haram aya, hediyelere [hac yapan lara yiyecek yollamaya, hediye etmeye] ger danlıklarına [hacc yapanların yemesi için gön derilen hayvanlara konulan işaretlerine] ve Rablerinden lütuf ve rıza bekleyerek Beytu’l Haramı[Kabeyi] kast edenlere[yani hacc göre vi yapmak isteyenlere] saygısızlık etmeyin.

5 MAİDE SURESİ

Dokunmazlığınız kalktığında [yani hacc göreviniz bitince] de avlana bilirsiniz. Sizi Mes cid-i Haram“dan çevirdiklerinden dolayı bir topluma karşı olan kininiz, sizi saldırıya sevk etmesin. Ve iyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşma yın. Ve Allah’a karşı takvalı davra nın. Hiç şüphesiz Allah azabı çok çetin olandır.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ
بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَٓا اَكَلَ السَّبُعُ
اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْاَزْلَامِ
ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ د۪ينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ د۪ينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَت۪ي
وَرَض۪يتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ د۪يناً فَمَنِ اضْطُرَّ ف۪ي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ
مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٣﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَٓا اُحِلَّ
لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّب۪ينَ
تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّٓا اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ اَلْيَوْمَ
اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ
وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ
مُحْصِن۪ينَ غَيْرَ مُسَافِح۪ينَ وَلَا مُتَّخِذ۪ٓي اَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْا۪يمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٥﴾

3. Leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilenler, boğulmuş, bir yerine vurularak öldürül müş, düşüp ölmüş, süsülmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından yenilmiş olanlar ölmeden yetişip kes tikleriniz hariç ve dikili taşlar adına kesilen hay vanlar ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılınmıştır. Bunlar fasıklıktır. Bugün kafir ler, sizin dininizden ümitlerini kesmişlerdir. Onlar dan korkmayın, bana karşı sormluluk bilincinde olun. Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üze rinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. Kim, açlık dolayısıy la zorda kalırsa, günaha düşmeye meyilli olma dan(bu hayvanlardan yiyebilir.) Allah, bağışlayan dır, merhametlidir. (günaha düşmemek ihtiyaç fazlası yememektir .

Bu ayette Allah"tan başkası anılarak kesmek, Enam süresinde 123ve 145. ayette anlatılan Allah'tan başkası adına kesilen kurbanlık hayvanlardır.

EMAM 121. Üzerine Allah'ın adı anılmayıp (başkasının adı anıldığı için) fısk olduğu muhakkak (belli) olan şeylerden yemeyin! Ve şeytanlar kendi dostlarına,sizi (iyi ve kötüyü belirleme konusunda) tartışmaya çekmeyi telkin ederler! Ve eğer onlara uyarsanız,. Kuşkusuz siz Allah'tan başkasına ilahlık yakıştırmış olursunuz.
Yada"Üzerine Allah'ın adı anılmayan şeylerden yeme yin, muhakkak bu fısktır. Fakat butür bir çeviri dil açısından problemlidir.Şöyle ki:Bu ibareyi oluşturan iki cümleden birincisi fiil ikincisi ise isim cümlesidir.Bu ikisinin arasında bağlaç bulunmaktadır. Dilde farklı türde iki cümleyi bir birine atfetmek hoş karşılanma mıştır.Buda iki cümle arasındaki vav'ın atıf yada başlan gıç vavı olma seçeneğini zayıflatmaktadır.Geriye vavın hal olma seçeneği kalmaktadır ki , bu en isabetli seçenektir ve tercihimizde bu gerekçeye dayanmak tadır.(Bakınız ıı,322,Krş: Razi) Dahası Burada ifade edilen le Allahtan başkası adına kesilenlerin haram kılındığını ifade eden bu surenin 145. Ayetin arasındaki farklılık da giderilmiş olmaktadır.Bu anlama göre Allah'ın adının anılması deyil Ondan başkası adına kesilmemiş olması yeter şart olarak görülmektedir .
(Bu ayet M islamoğlundan iktibastır.

4. (Resülüm) Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: bütün iyi ve temiz olanlar size helal kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiği şekil de yetiştirdiğiniz avcı hayvanların (av cı köpeklerin) sizin için tuttuklarının üzerine Allah'ın adını anarak yiyin. Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun, doğrusu Allah hesabı çabucak görendir.

5. Bugün size temiz şeyler helâl kılın dı. Kendilerine kitap verilenlerin ye mekleri size helâl olduğu gibi, sizin yemekleriniz de onlara helâldir. Mü min kadınlardan hür ve iffetli olanlar ile sizden önce kendilerine kitap veri lenlerden hür ve iffetli kadınlar, zinâ etmeksizin, gizli dost tutmaksızın ve mehirlerinizi verdiğinizde size helâl dir.Kim imani hakikatleri kabul etmez se ameli boşa gider ve o kimse ahi rette de hüsrana uğramış olanlardan dır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُ۫سِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُواۜ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا
صَع۪يدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْد۪يكُمْ مِنْهُۜ مَا
يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُر۪يدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَم۪يثَاقَهُ الَّذ۪ي وَاثَقَكُمْ
بِه۪ٓۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا
قَوَّام۪ينَ لِلّٰهِ شُهَدَٓاءَ بِالْقِسْطِؗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُواۜ اِعْدِلُواۖ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىؗ وَاتَّقُوا
اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿٩﴾

6. Ey İman edenler! Namaza kalktığınız zaman, yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi yıkayın; başınızı mesh edin, topuklara kadar ayaklarınızı da (mesh edin veya yıkayın). Eğer, cünüp iseniz, temizlenin, hasta veya yolculukta iseniz, veya biriniz tuvaletten gelmişseniz, yahut kadınlarınızla münasebette bulunmuş da su bulamamış sanız temiz bir toprakla teyemmüm edin, yüzlerinizi ve ellerinizi onunla meshedin. Allah, size zorluk çıkarmak istemez. Allah sizi arındırmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.

7. **Allâh'ın** *(başta islam ve iman olmak üzere)***size lütfettiği ni'metini ve** *(gerek akabe'de gerek Hudeybi'de peygamber vasıtasıyla)* **sizden aldığı** *(biat)* **sözünü her daim hatırlayın. Hani siz ozaman, "emrini işittik; itaat ettik!" demiştiniz. Şu halde, Allah'a verdiğiniz söze sadakatsizlik ve itaatsizlikten sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı hakkıyla bilendir.**

[bk. 2/285; 7/172]

8. Ey inananlar! Allah için adaleti (hakkı) ayakta tutun ve adaletle şahitlik eden kimseler olun! Sakın herhangi bir kavme karşı duyduğunuz kin, sizi adaletsiz davranmaya sevk etmesin! Adil olunuz! Allah'a karşı sorumluluk bilinci duymaya en yakın olan davranış budur. Allah'a karşı gelmekten sakının! Hiç kuşkusuz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, iman edip ameli salih işleyenlere mağfiret ve büyük bir mükafat olduğunu vaat etmiştir.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ
اَصْحَابُ الْجَح۪يمِ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ
اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ م۪يثَاقَ بَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪يلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَق۪يبًا وَقَالَ اللّٰهُ
اِنّ۪ي مَعَكُمْ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ
وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُل۪ي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ
م۪يثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِه۪ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِه۪
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَٓائِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَل۪يلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٣﴾

10. İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise, işte onlar cehennemliktirler.

11. Ey inananlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Hani bir topluluk size el uzatmaya yeltenmişti de, O (Allah), onların ellerini sizden çekmişti. Allah'ın emirlerine uygun yaşayın. İnananlar yalnız Allah'a güvensinler.

12. Andolsun ki, Allah İsrailoğulların dan sağlam söz almıştı. Onlardan (kavimlerinin hallerini bilen güvenilir) on iki temsilci seçip (Kenan diyarına) göndermiştik. Allah, şöyle buyurmuş tu: "(Ey İsrailoğulları!) Ben sizinle beraberim. Andolsun ki, eğer namazı kılar, zekâtı verir ve peygamberlerime inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz (Allah yolun da harcama yaparsanız) elbette sizin kötülüklerinizi örterim ve andolsun sizi, içinden ırmaklar akan cennetlere koyarım. Ama bundan sonra sizden kim inkâr ederse, mutlaka o, dosdoğ ru (hak) yoldan sapmıştır."

[bk. 5/20-25]

13. Sözlerini bozdukları için, Bizim rahmetimizden uzak kaldılar. Biz, öyle kalplerin kaskatı olduğunu haber veriyoruz. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler (kitaplarını tahrif ederler). Kendilerine öğretilen ahkâmın (Tev rat'ın) önemli bir bölümünü de unut tular. İçlerinden pek azı hariç, onlar dan daima bir hainlik görürsün. Yine de sen onları affet ve aldırış etme. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

(krş. 4/46)

(Enam 25. Ayetin notuna bakınız)

Buhtunnasr olayında (M.Ö. 586) Benî İsrâil âlimleri öldürülmüş, Mescid-i Aksâ tahrip edilmiş, tek nüsha olan Tevrat yakılmış ve kimse onu ezberlememişti. Yıllar sonra bu esaretten kurtul duktan sonra, Tevrat'ın hatırlarda kalanlarını toplayıp hevalarına uygun bir Tevrat ortaya çıkar dılar. Bundan dolayıdır ki içerisinde,"Allah altı günde dünyayı yarattı, yedinci günü (yorulup) istirahat etti." (Tekvin, Bab 2/1-3) ifadesi bile vardı.)

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا
حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو
عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ
وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ
رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ
أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

14. Biz Hıristiyan'ız, diyenlerden de söz almış tık. Onlar da kendilerine hatırlatılandan ders almayı unuttular, bu yüzden Sanki, Biz kendi aralarında kıyamete kadar sürecek düşmanlık ve kin saldık (da kendi gurupları arasında düşmanca davranıyorlar). Allah, yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir.

(Bu konu hakkında Alimler Enam 65 ayetıini de örnek veriyor. F. Razi sayfa 546 cilt 8 ve kadı Abdul cebbari incele).

15. Ey ehl-i kitap! Resûlümüz size Kitap'tan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklamak üzere geldi; birçok (kusurunuzu) da affediyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur, (her konuyu) açıklayan bir kitap geldi.

16.· Allah onunla rızasını gözetenleri doğru yola (selamet yollarına) yön lendirir ve kendi izniyle onları karan lıklardan aydınlığa çıkarıp dosdoğru yola yönlendirir .

[bk. 2/2; 3/103; 6/155; 10/57; 14/1

17.· Yemin olsun ki, “Allah, Meryem'in oğlu Mesih'tir!” diyenler (şirke girip) kâfir olmuşlardır. De ki: “Eğer Allah, Meryem oğlu İsa'yı ve onun annesini ve yeryüzündeki herkesi yok etmeyi uygun görseydi O'na kim engel olabilirdi? Zira göklerin, yerin ve onlar arasında bulunan her şeyin hükümranlığı Allah'a aittir. O, uygun olan herşeyi yaratır. Allah her şeye gücü yetendir!”

(Böylece teslis inancına sahip olan hıristiyanlar, "Allah birdir, aynı zamanda üçtür." deyip, Hz. İsa'ya "Allah'ın oğlu" dediler ve onu ilâh saydılar. Hem müşrik hem de kâfir oldular (krş. 3/64; 4/171; 5/72-73; 9/30 ve dipnotları). Halbuki Hz. Âdem'in, hem babasız hem de annesiz yaratılmış olduğunu düşünmediler.) [bk. 3/59, 67

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنَٓاءُ اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهُ قُلْ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَٓاءَكُمْ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَٓاءَنَا
مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَٓاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَاٰتٰيكُمْ
مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ
الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَاِنَّا
لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا
دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّكُمْ
غَالِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

18. **Yahudi ve Hıristiyanlar: Biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz, dediler. De ki: Öyleyse, günahlarınız sebebiyle Allah, sizi niye cezalandırıyor? Hayır, siz de onun yarattıklarından bir beşersiniz! Allah koymuş olduğu yasalara uyanı bağışlar, direnene azap eder. Göklerin, yerin ve ikisinin arasındakilerin hakimiyeti Allah'ındır. Dönüş de O'nadır.**

[krş. 5/72-73; 9/30]

19. Ey Ehl-i Kitap (Yahudi ve Hıristiyanlar)! Peygamberlerin arası kesildiğinde (size peygamber gelmediğinde): "(Kıyamette:) "Bize müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi" dersiniz diye, işte size, gerçekleri açıklayan, müjdeleyici ve uyarıcı elçimiz gelmiştir. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

20. Musa kavmine: Ey kavmim, Allah'ın size olan nimetlerini hatırlayın, içinizden peygamberler çıkarmış ve sizi hükümdarlar yapmıştır. Alemde kimseye vermediğini size vermiştir.

21. "Ey kavmim! Allah'ın size vaat ettiği kutsal topraklara (Kudüs ve Şam gibi yerlere) girin ama geri dönmeyin, yoksa kaybedenlerden olursunuz!"

22. Ey Musa, orada zorba bir kavim var, onlar oradan çıkmadıkça biz oraya giremeyeceğiz. Eğer çıkarlarsa, biz de gireriz, diye karşılık vermişlerdi.

23. (Bunun üzerine) Allah'ın nimetine mazhar olan ve (O'na karşı) sorumluluk bilinciyle yaşayanlardan iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin!" dediler. "Unutmayın, siz oraya girerseniz galip geleceksiniz! Ve eğer gerçekten inanıyorsanız Allah'a güvenmelisiniz!"

[bk. 5/12]

قَالُوا يَا مُوسٰۤى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَٓا اَبَدًا مَا دَامُوا فٖيهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَٓا اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ
رَبِّ اِنّٖى لَٓا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسٖى وَاَخٖى فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقٖينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعٖينَ
سَنَةً يَتٖيهُونَ فِى الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقٖينَ ﴿٢٦﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقٖينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَىَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنٖى
مَٓا اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِىَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنّٖٓى اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ
الْعَالَمٖينَ ﴿٢٨﴾ اِنّٖٓى اُرٖيدُ اَنْ تَبُٓوءَ بِاِثْمٖى وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ
مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِمٖينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخٖيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٣٠﴾
فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارٖى
سَوْاَةَ اَخٖيهِ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا
الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْاَةَ اَخٖى فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِمٖينَ ﴿٣١﴾

24. Ey Musa, onlar orada oldukça biz asla oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin savaşın. Biz burada oturacağız, demişlerdi.

25- Musa ,Rabbim, ben, kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık bizimle bu fasık toplumun arasını ayır, dedi.

26. Allah'da: Orası onlara kırk yıl haram kılındı. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. Sen, fasık kavim için üzülme! dedi.

27-29. Onlara iki Âdemoğlunun haberini de hakkıyla oku. Hani her ikisi (Allah'a) yaklaşmak için birer sunak sunmuşlardı da birinden kabul edilmiş, diğerinden kabul edilmemişti. O: "Seni kesinlikle öldüreceğim" dedi. Diğeri: "Unutma ki Allah, yalnız Ona karşı sorumluluk bilincinde olanların kini kabul eder. Sen, beni öldürmek için elini bana uzatsan da, ben, elimi, seni öldürmek için uzatacak değilim. Şüphesiz ben, âlemlerin Rabb'i Allah'tan korkarım. Şüphesiz ben, isterim ki sen, beni öldürmen nedeniyle oluşacak günahı ve kendi günahını yüklenip de Ateş'in ashâbından olasın! Çünkü zalimlerin cezası budur.

30. Bunun üzerine kardeşini öldürmek hususunda içinden bir dürtü onu öldürmeye itti ve onu öldürdü. Böylece hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. Derken Allah bir karga gönderdi, ona kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için toprağı eşeliyordu. «Yazıklar olsun bana, şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten âciz miyim ben?» dedi ve pişman olanlardan oldu.

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمٖيعًاۜ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَٓا اَحْيَا
النَّاسَ جَمٖيعًاۜ وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ
كَثٖيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾
اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذٖينَ يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُقَتَّلُٓوا اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ
اَيْدٖيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِۜ ذٰلِكَ
لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظٖيمٌۙ
﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْۚ
فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ الْوَسٖيلَةَ وَجَاهِدُوا فٖي
سَبٖيلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ
مَا فِي الْاَرْضِ جَمٖيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٣٦﴾

32. İşte bu yüzdendir ki İsrailoğullarına (Tev rat'ta) şöyle bildirmiştik: "Kim bir canı, başka bir cana ya da yeryüzünde fesat çıkarmasına karşı lık olmaksızın öldürürse, bütün insanları öldür müş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurta rırsa sanki bütün insanların hayatını kurtarmış olur." Gerçekten elçilerimiz, onlara hakikatin bütün delilleri ile geldiler: ama, buna rağmen, onların çoğu yeryüzünde her çeşit aşırılığa mey letmeye devam etti.

33. Allah ve Rasulüne savaşanların ve yeryüzün de bozgunculuğa gayret edenlerin cezası; öldü rülmek, asılmak, çaprazlama el ve ayaklarının kesilmesi yada yerlerinden sürgün edilmektir.

Bu, onlara dünyada bir rezilliktir. Onla ra ahirette daha büyük bir azap var dır.

(Bu ayete göre kıssasa kıssas yaplır. Yani düşman tarafı çaprazlama kesme işini yapmamışsa sizde yapamazsınız.)

Nahil 126. Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işken cenin misliyle ceza verin.

Bakara 190. Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, doğrusu. Allah saldırganları sevmez.

34. Ancak onları yakalamadan önce tevbe edenler bunun dışındadır. Bili niz ki Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

35. Siz ey iman edenler! Allaha karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, Ona daha yakın olmaya vesile arayın (çalışın ve ibadetlerinizi yerine getirin) ve Allah yolunda cihad edin (gayret gösterin ki) mutluluğa erişebilesiniz.
[krş. 10/18; 17/57; 18/110; 34/37; 39/3; 42/26]

36.. İnkârcılar, yeryüzünde ne varsa hepsine, hatta bir misli fazlasına sahip olsalar da kıyamet gününün azabından kurtulmak için tamamını fidye olarak verecek olsalar, onlardan yine kabul edilmez. Onlara çok acıklı bir azap vardır.

[krş. 39/47]

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوٓا
اَيْدِيَهُمَا جَزَٓاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ
اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَٓا اَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ
اٰخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

37. Ateşten çıkmak isterler, çıkamazlar. Onlara sürekli azap vardır.

38. Erkek hırsız ve kadın hırsızın yaptıklarına karşılık Allah tarafından ibret verici bir ceza olması için ellerini kesin. Allah güçlüdür, hakim dir.

(Bu ayette iki elden değilde çok ellerden bahsedildiği için kesme değilde hırsızlık yollarını kesin anlamında olması gerek.Arapcada YED el YEDA iki el EYDİYE çok eller anlamındadır.

Yakub (a.s) şeriatında hırsızlığın cezası:
Yusuf suresi 74. (Yusuf'un adamları) dediler ki: Peki, siz yalancıysanız bunun cezası nedir? 75. «Onun cezası, kayıp eşya, kimin yükünde bulunursa işte o (şahsa el koymak) onun cezasıdır. Biz zalimleri böyle cezalandırırız» dediler.

39. Kim de zulüm işledikten sonra tevbe eder ve halini düzeltirse şüphe siz Allah, bağışlayandır, merhamet edendir.

40. Göklerin ve yerin hakimiyetinin yalnızca Allah'ın olduğunu bilmiyor musun? Allah, kendi yasalarına uymayanı cezalandırır, gayret /ça ba gösterenleri bağışlar. Allah'ın her şeye gücü yeter.

41. Ey Peygamber! Hakikati inkar da birbirleriyle yarışanlardan dola yı üzülme: şu, ağızlarıyla "Biz inanı yoruz!" diyen, halbuki kalben inan mayanlardan ve her türlü yalanı can kulağıyla dinleyen ve (aydınlan mak için) sana gelmek yerine baş ka insanlara kulak veren Yahudiler den. Onlar, (vahyedilen) sözleri asıl bağlamlarından kopararak anlam larını çarpıtırlar ve "Eğer size şöyle şöyle(bir öğreti) verilirse onu kabul edin; ama verilmezse uzak durun!" derler. (Onlara bakıp üzülme,). Allah'ın uyarı yaptığı kimse için Allah' sana bir güç var etmeden senin elinden bir şey gelmez. İşte onlar, (uyarılara karşı pişman ol mazlarsa zorla) Allah' onların kalp lerini arındırmak istemez. Onlara dünyada rezillik, ahirette de onlara büyük bir azap vardır.

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ اَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَاِنْ جَاؤُكَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
يَضُرُّوكَ شَيْـًٔا وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ
وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰيةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَا التَّوْرٰيةَ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ
كِتَابِ اللّٰهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَٓاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ
لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَٓا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

42. Onlar, yalana kulak verenler, haram yiyenler dir. Eğer sana gelirlerse aralarında hüküm ver veya onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirir sen, sana hiç bir zarar veremezler, eğer hüküm verirsen aralarında adaletle hükmet. Allah adil olanları sever.

43. Kendi kitapları olan ve içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında iken nasıl oluyor da senden hüküm istiyorlar ve sonra da senin verdiğin hükme rıza göstermeyerek çekip gidiyorlar ! Gerçekte onlar (kendi kitaplarına bile inanmış değillerdir).

Hemen karşıki tarafta ki ayet notlarına bakınız. Onlar kur'ana inanma dıkları müddetçe iman etmiş olmuyorlar .

44. Şüphe yok ki, içinde rehberlik ve aydınlık bulunan Tevratı indiren Biziz. Kendilerini Allaha teslim eden peygamberler, ona dayanarak (yahudi itikadına uyanlar arasında) hüküm verirlerdi; (eski) din adam ları ve hahamları da öyle yaptılar, çünkü Allahın kitabı onların hima yesine emanet edilmiş ti; ve hepsi onun doğruluğuna şahitlik yaptılar. Bu nedenle, (ey İsrail oğulları,) insanlardan korku duymayın, yal nız Benden korkun; ve Benim mesajlarımı önemsiz bir kazanç kar şılığı değiştirmeyin: Çünkü Alla hın indirdiklerine göre hüküm verme yenler, gerçekten hakikati inkar edenlerdir!

45. Kitapta onlara cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralara karşılık kısas yazmışdık. Kim hakkından vazgeçerse bu onun günahlarına kefaret olur. Allah'ın indir dikleriyle hükmetmeyenler, işte onlar zalimlerdir.

66. Ayette Eğer onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve Rab'lerinden kendilerine indirilen(Kur'an'ı) gereğince uygulasalardı üzerlerindeki ve altlarındaki (nimetlerden bol bol) yerlerdi. İçlerinden orta yolu tutan bir ümmet vardır, fakat onların çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür.

Bakara: 137. Eğer o (Yahudiler ve Hıristiya)nlar sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse herhalde doğru yolu bulurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse, mutlaka onlar (size karşı) ayrılıkçılık (ve düşmanlık) içindedirler. Bu takdirde de Allah onlara karşı sana yeter. O, (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

Aliimran 199. *Kitap ehlinden, Allah'a ve size indirilen lere ve kendilerine indirilenlere iman edip, Allah'tan korkanlar ve Allah'ın ayetlerini az bir bedele karşılık satmayanlara, işte onlara Rab'leri katında mükafatları vardır. Allah, hesabı çabuk görür.*

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرٰيةِ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ
اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ عَمَّا
جَٓاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ
شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا
تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ
يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

46. Onların ardından Meryem oğlu İsa'yı kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona yol gösterici, aydınlatıcı olan ve önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olarak İncil'i verdik.

47. İncil ehli, Allah'ın onda indirdikleri ile hükmetsinler, Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, işte onlar fasıklardır.(demiştik)

81 AYETTE: Eğer Allah'a, Peygambere ve ona indirilen (kur'ana) iman etmiş olsalardı, (inkarcıları) veli (dost,sırdaş) edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıktır.

BAKARA 137. Eğer onlar (ehli kitap) da sizin inandığınız gibi inanırlarsa doğru yolu bulmuş olurlar; eğer yüz çevirirlerse mutlaka anlaşmazlık içine düşmüş olurlar. Onlara karşı Allah sana yeter. O işiten dir, bilendir.

48. Sana da (Ey peygamber!) senden önceki (İlahi) kitap(ların asılların)ı tasdik edici ve onlara gözcü/koruyucu olmak üzere Hak olan Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. O halde (seni hakem seçtikleri taktirde) sen de Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet! Ger çek olan sana gelmişken onların heveslerine uyma! Her biriniz için bir şeriat, bir yol tayin ettik. Eğer Allah uygun görseydi sizi bir tek ümmet yapardı, fakat size verdiği şeylerle (muhtelif zamanlarda, muhtelif şeri atlarla) sizi imtihan etmek için (böyle yaptı); öyleyse hayırlı işlerde yarışın! Hep berâber dönüşünüz ancak Allah'adır; artık hakkında ihtilâfa düşmekte olduğunuz şeyleri size (O) bildirecektir.

49. Şu halde, Allah'ın indirdiği (kitap) ile aralarında hükmet, Allah'ın sana indirdiği Kur'an'ın bir kısmından seni vazgeçirmelerinden sakın. Hevesleri ne uyma, eğer yüz çevirirlerse bil ki, Allah bir kısım günahları yüzünden onları cezalandırmak istiyor. İnsanların çoğu gerçekten fasıktır.

[bk. 2/256]

50. Onlar, cahiliye dönemi hükmünü mü arıyorlar? İyice bilen bir kavim için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır.

[bk. 8/36; 23/74-75; 42/21]

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰٓى اَوْلِيَٓاءَۢ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ ف۪يهِمْ يَقُولُونَ
نَخْشٰٓى اَنْ تُص۪يبَنَا دَٓائِرَةٌۜ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِنْ عِنْدِه۪
فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَٓا اَسَرُّوا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ نَادِم۪ينَۜ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذ۪ينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْۜ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
مِنْكُمْ عَنْ د۪ينِه۪ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُٓۙ اَذِلَّةٍ عَلَى
الْمُؤْمِن۪ينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِر۪ينَۘ يُجَاهِدُونَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ
لَوْمَةَ لَٓائِمٍۜ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٥٤﴾
اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا الَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا
تَتَّخِذُوا الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا د۪ينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَٓاءَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٧﴾

51. Ey İman edenler! Yahudi ve Hıristiyanları (din konusunda)veli/ rehber edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir. Sizden kim onları veli (rehber) kabul ederse o da onlardandır. "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez."

Mümtehine 8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davaranmanızı yasak kılmaz; doğrusu Allah adil olanları sever.

9. Allah, ancak sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalimdir.

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

52. Kalplerinde (şüphe ve korku gibi) hastalık bulunanların: "Başımıza bir bela gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların (inkârcıların) arasında dolanıp durduklarını göreceksin. Ancak Allah, (kendisine güvenen mü'minlere) zafer ihsan edecek ya da kendi tarafından (peygamberi - vasıtasıyla münafıkların maskelerini düşürme gibi) bir başka durum ortaya çıkaracaktır. O zaman onlar içlerinde gizledikleri (şüphe ve korku) yüzünden pişman olacaklardır.

[krş. 2/10]

53. (Münafıkların foyası ahirette açığa çıkınca) inananlar birbirlerine (şöyle diyecekler:) "Sizinle beraber olduklarına bütün güçleriyle Allah'a yemin edenler bunlar mıdır?" Onların bütün yaptıkları boşa gitti ve böylece onlar, hüsrana uğrayan kimseler oldular.

54. Ey imân edenler!Sizden kim dininden dönerse, Allah onların yerine kendisinin sevdiği onlarda (Allah'ı) sever bir toplum getirmeye (gücü yeter);. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı sert olurlar. Allah yolunda tüm çabaları sarfeder, kınayanın kınamasından korkmazlar. Böyle birşey Allah'ın gayret sarfedenlere verdiği bir lütfudur. Allah'ın imkânları geniştir, her şeyi ayrıntısıyla bilendir."

[bk. 6/89]

55. Sizin veliniz (dostunuz, yardımcınız) ancak Allah, Onun Resulleri, namaz kılan, boyun eğerek zekat veren müminlerdir.

56. Kim, Allah'ın, Elçisini ve iman edenleri veli/ dost edinirse bilsinki, zafer Allahtan yana olanlarındır.

57. Ey iman edenler! Kendilerine sizden önce kitap verilenlerden dininizi alay ve eğlenceye alanları ve kafirleri veli (otorite) edinmeyin. Mü'minseniz Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun.

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾
قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ
عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰٓئِكَ
شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَٓاؤُ۫كُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا
يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَث۪يرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ
السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ
وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَيْد۪يهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا
بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَٓاءُ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ
مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَٓاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَٓا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٦٤﴾

58. Namaza çağırıldığınız zaman, onu alaya ve eğlenceye alırlar. Bu, onların akletmeyen bir kavim olmasındandır.

59. De ki: "Ey kitap ehli! (Yalnız) Allaha ve Alla hın hem bize hem bizden öncekilere indirdiğine inandığımız için mi bizde kusur buluyorsunuz? (Yoksa bu, sadece) çoğunuzun sapkınlığından mı (dır)?" **[krş. 7/126; 9/74; 85/8]**

60. **Deki: Allah katında, bunlardan daha beter bir musibeti hak edenleri size söyleyeyim mi? Onlar Allah,ın lanetine ve gazabına uğrayanlardır. Şeytani güçlere kul olduklarından dolayı Allah böylelerini maymuna ve domuza benzetmektedir. En şerli ko numda bulunanlar ve doğru yoldan en çok sapanlar işte bunlardır.**

"İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir. Allah yanlışlar içinde olan bir topluluğu(zorla) yola getirmez. Onlar var ya, onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetidir. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Ama olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzeltmiş olanlar başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur." ***(Al-i İmran 3/86-89)***

ARAF 166. Kibirlenip de kendilerine yasak edilen şey lerden vazgeçmeyince onlara: Aşağılık maymunlar(dan beter) olun! dedik.
(Lafzen maymunlar olun dedik. Mücahit (r.a): arap dilin de maymunlar olun bir kınamadır. Onun için maymun lardan beter olun anlamındadır demektedir.)
[krş. 2/65; 5/60; 7/163]

61. (Münafıkca) size geldiklerinde "inandık" derler. Oysa onlar (yanını za) inkarcı olarak girmişler ve yine inkarcı olarak çıkmışlardır. Allah, onla rın neleri gizlediklerini çok iyi bilendir.

62. Onlardan çoğunun günaha, hak sızlığa ve haram yemeğe koştuklarını görürsün, yaptıkları ne kötüdür!

63. Rabbe gerçekten bağlı olan kulla rın ve din bilginlerinin (hahamların), onları günah olan söz söylemekten ve haram yemekten men etmeleri gerek mez miydi? Yaptıkları şey ne kötüdür!

64. Yahudiler: Allah'ın eli sıkıdır, (cim ridir) dediler. Sıkı / cimri olan onların elidir. Allah, onların bu söylediklerine lanet eder. Oysa Allahın iki eli açıktır, koyduğu düzenine uygun olarak (bakın) nasılda paylaştırıyor (rızıkları dağıtıyor). Rabbinden sana onların azgınlığını ve küfürünü arttıracak bir şey gelmedi. Biz onların arasına kıya mete dek sürecek düşmanlık ve kin de koymadık (bilakis) Savaş ateşini ne zaman körükleseler, Allah onu sön dürür. Yer yüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah boz guncuları sevmez .

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ٦٥ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْۜ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌۜ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ
سَٓاءَ مَا يَعْمَلُونَ ٦٦ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَۜ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۜ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ
النَّاسِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ٦٧ قُلْ يَٓا اَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُق۪يمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا
اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْۜ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًاۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ
٦٨ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ هَادُوا وَالصَّابِؤُ۫نَ وَالنَّصَارٰى
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٩ لَقَدْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَ بَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ رُسُلًاۜ كُلَّمَا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْۙ فَر۪يقًا كَذَّبُوا وَفَر۪يقًا يَقْتُلُونَ ٧٠

65. Eğer Ehl-i Kitap (Muhammed'e ve Kur'an'a) iman etselerdi ve (Allah'tan) sakınıp (fitne ve fesat çıkarmaktan) uzak dursalardı, elbette kötülüklerini örter ve onları nimetlerle donatılmış cennetlere koyardık.

66. Eğer onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve Rab'lerinden kendilerine indirilenleri gereğince uygulasalardı üzerlerindeki ve altlarındaki (nimetlerden bol bol) yerlerdi. İçlerinden orta yolu tutan bir ümmet vardır, fakat onların çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür.

81 AYETTE: Eğer Allah'a, Peygambere ve ona indirilen (kur'ana) iman etmiş olsalar dı, (inkarcıları) veli (dost,sırdaş) edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıktır.

67. Ey Resul! Rabbinden sana indiri leni tebliğ et, eğer bunu yapmazsan, Resulluk görevini yapmamış olursun. Allah seni (bu görev için insanlardan koruyacaktır."Allah kâfir kavimleri (zor la) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

Ali'imran : 144. Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce de, elçiler gelip geçmiştir. Öyleyse şimdi, O, ölür veya öldürülürse topuklarınızın üstünde gerimi döneceksiniz? Kim topukları üzerinde geri dönerse, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremez. Allah,şükredenleri mükafatlandıracaktır.

(Allah'ın bu görev esnasında resüllüğünü yani risaleti (Kur'anı koruma altına aldığını bildirmektedir. Şayet insan olarak peygamberi koruma altına almış olsaydı, yukardaki Ali'imran ayetine ters düşerdi.

68. De ki: Ey kitap ehli! Tevrat'ı, Siz, Tevrata, İncile ve Rabbiniz tarafından size indirilen her şeye (tam olarak) uymadıkça inançları nızı sağlam bir temele oturtmuş ol mazsınız! (Rasülüm) Andolsun ki : Rabbinden sana tuğyan ve küfür indirilmedi. Fakat (inen vahiyler on lardan çoğunun (azgınlık ve küfrü nü) arttırıyor. O halde kafirler (bile rek üstünü örtenler) için üzülme.

69. İman edenler ile yahudiler, sâbiî ler ve hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe (gerçekten) inanıp iyi amel işleyenler üzerine asla korku yoktur; onlar üzülecek de değillerdir.

BAKARA 137. Eğer onlar (ehli kitap) da sizin inan dığınız gibi inanırlarsa doğru yolu bulmuş olurlar; eğer yüz çevirirlerse mutlaka anlaşmaz lık içine düşmüş olurlar. Onlara karşı Allah sana yeter. O işiten dir, bilendir.

[bk. krş. 2/62 137] 7/157; 57/28-29.

70. İsrail oğullarından söz almış, onlara elçiler göndermiştik. Her ne zaman hoşlarına gitmeyen bir şeyle onlara bir elçi gittiyse bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürdüler.

[bk. 2/61; 2/88]

وَحَسِبُوٓا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ٧١ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِيٓ اِسْرَٓائِيلَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوٰيهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ٧٢ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ
ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّٓا اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ
٧٣ اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ٧٤ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى
يُؤْفَكُونَ ٧٥ قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٧٦

71. (Bu cinayetleri işleyerek) kendi başlarına bir fitne (bir bela ve musibet) gelmeyeceğini sandılar da körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah kendilerine tevbe nasip etti. Sonra yine içlerinden birçoğu, körleşti ve sağırlaştı. Allah yaptıklarını hakkıyla görmektedir.

72. Şüphesiz,"Allah,Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kafir olmuştur. Halbuki mesih şöyle demiştir: Ey İsrailoğulları, yalnız Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.Çünkü, kim Allah'a şirk koşarsa, Allah ona cenneti haram kılar, onun yeri cehennem olur. Zalimler için hiç bir yardımcı yoktur.

73. Şüphesiz, "Allah, üçün üçüncüsüdür" diyenler kafir olmuştur. Oysa tek olan ilahtan başka bir ilah yoktur. Söylediklerinden vazgeçmezlerse elbette küfredenlere acıklı bir azap dokunacaktır.

74. Öyleyse pişmanlık içinde Allah'a yönelip O'nun bağışlamasını hala dilemeyecekler mi? Hâlbuki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

75. .Meryem oğlu Mesih (İsa), bir peygamberden başka bir şey değildir. Şüphesiz ki ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Annesi de çok doğru bir kadındı. İkisi de (diğer insanlar gibi) yemek yerlerdi. Onlara ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak, sonrada onların nasıl yüz çevirdiğine bak!

76. De ki: Size zarar ve faydası olmayacak (ölmüş) birini Allah ile kendi aranıza koyup ona kulluk mu ediyorsunuz? Allah (her şeyi) hakkıyla işitendir, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

5 MAİDE SURESİ Cüz 6 Sayfa 120

قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فٖي دٖينِكُمْ غَيْرَ
الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُٓوا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
وَاَضَلُّوا كَثٖيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّبٖيلِ ٧٧ لُعِنَ
الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُ۫دَ
وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
٧٨ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا
كَانُوا يَفْعَلُونَ ٧٩ تَرٰى كَثٖيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذٖينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ
سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ٨٠ وَلَوْ
كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا
اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِيَٓاءَ وَلٰكِنَّ كَثٖيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
٨١ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذٖينَ اَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذٖينَ
اٰمَنُوا الَّذٖينَ قَالُٓوا اِنَّا نَصَارٰى ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
قِسّٖيسٖينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ٨٢

77. De ki: Ey Kitap Ehli! Dininizde haksız yere taşkınlık yapıp sınırı aşmayın! Daha önce hem kendileri sapmış, hem birçoğunu saptırmış ve (halen de) dosdoğru yoldan sapmakta olan bir topluluğun heveslerine uymayın!

78. Hakikati inkara şartlanmış bulu nan şu İsrailoğulları (zaten) Davudun ve Meryem oğlu İsanın diliyle lanetlen mişlerdir: Böyledir, çünkü onlar (Alla ha) isyan ettiler; hak ve adalet sınırla rını ihlalde ısrarcı davrandılar.

79. Birbirlerinin yaptıkları kötülüklere mani olmuyorlardı. Yapmakta oldukla rı ne kötü idi.

80. (Ey elçi) Onlardan birçoğunun, (sana ve mü'minlere olan kızgınlık larından dolayı) inkâr edenleri veli (dos,rehber,) ettiklerini görürsün. Ne fislerinin kendileri için takdîm ettiği (amel) ne kötüdür ki (bu kötü amelleri yüzünden), Allah onlara gazab etmiş tir ve onlar, (böyle devam ederlerse ahirette) o azâb içinde ebedî olarak kalacaklardır.

81. Eğer Allah'a, Peygambere ve ona indirilen (kur'ana) iman etmiş olsalar dı, (inkarcıları) veli (dost,sırdaş) edin mezlerdi. Fakat onların çoğu fasıktır.

82. İman edenlere düşmanlıkta insan ların en şiddetlisi olarak Yahudileri ve şirk koşanları bulursun. İman edenle re sevgice en yakın olarak da: Biz Hıristiyanız, diyenleri bulursun. Bu, onların arasında (senin tebliğ ettiğin ayetler karşısında) büyüklük taslama yan bilginler ve rahipler bulunmasın dandır.

وَاِذَا سَمِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفٖيضُ مِنَ
الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدٖينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَٓاءَنَا مِنَ الْحَقِّۙ
وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحٖينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ
اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ
فٖيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ ﴿٨٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدٖينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا
طَيِّبًاۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٖٓي اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ
اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فٖٓي اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَۚ
فَكَفَّارَتُهُٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكٖينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اَهْلٖيكُمْ
اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرٖيرُ رَقَبَةٍۜ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ
اَيَّامٍۜ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۜ وَاحْفَظُٓوا اَيْمَانَكُمْۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

83. Peygambere indirilen (Kur'an)ı dinledikleri vakit gözlerinden yaşlar boşaldığını görürsün, çünkü ondaki hakikatin bir kısmını tanırlar. (Ve) “Ey Rabbimiz” derler, “Biz inanıyoruz. Öyleyse bizi hakikate şahitlik edenlerle ber yaz!' derler.

84. (Ehli kitaptan bir kısmı) Rabbimizin bizi salih kavimle birlikte (cennete) girdirmesini beklerken ne diye Allah'a ve bize gelen gerçeklere (Kur' ana ve Peygamber)e inanmayalım!”

85. Bu sözlerine karşılık olarak Allah, onlara içinde ırmaklar akan, orada sürekli kalacakları cennetler hazırla mıştır. İşte bu iyi kimselerin mükafatı dır.

86. Küfre sapıp ayetlerimizi yalanla yanlar da cehennem halkıdır.

87. Ey iman sahipleri! Allah'ın size helal kıldığı şeylerin temiz ve güzel olanlarını haramlaştırmayın; azıp sını rı aşmayın; Allah azıp sınırı aşanları sevmez.

88. Allah'ın size verdiği helal ve temiz rızıktan yiyin. Ve kendisine iman ettiği niz Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun.

.

89. Allah, bilinçsiz olarak yaptığınız yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutmaz ama bilerek ve isteyerek yap tığınız yeminlerden sorumlu tutar. Böylece, yemini bozmanın kefareti, on yoksulu kendi ailenize yedirdi ğinizin aynısı ile yedirip doyurmak yahut onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. Buna imkânı olmayan ise üç gün (arka arkaya) oruç tutacaktır. Her ne zaman yemin eder ve onu bozarsanız yeminlerinizin kefareti işte budur. Öyleyse yeminlerinize sadık kalın. Allah ayetlerini size böylece açıklıyor ki şükredersiniz.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا
يُرٖيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ فِي الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ
﴿٩١﴾ وَاَطٖيعُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا
اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبٖينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فٖيمَا طَعِمُٓوا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنٖينَ ﴿٩٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُٓ اَيْدٖيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ
اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٩٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا
الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ
مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ
مَسَاكٖينَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

90. Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar/ putlar ve fal okları sadece şeytanın işinden bir pisliktir, kurtuluşa erebilmeniz için onlardan uzakdurun.

91. Şeytan, içki ve kumar (şans oyunları) ile sadece aranızda düşmanlık ve nefreti körükleyip Allah' ın zikrinden ve namazdan alıkoymak isti yor. Artık (bu kötü alışkanlıklara) son verdiniz değil mi?

92. Öyleyse Allah'a da itaat edin, Resul'e de itaat edin ve (onlara karşı gelmekten) sakının. Eğer yüz çevirirseniz (itaatten uzak kalırsanız), bilin ki bizim elçimizin görevi, kendisine ulaşanı apaçık tebliğ etmektir.

93. İman edip iyi ameller işleyenler, Allah'tan korkup iman ettikleri, arkasın dan yine Allah'tan korkup müminlikleri ni devam ettirdikleri ve sonra yine Allah'tan korkup iyilik yaptıkları takdir de vaktiyle tattıkları haram yiyecek ve içeceklerden dolayı sorumlu tutulmaz lar. Hiç kuşkusuz Allah, iyilik yapanla rı sever.

94. Ey îmân edenler! Allah, gizlide kendisinden kimin korktuğunu bilmesi için, (ihramlı iken yasaklandığınız) av dan, ellerinizin ve mızraklarınızın ken disine erişebileceği (çok kolay avlaya bileceğiniz) bir şeyle mutlaka sizi imti hân edecektir. Artık kim bundan son ra haddi aşarsa, o takdirde ona (çok) elemli bir azab vardır! (yani Allah, o kimsenin kalbine acı sıkıntılar verir).

95. Ey iman edenler; siz ihramlı iken avı öldürmeyin. Sizden her kim; bile bile onu öldürürse; öldürdüğü o hay vanın benzeri bir ceza vardır ki, buna adil iki kişi hükmedecektir. Bu (öldür düğü hayvanın dengi) Ka'be'ye (hacı lara) bir hediye ulaştırması lazımdır. Yahut düşkünlere yemek yedirmek şeklinde keffaret veya onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki yaptığının vebali ni tatmış olsun. Allah; geçmiştekileri affetmiştir. Kim de bundan sonra böy le birşey yaparsa; Allah, ona yaptığı nın acısını tattırır. Zira allah güçlüdür, kimsenin yaptığını yanına kar bırak mıyandır.

اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ
الَّذٖٓي اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَٓائِدَ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحٖيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبٖيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبٖيثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا عَنْ اَشْيَٓاءَ اِنْ
تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَاِنْ تَسْـَٔلُوا عَنْهَا حٖينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَاَلَهَا
قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كَافِرٖينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ
مِنْ بَحٖيرَةٍ وَلَا سَٓائِبَةٍ وَلَا وَصٖيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلٰكِنَّ الَّذٖينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. (Ey ihramlılar)! Deniz avı ve deniz yiyeceği size helâl kılındı ki size ve yolculara bir rızık vesilesi olsun. Kara avı ise, ihramlı olduğunuz müddetçe size haram kılındı. Ve hepinizin varıp toplanacağı Allaha karşı sorumluluğunuzun bilin cinde olun.

97. Allah Kâbe'yi, o saygıya layık evi, o saygı ya layık ayı, o hediyeleri (Hac yapanlara yiye cek yollamayı) ve gerdanlıkları [hac yapan ların yemesi için gönderilen hayvanlara konu lan işaretleri] insanlar için bir dayanak, bir ayağa kalkış aracı kıldı. Böyle yaptı ki, Allah' ın göklerde olanı da yerde olanı da bildiğini, Allah'ın herşeyi bilici olduğunu siz de bilesi niz.

98. Bilmelisiniz ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir. Ancak (azabı şiddetli ol makla beraber) Allah çok bağışlayan dır, çok merhamet edendir.

99. Peygamberin üzerine düşen sade ce tebliğdir. Allah, sizin açıkladığınızı da, gizlediğinizi de bilir.

100. De ki: "Kötü şeylerin birçoğu senin hoşuna gitse bile kötü ve çirkin olan şeyler ile iyi ve güzel olan şeyler bir olmaz. O halde, siz ey derin kav rayış sahipleri! Allah'a karşı sorumlu luk bilinciyle yaşayın ki mutluluğa eresiniz!"
.

101. Ey İman edenler! Açıklandığı za man hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eğer Kur'an inerken onları sorarsanız, onlar size açıklanır. Allah, onları bağışlamıştır. Allah bağışlayan dır, yumuşak davranandır.

102. (Ey inananlar!) Sizden önceki bir kavim de böyle sorular sormuş ve sonuçta hakikati inkâr etmişti.

103. Allah, bahîre, sâibe, vesîle ve hâm diye (bazı hayvan cinslerinin ba tıl inançlarla işaretlenmesi ve insanla rın kullanımından alıkonulması),Allah' ın emri değildir: Ama hakikati inkara şartlanmış olanlar, kendi uydurduk ları yalanları Allaha yakıştırırlar. Ve onların bir çoğu akıllarını asla kullan maz:

Allah, (câhiliyyet devrindeki âdet üzere) kulağı yarılıp salıverilen ve putlara adak yapılan develerle, putlar için kesilen erkek koyunların ve sırtı yüke haram kılınan develerin hiç birini meşru kılmamıştır. Fakat, küfre denler, Allah'a yalan uydururlar. Onların çoğunun akıllarını kullanmazlar. **[bk. 6/136]**

وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمٖيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ
بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حٖينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ
مُصٖيبَةُ الْمَوْتِۜ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ
اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرٖي بِهٖ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۙ وَلَا نَكْتُمُ
شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الْاٰثِمٖينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا
اسْتَحَقَّٓا اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذٖينَ اسْتَحَقَّ
عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَٓا اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
وَمَا اعْتَدَيْنَٓاۘ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الظَّالِمٖينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَأْتُوا
بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَٓا اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقٖينَ ﴿١٠٨﴾

104. Onlara: Allah'ın indirdiğine ve Rasülüne gelin, denildiğinde: Atalarımızı üzerinde bulduğu muz yol bize yeter, derler. Ataları bir şey bilme yen ve doğru yolda olmayan (kimseler) olsalar da mı?!

105. Ey iman edenler! Kendinize dikkat edin. Siz doğru yolda olursanız, sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır.Yapmakta olduklarınızı o size haber verecektir.

106. Ey iman edenler! İçinizden biri nin ölümü yaklaştığı zaman, vasiyet sırasında, aranızdan adalet sahibi iki kişi aranızda şahit olsun. Eğer, yolcu luk yaptığınız sırada ölüm de gelip çattıysa; (kendi tanıdığınız kimseler yoksa) sizden olmayan iki kişinin şahitliği gerekir. Şayet (onların şahitli ğinde) şüphe ederseniz; namazdan sonra onları alıkorsunuz. Onlar da Akraba bile olsa yemini bir menfaat karşılığı satmayacağız. Allah'ın şahit liğini gizlemeyeceğiz. Aksi halde gü nahkarlardan oluruz. (deyip) Allah'a yemin etsinler.

107. Eğer o ikisinin günaha düştükleri belli olursa, ölene daha yakın olan hak sahiplerinden diğer iki kişi onların yerine geçerler ve "bizim şahitliğimiz, bu ikisinin şahitliğinden daha doğru dur ve haksızlık yapmıyoruz, eğer haksızlık yaparsak o zaman zalimler den oluruz." diye Allah' a yemin eder ler.

108. Bu (hüküm), şâhidliği lâyıkıyla yapmalarına veya yeminlerinden son ra (vârisler tarafından) yeminlerinin reddedilmesinden korkmalarına en yakın bir çâredir. Öyleyse Allaha karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve (O'nun emirlerine) kulak verin. Zira “Allah (emrinden sapmış) fasık kavmi (zorla) yola getirmez.”

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَٓا اُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ
لَنَا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتٖي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ اِذْ اَيَّدْتُكَ
بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلاً وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجٖيلَ وَاِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطّٖينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنٖي فَتَنْفُخُ فٖيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْنٖي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنٖي وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِاِذْنٖي وَاِذْ كَفَفْتُ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿١١٠﴾
وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوا بٖي وَبِرَسُولٖي قَالُٓوا
اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا
عٖيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطٖيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَٓائِدَةً
مِنَ السَّمَٓاءِ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١١٢﴾
قَالُوا نُرٖيدُ اَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ
قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدٖينَ ﴿١١٣﴾

109. Gün gelecek, Allah Elçileri bir araya topla yıp: "Sizin (tebliğleriniz ümmetleriniz tarafından nasıl karşılandı), nasıl bir cevap aldınız?" buyu racak. Onlar da: ("Senin, her şeyi hakkiyle bilen ilminin yanında) bizim bilgimiz yok. Zira gayblara vakıf olan, yalnız Sen'sin" diyecekler.

110. Allah der ki: Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene verdiğim nimetimi hatırla! Hani seni Rûhu'l Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim. Beşikteyken de yetişkinken de insanlarla konu şuyordun. Sana, Kitabı ve hikmeti (yani Kitaptaki hikmeti), Tevratı ve İncil'i öğretmiştim.

Benim iznim ile çamurdan adeta (kade rinizi) ölçünüzü iyi yada kötü şeylerin suretini yapmış, (iyi yada kötü şeyleri vahiy ile belirlemiş) sonra da ona üfle miştin(yani vahyi kalplere aktarmıştın) da, Benim iznimle sizin ölçünüz oluver mişti. Yine benim iznim ile körü ve alaca lıyı iyileştiriyor, iznimle ölüleri diriltiyor dun. İsrail oğulları'nın elini senin üzerin den çekmiştim. Onlara hakikatın delilleri ni getirdiğinde, Onlardan inkarcı olanlar: Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir, demişlerdi.

(Bunlar mecaz ayetlerdir Ali imran 48.49 a bakın aynı ayet geniş şekilde açıklanmıştır.) **[krş. 3/45-46]**

111. Havarilerine de: Bana ve Resûlü me iman edin, diye vahyetmiştim. On larda: İman ettik, bizim müslüman ol duğumuza şahit ol! demişlerdi.

112. Hani bir vakit de Havariler, «Ey Meryem oğlu İsâ ! Rabbin gökten üzerimize bir sofra indirebilir mi ? (veya sen Rabbin'den böyle bir istek te bulunabilir misin?)» demişlerdi. (Bu nun üzerine İsâ onlara:)«Eğer mü'min ler iseniz Allah'tan korkup (ilâhî sınır ları aşmaktan, O'nun hakkında şüphe etmekten) sakının,» demişti.

113. (Bu sefer Havariler:) "(İnanıyoruz ama) biz istiyoruz ki ondan yiyelim, gönlümüz rahatlasın, senin (peygam berlik konusunda) bize doğru söyledi ğini bilelim ve ona şahitlik edenlerden olalım" dediler.

5 MAİDE SURESİ Cüz 7 Sayfa 126

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنّ۪ي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَاِنّ۪ٓي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَآ اُعَذِّبُهُٓ اَحَدًا مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُون۪ي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ ل۪ٓي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِحَقٍّ
اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا ف۪ي نَفْس۪ي وَلَٓا اَعْلَمُ مَا ف۪ي
نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَٓا اَمَرْتَن۪ي
بِه۪ٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَه۪يدًا مَا دُمْتُ
ف۪يهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَن۪ي كُنْتَ اَنْتَ الرَّق۪يبَ عَلَيْهِمْ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ
اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِق۪ينَ
صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا
اَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا ف۪يهِنَّ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٢٠﴾

114. Meryemoğlu İsa dedi ki: Allah'ım, Rabbimiz, gökten bize bir sofra indir. Bu, hem bizim için, hem de evvelimiz ve ahirimiz için bir bayram ve senden bir ayet (mucize) olsun. Bizi rızıklandır. Sen, rızık verenlerin en hayırlısısın.

115. Allah da dedi ki: Ben, onu size indireceğim; fakat bundan sonra sizden kim inkar ederse, ben ona kainatta hiç kimseye yapmayacağım azabı yaparım.

116. Allah:-Ey Meryemoğlu İsa, "Beni ve annemi Allah'tan başka iki ilah olarak benimseyin." diye insanlara sen mi söyledin? dediği zaman, İsa şöyle cevap verir :Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir şeyi söylemek ba na yakışmaz. Eğer deseydim, elbette Sen bunu bilirdin. Sen, benim içimde olanı bilirsin, ben ise senin içinde ola nı bilmem. Elbette Sen, gaybları en iyi bilensin.

117. Ben onlara"Rabbim ve Rabbimiz olan Allah'a kulluk edin"; Senin bana emrettiğin dışında bir şey söyleme dim. Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit oldum. Beni öldürdüğün zamanda onları Sen gözetiyordun. Sen, her şeye şahitsin.

118. **Onlar şüphesiz senin kulların dır. Onları bağışlamak da, azap et mek de (sana aittir). Şüphesiz sen aziz ve hakimsin (doğru karar ve rensin).**

119. Allah ise şöyle dedi:-İşte bu gün, doğrulara doğrulukları fayda verir. On lar için, içinde ebedi kalacakları, için den ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu, büyük bir kurtuluştur.

120. Göklerin, yerin ve içindekilerin hükümranlığı Allah'a aittir. Onun gücü her şeye yeter. **[krş. 4/126]**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَۜ
ثُمَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ ط۪ينٍ ثُمَّ
قَضٰٓى اَجَلاًۜ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللّٰهُ فِي
السَّمٰوَاتِ وَفِي الْاَرْضِۜ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾
وَمَا تَأْت۪يهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤﴾
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْۜ فَسَوْفَ يَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِه۪
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَاراًۖ وَجَعَلْنَا
الْاَنْهَارَ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قَرْناً اٰخَر۪ينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَاباً ف۪ي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ
بِاَيْد۪يهِمْ لَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَٓا
اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌۜ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكاً لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

6.EN’AM SURESİ

En'âm sûresi, 165 (yüzaltmışbeş) âyettir. 91, 92, 93 ve 151, 152, 153. âyetler Medine'de, diğerleri Mekke'de inmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. Bütün övgüler, gökleri ve yeri yaratan, karan lıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. (Bunca ayet ve delillerden) Sonra küfre sapanlar rablerine (başkalarını) eşit tutuyorlar.

2. Sizi bir çamurdan yaratan,sonra ecel zama nını/ ölüm zamanını takdir eden ancak O'dur. Bir de O'nun katında muayyen bir ecel /süre vardır. Siz hâla şüphe ediyorsunuz.

3. O, göklerde ve yerde (tek) Allah'tır. Gizlinizi, açığa vurduğunuzu da bilir. ne kazandığınızı da bilir.

4-5. Onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmeye dursun, o âyetlerden illede yüz çevirirler. Onlara gelmiş olan bu hakkı yalanladılar, fakat alay etmiş oldukları şeyin haberleri yakın da onlara gelecek.(Yani, zaman için de, o alay ettikleri şeyi anlayacaklar dır).

6. Görmediler mi ki, onlardan önce yeryüzünde size vermediğimiz bütün imkânları kendilerine verdiğimiz, gök ten üzerlerine bol bol yağmurlar indi rip toprak altından ırmaklar akıttığımız nice nesilleri helâk ettik. Biz onları, gü nahları sebebiyle helâk ettik ve onla rın ardından başka nesiller var ettik.

[bk. 8/25, 54; 29/40; 51/59]

7. Eğer sana kâğıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik de onlar elleriyle onu tutmuş olsalardı, yine de inkâr ediciler: Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir, derlerdi.

8- Bir de O'nun (Muhammed'in) üzeri ne (bizim görebileceğimiz biçimde) bir melek indirilseydi ya, derler. Eğer bir melek indirseydik, (ilâhî sünnetimiz gereği) iş olup biterdi de kendilerine göz bile açtırılmazdı.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا
يَلْبِسُونَ ٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ١٠ قُلْ سِيرُوا فِي
الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ١١
قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
اَلَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢ وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ١٣ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ
وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ
اِنّ۪ي اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٤ قُلْ اِنّ۪ي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٥ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ١٦ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ
اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ١٧
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ١٨

9- Eğer onu (peygamberi) bir melekten yap saydık, onu da her halde bir adam sûretinde göstermemiz (gerekirdi ve bu sefer onları, düşmekte oldukları şüpheye (Biz) düşürmüş olurduk, (ki böyle yapmadık).[bk. 17/95; 23/24]

***Kur'an bütünlüğünde Allah'ın zulmetmediğini anlıyoruz. Şayet Allah bir melek-peygamber gönderseydi, onları şüpheye düşürmüş olurdu).**

10. Andolsun ki, (ey Rasûlüm) senden önce gönderilen rasûllerle de eğlenildi. Fakat eğlen dikleri o hak (ilahi azap), içlerinden maskaralık edenleri kuşatıverdi (de helâk oldular).

11. De ki: Yeryüzünde dolaşın, sonra (peygam berleri) yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna nir bakın!(düşünün).

12. De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki "Allah'ındır." O, affet meyi kendisine ilke edinmiştir. O, (var lığı) her türlü şüphenin üstünde olan kıyamet günü hepinizi mutlaka bir ara ya toplayacaktır. Ama (aklını kullan mayarak) kendilerini hüsrana uğratan lar, işte onlar inanmayanlardır.

13. Gecede ve gündüzde barınan her şey O'nundur. O her şeyi işitendir, bilendir.

14. De ki: Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdiği halde yedirilmeyen Allah'tan başkasınımı dost/ koruyucu edineceğim! De ki: Bana teslim olan ların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma! (denildi).

15. Deki: Ben, Rabbim'e isyan eder sem gerçekten büyük bir günün aza bından korkarım.

16. O gün kim azaptan kurtarılırsa, gerçekten Allah ona merhamet etmiş tir. İşte bu da apaçık bir kurtuluştur.

17. Eğer Allah seni bir zarara uğratır sa, onu kendisinden başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır verirse, (bunada kimse engel olamaz). Şüphe siz O herşeye kadirdir.

18. O,kullarının üstünde tam hakim dir/ her türlü tasarrufa sahiptir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, herşeyden haberdardır.

6 ENAM SURESİ Cüz 7 Sayfa 129

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَه۪يدٌ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ وَاُو۫حِيَ اِلَيَّ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِه۪ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ
اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَٓا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّن۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَٓاءَهُمْ
اَلَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِه۪ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ
نَحْشُرُهُمْ جَم۪يعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذ۪ينَ اَشْرَكُٓوا اَيْنَ شُرَكَٓاؤُ۬كُمُ الَّذ۪ينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِك۪ينَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ
يَفْقَهُوهُ وَف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتّٰٓى اِذَا
جَٓاؤُ۫كَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ
الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ وَاِنْ يُهْلِكُونَ اِلَّٓا
اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا
لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧﴾

19. De ki: “Şahitlik bakımından hangi şey daha büyüktür?” (Cevap olarak) de ki: “Allah benimle sizin aranızda (peygamberliğime en büyük) şahit tir. Bu Kur'an bana, onunla sizi ve eriştiği herkesi uyarayım diye vahyolundu. Siz, Allah ile beraber başka ilâhlar olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz?” (cevaben) de ki: “Ben şahitlik etmem.” Yine de ki: “O, ancak tek bir ilâhtır ve muhakkak ki ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uza ğım.”

20. Kendilerine Kitap verdiklerimiz,oğullarını tanı dıkları gibi onu tanırlar (yani inen vahiyleri Allah tarafından peygambere gönderildiğini bilirler), ama kendilerini ziyana sokanlar inanmıyorlar.

[bk. 61/6; krş. 2/146]

21.Yalan sözlerle Allah'a iftira edenden veya O' nun âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim (ola bilir)! Şüphe yok ki, zalimler kurtuluşa ermezler!

22. (Unutma) o günü ki, onları hep birden toplayacağız; sonra da, (Allah' a) ortak/şirk koşanlara: Nerede (boş yere davasını güttüğünüz) ortakları nız? Diyeceğiz.

23. Bunun ardından, "Rabbimiz Allah'a yemin olsun ki, bizim amacı mız O'na ortak koşmak değildi" demekten başka bir fitnelik düşü nemeyecekler.

24. Bak, kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve düzmekte oldukları ha yalleri nasıl onları yüzüstü bıraktı.

25. Onlardan seni (okuduğun kur, anı) işitenler de vardır. Onların kalp lerinin perdeli olduğunu, kulakla rında ağırlık olduğunu (sana) bildir dik. Onlar hakikatın bütün işaret lerini görseler de inanmıyorlarlar. Hatta o kafirler sana geldiklerinde: Bu (kur;an) eskilerin masallarından başka bir şey değildir: diyerek se ninle tartışırlar. **[krş. 2/7]**

(Ceale fiiline Fahrettin Rrazinin tefsirine 9. Cilt Sayfa 372 arap alimlerinin yorumunda iletme, bildirme anlamı da vardır bakınız .)

26. Onlar, hem insanları Peygamber'e yaklaşmaktan vazgeçirmeye çalışır lar, hem de kendileri ondan uzakla şırlar. Oysa onlar farkında olmadan ancak kendilerini helak ederler.

27. Onların ateşin karşısında durduru lup: “Ah, keşke dünyaya geri gönderil sek de bir daha Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve inananlardan olsak!” dediklerini (o gün) bir görsen!

6 ENAM SURESİ Cüz 7 Sayfa 130

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا
نُهُوا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا
الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰى اِذْ وُقِفُوا عَلٰى رَبِّهِمْ
قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ حَتّٰى
اِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُورِهِمْ اَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ
﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُوذُوا
حَتّٰى اَتٰيهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ
نَبَاِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ
اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

28. Hayır! Daha önce gizlemekte oldukları şeyler kendilerine göründü. Eğer(dünyaya) geri gönderilseler yine kendilerine yasak edilen şeylere döneceklerdir. Zira onlar gerçekten yalancıdırlar. **[bk. 32/12]**

29. Ve onlar derler ki: “Bu dünyadaki hayatımızın ötesinde başka bir şey yoktur ve öldükten sonra da dirilmeyeceğiz!” ***[bk. 44/35; 45/24]***

30. Onları Rablerinin huzuruna çıkarıldıkları zamanı görsen! Allah, onlara: “Bu (ahiret hayatı) gerçek değil miymiş?” diye sorar. Onlar: “Rabbimiz hakkı için, evet” derler. Allah da onlara: “O halde inkârcılığınızdan dolayı azabı tadın bakalım” buyuracak.

31. Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten ziyanda kaldılar; tâ ki Kıyametin kopuşu ansızın kendilerine gelince, günah ve veballerinin ağırlıklarını sırtlarına yüklendikleri halde, dünyadaki noksanlık ve kusurlarımızdan dolayı ah, yazıklar olsun bize diyecekler. Ne kötüdür o yüklendikleri şey!

32. Bu dünya hayatı, bir oyundan, eğlenceden ve (geçici bir zevkten) başka bir şey değildir. Ama ahiret hayatı, Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayanlar için çok daha güzeldir. Öyleyse hala akıllanmayacak mısınız?

33. Onların söylediklerinin hakikaten seni üzmekte olduğunu biliyoruz. Aslında onlar seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler açıkça Allah,ın ayetlerini inkar ediyorlar. **[bk. 48/28; 61/8-9]**

34. Andolsun ki, senden önce nice peygamberler yalanlandı ve bizden yardım gelinceye kadar bütün düzmece ithamlara ve kendilerine yapılan eziyetlere sabırla katlandılar. Çünkü hiçbir güç Allah'ın kelimelerini (yardım vaadini) değiştiremez. Andolsun ki gönderilen (o peygamber)lerin kıssalarından bazıları sana ulaşmıştır.

35. Eğer onların yüzçevirmesi sana ağır geldi ise, yapabilirsen yerin içine inebileceğin bir tünel yada göğe çıkabileceğin bir merdiven ara ki onlara bir ayet (mucize) getiresin! Allah,ın yasaları zoraki (cebri) olsaydı, elbette onları doğru yol üzerinde toplayıp birleştirirdi. O halde sakın cahillerden olma !

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللّٰهَ
قَادِرٌ عَلٰى أَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ
أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ
﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللّٰهُ
يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ
اللّٰهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا إِلٰى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا
وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰى
إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

36. Ancak (samimiyetle) dinleyenler daveti kabul eder. Ölülere gelince, Allah onları diriltecek, sonra da O'na döndürülecekler.
Cemal Külünk oğlu Meali: **Ancak (iyi niyetle) dinleyenler bu daveti kabul ederler. (Kalben) ölmüş olanlara gelince, onları(ın kalplerini) ancak Allah diriltebilir, en sonunda da hepsi O'na dönecektir.**

37. O'na Rabbinden bir ayet/mucize indirilseydi ya! dediler. De ki: Şüphesiz Allah mucize indir meye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

38. Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, (onlar da) sizin gibi birer ümmet olmasınlar. Biz Kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır. Sonra (onlar), Rableri(nin huzuru)na toplanacaklardır.

39. Âyetlerimizi yalanlayanlar karan lıklar içinde kalmış, sağır ve dilsizler gibidir. Kim dalaleti seçerse, Allah onu sapık sayar, doğru yolu seçeni de , doğruya yöneltir.

40. De ki: "Bir düşünün bakalım! Allah'ın azabı yakanıza yapışsa yahut o saat (kıyamet) gelip çatsa, Allah'tan başkasına mı yakarırsınız? Doğru söz lü iseniz söyleyin!"

41. Hayır, şirk koştuklarınızı (yani kutsadıklarınızdan medet himmet istemeyi) unutmuş olarak yalnız ona yalvarırsınız. (Yalvarışınızı) uy gun görürse duanızı kabul eder ve sıkıntınızı giderir .

42. Şüphesiz senden önce ümmetlere (peygamberler) göndermiştik; onları yalvarıp yakarsınlar diye darlık ve sıkıntıya sokmuştuk.

43. Ama tarafımızdan (takdir) edilen bir sıkıntıya uğratıldıkları zaman teva zu göstermediler, tersine kalplerinin katılığı arttı, çünkü Şeytan bütün yap tıklarını onlara güzel gösterdi.

44. Kendilerine verilen öğütleri unut madıklarında , üzerlerine her şeyin kapılarını açmıştık. Nihayet, kendileri ne verilenle sevinç şımarıklığına dal dıkları (ve öğütlerin dışına ,vayhin ter sine döndükleri için) ansızın onları yakaladık. Tüm ümitlerini bir anda yitir diler. **(burda ma olumsuz manada değildir.)**

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٥
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى
قُلُوبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ٤٦ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ
اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ٤٧ وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٤٨ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٤٩ قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُولُ لَكُمْ اِنِّي مَلَكٌ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ
اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ٥٠ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُوا
اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
٥١ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ٥٢

45. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun ki böyle ce, zulmedip duran o gürûhun arkası kesildi.

46. De ki: Ne dersiniz; eğer Allah kulaklarınızı sağır, gözlerinizi kör eder, kalplerinizide mühür lerse bunları size Allah'tan başka hangi ilah (ge ri) verebilir! Bak, delilleri nasıl açıklıyoruz. Onlar hâla yüz çeviriyorlar .

(Burda bir tehtit var yani böyle yapsaydım demek isteniyor.)

47. De ki: "Bana haber verin; eğer Allah'ın azabı ansızın yada açıkça size gelse, zalim kavimler den başkası helak olur mu?"

(Zulüm iki çeşittir: Biri, kişilerin nefislerine zulüm leridir ki onların günahları, şirke sapmaları, Allah'ın emirlerine itaatten çıkmaları ve birbirleri ne zulmetmeleri dir.Diğeri de,idarecilerin zulmü dür ki halkının haklarını onların razı olmayacağı yerlere harcamak, onları sıkıntı içinde yaşatmak ve düşmanların istilasına elverişli hâle getirmek şeklinde tezahür eder. Bundan dolayı asla zulmedenlerin yanında olunmamalıdır.) ***[bk. 6/129; 11/101, 102, 113; 18/59; 42/40]***

48. Biz, elçileri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman eder ve kendini ıslah ederse/ düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar üzüntü de çekmeyecekler.

49. Âyetlerimizi yalanlayanlara gelin ce, yoldan çıkmalarından dolayı onlar azap çekeceklerdir.

50. De ki: Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır, demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size, ben bir mele ğim de demiyorum. Ben, sadece ba na vahyolunana uyarım. De ki: Kör ile gören hiç bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz/tefekkür etmezmisiniz?

51. Rablerinin huzurunda toplanacak larından korkanları onunla (Kur'an ile) uyar. Onlar için (Rablerinin)yanısıra ne bir dost /koruyucu, nede bir şefaat çileri vardır; belki sakınırlar.

52. Sırf Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam O'na yalvaran (fakir)leri, (inkârcılar istiyor diye) yanından kov ma! (Sen fakirlerle berabersin diye ekâbir takımı iman etmese de) onların hesabından sana (hiçbir sorumluluk) düşmez ve senin hesabından da onlara bir şey düşmez. Bu yüzden onları kovarsan zalimlerden olursun.

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا اَهٰؤُلَاءِ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾
وَاِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ
سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ
﴿٥٥﴾ قُلْ اِنّ۪ي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُلْ
لَا اَتَّبِعُ اَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
﴿٥٦﴾ قُلْ اِنّ۪ي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ مَا عِنْد۪ي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْد۪ي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ لَقُضِيَ
الْاَمْرُ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ
مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ ف۪ي ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿٥٩﴾

53. Böylece onların bazılarını bazılarıyla (ileri gelenlerini zayıflarıyla) imtihân ettik ki(o müşrik ler, îmân eden zayıflar hakkında): 'Allah'ın, ara mızdan kendilerine lütufta bulunduğu (hidâyete erdirdiği) kimseler bunlar mı?' desinler! Allah, şükredenleri en iyi bilen değil midir?

54. **Ayetlerimize inananlar sana geldiğinde onlara de ki: Selâm size! Rabbiniz rahmet etmeyi kendisine yazdı (yani Rabbiniz merha meti kendi Zatına temel bir ilke edinmiştir). Gerçek şu ki: Sizden kim, cahilane bir kötü lük yapar, sonra ardından tevbe edip de (ken dini) ıslah ederse (düzeltirse) , (Allah) çok bağışlayan, çok rahimdir / ikramı bol olandır.**

55. Böylece suçluların yolu belli olsun diye âyetleri iyice açıklıyoruz.

56. De ki: Allah'ın yanısıra (kendinize göre kutsadıklarınıza) yalvarmak ba na yasak edildi. De ki: Ben sizin arzu larınıza uymam, aksi halde sapıtırım da doğru yolda olanlardan olmam.

57. De ki: "Ben Rabbimden gelen kesin bir delile dayanıyorum, siz ise onu yalanladınız. Bir an önce gerçek leşmesini istediğiniz azap da benim yetkimde değildir. Egemenlik, Allah'ın tekelindedir. O hakkı anlatır, O (hakkı bâtıldan, iyiyi kötüden, doğruyu eğri den) ayırd edenlerin en hayırlısıdır.

58. De ki: Acele istediğiniz şey benim elimde olsaydı, elbette benimle sizin aranızda iş bitirilmişti. Allah zalimleri daha iyi bilir.

59. **Gaybın anahtarları O'nun katındadır, onları O'ndan başkası bilmez, karada ve denizde olanları O bilir ve bir yaprak düşmez ki, onu O bilmesin; ne toprağın karanlıklarında bir tane, ne de kuru ve yaş hiçbir şey yoktur ki, o herşeyi açıklayan Kitap'ta bulun masın.**

(İmtahan haricinde yaş ve kuru ne vasa yazılıdır. Hadid 22. Ayetin notunu okuyunuz.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ
يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
حَفَظَةً حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ
﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾
قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ
وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ
وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

60. Geceleyin sizi öldüren (öldürür gibi uyutan), gündüzün de ne işlediğinizi bilen; sonra belirlenmiş ecel tamamlansın diye gündüzün sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra dönüşünüz yine O'nadır. Sonunda O, yaptıklarınızı size haber verecektir. **(78 / 9-11)**

(Burada Allah uykuyu da ölüme missal veriyor yoksa her gece ölüp diriliyorsak ölümün bir kere olduğuna ait ayetlerin hükmü çelişki arzeder)

61. Ve O [Allah], kulları üzerinde Kahir'dir [yegâne kudret ve tasarruf sahibidir] ve O, sizin üzerinize koruyucular gönderir. Sonra da sizden birinize ölüm geldiği vakit elçilerimiz, hiç eksik-fazla yapmadan, onu vefat ettirirler. **[Bakınız 6/18]**

62. Sonra o (canları alınanlar), gerçek takipçileri olan Allah'ın huzuruna getirilirler. Doğrusu, nihai hüküm yalnız O'nundur. Ve O, hesabı en hızlı görendir.

63. De ki: Karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) sizi kim kurtarır ki? (O zaman) O'na gizli gizli yalvararak «Eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun şükredenlerden olacağız» diye dua edersiniz.

64. De ki: Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi yalnızca Allah kurtarır. Sonra siz yine O'na ortak koşarsınız.

65. De ki:"O, size üstünüzden (gökten) veya ayaklarınızın altından (yerden) bir azap göndermeğe yada kiminize kiminizin hıncını tattırmaya gücü yeter.» Bak, anlasınlar diye âyetlerimi nasıl açıklıyoruz!

66. O (Kur'an) hak olduğu halde kavmin onu yalanladı. De ki: Ben size vekil (kurtarıcı, kefil) değilim.

67. Her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır. Yakında siz de gerçeği bileceksiniz. **[bk. 38/88]**

68. Âyetlerimiz hakkında ileri geri konuşmaya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak dur. Eğer şeytan sana unuturursa, hatırladıktan sonra artık o zalimler kavmi ile oturma.

[krş.4/140]

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ
ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا
وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ
بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا
بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدٰينَا
اللّٰهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ
أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ
الْهُدٰى وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ
وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

69. Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayan lara, o (inanmaya)nların hesabından dolayı bir sorumluluk yoktur. Fakat (günahkârlar) Allah'a karşı gelmekten sakınırlar diye onlara nasihat etmek gerekir.

70. Dinlerini bir oyuncak ve bir eğlence edinen ve dünya hayatının aldattığı kimseleri (bir tarafa) bırak! Kazandıkları sebebiyle hiçbir nefsin felâkete dûçar olmaması için Kur'an ile nasihat et. O nefis için Allah'ın yanısıra(mahşer günü) ne bir dostu vardır, ne de şefaatçı.(Ogünde malı olmuş olsada) O, bütün varını fidye olarak verse, yine de ondan kabul edilmez. Onlar kazandıkları (günahlar) yüzünden helâke sürüklenmiş kimse lerdir. İnkâr ettiklerinden dolayı onlar için kaynar sudan ibaret bir içecek ve elem verici bir azap vardır. **[krş. 7/51]**

71. De ki: "Biz, Allahın yanısıra bize ne faydası dokunan ne de zarar vere bilen (ölmüşlere) mi yalvaralım? Ve Allah bizi doğru yola yönelttikten son ra topuklarımızın üzerinde gerisin geri mi dönelim? Tıpkı kendisini doğru yola çağıran arkadaşları (uzaktan) "Bizimle gel!" diye seslendikleri halde şeytanların ayartmasına kapılıp dün yevi zevkler peşinde körü körüne koşturan kimse gibi (mi olalım?)" De ki: "Şüphe yok ki Allahın rehberliği, yegane rehberliktir; ve biz, kendimizi alemlerin Rabbine teslim etmekle emrolunduk,

72. «Namazı dosdoğru kılın ve Allah'tan korkun» (diye de emredil dik). O, huzuruna varıp toplanacağı nız Allah'tır.

73. O'dur gökleri ve yeri bir hakikate göre yaratan. O ne zaman “Ol” dese emri derhal yerine gelir. O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün hüküm ranlık yine O'nun olacaktır. Gizliyi ve açığı bilendir ve O, hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ لِاَب۪يهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةًۚ اِنّ۪ٓي اَرٰيكَ
وَقَوْمَكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُر۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ مَلَكُوتَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِن۪ينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ
عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًاۚ قَالَ هٰذَا رَبّ۪يۚ فَلَمَّٓا اَفَلَ قَالَ لَٓا
اُحِبُّ الْاٰفِل۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبّ۪يۚ فَلَمَّٓا
اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِن۪ي رَبّ۪ي لَاَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّٓالّ۪ينَ
﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبّ۪ي هٰذَٓا اَكْبَرُۚ
فَلَمَّٓا اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ اِنّ۪ي
وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذ۪ي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَن۪يفًا وَمَٓا
اَنَا۬ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۚ ﴿٧٩﴾ وَحَٓاجَّهُ قَوْمُهُۜ قَالَ اَتُحَٓاجُّٓونّ۪ي
فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينِۜ وَلَٓا اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ
يَشَٓاءَ رَبّ۪ي شَيْـًٔاۜ وَسِعَ رَبّ۪ي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًاۜ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَٓا اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ اَنَّكُمْ
اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًاۜ فَاَيُّ
الْفَر۪يقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَۢ ﴿٨١﴾

74. Hani (bir zamanlar) İbrahim, babası Âzer'e: “Putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyo rum” demişti. [bk. 9/114]

75. Böylece biz İbrahim'e (şirkin çirkinliğini gös terdiğimiz gibi), göklerin ve yerin melekûtunu (muhteşem ve mükemmel varlıklarını) gösteri yorduk ki, kesin inananlardan olsun. [krş. 21/51]

76. Gecenin karanlığı onu kaplayınca bir yıldız gördü, Rabbim budur,dedi. Yıldız batınca, batanları sevmem, de di.

77. Ay'ı doğarken görünce, Rabbim budur, dedi. O da batınca, Rabbim bana doğru yolu göstermezse elbette yoldan sapan kavimlerden olurum, dedi.

78. Güneşi doğarken görünce de, Rabbim budur, zira bu daha büyük, dedi. O da batınca, dedi ki: Ey kav mim! Ben sizin (Allah'a) ortak koştuğu nuz şeylerden uzağım.

79. Ben hanîf olarak, yüzümü gökleri ve yeri yoktan yaratan Allah'a çevir dim ve ben müşriklerden değilim.

80. Kavmi onunla tartışmaya giriş ti. Onlara dedi ki: Beni doğru yola iletmişken, Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden kork mam. Ancak, Rabbim'in vahyettiği kanunlara uyarım. Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hâla ibret almı yor musunuz?

81. Siz, Allah'ın size haklarında hiçbir hüküm indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin or tak koştuğunuz şeylerden nasıl korka rım! Şimdi biliyorsanız (söyleyin), iki guruptan hangisi güvende olmaya daha lâyıktır?»

الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُٓوا اِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ
وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَٓا اٰتَيْنَاهَٓا اِبْرٰهِيمَ عَلٰى
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُ۫دَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى
وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾
وَمِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَٓاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٨٨﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَاِنْ
يَكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا
بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

82. İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık zulüm bulaştırmayanlar var ya, işte güven onla rındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.

83. İşte bu (şekilde Allah'ı arayıp bulması), kav mine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerimizdir. (Amellerine göre) gayret sarfeden kimselerin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki, Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir ve her şeyi hakkıyla bilendir.

84. Biz O'na İshak ve (İshak'ın oğlu) Yakub'u da armağan ettik; hepsini de doğru yola yönelttik.
Daha önce de Nuh'u ve O'nun soyundan Davu d'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u doğru yola yöneltmiştik; Biz iyi davra nanları işte böyle mükâfatlandırırız.

85. Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas'ı da (doğru yola yöneltmiştik). Hepsi de iyilerden idi.

86. İsmail, Elyesa', Yunus ve Lût'u da (doğru yola yöneltmiştik). Hepsini âlemlere üstün kıldık.

87. Onların babalarından, çocukların dan ve kardeşlerinden bazılarına da (peygamberlik verdik). Onları (iyilik ve doğruluklarından dolayı)seçkin kıldık (değer verdik) ve sabitkadem kıldık.
Üstünlükleri 82-85 ayetlere göre iyilik ve doğ rulukların dan dolayıdır.

88. İşte bu, Allah'ın doğru yoludur, kullarından layık olan kimseleri bu yola yönlendirir.Eğer onlarda Allah' a ortak koşsalardı yapmakta olduk ları amelleri elbette boşa giderdi.
[bk. 39/65]

89. İşte onlar, kendilerine Kitap, hüküm ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir.Şimdi şunlar,(yani Kureyş kavmi), bunları inkâr ederse, (bilsinler ki) biz, bunları inkâr etmeyecek (koru yacak)bir kavmi,(görevlendiririz) vekil ederiz. **[bk. 5/54; 14/19-20]**

90. İşte onlar Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. (Ey Muhammed!) Sen de onların yolunu izle ve de ki: “Ben bu tebliğ karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Bu (Kur'an) bütün âlemler (insanlar) için ancak bir öğüttür.”

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِه۪ٓ اِذْ قَالُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ
مِنْ شَيْءٍؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَٓاءَ بِه۪ مُوسٰى نُورًا
وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يرًاۚ
وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُٓوا اَنْتُمْ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬كُمْؕ قُلِ اللّٰهُۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ
ف۪ي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ
الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ
اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ
ف۪ي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُٓوا اَيْد۪يهِمْۚ اَخْرِجُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ
اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَٓاءَ ظُهُورِكُمْۚ وَمَا نَرٰى
مَعَكُمْ شُفَعَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ شُرَكٰٓؤُا۬ؕ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

91. (Yahudiler:) “Allah insana hiçbir şey indirme miş tir” diyerek Allah'ın azamet ve kudretini bilip anlaya madılar. (Resulüm onlara) de ki: “Musa'nın insanlara bir nur, bir hidayet olarak getirdiği Kitab'ı kim indirdi? Siz onu parçalara ayırarak kâğıtlar haline getirip işini ze geleni açıkladınız ve çoğunu gizlediniz. Hâlbuki sizin de, atalarınızın da bilmediği şeyler (Kur'an'la) size öğretilmiştir. (İşte o Kitab'ı indiren de) Allah'tır.” Sonra bırak onları, boş laflarla oyalanıp dursunlar.

92. Bu(Kur'an),kendinden önceki, ilahi kitapları doğ rulayan ve şehirlerin anası durumunda olan (Mekke) halkını ve çevresindeki bütün insanları uyarman için indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ahirete inananlar ona (Kur'an'a) da inanırlar ve onlar namazlarına da devam ederler.

Maide: 92. **Öyleyse Allah'a da itaat edin, Resul'e de itaat edin ve (onlara karşı gelmekten) sakının. Eğer yüz çevirirseniz (itaatten uzak kalır sanız), bilin ki bizim elçimizin görevi, kendisine ulaşanı apaçık tebliğ etmektir.**

(Mekke ve etrafı bütün dünya amlamınada gelir).

93. Allah'a karşı yalan uydurandan yahut kendisine hiçbir şey vahyedil memişken «Bana da vahyolundu» di yenden ve «Bende Allah'ın indirdiği âyetlerin benzerini indireceğim» diyen den daha zalim kim vardır! O zalimler, ölümün (boğucu) dalgaları içinde, meleklerde pençelerini uzatmış, onla ra: «Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemeniz den ve O'nun âyetlerine karşı kibirlilik taslamış olmanızdan ötürü, bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksı nız!» derken onların halini bir görsen!

(Kimse ilham ile Allah bana yazdırıyor diyemez. Allah sadece cebrailin vahiy getirmesi ile yazdırır. İşte Allah bunu haber veriyor).

94. (Ve Allah şöyle diyecektir): "İşte şimdi Bize yapayalnız geldiniz, tıpkı sizi ilk yarattığımız gibi; ve (hayatta iken) size bahşettiğimiz her şeyi arkanızda bıraktınız. Kendinizle ilgili olarak Allaha ortak koştuğunuz o şefaatçilerinizi yanınızda görmüyoruz! Gerçek şu ki, sizin (dünyadaki hayatı nız ile) aranızdaki bütün bağlar artık kesilmiştir ve bütün eski dostlarınız sizi terk etmiştir!"

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰىۜ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِۚ
وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًاۜ ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ
الْعَزٖيزِ الْعَلٖيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذٖي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فٖي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌۜ
قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْزَلَ مِنَ
السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًاۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍۜ اُنْظُرُٓوا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكُمْ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَنٖينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدٖيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ
تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌۜ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾

95. Şüphesiz Allah, tohumu ve çekirdeği çatlatan dır, ölüden diriyi çıkaran, diriden de ölüyü çıka randır. İşte Allah budur. O halde (haktan) nasıl dönersiniz!

[bk. 7/54; 36/37-40; 91/3-4; 92/1-2; 93/1-2]

96. O, sabahı aydınlatandır. O, geceyi dinlenme zamanı, güneş ve ayı (vakitlerin tayini için) birer hesap ölçüsü kılmıştır. İşte bu, azîz olan (ve her şeyi) pek iyi bilen Allah'ın takdiridir/ ölçüsüdür.

.

97. O, karanın ve denizin karanlık larından yolunuzu bulmanız için size yıldızları var edendir. Bilen bir kavim için biz ayetleri birer birer açıkladık.

98. O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (Sizin için) Bir karar (kalış) ve emanet (olarak konuluş) yeri vardır. Biz âyet lerimizi anlayan kimseler için açıkça bildirdik. **(karar kılma kalış yeri dünya emanet diye tabir edilen ise kabir veye kabir olmasada dünyada ölü olarak beklemektir . Bu konuda herkes delilsiz başka birşeyler demişlerdir .**

[krş. 2/28; 11/7; 40/11]

99. Gökten su indiren O'dur. Sonra Biz onunla her çeşit bitkiyi çıkarırız. O bitkiden bir filiz, ondan da büyüyüp birbirinin üstüne binmiş taneler, ba şaklar çıkarırız. Hurma tomurcukların dan sarkan salkımlar, üzüm, zeytin ve nar bahçeleri yetiştiririz. Bunlardan kimi birbirine benzer, kimi benzemez. Her birinin meyvesine, bir ilk meyve verdiğinde bir de tam olgunlaştıkları zaman bakın! Elbette bütün bunlarda iman edecekler için alınacak birçok dersler vardır.

100. Bir de cinleri, (görünmeyen var lıkları) Allah'a ortak koştular. Hâlbuki onları O yaratmıştır. Bilmeden O'na oğullar ve kızlar isnat ettiler. Hâşâ O, onların ileri sürdüğü niteliklerden uzaktır ve şanı yücedir!

101. O, göklerin ve yerin eşsiz yaratı cısıdır. O'nun sahibesi (eşi)olmadığı halde nasıl çocuğu olabilir! Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi hakkıyla bilen O'dur.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُۚ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكٖيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُۘ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَۚ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَٓاءَكُمْ بَصَٓائِرُ مِنْ
رَبِّكُمْۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَٓا اَنَا۬ عَلَيْكُمْ
بِحَفٖيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ
وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۚ لَٓا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ
مَٓا اَشْرَكُواۜ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفٖيظاًۚ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكٖيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذٖينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا
اللّٰهَ عَدْواً بِغَيْرِ عِلْمٍۜ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْۖ ثُمَّ
اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾
وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَاۜ قُلْ
اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْۙ اَنَّهَٓا اِذَا جَٓاءَتْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٔدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ
يُؤْمِنُوا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فٖي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

102. İşte Rabbiniz Allah O'dur. O'ndan başka ilah yoktur. O, her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O'na kulluk edin, O herşeye vekildir (güvenilip dayanılacak tek varlık O'dur). ***Bundan anlaşılıyor ki kim, Allah'ın yanısıra kime ve neye kulluk ederse, yani taparcasına ona sarılırsa o, onun rabbi veya ilâhı durumundadır. Mü'min ancak Allah'a kulluk eder, Rab olarak da ancak Allah'ı tanır ve ancak O'nun emirlerine uygun yaşamakla hayat bulur). [bk. 1/4; 9/31; 40/62; 41/30; 46/13]***

103. Gözler O'nu göremez; halbuki O, gözleri görür. O, eşyayı pek iyi bilen, her şeyden haber dar olandır.

104. (Doğrusu) size Rabbiniz tarafından basiret ler (idrak kabiliyeti) verilmiştir. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kimde kör olursa zararı kendinedir. Ben üzerinize bekçi değilim.

105. İşte biz böylece âyetleri çeşit çeşit açıklayıp şekilden şekile çeviri riz. O kadar ki, «sen okumuş öğrenim yapmışsın» derler; biz de Onu (Ku'ân'ı) bilip anlayabilen bir kavme açıklayalım (diye çeşitli açıklamalar yapıyoruz).

106. Rabbinden sana vahyolunana uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşrik lerden yüz çevir.

107. **Allah zorlayıcı (cebri) bir düzen koysaydı, onlar ortak koşmazlardı. Biz seni onların üzerine bir bekçi kıl madık. Sen onların vekili de değilsin.**

108. (Onların) Allah'ın yanısıra yalvar dıklarına sövmeyin ki, onlar da bilme yerek taşkınlıkla Allah'a sövmesinler! Sanki Biz, her ümmete yaptıkları işi böyle süslü gösterdik de (sapıtıyor lar); Sonunda (herkesin) dönüşü ancak rablerinedir. O, onlara (dünya da) yaptıklarını bütün ayrıntılarıyla anlata caktır.

Sanki için bakara 7. Ayetin notuna bakınız.

109. Eğer kendilerine bir mu'cize gelir se ona mutlaka inanacaklarına olanca güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mu'cizeler ancak Allâh'ın yanında dır." Hem bilir misiniz o (mu'cize) gel miş olsa da onlar yine inanmazlar?

110. Gönüllerini ve ba kışlarını (Bu gelen ayetlerle bakış açılarını iyi liye doğru) deyiştirdiğimiz halde, önceden de olduğu gibi buna da (gereği gibi) iman etmiyorlar. (Böy lece) O (Allah) onları azgınlıkları içinde bocalar halde bırakır.

(müdahale edici olmaz).

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَٓا اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ
زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا
يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٔدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِي
حَكَمًا وَهُوَ الَّذِٓي اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا
وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ
اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا مِمَّا
ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

111. Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi top layıp karşılarına getirseydik, Allah zorlayıcı bir güç kullanmadıkça yinede inanacak değil ler di; fakat çokları bunu bilmezler.

[krş. 6/124; 17/92; 25/21]

112. Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytan düşmanlarını bildirdik. (Bunlar), aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıl darlar. Rabbin zorlayıcı (cebri) düzen koysay dı, onu da yapamazlardı. Artık onları uydur dukları şeylerle baş başa bırak .

(Cealeyi daha öncede Kadı Abdul cebbar ve cübbai F .Razi tefsirinde, cilt 8 sayfa 543 te vermiştik . Ceale değişik manalara gelir .Bildirme anlmıda vardır).

113. Bir de (şeytanlar), ahirete inan mayanların gönülleri bu yaldızlı söz lere meyletsin, onlardan hoşlansınlar ve işleyecekleri günahları işlesinler diye (bu fısıldamayı yaparlar).

114. (De ki): Allah'dan başka bir ha kem mi arayacağım? Halbuki size Kitab'ı açık olarak indiren O'dur. Ken dilerine kitap verdiğimiz kimseler, Kur'an'ın gerçekten Rabbin tarafından indirilmiş olduğunu bilirler. Sakın şüp heye düşenlerden olma!

115. Rabbinin sözü, doğruluk ve ada let bakımından tamamlanmıştır.O'nun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O işitendir, bilendir.

116. Yeryüzünde bulunanların çoğu na uyacak olursan, seni Allah'ın yolun dan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbi olmaz, yalandan başka söz de söylemezler.

117. Muhakkak ki senin Rabbin, evet O, kendi yolundan sapanı en iyi bilen dir. O, doğru yolda gidenleri de iyi bilendir.

118. Allah'ın âyetlerine inanıyorsanız, üzerine O'nun adı anılarak kesilenler den yeyin.

(sahabe Mekke müşrikleri, Allah'ın adını anıp kestikleri etleri yemediği için bu ayet geldi. (Mekke müşrikleri sadece senenin bir kısmında putlar namına kurban keser, diyer zamanlarda Allah namına keserlerdi).

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا
لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ
﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ
يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ
لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ
نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا
لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾
وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ
اللَّهِ ۘ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

119. Üzerine Allah'ın adı anılıp kesilenden yememenize sebep ne? Oysa Allah, çaresiz yemek zorunda kaldığınız dışında, haram kıldığı şeyleri size açıklamıştır. Doğrusu bir çokları bilgisizce kendi kötü arzularına uyarak saptırıyorlar. Muhakkak ki Rabbin haddi aşanları çok iyi bilir.

120. Günahın açığını da gizlisini de bırakın! Çünkü günah işleyenler, yaptıklarının cezasını mutlaka çekeceklerdir.

121. Üzerine Allah'ın adı anılmayıp (başkasının adı anıldığı için) fısk olduğu muhakkak (belli) olan şeylerden yemeyin! Ve şeytanlar kendi dostlarına,sizi (iyi ve kötüyü belirleme konusunda) tartışmaya çekmeyi telkin ederler!

Ve eğer onlara uyarsanız,. Kuşkusuz siz Allah'tan başkasına ilahlık yakıştırmış olursunuz.

**Yada"Üzerine Allah'ın adı anılmayan şeylerden yemeyin, muhakkak bu fısktır. Fakat butür bir çeviri dil açısından problemlidir.Şöyle ki:Bu ibareyi oluşturan iki cümleden birincisi fiil ikincisi ise isim cümlesidir.Bu ikisinin arasında bağlaç bulunmaktadır. Dilde farklı türde iki cümleyi bir birine atfetmek hoş karşılanmamıştır.Buda iki cümle arasındaki vav'ın atıf yada başlangıç vavı olma seçeneğini zayıflatmaktadır.Geriye vavın hal olma seçeneği kalmaktadır ki , bu en isabetli seçenektir ve tercihimizde bu gerekçeye dayanmaktadır.(Bakınız ıı,322,Krş: Razi) Dahası Burada ifade edilen le Allahtan başkası adına kesilenlerin haram kılındığını ifade eden bu surenin 145. Ayetin arasındaki farklılık da giderilmiş olmaktadır.Bu anlama göre Allah'ın adının anılması deyil Ondan başkası adına kesilmemiş olması yeter şart olarak görülmektedir .
(Bu ayet M islamoğlundan iktibastır.**

122. (Ruhen ve manen) Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir ışık verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkamayacak durumdaki kimse gibi olur mu? Sanki kâfirlere yaptıkları böyle süslü gösterilmiştir. (de inat ediyorlar.)

Sanki için bakara 7. Ayetin notuna bakınız.

123. Ve böylece bütün beldelerde ki büyüklenen kötüleri, orada planladıkları tuzaklardan ötürü haber verdik, (tuzak kurduklarını bildirdik). Artık onlar farkında olmadan kendilerine tuzak kuruyorlar. **(ceale için 25. ayete bakınız).**

124. Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: 'Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar kesin olarak inanmayacağız.' Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle Allah katından bir aşağılama ve çok şiddetli bir azap isabet edecektir.

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِۚ وَمَنْ يُرِدْ
اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقاً حَرَجاً كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي
السَّمَٓاءِۜ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقٖيماًۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمٖيعاًۚ يَا مَعْشَرَ
الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِۚ وَقَالَ اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمْ مِنَ الْاِنْسِ
رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَٓا اَجَلَنَا الَّذٖٓي اَجَّلْتَ
لَنَاۜ قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ
رَبَّكَ حَكٖيمٌ عَلٖيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلّٖي بَعْضَ الظَّالِمٖينَ بَعْضاً
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَۚ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتٖي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ
هٰذَاۜ قَالُوا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرٖينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ
يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

125. (İman eden kimse için) Allah onun imanda sebat etmesini istediği zaman, onun göğsünü İslam'a açar. (İnkârda inat edene gelince) Kimde delaleti isterse onun göğsünü göğe çıkıyormuş gibi daraltır. Allah (gereği gibi) iman etmiyenleri iğrençlik içinde bırakır.
***Ali Cübbai evvelki 117. ayetin devamında, Allah'ın bu şekilde ifade ettiğini ve Tegabun suresinin 11. ayetini ve Ankebut suresinin 69. ayetini delil olarak gösteriyor.(Tefsir-i Kebir, 10. Cilt, Sayfa 164)**

126. Bu , Rabbinin dosdoğru yoludur. Biz, öğüt alacak bir kavim için âyetleri ayrıntılı olarak açıkladık**.**
(Doğru yol için ölçü, Allah'ın kitabı. Ona uymayan ve onu esas almayan bütün fikir, görüş ve sözler, kimin olursa olsun alınmaz, itibar edilmez.) [bk. 6/153; 14/1; 26/24]

127. O (hayat koordinatlarını Kur'an'a göre belirleye)nlere Rableri katında barış ve esenlik yurdu (cennet) vardır. O (Allah), yaptıklarından dolayı onların dostudur.

128. (Allah,) onların hepsini bir araya topladığı gün, «Ey cinler (şeytanlar) topluluğu! Siz insanlarla çok uğraştınız» der. Onların, insanlardan olan dostları ise:«Ey Rabbimiz! (Biz) birbirimizden yararlandık ve bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık» derler. Allah'ın var etmesiyle,(gücüyle)içinde ebedî kalacağınız yer ateştir. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, bilendir.

Muhammed esed Meali: Allah, onları(n tümünü) bir araya topladığı o gün, "Ey görünmez (şeytani) varlıklar ile yakınlık içinde olanlar! Siz (diğer) bir çok insanı tuzağa düşürdünüz!" (diyecektir). Onlara yakın olan insanlar (ise,) "Ey Rabbimiz! Biz (hayatta) birbirimizin arkadaşlığından yararlandık; ama (artık) süremizin sonuna geldik -Senin bizim için tayin ettiğin sürenin- (ve artık yolumuzun yanlışlığını görüyoruz!)" diyecek ler. (Ama) O, "Sizin yurdunuz ateş olacak, Allah aksini dilemedikçe!" diyecektir. Şüphe yok ki Rabbiniz hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

129. İşte zalimleri, işlemekte oldukları yüzünden, böylece birbirlerinin idaresine girmiş sayarız.

130. Ey cin ve insan toplulukları! Size âyetlerimizi anlatan ve sizi bugününüzün gelip çatacağıyla uyaran sizden peygamberler, elçiler gelmedi mi? (diye sorulacak). (Ey Rabbimiz !) kendi aleyhimize şâhidler olduk, diyecekler. Dünya hayatı onları aldattı da kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şâhidlik ettiler.

131. Gerçek şu ki: Halkı (vahiylerden) habersizken, Rabbin haksızlık ile ülkeleri helâk edici değildir.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ
يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ
كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا
تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا
قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ
الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ
وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا
يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى
شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ
زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

132. Herkes için, yaptığı işe göre, derece derece karşılıklar vardır. Çünkü Rabbin onların yaptık larından habersiz değildir.

133. Rabbin zengindir (hiçbir şeye muhtaç değildir, her şey O'na muhtaçtır), rahmet sahi bidir. Uygun görürse sizi yok eder ve sizi başka bir toplumun soyundan yarattığı gibi sizden sonra da yerinize uygun bir toplumu yaratabilir.

134. Şüphe yok ki size vaat edilen o (hesaplaşma) mutlaka gelecektir ve siz onun önüne geçemezsiniz.(ondan kaçamayacaksınız)!

135. De ki: Ey kavmim! Elinizden ge leni yapın! Ben de yapacağım! Yur dun (dünyanın) sonunun kimin lehine olduğunu yakında bileceksiniz. Ger çekten, zalimler iflah olmazlar .

136. Allah'ın yarattığı ekinlerle hay vanlardan Allah'a pay ayırıp zanların ca, bu Allah'a, bu da ortaklarımıza (kutsadıklarımıza) dediler. Ortakları için ayrılan Allah'a ulaşmıyor, fakat Allah için ayrılan ortaklarına ulaşıyor! Ne kötü hüküm veriyorlar**?**

[bk. 5/103; krş. 16/56]

137. Böylece onların (Tanrı adına hüküm veren) ortakları, çocuklarını öldürmeyi bile müşriklerin çoğuna iyi bir şeymiş gibi gösterdiler. Böy lece onları mahvettiler ve dinlerini karıştırıp bozdular. Allah onları ken di iradelerine bırakmasaydı bunu yapamazlardı. Öyle ise onları uy durdukları ile başbaşa bırak!

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَٓا اِلَّا مَنْ
نَشَٓاءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ لَا
يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَٓاءً عَلَيْهِ سَيَجْزٖيهِمْ بِمَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ١٣٨ وَقَالُوا مَا فٖي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ مَيْتَةً
فَهُمْ فٖيهِ شُرَكَٓاءُ سَيَجْزٖيهِمْ وَصْفَهُمْ اِنَّهُ حَكٖيمٌ
عَلٖيمٌ ١٣٩ قَدْ خَسِرَ الَّذٖينَ قَتَلُوٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَٓاءً عَلَى اللّٰهِ قَدْ
ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدٖينَ ١٤٠ وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْشَاَ جَنَّاتٍ
مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
كُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهٖ
وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفٖينَ ١٤١ وَمِنَ الْاَنْعَامِ
حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ١٤٢

138. Onlar, (asılsız iddialarda bulunarak) dediler ki: “Bunlar yasaklanmış hayvanlar ve ekinlerdir. Onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez. (Şunlar da) sırtları (binilmesi ve yük yüklenmesi) yasaklanmış hayvanlardır.” Bir kısım hayvanları da keserken üzerlerine Allah'ın adını anmazlar. (Bütün bunları) Allah'a iftira ederek yaparlar. Bu iftiraları sebebiyle Allah onları cezalandıracaktır.

139. Dediler ki: «Şu hayvanların karın larında olanlar yalnız erkeklerimize aittir, kadınlarımıza ise haram kılın mıştır. Şayet (yavru) ölü doğarsa,o za man (kadın erkek) hepsi onda ortak tır.»Allah bu değerlendirmelerinin ce zasını verecektir. Şüphesiz ki O hik met sahibidir, hakkıyla bilendir.

140. Bilgisizlikleri yüzünden beyinsiz ce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızkı, Allah' a iftira ederek haram kılanlar, muhakkak ki ziyana uğramışlardır. Onlar gerçekten sapmışlardır ve doğru yolu bulacak da değillerdir.

141. Çardaklı ve çardaksız (üzüm) bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurma ları, ekinleri, birbirine benzer ve ben zemez biçimde zeytin ve narları yara tan O'dur. Herbiri meyve verdiği za man meyvesinden yeyin.Devşirilip top landığı gün de hakkını (zekât ve sada kasını) verin, fakat israf etmeyin; çün kü Allah israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlardan yük taşıyanı ve tüyünden döşek yapılanları yaratan O'dur. Allah'ın size verdiği rızıktan ye yin, şeytanın ardına düşmeyin; şüphe siz o,sizin için apaçık bir düşmandır.

[krş. 2/168-169]

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ
آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّؤُ۫نِي بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ
الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ
الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ اَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ اِذْ وَصّٰيكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا اَجِدُ فِي مَا اُوحِيَ اِلَيَّ
مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ اِلَّا اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ
دَمًا مَسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ
لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ
ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا
اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا اَوِ الْحَوَايَا اَوْ مَا اخْتَلَطَ
بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

143. (O müşriklerin iddiasına göre dokunulmaz hayvanlar) erkekli dişili sekiz hayvan(hepsi dört cinstir). Bunlardan ikisi koyun, ikisi keçidir.
[Ey peygamber!] Sor bakalım o müşriklere: Allah bunlardan) iki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi, yok sa o iki dişinin rahimlerinde bulunan (yavru)ları mı haram kıldı? Eğer (iddiânızda) doğru kimse ler iseniz, bana bir ilim ile haber verin!'

144. Yine deveden iki, sığırdan iki. De ki: 'İki erkeği mi haram kıldı yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı? Yoksa Allah size bunları emrederken siz şahit mi idiniz?' İnsanları bilgisizce saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir! "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

145. De ki: Bana vahyolunanlar ara sında yiyecek olarak haram kılınmış şunlardan başka birşey göremiyo rum. Leş veya akıtılmış kan yahut domuz eti -ki pisliğin kendisidir. Yada fısk (şirk) işlenerek (amacından sap tırılarak) Allah'tan başkası adına kesi len (kurbanlık) hayvan. Başkasına zarar vermemek ve sınırı aşmamak üzere kim (bunlardan) yemek zorunda kalırsa bilsinki Rabbin bağışlayan ve esirgeyendir.

Mekke müşrikleri senenin bir bölümünde Allahı hiç anmadan direk fısk koşarak putların rızası için kurban keserek şirk koşarlardı.

146. Yahudilere bütün tırnaklı hayvan ları haram kıldık. Sırtlarında yahut bağırsaklarında taşıdıkları yada kemi ğe karışan yağlar hariç olmak üzere sığır ve koyunun iç yağlarını da onla ra haram kıldık. Bu, zulümleri yüzün den onlara verdiğimiz cezâdır. Biz elbette doğru söyleyeniz.

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍۚ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكْنَا وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬نَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍۜ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَأْسَنَاۜ قُلْ
هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَاۜ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ
الْبَالِغَةُۚ فَلَوْ شَاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ
شُهَدَٓاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَاۚ فَاِنْ
شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ
﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا
بِه۪ شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًاۚ وَلَا تَقْتُلُٓوا اَوْلَادَكُمْ مِنْ
اِمْلَاقٍۜ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ
اِلَّا بِالْحَقِّۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

147.Eğer seni yalanlarlarsa deki: Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir.Bununla beraber O'nun aza bı, suçlu kavimlerden uzaklaştırılamaz.

148. Müşrikler diyecekler ki: «Allah kanun larında (zorunlu iman etmeyi) var etseydi ne biz ortak koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de haram kılamazdık.» Onlardan önceki lerde aynı şekilde (peygamberleri) yalanladı lar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki: Yanı nızda bize açıklayacağınız bir bilgi var mı? Siz zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz.

"Kim doğru yola gelmişse, ancak kendi lehine, kim de saparsa kendi aleyhinedir." (17/15) buyurmaktadır.) [krş. 9/105; 41/40]

6 ENAM SURESİ Cüz 8 Sayfa 147

149. De ki: Kesin delil, ancak Allah' ın dır. Allah zorlayıcı(cebri) düzen koy saydı elbette hepinizi doğru yola yöneltirdi.

150. Onlara söyle: Bu haram saydık larınızı, Allah haram ettiğine dair şahidlik edecek olan şahidlerinizi geti rin." Eğer onlar, yalan yere şahidlik ederlerse, sen onlarla beraber bulu nup kendilerini tasdik etme. Âyetlerimi zi yalan sayanların, ahirete inanmıyan ların arzularına tabi olma. Onlar, Rab lerine başkalarını eş tutuyorlar.

151. De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülük lerin açığına da gizlisine de yaklaş mayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتٖيمِ اِلَّا بِالَّتٖي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمٖيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَبِعَهْدِ
اللّٰهِ اَوْفُوا ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ
هٰذَا صِرَاطٖي مُسْتَقٖيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَبٖيلِهٖ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذٖي اَحْسَنَ وَتَفْصٖيلًا
لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾
وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُوٓا اِنَّمَٓا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَٓائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا
وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلٖينَ ﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّٓا
اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّٓا اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذٖينَ يَصْدِفُونَ عَنْ
اٰيَاتِنَا سُٓوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

152. Rüşd çağına erişinceye kadar, yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın; ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücü nün yettiğinden mükellef tutarız. Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa adaletli olun, Allah' a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah size,iyice düşü nesiniz diye bunları emretti.

153. Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yol lar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti.

(151. âyetten buraya kadar olan emirlere "on emir" denilir ki bunlar bütün dinlerde hükmü kesin husus lardır.)

154. Sonra iyilik edenlere yönelik nimetimiz tamama ersin, her şey ayrıntılı biçimde açıklansın, doğru yol kılavuzu ve rahmet olsun diye Musa' ya Tevrat'ı verdik. Olur ki Rablerinin huzuruna çıkacaklarına inanırlar.

155. İşte bu (Kur'an da tıpkı Musaya indirilenler gibi), bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Buna uyun ve Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun ki size merhamet edilsin.

156. "Bizden önceki iki ümmete (Yahudiler ile Hıristiyanlara) kitap indirildi ve biz onların okuduklarından habersiz kaldık" demeyesiniz diye o (Kur'an')ı size indirdi.

157. Yahut: "Eğer bize Kitap indiril seydi, biz onlardan daha çok doğru yolda olurduk." demeyesiniz. İşte size de Rabbinizden açık delil, hidayet ve rahmet geldi. Allah'ın ayetlerini yalan layıp onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden ötü rü, azabın en kötüsüyle cezalandıra cağız.

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَۜ يَوْمَ يَأْتٖي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
اٖيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فٖٓي اٖيمَانِهَا خَيْرًاۜ قُلِ
انْتَظِرُٓوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذٖينَ فَرَّقُوا دٖينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا
لَسْتَ مِنْهُمْ فٖي شَيْءٍۜ اِنَّمَٓا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنٖي
هَدٰينٖي رَبّٖٓي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍۚ دٖينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ حَنٖيفًاۚ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتٖي وَنُسُكٖي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتٖي
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمٖينَۙ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرٖيكَ لَهُۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا۬ اَوَّلُ الْمُسْلِمٖينَ
﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغٖي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍۜ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
اِلَّا عَلَيْهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فٖيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذٖي جَعَلَكُمْ
خَلَٓائِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
فٖي مَٓا اٰتٰيكُمْۜ اِنَّ رَبَّكَ سَرٖيعُ الْعِقَابِۘ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٦٥﴾

158. Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesi ni veya Rabbinin gelmesini yahut Rabbinin bazı alâmetlerinin gelmesini bekliyorlar. Rabbinin bazı alâmetleri geldiği gün, önceden inanmamış yada imanında bir hayır kazanmamış olan kim seye artık imanı bir fayda sağlamaz. De ki: Bek leyin, şüphesiz bizde beklemekteyiz!

159. Dinlerini parça parça edip guruplara ayrı lanlar varya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra Allah onlara yaptıklarını bildirecektir.

[krş. 3/102-103; 30/32]

160. Kim (Allah huzuruna) iyilikle gelir se ona getirdiğinin on katı vardır. Kim de kötülükle gelirse o sadece getirdiği nin dengiyle cezalandırılır. Onlar hak sızlığa uğratılmazlar.

161. De ki: Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine yöneltti. O, ortak koşanlardan değildi.

162. De ki, Şüphesiz benim duam, ibadetim, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir.

163. O'nun ortağı yoktur. Bana sade ce bu emrolundu ve ben(Allah'ın emir lerine) teslim olanların ilkiyim.

[krş. 6/14]

164. De ki: Allah her şeyin Rabbi iken ben ondan başka Rab mı arayaca ğım? Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir. Hiç kimse başkasının suçunu yüklenmez. Sonunda dönü şünüz Rabbinizedir. Ve O, uyuşmaz lığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir.

165. O (Allah), sizi dünyaya mirasçı yapmış ve kiminizi kiminizden derece lerle üstün kılmıştır ki bahşettiği şey ler aracılığıyla sizi imtihan edebilsin. Şüphe yok ki Rabbiniz ceza vermede hızlıdır ve şüphe yok ki O, gerçekten çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِٓ اَوْلِيَٓاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ
قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَٓاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَٓائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا
كَانَ دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَٓا اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ
﴿٥﴾ فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ
عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَٓائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ
ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
فَاُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ
﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا
تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

7. ARAF SURESİ Cüz 8

A'râf sûresi Mekke'de inmiş olup, 206 (ikiyüzaltı) âyettir. 46. ve 48. âyetlerde A'râf'ta yani cennet ve cehennem ehli arasındaki yüksek bir yerde bulunan insanlardan söz edildiği için sûreye bu ad veril miştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif. Lâm. Mîm. Sâd.

2. (Bu), kendisiyle insanları uyarman, inananlara öğüt vermen için sana indirilen bir kitaptır. Artık bu hususta kalbinde bir şüphe olmasın.

3. Rabbinizden size indirilene tâbi' olun ve O'n dan başka birtakım velilere (otoritelere) tâbi' olmayın! (Siz) ne kadar az ibret alıyorsunuz!

7. ARAF SURESİ Cüz 8 Sayfa 150

4. Biz nice kentleri (yaptıkları yüzün den) yok ettik. Azabımız, onları, ya (Lut kavminde olduğu gibi) geceleyin ya da (Şuayip kavmindeki gibi) öğle uykuları sırasında yakalayıverdi. **[krş. 7/97-99; 16/45]**

5. Azabımız onlara geldiğinde çağırış ları,«Biz gerçekten zalim kişilermişiz» demelerinden başka bir şey olmadı.

6. Hem kendilerine elçi gönderilmiş olanları sorguya çekeceğiz, hem de gönderilen elçileri sorguya çekece ğiz.

7. Ve onlara (olup bitenleri) tam bir bilgi ile mutlaka anlatacağız. Biz, on lardan uzak değiliz.

8.O gün tartı haktır.Kimin (sevap) tar tıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

9. Kimin de tartıları hafif gelirse, işte onlar,âyetlerimize karşı haksızlık ettik lerinden dolayı kendilerini ziyana so kanlardır.

10. Doğrusu biz sizi yeryüzüne yerleş tirdik ve orada size geçim vasıtaları verdik.(Ona rağmen) Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere, Âde m'e secde edin! diye emrettik. İblis hariç hepsi secde ettiler. O secde edenlerden olmadı. **[krş. 2/34-39]**

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَۜ قَالَ اَنَا۬ خَيْرٌ مِنْهُۚ خَلَقْتَن۪ي مِنْ
نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ ط۪ينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ
تَتَكَبَّرَ ف۪يهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاَقْعُدَنَّ
لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَق۪يمَۙ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَٓائِلِهِمْۜ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِر۪ينَ
﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُ۫ماً مَدْحُوراًۜ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ
جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٨﴾ وَيَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ
﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُ۫رِيَ عَنْهُمَا مِنْ
سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَا
مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِد۪ينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَٓا اِنّ۪ي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِح۪ينَۙ
﴿٢١﴾ فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۜ وَنَادٰيهُمَا رَبُّهُمَٓا اَلَمْ اَنْهَكُمَا
عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَٓا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿٢٢﴾

12. Allah buyurdu: ‘’Ben sana emretmişken seni secde etmekten alıkoyan nedir’’? (İblis): ‘’Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten yarat tın, onu çamurdan yarattın’’, dedi.

13. Allah: ‘’Öyle ise, «çık oradan! Orada büyük lük taslamak senin haddin değildir. Çık! çünkü sen aşağılıklardansın’’ buyurdu.
14. O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(bak, ben neler yapacağım)" dedi.
15- (Allah:) "Sen zaten gözlenenlerdensin" dedi.
Allah her an herşeyi görmekte ve İblise de diyor ki, sen zaten her an gözlenenlerdensin.

16. İblis dedi ki: ‘’Öyle ise beni azdırmana karşı lık, and içerim ki, ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım’’.

17. «Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım ve sen, onların çoklarını şükredenlerden bulmayacaksın!»de di. ***[krş. 4/118-119; 36/60; 38/76-83]***

18. Allah buyurdu: ‘’Haydi, yerilmiş ve kovulmuş olarak oradan çık! Andol sun ki, onlardan sana uyanlar olursa , seninle beraber onları da cehenneme dolduracağım’’!

19. (Allah buyurdu ki): ‘’Ey Âdem! Sen ve eşin cennette yerleşip dilediği niz yerden yeyin. Ancak şu ağaca yak laşmayın! Sonra zalimlerden olursu nuz’’.

20. Derken şeytan, birbirine kapalı ayıp yerlerini kendilerine göstermek için onlara vesvese verdi ve: ‘’Rabbi niz size bu ağacı sırf melek olursunuz veya ebedî kalanlardan olursunuz diye yasakladı’’, dedi.

21. Ve onlara: ‘’Ben gerçekten sizin iyiliyinizi isteyenlerdenim’’,diye yemin etti.
22. Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesini tattıklarında ayıp yerleri kendilerine göründü. Ve bahçe deki yapraklarından üzerlerini örtme ye başladılar. Rableri onlara: ‘’Ben size o ağacı yasaklamadım mı ve şey tan size apaçık bir düşmandır, deme dim mi’’?(diye nidâ etti.)

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَٓا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرٖينَ ٢٣ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حٖينٍ ٢٤ قَالَ فٖيهَا تَحْيَوْنَ وَفٖيهَا
تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ٢٥ يَا بَنٖٓي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
لِبَاسًا يُوَارٖي سَوْاٰتِكُمْ وَرٖيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٢٦ يَا بَنٖٓي اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ
الشَّيْطَانُ كَمَٓا اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ وَقَبٖيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطٖينَ اَوْلِيَٓاءَ لِلَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٧
وَاِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَٓا اٰبَٓاءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا
قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٢٨
قُلْ اَمَرَ رَبّٖي بِالْقِسْطِ وَاَقٖيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُودُونَ ٢٩
فَرٖيقًا هَدٰى وَفَرٖيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطٖينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ٣٠

23. (Adem ile eşi) Dediler ki: Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden olu ruz.

24. (Allah) buyurdu ki: "(Şeytana uyduğunuz için) buradan (şeytan ve siz) birbirinize düşman olarak çıkın! Sizin için yeryüzünde bir süreye kadar yerleşme ve faydalanma vardır."

[bk. 2/36; 20/123]

25.«Orada yaşayacaksınız,orada öleceksiniz ve oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız» dedi.

[bk. 84/3-5]

26. Ey Âdem oğulları! Size ayıp yerlerinizi örte cek giysi, süslenecek elbise verdik. Takvâ elbise si İşte o daha hayırlıdır. Bunlar Allah'ın âyetlerin dendir. Belki düşünüp öğüt alırlar (diye onları indirdik). **[krş. 7/32]**

27. Ey Âdem oğulları! Şeytan, ana-babanızı,ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten/ bahçeden çıkardığı gibi sizide aldatmasın. Çünkü o ve yan daşları, sizin onları göremeyeceği niz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları, inanmayanların dost larıdır diye bildirdik.

(ceale için en am 25 notuna bakın)

28. Onlar bir edepsizlik yaptıkları za man: «Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti» derler. De ki: Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeylerimi söylüyor sunuz?

29. De ki: "Benim Rabbim (yalnızca) adaleti (doğru olanın yapılmasını) em retmiştir; ve (O sizden) kulluğunuzu göstermek üzere giriştiğiniz her türlü eylemde bütün varlığınızı ortaya koy manızı ve içten bir inançla yalnız ve sadece Ona bağlanarak Kendisine yalvarıp yakarmanızı (ister).Başlangıç ta nasıl sizi yaratan Oysa, döneceği niz kimse de Odur:

30. (Allah)Onların bir kısmını doğru yolda olduklarını kabul eder, bir kısmı da sapık sayılmayı hak eder. Sapıklar, Allah"tan önce şeytanları kendilerine dost / veli edinmiş ve kendilerini doğru yolda görmüş kimselerdir. **[bk. 16/36]**

يَا بَنِي اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا
تُسْرِفُواۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (31) قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ
الَّت۪ٓي اَخْرَجَ لِعِبَادِه۪ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِۜ قُلْ هِيَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ (32) قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِه۪ سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (33) وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
(34) يَا بَن۪ٓي اٰدَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَات۪يۙ
فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (35) وَالَّذ۪ينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ
ف۪يهَا خَالِدُونَ (36) فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِاٰيَاتِه۪ۜ اُو۬لٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَص۪يبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْۙ قَالُٓوا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ
قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِر۪ينَ (37)

31. Ey Âdem oğulları! Her secde yerine (cami ye) vardığınızda güzel elbiselerinizi giyin; yeyin, için, fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf eden leri sevmez.

32. De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları haram kılmak kimin haddine ? De ki: Onlar, dünya hayatında,(hem siz kafirlerin hemde) müminlerin istifadesine sunulmuştur. kıyamet gününde ise müminlerindir. İşte bilen bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

33. De ki: Rabbim ancak açık ve gizli yüz kızartıcı davranışları, kötülüğü ve haksız yere sınırı aşmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi, Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi Ha ram kılmıştır.

34. Her ümmetin bir eceli(belirlenmiş bir süresi) vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar ne de bir an ileri gidebilirler. **(Burda şahıs ölümü değil)**

35. Ey Âdem oğulları! Size kendi içinizden âyetlerimi anlatacak Elçiler gelir de kim (onlara karşı gelmekten) sakınır ve kendini ıslah ederse, onla ra korku yoktur ve onlar üzülmeyecek lerdir.

36. Âyetlerimizi yalanlayanlar ve bü yüklenip onlardan yüz çevirenler var ya, işte onlar ateş ehlidir. Onlar orada süresiz kalacaklardır.

37. Allah'a iftira eden yada O'nun âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir! Onların kitaptaki nasipleri kendilerine erişecektir (yani dünyada kendileri için takdir edilmiş belli bir süre hayat sürecekler).Sonunda elçi lerimiz (melekler) gelip canlarını alır ken«Hani O Allah,ın yanısıra çağırıp, yakarıp medet umduklarınız nere de? »diyecekler.Onlarda «Bizden sıvı şıp gittiler»derler.Ve kâfir olduklarına / bilerek üstünü örttüklerine dair kendi aleyhlerine şahitlik ederler.

قَالَ ادْخُلُوا فٖٓي اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَا حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا
فٖيهَا جَمٖيعًا قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُولٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ اَضَلُّونَا
فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ
٣٨ وَقَالَتْ اُولٰيهُمْ لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٣٩ اِنَّ الَّذٖينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَٓاءِ وَلَا
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فٖي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُجْرِمٖينَ ٤٠ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمٖينَ ٤١ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فٖيهَا
خَالِدُونَ ٤٢ وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرٖي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي هَدٰينَا لِهٰذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَٓا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
وَنُودُٓوا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣

38. (Allah,onlara şöyle der): “Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan toplulukları ile birlikte ateşe girin.” Her topluluk (arkasından gidip sapıklığa düştüğü) yoldaşına lânet eder. Nihayet hepsi orada toplandığı zaman peşlerinden gidenler, kendilerine öncülük edenler için, “Ey Rabbimiz! Şunlar bizi saptırdılar. Onlara bir kat daha ateş azabı ver” derler. “(Allah) buyurur ki: “Her biriniz katmerli azaba müstahaksınız ama bunu bilmi yorsunuz.””

bk. 2/165-167; 34/31]

39. Öncülük edenler sonrakilere(yani kendilerine tabi olanlara) derler ki: Sizin bize bir üstünlüğünüz yok. O hal de sizde yaptıklarınıza karşılık azabı tadın!

40. Bizim âyetlerimizi yalanlayıp da onlara karşı kibirlenmek isteyenler var ya, işte onlara gök kapıları açılma yacak ve onlar, deve iğne deliğine girinceye kadar cennete giremiyecek lerdir! Suçluları işte böyle cezalandırı rız! **Yani cennete girmeleri hiç mümkün olmayacak.**

41. Onlar için cehennem ateşinden döşekler, üstlerine de örtüler vardır. İşte zalimleri böyle cezalandırırız!

42. İman edip de ameli salih işliyen lere gelince, ki hiç kimseye gücünün üstünde bir vazife yüklemeyiz, işte on lar, cennet ehlidir. Orada onlar süre siz kalacaklar.

43. Öyle ki, göğüslerinde kinden ne varsa söküp atarız; altlarından da (ferahlatıcı) ırmaklar akıp durur da onlar şöyle derler: «Bizi bu (yüce sa adete) eriştiren Allah'a hamd olsun ; eğer Allah bizi buna eriştirmeseydi, kendiliğimizden doğruyu bulup eriş miş olamazdık. Andolsun ki Rabbimi zin elçileri hak ile (bize) geldiler, (on lar sadece hakkı ve doğru olanı söyle diler). Onlara : «işleyegeldiğiniz (iyi-yararlı) amellerinize karşılık işte vâris kılındığınız Cennet!» diye seslenile cek.

وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّاۜ قَالُوا نَعَمْۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَۙ ﴿٤٤﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كَافِرُونَۢ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌۚ
وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمٰيهُمْۚ وَنَادَوْا اَصْحَابَ
الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا
صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِۙ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ
بِسِيمٰيهُمْ قَالُوا مَٓا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُلَٓاءِ الَّذِينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍۜ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ النَّارِ
اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَٓاءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ
اللّٰهُۜ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَۙ ﴿٥٠﴾ اَلَّذِينَ اتَّخَذُوا
دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَٓاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَاۙ وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

44-45. Cennetlikler, cehennemliklere: 'Biz Rabbimizin bize vadettiğini gerçek bulduk, Rabbinizin size de vadettiğini gerçek buldunuz mu?' diye seslenirler, 'Evet' derler. Aralarında bir münadi, 'Allah'ın laneti Allah yolundan alıkoyan, o yolun eğriliğini isteyen ve ahireti inkar eden zalimleredir' diye seslenir.

46. İki taraf arasında bir perde ve A'raf üzerinde de hepsini (hem cennetlikleri hem de cehennemlikleri, yüzlerindeki) işaretleriyle tanıyan erler vardır. (Bunlar), henüz cennete girmemiş olan, fakat girmeyi bekleyen, cennet halkına: "selam size!" diye seslenirler.

47. Gözleri cehennem ehli tarafına döndürülünce de: Ey Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğu ile beraber bulundurma! derler.

48. (Yine) A'râf ehli simalarından tanıdıkları birtakım adamlara seslenerek derler ki: «Ne çokluğunuz ne de taslamakta olduğunuz büyüklük size hiçbir yarar sağlamadı.

49. Allah'ın, kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyeceğine dair yemin ettiğiniz kimseler bunlar mı?» (ve cennet ehline dönerek):«Girin cennete; artık size korku yoktur ve siz üzülecek de değilsiniz» (derler).

50. Cehennem ehli, cennet ehline: Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bize verin! diye seslenirler. Onlar da: Allah bunları kâfirlere haram kılmıştır, derler.

51. O kâfirler ki, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler de dünya hayatı onları aldattı. Onlar, bugünleri ile karşılaşacaklarını unuttukları ve âyetlerimizi bile bile inkâr ettikleri gibi biz de bugün onları unuturuz.

[bk. 6/70]

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي
كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ
اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا
رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا
تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي
يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَا اَقَلَّتْ
سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَاَخْرَجْنَا
بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52. Andolsun ki onlara öyle bir kitap getirdik ki, imân edecek bir millete doğru yolu göstermek ve rahmet olmak üzere onu kusursuz bir bilgi ile bir bir açıklayıp (yerli yerince indirdik).

53. (Fakat onlar), Onun tevilinden başka (kıyametin ve azabın gelmesinden başka) bir şey beklemiyorlar. Tevili geldiği (haber verdiği şeyler ortaya çıktığı) gün, önceden onu unutmuş olanlar derler ki: Doğrusu Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler. Şimdi bizim şefaatçılarımız var mı ki bize şefaat etsinler veya (dünyaya) geri döndürülmemiz mümkün mü ki, yapmış olduğumuz amellerden başkasını yapalım? Onlar ciden kendilerine yazık ettiler ve uydurdukları şeyler (ilahlar) da kendilerinden kaybolup gitti.
(Tevil bir işin son bilgisi)

54. Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde (evrede) yaratan, sonra Arş'a istivâ eden,(sınırsız güç ve yönetme makamına kurulan) geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!

55. Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.

56. (Allah'ın mesajlarıyla) belli bir düzene girmiş olan yeryüzünde bozgunculuk yapmayın! (Azabından) korkarak ve (rahmetini) umarak O'na dua edin! Çünkü Allah'ın rahmeti iyilere/iyilik yapanlara her zaman yakındır.

57. Rüzgârları rahmetinin önünde müjde olarak gönderen O'dur. Sonunda onlar (o rüzgârlar), ağır bulutları yüklenince onu ölü bir memlekete sevkederiz. Orada suyu indirir ve onunla türlü türlü meyveler çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Her halde bundan ibret alırsınız.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهٖۚ وَالَّذ۪ي خَبُثَ لَا
يَخْرُجُ اِلَّا نَكِداًۜ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ۟
﴿٥٨﴾ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحاً اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظ۪يمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ
﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ ب۪ي ضَلَالَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّ۪ي وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ
مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَٓاءَكُمْ ذِكْرٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ
وَاَغْرَقْنَا الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْماً عَم۪ينَ۟ ﴿٦٤﴾
وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوداًۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ
اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا
لَنَرٰيكَ ف۪ي سَفَاهَةٍ وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ لَيْسَ ب۪ي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦٧﴾

58. Rabbinin izniyle güzel memleketin bitkisi (güzel) çıkar; kötü olandan ise faydasız bitkiden başka birşey çıkmaz.İşte biz, şükreden bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

Allah Teâlâ bu âyette bir teşbih yapmaktadır: Mümin, toprağı verimli olan güzel memlekete benzetilmiştir ki o hak sözü işitince onu kabul ederek faydalanır ve güzel ameller ortaya çıkar. Münafık da kötü topraklı yere benzetilmiştir ki o, hak sözü işittiği halde onu kabul etmez ve ondan faydalanmaz.

59. Andolsun ki Nuh'u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum.

60. Kavminden ileri gelenler dediler ki: Biz seni gerçekten apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz!

61. Dedi ki: «Ey kavmim! Bende her hangi bir sapıklık yoktur; fakat ben, âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim.

62. Size Rabbimin vahyettiklerini duyuruyorum, size öğüt veriyorum ve ben sizin bilmediklerinizi Allah'tan (gelen vahiy ile) biliyorum.

63. (Allah'ın azabından) sakınıp da rahmete nâil olmanız ümidiyle, içinizden sizi uyaracak bir adam vasıtasıyla size bir zikir(kitap) gelmesine şaştınız mı?»

64. Onu yalanladılar, biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık, âyetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk! Çünkü onlar kör bir kavim idiler. **[krş. 11/24-49]**

65. Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u (gönderdik). O dedi ki: «Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hâla sakınmayacak mısınız?»**[bk. 11/52-60; 41/16; 46/21-25; 51/41-43]**

66. Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: Biz seni kesinlikle bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve gerçekten seni yalancılardan sanıyoruz.

67. «Ey kavmim! dedi, ben beyinsiz değilim; fakat ben âlemlerin Rabbinin gönderdiği bir elçiyim.

7.ARAF SURESİ Cüz 8 Sayfa 158

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ٦٨
أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ٦٩ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٧٠
قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي
فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا
مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ
٧١ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ٧٢
وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٣

68. Size Rabbimin vahyettiklerini duyuruyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm.

69. Sizi uyarmak için içinizden bir adam vasıtasıyla Rabbinizden size bir zikir (kitap) gelmesine şaştınız mı? Düşünün ki O sizi, Nuh kavminden sonra onların yerine sizi (uygarlığa) mirasçı kıldığını, yaratılış bakımından sizi nasıl üstünlüklerle takviye ettiğini hatırlayın . O halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz.»

70. Dediler ki: "Sen, yalnız Allah'a ibadet edelim de atalarımızın kulluk etmekte olduklarını terk edelim diye mi bize geldin? Eğer doğru sözlü isen hadi bizi tehdit ettiğini (azabı) bize getir."

71. (Hud) dedi ki: “Rabbinizin layık gördüğü ürkütücü bir bela ve gazapla kuşatılmış durumdasınız zaten! Şimdi, Allah'ın haklarında hiçbir delil indirmediği, yalnızca sizin ve atalarınızın taktığı (uydurma) isimler hakkın da mı benimle tartışıyorsunuz? (O kaçınılmaz olan azabı) bekleyin öyleyse; doğrusu ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!”

72. Onu (Hud'u) ve onunla beraber olanları rahmetimizle kurtardık ve âyetlerimizi yalanlayıp da iman etmeyenlerin kökünü kestik.

73. Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i(gönderdik).Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil gelmiştir. O da, size bir ayet (mucize) olarak Allah'ın şu devesidir. Onu bırakın, Allah'ın arzında yesin, (içsin); ona kötülük etmeyin; sonra sizi elemverici bir azap yakalar.

وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ
بُيُوتًا فَاذْكُرُوا اٰلَاءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ
٧٤ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ
مِنْ رَبِّهٖ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ٧٥ قَالَ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ٧٦
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧٧ فَاَخَذَتْهُمُ
الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٧٨ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ٧٩ وَلُوطًا
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ٨٠ اِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ٨١

74. Düşünün ki, (Allah) Âd kavminden sonra yerlerine sizi getirdi. Ve yeryüzünde sizi yerleş tirdi: Onun düzlüklerinde saraylar yapıyorsunuz, dağlarında evler yontuyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini hatırlayında yeryüzünde fesatçılar ola rak karışıklık çıkarmayın.

75. Kavminin ileri gelenlerinden büyüklük tasla yanlar, içlerinden zayıf görülen inananlara dedi ler ki: Siz Salih'in, Rabbi tarafından gönderildiği ni biliyor musunuz (emin misiniz)? Onlar da Şüp hesiz biz onunla ne gönderilmişse ona inanan larız, dediler.

76. Büyüklük taslayanlar dediler ki: «Biz de sizin inandığınızı inkâr eden leriz.»

77. Derken o dişi deveyi ayaklarını ke serek öldürdüler ve Rablerinin em rinden dışarı çıktılar da: Ey Salih ! Eğer sen gerçekten peygamberlerden isen bizi tehdit ettiğin azabı getir, dediler.

78. Bunun üzerine onları o (gürültülü) sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü dona kaldılar.

79. Salih (bu dehşetli manzaradan sonra) onlardan yüz çevirdi ve (kendi kendine) şöyle dedi: Ey kavmim! Andolsun ki ben size Rabbimin vah yettiklerini tebliğ ettim ve size öğüt verdim; fakat siz öğüt verenleri sevmi yordunuz.

80. Lût'u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: «Sizden önceki kavimlerden hiçbirinin yapmadığı fuhu şu mu yapıyorsunuz?

81. Çünkü siz, şehveti tatmin için kadınları bırakıp da şehvetle erkekle re yanaşıyorsunuz. Doğrusu siz taş kın bir kavimsiniz.»

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوهُمْ مِنْ
قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ
وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًاۜ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
﴿٨٤﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَۚ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ
تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ
وَتَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَاذْكُرُٓوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا
فَكَثَّرَكُمْۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَٓائِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا
بِالَّذِٓي اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَٓائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّٰى
يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَاۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

82. Kavminin cevabı: Onları (Lût'u ve taraftarlarını) memleketinizden çıkarın; çünkü onlar (güya günahlardan) fazla temizlenen insanlarmış! demelerinden başka bir şey olmadı.

83. Biz de onu ve karısından başka aile efradını kurtardık; çünkü karısı geride kalanlardan (kâfirlerden) idi.

84. Onların üzerine öyle bir yağmur yağdırdık ki; bir bak, işte suçluların sonu nasıl olmuştur.

85. Medyen halkına da kardeşleri Şu'ayb'ı (peygamber) olarak gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Rabbinizden size açık bir delil gelmiştir. Artık ölçüyü ve tartıyı tam yapın. İnsanların mallarını eksiltmeyin. Düzene sokulduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. İnananlar iseniz bunlar sizin için hayırlıdır."

86. "Bir de, inanan herkesi tehditle Allah'ın yolundan dönmeye zorlayarak ve onu eğri göstermeye çalışarak (doğruya götüren) her yolun kıyısında pusuya yatmayın! Ve hatırlayın ki, siz pek az idiniz de (Allah) sizi çoğalttı. Ve bakın ki fesat çıkaranların sonu ne oldu?"

87. Eğer içinizden bir grup benimle gönderilene inanır, bir grup da inanmazsa, Allah aranızda hükmedinceye kadar bekleyin. O hakimlerin en iyisidir.

قَالَ الْمَلَاُ الَّذٖينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَاۤ اَوْ لَتَعُودُنَّ فٖي مِلَّتِنَاۜ قَالَ اَوَلَوْ
كُنَّا كَارِهٖينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فٖي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ اِذْ نَجّٰينَا اللّٰهُ مِنْهَاۜ وَمَا يَكُونُ لَنَاۤ اَنْ نَعُودَ فٖيهَاۤ اِلَّاۤ اَنْ
يَشَاۤءَ اللّٰهُ رَبُّنَاۜ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًاۜ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَاۜ رَبَّنَا
افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحٖينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ
الْمَلَاُ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ
اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فٖي دَارِهِمْ
جَاثِمٖينَۚ ﴿٩١﴾ اَلَّذٖينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فٖيهَاۚ اَلَّذٖينَ
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرٖينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ
يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّٖي وَنَصَحْتُ لَكُمْۚ فَكَيْفَ
اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كَافِرٖينَ ﴿٩٣﴾ وَمَاۤ اَرْسَلْنَا فٖي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّاۤ
اَخَذْنَاۤ اَهْلَهَا بِالْبَأْسَاۤءِ وَالضَّرَّاۤءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ
بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَاۤءَنَا
الضَّرَّاۤءُ وَالسَّرَّاۤءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88. Kavminden ileri gelen kibirliler dediler ki: «Ey Şuayb! Seni ve seninle beraber inananları memleketimizden kesinlikle çıkaracağız veya dinimize döneceksiniz» (Şuayb): İstemesek de mi? dedi.

89. **Allah bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra tekrar ona dönersek Allah'a yalan yere iftira atmış oluruz. Bizim sizin dininize geriye dönmemiz asla mümkün olacak birşey değildir. Bunda da ancak Rabbimiz olan Allahın yardımıyla sabit kalırız. Rabbimizin bilgisi her şeyi kapsamına almıştır. Biz sırf Allah'a dayanırız. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında Sen hak ile hüküm ver. Sen hüküm verenlerin en hayırlısısın."**

90. Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: Eğer Şuayb'e uyarsanız o takdirde siz mutlaka ziyana uğrarsınız.

91. Derken o şiddetli deprem onları yakalayıverdi de yurtlarında diz üstü dona kaldılar. **[bk. 11/84-95]**

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki yurtlarında hiç oturmamış gibiydiler. Asıl ziyana uğrayanlar Şuaybı yalanlayanların kendileridir.

93. (Şuayb), onlardan yüz çevirdi ve (içinden) dedi ki: «Ey kavmim! Ben size Rabbimin gönderdiği gerçekleri duyurdum ve size öğüt verdim. Artık kâfir bir kavme nasıl acırım!»

94. Biz hangi ülkeye bir peygamber gönderdiysek, ora halkını, (peygambere baş kaldırdıklarından ötürü bize) yalvarıp yakarsınlar diye mutlaka yoksulluk ve darlıkla sıkmışızdır.

95. Sonra bu kötü, sıkıntılı, felâketli günlerin yerine düzenli bir devlet hayatı, iyilik bolluk, zenginlik ve refah getirdik. Nihayet çoğaldılar. Başlarına gelen felâketleri, Allah'ın cezalandırması ve imtihanı sayacakları yerde: 'Atalarımız da böyle sıkıntılar ve sevinçli günler, ekonomik darboğazlar ve refah günleri yaşamışlardı. Bunlar tabiî olaylardır' diyerek ikazları hafife aldılar. Biz de onları, farkına varmadıkları bir anda, ansızın, hayal edemeyecekleri bir şekilde yakalayıp işlerini bitirdik. **[krş. 7/130-131]**

Ahmet Tekin mealinden alıntıdır . Bu bir tefsirli meal dir. .

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا
بَيَاتًا وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَ اَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا
يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ
لِلَّذٖينَ يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ
الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓائِهَا وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِرٖينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقٖينَ
﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۬ئِهٖ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدٖينَ ﴿١٠٣﴾
وَقَالَ مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّٖي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٠٤﴾

96. Eğer o ülkelerin halkları iman edip kötülükler den sakınsalardı, göğün ve yerin bereket kapı larını yüzlerine açardık. Fakat yalanladılar, biz de onları işlediklerinin cezasına çarptırdık.

[bk .10/98; 34/34; 37/147-148]

97. Yoksa o ülkelerin halkı geceleyin uyurlarken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98. Ya da o ülkelerin halkı kuşluk vakti eğlenirler ken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

99. Allah'ın planından (azabından) emin mi oldular? Fakat ziyana uğra yan kavimden başkası, Allah'ın pla nından (böyle mühlet vermesinden) emin olamaz.

100. Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne vâris olanlara hâla şu gerçek belli olmadı mı ki: Eğer biz zorlayıcı (cebri) düzen koysaydık onları da günahlarından dolayı mu sibetlere uğratırdık!Biz onların kalp lerini mühürlerdik de onlar (gerçek leri) işitemezlerdi. (Fakat böyle yap madık).

101. İşte o ülkeler; sana onların ha berlerinden bir kısmını anlatıyoruz. Andolsun, elçileri onlara açık delil ler getirmişlerdi. Ama kafirler sanki kalpleri mühürlenmiş gibi gerçek lere peşinen iman etmek istemedi ler . [bk. 11/101-102; 17/15]

(tabaa fiili için bakara 7. Ayet notuna bakın)

102. Onların çoğunda, sözünde dur ma diye bir şey bulamadık. Gerçek şu ki, onların çoğunu yoldan çıkmış bul duk.

103. Sonra onların ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun ve kavmine gön derdik de o ayetleri inkâr ettiler; ama, bak ki, fesatçıların sonu ne oldu!

104. Musa dedi ki: «Ey Firavun! Ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderil miş bir Elçisiyim .

حَقٖيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَٓا اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّۜ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَۜ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ
بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ
فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌۚ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ
لِلنَّاظِرٖينَ۟ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ
عَلٖيمٌۙ ﴿١٠٩﴾ يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْۚ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِرٖينَۙ ﴿١١١﴾
يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلٖيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَٓاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُٓوا
اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبٖينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ
الْمُقَرَّبٖينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ
نَحْنُ الْمُلْقٖينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُواۚ فَلَمَّٓا اَلْقَوْا سَحَرُٓوا اَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَٓاؤُ۫ بِسِحْرٍ عَظٖيمٍ ﴿١١٦﴾ وَاَوْحَيْنَٓا
اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَۚ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَۚ ﴿١١٧﴾
فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَۚ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ
وَانْقَلَبُوا صَاغِرٖينَۚ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدٖينَۚ ﴿١٢٠﴾

105. Allah hakkında gerçekten başkasını söyle memek benim üzerime borçtur. Size Rabbiniz den açık bir mucize getirdim; artık İsrailoğullarını benimle bırak!»

106. (Firavun) dedi ki: Eğer bir mucize getirdiy sen ve gerçekten doğru söylüyorsan onu göster bakalım.

107. Bunun üzerine Musa asasını yere attı. O hemen apaçık bir yılan oluverdi!

108. Ve elini (cebinden) çıkardı. Birden bire o da seyredenlere bembeyaz görünüverdi.

109- 110. Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: Bu çok bilgili bir sihirbazdır. Sizi yurdunuzdan çıkar mak istiyor. Ne buyurursunuz?

111- 112. Dediler ki: Onu da kardeşini de beklet;şehirlere toplayıcılar(memur lar) yolla.Bütün bilgili sihirbazları sana getirsinler.

113. Sihirbazlar Firavun'a geldi ve: Eğer üstün gelen biz olursak, bize kesin bir mükâfat var mı? dediler.

114. (Firavun): Evet hem de siz mut laka yakınlarımdan olacaksınız, dedi.

115. (Sihirbazlar), Ey Musa senmi (önce) atacaksın, yoksa atanlar bizmi olalım? dediler.

116. «Siz atın» dedi. Onlar atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları korkuttular ve büyük bir sihir göster diler.

117. Biz de Musa'ya, «Asanı at!» diye vahyettik. Bir de baktılar ki bu, onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor.

118. Böylece gerçek ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları yok olup gitti.

119. İşte Firavun ve kavmi, orada yenildi ve küçük düşerek geri döndü ler.

120. Sihirbazlar ise secdeye kapandılar.

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِه۪ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ
فِي الْمَد۪ينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَٓا اَهْلَهَاۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾
لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَع۪ينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُٓوا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا
تَنْقِمُ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَٓاءَتْنَاۜ رَبَّنَٓا اَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِم۪ينَۚ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَۜ قَالَ
سَنُقَتِّلُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَنَسْتَحْي۪ نِسَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَع۪ينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُواۚ اِنَّ الْاَرْضَ
لِلّٰهِۙ يُورِثُهَا مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٨﴾
قَالُٓوا اُو۫ذ۪ينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَاۜ قَالَ
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ
بِالسِّن۪ينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

121, 122. «Musa ve Harun'un Rabbi olan âlem lerin Rabbine inandık» dediler.

123. Firavun dedi ki: «Ben size izin vermeden ona iman mı ettiniz? Bu, hiç şüphesiz şehirde, halkını oradan çıkarmak için kurduğunuz bir tuzaktır. Ama yakında (başınıza gelecekleri) göreceksiniz!

124. Mutlaka ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazla ma keseceğim, sonrada hepinizi asacağım!»

[krş. 5/33; 20/71]

125-126. Onlar: Biz zaten Rabbimize döneceğiz. Sen sadece Rabbimizin âyetleri bize geldiğinde onlara inan dığımız için bizden intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Bize bol bol sabır ver, müslüman olarak canımızı al, dediler. ***[bk. 5/59; 9/74; 12/106 ve açıklaması; 20/70-74; 26/46-49; 85/4-8]***

127. Firavun'un kavminden ileri gelen ler dediler ki: Musa'yı ve kavmini, seni ve ilahlarını bırakıp yeryüzünde boz gunculuk çıkarsınlar diye mi bıraka caksın? (Firavun):«Biz onların oğulla rını öldürüp, kadınlarını sağ bırakaca ğız. Elbette biz onları ezecek üstün lükteyiz» dedi

.

128. Musa kavmine dedi ki: «Allah' tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından hak edeni ona vâris kılar. Sonuç (Allah'tan korkup gü nahtan) sakınanlarındır.»

129. Kavmi ona: "Biz, sen gelmeden önce de çok eziyet çektik, geldikten sonra da!" dediler. (Musa cevaben:) "Belki de, Rabbiniz düşmanınızı yok edip yeryüzüne sizi varis kılacak ve sonra sizin nasıl (ve neler) yaptığını za bakacak!"

130. Andolsun ki, bizde Firavun'a uyanları ders alsınlar diye yıllarca ku raklık ve mahsül kıtlığı ile cezalandır dık. **[krş. 2/49-50]**

فَاِذَا جَٓاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهُۜ اَلَٓا اِنَّمَا طَٓائِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ
مِنْ اٰيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَاۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنٖينَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيَاتٍ
مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمٖينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ
عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ
لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنٖٓي
اِسْرَٓائٖيلَۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ
بَالِغُوهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلٖينَ
﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذٖينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ
الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتٖي بَارَكْنَا فٖيهَاۜ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ بِمَا صَبَرُواۜ وَدَمَّرْنَا مَا
كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

131. Onlara bir iyilik (bolluk) gelince, «Bu bizim hakkımızdır» derler; eğer kendilerine bir fenalık gelirse Musa ve onunla beraber olanları uğursuz sayarlardı. Bilesiniz ki, onlara gelen uğursuzluk Allah katındandır, fakat onların çoğu bunu bil mezler. **[krş. 7/95-96]**

(Buradaki uğursuzluk Allahın imtahan için verdiği kuraklıktır.Yoksa kötülükler Allahtan değildir. Nisa suresi 79 . ayetin notuna bakınız.)

132. Ve dediler ki: «Bizi sihirlemek için ne muci ze getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz.»

133. Bizde ayrı ayrı mucizeler olarak onların üzerine tufan, çekirge, haşere kurbağalar ve kan gönderdik; büyük lük tasladılar ve yinede günahkâr bir kavim oldular.

134. Üzerlerine azap çöktüğü vakit dediler ki: "Ey Musa sana verdiği sö ze dayanarak, bizim için Rabbine dua et! Eğer bu azabı bizden sıyırırsan, andolsun ki, sana kesinlikle iman eder ve İsrail oğullarını seninle birlikte muhakkak göndeririz."

135. Ne zaman ki, onların erişebile cekleri bir süreye (boğulma vaktine) kadar, o iğrenç azabı üzerlerinden kaldırdık, onlar yine yeminlerini bozdu lar (sözlerine durmadılar).

136. Bizde âyetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil kalmaları sebebiyle kendilerinden intikam aldık ve onları denizde boğduk.

137. Hor görülüp ezilmekte olan o kav mide, içini bereketle doldurduğumuz yerin doğu taraflarına ve batı taraf larına mirasçı kıldık. Sabırlarına kar şılık Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz yerine geldi. Firavun ve kavminin yapmakta olduklarını ve yetiştirdikleri bahçeleri helâk ettik.

وَجَاوَزْنَا بِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلٰٓى
اَصْنَامٍ لَهُمْۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَٓا اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌۜ
قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ
فٖيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ
اَبْغٖيكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٤٠﴾ وَاِذْ
اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِۚ
يُقَتِّلُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْۜ وَفٖي ذٰلِكُمْ
بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثٖينَ لَيْلَةً
وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مٖيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعٖينَ لَيْلَةًۚ وَقَالَ
مُوسٰى لِاَخٖيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنٖي فٖي قَوْمٖي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبٖيلَ الْمُفْسِدٖينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ مُوسٰى لِمٖيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُۙ قَالَ رَبِّ اَرِنٖٓي اَنْظُرْ اِلَيْكَۜ قَالَ لَنْ تَرٰينٖي وَلٰكِنِ انْظُرْ
اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰينٖيۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًاۚ فَلَمَّٓا اَفَاقَ
قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٤٣﴾

138. İsrailoğullarını denizden geçirdik, orada kendilerine mahsus birtakım putlara tapan bir kavme rastladılar. Bunun üzerine: Ey Musa! Onların tanrıları olduğu gibi, sen de bizim için bir tanrı yap! dediler. Musa: Gerçekten siz cahil bir kavimsiniz, dedi.

139- Onlar helak olacaklardır. İçinde bulundukları şey yok olacaktır. Bilmeden yaptıkları şey batıldır.

140. Musa dedi ki: Allah sizi âlemlere üstün kılmışken ben size Allah'tan başka bir tanrı mı arayayım?

141. (Ey İsrailoğulları!) Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Onlar size ağır eziyetler çektiriyor, oğullarınızı öldürüp kadınlarınızı (kızlarınızı) sağ bırakıyorlardı. Bu olaylar Rabbinizin size yönelik büyük bir sınavıdır. **[bk. 2/49; 7/127]**

142. (Bana ibadet etmesi için) Musa'ya otuz gece vade verdik ve ona on gece daha ilâve ettik; böylece Rabbinin tayin ettiği vakit kırk geceyi buldu. Musa, kardeşi Harun'a dedi ki: Kavmimin içinde benim yerime geç, onları ıslah et, bozguncuların yoluna uyma.

143. Musa tayin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de Rabbi onunla konuşunca «Rabbim! Bana (kendini) göster; seni göreyim!» dedi. (Rabbi): «Sen beni asla göremezsin. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sende beni göreceksin!» buyurdu. Rabbi o dağa tecelli edince onu paramparça etti, Musa da baygın düştü. Ayılınca dedi ki: Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben teslim olanların ilkiyim.

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتٖي وَبِكَلَامٖيۘ
فَخُذْ مَٓا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْص۪يلاً لِكُلِّ شَيْءٍۚ
فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ سَاُر۪يكُمْ دَارَ
الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذ۪ينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي
الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَاۚ وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلاًۚ وَاِنْ يَرَوْا
سَب۪يلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلاًۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِل۪ينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلاً جَسَداً لَهُ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْد۪يهِمْ سَب۪يلاًۢ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِم۪ينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ ف۪ٓي اَيْد۪يهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّواۙ قَالُوا لَئِنْ لَمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾

144. (Allah) buyurdu ki: "Ey Musa, (Ben mesaj larımla) ve konuşmamla seni insanların başına seçtim; sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol!"

145. Biz ona (Tevrat'a ait) levhalarda, insanlara öğüt olmak üzere her şeyi açık olarak yazdık. “Ona sıkıca yapış. Kavmine de emret, onları en güzel şekliyle tutsunlar. Yoldan çıkanların yurdu nu ne hale getirdiğimi (ibret almanız için) yakın da size göstereceğim” (dedik).

[bk. 19/12]

146. Yeryüzünde haksız yere böbür lenenlere âyetlerimden açıklıyaca ğım. (Fakat) Onlar bütün ayetleri görseler de iman etmiyorlar. Doğru yolu görseler onu yol edinmiyorlar. Fakat azgınlık yolunu görürlerse, hemen ona saparlar. Bu durum, onların âyetlerimizi yalanlamaların dan ve onlardan gafil olmalarından ileri gelmektedir.

147. Halbuki, âyetlerimizi ve âhirete kavuşmayı yalanlıyanların bütün yap tıkları ameller boşa gitmiştir. Onlar, ancak kendi amellerinin cezasını çekeceklerdir.

148. (Tûr'a giden) Musa'nın arkasın dan kavmi, zinet takımlarından, böğü rebilen bir buzağı heykelini (tanrı) edindiler. Görmediler mi ki o, onlarla ne konuşuyor ne de onlara yol göste riyor? Onu (tanrı olarak) benimsediler ve zalim oldular.

149. Pişman olup da kendilerinin ger çekten sapmış olduklarını görünce dediler ki: Eğer Rabbimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsa mutlaka ziyana uğrayanlardan olacağız!

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِه۪ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُون۪ي
مِنْ بَعْد۪يۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَأْسِ اَخ۪يهِ
يَجُرُّهُٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُون۪ي وَكَادُوا يَقْتُلُونَن۪يۘ
فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَٓاءَ وَلَا تَجْعَلْن۪ي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ١٥٠ قَالَ
رَبِّ اغْفِرْ ل۪ي وَلِاَخ۪ي وَاَدْخِلْنَا ف۪ي رَحْمَتِكَۘ وَاَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِم۪ينَ ١٥١ اِنَّ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَر۪ينَ
١٥٢ وَالَّذ۪ينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُواۘ اِنَّ
رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ١٥٣ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ
مُوسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَف۪ي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِلَّذ۪ينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ١٥٤ وَاخْتَارَ مُوسٰى قَوْمَهُ سَبْع۪ينَ
رَجُلًا لِم۪يقَاتِنَاۚ فَلَمَّٓا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِيَّايَۜ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَٓاءُ مِنَّاۚ اِنْ
هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَۜ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَٓاءُ وَتَهْد۪ي مَنْ تَشَٓاءُۜ اَنْتَ
وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِر۪ينَ ١٥٥

150. Musa, kavmine kızgın ve üzgün bir halde dönünce: "Benden sonra arkamdan ne kötü işler yaptınız? Rabbinizin emrini (beklemeyip) acele mi ettiniz?" dedi, (öfkesinden) levhaları yere attı ve kardeşinin başını tutup kendine doğru çekmeye başladı. (Kardeşi): "Anamın oğlu, dedi, bu insanlar beni hırpaladılar, az daha beni öldürüyorlardı. (Ne olur) düşmanları üstüme güldürme, beni bu zalim kavimle beraber tutma!"

151. (Musa da) Ey Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine ka bul et. Zira sen merhametlilerin en merhametlisisin! dedi.

152. Buzağıyı (tanrı diye) benimse yenlere, muhakkak Rablerinden bir öfke ve dünya hayatında bir alçaklık erişecektir! İşte biz iftiracıları böyle cezalandırırız. **[bk. 20/85-97]**

153. Kötülükler yaptıktan sonra ardın dan tevbe edip de iman edenlere gelince, şüphesiz ki o tevbe ve iman dan sonra, Rabbin elbette bağışla yan ve esirgeyendir.

154. Öfkesi dinince Mûsâ, levhaları aldı. Onlardaki yazıda Rablerinden korkanlar için yol gösterme ve rahmet vardı.

155. **Mûsa, (buzağıya tapan arkadaş larından ötürü özür dilemek üzere) tayin ettiğimiz vakitte kavminden yet miş adam seçti. Onları o müthiş dep rem yakalayınca Musa dedi ki: «Ey Rabbim! Uygun görseydin onları da beni de daha önce helâk ederdin. İçi mizden birtakım akletmiyenlerin işle diği (günah) yüzünden hepimizi helâk edecek misin? Bu iş, senin imtahanın dan başka bir şey değildir. Kurduğun düzen gereyi imtahan neticesinde, hak yoldan uzaklaştıklarından dolayı kimini sapık sayarsın , yine bu düzen gereyi sorumluluk bilincinde olan kimseleri de yola gelmiş kabul eder sin. Sen bizim sahibimizsin, bizi bağış la ve bize acı! Sen bağışlayanların en iyisi sin!** **[bk. 2/55]**

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا
هُدْنَٓا اِلَيْكَۜ قَالَ عَذَابٓي اُص۪يبُ بِه۪ مَنْ اَشَٓاءُۚ وَرَحْمَت۪ي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍۜ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذ۪ينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذ۪ي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْج۪يلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهٰيهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَٓائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّت۪ي
كَانَتْ عَلَيْهِمْۜ فَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِه۪ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ مَعَهُۙ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ۟
﴿١٥٧﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنّ۪ي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ
جَم۪يعًا الَّذ۪ي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
يُحْي۪ وَيُم۪يتُۖ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذ۪ي يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِه۪ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِه۪ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

156. Bize, bu dünyada da iyilik yaz, ahirette de. Şüphesiz biz sana yöneldik.» Allah bu yurdu ki: Azap edeceyime koyduğum yasa lara (sünnetullaha) göre azap ederim. Rahme tim ise her şeyi kuşatır. Onu, sakınanlara, zekâtı verenlere ve âyetlerimize inananlara yazacağım.

Allah imtahan konularının önceden levhi mahfuzda yazılı olmadığını söylüyor .

45/29 19/79 36/12 21/94 4/81 3/53.181 Bu sürelerde imtahan konuları ezelden yazılmış olmadığını söylüyor)

(musibet isabet eden herşeye denir. Bütün iyilikler Allahtan kötülükler ise nefsinizdendir . Nisa 79 . ayetin notuna bakınız) .

157. Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmî Peygamber'e uyanlar (var ya), işte o elçi (Kur'anla) onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helâl, pis şeyleri haram kılar. Ağırlıklarını ve üzerlerindeki zin cirleri indirir.O Peygamber'e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen nûr'a (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte kurtulu şa erenler onlardır. **[bk. 2/146]**

158. De ki: “Ey insanlar! Şüphesiz ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir peygamberiyim. Göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. O diriltir ve öldürür. Öyley se Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki doğru yolu bulmuş olası nız.”
[bk. 2/107; 34/28]

159. Musa'nın (görevlendirildiği)kavim içinde hak ile (peygambere gelen vahiy ile)doğru yolu gösteren ve onun ışığı altında adaletle davranan insan lar vardı. **[bk. 2/146]**

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا وَاَوْحَيْنَا اِلٰى
مُوسٰى اِذِ اسْتَسْقٰيهُ قَوْمُهُ اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْئَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ اِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ اِذْ
تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
لَا تَأْتِيهِمْ كَذٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

160. Biz İsrailoğullarını oymaklar halinde oniki kabileye ayırdık. Kavmi kendisinden su isteyince, Musa'ya, «Asanı taşa vur!» diye vahyettik. Derhal ondan oniki pınar fışkırdı. Her kabile içeceği yeri öğrendi. Sonra üzerlerine bulutla gölge yaptık, onlara kudret helvası ve bıldırcın eti ikram ettik. (Onlara dedik ki) «Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yeyin.» Ama onlar (emirlerimizi dinlememekle) bize değil kendileri ne zulmediyorlardı.

(Arapçada inzal nuzul sunmak ikram etme manasınada kullanılır).

161. Onlara denildi ki: Şu şehirde (Kudüs'te) yerleşin, ondan (nimet lerinden) dilediğiniz gibi yeyin, «bağışlanmak istiyoruz» deyin ve kapıdan eğilerek (tevazu içinde) girin ki hata larınızı bağışlayalım. İyilik yapanlara ileride ihsanımızı daha da artıracağız.

[krş. 2/58]

162. Ama (ne yazık ki), onlardan kötülüğe eğilimli olanlar kendilerine söylenen sözü (tahrif edip) başka bir sözle değiştirdiler ve bu yüzden biz de, yaptıkları bütün kötülüklerin karşılığı olarak onların üzerine gökten bir azap (veba) gönderdik.

[krş. 2/59]

163. Onlara, denizin kıyısındaki o kasabanın durumunu (başına gelen felaketi) sor. Hani onlar, Cumartesi gününü ihlal ederek haddi aşmışlardı. Zira tatil yaptıkları Cumartesi günleri balıklar sürüyle geliyor, tatil yapmadıkları (diğer) günlerde ise gelmiyorlardı. Biz onları işledikleri kötülükler sebebiyle işte böyle deniyorduk.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًاۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًاۜ قَالُوا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٦٤
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّٓوءِ
وَاَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
١٦٥ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِئِينَ ١٦٦ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِۜ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِۚ وَاِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٦٧ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اُمَمًاۚ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذٰلِكَۘ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٦٨ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَاْخُذُونَ
عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَاۚ وَاِنْ يَاْتِهِمْ عَرَضٌ
مِثْلُهُ يَاْخُذُوهُۜ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ اَنْ لَا يَقُولُوا
عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِۜ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٦٩ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۜ اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ١٧٠

164. Onlardan bir topluluk: "Allah'ın (yaptıkları yüzünden) kendilerini helak etmek veya şiddetli bir azaba uğratmak istediği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" dedi. (Öğüt verenler de) dediler ki: "Rabbinizin katında sorumlu olmayalım ve (bu bozguncular) belki böylece Allah'a karşı sorumluluk bilincine erişirler diye" (öğüt veriyoruz).

165. Onlar kendilerine yapılan uyarıları unutunca, biz de kötülükten men edenleri kurtardık, zulmedenleri de yapmakta oldukları kötülüklerden ötürü şiddetli bir azap ile yakaladık.

166. Kibirlenip de kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince onlara: Aşağılık maymunlar (dan beter) olun! dedik.

[krş. 2/65; 5/60; 7/163]

(Lafzen maymunlar olun dedik. Mücahit arap dilinde maymunlar olun bir kınamadır. Onun için maymunlardan beter olun anlamındadır demektedir.)

167. (Yahudileşen kavimlere) Rabbin, kıyamet gününe kadar, azabın en kötüsünü yapacak kimseleri üzerleri ne göndereceğini bildirmişti. Senin Rabbin cezayı vermede çok süratli davranır; ama çok affedici, çok merhametlidir de.

(Yahudileşmek kötü fikir ve davranışlarda haddi aşmak zalimliğin en şiddetlisini yapmaktır. Her hangi bir ırkla alakası yoktur .)

168. Onları (Yahudileri) grup grup yeryüzüne dağıttık. Onlardan iyi kimseler de vardır, aksine (inkârda ve isyanda) olanları da vardır. (Biz) belki (doğru yola) dönerler diye onları hem iyiliklerle hem de (kıtlık ve sıkıntı gibi) kötülüklerle imtihan ettik.

169. Nihayet onlardan sonra gelen kötü bir nesil kitaba (Tevrat'a) varis oldu. Şu geçici dünyanın değersiz malını alır ve "(nasıl olsa) biz bağışlanacağız" derler. Kendilerine benzeri bir mal/menfaat gelse onu da alırlar. Peki, Kitap'ta Allah hakkında, gerçek dışında bir şey söylemeyeceklerine dair onlardan söz alınmamış mıydı ve onlar Kitap'takini okumamışlar mıydı? Hâlbuki Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hala akıllanmayacak mısınız?

170. Kitaba sarılanlar (Kur'an'ın hükümlerine göre amel edenler) ve namazı gereği üzere yerine getirenler var ya, o iyilik edenlerin mükâfatını Biz hiç bir zaman zayi etmeyiz.

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا اَنَّهُ وَاقِعٌ
بِهِمْ خُذُوا مَا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
﴿١٧١﴾ وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى شَهِدْنَا
اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾
اَوْ تَقُولُوا اِنَّمَا اَشْرَكَ اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا
فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ
شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَٓاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

171. Bir zamanlar dağı İsrailoğullarının üzerine gölge gibi kaldırdık da üstlerine düşecek san dılar. «Size verdiğimi (Kitab'ı) kuvvetle tutun ve içinde olanı hatırlayın ki korunasınız» dedik.

[krş. 2/93; 4/154]

172. Kıyamet gününde, biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin Âdem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbi niz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şâhit olduk, dediler. **Kurana göre, Mute'al Kudret'in varlığını sezme, algılama yatkınlığı insanda yaratılıştan (fıtratta) var olan bir hususi yettir; sonradan kendini beğenmişlik, nefsine düşkünlük gibi arızi duy gular eliyle ya da yoldan çıkarıcak çevresel etkilerle üzeri örtülebilir, bulandırılabilir olsa da, böyle içsel, sezgisel bir idrak imkanının varlığıdır ki, akıl sahibi her insanı Allahın önünde "kendi hakkında tanıklık yapma"ya yöneltmektedir. Kuranda sık sık görüldüğü üzere,**

Allahın konuşması, söylemesi ya da sorması insanın da cevap vermesi, gerçekte Allahın yaratıcı eylemini ve insanın da buna varoluşsal cevabını, tepkisini dile getirmek için kullanılan temsili ifadeler durumundadır.... .172.ayet ruhlar alemi diye uydurulan safsatalarla hiç alakası yoktur. Adem oğullarının bellerinden çıkan ve ana rahminden doğan insan konu ediliyor .

173. Yahut «Daha önce babalarımız Allah'a ortak koştu, biz de onlardan sonra gelen bir nesildik (onların izin den gittik). Bâtıl işleyenlerin yüzün den bizi helâk edecekmisin?» deme meniz için (Kitap verdik).

174. Belki inkârdan dönerler diye âyetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açık lıyoruz.

175. Onlara (yahudilere), kendisine âyetlerimizden verdiğimiz ve fakat on lardan sıyrılıp çıkan, o yüzden de şey tanın takibine uğrayan ve sonunda azgınlardan olan kimsenin haberini oku.

176. Eğer zorlasaydık elbette onu bu âyetler sayesinde yükseltirdik. Fakat o, dünyaya saplandı ve heve sinin peşine düştü. Onun durumu tıpkı köpeğin durumuna benzer: Üs tüne varsan da dilini çıkarıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte âyetlerimizi yalanlayan kavmin durumu böyledir. Kıssayı anlat; bel ki düşünürler.

177. Âyetlerimizi yalanlayan ve kendi lerine zulmetmiş olan kavmin durumu ne kötüdür!

178. Allah kime(temiz niyetinden dolayı) yol gösterirse, gerçekten doğru yola erişen işte odur. O'nun (inatları yüzünden) sapık saydığı kimselere gelince; işte asıl ziyana uğrayanlar onlardır!

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ
يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾
أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

179. Andolsun ki insanlar ve cinlerin çoğu (yaratılış gayelerine uygun davranmadıkları için) cehennemlik olmayı hak etmiştir. Çünkü böylelerinin akılları vardır hakikatı idrak etmez, gözleri vardır görmez, kulakları vardır hakikat çağrısını işitmez. İşte bunlar (yollarını şaşırmışlık bakımından) hayvan sürüsü gibidirler ve hatta hayvan sürüsünden de beter haldedirler. İşte bunlar tam gafil olanlardır. [krş. 8/22; 25/44; 32/13; 51/56; 67/2; 95/5]

180. En güzel isimler (el-esmâü'l-hüsnâ) Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin. Onun isimleri hakkında eğri yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır.

181. Yarattıklarımızdan, daima hakka ileten ve adaleti hak ile yerine getiren bir ümmet/ topluluk bulunsun. [krş. 2/42]

ALİ İMRAN 104 Sizden hayra davet eden, iyiliği emredip, kötülükten uzaklaştıran bir ümmet oluşsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.

182. Âyetlerimizi yalan sayan kimselere gelince 'onları bir süreç içerisinde yavaş yavaş eriteceğiz de farkına dahi varmayacaklar.

(179. ve182. Ayetler islam oğlundan iktibastır.)

183. Onlara mühlet veriyorum; (pişman olmazlarsa , onların tuzaklarına karşı) benim keydim/ onların entrikalarını başlarına geçiren düzenim daha sağlamdır.

184. Düşünmediler mi ki, arkadaşların da (Muhammed'de) delilik yoktur? O, ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. Göklerin ve yerin hükümranlığına, Allah'ın yarattığı her şeye ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine bakmadılar mı? Peki, bu Kur'an'dan sonra hangi hadise (hangi) söze iman ediyorlar?

186. Allah ın sapık saydığını, kimse doğru yolda göremez (çünkü onlar bilerek inat eden kimselerdir), artık onun için yol gösteren yoktur. Ve onları (pişman olmazlarsa) azgınlıkları içinde şaşkın olarak bırakır.

187. Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O göklere de yere de ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki:Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır; ama insanların çoğu bilmezler.

Cin süresi: 25. De ki: Size söz verilen tehtid (kıyamet ve azap) günü yakınmıdır, yoksa Rabbim onu uzun süreli mi kılmıştır ben bilmem.

قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْسٖي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ وَلَوْ كُنْتُ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِۚ وَمَا مَسَّنِيَ السُّٓوءُۚ اِنْ اَنَا۬
اِلَّا نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذٖي خَلَقَكُمْ مِنْ
نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَاۚ فَلَمَّا تَغَشّٰيهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفٖيفًا فَمَرَّتْ بِهٖۚ فَلَمَّٓا اَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمَا
صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَٓاءَ فٖيمَٓا اٰتٰيهُمَاۚ فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۘ ﴿١٩١﴾ وَلَا
يَسْتَطٖيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ
اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْۜ سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوهُمْ اَمْ اَنْتُمْ
صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ
فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجٖيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٩٤﴾
اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ
اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَاۜ قُلِ ادْعُوا
شُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ كٖيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

188. **De ki: «Ben, Allah'ın koyduğu sünnetullah kanunlarına göre kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek (tabiat üstü bir) güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı. Ben sadece iman eden bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.»**

189. Sizi bir tek nefisten yaratan, ondan da (aynı matrialden) yanında huzur bulsun diye eşini yaratan O'dur. Eşi ile (birleşince) eşi hafif bir yük yüklendi (hamile kaldı). Onu bir müddet taşıdı.Hamileliği ağırlaşınca, Rableri Allah'a: And olsun bize kusursuz bir çocuk verirsen muhak kak şükredenlerden olacağız, diye dua ettiler.

190. Fakat (Allah) onlara kusursuz bir çocuk verince, kendilerine verdiği bu çocuk hakkında Allah'a ortak koştu lar. Allah ise onların ortak koştuğu şeyden yücedir.

191. Kendileri yaratıldığı halde hiçbir şeyi yaratamayanlara mı (Allah'a) ortak koşuyorlar**?**

(Allah'ın yarattıklarını yüceltip ilâhlaştırı yorlar, Allah'a yapılacak tâzimi ona yapıyorlar.) [bk. 2/165]

192. Halbuki ne onlara bir yardım edebilirler ne de kendilerine bir yar dımları olur.

193. Onları doğru yola çağırırsanız, size uymazlar. Çağırmanız da, sus manız da onlar için birdir.

194. Allah ile aranıza koyup yardıma çağırdıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, onları çağırın da size cevap versinler!

195. Onların yürüyecekleri ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var veya görecekleri gözleri mi var yahut işitecekleri kulaklarımı var(neleri var)? De ki: «Ortaklarınızı çağırın, sonra ba na (istediğiniz) tuzağı kurun ve bana göz bile açtırmayın!»

اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذٖي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحٖينَ ١٩٦
وَالَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا يَسْتَطٖيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَٓا
اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٩٧ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوا
وَتَرٰيهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٨ خُذِ الْعَفْوَ
وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلٖينَ ١٩٩ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ٢٠٠
اِنَّ الَّذٖينَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طَٓائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ٢٠١ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ٢٠٢ وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
قُلْ اِنَّمَٓا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَبّٖي هٰذَا بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٣ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ
فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَاَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٢٠٤ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
فٖي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخٖيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلٖينَ ٢٠٥ اِنَّ الَّذٖينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ٢٠٦

196. Doğrusu benim koruyucum bu Kitab'ı (Kur'an'ı) indiren Allah'tır. Çünkü O'dur dürüst olanların koruyucusu.

197. Allah'ile aranıza koyup yardıma çağırdıkları nız ne size yardıma güçleri yeter ne de kendileri ne yardım edebilirler.

198. Onları hidayete çağırırsanız, işitmezler. Onların sana baktıklarını sanırsın, oysa onlar görmezler.

199. (Resûlüm!) Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir. (kendi hallerine bırak).

200. Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işiten dir, bilendir. **[krş. 7/27; 27/24; 35/6]**

.

201. Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayanlara şeytandan bir vesvese dokununca, (şeytana uymazlar). He men gerçeği görürler.

202. (Şeytanların) dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Onlara bir ayet getirmediğin zaman: -Kendin bir ayet yapsaydın! derler. De ki: -Ben, ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım, bu, Rab binizden gelen açık delillerdir. İnanan bir toplum için de yol gösterici ve rahmettir.

204. Kur'an okunduğu zaman onu din leyin ve susun ki size merhamet edil sin.

205. Rabbini, içinden, yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam an, gâfillerden olma!

206. Kuşkusuz Rabbin katındakiler O'na kulluk etmekten kibirlenmezler, O'nu tesbih eder ve yalnız O'na sec de ederler .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِۜ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْۖ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِن۪ينَ ﴿١﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ ا۪يمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَۚ
﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَۜ ﴿٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَر۪يمٌۚ ﴿٤﴾ كَمَٓا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّۖ وَاِنَّ فَر۪يقًا مِنَ
الْمُؤْمِن۪ينَ لَكَارِهُونَۙ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا
يُسَاقُونَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَۜ ﴿٦﴾ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى
الطَّٓائِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِر۪ينَۙ
﴿٧﴾ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَۚ ﴿٨﴾

8. ENFAL SURESİ

Enfâl sûresi, 75 (yetmişbeş) âyettir. 30 ilâ 36. âyetler Mekke'de, diğerleri Medine'de inmiştir.Enfâl, ziyade manasına gelen "nefl" kelimesinin çoğuludur. İslâm dinini savunmak için yapılan savaşlarda elde edilen sevaba ek olarak alınan ganimet malına da "nefl" denil miştir. Sûrenin birinci âyetinde savaştan elde edilen ganimetlerin Allah ve Resûlüne ait olduğu ifade edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Sana savaş ganimetlerinin bölüşümü hakkında soru sorarlar. De ki: “Ganimetler hakkında hüküm verme yetkisi Allah'a ve Resulü'ne aittir. O halde eğer (gerçekten) inanıyorsanız Allah'a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah'a ve Resulü'ne itaat edin.

2. Müminler o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allah'ın âyetleri okunduğunda imanlarını artıran ve yalnız Rablerine dayanıp güvenen kimselerdir.

3. Onlar namazlarını ikame eden ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden(Allah yolunda) harcayan kimselerdir. [bk. 2/3]

4. İşte onlar gerçek müminlerdir. Onlar için Rableri katında nice dereceler, bağışlanma ve tükenmez bir rızık vardır.

5. (Ganimetlerin taksimi konusunda bazılarının rahatsızlığı,) Rabbinin seni hak uğrunda (Bedir'de savaşmak üzere) evinden çıkardığı zamanki duruma benzer. (Bedir savaşına katılmak konusunda da) mü'minlerden bir grup isteksizdi.

6. Hak (yolunda savaş) ortaya çıktıktan sonra sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi (cihad hususunda) seninle tartışıyorlardı.

7. Hatırlayın ki, Allah size, iki taifeden birinin sizin olduğunu vaad ediyordu; sizde kuvvetsiz olanın (ticaret kervanının) sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkı gerçekleştirmek ve (Kureyş ordusunu yok ederek) kâfirlerin ardını kesmek istiyordu.

8. Amaç, günahkârlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı ortadan kaldırmaktır.

8. ENFAL SURESİ Cüz 9 Sayfa 177

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ
مِنَ الْمَلَٓائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ اِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ
﴿١١﴾ اِذْ يُوحِي رَبُّكَ اِلَى الْمَلَٓائِكَةِ اَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
اٰمَنُوا سَاُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ
اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَاَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ
يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ
بَٓاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

9. Hatırlayın ki, siz Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da, ben peşpeşe gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanızı kabul buyurdu.

10. Allah bunu ancak müjde olsun (sevinesiniz) ve kalbiniz bununla yatışsın (güvene ve huzura kavuşsun) diye yapmıştı. Yardım, yalnız Allah katındandır. Allah daima üstün, hüküm ve hikmet sahibidir.

11. Kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyüp yatıştırıyordu. (Susuzluğun oluşturduğu bunalımdan) sizi temizlemek, şeytanın pisliğini(umutsuzluğu) sizden savmak, kalbinizi ikna etmek ve ayaklarınızı pekiştirmek için üzerinize gökten su indiriyordu.

12.Hani Rabbin meleklere: Muhakkak ben sizinle beraberim; imân edenlere (moral vererek) sebatlarını sağlayın, diye vahyetmişti. İnkâr edip duranların kalblerine korku ve dehşet salacağım. Artık (ey mü'minler,) vurun onların boyunlarını vurun, parmaklarını kırın!"

13. Bu söylenenler, onların Allah'a ve Resûlüne karşı gelmelerinden ötürüdür. Kim Allah ve Resûlüne karşı gelirse, bilsin ki Allah, azabı şiddetli olandır.

14. İşte (bu yenilgi size Allah'ın dünyadaki azabı), onu tadın! Ayrıca inkârcılar için (ahirette de) cehennem azabı vardır.

15. Ey inananlar! Ordu halinde savaşmak üzere inkârcılarla karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönüp kaçmayın!

16. Kim o gün savaşmak için bir tarafa çekilmek veya diğer bir birliğe ulaşıp mevzilenmek dışında onlara arka çevirir kaçarsa, şüphesiz ki Allah'ın gazabına uğrar ve varacağı yer de cehennem olur. Orası ne kötü bir yerdir!

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْۖ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰىۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَٓاءً حَسَنًاۜ اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ
﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَٓاءَكُمُ الْفَتْحُۚ وَاِنْ تَنْتَهُوا
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَاَنْتُمْ تَسْمَعُونَۚ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا
لَاَسْمَعَهُمْۜ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَٓا
اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحْيِيكُمْۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَاَنَّهُٓ
اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَٓاصَّةًۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. (Savaşta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü onları;(okları) attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı (onu). Ve bunu, mümin leri güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah işitendir, bilendir.
(Allah öldürdüden maksat, savaş yani cihat Allah'ın emriyle oluyor (Allah müminlere cesaret veriyor), siz onları öldür mediniz ben emrettiğim için (size yardım edip), siz de öldürmüş oluyorsunuz demek isteniyor) .

18. İşte bu böyledir. Allah (her zaman) inkârcı ların tuzaklarını gevşetip işe yaramaz hale getirir.

19. (Ey inkârcılar!) Eğer siz zafer istiyorsanız, işte size zafer (yenildiniz)! Eğer (inananlara saldırmaktan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlı olur. Eğer tekrar savaşa dönerseniz, biz de döneriz. Askeriniz çok da olsa sizden hiçbir şeyi savamaz. Çünkü Allah inananlarla beraber dir. **[kr. 7/179]**

20. Ey inananlar! Allah'a ve O'nun elçisine itaat edin (bağlılık gösterin) ve artık (O'nun mesajını) işitmiş bulun duğunuz halde O'ndan yüz çevirme yin!

21. İşitmedikleri halde işittik diyenler gibi olmayın.

22. Gerçek şu ki, Allah katında yaratıkların en kötüsü (tehlikelisi) aklını kullanmayan sağırlar ve dilsiz lerdir.
(Sağırlardan maksat hakkı işitmiyenler.Dilsizlerden maksat hakkı söylemeyenlerdir.

23. Şayet Allah onlarda bir hayır oldu ğunu bilseydi (inanmak istediklerini görseydi) elbette onlara işittirirdi. Ama onlara (Hakkı) işittirmiş olsaydı bile; yine de yüz çevirenler olarak arkaları nı dönerlerdi (çünkü inanmaya niyet leri yoktu).

24. Ey iman edenler! Size hayat verecek bir şeye çağırdığı zaman Allah'a ve Elçisi'ne cevap verin ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Şüphesiz siz de O'nun huzurun da toplanacaksınız.. **[krş. 2/186]**

25. Bir de öyle bir fitneden sakının ki (yani fitnelere karşı tedbirli olun ki) o, içinizden sadece zulmedenlere eriş mekle kalmaz (umuma sirayet ve hepsini perişan eder).Biliniz ki, Allah' ın azabı şiddetlidir.

وَاذْكُرُٓوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰيكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِه۪ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٢٦ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمَانَاتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
٢٧ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاَنَّ اللّٰهَ
عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظ۪يمٌ ٢٨ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ٢٩ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ ٣٠ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَٓاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَٓا اِنْ هٰذَٓا
اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ٣١ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ
هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ
السَّمَٓاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ٣٢ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَاَنْتَ ف۪يهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ٣٣

26. Ve yeryüzünde (Mekke'de) azınlıkta ve çaresiz olduğunuz; insanların sizi kapıp (esir) götürmesinden korktuğunuz günleri de hatırlayın! Bu halde iken şükredesiniz diye Allah size yer yurt nasip etti, sizi yardımıyla destekledi, sizi temiz ve helâl şeylerle rızıklandırdı.

27. (O halde,) siz ey imana edenler, Allaha ve Elçiye karşı ihanet etmeyin; size verilmiş olan emanetlere (çoluk çocuğa, mallara ve Allah'ın size bahşettiği elçiye) bilerek ihanet etmiş olursunuz!

28. Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan sebebidir ve büyük mükâfat Allah'ın katındadır. **[bk. 63/9]**

29. Ey iman edenler! Eğer Allah'tan sakınırsanız O, size iyi ile kötüyü ayırdedecek bir anlayış verir, suçlarınızı örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allah büyük lütuf sahibidir.

30. Hatırla ki, kâfirler seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri yahut seni (yurdundan) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onların)tuzağını boşa çıkardı. Çünkü Allah tuzakları boşa çıkaranların en iyisidir.
[krş. 3/54; 10/21]

31. Onlara âyetlerimiz okunduğu zaman dediler ki: «(Evet) işittik, biz de gayret göstersek benzerini elbette söyleyebiliriz. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.»
[krş. 6/25]

32. Bir zaman da: Ey Allah'ım! Eğer bu (Kitap) senin katından gelmiş bir gerçekse üzerimize gökten taş yağdır, yahut bize elem verici bir azap getir! demişlerdi.

33. Halbuki sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir.
[bk. 8/24; 49/7]

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا اَوْلِيَٓاءَهُ اِنْ اَوْلِيَٓاؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ
صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَٓاءً وَتَصْدِيَةًۜ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِۜ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَۜ وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا اِلٰى جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَۙ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي
جَهَنَّمَۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوٓا
اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَۚ وَاِنْ يَعُودُوا فَقَدْ
مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ
فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ
اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوٓا اَنَّ
اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْۜ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

34. Onlar Mescid-i Haram'ın velisi(bakıcısı, koruyucusu) olmadıkları halde (müminleri) oradan geri çevirirlerken Allah onlara ne diye azap etmeyecek? Oranın velisi (bakıcısı, koruyucusu) takvâ sahiplerinden başkaları değildir. Fakat onların(müşriklerin) çoğu bunun farkında değildir.

35. Onların Beytin(kabenin) yanındaki Namazlarıda ıslık çalmak ve el çırpmaktan başka bir şey değildir. [Ey müşrikler] İnkâr etmekte olduğunuz şeylerden ötürü şimdi azabı tadın!

(Elçırpmak mecazidir yani yaptığı şeyler boştur anlamındadır.)

Diğer meal: Onların, Kabe'deki namazları hile ve menetmekten başka bir şey değil. İnkarınızdan dolayı azabı tadın.

36. Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Dahada harcayacaklar. Ama sonunda bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlûp olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehenneme toplanacaklardır.

[bk. 2/217; 4/76]

37. Böylece Allah kötüyü iyiden ayırt eder, kötüleri üst üste koyup topluca yığar ve cehenneme yollar. İşte kaybedenler onlardır.

38. İnkâr edenlere, (sana düşmanlıktan) vazgeçerlerse, geçmiş günahlarının bağışlanacağını söyle. Yok geri dönerlerse kendilerinden öncekilerin hali gözlerinin önündedir!

39. Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar ***(yani inancınıza yönelik baskı ve zulüm ortadan kalkıp hayat tam anlamıyla Allah'ın iradesine uygun şekilde yaşanır hale gelinceyekadar)*** o kafirlerle savaşın! Saldırganlık, baskı ve zulüm teşebbüslerine son verdikleri takdirde onlara ilişmeyin. Zaten Allah onların yaptıklarını çok iyi görmektedir.

[bk. 2/193; 3/85; 4/76]

40. Yine de yüz çevirir (düşmanlığa devam eder)lerse, artık bilin ki Allah sizin koruyucunuzdur. O, ne güzel koruyucudur ve ne güzel yardımcıdır!

ENFAL SURESİ Cüz 10 Sayfa 181

وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ اِنْ
كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ
اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ
اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ
وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ
كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ
اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ
الْتَقَيْتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي اَعْيُنِهِمْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

41. Bir de malumunuz olsun ki savaşta elde ettiğiniz ganimetin beşte biri Allah'ındır. Yani Resulullâha, onun akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara (gariplere) aittir. Eğer Allah'a ve iki ordunun karşılaştığı, hak ile batılın iyice açığa çıktığı o Bedir günü kulumuza indirdiğimiz âyetlere iman ediyorsanız, bu hükmü böylece kabul edeceksiniz. Allah her şeye kadirdir.

42. Hatırlayın ki, (Bedir savaşında) siz vâdinin yakın kenarında (Medine tarafında) idiniz, onlar da uzak kenarında (Mekke tarafında) idiler. Kervan da sizden daha aşağıda (deniz sahilinde) idi. Eğer (savaş için) sözleşmiş olsaydınız, sözleştiğiniz vakit hususunda ihtilâfa düşerdiniz. Fakat Allah, gerekli olan (zafer) emrini yerine getirmesi, helâk olanın açık bir delille (gözüyle gördükten sonra) helâk olması, yaşayanında açık bir delille yaşaması için (böyle yaptı). Çünkü Allah hakkıyla işitendir, bilendir.

43. Hatırla ki, Allah, uykunda sana onları(savaş esnasında gözünüze) az gösterdi. Eğer onları sana çok gösterseydi, elbette çekinecek ve bu iş hakkında münakaşaya girişecektiniz. Fakat Allah (sizi bundan) kurtardı. Şüphesiz O, kalplerin özünü bilir.

44. Allah, ortaya çıkması gereken sonucun gerçekleşmesi (inananların zaferi) için savaş alanında karşılaştığınızda onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. (Biliniz ki) bütün işler, Allah'a döndürülecektir.

45. Ey imân edenler! (savaşmak üzere çıkan) düşman topluluğu ile karşılaştığınız vakit, (korkmayın) sebat edin, Allah'ı çokça anın ki kurtuluşa (ve başarıya) eresiniz.

وَاَطٖيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رٖيحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذٖينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَٓاءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحٖيطٌ ﴿٤٧﴾
وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ
الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنّٖي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَٓاءَتِ الْفِئَتَانِ
نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنّٖي بَرٖٓيءٌ مِنْكُمْ اِنّٖٓي اَرٰى مَا لَا
تَرَوْنَ اِنّٖٓي اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَٓاءِ دٖينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ
تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذٖينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبٖيدِ ﴿٥١﴾
كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ
اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

46. Allah ve Resûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Çalım satmak, insanlara gösteriş yapmak ve (insanları)Allah yolundan alıkoymak için yurtlarından çıkanlar (kâfirler) gibi olmayın. Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

48. Hani şeytan onlara yaptıklarını güzel gösterdi de: Bugün insanlardan size galip gelecek kimse yoktur, şüphesiz ben de sizin yardımcınızım, dedi. Fakat iki ordu birbirini görünce ardına döndü ve: Ben sizden uzağım, ben sizin göremediklerinizi görüyorum, ben Allah' tan korkuyorum; Allah' ın azabı şiddetlidir, dedi.

49. O sırada münafıklar ile kalplerinde (inkâr ve şüpheden) hastalık bulunan (bazı yeni Müslüman)lar (sizin zayıflığınıza bakarak): “Bunları dinleri (galip gelmek konusunda) yanılgıya düşürdü” dediler. Oysa (bilmiyorlardı ki) kim Allah'a güvenip dayanırsa Allah, mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

50. Melekler yüzlerine ve arkalarına vurarak ve «Tadın yakıcı cehennem azabını» (diyerek) o kâfirlerin canlarını alırken onları bir görseydin!

51. İşte bu, ellerinizle yaptığınız yüzündendir, yoksa Allah kullara zulmedici değildir.

52. (Bunların gidişatı) tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidişatı gibidir. (Onlar da) Allah'ın âyetlerini inkâr etmişlerdi de Allah onları günahları sebebiyle yakalamıştı. Allah güçlüdür. O'nun cezası şiddetlidir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌۙ ﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ
اٰلِ فِرْعَوْنَۙ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِم۪ينَ ﴿٥٤﴾
اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَۚ
﴿٥٥﴾ اَلَّذ۪ينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ ف۪ي كُلِّ
مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ
بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ
قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَٓاءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَٓائِن۪ينَۚ
﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا سَبَقُواۜ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ
﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِه۪ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَر۪ينَ مِنْ دُونِهِمْۚ
لَا تَعْلَمُونَهُمْۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٦١﴾

.

53. Bu böyledir, çünkü Allah, bir topluma bahşettiği nimeti ve esenliği, o toplum kendi gidişini değiştirmedikçe asla değiştirmez ve (bilin ki) Allah (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

54. (Evet bunların durumu), Firavun ailesi (Firavunu destekleyenlerin) ve onlardan öncekilerin durumuna benzer. Onlar Rablerinin âyetlerini yalanlamışlardı; biz de onları günahlarından ötürü helâk etmiştik ve Firavun ailesini (denizde) boğmuştuk. Hepsi de zalimler idiler.

55. Gerçek şu ki, Allah katında canlıların en kötüsü, hakkı inkara şartlanmış ve sonuç olarak, inanmayan kimselerdir.

56. Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra her defasında hiç çekinmeden antlaşmalarını bozan kimselerdir.

57. Eğer savaşta, onları ele geçirirsen, onları geride kalanlara bir ibret olacak biçimde cezalandır. **krş. 9/5]**

58. (Antlaşma yaptığın) bir kavmin hainlik yapmasından kaygı duyarsan , sen de (onlarla yaptığın ahdi) aynı şekilde bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.

59. İnkâr edenler yakayı kurtardıklarını sanmasınlar. Çünkü onlar (bizi) âciz bırakamazlar.

60. Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah' ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmaz sınız. **[bk. 2/261]**

61. Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et, çünkü O işitendir, bilendir.

وَاِنْ يُر۪يدُٓوا اَنْ يَخْدَعُوكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُۜ هُوَ الَّذ۪ٓي اَيَّدَكَ
بِنَصْرِه۪ وَبِالْمُؤْمِن۪ينَۙ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْۜ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا
فِي الْاَرْضِ جَم۪يعاً مَٓا اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ
بَيْنَهُمْۜ اِنَّهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ
وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِن۪ينَ
عَلَى الْقِتَالِۜ اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ
وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفاً مِنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ
اَنَّ ف۪يكُمْ ضَعْفاًۜ فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ
وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ مَعَ
الصَّابِر۪ينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهُٓ اَسْرٰى حَتّٰى
يُثْخِنَ فِي الْاَرْضِۜ تُر۪يدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَاۗ وَاللّٰهُ يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۜ
وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ
لَمَسَّكُمْ ف۪يمَٓا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا
غَنِمْتُمْ حَلَالاً طَيِّباًۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٦٩﴾

62. Eğer sana hile yapmak isterlerse, şunu bil ki, Allah sana kâfidir. O, seni yardımıyla ve mümin lerle destekleyendir.

63. Ve (Allah), onların (müminlerin) kalplerini bir leştirmiştir. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların gönüllerini birleştiremez din, fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştır dı. Çünkü O, mutlak galiptir, hikmet sahibidir

64. Ey Peygamber! Sana ve sana uyan mümin lere Allah yeter.

65. Ey Peygamber! (Size savaş açanlara karşı) Müminleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa, ikiyüz (kâfire) galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kâfir olanlardan bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar akletmeyen bir kavimdir.

66. Şimdi Allah, yükünüzü hafifletti; sizde zayıflık olduğunu bildi. O halde sizden sabırlı yüz kişi bulunursa, (onlardan) ikiyüz kişiye galip gelir. Ve eğer sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle (onlardan) ikibin kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraber dir. **(Medinede müslümanlar kuvvet kazandığı zaman münafıklar da gösterişte müslüman oldukları için savaşlarda asker sayısını Allah bu şekilde belirledi. Müslümanlar savaş durumuna göre asker sayısını ayar lamaları gerektiği için her iki ayette geçerliliğini koru yor.**

67. Kıran kırana gerçekleşmiş sıcak bir meydan savaşı sonucu değilse, esir almak bir peygambere yaraşmaz. Siz bu dünyanın geçici kazançlarına talip olabiliyorsunuz, ama Allah (sizin için) sonraki hayatın (güzel/iyi olması nı) murad ediyor: çünkü, Allah güçlü dür, hikmet sahibidir.

(Yushine: birşeyin yoğun, güçlü ve şiddetli hali anlamına gelir. Yani savaşın en şiddetli anın yaşandığı durumdur. Onun için sıcak bir savaş 0lmadıkça peygambere tutsak, esir almak yakışmaz deniyor. Klasik mealler bu konuyu yanlış değerlendiriyor. Bedir sürecinin başlangıcı olan bu sürenin 7, 28, 42 ve daha başka ayetlerinde doğrudan ve dolaylı sözü edilen Mekkelilerin kervanına saldırı planlarıyla ilgilidir.

68. Allah tarafından önceden buyrul muş böyle bir ilke olmasaydı aldığınız bütün bu (tutsaklar) yüzünden başını za mutlaka büyük bir azap çökerdi.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten he lâl ve temiz olarak yeyin. Ve Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun.Şüp hesiz ki Allah bağışlayan, merhamet edendir.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ ف۪ٓي اَيْد۪يكُمْ مِنَ الْاَسْرٰىۙ اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ
ف۪ي قُلُوبِكُمْ خَيْراً يُؤْتِكُمْ خَيْراً مِمَّٓا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُر۪يدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَالَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُواۚ
وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدّ۪ينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ م۪يثَاقٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ
كَب۪يرٌۜ ﴿٧٣﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا ف۪ي سَب۪يلِ
اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقّاًۜ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ مِنْكُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
اَوْلٰى بِبَعْضٍ ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٧٥﴾

70. (Öyleyse) ey Peygamber, elindeki esirlere de ki: "Allah yüreklerinizde bir güzellik bulursa, bütün o sizden alınan şeylerden daha güzelini bahşedecektir size: Çünkü Allah, çok esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır.

71. Eğer sana hainlik etmek isterlerse (üzülme, çünkü) daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de Allah onlara karşı sana imkân ve kudret vermişti. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

72. Öte yandan iman eden, zulmün egemen olduğu diyardan göç eden, Allah yolunda mallarıyla çaba gösterip duran kimselere ve (onlara) kol kanat açıp, yardım edenlere gelince; işte bunlar (sahiden) birbirlerinin dostu ve koruyucularıdır. Fakat inanmış oldukları halde (sizin beldenize) göç etmemiş olan kimselere gelince; onların korunup gözetilmesinden hiçbir bakımdan siz sorumlu değilsiniz, ta ki (sizin yanınıza) göç edecekleri vakte kadar. Yine de, dinsel baskılara karşı sizden yardım isterlerse, (onlara) yardım etmek size düşen vazifedir; yeter ki (bu yardım) kendileriyle aranızda andlaşma bulunan bir topluluğa karşı olmasın; çünkü Allah yaptığınız her şeyi görmektedir.

73. Küfredenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur.

74. İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler, (muhacirleri) barındıran ve yardım edenler varya, işte gerçek müminler onlardır. Onlar için mağfiret ve bol rızık vardır.
[bk. 9/100; 59/8-9]

75. Sonradan iman eden ve hicret edip de sizinle beraber cihad edenler de sizdendir. Allah'ın kitabına göre yakın akrabalar birbirlerine(vâris olmağa) daha uygundur. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilendir. **[bk. 9/100; 59/10]**

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَٓاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ٓ اِلَى الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۜ ١
فَس۪يحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِۙ
وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِر۪ينَ ٢ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ٓ اِلَى
النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَر۪ٓيءٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ وَرَسُولُهُۜ فَاِنْ
تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِۜ
وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَل۪يمٍۙ ٣ اِلَّا الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِك۪ينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ
اَحَدًا فَاَتِمُّٓوا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّق۪ينَ
٤ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِك۪ينَ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍۚ
فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَب۪يلَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ٥ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى
يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ٦

9.TEVBE SURESİ Cüz 10

Tevbe sûresi, 129 (yüzyirmidokuz) âyettir. Medine'de inmiştir. 104. âyet tevbe ile ilgili olduğu için sûreye bu isim verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla.

1. Allah ve Resûlünden kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ihtar!
2. (Ey müşrikler! Öyleyse antlaşmanızın bozulduğu şu andan i'tibâren)Yeryüzünde dört ay daha (Zilhicce, Muharrem, Safer, Rebiul'evvel aylarında) rahatça dolaşın. Ama şunu bilin ki siz, Allah'ı aciz bırakamazsınız.Allah hakkı tanımaya yanaşmayan kimseleri, er geç utanç içinde bırakacaktır.
3. Hacc-ı ekber (en büyük hac) gününde Allah ve Resûlünden insanlara bir bildiridir: Allah ve Resûlü müşriklerden uzaktır. Eğer tevbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

Ve eğer yüz çevirirseniz bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz. (Ey Muhammed)! o kâfirlere elem verici bir azabı müjdele!
4. Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden (antlaşma şartlarına uyan) hiçbir şeyi size eksik bırakmayan ve sizin aleyhinize herhangi bir kimseye arka çıkmayanlar (bu hükmün) dışındadır. Onların antlaşmalarını, süreleri bitinceyekadar tamamlayınız. Allah (haksızlıktan) sakınanları sever.
5. Haram aylar (Zilhicce, Muharrem, Safer, Rebiul'evvel) bitince; (antlaşmaya ihanet eden ve öldürmek niyetiyle size saldıran) müşrikleri kıstırdığınız yerde katledin; onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eğer tevbe eder, salatı ikame eder [yani size karşı isyanlardan pişman olurlar ve size destek çıkarlarsa], zekâtı da verirlerse artık yollarını serbest bırakın. Allah bağışlayan, merhamet edendir.

Mümtehine 8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davaranmanızı yasak kılmaz; doğrusu Allah adil olanları sever.
9. Allah, ancak sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalimdir.

6. Müşriklerden biri senden sığınma hakkı isteyecek olursa, ona bu hakkı ver, tâ ki Allah'ın kelâmını [bizzat senden] işitip anlama imkanı bulsun. Sonra da onu güvende olacağı yere (yurduna) ulaştır. Çünkü onlar gerçekleri bizzat görerek öğrenmeye muhtaç kavimdir. Müşriklerle savaş esnasında haram ayları girdiyinden dolayı savaş durduruluyor ve ayetlerede haram ayları bittiyinde savaşı devam ettirdikleri zaman onlara iltimaton olması için bu ayetler iniyor. Fakat onlardan savaşmayıp sığınma hakkı isteyenlerede nasıl davranılacağı emredilmektedir.

9.TEVBE SURESİ Cüz 10 Sayfa 187

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِك۪ينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِه۪ٓ
اِلَّا الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۚ فَمَا اسْتَقَامُوا
لَكُمْ فَاسْتَق۪يمُوا لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٧﴾
كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا ف۪يكُمْ
اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبٰى قُلُوبُهُمْۚ
وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَۚ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَناً
قَل۪يلاً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ ف۪ي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدّ۪ينِۜ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَاِنْ نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ فَقَاتِلُٓوا اَئِمَّةَ الْكُفْرِۙ اِنَّهُمْ لَٓا اَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْماً نَكَثُٓوا
اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُ۫كُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۜ
اَتَخْشَوْنَهُمْۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٣﴾

7. Sizin (ey inananlar) Mescid-i Haramın yakınında kendileriyle bir andlaşma yapmış olduğunuz kimselerin dışında, müşriklerin(Allahtan başkalarına tanrılık yakıştıranların) Allah ve Onun Elçisiyle bir andlaşma sağlamaları nasıl mümkün olabilir ki? (Sizin andlaşma yaptıklarınıza gelince,) onlar size karşı dürüst kaldıkları sürece siz de onlara karşı dürüst olun: çünkü, (unutmayın), Allah, sorumluluk bilinci taşıyanları sever.

8. Nasıl olabilir ki! Onlar size galip gelselerdi, sizin hakkınızda ne ahit, ne antlaşma gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla sizi razı ediyorlar, halbuki kalpleri (buna) karşı çıkıyor .Çünkü onların çoğu yoldan çıkmışlardır .

9. Allah'ın âyetlerine karşılık az bir değeri (dünya malını ve nefsânî istekleri) satın aldılar da (insanları) O'nun yolundan alıkoydular. Gerçekten onların yapmakta oldukları şeyler ne kötüdür!

10. Bir mümin hakkında ne ahit tanırlar ne de antlaşma.Çünkü onlar saldırganların kendileridir.

11. Fakat tevbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse, artık onlar dinde kardeşlerinizdir. Biz, bilen bir kavme âyetlerimizi böyle açıklıyoruz.

12. Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar, ve dininize saldırırlarsa, küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler.

13. Antlaşmalarını bozan, Elçiyi (Mekke'den) çıkarmağa yeltenen ve ilk önce kendileri siz(inle savaş)a başlamış olan bir kavimle savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer gerçekten inanan insanlar iseniz, kendisinden korkmanıza en layık olan Allah'tır.

Mümtehine 8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davaranmanızı yasak kılmaz; doğrusu Allah adil olanları sever.

9. Allah, ancak sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalimdir.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدٖيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنٖينَۙ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْۜ
وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ
اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنٖينَ وَلٖيجَةًۜ وَاللّٰهُ خَبٖيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكٖينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ
اللّٰهِ شَاهِدٖينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۚ
وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ
يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُو۬لٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدٖينَ ﴿١٨﴾
اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ
عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَۢ ﴿١٩﴾ اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْۙ
اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾

14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mümin kavmin kalplerini ferahlatsın.

Mümtehine 8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davaranmanızı yasak kılmaz; doğrusu Allah adil olanları sever.

9. Allah, ancak sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalimdir.

15. Ve onların (müminlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin. Allah kanunlarına (kur'ana) uyanların tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

16. Yoksa siz, Allah içinizden cihad eden ve Allah'tan, Elçisinden ve mü'minlerden başkasını kendisine sırdaş edinmeyenleri bilmeden, bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Allah'a ortak koşanlar, kendi kâfirliklerine bizzat kendileri şahitlik ederken, Allah'ın mescitlerini imar etmeye layık değildirler. Onların bütün işleri boşa gitmiştir. Ve onlar ateşte süresiz kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini; ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı dosdoğru kılan, zekât veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar onarabilir. İşte bunların, hidayete ermiş olanlardan,hak yolda, (İslâm'da) sebat edenlerden olmaları umulur.

19. (Ey müşrikler!) Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad edenlerin imanı ile bir mi tutuyorsunuz? Halbuki onlar Allah katında eşit değillerdir.
"Allah zâlim kavmi (isyanlarındaki ısrarları sebebiyle) (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

20. İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler,rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler. Kurtuluşa erenlerde işte onlardır.

9.TEVBE SURESİ Cüz 10 Sayfa189

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا اٰبَاءَكُمْ
وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَاءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيمَانِ وَمَنْ
يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ اِنْ كَانَ
اٰبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَاَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهِ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ
فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ
الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ
اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

21. Rableri onlara, tarafından bir rahmet ve hoşnutluk ile, kendileri için, içinde tükenmez nimetler bulunan cennetler müjdeler.

22. Onlar orada ebedî kalacaklardır. Şüphesiz ki Allah katında büyük mükâfat vardır.

23. Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) veli (rehber,yardımcı,dost) edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte onlar zalimlerin kendileridir.

Mümtehine 8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davaranmanızı yasak kılmaz; doğrusu Allah adil olanları sever.

9. Allah, ancak sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalimdir.

24. De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız,kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan ve Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili (yani daha değerli) ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. “Allah fasık kavmi (zorla) yola getirmez.”

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

25. Andolsun ki Allah, birçok yerde (savaş alanlarında) ve Huneyn savaşında size yardım etmişti. Hani çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat sizi hezimete uğramaktan kurtaramamıştı.Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonunda (bozularak) gerisin geri dönmüştünüz.

26. Bunun üzerine, Allah, Elçisinin ve inananların içlerine katından bir sükunet indirmiş, görmediğin güçlerle donatmış ve hakkı inkara şartlanan kimseleri azaba uğratmıştı ki, hakkı inkar edenlerin cezası da böyledir zaten!

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا
الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَامِهِمْ هٰذَاۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْن۪يكُمُ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِه۪ٓ اِنْ شَٓاءَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٨﴾
قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَد۪ينُونَ د۪ينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللّٰهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَس۪يحُ ابْنُ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْۚ يُضَاهِؤُ۫نَ قَوْلَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
مِنْ قَبْلُۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾
اِتَّخَذُٓوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَالْمَس۪يحَ ابْنَ مَرْيَمَۚ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُٓوا اِلٰهًا
وَاحِدًاۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

27. Sonra Allah, bunun ardından yine koyduğu kanunlara (kur'ana) uyanların tevbesini kabul eder. Zira Allah bağışlayan, esirgeyendir.

28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, (biliniz ki) Allah kendi yasalarına uyanı kendi lütfundan zengin edecektir. Şüphesiz Allah iyi bilendir, hikmet sahibidir.

29. Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe (gereği gibi) iman etmeyen, Allah ve Resûlünün yasak saydıklarını yasak saymıyan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, teslim olmuş bir halde güvenlik vergisini kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.

(Bu ayette konu cizye yani vergi vermeyenlere şiddet kullanılır. Yoksa iman etmedikleri için şiddet kullanılsaydı kur'anda bir çok ayete ters düşerdi.

30. Yahudiler, Uzeyr Allah'ın oğludur, dediler. Hıristiyanlar da, Mesîh (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir.(Sözlerini) daha önce kâfir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan bâtıla) döndürülüyorlar!

31. (Yahudiler) Allah'ın yanısıra hahamlarını(şeyhlerini); (hıristiyanlar) da rahiplerini ve Meryem oğlu Mesîh'i (İsa'yı) rabler edindiler. Halbuki onlara ancak tek ilâha kulluk etmeleri emrolundu. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

9.TEVBE SURESİ Cüz 10 Sayfa 191

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّٓا اَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٣٢ هُوَ الَّذ۪ٓي اَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَد۪ينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّ۪ينِ كُلِّه۪
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٣٣ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ
كَث۪يرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ اَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ يَكْنِزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ٣٤ يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ
فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا
كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ٣٥
اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا ف۪ي كِتَابِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَٓا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ
الدّ۪ينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا ف۪يهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا
الْمُشْرِك۪ينَ كَٓافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ
كَٓافَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ٣٦

32. Allah'ın nûrunu ağızlarıyla (üfleyip) söndür mek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nûrunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.

Allahın (yol gösterici) nurunu, ışığını,(yani kur'andaki hüküm leri) laf kalabalığıyla söndürmek istiyorlar: Fakat Allah (bunun gerçekleşmesine) izin vermeyecektir, çünkü O, ışığının olanca aydınlığıyla yayılmasına irade etmiştir, hakkı inkar edenler bundan hoşlanmasa da!

33. O Allah ki, müşrikler hoşlanmasa da, istemese de dinini bütün dinler den üstün kılmak için Elçisini doğru yol ve hak din ile göndermiştir.

34. Ey iman edenler! (Bilinizki),haham lardan ve râhiplerden birçoğu insanla rın mallarını haksız yollardan yerler ve (insanları) Allah yolundan engeller ler. Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu, işte onlara elem verici bir azabı müjde le!

35. (Bu paralar) cehennem ateşinde kızdırılıp bunlarla onların alınları, yan ları ve sırtları dağlanacağı gün (onla ra denilir ki): «İşte bu kendiniz için biriktirdiğiniz servettir. Artık yığmakta olduğunuz şeylerin (azabını) tadın!»

36. Gökleri ve yeri yarattığı günde Allah'ın yazısına göre Allah katında ayların sayısı oniki olup, bunlardan dördü haram aylarıdır. İşte bu doğru hesaptır. O aylar içinde (Allah'ın koy duğu yasağı çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin ve müşrikler nasıl sizinle topyekün savaşıyorlarsa siz de onlara karşı topyekün savaşın ve bilin ki Allah (kötülükten) sakınanlarla bera berdir.

اِنَّمَا النَّسٖٓيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذٖينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِؤُا عِدَّةَ
مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُٓوءُ
اَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ٣٧
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا مَا لَكُمْ اِذَا قٖيلَ لَكُمُ
انْفِرُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَضٖيتُمْ
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلٖيلٌ ٣٨ اِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
عَذَابًا اَلٖيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْـًٔا وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ٣٩ اِلَّا
تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذٖينَ كَفَرُوا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ
اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكٖينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذٖينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى
وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ٤٠

37. Aylara yapılan ilave, olsa olsa küfre yapılmış bir ilavedir. İnkârda direnenlerin çarpıtma yönte midir. Bu, Allah'ın haramkıldığı ay sayısına denk getirmek amacıyla bu uygulamayı bir yıl serbest, bir yıl yasak sayıyorlar ve işte bu şekilde Allah'ın yasakladığını meşru görüyorlar.Kötü fikirleri onla ra çok cazip göründü; Zaten Allah kafir kavmi (hakkı tanımaktan kaçınan insanları zorla) doğru yola getirmez.

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

38. Ey iman edenler! Size ne oldu ki, «Allah yolunda savaşa çıkın!» denil diği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi edi yorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.

39. Eğer (çağrıldığınız bu gazâya) elbirlik çıkmazsanız, Allah sizi pek acıklı bir azaba uğratır. Yerinize de başka (itaatli) bir kavmi getirir. Siz Onu (Allahı) hiçbir şeyle zarara uğra tamazsınız. Allah her şeye kâdirdir.

40. Eğer siz ona (Resûlullah'a) yar dım etmezseniz (bu önemli değil); ona Allah yardım etmiştir: Hani ,kâfir ler onu, iki kişiden biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) çıkarmış lardı; hani onlar mağaradaydı; o, arka daşına. Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah ona(sükûnet sağlayan) emniyeti ni indirdi, onu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kâfir olanların sözünü alçalttı.Allah'ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü Allah üstündür,hikmet sahibidir.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
٤١ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ
وَلَٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ٤٢ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ
لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ٤٣ لَا يَسْتَأْذِنُكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ٤٤ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ٤٥ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا
لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا
مَعَ الْقَاعِدِينَ ٤٦ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ
إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٤٧

41. Ey müminler, gerek hafif (süvari), gerek ağırlıklı (piyade) olarak seferber olun ve mallarınızla, canlarınzla Allah yolunda savaşın. Eğer bilirseniz bu, sizin için pek hayırlıdır.

42. Eğer yakın bir dünya malı ve kolay bir yolculuk olsaydı (o münafıklar) mutlaka sana uyup peşinden gelirlerdi. Fakat meşakkatli yol onlara uzak geldi.

Gerçi onlar, «Gücümüz yetseydi mutlaka sizinle beraber çıkardık» diye kendilerini helâk edercesine Allah'a yemin edecekler. Halbuki Allah onların mutlaka yalancı olduklarını biliyor**.**

43. Fakat doğru söyleyenler sana iyice belli olup, sen yalancıları bilinceye kadar onlara niçin izin verdin?Yine de Allah seni affetti

44. Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla canlarıyla savaşmaktan (geri kalmak için) senden izin istemezler. Allah takvâ sahiplerini pek iyi bilir.

45. Ancak Allah'a ve ahiret gününe (gereği gibi) iman etmeyen, kalpleri şüpheye düşüp, kuşkuları içinde bocalayanlar senden izin isterler.

46. Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu; onlara «Oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!» denildi.

47. Eğer içinizde (onlar da savaşa) çıksalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmazdı ve mutlaka fitne çıkarmak isteyerek aranızda koşarlardı. İçinizde, onlara iyice kulak verecekler de vardır.(yani İçinizde onlara 'haber taşıyanlar vardır). Allah zalimleri gayet iyi bilir.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ حَتّٰى جَٓاءَ
الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ ل۪ي وَلَا تَفْتِنّ۪يۜ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُواۜ
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُح۪يطَةٌ بِالْكَافِر۪ينَ ﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُص۪يبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَٓا
اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ
يُص۪يبَنَٓا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَاۚ هُوَ مَوْلٰينَاۚ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَٓا اِلَّٓا
اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِۜ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ
يُص۪يبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِه۪ٓ اَوْ بِاَيْد۪ينَاۘ
فَتَرَبَّصُٓوا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا
اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْۜ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِق۪ينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ
اِلَّٓا اَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِه۪ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ اِلَّا
وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

48. Andolsun onlar (münafıklar) önceden de fit ne çıkarmak istemişler ve sana nice işler (entri kalar) çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi(yani Allah'ın vaat ettiği zafer Mekkenin fethi gerçek leşti) ve onlar istemedikleri halde Allah'ın emri yerini buldu.

49. Onlardan (münafıklardan) bazıları, "Bana izin ver, beni sıkıntıya sokma," diyor. Onlar za ten bu tavırlarıyla sıkıntının içine düşmüşlerdir; (zaten)kafirleri cehennem kuşatacakdır.

50. Eğer sana bir iyilik erişirse, bu onları üzer. Ve eğer başına bir musi bet gelirse, «İyiki biz daha önce ted birimizi almışız» derler ve böbürlene rek dönüp giderler.

51. De ki: «Allah'ın bizim için yazdık ları dışında, bize kesinlikle hiç bir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevek kül etmelidirler.»

musibet ,isabet eden herşeydir. Burada isabet eden olaylar anlatılmaktadır. Deprem, hastalık, Allahın emri ile yapılan savaşlar gibi. (musibet için Nisa 79. Ayet notuna bakınız.

52. De ki: «Bize iki iyiden, (gazilik ve şehidlikten) başka bir şeyin gelmesini mi bekliyorsunuz? (*Boşuna beklemeyin. Zira biz ya Allah yolunda şehit oluruz yada sağ kaldığımız takdirde zafer sevinci yaşa rız).* Oysa biz Allah'ın kendi katından veya elimizle, sizi bir azaba uğratma sını bekliyoruz. Bekleyiniz, doğrusu biz de sizinle birlikte beklemekteyiz.»

53. (Ey peygamber)De ki: "İster gönül lü, ister gönülsüz infak edin, harcama yapın: siz den kabul edilmeyecektir. Çünkü siz fasık, yoldan çıkan bir kavimsiniz!"

54. İnfaklarının (harcamalarının) onlar dan kabul edilmesine engel şudur: Onlar, Allâh'ı ve Rasûlünü inkâr eden lerden oldular; namaza ancak tembel tembel gelirler ve verdiklerini de an cak istemiyerek veriyorlar.

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْۜ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ
وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَاً اَوْ مَغَارَاتٍ
اَوْ مُدَّخَلاً لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِۚ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ
لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَٓا اِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ
رَضُوا مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُۙ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْت۪ينَا
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ وَرَسُولُهُٓۙ اِنَّٓا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا
الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَٓاءِ وَالْمَسَاك۪ينِ وَالْعَامِل۪ينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ
قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِم۪ينَ وَف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَابْنِ
السَّب۪يلِۜ فَر۪يضَةً مِنَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٠﴾
وَمِنْهُمُ الَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌۜ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ
لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِن۪ينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦١﴾

55. Artık onlara (sınamak için verdiğimiz) malla rı ve çocukların çokluğuna şaşırma. (Onlar, bun larla kibir, gurur içindeler) Allah bütün bunlar nedeniyle (tövbe etmedikleri müddetçe) dünya hayatında ya bir bela verecek veya canlarını kendileri inkara saplanmışken alacak.

56. (O münafıklar) mutlaka sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Halbuki onlar sizden değillerdir, fakat onlar (kılıçlarınızdan) korkan bir kavimdir/toplumdur.

57. Eğer sığınacak bir yer yahut (barınabilecek) mağaralar veya (sokulabilecek) bir delik bulsalar dı, koşarak o tarafa yönelip giderlerdi.

58. Onlardan sadakaların (taksimi) hu susunda seni ayıplayanlarda vardır. Sadakalardan onlarada(bir pay) verilir se razı olurlar, şayet onlara sadaka lardan verilmezse hemen kızarlar.

59. Eğer onlar Allah ve Resûlünün kendilerine verdiğine razı olup, «Allah bize yeter, yakında bize Allah'da lüt fundan verecek, Resûlüde. Biz yalnız Allah'a rağbet edenleriz» deselerdi (daha iyi olurdu).

60. Sadakalar Allah'tan bir farz ola rak ancak, yoksullara, düşkünlere, (zekât toplayan) memurlara, gönülleri (İslâm'a) ısındırılacak olanlara, (hürri yetlerini satın almaya çalışan) kölele re, borçlulara, Allah yolunda olana, yolda kalana mahsustur. Allah pek iyi bilendir, hikmet sahibidir.

61. (Yine o münafıklardan)kimileri de: “O, her şeye kulak veriyor (inanıyor)” diyerek peygamberi incitirler. De ki: “O hakkınızda hep iyi sözlere kulak veren biridir. Allah'a iman eder, mü' minlere inanıp güvenir. (O) içinizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Resul'ünü incitenler var ya; işte onlar için acıklı bir azap vardır.”

9.TEVBE SURESİ Cüz 10 Sayfa 196

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْۚ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اَحَقُّ
اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ٦٢ اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّهُ مَنْ
يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَاۜ ذٰلِكَ
الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ٦٣ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ
سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْۜ قُلِ اسْتَهْزِؤُاۚ اِنَّ اللّٰهَ
مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ٦٤ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ
اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُۜ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَ ٦٥ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ
كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْۜ اِنْ نَعْفُ عَنْ طَٓائِفَةٍ مِنْكُمْ
نُعَذِّبْ طَٓائِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَۚ ٦٦ اَلْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍۢ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْۜ نَسُوا اللّٰهَ
فَنَسِيَهُمْۜ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٦٧ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَاۜ
هِيَ حَسْبُهُمْۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌۙ ٦٨

62. (Münafıklar) sizin hoşnutluğunuzu kazanmak ve kendilerini kabullendirmek için Allah'a yemin ederler. Oysa onlar mü'min olsalardı, Allah'ın ve Resulü'nün hoşnutluğunu kazanmayı daha gerekli görürlerdi.

63. Bilmiyorlar mı ki, kim Allah'a ve Resulü'(nün emirleri)ne karşı koymaya kalkarsa ona, içinde süresiz kalmak üzere cehennem ateşi vardır? İşte en büyük aşağılanma budur.

64. Münafıklar, kendileri hakkında, kalplerinde olan şeyleri kendilerine haber verecek bir surenin üzerlerine indirilmesinden çekiniyorlar (ona rağmen alay etmeye devam ediyorlar). De ki: "Siz alay etmeye devam edin. Ama Allah o (içinizdeki söylemekten) çekindiğiniz şeyleri mutlaka ortaya çıkaracaktır."

65. Şayet kendilerine(neden alay ettiklerini) soracak olursan: "Biz sadece lâfa dalmıştık ve aramızda eğleniyorduk" derler.De ki: "Allah'la, O'nun ayetleriyle ve Resulü'yle mi eğleniyordunuz?"

66. (Boşuna) özür dilemeyin. Doğrusu siz inandığınızı (açıkladıktan) sonra küfre saptınız. İçinizden bir topluluğu (tevbeleri sebebiyle) affetsek bile, (diğer) bir topluluğu suç ve günahta (ısrar ettiklerinden) dolayı azaba uğratacağız.

67.Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil), birbirlerindendir. Onlar kötülüğü emreder, iyilikten alıkor ve cimrilik ederler. Onlar Allah'ı unuttular. Allah'da onları unuttu! Çünkü münafıklar fâsıkların kendileridir. (ilâhî buyrukları çiğneyip şer'î hükümleri aşanlardır).

68. Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da kâfirlere de içinde süresiz kalacakları cehennem ateşini vâdetti. O, onlara yeter. Allah onlara lânet etmiştir! Onlar için devamlı bir azap vardır.

9.TEVBE SURESİ Cüz 10 Sayfa 197

كَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُٓوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَاَكْثَرَ اَمْوَالاً وَاَوْلَادًاۜ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذ۪ي خَاضُواۜ اُو۬لٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَاُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰه۪يمَ
وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِۜ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِۚ
فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۢ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُق۪يمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُط۪يعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِد۪ينَ ف۪يهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً ف۪ي جَنَّاتِ عَدْنٍۜ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٧٢﴾

69. (Ey münafıklar! Siz de) sizden öncekiler gibi (yaptınız). Onlar sizden kuvvetçe daha üstün, mal ve evlâtça daha çok idiler. Onlar (dünya malından) paylarına düşenden faydalandılar. İşte sizden öncekiler nasıl paylarına düşenden faydalandıysalar, siz de payınıza düşenden fay dalandınız ve (bâtıla) dalanlar gibi sizde dal dınız. İşte onların amelleri dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Ve onlar ziyana uğrayanların kendileridir.

70. Kendilerinden önce (gelip geçen) Nûh, Âd, Semûd kavimlerinin, ibrahim kavminin, Medyen'in yerli halkının ve altüst olup yıkılan kasabalar halkının haberi bunlara gelmedi mi ? Onlara elçileri açık âyet ve mu'cizelerle gel mişti; (o halde) Allah onlara zulmet medi, ama onlar kendilerine zulme diyorlardı.

71. İnanan erkekler ve inanan kadın lar, birbirlerinin velisi(dostu ve yardım cılarıdır). İyiliği emre derler, kötülük ten men'ederler, namazı kılarlar, zeka tı verirler, Allah'a ve Elçisine ita'at ederler. İşte onlara Alah rahmet ede cektir. Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

72. Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara, içinde süresiz kalmak üze re altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vâdetti. Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür.İşte büyük kurtuluşda budur.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِق۪ينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ
وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا
قَالُواۜ وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُواۚ وَمَا نَقَمُٓوا اِلَّٓا اَنْ اَغْنٰيهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِه۪ۚ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْراً لَهُمْۚ وَاِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَاباً اَل۪يماً فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ وَمَا لَهُمْ فِي
الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ
لَئِنْ اٰتٰينَا مِنْ فَضْلِه۪ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ بَخِلُوا بِه۪ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾
فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقاً ف۪ي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَٓا اَخْلَفُوا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ
يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِۚ ﴿٧٨﴾ اَلَّذ۪ينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّع۪ينَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ فِي
الصَّدَقَاتِ وَالَّذ۪ينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْۜ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْۘ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٩﴾

73. Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı mücadele et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!

74. (Münafıklar, senin aleyhinde) kötü bir şey söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Hâlbuki o küfür sözünü (peygamberle alay ve ona hakaret kelimesini) söylediler ve Müslüman olduktan sonra kafir oldular. Ayrıca başaramadıkları şeye (seni öldürmeye) de yeltendiler. Münafıkların Peygamber'e ve müminlere kin beslemelerinin tek sebebi, Allah'ın lütuf ve ihsanıyla inananların ihtiyacını gidermiş olmasıdır. Eğer tevbe ederlerse, kendileri için hayırlı olur. Şayet yüz çevirirlerse, Allah onları dünyada ve ahirette elem dolu bir azaba çarptıracaktır. Artık onların yeryüzünde ne velisi /koruyucusu ne de yardımcısı vardır.

75. Onlardan kimi de, Eğer Allah lütuf ve kereminden bize verirse, mutlaka sadaka vereceğiz ve elbette biz sâlihlerden olacağız! diye Allah'a and içti.

76. Fakat Allah lütfundan onlara (zenginlik) verince, onda cimrilik edip (Allah'ın emrinden)yüz çevirerek sözlerinden döndüler.

77. Nihayet, Allah'a verdikleri sözden döndüklerinden ve yalan söylediklerinden dolayı (pişman olmazlarsa) Allah,kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalplerinde (taşıdıkları) nifakı başlarına sarar.

78. (Münafıklar), Allah'ın, onların sırrını da fısıltılarını da bildiğini ve gaybları (gizli şeyleri) çok iyi bilen olduğunu hâla anlamadılar mı?

79. Sadakalar hususunda, müminlerden gönüllü verenleri ve güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanları çekiştirip onlarla alay edenler var ya, Allah işte onların alaylarını başlarına geçirecektir . Ve onlar için elem verici azap vardır.

9.TEVBE SURESİ Cüz 10 Sayfa 199

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْۜ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْع۪ينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُٓوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّۜ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّاۜ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَل۪يلًا وَلْيَبْكُوا كَث۪يرًاۚ
جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَٓائِفَةٍ
مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ
تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّاۜ اِنَّكُمْ رَض۪يتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
مَعَ الْخَالِف۪ينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلٰى قَبْرِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾
وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ
سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ اُولُوا
الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِد۪ينَ ﴿٨٦﴾

80. (Ey Muhammed!) Onlar için ister af dile, ister dileme; onlar için yetmiş kez af dilesen de Allah onları asla affetmeyecek. Bu, onların Allah ve Resûlünü inkâr etmelerinden ötürüdür. “Allah fasık kavmi(zorla) yola getirmez.”

81. Allah'ın Resûlüne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere savaşa çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler; mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler; «bu sıcakta sefere, savaşa çıkmayın» dediler. De ki: «Cehennem ateşi daha sıcaktır!» Keşke anlasalardı!

82. Artık kazanmakta oldukları (günahları)na bir cezâ olarak az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Eğer Allah seni onlardan bir gurubun yanına döndürürde(Tebük seferinden Medine'ye dönerde başka bir savaşa seninle beraber) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: Benimle beraber asla çıkmayacaksınız ve düşmana karşı benimle beraber asla savaşmayacaksınız! Çünkü siz birinci defa(Tebük seferinde)yerinizde kalmaya razı oldunuz. Şimdi de geri kalanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!

84. Onlardan ölmüş olan hiçbirine asla namaz kılma; onun kabri başında da durma! Çünkü onlar, Allah ve Resûlünü inkâr ettiler ve fâsık olarak öldüler.

85. Onların malları ve çocukları seni şaşırtmasın. Çünkü Allah,(fasıklıktan vaz geçmezlerse) bunlarla bu şeyleri dünyada onlar için bir azaba dönüştürmek ve (inatla direndiklerinden dolayı) canlarını inkara gömülüp gitmişken çekip almak,ister.

.

86. «Allah'a inanın, Resûlü ile beraber cihad edin» diye bir sûre indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve: Bizi bırak (evlerinde) oturanlarla beraber olalım, dediler.

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
جَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَٓاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَٓاءِ وَلَا عَلَى
الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ
اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَٓا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَٓا اَجِدُ مَٓا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ
مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيلُ
عَلَى الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَٓاءُ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

87. Geride kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular, sanki onların kalpleri mühürlendi de. Bu yüzden onlar fıkh etmiyorlar / inceden inceye düşünmüyorlar.

Tabaa için bakara 7.ayet notuna bakınız.

88. Fakat o Elçi ve onunla beraber olan mü'minler, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler (savaştılar). İşte bütün hayırlar bunlarındır. Ve asıl kurtuluşa erenler de, işte bunlardır.

89. Allah, onlara içinde süresiz kalacakları ve zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kazanç budur.

90. Araplardan, izin almak üzere, özür beyan eden kimseler geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler ise, özür bile beyan etmeksizin geri kaldılar. Onlardan kafir olanlar can yakıcı azaba uğrayacaktır.

91. Zayıflar, hastalar ve (kendilerine savaş için donanım sağlama) imkânına sahip olmayanlar, Allah'a ve Resulü'ne karşı bağlı kaldıkları takdirde sorumlu tutulmayacaklardır. İyilikte bulunan kimselerin (kınanması için) bir sebep yoktur. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

92. Kendilerine binek sağlaman için sana geldiklerinde: Sizi bindirecek bir binek bulamıyorum, deyince, harcayacak bir şey bulamadıklarından dolayı üzüntüden gözleri yaş dökerek dönen kimselerede (sorumluluk yoktur).

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Çünkü onlar geri kalan kadınlarla beraber olmaya râzı oldular. Sanki Allah da onların kalplerini mühürlemiş gibi, (ne yaptıklarının farkında bile deyiller) bilmiyorlar.

(tabaa istiarei temsiliyedir .) **Tabaa için bakara 7.ayet notuna bakınız.**

9.TEVBE SURESİ Cüz 11 Sayfa 201

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللّٰهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا
عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾
وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ اَلَا اِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

94. Münafıklar (savaştan) döndüğünüzde sizden özür dilerler. De ki: Özür dilemeyin ! Elbette size inanmıyoruz. Allah haberlerinizi bize açıkça bildir miştir. Bundan böyle de Allah da elçisi de yaptık larınızı görecek (ve değerlendirecek). Sonra da (ölüp) gizli ve açık her şeyi hakkıyle bilen(Allah)a döndürüleceksiniz; O da yaptıklarınızı size bir bir haber verecektir.

95. Onların yanına döndüğünüz za man size,kendilerinden(onları cezalan dırmaktan) vazgeçmeniz için Allah adına and içecekler. Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar bir pisliktir. Kazanmakta olduklarına (kötü işleri ne) karşılık ceza olarak varacakları yer cehennemdir.

96. Onlardan razı olasınız diye size yemin edecekler. Fakat siz onlardan razı olsanız bile Allah fâsık kavimler den asla razı olmaz.

97. Araplar küfür ve nifak bakımından şiddetlidirler ve Allah'ın elçisine indir diği (dini hükümlerin) sınırlarını bilme meye, tanımamaya daha yatkın ve uyumludurlar. Allah her şeyi bilen, her işini yerli yerinde yapandır..

98. Araplardan yaptıkları infakı zarar sayanlar ve hezimete uğramanızı bek leyenler vardır. (Halbuki) Onlar hezi mete uğrayacak olanlardır. Allah işi tendir, bilendir.

99. Araplardan, Allah'a ve ahiret günü ne inananlar da vardır. Harcadıklarını ise Allah'a yaklaştıracak bir vesile ve elçiye destek sayarlar.Gerçekten o, onlar için bir yaklaşma vesilesidir. Allah onları rahmetine sokacaktır. Al lah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ
اَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ
لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا
يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

100. (İslâm dinine girme hususunda) öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle tabi olanlar var ya, işte Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır.(Delalete veya şirke düşmeden, bu şekilde vefat eden bütün müminlere) Allah onlara, içinde ebedî kalacak ları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazır layacaktır. İşte bu büyük kurtuluştur.

101. Gerek çevrenizden ve gerekse şehir halkından olan Araplardan birtakım münafıklar vardır ki, münafık lıkta maharet kazanmışlardır. Sen onları bilmezsin, onları biz biliriz. Onla ra iki kez azap edeceğiz, sonra da onlar büyük bir azaba itileceklerdir.

102. Diğerleri ise günahlarını itiraf etti ler, iyi bir ameli diğer kötü bir amelle karıştırdılar. Umulur ki Allah onların tevbesini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhametedendir.

103. Mallarının bir kısmını kendileri ni temizleyip, arındıracak sadaka olarak al. Ve onları özendir/ destek le, zira senin desteğin onları mem nun eder. Allah İşitendir, Bilendir.

104. Allah'ın,kullarının tevbesini kabul edeceğini, sadakaları geri çevirme yeceğini ve Allah'ın tevbeyi çok kabul eden ve pek esirgeyen olduğunu hâla bilmezler mi?

105. De ki: (Yapacağınızı)yapın! Ame linizi Allah da Resûlü de müminler de görecektir. Sonra görüleni ve görülme yeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı ha ber verecektir.

106. (Sefere katılmayanlardan) diğer bir gurup da Allah'ın emrine bırakılmış lardır. O, bunlara ya azap eder veya tevbelerini kabul eder. Allah çok bilen dir, hikmet sahibidir.

9.TEVBE SURESİ Cüz 11 Sayfa 203

وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْر۪يقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِن۪ينَ وَاِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ
قَبْلُۜ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّا الْحُسْنٰىۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ١٠٧ لَا تَقُمْ ف۪يهِ اَبَدًاۜ لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى
مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ ف۪يهِۜ ف۪يهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ اَنْ
يَتَطَهَّرُواۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّر۪ينَ ١٠٨ اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ
عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ
عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِه۪ ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَۜ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ١٠٩ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذ۪ي بَنَوْا
ر۪يبَةً ف۪ي قُلُوبِهِمْ اِلَّٓا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ
حَك۪يمٌ ١١٠ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ اَنْفُسَهُمْ
وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَۜ يُقَاتِلُونَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْج۪يلِ
وَالْقُرْاٰنِۜ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِه۪ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذ۪ي بَايَعْتُمْ بِه۪ۜ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ١١١

107. (Münafıklar arasında birtakım) zararlı eylem lerde bulunmak, dinden çıkmayı örgütlemek, inananlar arasına ayrılık sokmak ve başından beri Allah'a ve Resulü'ne karşı savaş tavrı içinde bulunanlara bir gözetleme (kulis) yeri sağlamak için (ayrı) bir mescit kuranlar(var). Bunlar muhak kak ki, şöyle yemin edecekler: “Biz (bununla) sadece iyilerin iyisini yapmak istemiştik!” Oysa Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahit lik eder.

108. (Ey Resulüm!) Böyle bir yerde (Mescid-i Dırar'da) asla namaz kılma! İçinde namaz kılacağın en uygun mescit, daha ilk günden beri Allah'ın emrine ve rızasına uygun olarak yük seltilen mescittir (Kuba Mescididir). Onda, (manevi kirlerden) arınmayı içten arzulayan kişiler vardır. Allah da günahtan arınmış tertemiz (kulları) sever.

109. Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayır lıdır,yoksa yapısını yıkılacak bir uçuru mun kenarına kurup, onunla beraber kendiside çöküp cehennem ateşine giden kimse mi? "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez.”

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

110. Yaptıkları bina, (ölüpde) kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerine devamlı olarak bir kuşku (sebebi) olacaktır. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

111. Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cen net karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürür ler, ölürler. (Bu), Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an da Allah üzerine hak bir vaad dir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır! O halde O'nunla yapmış olduğunuz bu alış verişiniz den dolayı sevinin İşte bu, (gerçek ten) büyük kazançtır.

اَلتَّٓائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّٓائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِۜ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ
لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُٓوا اُو۬لِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ
مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَٓا اِيَّاهُۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ
مِنْهُۜ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ
قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَۜ اِنَّ
اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ يُحْيِي وَيُمِيتُۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى
النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُ۫فٌ رَحِيمٌۙ ﴿١١٧﴾

112. (O mü'minler;) tevbe edenler, ibadet eden ler, hamdedenler, oruç tutanlar, rükû edenler, secdeye varanlar, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır. (İşte böyle) mü'minlere (cenneti) müjdele!

113. (Kâfir olarak ölüp) cehennem eh li oldukları onlara açıkça belli olduk tan sonra, akraba dahi olsalar, (Allah'a) ortak koşanlar için af dilemek ne pey gambere yaraşır ne de inanan lara.

114. İbrahim'in babası için af dileme si, sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Ne var ki, onun Allah'ın düşmanı olduğu kendisine belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz ki İbrahim çok yumuşak huylu ve pek sabırlı idi.

115. Allah bir kavmi doğru yola yönelt tikten sonra, sakınacakları şeyleri ken dilerine açıklayıncaya kadar onları sapık sayacak değildir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.

116. Göklerin ve yerin mülkü yalnız Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'ın yanısıra ne bir veli/ koru yucu ne de bir yardımcı vardır.

117. Andolsun ki Allah, müslümanlar dan bir gurubun kalpleri eğrilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamberi ve güçlük zamanında ona uyan muhacir lerle ensarı affetti. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara karşı çok şefkatli, pek merhametlidir.

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذ۪ينَ خُلِّفُواۜ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّٓوا اَنْ لَا مَلْجَاَ
مِنَ اللّٰهِ اِلَّٓا اِلَيْهِۜ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُواۜ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿١١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِق۪ينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَد۪ينَةِ
وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا
يَرْغَبُوا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِه۪ۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُص۪يبُهُمْ ظَمَاٌ
وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَؤُ۫نَ مَوْطِئاً
يَغ۪يظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلاً اِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِه۪ عَمَلٌ صَالِحٌۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغ۪يرَةً وَلَا كَب۪يرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِياً
اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَٓافَّةًۜ
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَٓائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدّ۪ينِ
وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُٓوا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

118. Ve (seferden) geri bırakılan üç kişinin de (tevbelerini kabul etti). Yeryüzü, genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları kendilerini sıktıkça sıkmıştı.Nihayet Allah'tan (O'nun azabından) yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı.Sonra (eski hallerine) dönmeleri için Allah onların tevbesini kabul etti. Çünkü Allah tevbeyi çok kabul eden,pek esirgeyendir.

119. Ey inananlar! Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayın ve hep doğru kimselerle beraber olun!

120. Medine halkına ve onların çevresinde bulunan Araplara Allah'ın Resûlünden geri kalmaları ve onun canından önce kendi canlarını düşünmeleri yakışmaz. İşte onların Allah yolunda bir susuzluğa, bir yorgunluğa ve bir açlığa dûçar olmaları, kâfirleri öfkelendirecek bir yere (ayak) basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları, ancak bunların karşılığında kendilerine salih bir amel yazılması içindir. Çünkü Allah iyilik yapanların mükâfatını zayi etmez.

121. Allah onları, yapmakta olduklarının en güzeli ile mükâfatlandırmak için küçük büyük yaptıkları her masraf, geçtikleri her vâdi mutlaka onların lehine yazılır.

122. Müminlerin hepsinin toptan sefere çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminde bir gurup dinde (dinî ilimlerde) geniş bilgi elde etmek ve kavimleri (savaştan) döndüklerinde onları ikaz etmek için geride kalmalıdır. Umulur ki sakınırlar.

9.TEVBE SURESİ Cüz 11 Sayfa 206

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذٖينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فٖيكُمْ غِلْظَةًۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقٖينَ ١٢٣
وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ
اٖيمَانًاۚ فَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ اٖيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
١٢٤ وَاَمَّا الَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى
رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ١٢٥ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ
يُفْتَنُونَ فٖي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا
هُمْ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦ وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ
اِلٰى بَعْضٍۜ هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواۜ صَرَفَ اللّٰهُ
قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٢٧ لَقَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ
مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزٖيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرٖيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنٖينَ رَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ١٢٨ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُۘ لَٓا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظٖيمِ ١٢٩

123. Ey iman edenler! İnkara gömülenler arasın dan size en yakın (tehdit) oluşturanlara karşı savaşın ! ve sizin şahsınızda sert bir direnişe şahit olsunlar. Hem şunu iyi bilinki,Allah sorumlu davrananların yanındadır.

124. Herhangi bir sûre indirildiği zaman onlardan bir kısmı der ki: «Bu sizin hanginizin imanını artırdı?» İman edenlere gelince (bu sûre) onların imanlarını artırır ve onlar sevinirler.

125. Kalplerinde hastalık (kâfirlik ve münafıklık) olanlara gelince, onların da inkârlarını büsbütün artırır ve onlar (iman etmezlerse) artık kâfir olarak ölürler.

126. Her sene, bir iki defa belalarla sınandıklarını görmüyorlar mı? Buna rağmen ne tevbe ediyorlar, ne de öğüt alıyorlar.

127. Bir sûre indirildiği zaman, birbirlerine bakarak sizi birisi görü yor mu?diye sorarlar.Sonra dönüp sıvışırlar.Allah da kalplerini tersine (Ayetleri düşünmeleri için) döndü rür. Onlar öyle bir kavimdir ki,fıkh etmezler / inceden inceye düşün mezler.

(Alimleri şöyle der: Onları imandan çeviren eğer Allah Teala olsaydı, o zaman daha niçin, onlar nasıl da döndürülüyorlar desin. (40. Suresi 69) buyursun ve onlara imandan dönmelerinden dolayı azap etsin? Bak. Tefsiri Kebir 12.cilt S.240)

128. Andolsun size kendinizden öyle bir Resul gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şef katlidir, merhametlidir

129. Buna rağmen sana inanmaktan yüz çevirirlerse de ki: “Allah bana yeter. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur; ancak O'na güvenip dayanırım. Çün kü O'dur en yüce Arş'ın sahibi(hüküm ranlığın Rabbi.”).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُٓوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ
هٰذَا لَسَاحِرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَۜ
مَا مِنْ شَف۪يعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِه۪ۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّاۜ اِنَّهُ
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَم۪يمٍ وَعَذَابٌ
اَل۪يمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ
الشَّمْسَ ضِيَٓاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ
السِّن۪ينَ وَالْحِسَابَۜ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّۚ يُفَصِّلُ
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

10. YUNUS SURESİ Cüz 11

Yunus sûresi, 109 (yüzdokuz) âyet olup 40, 94, 95 ve 96. âyetler Medine'de, diğerleri Mekke'de inmiştir. 98. âyette Hz. Yunus'un kavminden bahsedildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif. Lâm. Râ. İşte bunlar hikmet / doğru hükümler dolu Kitâb'ın âyetleridir.

2. "(Bütün) insanları, uyar ve iman edenlere de Rableri katından kendileri için yüksek derece ve makamlar olduğunu müjdele!" diye içlerinden bir adam(ı seçip on)a vahyetmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu ki (Peygamber onlara âyetleri okuyunca), kâfirler: "Bu mutlaka apaçık bir sihirbazdır." dediler. [bk. 7/69; 38/4]

3. Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde (altı evrede)yaratan, ve sınırsız güç ve kudret makamına kurulup varlığı yöneten Allahtır. Onun izni olmadığı halde kimse şefaatçi olamaz. İşte O Rabbiniz Allah'tır. O halde O'na kulluk edin. Hâla düşün müyor musunuz?

(Bu ayet zümer 43 ve 44 ışığında anlaşılması lazımdır .)
(10/28-30). Kurtuluşa erenler de kulluğunu, Rableri Allah olarak, yerine getirenler olacaktır.) [bk. 41/30; 46/13]

4. Allah'ın gerçek bir vâdi olarak hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Çün kü O, mahlûkatı önce (yoktan) yaratır, sonra da iman edip iyi işler yapanlara adaletle mükâfat vermek için (onları öldükten sonra diriltip huzuruna) geri çevirir. Kâfir olanlara gelince, inkâr etmekte oldukları şeylerden ötürü on lar için kaynar sudan bir içki ve elem verici bir azap vardır. [krş. 70/22-35]

5. O, güneşi bir ışık (kaynağı), ayı da (geceleyin) bir aydınlık (kaynağı) kılan, yılların sayısını ve hesabı bilme niz için ona menziller takdir edendir. Allah, bunları (boş yere değil) ancak gerçek ile (hikmeti gereğince) yarat mıştır. O, bilen bir kavim için âyetleri ni geniş geniş açıklar. [krş. 36/38-39]

6. Gece ve gündüzün değişmesinde (uzayıp kısalmasında) Allah'ın gökler de ve yerde yarattığı şeylerde, (Onu inkâr etmekten) sakınan bir kavim için elbette nice deliller vardır! [krş. 3/190]

اِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اٰيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اُولٰٓئِكَ مَأْوٰيهُمُ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ
يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ
اَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
﴿١١﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ اَوْ قَاعِدًا اَوْ
قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ لَمْ يَدْعُنَا اِلٰى
ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١٢﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذٰلِكَ
نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ
فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

7, 8. (Öldükten sonra yeniden dirilip) bize kavuş mayı ümit etmeyen, Dünya hayatına razı olup onunla gönlü yatışanlarla bizim âyetlerimizden gafil olanlar var ya, işte onların, kazandıklarına karşılık varacakları yer ateştir.

(Bu tip insanlar dünya perest, materyalist kimselerdir. Allah'a karşı sorumluluk duymaz, âhirete inanmaz, hevâ ve hevesine göre yaşar, aklınca, menfaatleri neyi gerektiriyorsa onu yaparlar. Bunlara Dehriyyûn da denilir.) [krş. 6/29-30; 7/51; 23/37-42; 45/24; 64/7]

9. İman edip güzel işler yapanlara gelince, iman ları sebebiyle Rableri onları nimet dolu cennetler de, alttarafından ırmaklar akan(saraylara)erdirir.

10. Onların oradaki duası: «Allah'ım! Seni noksan sıfatlardan tenzih ede riz!» (sözleridir). Orada birbirleriyle karşılaştıkça söyledikleri ise «selâm» dır.Onların dualarının sonuda şudur: Hamd,/övgüler âlemlerin Rabbi Allah' a mahsustur.
[krş. 13/23-24; 33/44; 36/58; 56/25-26]

11. Eğer Allah insanlara, hayrı hemen acele istedikleri gibi, şerri de onlara çabuklaştırsaydı, ecelleri hemen yeri ne gelip (her şey) bitmiş olurdu. Ne var ki, bize kavuşmayı arzu etmeyen leri azgınlıkları içinde bocaladıkları bir halde bırakıveririz. **[bk. 2/15; 8/32]**

12. İnsana bir zarar geldiği zaman, yan yatarak, oturarak veya ayakta durarak (o zararın giderilmesi için) bize dua eder; fakat biz ondan sıkıntısını kaldırınca, sanki kendisi ne dokunan bir sıkıntıdan ötürü bize dua etmemiş gibi geçip gider. Dengesizlerin yaptıkları şey sanki kendilerine güzel gösterildi(de böy le yapıyorlar).
(sanki arapcada istiarei temsiliyedir.)
(bakara 7. Ayet notuna bakınız) .
[krş. 11/10-11; 41/50-51]

13. Sizden önce, zulmettikleri ve elçileri kendilerine açık kanıtlar getir dikleri halde inanmadıkları için nice nesilleri helâk etmişizdir. İşte suç işle yen kavmi böyle cezâlandırırız.

14. Sonra da, nasıl davranacağınızı görmemiz için onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık (Onların yerine sizi getirdik).

10. YUNUS SURESİ Cüz 11 Sayfa 209

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذ۪ينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَٓاءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَٓا اَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ ل۪ٓي
اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَٓائِ نَفْس۪ي اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ
اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَدْرٰيكُمْ بِه۪ فَقَدْ
لَبِثْتُ ف۪يكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِه۪ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِه۪ اِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ شُفَعَٓاؤُ۬نَا عِنْدَ اللّٰهِ
قُلْ اَتُنَبِّؤُ۫نَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي
الْاَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
كَانَ النَّاسُ اِلَّٓا اُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ف۪يمَا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ
﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوا اِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِر۪ينَ ﴿٢٠﴾

15. Onlara âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman (öldükten sonra) bize kavuşmayı beklemeyenler: Ya bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir! dediler. De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım.

16. 'Eğer Allah uygun bulmasaydı, ben Kur'ân'ı size okumazdım. O da, bununla ilgili size hiçbir şekilde bilgi vermezdi. Bundan önce, bir ömür boyu içinizde nasıl yaşadığımı biliyorsunuz. Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?' de.

17. Allah'a karşı yalan uydurandan veya O'nun âyetlerini yalan sayandan daha zâlim kim olabilir ? Doğrusu suçlu günahkârlar kurtuluşa erişemezler.

18. Onlar Allah'ın yanısıra kendileri ne, ne zarar ne de fayda verebilecekler kul olurlar: Bunlar, Allah katında bizim şefaatçılarımızdır, diyorlar. De ki: «Siz Allah'a göklerde ve yerde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Hâşâ! O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.»

19. İnsanlar sadece bir tek ümmetti, sonradan ayrılığa düştüler. Eğer (azabın ertelenmesi ile ilgili) Rabbinden bir söz geçmemiş olsaydı, ayrılığa düştükleri konuda hemen aralarında hüküm verilirdi (Derhal azap iner ve işleri bitirilirdi).

20. Bir de: Ona Rabbinden bir mucize indirilse ya! diyorlar. De ki: Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyin (bakalım) ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim . **[bk. 6/4-10; 8/32]**

وَاِذَٓا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ
فٖٓي اٰيَاتِنَاۜ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًاۜ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ الَّذٖي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِۚ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرٖيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَٓاءَتْهَا رٖيحٌ عَاصِفٌ
وَجَٓاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اُحٖيطَ بِهِمْۙ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرٖينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّٓا اَنْجٰيهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّۜ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَاۘ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ
نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذَتِ الْاَرْضُ
زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَٓا اَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَٓاۙ اَتٰيهَٓا
اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصٖيدًا كَاَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِۜ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلٰى
دَارِ السَّلَامِۜ وَيَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٥﴾

21.Kendilerine dokunan (kıtlık ve hastalık gibi)bir sıkıntıdan sonra insanlara bir rahmet (esenlik)tat tırdığımız zaman, bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında onların bir tuzağı vardır. De ki: Allah' her türlü tuzağı seri bir biçimde (boşa çıkarır). Elçilerimiz kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.

22. Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta siz gemilerde bulunduğunuz, o gemilerde için dekileri tatlı bir rüzgârla alıp götürdükleri ve (yol cular) bu yüzden neşelendikleri zaman, o gemi ye şiddetli bir fırtına gelip çatar, her yerden on lara dalgalar hücum eder ve onlar çepeçevre kuşatıldıklarını anlarlar da dini yalnız Allah'a ha lis kılarak: «Andolsun eğer bizi bundan kurtarır san mutlaka şükredenlerden olacağız» diye Allah'a yalvarırlar. **[krş. 10/12]**

23. Fakat Allah onları kurtarınca bir de bakarsın ki onlar, yine haksız yere taşkınlık ediyorlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız ancak kendi aleyhinize dir; (bununla) sadece fâni dünya hayatının menfaatini elde edersiniz; sonunda dönüşünüz yine bizedir. O zaman yapmakta olduklarınızı size haber vereceğiz.

24. Dünya hayatının durumu, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, insanların ve hayvanların yiyeceklerinden olan yeryüzü bitkileri o su sayesinde gürle şip birbirine girer. Nihayet yeryüzü zinetini takınıp, (rengârenk) süslendi ği ve sahipleri de onun üzerinde kud ret sahibi olduklarını sandıkları bir sırada, bir gece veya gündüz ona emrimiz (âfetimiz) gelir de onu sanki dün yerinde yokmuş gibi kökünden koparılarak biçilmiş bir hale getiririz. İşte iyi düşünecek kavimler için âyet lerimizi böyle açıklıyoruz.

[krş. 10/24; 18/45; 39/21; 57/20]

25. Allah kullarını esenlik yurduna çağırıyor. O, temiz ve düzgün niyet lileri doğru yola yönlendirir.

(Şae fiili ilk sayfalarda anlatıldı).

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٦ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَٓاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ
اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَٓا اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا
اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٧ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَٓاؤُكُمْ
فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَٓاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ٢٨
فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ
٢٩ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَٓا اَسْلَفَتْ وَرُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ
الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٣٠ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ
فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلَالُ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ٣٢ كَذٰلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٣

26. Güzel davrananlara daha güzel karşılık, bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir toz (karaleke) bulaşır ne de bir horluk (gelir). İşte onlar cennet ehlidirler. Ve onlar orada süresiz kalacaklardır. **[bk. 55/60]**

27. Kötülük yapanlara gelince, kötülüğün cezası misli iledir. Onları zillet kaplayacaktır. Onları Allah' a karşı koruyacak hiç kimse yoktur. Onla rın yüzleri sanki karanlık geceden bir parçaya bürünmüştür. İşte onlar da cehennem ehlidir. Onlar orada süresiz kalacaklardır.
[bk.42/45;3/106-107]

28. Onların hepsini biraraya toplaya cağımız, sonra da Allah'a ortak koşan lara: «Siz ve koştuğunuz ortaklar yerinizde bekleyin» diyeceğimiz gün artık onların aralarını tamamen ayır mışızdır. Ve onların ortakları, derler ki: «Siz, bize ibadet etmiyordunuz.

29. Bu yüzden bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz ki biz sizin (bize) kulluk etmenizden tamamen habersizdik.»
[krş. 19/82; 28/63; 46/5-6

30. İşte orada her can, geçmişte yap mış olduğunu bulur. Gerçek Mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Uydurduk ları (ortaklar) ise kendilerinden uzakla şıp kaybolur.
[bk. 17/13-14]

31. (Resûlüm!) De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulak lara ve gözlere kim mâlik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarı yor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? «Allah» diyecekler. De ki: Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?
[bk. 9/31 ve açıklaması; krş. 3/189]

32. İşte O, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Artık haktan (ayrıldıktan) sonra sapıklıktan başka ne kalır? O halde nasıl (sapıklığa) döndürülüyor sunuz**?** **[krş. 1/4; 2/42]**

33. Öyle büsbütün doğru yoldan çık mış, isyanda ısrar eden o fâsıklara, imana gelmedikleri için, Rabbinin azap kararı kesinleşmiştir. **[krş. 39/71]**

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُۜ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُع۪يدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَهْد۪ٓي
اِلَى الْحَقِّۜ قُلِ اللّٰهُ يَهْد۪ي لِلْحَقِّۜ اَفَمَنْ يَهْد۪ٓي اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ
يُتَّبَعَ اَمَّنْ لَا يَهِدّ۪ٓي اِلَّٓا اَنْ يُهْدٰىۚ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّاۜ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْن۪ي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔاۜ
اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرٰى
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْد۪يقَ الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْص۪يلَ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ ف۪يهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِه۪ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ
﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُح۪يطُوا بِعِلْمِه۪ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْو۪يلُهُۜ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِم۪ينَ
﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِه۪ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِه۪ۜ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ
بِالْمُفْسِد۪ينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ ل۪ي عَمَل۪ي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْۚ
اَنْتُمْ بَر۪ٓيؤُ۫نَ مِمَّٓا اَعْمَلُ وَاَنَا۬ بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

34.(Resûlüm!) De ki: (Allah'a) ortak koştuklarınız arasında, (birini, yokken) ilk defa yaratacak, arkasından onu (ölümünden sonra hayata) yeniden döndürecek biri var mı? De ki: Allah ilk defa yaratıp (ölümden sonra) onu yeniden (hayata) döndürür. O halde nasıl saptırılır sınız?

35. De ki: Ortak koştuklarınızdan hakka iletecek olan var mı? De ki: «Hakka Allah iletir.» Öyle ise hakka ileten mi uyulmaya daha lâyıktır; yoksa doğru yolu bulamayan mı? Size ne oluyor? Nasıl (böyle yanlış) hükmediyor sunuz?

36. Onların çoğu zandan başka bir şeye uymaz lar. Şüphesiz zan, haktan (ilimden) hiçbir şeyin yerini tutmaz. Allah onların yapmakta olduklarını pek iyi bilendir.

37. Bu Kur'an başkası tarafından uy durulup Allah'a mal edilmiş deyildir. Ancak kendinden öncekini doğrula yan ve o Kitab'ı açıklayandır. Onda şüphe yoktur, o âlemlerin Rabbinden dir.

38. Yoksa, Onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? De ki: Eğer sizler doğru iseniz Allah'a yakın gördüklerinizden çağırabildiğiniz herkesi çağırında onun benzeri bir sûre getirin.

[krş. 2/23-24; 11/13; 17/88]

39. Bilakis, onlar hakkıyla anlamadan ve üstelik o mesajın ayrıntılı açıklama sı da (henüz) gelmeden yalanlamayı tercih ettiler. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Şimdi bak, za limlerin sonu nasıl oldu!

40. İçlerinden öylesi var ki ona (Kur' an'a) inanır, yine onlardan öylesi de var ki ona iman etmezler. Rabbin bozguncuları en iyi bilendir.

41. Eğer onlar seni yalanlarlarsa, de ki: "Benim işim bana aittir; sizin işiniz de size. Siz benim yaptığımdan uzak sınız; ben de sizin yapmakta olduğu nuz şeylerden uzağım (sorumlu deği lim)." **[bk. 109/1-6]**

42. İçlerinde sana kulak verenler de vardır. Fakat akıllarını kullanıp anla mak istemiyorlarsa, sen (gerçeği) sa ğırlara işittirebilir misin? **[krş. 2/18]**

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
٤٣ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
٤٤ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْۜ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ٤٥ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ٤٦ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
رَسُولٌۚ فَاِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
٤٧ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤٨ قُلْ لَا اَمْلِكُ
لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُۜ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌۜ اِذَا
جَاءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ٤٩ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
الْمُجْرِمُونَ ٥٠ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهِۜ اٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ
بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ٥١ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِۚ
هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٥٢ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ اَحَقٌّ
هُوَۜ قُلْ اِي وَرَبِّي اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ٥٣

43. Onlardan sana bakan da vardır. Fakat hele (gerçeği) görmek istemiyorlarsa körleri sen mi doğru yola ileteceksin?

44. Şüphesiz ki Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmeder ler. [krş. 4/79]

45. Onları yeniden diriltip hepsini bir araya topla yacağı gün, sanki gündüzün bir saatinden başka kalmamışlar (yeni ayrılmışlar) gibi, aralarında tanışırlar. Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, ziya na uğramış ve doğru yolu bulamamışlardır. [bk. 20/104; 23/112-114]

46. (Resûlüm!) Onları tehdit ettiğimiz (azab)ın bazısını sana dünyada göster sek veya (onu görmeden) seni vefat ettirsek bile, sonunda onların dönüşleri ancak bizedir (o zaman hallerini görür sün.) Elbette Allah, onların yaptıklarına şâhittir.

47. Her ümmetin bir elçisi vardır. (Hesap gününde) elçileri geldiği zaman, arala rında adaletle hükmedilir ve onlar haksız lığa uğratılmazlar. [bk. 39/69]

48. Onlar: "Eğer dediğiniz doğru ise, peki bu vaat(edilen azap) ne zaman (ger çekleşecek)?" derler.

49. (Ey Peygamber) de ki: "Allah , ben de (tabiat üstü) bir güç varetmedikçe kendim ne bir zararı önleyecek ne de kendime bir yarar sağlayabilecek güç teyim. Her ümmet için bir süre belir lenmiştir: süreleri son bulunca, onu ne bir an geciktirebilirler, ne de çabuk laştırabilirler". [bk. 63/11]

50. (Rasûlüm onlara) De ki: "Bana haber verin: Allah'ın azabı, geceleyin (yatar ken) veya gündüzün (meşguliyetinde) size gelip çatarsa (ne yaparsınız?) artık onu, günahkârların acele olarak isteme lerine sebep nedir?

51. (Yoksa azap) gerçekleştikten sonra mı O'na iman edeceksiniz? O vakit size: "Şimdi mi iman ediyorsunuz?" denecek. Hâlbuki siz alay ederek, bu azabın acele gelmesini isteyip duruyordunuz.

52. Sonra o (kendilerine) zulmedenlere, «süresiz azabı tadın!» denilecek. Kazan makta olduğunuzdan başkasının karşılı ğını mı bulacaksınız?

53. "O (azap) gerçek midir?" diye sen den haber soruyorlar. De ki: "Evet, Rab bime andolsun ki o elbette gerçektir. Siz (bu konuda Allah'ı) âciz kılacak değilsi niz." [bk. 34/3; 64/7]

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمٖيتُ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَٓاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِۙ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ
﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُواۜ هُوَ خَيْرٌ
مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًاۜ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذٖينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُونَۚ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فٖي شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفٖيضُونَ
فٖيهِۜ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَٓاءِ وَلَٓا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرَ اِلَّا فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٦١﴾

اَلَٓا

21

54. (O zaman) zulmeden herkes yeryüzündeki bütün servete(ahirette de) sahip olsa (azaptan kurtulmak için) elbette onu feda ederdi. Ve (öyle leri) azabı gördükleri zaman için için yanarlar. Aralarında adaletle hükmolunur ve onlara zulme dilmez.

55. Bilesiniz ki, göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Yine bilesiniz ki, Allah'ın vâdi(kıyame tin gelişi ve hesaplaşma gününün gelişi) haktır, fakat onların (kafir ve müşriklerin) çoğunluğu bu (gerçeği bir türlü) anlamıyor.

56. O hem diriltir hem de öldürür ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.(Yani hayatı bahşeden ve ölümü takdir eden O'dur; ve sonunda hepiniz O'na dönmek zorundasınız).

57. Ey insanlar! Size gerçekten Rabbi nizden bir öğüt, gönüllerdeki (manevî hastalıklara) bir şifâ ve mü'minlere doğru yolu gösteren (bir belge) ve rahmet gelmiştir. **[krş. 17/82; 41/44]**

58. Söyle (onlara), Allah'ın bu cömert liği ve rahmetiyle işte böylece sevin sinler: (sevinsinler ki,) bu onların topla yıp biriktirdiği her şeyden daha üstün, daha iyidir!

59. De ki: Allah'ın size indirdiği rızık tan bir kısmını helâl, bir kısmınıda haram mı kılıyorsunuz? De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?

60. Peki, bu kendi yalanlarını Allah'a yakıştıranlar, Kıyamet Günü (başları na gelecek olan) hakkında acaba ne zannediyor (ne düşünüyorlar)? Ger çek şu ki, Allah insanlara karşı sınır sız cömertlik göstermektedir; ama (ne yazık ki) onların çoğu şükrünü bilmez ler.

61. Ne zaman sen bir işte bulunsan, ne zaman Kur'an'dan bir şey okusan ve siz ne zaman bir iş yaparsanız, o işe daldığınız zaman biz mutlaka üstü nüzde şahidizdir. Ne yerde ne gökte zerre ağırlığınca bir şey Rabbinden uzak (ve gizli) kalmaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü yoktur ki apa çık kitapta (levh-i mahfuzda) bulunma sın. **[bk. 6/59; 11/6]**

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٢
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٦٣ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦٤ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٥ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ٦٦ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ ٦٧ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِنْدَكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ بِهَٰذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٨
قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ٦٩
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٧٠

62. Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyeceklerde.

BAKARA 62. Şüphe yok ki, mü'minler ile Yahudilerden ve Nasârâ ile Sâbii tâifesinden herhangi kimseler ki Allah'a ve ahiret gününe inanıp sâlih amel işleyenler için Rableri katında mükâfatlar vardır. Onlar için herhangi bir korku yoktur onlar üzüntü çekmeyeceklerdir.

262.Mallarını Allah yolunda harcayıp/ bağışlayıp da arkasından başa kak mayan, fakirlerin gönlünü kırmayan kimseler var ya,onların Allah katında mükâfatları vardır. Onlar için korku yoktur, üzüntü de çekmeyeceklerdir.

277. Şüphesiz iman edip iyi işler yapan, namaz kılan ve zekât verenler var ya, onların mükâfatları Rableri katındadır. Onlar için korku yoktur, onlar üzüntü de çekmezler.

(mümin olan herkese korku yoktur çünkü bütün müminler evliyadırlar.)

63. Onlar, iman edip de takvâya ermiş olanlardır.

(Evliya takva sahibi olanlardır takva için bakara suresi 1. ayetten 4. ayete kadar okuyunuz).

64. Dünya hayatında da ahirette de onlara müjde vardır. Allah'ın sözlerinde asla değişme yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir.

65. (Resûlüm) Onların (inkârcıların) sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün izzet (ve üstünlük) Allah'ındır. O, işi tendir, bilendir

66. İyi bilin ki, göklerde ve yerde kim varsa yalnız Allah'ındır.(O halde) Allah'ın yanısıra (kutsadık larından medet isteyip),yalvarıp ortak koşanlar neyin ardına düşü yorlar! Doğrusu onlar, zandan başka bir şeyin ardına düşmüyor lar ve onlar sadece yalan söylü yorlar.(Sadece zanna uyuyorlar; yalnızca tahmine dayanıyorlar).

67. Geceyi dinlenip sükûnet bulmanız için (karanlık), gündüzü de (çalışıp hayatınızı kazanmanız için) aydınlık yapan O'dur. Şüphesiz ki bunda kulak verip anlamak isteyen bir millet için âyetler (açık belgeler) vardır.

68. «Allah çocuk edindi» dediler. Hâ şâ! O bundan münezzehtir. O'nun (çocuğa) ihtiyacı yoktur. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Bu hususta yanınızda herhangi bir delil yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? **[bk. 19/89-93]**

69. De ki: Allah hakkında yalan uydu ranlar asla kurtuluşa eremezler.

70. Dünyada bir miktar geçim (sağlar lar), sonra dönüşleri bizedir; sonra da inkâr etmekte oldukları şeylerden ötü rü onlara şiddetli azabı tattırırız.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ
عَلَيْكُمْ مَقَام۪ي وَتَذْك۪ير۪ي بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُٓوا
اَمْرَكُمْ وَشُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُٓوا اِلَيَّ
وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍۜ اِنْ
اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَٓائِفَ وَاَغْرَقْنَا
الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿٧٣﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِه۪ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُ۫هُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِه۪ مِنْ قَبْلُۜ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِ
الْمُعْتَد۪ينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۬ئِه۪ بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِم۪ينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُٓوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ
مُوسٰٓى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَكُمْۜ اَسِحْرٌ هٰذَاۜ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ
﴿٧٧﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمَا الْكِبْرِيَٓاءُ فِي الْاَرْضِۜ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٧٨﴾

71. (Rasülüm) Onlara Nuh'un haberini oku. Hani Nuh, kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Eğer benim konumum ve Allah'ın ayetleriyle öğüt vermem size ağır geliyorsa, (biliniz ki) ben sadece Allah'a dayanıp güvenmişim. Artık siz de (bana) ne yapacağınızı ortaklarınızla beraber kararlaştırın ki, işiniz size dert olmasın! Bundan sonra bana (hükmünüzü) uygulayın ve bana mühlet de vermeyin!" **[bk. 11/25-48]**

72. Eğer (benim imana davetimden) yüz çeviriyorsanız (yapacak bir şey yok), ben sizden (zaten) herhangi bir ücret istemiş değilim. Benim çabamın karşılığını verecek olan sadece Allah'tır. Ben, Müslümanlardan (teslim olanlardan) olmakla emrolundum.

73. Yine de onu yalanladılar, biz de hem onu hem de onunla beraber gemide bulunanları kurtardık ve onları (yeryüzünde) Diyerlerinin yerine geçirdik; âyetlerimizi yalanlayanlarıda (denizde) boğduk. Bak ki uyarılanların sonu nasıl oldu!

74. (Biz nuh'tan) **sonra onun ardından bir çok elçileri kavimlerine gönderdik; onlara belgeler getirdiler. Ama onlarda** (tıpkı nuh kavmi gibi) **hakikatı en başından inkar ettikleri için bir türlü imana gelmediler. Sanki haddi aşanların kalblerini mühürledik de. (direniyorlar).**
Tabaa için bakara 7.ayetin notuna bakınız.

75. Bu (ilk peygamberlerden) sonra Musa ve Harun'u ayetlerimizle Firavun ve onun seçkinler çevresine gönderdik: ne var ki onlar, günaha gömülüp gitmiş bir kavim oldukları için, büyüklük tasladılar.

76. Katımızdan onlara hak (gerçekler) gelince: «Bu elbette apaçık bir sihirdir» dediler.

77. Musa: "Size hak geldiğinde hakkında böyle mi konuşursunuz?" dedi, hiç büyü olabilir mi, bu? Halbuki büyücüler, iflah olmazlar!" dedi.

78. Onlar dediler ki: Babalarımızı üzerinde bulduğumuz (dinden) bizi döndüresiniz ve yeryüzünde ululuk sizin ikinizin olsun diyemi bize geldiniz? Halbuki biz size inanacak değiliz.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالَ لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسٰى
مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ
﴿٨٢﴾ فَمَا اٰمَنَ لِمُوسٰى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلٰى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهُ لَمِنَ
الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسٰى يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى
وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَا
اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهُ زِينَةً وَاَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٨٨﴾

79. Firavun dedi ki: Bilgili bütün sihirbazları bana getirin!
80. Sihirbazlar gelince Musa onlara: Atacağınızı atın, dedi.
81. Onlar (iplerini) atınca, Musa dedi ki: «Sizin getirdiğiniz sihirdir. Allah onu boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez.»

82. «Suçluların hoşuna gitmese de Allah, sözleriyle (emir ve hükümleriyle) gerçeği açığa çıkaracaktır.»

83. Firavun ve kavminin kendilerine işkence etmesinden korkuya düştükleri için kavminden bir gurup gençten başka kimse Musa'ya iman etmedi. Çünkü Firavun yeryüzünde ululuk taslayan bir diktatör) ve haddi aşanlardan idi.

84. Musa dedi ki: "Ey kavmim! Eğer siz gerçekten Allah'a inanıyorsanız, artık sadece O'na güvenin."

85. 86. (Onlar da) şöyle dediler: "Biz yalnız Allah'a güvendik. Ey Rabbimiz! Zalim bir kavmin zulmüne uğratmakla bizi imtihan etme! Bizi rahmetinle o inkârcı kavimlerden kurtar!"

87. Mûsa'ya ve kardeşine şunu vahyettik: Kavminiz için kendilerini yerleştirmek üzere Mısır'da evler hazırlayın. Evlerinizi kıble yapın ve namazı gözetin!(Ey Musa!)Müminleri müjdele! diye vahyettik.

88. Musa dedi ki: Ey Rabbimiz! Gerçekten sen Firavun ve kavmine dünya hayatında zinet ve nice mallar verdin. Ey Rabbimiz! (Onlara bu nimetleri), insanları senin yolundan saptırsınlar ve elem verici cezayı görünceyekadar iman etmesinler, diye mi (verdin)? Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et, kalplerine sıkıntı ver (ki iman etsinler).

Şöyle anlam verenler vardır: Musa dedi ki: Ya Rabbi sen Firavun ve kavmine dünya hayatında göz kamaştıran zenginlik ve bol servet verdin. Bu kadar malı sanki sen, insanları senin yolundan saptırmaları için vermişsin gibi kötü yollarda kullanıyorlar. Onları ve mallarını yok et, kalblerini de şiddetle sık, elemli azabı görmedikçe (onlar iman etmezler).

[krş. 43/33-35]

قَالَ قَدْ اُج۪يبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَق۪يمَا وَلَا تَتَّبِعَٓانِّ سَب۪يلَ الَّذ۪ينَ
لَا يَعْلَمُونَ ٨٩ وَجَاوَزْنَا بِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًاۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُۙ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا الَّذ۪ٓي اٰمَنَتْ بِه۪ بَنُٓوا اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَنَا۬ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ
٩٠ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِد۪ينَ ٩١
فَالْيَوْمَ نُنَجّ۪يكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةًۜ وَاِنَّ كَث۪يرًا
مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ٩٢ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِۚ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى جَٓاءَهُمُ
الْعِلْمُۜ اِنَّ رَبَّكَ يَقْض۪ي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ
يَخْتَلِفُونَ ٩٣ فَاِنْ كُنْتَ ف۪ي شَكٍّ مِمَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ فَسْـَٔلِ
الَّذ۪ينَ يَقْرَؤُ۫نَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَۚ لَقَدْ جَٓاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَر۪ينَۙ ٩٤ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ٩٥
اِنَّ الَّذ۪ينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَۙ ٩٦
وَلَوْ جَٓاءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَل۪يمَ ٩٧

89. (Allah): İkinizin de duası kabul olunmuştur. O halde siz doğruluğa devam edin ve sakın o bilmezlerin yoluna gitmeyin! Dedi.

90. Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik. Ama Firavun ve askerleri zulmetmek ve saldırmak üzere onları takip etti. Nihayet (denizde) boğulma haline gelince,(Firavun:)«Gerçekten, İsrailoğullarının inandığı İlah'dan başka ilah olmadığına ben de iman ettim. Ben de müslümanlardanım!» dedi. **[bk. 20/78; 40/84-85]**

91. Şimdi mi (iman ettin)!Halbuki daha önce isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun.

92. (Ey Firavun!) Senden sonra geleceklere ibret olman için, bugün senin bedenini (cansız olarak) kurtaracağız. "Doğrusu insanların birçoğu bizim âyetlerimizden, (ibret alınacak delilleri mizden) gafildirler.
[krş. 7/103; 10/90-92; 43/55-56]

93. Derken, İsrailoğulları'na son derece güzel, emin bir yurt tayin ettik ve kendilerini temiz ve hoş rızıklarla rızıklandırdık. Ama, ne zaman ki (vahiy yoluyla) kendilerine (hakikat) bilgi(si) geldi, ancak o zaman aralarında çekişmeye, farklı görüşler benimsemeye başladılar: Allah, çekişmeye düştükleri her konuda Kıyamet Günü aralarında da elbette hüküm verecektir.
[krş. 20/80-81]

94. (Resülüm!) Eğer sana indirdiğimizden (bu anlattığımız olaylardan) kuşkuda isen, senden önce Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, Rabbinden sana hak gelmiştir. Sakın şüphecilerden olma!

95. Sakın Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan da olma! Yoksa zarara uğrayanlardan olursun.

96.97. Gerçekten haklarında Rabbinin sözü (fir'avun gibi dünyada iken helak hükmü) sabit olanlar, kendilerine (istedikleri) bütün mucizeler gelmiş olsa bile, elem verici azabı görünceye kadar inanmayacaklardır.

Ayet 91. Şimdi mi (iman ettin)! Halbuki daha önce isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun.
(Yani ölüm belli olduktan sonra ve öbür alemde iman geçersizdir).
Ölümün belirmesiyle, pişmanlık anındaki iman kabul olmayıp kişiyi kurtarmaz.) [bk. 40/84-85.]

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَٓا اِيمَانُهَٓا اِلَّا قَوْمَ يُونُسَۜ لَمَّٓا
اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًاۜ
اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ
تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ
﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا تُغْنِي الْاٰيَاتُ
وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْۜ قُلْ فَانْتَظِرُٓوا اِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجّ۪ي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَۚ
حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ
فِي شَكٍّ مِنْ د۪ينِي فَلَٓا اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذ۪ي يَتَوَفّٰيكُمْۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَۙ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفًاۚ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠٦﴾

98. Yunus'un kavmi müstesna, (halkını yok ettiğimiz ülkelerden) herhangi bir ülke halkı, keşke (kendilerine azap gelmeden) iman etse de bu imanları kendilerine fayda verseydi! Yunus'un kavmi iman edince, kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süre (dünya nimetlerinden)faydalandırdık.

[bk. 37/139-148]

99. (Resûlüm!) Eğer Rabbin güç kullansaydı, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, iman etmeleri için insanları zorlayacak mısın?

(Allah, dinde yani imanda zorlamadı. İrade hürriyeti ve tercih hakkı verdi, hür bıraktı. İsteyen müslüman olur gereğini yapar, isteyen de kâfirlikte kalır. Kimi de bunların arasında fâsık ve münâfik olur.

[bk.2/256;11/118-119; 16/93; 18/29; 32/13; 76/3-4]

100. Allah kendi krıterlerine uyma yan imanı onaylamaz .O, akıllarını kullanmayanları rezillik, iğrençlik içerisinde bırakır. **[krş. 67/10]**

(Allahın onayı yani iman konusunda kur'ana uygun iman olması lazım ki Allah kabul etsin).
(Akıllarını kullamadıkları için zorla yol göstermez).

101. De ki: "Göklerde ve yerde neler ve neler var, bir baksanıza!" Fakat bunca işaretler ve uyarılar iman etmeyecek kimselere ne fayda verir ki?

102. Onlar sadece, kendilerinden önce gelip geçenlerin başlarına gelen (azap dolu) günlerin benzerini mi bekliyorlar? De ki: "Bekleyin bakalım, ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

103. Sonunda elçilerimizi ve inananları kurtarırız. Evet, inananları kurtarmak bizim değişmez bir yasamızdır.

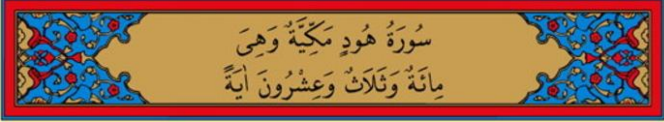
104. De ki: «Ey insanlar! Benim dinimden şüphede iseniz, (bilin ki) ben Allah'ın yanısıra kulluk ettiklerinize kulluk etmem ,fakat ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana müminlerden olmam emrolundu.»

105. Ve: "Yüzünü tevhit dinine döndür, sakın müşriklerden olma!"

[bk. 25/68]

106. Allah'ın yanısıra da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere yalvarma. Eğer bunu yaparsan, o takdirde sen mutlaka zalimlerden olursun.

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٓ اِلَّا هُوَۚ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا
رَٓادَّ لِفَضْلِه۪ؕ يُص۪يبُ بِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ؕ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ١٠٧
قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي
لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنَا۬ عَلَيْكُمْ بِوَك۪يلٍۜ ١٠٨
وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ١٠٩



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓرٰ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ خَب۪يرٍۙ
١ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَؕ اِنَّن۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ وَبَش۪يرٌۙ ٢ وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعاً حَسَناً اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
وَيُؤْتِ كُلَّ ذ۪ي فَضْلٍ فَضْلَهُۜ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَب۪يرٍ ٣ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ٤ اَلَٓا
اِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُۜ اَلَا ح۪ينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْۙ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۚ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٥

107. Eğer Allah sana bir zarar do kundurursa, onu yine O'ndan baş ka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır iyilik, yapmak isterse , O'nun keremini geri çevirecekde yoktur. O, hayrını kullarından hak edenle re verir. Ve O, bağışlayandır ,esir geyendir.

108. De ki: Ey insanlar! Size Rabbiniz den Hak (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola gelirse, ancak kendisi için gelecektir. Kim de saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapacaktır. Ben sizin üzerinize vekil değilim. (Sadece tebliğ etmekle memurum).

109. (Resûlüm!) Sen, sana vahyoluna na uy ve Allah hükmedinceye kadar sabret. O hakimlerin en hayırlısıdır.

11. HUD SURESİ

Hûd sûresi, 123 (yüzyirmiüç) âyet olup Mekke'de inmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif. Lâm. Râ. (Bu sana indirilen), hikmet sahi bi (ve) her şeyden haberdar olan (Allah) tarafın dan âyetleri muhkem kılınmış (sağlamlaştırılmış) sonra da detaylı bir şekilde açıklanmış bir kitap tır.

2. (Kendisi açıkladı ki): "Allah'tan başkasına kul olmayasınız. Şüphesiz ki ben, onun tarafından size (gönderilmiş) bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.

3. "Rabbinizden af dileyiniz, pişmanlık duygusu ile O'na yöneliniz ki, belirli bir sürenin sonuna kadar sizi güzel bir geçimle faydalandırsın ve her erdemli kişiye erdemli davranışlarının ödülü nü versin. Eğer (imandan) yüz çevirirseniz, elbette ben sizin için büyük günün azabından korkarım."

11. HUD SURESİ

4. Dönüşünüz yalnız Allah'a dır. O, her şeye kadirdirdir. (O,her şeye ölçü koyandır).

5. Dikkat edin! Şübhesiz ki onlar, on dan (o peygamberden kendilerini) giz lemek için göğüslerini bükerler. Bile siniz, (onlar) elbiselerine bürünecek leri zaman dahi (Allah), onlar neyi giz lerler ve neyi açıklarlarsa bilir. Çünki O, sînelerin içinde olanı hakkıyla bilen dir.

وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَاۜ كُلٌّ ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ٦ وَهُوَ الَّذ۪ي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى
الْمَٓاءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًاۜ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ
مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا
اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ٧ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ
مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُۜ اَلَا يَوْمَ يَأْت۪يهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ٨ وَلَئِنْ
اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُۚ اِنَّهُ لَيَؤُ۫سٌ
كَفُورٌ ٩ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَٓاءَ بَعْدَ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّـَٔاتُ عَنّ۪يۜ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌۙ ١٠ اِلَّا الَّذ۪ينَ
صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
كَب۪يرٌ ١١ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَٓائِقٌ
بِه۪ صَدْرُكَ اَنْ يَقُولُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ
مَلَكٌۜ اِنَّمَٓا اَنْتَ نَذ۪يرٌۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَك۪يلٌ ١٢

6. Yeryüzünde hareket eden her canlının rızkı, yalnızca Allah'ın üzerinedir. Allah o canlının durduğu yeri ve sonunda bırakıldığı mekanı bilir. (Bunların) hepsi açık bir kitapta (levh-i mahfuz' da) dır.

Kadir Çelik Meali: **Yeryüzünde rızkı Allah'a ait olmayan hiçbir canlı yoktur. O, onların karar kıldıkları yerleri (belleri) de emaneten dur dukları yerleri (rahimleri) de bilir. (Bu hakikatlerin) Tümü apaçık bir kitaptadır.**

Muhammed Esed Meali: Ve yeryüzünde yaşayan hiçbir canlı yoktur ki rızkı Allaha bağlı olmasın; ayrıca O, her canlının (yeryüzünde) yaşama süresini de, (ölümden sonra) yerleşip kalacağı yeri de bilmektedir: Bütün bunlar apaçık bir kitapta yer almış bulunmaktadır.

[krş. 2/28; 6/59, 98; 29/17]

7. O, hanginizin amelinin daha güzel olacağı hususunda sizi imtihan etmek için, Arş'ı (yaratma makamı) su üze rinde iken, gökleri ve yeri altı günde (altı evrede) yaratandır. Yemin ede rim ki, (Resûlüm!): «Ölümden sonra muhakkak diriltileceksiniz» desen, kâ fir olanlar derhal «Bu, açık bir büyü den başka bir şey değildir» derler.

[krş. 2/28; 6/59, 98; 29/17]

8. Andolsun, eğer biz onlardan (kafir lerden gelecek olan) azabı sayılı bir süreye kadar ertelesek, mutlaka «Onun gelmesini engelleyen nedir?» derler. Bilesiniz ki, kendilerine azap geldiği gün, bir daha onlardan uzak laştırılacak değildir. Ve alay etmekte oldukları şey, onları çepeçevre kuşata caktır.

9. Bunun gibi, insana katımızdan bir rahmet tattırsak, sonra da onu kendi sinden çekip alsak, hemen (önceki lütfumuzu) nankörce unutup umutsuz luğa düşer.

10. Ve eğer kendisine dokunan bir zarardan sonra ona bir ni'met taddır sak, mutlaka: "Kötülükler benden gitti" der, sevinir, övünür.

11. Sabredenler ve erdemli işler ya panlar için ise bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

12. O halde sen: -Ona bir hazine indirilmeli veya Onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi? dedikleri için göğsün daralıp sana vahyedilenin bir kısmını terk mi edeceksin? Sen ancak bir uyarıcısın. Allah, her şeyin vekilidir. **[bk. 15/97-98; 25/7-8]**

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهٖ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٣﴾ فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّمَٓا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ
وَاَنْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا
النَّارُۘ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ
كِتَابُ مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةًۜ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖۜ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ اِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۜ اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلٰى
رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْۚ اَلَا
لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَۙ ﴿١٨﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۜ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13. Yoksa, «Onu (Kur'an'ı) kendisi uydurdu» mu diyorlar? De ki: Eğer doğru iseniz Allah'ın yanısıra kutsadıklarınızı ,çağırabildiklerinizi (yardıma) çağırında siz de onun gibi uydurul muş on sûre getirin.

[krş. 2/23-24; 10/38; 17/88]

14. Eğer (onlar) size cevap veremiyorlarsa, bilin ki, o ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Artık siz müslüman oluyormu sunuz?

15. Kim, (yalnız) dünya hayatını ve zinetini iste mekte ise, işlerinin karşılığını orada onlara tam olarak veririz ve orada onlar hiçbir zarara uğratıl mazlar. **[bk. 17/18-21; 42/20]**

16. İşte onlar, ahirette kendileri için ateşten başka hiçbir şeyleri olmayan kimselerdir; yaptıkları da boşa gitmiş tir; yapmakta oldukları şeyler (zaten) bâtıldır.

17. Rabbin tarafından (gelmiş) açık bir delile dayanan ve kendisini Rab binden bir şahidin (incilin veya ceb railin) izlediği, ayrıca kendisinden ön ce, bir önder ve bir rahmet olarak Musa'nın Kitab'ı (elinde) bulunan kim se (inkârcılar gibi) midir? Çünkü bun lar ona (Kur'an'a) inanırlar. Zümreler den hangisi onu inkâr ederse işte cehennem ateşi onun varacağı yerdir, bundan şüphen olmasın; zira bu, senin Rabbin tarafından bildirilmiş ger çektir; fakat insanların çoğu inanmı yorlar.

18. Allah'a yalan uyduranlardan daha zalim kim olabilir? Onlar Rablerine sunulacaklar. Şahidler de: "İşte Rab lerine karşı yalan söyleyenler bunlar dır!" diyecekler. İyi bilin ki Allah'ın la'neti zalimlerin üzerinedir.

Ali imran / 86-Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete yönlendirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete yönlendirmez.. 87. Onların cezaları, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetini üzerlerinde taşımalarıdır. 88. O lanette daimidirler. Azap, onlardan hafifletilmez ve onlara bakılmaz da. 89. Ancak, bu hatalarından sonra tevbe edip, hallerini düzeltenler müstesnadır. Allah, affedendir, merhamet edendir.

19. Onlar, (insanları) Allah'ın yolun dan alıkoyan ve onu eğri göstermek isteyenlerdir. Ahireti inkâr edenler de onlardır.

أُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَۢ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُۜ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ
هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَخْبَتُٓوا
اِلٰى رَبِّهِمْۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾
مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِۜ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلاًۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى
قَوْمِهِٓ اِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌۙ ﴿٢٥﴾ اَنْ لَا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنِّٓي
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرٰيكَ اِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرٰيكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِينَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَاٰتٰينِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْۜ اَنُلْزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

20. Böyleleri, yeryüzünde (yaptıkları yanlarına kalsa bile, ahiret hesabından) yakalarını kurtara mayacak, kendilerini Allaha karşı koruyacak bir veli (yardımcı) da bulamayacaklar. (Hakkı) işit me kabiliyetlerini kullanmadıklarından ve gör mek, fark etmek istemediklerinden ötürü (öte dünyada) onlar için azap kat kat artırılacaktır.

21. İşte onlar kendilerini ziyana uğrattılar. Uydur makta oldukları şeyler de kendilerinden kaybo lup gidecektir.
22. Şüphesiz onlar, ahirette en çok ziyana uğra yanlardır.
23. İnanıp da güzel işler yapan ve Rablerine gönülden boyun eğenlere gelince, işte onlar cennet ehlidir. Onlar orada süresiz kalırlar.

24. Bu iki zümrenin (müminlerle kâfir lerin) durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların hali hiç eşit olur mu? Hâla ibret almıyor musunuz?

(Buraya kadar olan âyetlerde, inançla ilgili esaslar, Kur'an'ın mucize oluşu, inanan ve inan mayanların durumları anlatıldı. Bundan sonra bazı peygamberler ve onların tevhid mücadele leri anlatılmaktadır.)

25. Andolsun, biz Nuh'u kavmine elçi gönderdik. Onlara: «Ben , sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

26. Allah'tan başkasına kulluk yapma yın! Ben, size (gelecek) elem verici bir günün azabından korkuyorum.»

27.Kavminden ileri gelen inkarcı grup dedi ki: "Biz seni de bizim gibi insan görüyoruz ve sana bizim basit görüşlü ayak takımlarımızdan başkasının uy duğunu görmüyoruz. Sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz; tersine sizi yalancı sanıyoruz!"

28. (Nûh) şöyle dedi: "-Ey Kavmim! Söyleyin bakayım, fikriniz nedir? Eğer ben Rabbimden verilen açık bir bur han (delil) üzerinde isem (Bu benim Peygamberlik dâvamı doğruluyorsa), bir de Allah bana kendi katından bir rahmet(Peygamberlik) vermiş de,size, onu görecek göz verilmemişse, iste mediğiniz halde onu size zorla mı kabul ettireceğiz?

وَيَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًاۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَٓا اَنَا
بِطَارِدِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ اِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ
﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ
﴿٣٠﴾ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ عِنْد۪ي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَٓا
اَقُولُ اِنّ۪ي مَلَكٌ وَلَٓا اَقُولُ لِلَّذ۪ينَ تَزْدَر۪ٓي اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ
اللّٰهُ خَيْرًاۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْۚ اِنّ۪ٓي اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ
﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَأْت۪يكُمْ بِهِ
اللّٰهُ اِنْ شَٓاءَ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْح۪ٓي
اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُر۪يدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْۜ
هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَۜ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ اِنِ
افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَام۪ي وَاَنَا۬ بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾
وَاُو۫حِيَ اِلٰى نُوحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا
تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَۚ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُواۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

29. Ey kavmim, buna karşı ben sizden bir mal istemiyorum, benim ücretim Allah'a aittir. Ve (siz istemiyor, hor görüyorsunuz diye) ben, inananla rı (yanımdan) kovacak değilim. Çünkü onlar Rab lerinin huzuruna gidecek (yaptıklarının hesabını verecek)lerdir. (Herkes kendi amelinden sorum ludur. Onları niçin kovayım?)

30 Ey kavmim! Ben onları kovarsam, beni Allah'tan (onun azabından) kim korur? Düşünmü yor musunuz?

31. Ben size: «Allah'ın hazineleri benim yanımda dır» demiyorum, gaybı da bilmem. «Ben bir mele ğim»de demiyorum. Sizin gözlerinizin hor gördü ğü kimseler için, «Allah onlara asla bir hayır ver meyecektir» diyemem. Onların kalplerinde olanı, Allah daha iyi bilir. Onları kovduğum takdirde ben gerçekten zalimlerden olurum.»

32. Dediler ki: Ey Nuh! Bizimle müca dele ettin ve bize karşı mücadelede çok ileri gittin. Eğer doğrulardan isen, kendisiyle bizi tehdit ettiğini (azabı) bize getir!

33. (Nuh) dedi ki: «Onu size ancak şartlar olgunlaştığında Allah getirir. Ve siz (Allah'ı) âciz bırakacak değil siniz.

34. "Eğer Allâh, sizi azdırmak istesey di, ben size öğüt de vermek istesem, öğütüm size yarar sağlamaz idi. Rab biniz O'dur ve siz O'na döndürü leceksiniz."

35. Yoksa, «Bunu uydur du» mu diyor lar? De ki: «Eğer onu uydurduysam günahım bana aittir. Fakat ben sizin işlediğiniz günahtan uzağım.»

36. Nuh'a vahyolundu ki: Kavmin den iman etmiş olanlardan başkası artık inanmamakda (kararlıdırlar). Öyle ise onların işlemekte olduk larından (günahlardan) dolayı üzül me.

(Allah onların o andaki kararlarını bildiriyor. Çünkü 37. Ayette zulmedenler hakkında bana birşey söyleme diyor. Ama zulümden vazgeçenler hakkında sorma demiyor. Onların o andaki fikirlerini bildiriyor.Öyle olmasaydı Nuh oğluna oğlum gemiye sende gel demez di.)

Bu aşağıdaki not ayetlerle beraber düşününüz.

NİSA 18.Yoksa kötülükleri yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çatınca «Ben şimdi tövbe ettim» diyenler ile kâfir olarak/bilip de üstünü örterek ölenler için (kabul edilecek) tövbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlamışızdır.(Ölüm belli olunca tövbe olmaz.)

Ali imran / 86-Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete yönlendirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete yönlendirmez.(.87· Onların cezaları, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetini üzerlerinde taşımalarıdır. 88. O lanette daimidirler. Azap, onlardan hafifletilmez ve onlara bakılmaz da.89· Ancak, bu hatalarından sonra tevbe edip, hallerini düzeltenler müstesnadır. Allah, affedendir, merhamet edendir.

37.Gözlerimizin önünde ve vahyimiz (emrimiz) uyarınca gemiyi yap ve zul medenler hakkında bana (birşey) söyle me! Onlar mutlaka boğulacaklardır!

[bk. 54/10; 71/26]

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِه۪ سَخِرُوا مِنْهُ
قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ٣٨
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُق۪يمٌ ٣٩ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ
ف۪يهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَٓا اٰمَنَ مَعَهُٓ اِلَّا قَل۪يلٌ ٤٠ وَقَالَ ارْكَبُوا
ف۪يهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْر۪يهَا وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبّ۪ي لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ٤١
وَهِيَ تَجْر۪ي بِهِمْ ف۪ي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ اِبْنَهُ
وَكَانَ ف۪ي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِر۪ينَ ٤٢
قَالَ سَاٰو۪ٓي اِلٰى جَبَلٍ يَعْصِمُن۪ي مِنَ الْمَٓاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَق۪ينَ ٤٣ وَق۪يلَ يَٓا اَرْضُ ابْلَع۪ي مَٓاءَكِ وَيَا سَمَٓاءُ
اَقْلِع۪ي وَغ۪يضَ الْمَٓاءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَق۪يلَ
بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ٤٤ وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْن۪ي
مِنْ اَهْل۪ي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِم۪ينَ ٤٥

38. Nuh gemiyi yapıyor, kavminden ileri gelenler ise, yanına her uğradıkça onunla alay ediyorlar dı. Dedi ki: «Eğer bizimle alay ediyorsanız, iyi bilin ki siz nasıl alay ediyorsanız biz de sizinle alay edeceğiz!
39. Kendisini rezil edecek azabın kime geleceği ni ve sürekli bir azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz.»
40. Nihayet helâk etme emrimiz geldiği ve fırın dan su taşıp fışkırdığı (yahut geminin kazanı kay nadığı) vakit Nûh' a şöyle dedik: " Faydalanılan hayvanların her cinsinden erkek ve dişi olmak üzere ikişer tane çift ve üzerlerine boğulma emri takdir edilenler müstena, ehlini (aile fertlerini) ve diğer iman edenleri gemiye yükle." Zaten berabe rinde iman edenler pek azdı.

[krş. 23/27; 26/119-121; 54/11-14

41. Nûh dedi ki: "Her duruşunda ve gidişinde Allah'ın ismiyle (besmele getirmek üzere) binin gemiye (veya besmele getirerek gemiye binin. Onun gidişi de, duruşu da Allah'ın kudretiyledir).Doğrusu, benim Rabbim gerçekten bağışlayandır, merhamet edendir."

42. Gemi, dağlar gibi dalgalar arasın da onları götürüyordu. Nuh, gemiden uzakta bulunan oğluna: Yavrucuğum! (Sen de) bizimle beraber bin, kâfirler le beraber olma! diye seslendi.

43. Oğlu: Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım, dedi. (Nuh): «Bu gün Allah' ın emrinden (azabın dan) , merhamet sahibi Allah'tan başka koruyacak kimse yoktur» dedi. Araları na dalga girdi, böylece o da boğulan lardan oldu.

44. (Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi;(gemide) Cûdî (dağı nın) üzerine yerleşti. Ve: «O zalim kavminin canı cehenneme!» denildi.

45. Nuh Rabbine dua edip dedi ki: «Ey Rabbim! Şüphesiz oğlum da ailemdendir. Senin vâdin ise elbette haktır. Sen hakimler hakimisin.»

[bk. 69/11-12; 54/13-14; 95/8]

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَۚ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍۘ فَلَا
تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌۜ اِنّ۪ٓي اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِل۪ينَ
﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِهٖ عِلْمٌۜ
وَاِلَّا تَغْفِرْ ل۪ي وَتَرْحَمْن۪ٓي اَكُنْ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٤٧﴾ ق۪يلَ يَا
نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَۜ
وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ
اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهَٓا اِلَيْكَۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَٓا اَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَاۜ فَاصْبِرْۜ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِلٰى
عَادٍ اَخَاهُمْ هُوداًۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ
غَيْرُهُۜ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
اَجْراًۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذ۪ي فَطَرَن۪يۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَٓاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَاراً وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِم۪ينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِك۪ٓي اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٣﴾

46. (Allah) buyurdu ki: "Ey Nuh! O (oğlun isyan ettiği için) senin ehlinden (senin dininden) değil dir. Çünkü o kötü işler yaptı. İçyüzünü bilmediğin bir şeyi yapmamı benden isteme! Sana cahiller den olmamanı tavsiye ederim."

47. Nuh dedi ki: Ey Rabbim! Ben senden hakkın da bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığını rım. Eğer beni bağışlamaz ve esirgemezsen, ben ziyana uğrayanlardan olurum!

48. «Ey Nuh» denildi. «Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selâm ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyip kafirlik eden) Ümmetleri de (dünyada) yararlandıracağız, sonra onlara (kafirlikte direnirlerse) bizden acıklı bir azab dokunur.»

49. (Resûlüm!) İşte bunlar sana vah yettiğimiz gayb haberlerindendir. Bun dan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin. O halde sabret. Çünkü iyi sonuç (sabredip) sakınanlarındır.

50. Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan baş ka ilahınız yoktur. Siz yalan uyduran lardan başkası değilsiniz.

51. Ey kavmim, ben sizden buna kar şılık bir ücret istemiyorum; benim mükafatım, ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak mısınız?

52. Ey kavmim, Rabbinizden mağfiret dileyin, sonra O'na tevbe edin (O'na yönelin) ki gökten üzerinize bol bol rahmet göndersin, kuvvetinize kuvvet katsın. Suç işleyerek (Allah'tan) yüz çevirmeyin! **[krş. 71/11]**

53. Dediler ki: "Ey Hud, bize bir belge getirdin.(Fakat) Biz senin sözünle ilahlarımızı terk edecek değiliz ve biz sana inanacak değiliz!"

İBRAHİM **9. Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırdılar) ve dediler ki: 'Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz.'**

اِنْ نَقُولُ اِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُٓوءٍۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اُشْهِدُ اللّٰهَ
وَاشْهَدُٓوا اَنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَۙ ٥٤ مِنْ دُونِه۪ فَك۪يدُون۪ي جَم۪يعًا
ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ٥٥ اِنّ۪ي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبّ۪ي وَرَبِّكُمْۜ مَا مِنْ دَٓابَّةٍ
اِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَاۜ اِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ٥٦ فَاِنْ
تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ٓ اِلَيْكُمْۜ وَيَسْتَخْلِفُ رَبّ۪ي قَوْمًا
غَيْرَكُمْۚ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔاۜ اِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَف۪يظٌ ٥٧ وَلَمَّا
جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّاۚ وَنَجَّيْنَاهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ٥٨ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا
رُسُلَهُ وَاتَّبَعُٓوا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَن۪يدٍ ٥٩ وَاُتْبِعُوا ف۪ي هٰذِهِ الدُّنْيَا
لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَٓا اِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْۜ اَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ
هُودٍ ٦٠ وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًاۢ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
ف۪يهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِۜ اِنَّ رَبّ۪ي قَر۪يبٌ مُج۪يبٌ ٦١ قَالُوا
يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ ف۪ينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَٓا اَتَنْهٰينَٓا اَنْ نَعْبُدَ مَا
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَا وَاِنَّنَا لَف۪ي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ مُر۪يبٍ ٦٢

54. Biz «İlahlarımızdan biri seni fena çarpmış!» demekten başka bir söz söylemeyiz! (Hûd) dedi ki: «Ben Allah'ı şahit tutuyorum; siz de şahit olun ki ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım.»

55. O (Allahın) yanısıra bütün (ortak koştuklarınızdan) uzağım. Haydi hepiniz bana tuzak kurun; sonra da bana mühlet vermeyin!»

[bk. 10/71]

56. "Ben, Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a güvendim. O'nun kontrol etmediği hiç bir yaratık yoktur. Şüphesiz ki benim Rabbim dosdoğru bir yoldadır (hüküm ve tasarrufunda en doğruyu yapandır)."

57. "Eğer yüz çevirirseniz bilin ki, benimle gönderilen (ilâhî buyrukları) ben size bildirdim. Rabbim (dilerse), sizin dışınızda başka bir kavmi yerinize getirir de siz O'na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Şüphesiz ki Rabbim, her şeyi gözetip koruyandır" dedi.

58. Emrimiz gelince, Hûd'u ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık,onları ağır bir azaptan kurtuluşa erdirdik.

59. İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler.

60. Onlar hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lânete tâbi tutuldular. Biliniz ki, Âd (kavmi) Rablerine nankörlük etmişlerdi. (Şunu da) bilin ki Hûd'un kavmi Âd, yok olup gitti. **[krş. 41/15-16; 69/6-7]**

61. Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah 'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı. Ve sizi orada yaşattı. O halde O'ndan mağfiret isteyin; sonra da O'na tevbe edin. Çünkü Rabbim (kullarına) çok yakındır, (dualara) icabet edendir. **[krş. 26/146-158]**

62. Dediler ki: Ey Sâlih! Sen bundan önce içimizde ümit beslenen birisiydin. (Şimdi) babalarımızın kulluk ettiyine kul olmamızı yasaklıyorsun? Doğrusu biz,bizi kendisine(kulluğa)çağırdığın şeyden ciddi bir şüphe içindeyiz.

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَاٰتٰين۪ي
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَز۪يدُونَن۪ي
غَيْرَ تَخْس۪يرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِه۪ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوهَا
تَأْكُلْ ف۪ٓي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَر۪يبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا ف۪ي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ
ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا
صَالِحًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ
رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَز۪يزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ
فَاَصْبَحُوا ف۪ي دِيَارِهِمْ جَاثِم۪ينَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا ف۪يهَا
اَلَٓا اِنَّ ثَمُودَا۬ كَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ
جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰه۪يمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا
لَبِثَ اَنْ جَٓاءَ بِعِجْلٍ حَن۪يذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآٰ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ
اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خ۪يفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّٓا
اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهُ قَٓائِمَةٌ فَضَحِكَتْ
فَبَشَّرْنَاهَا بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَٓاءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

63. (Salih) dedi ki: “Ey kavmim! Söyleyin bakayım, eğer ben Rabbim tarafından apaçık bir delil üzerindeysem ve bana kendi katından bir rahmet (peygamberlik) vermişse, ben Allah'a isyan ettiğim takdirde, beni ondan kim kurtara bilir? Demek ki, siz bana zarar vermekten başka bir şey yapmayacaksınız.”

64. Ey kavmim! İşte size ayet (mucize) olarak Allah'ın devesi. Onu bırakın, Allah'ın arzında ye sin (içsin). Ona kötülük dokundurmayın; sonra sizi yakın bir azap yakalar.

65. Fakat Semûd kavmi o deveyi, ayaklarını keserek öldürdüler. Sâlih dedi ki: «Yurdunuzda üç gün daha yaşayın (sonra helâk olacaksı nız)!» Bu söz, yalanlanamayan bir tehdit idi.

66. Emrimiz gelince, Sâlih'i ve onunla beraber iman edenleri, bizden bir rahmet olarak (azaptan) ve o günün zilletinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin kuvvetlidir, (her şeye) galip gelendir.

67. O zulmedenleri ise, korkunç bir gürültü yakalayıverdi de yurtlarında/ evlerinde diz üstü çöküp (helâk) oldu lar. **[Krş. 7/78]**

68. Sanki orada hiç oturmamışlardı. Biliniz ki, Semûd kavmi gerçekten Rablerine nankörlük ettiler. Yine bile siniz ki, Semud (kavmi)yok olup gitti.

69. Andolsun ki elçilerimiz (melekler) İbrahim'e müjde getirdiler ve: «Selam (sana)»dediler.O da:«(Sizede) selam» dedi ve hemen kızartılmış bir buzağı getirdi. **[bk. 15/52-62; 51/26-27]**

70. Ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce, onları yadırgadı ve onlardan dolayı içine bir korku düştü. Dediler ki: Korkma! (biz melekleriz). Lût kavmine gönderildik.

71. O esnada hanımı ayakta idi ve (bu sözleri duyunca) güldü. Onada İsha k'ı, İshak'ın ardından da Ya'kub'u müj deledik. **[krş. 19/49; 21/72]**

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا۬ عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلٖى شَيْخًاۜ اِنَّ هٰذَا
لَشَیْءٌ عَجٖيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُٓوا اَتَعْجَبٖينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِۜ اِنَّهُ حَمٖيدٌ مَجٖيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ
اِبْرٰهٖيمَ الرَّوْعُ وَجَٓاءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فٖى قَوْمِ لُوطٍۜ ﴿٧٤﴾
اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ لَحَلٖيمٌ اَوَّاهٌ مُنٖيبٌ ﴿٧٥﴾ يَٓا اِبْرٰهٖيمُ اَعْرِضْ عَنْ
هٰذَاۚ اِنَّهُ قَدْ جَٓاءَ اَمْرُ رَبِّكَۚ وَاِنَّهُمْ اٰتٖيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ
﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَٓاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سٖیٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصٖيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَٓاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِۜ وَمِنْ
قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِۜ قَالَ يَا قَوْمِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ بَنَاتٖى هُنَّ اَطْهَرُ
لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فٖى ضَيْفٖىۜ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشٖيدٌ
﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فٖى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ
مَا نُرٖيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لٖى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوٖىٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدٖيدٍ ﴿٨٠﴾
قَالُوا يَا لُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُٓوا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ
بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَۜ اِنَّهُ مُصٖيبُهَا
مَٓا اَصَابَهُمْۜ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُۜ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرٖيبٍ ﴿٨١﴾

72. (İbrahim'in karısı:) Olacak şey değil! Ben bir kocakarı, bu kocam da bir ihtiyar iken çocuk mu doğuracağım? Bu gerçekten şaşılacak bir şey! dedi.

73. (Melekler) dediler ki: Allah'ın emrine şaşıyor musun? Ey ev halkı! Allah'ın rahmeti ve bereket leri sizin üzerinizdedir. Şüphesiz ki O, övülmeye lâyıktır, iyiliği boldur.

74. Böylece İbrahim'in korkusu geçtikten ve kendisine müjde verildikten sonra Lut kavmi hakkında (affedilmeleri için) bizim (elçilerimiz)le tartışmaya başladı.

75. İbrahim cidden yumuşak huylu, bağrı yanık, kendisini Allah'a vermiş biri idi.

76. (Melekler dedilerki): Ey İbrahim! Bundan vazgeç. Çünkü Rabbinin (azap) emri gelmiştir. Ve onlara, geri çevrilmez bir azap mutlaka gelecektir!

77. Elçilerimiz Lût'a gelince, (Lût) onla rın yüzünden üzüldü ve onlardan dola yı içi daraldı da «Bu, çetin bir gündür» dedi.

78. Lût'un kavmi, koşarak onun yanı na geldiler. Daha önce de o kötü işleri yapmaktaydılar. (Lût): «Ey kavmim! İşte şunlar kızlarımdır (onlarla evle nin); sizin için onlar daha temizdir. Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun ve misafirlerimin önünde beni rezil etmeyin! İçinizde aklı başında bir adam yok mu!» dedi.

[bk. 15/71; 26/165-166]

79. Dediler ki: Senin kızlarında bizim bir hakkımız olmadığını biliyorsun. Ve sen bizim ne istediğimizi elbette bilir sin.

80. (Lût:) Keşke benim size karşı (ko yacak) bir gücüm olsaydı veya güçlü bir kaleye sığınabilseydim! dedi.

81. (Melekler) dediler ki: Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar. Sen gecenin bir kıs mında ailenle (yola çıkıp) yürü. Karın dan başka sizden hiçbiri geride kalma sın. Çünkü onlara gelecek olan (azap) şüphesiz ona da isabet edecektir. Onlara vâdolunan (helâk) zamanı, sabah vaktidir. Sabah da ne kadar yakın, değil mi?" **[bk. 15/63-66]**

فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِنْ سِجّ۪يلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا
هِيَ مِنَ الظَّالِم۪ينَ بِبَع۪يدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا
تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْم۪يزَانَ اِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ بِخَيْرٍ وَاِنّ۪ٓي
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُح۪يطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ اَوْفُوا
الْمِكْيَالَ وَالْم۪يزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ
خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَف۪يظٍ
﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَأْمُرُكَ اَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ
اٰبَٓاؤُنَٓا اَوْ اَنْ نَفْعَلَ ف۪ٓي اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَل۪يمُ
الرَّش۪يدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبّ۪ي وَرَزَقَن۪ي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى
مَٓا اَنْهٰيكُمْ عَنْهُ اِنْ اُر۪يدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا
تَوْف۪يق۪ٓي اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿٨٨﴾

82. (Azap) Emrimiz gelince, oranın altını üstüne getirdik ve üzerlerine (balçıktan) pişirilip istif edilmiş taşlar yağdırdık.

83. (O taşlar:) Rabbin katında işaretlenerek (yağdırılmıştır). Onlar zalimlerden uzak değildir.
[krş. 105/1-5]

84. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah' a kulluk edin! Sizin için ondan başka ilah yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Zira ben sizi hayır (ve bol luk) içinde görüyorum. Ve ben, gerçekten sizin için kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum.
[krş. 7/85-93]

85. Ve ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle yapın; insanlara eşyalarını eksik vermeyin; yeryüzünde bozguncu lar olarak dolaşmayın.

86. Eğer (O'na) inanıyorsanız, Allah'ın bıraktığı şey sizin için en hayırlısıdır! (Bütün bu sınırları kendiniz gözetin,) ben sizin üzerinizde bir bekçi değilim".

87. Dediler ki: Ey Şuayb !senin sala tın mı (bağlanıp arkasından gittiğin vahiy mi) sana babalarımızın kulluk ettiklerinden yahut mallarımız üze rinde dilediğimizi yapmaktan vaz geçmemizi emrediyor. Oysa sen yumuşak huylu ve akıllısın.

88. Dedi ki: Ey kavmim! Eğer benim, Rabbim tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O bana tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fa kat başarmam ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim.

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي اَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا
اَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ
لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا
اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ
كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَاِنَّا لَنَرٰيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ
لَرَجَمْنَاكَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَهْطِي
اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا اِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ
اِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا اِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا
نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَاَنْ
لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِهِ فَاتَّبَعُوا اَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

233

89. Ey kavmim! Sakın bana karşı düşmanlığınız, Nuh kavminin veya Hûd kavminin, yahut Sâlih kavminin başlarına gelenler gibi size de bir musibet getirmesin! Lût kavmi de sizden uzak değildir.

90. Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. Muhakkak ki Rabbim çok merhametlidir, (müminleri) çok sever.

91. Dediler ki: Ey Şuayb! Söyledikleri nin çoğunu anlamıyoruz ve içimizde seni cidden zayıf (âciz) görüyoruz! Eğer kabilen olmasa, seni mutlaka taşlardık. Sen bizden üstün değilsin.

92. (Şuayb:) «Ey kavmim dedi, size göre benim kabilem Allah'tan daha mı güçlü ve değerli ki, onu (Allah'ın emirlerini) arkanıza atıp unuttunuz. Şüphesiz ki Rabbim yapmakta olduklarınızı çepeçevre kuşatıcıdır.

93. Ey kavmim! Elinizden geleni yapın! Ben de yapacağım! Kendisini rezil edecek azabın geleceği şahsın ve yalancının kim olduğunu yakında öğreneceksiniz! Bekleyin! Bende sizinle beraber beklemekteyim.»

94. Emrimiz gelince, Şuayb'ı ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık; zulmedenleri ise korkunç bir gürültü yakaladı da yurtlarında çöküp kaldılar (helak oldular).

95. Sanki orada hiç barınmamışlardı. Biliniz ki, Semûd kavmi (Allah'ın rahmetinden) uzak olduğu gibi Medyen kavmi de uzak oldu. **[krş. 7/85-91]**

96,97. Andolsun ki Musa'yı da ayetlerimizle (ve apaçık bir delille) Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik. Fakat onlar Firavun'un emrine uydular. Oysa Firavun'un emri doğru değildi. **[bk. 79/21-26]**

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ
الْمَوْرُودُ ٩٨ وَاُتْبِعُوا ف۪ي هٰذِه۪ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ٩٩ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَٓائِمٌ وَحَص۪يدٌ ١٠٠ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
فَمَٓا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّت۪ي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَمَّا جَٓاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْب۪يبٍ ١٠١ وَكَذٰلِكَ
اَخْذُ رَبِّكَ اِذَٓا اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنَّ اَخْذَهُٓ اَل۪يمٌ شَد۪يدٌ
١٠٢ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ
مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ١٠٣ وَمَا نُؤَخِّرُهُٓ اِلَّا
لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ ١٠٤ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِه۪
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَع۪يدٌ ١٠٥ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ
ف۪يهَا زَف۪يرٌ وَشَه۪يقٌ ١٠٦ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُر۪يدُ ١٠٧ وَاَمَّا
الَّذ۪ينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَ عَطَٓاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ١٠٨

98. Firavun, kıyamet gününde kavminin önüne düşecek ve onları (çekip) ateşe götürecektir. Varacakları yer ne kötü yerdir! [bk. 2/166-167]

99. Onlar burada da, kıyamet gününde de lânete uğratıldılar.(Onlara) verilen bu armağan ne kötü armağandır!

100. (Ey Muhammed!) İşte bu, (halkı helâk ol muş) memleketlerin haberlerindendir. Biz onu sana anlatıyoruz; onlardan (bugüne kadar izle ri) kalanda vardır, biçilmiş ekin(gibi yok olan) da vardır.

101.Onlara biz zulmetmedik; fakat, onlar kendi lerine zulmettiler.Rabbinin(azap)emri geldiğinde, Allah'ile kendi aralarına koyarak (kut sayıp) yalvarıp medet umdukları ilah ları, onlara hiçbir şey sağlamadı, ziyanlarını artırmaktan başka bir şeye yaramadı.

102. Rabbin, haksızlık eden memle ketleri (onların halkını) yakaladığında, onun yakalayışı işte böyle (şiddetlidir). Şüphesiz onun yakalaması pek elem vericidir, pek çetindir!

103. İşte bunda, ahiret azabından korkanlar için elbette bir ibret vardır. O gün bütün insanların bir araya toplan dığı bir gündür ve o gün (bütün mahlû katın) hazır bulunduğu bir gündür.

104. Biz onu (kıyamet gününü) sade ce sayılı bir müddete kadar bekletiriz.

105. O geldiği gün Allah'ın izni olma dan hiç kimse konuşamaz. Onlardan kimi bedbahttır, kimi mutlu.
[bk. 20/108; 42/7; 78/38]

106. Bedbaht olanlar ateştedirler, ora da onların(öyle feci) nefes alıp verme leri vardır ki.

107. **Rabbinin varetmesi ile,(gücü ile) gökler ve yer durdukça o ateş te süresiz kalacaklardır. Çünkü Rab bin, istediğini hakkıyla yapandır.**

108. **Mutlu olanlara gelince, onlar da cennettedirler. Rabbinin varet mesiyle (Rabbinin gücüyle), gökler ve yer durdukça onlar da orada süresiz kalacaklardır. Bu (nimetler) bitmez, tükenmez bir lütuftur.**

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَٓاءِ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
١٠٩ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
١١٠ وَاِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ اِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ١١١ فَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١١٢ وَلَا تَرْكَنُوٓا اِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ ثُمَّ لَا
تُنْصَرُونَ ١١٣ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ الَّيْلِ
اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّـَٔاتِ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذَّاكِرِينَ
١١٤ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ١١٥ فَلَوْلَا
كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَٓا اُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ١١٦ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ١١٧

109. Artık bunların taptıklarının (böyle bir azaba yol açacak bir sapıklık olduğunda) şüphen olmasın ; onlar ancak daha önce babalarının taptıkları gibi taparlar. Biz de elbette (ateşten) nasiplerini noksansız vereceğiz.

110. Andolsun, Musa'ya Kitabı verdik, onda da ayrılığa düşüldü. Rabbin, (süre tanıyacağına) söz vermemiş olsaydı, derhal aralarında hüküm verilmiş, (hak eden, cezasını bulmuş) olurdu. Onlar, bu(Kur'a)n'dan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

111. Şüphesiz Rabbin, onların her birinin amellerinin karşılığını onlara tam olarak verecektir. Çünkü Rabbin, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

112. Şu halde emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Ve seninle birlikte yürümek için sana uyanlar da (aynı yolu tutsunlar)! Asla sınırı aşmayın! Unutmayın ki O yaptığınız her şeyin farkındadır!

113. **Zulmedenlere meyletmeyin; sonra size ateş dokunur (cehennemde Yanarsınız). Sizin Allah'ın yanısıra dostlarınız / koruyucularınız yoktur. Sonra (O'ndanda) yardım göremezsiniz !**

114. Gündüzün iki ucunda, gecenin de ilk saatlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler kötülükleri (günahları) giderir. Bu, öğüt almak isteyenlere bir hatırlatmadır.

115. (Ey Muhammed!) Sabırlı ol, çünkü Allah güzel iş yapanların mükâfatını zayi etmez.

116. Sizden önceki asırlarda yeryüzünde (insanları) bozgunculuktan alıkoyacak faziletli kimseler bulunsaydı ya! Kendilerini kurtardığımız az kimse dışında bunu yapan olmadı. Zulmedenler ise, kendilerine verilen refahın peşine düştüler.Zaten günahkâr idiler.

117. Bir şehrin toplumu (inansın veya inanmasın),ıslah eden (doğru ve yararlı davranışlarda bulunduğu sürece), senin Rabbin o şehri haksız yere (zulüm ile) yok edecek değildir.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَۙ ١١٨
اِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَۜ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْۜ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ١١٩ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الرُّسُلِ مَا
نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَۚ وَجَٓاءَكَ فِي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ
١٢٠ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْۜ اِنَّا عَامِلُونَۙ ١٢١ وَانْتَظِرُواۚ
اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ١٢٢ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ
كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٢٣



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ١ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَٓا
اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَۗ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغَافِل۪ينَ
٣ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَب۪يهِ يَٓا اَبَتِ اِنّ۪ي رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ ل۪ي سَاجِد۪ينَ ٤

118.119. Rabbin gücünü,kutretini kullansaydı bütün insanları bir tek ümmet yapardı (fakat Kur'an etrafında birleşmelerini tercihlerine bıraktı). Ama onlar (dünyalık menfaatleri için) birbirleriyle tartışmaya devam edecek lerdir. Yalnız Rabbinin merhamet ettik leri bunun dışındadır.(Aslında Allah) Bütün insanları rahmet etmesi için yaratmıştır. Bununla beraber, Rabbi nin: “Cehennemi, mutlaka insanlardan ve cinlerden (olan günahkâr suçlular la) dolduracağım” şeklindeki sözü gerçekleşecektir.
[bk. 2/208; 10/99; 11/7; 16/93; 67/2]

120. Peygamberlerin haberlerinden senin kalbini (tatmin ve) teskin edeceğimiz her haberi sana anlatıyoruz. Bunda sana gerçeğin bilgisi, mümin lerede bir öğüt ve bir uyarı gelmiştir.

121. İman etmeyenlere de ki: Eliniz den geleni yapın! Bizde (gerekeni) yapmaktayız!

122. Bekleyin! Şüphesiz biz de bekle mekteyiz!

123. Göklerin ve yerin gaybın (sırrı) yalnız Allah'a aittir. Her iş ve oluş O'nun ile olup biter. Öyle ise O'na kulluk et ve O'na dayan! Rabbin yaptık larınızdan gafil değildir.

12. YUSUF SURESİ

Yusuf suresi, 111 (yüzonbir) âyet olup Mekke'de inmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif, lâm, râ.Bunlar,((hakkı)açıklayan Kur'ân'ın âyetleridir.
2. Biz onu İyice akletsinler /anlasınlar diye. Arapça bir kitap olrak indirdik .

3. (Ey Muhammed!) Biz, sana bu Kur'an'ı vahyetmekle (geçmiş milletlerin haberlerini) Kıssalarını sana en güzel bir şekilde anlatıyoruz. Gerçek şu ki, sen bundan önce (bu haberleri) elbette bilmeyenlerden idin.
4. Yusuf babasına: 'Babacığım! 'Rüyamda onbir gezegen, güneş ve ayın bana secde ettiklerini gördüm' demişti.

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكٖيدُوا لَكَ
كَيْدًاۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ٥ وَكَذٰلِكَ
يَجْتَبٖيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَٓا اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَۜ اِنَّ رَبَّكَ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ٦ لَقَدْ كَانَ
فٖي يُوسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيَاتٌ لِلسَّٓائِلٖينَ ٧ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ
وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبٖينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌۜ اِنَّ اَبَانَا لَفٖي ضَلَالٍ
مُبٖينٍۚ ٨ اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ
اَبٖيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صَالِحٖينَ ٩ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ
لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَاَلْقُوهُ فٖي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ
السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَ ١٠ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مَا لَكَ
لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ١١ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا
يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١٢ قَالَ اِنّٖي لَيَحْزُنُنٖٓي اَنْ تَذْهَبُوا
بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ١٣
قَالُوا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّٓا اِذًا لَخَاسِرُونَ ١٤

5. (Babası:) Yavrucuğum! dedi, rüyanı kardeşleri ne anlatma; sonra sana karşı bir tuzak kurarlar! Çünkü şeytan insanın apaçık bir düşmandır.

6. “İşte Rabbin seni böylece seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a nimet lerini tamamladığı gibi senin ve Yakup ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Şüphesiz Rabbin hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

.

7. Gerçekten, Yusuf ve kardeşlerinin kıssasında (hakikati) sorup arayanlar için nice ibretler (dersler) vardır.

8. (Kardeşleri) dediler ki: Yusuf'la kar deşi (Bünyamin) babamıza bizden daha sevgilidir. Halbuki biz kalabalık bir cemaatiz. Şüphesiz ki babamız apaçık bir yanlışlık içindedir.

9. (Aralarında dediler ki:) Yusuf'u öldü rün veya onu (uzak) bir yere atın ki babanızın teveccühü yalnız size kal sın! Ondan sonra da (tevbe ederek) sâlih kimseler olursunuz!

10. Onlardan biri: Yusuf'u öldürmeyin, eğer mutlaka yapacaksanız onu kuyu nun dibine atın da geçen kervanlar dan biri onu alsın (götürsün), dedi.

11. Dediler ki: «Ey babamız! Sana ne oluyor da Yusuf hakkında bize güven miyorsun! Oysa ki biz onun iyiliğini istemekteyiz.

12. Yarın onu bizimle beraber (kıra) gönder de bol bol yesin (içsin), oyna sın. Biz onu mutlaka koruruz.»

13. (Babaları) dedi ki: Onu götürme niz beni mutlaka üzer. Siz ondan ha bersizken onu bir kurdun yemesinden korkarım.

14. Dediler ki: "Biz kalabalık bir grup olduğumuz halde onu kurt yerse, o zaman gerçekten kaybedenler olu ruz."

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوٓا اَنْ يَجْعَلُوهُ فٖى غَيَابَتِ الْجُبِّۚ
وَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾
وَجَٓاؤُٓ اَبَاهُمْ عِشَٓاءً يَبْكُونَۜ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَٓا اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُۚ وَمَٓا
اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾ وَجَٓاؤُ عَلٰى قَمٖيصِهٖ
بِدَمٍ كَذِبٍۜ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًاۜ فَصَبْرٌ
جَمٖيلٌۜ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَاَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهُۜ قَالَ يَا بُشْرٰى هٰذَا غُلَامٌۜ
وَاَسَرُّوهُ بِضَاعَةًۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ
بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍۚ وَكَانُوا فٖيهِ مِنَ الزَّاهِدٖينَ ﴿٢٠﴾
وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰيهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمٖى مَثْوٰيهُ عَسٰٓى
اَنْ يَنْفَعَنَٓا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًاۜ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى
الْاَرْضِۘ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَاْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِۜ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُٓ
اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًاۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنٖينَ ﴿٢٢﴾

15. Ve böylece,onu kuyunun derinliklerine atmada söz birliği etmiş bir halde yanlarında götürüyorlardı ki, Biz ona "(Bir gün gelecek) kendileri hiç farkında değilken onlara bu yaptıklarını bir bir haber vereceksin" diye ilham ettik.

16. Akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

17. Ey babamız! dediler, biz yarışmak üzere uzaklaştık; Yusuf'u eşyamızın yanında bırakmış tık. (Ne yazık ki) onu kurt yemiş! Fakat biz doğru söyleyenler olsak da sen bize inanmazsın.

18. Gömleğinin üstünde sahte bir kan ile geldiler. (Ya'kub) dedi ki: Bilakis nefisleriniz size (kötü) bir işi güzel gösterdi. Artık (bana düşen) hakkıyla sabretmektir. Anlattığınız karşısında (bana) yardım edecek olan, ancak Allah'tır.

19. Bir kervan geldi ve sucularını (ku yuya)gönderdiler,o da (gidip) kovasını saldı, (Yusuf'u görünce) «Müjde! İşte bir oğlan!» dedi. Onu bir ticaret malı olarak sakladılar. Oysa Allah onların ne yaptıklarını biliyordu.

20. (Kafile Mısır'a vardığında) onu değersiz bir pahaya,sayılı birkaç dirhe me sattılar. Onlar zaten ona değer vermemişlerdi.

21. Mısır'da onu satın alan adam, karı sına dedi ki: «Ona değer ver ve güzel bak! Umulur ki bize faydası olur. Veya onu evlât ediniriz.» İşte böylece (Mısır'da adaletle hükmetmesi) ve kendisine (rüyadaki) olayların yorumu nu öğretmemiz için Yusuf' u o yere yerleştirdik. Allah, emrini yerine getir meye kadirdir. Fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler.

22. (Yusuf) erginlik çağına erişince, ona (isabetle) hükmetme (yeteneği) ve ilim verdik. İşte güzel davrananları biz böyle mükâfatlandırırız. **[krş. 12/6]**

وَرَاوَدَتْهُ الَّت۪ي هُوَ ف۪ي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِه۪ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَۜ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهُ رَبّ۪ٓي اَحْسَنَ مَثْوَايَۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِه۪ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَٓا اَنْ رَاٰ بُرْهَانَ
رَبِّه۪ۜ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّٓوءَ وَالْفَحْشَٓاءَۜ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَم۪يصَهُ مِنْ دُبُرٍ
وَاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِۜ قَالَتْ مَا جَزَٓاءُ مَنْ اَرَادَ
بِاَهْلِكَ سُٓوءًا اِلَّٓا اَنْ يُسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ
هِيَ رَاوَدَتْن۪ي عَنْ نَفْس۪ي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ اَهْلِهَاۚ اِنْ
كَانَ قَم۪يصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ
﴿٢٦﴾ وَاِنْ كَانَ قَم۪يصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَم۪يصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ
كَيْدِكُنَّۜ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظ۪يمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ اَعْرِضْ
عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِر۪ي لِذَنْبِكِۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِ۪ٔينَ
﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَد۪ينَةِ امْرَاَتُ الْعَز۪يزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا
عَنْ نَفْسِه۪ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّاۜ اِنَّا لَنَرٰيهَا ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٠﴾

23. Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve «Haydi gel!» dedi. O da «(Hâşâ), Allah'a sığınırım! (Allah) O benim Rabbimdir ki ,O bana güzel yer verdi. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz!» dedi.

24. Andolsun ki, kadın ona meyletti. Eğer Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmişti. İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Şüphesiz o ihlâslı kullarımızdandı.

25. İkisi de kapıya doğru koştular. Kadın onun gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında onun kocasına rastladılar. Kadın dedi ki: Senin ailene kötülük etmek isteyenin cezası, zindana atılmaktan veya elem verici bir işkenceden başka ne olabilir!

26. Yusuf: «Asıl kendisi benim nefsimden murat almak istedi» dedi. Kadının akrabasından biri şöyle şahitlik etti: «Eğer gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemiştir, bu ise yalancılardandır.»

27. «Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylemiştir. Bu ise doğru söyleyenlerdendir.»

28. (Kocası, Yusuf'un gömleğinin) arkadan yırtılmış olduğunu görünce, (kadına): «Şüphesiz, dedi; bu, sizin tuzağınızdır. Sizin tuzağınız gerçekten büyüktür.»

29. «Ey Yusuf! Sen bundan (olanları söylemekten) vazgeç! (Ey kadın!) Sen de günahının affını dile! Çünkü sen günahkârlardan oldun»

30. Şehirdeki bazı kadınlar dediler ki: Azizin karısı, delikanlısının nefsinden murat almak istiyormuş; Yusuf'un sevdası onun kalbine işlemiş! Biz onu gerçekten açık bir sapıklık içinde görüyoruz.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً
وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكّٖيناً وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
رَاَيْنَهُ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَراً
اِنْ هٰذَا اِلَّا مَلَكٌ كَرٖيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذٖي لُمْتُنَّنٖي فٖيهِ
وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا اٰمُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوناً مِنَ الصَّاغِرٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ
اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنٖي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنّٖي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ
وَاَكُنْ مِنَ الْجَاهِلٖينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
رَاَوُا الْاٰيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى حٖينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ
قَالَ اَحَدُهُمَا اِنّٖي اَرٰينٖي اَعْصِرُ خَمْراً وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنّٖي اَرٰينٖي
اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسٖي خُبْزاً تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَاْوٖيلِهٖ اِنَّا نَرٰيكَ
مِنَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْتٖيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهٖ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا
بِتَاْوٖيلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنٖي رَبّٖي اِنّٖي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

31. Kadın, onların dedikodusunu duyunca, onlara dâvetçi gönderdi; onlar için dayanacak yastıklar hazırladı. Onlardan herbirine bir bıçak verdi. (Kadınlar meyveleri soyarken Yusuf'a): «Çık karşılarına!» dedi. Kadınlar onu görünce onun güzelliğini anladılar. (Şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve dediler ki: Hâşâ Rabbimiz! Bu bir beşer değil. Bu ancak üstün bir melektir!

32. Kadın dedi ki: İşte hakkında beni kınadığınız şahıs budur. Ben onun nefsinden murat almak istedim. Fakat o, (bundan) şiddetle sakındı. Andolsun, eğer o kendisine emredeceğimi yapmazsa mutlaka zindana atılacak ve elbette sürünenlerden olacaktır!

33. (Yusuf:) Rabbim! Bana zindan, bunların benden istediklerinden daha iyidir! Eğer onların hilelerini benden çevirmezsen, onlara meyleder ve cahillerden olurum! dedi.

34. Rabbi onun duasını kabul etti ve hilelerini ondan uzaklaştırdı. Çünkü O çok iyi işiten, pek iyi bilendir.

35. Sonunda (aziz ve arkadaşları) kesin delilleri görmelerine rağmen (halkın dedikodusunu kesmek için yinede) onu bir zamana kadar mutlaka zindana atmaları kendilerine uygun göründü.

36. Onunla birlikte zindana iki delikanlı daha girdi. Onlardan biri dedi ki: Ben (rüyada) şarap sıktığımı gördüm. Diğeri de: Ben de başımın üstünde kuşların yemekte olduğu bir ekmek taşıdığımı gördüm. Bunun yorumunu bize haber ver. Çünkü biz seni güzel davrananlardan görüyoruz, dedi.

37. **(Yusuf) dedi ki: Size yedirilecek yemek gelmeden önce onun yorumunu mutlaka size haber vereceğim. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindendir. Şüphesiz ben Allah'a (gereği gibi) iman etmeyen bir kavmin dininden uzaklaştım. Onlar ahireti inkâr edenlerin kendileridir.**

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَٓائٖيٓ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ مَا كَانَ
لَنَٓا اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا صَاحِبَيِ
السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُۜ ﴿٣٩﴾
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّٓا اَسْمَٓاءً سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ
مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ اَمَرَ اَلَّا
تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُۜ ذٰلِكَ الدّٖينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّٓا اَحَدُكُمَا فَيَسْقٖي
رَبَّهُ خَمْرًاۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهٖۜ
قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذٖي فٖيهِ تَسْتَفْتِيَانِۜ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذٖي ظَنَّ اَنَّهُ
نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنٖي عِنْدَ رَبِّكَۘ فَاَنْسٰيهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ
رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنٖينَۜ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنّٖٓي
اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۜ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَأُ
اَفْتُونٖي فٖي رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

38. Atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kub'un dinine uydum. Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız bize yaraşmaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara olan lütfundandır. Fakat insanların çoğu şükret mezler.

39. Ey zindan arkadaşlarım! Çeşitli ilahlar mı daha iyi, yoksa gücüne karşı durulamaz olan bir tek Allah mı?

40. Allah'ın yanısıra da kulluk yap tıklarınız, sizin ve atalarınızın taktı ğı bir takım isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında her hangi bir delil indirmemiştir. (Neyin doğru, neyin eğri olduğu ko nusunda) Hüküm (karar verme yetkisi) sadece Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet (kul luk) etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insan ların çoğu bilmezler.

41. Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyaları nıza gelince), biriniz (daha önce oldu ğu gibi) efendisine şarap içirecek; diğeri ise asılacak ve kuşlar onun başından(beynini) yiyecekler Yorumu nu,sorduğunuz ,iş (bu şekilde) kesin leşmiştir.

42. Onlardan, kurtulacağını bildiği kim seye dedi ki: Beni senin Rabbinin yanında an,(umulur ki beni çıkarır). Fakat şeytan ona, Rabbisine (krala söylemeyi) anmayı unutturdu. Dolayı sıyla (Yusuf),bir kaç sene daha zin danda kaldı.
(Yani benim Rabbim Allahtır senin Rabbinde kral dır demek istedi).

43. Kral dedi ki: Ben (rüyada) yedi arık ineğin yediği yedi semiz inek gör düm. Ayrıca, yedi yeşil başak ve diğer lerini de kuru gördüm. Ey ileri gelen ler! Eğer rüya yorumluyorsanız,benim rüyamı da bana yorumlayınız.

قَالُوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۚ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوٖيلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِمٖينَ ٤٤
وَقَالَ الَّذٖي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا۬ اُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوٖيلِهٖ
فَاَرْسِلُونِ ٤٥ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدّٖيقُ اَفْتِنَا فٖي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ
يَابِسَاتٍۙ لَعَلّٖٓي اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ٤٦ قَالَ
تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنٖينَ دَاَبًاۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فٖي سُنْبُلِهٖٓ اِلَّا
قَلٖيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ٤٧ ثُمَّ يَأْتٖي مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلٖيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ٤٨ ثُمَّ يَأْتٖي مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ عَامٌ فٖيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفٖيهِ يَعْصِرُونَ ٤٩ وَقَالَ الْمَلِكُ
ائْتُونٖي بِهٖۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا
بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتٖي قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّۜ اِنَّ رَبّٖي بِكَيْدِهِنَّ عَلٖيمٌ ٥٠ قَالَ
مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهٖۜ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُٓوءٍۜ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزٖيزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّۘ اَنَا۬ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهٖ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقٖينَ ٥١ ذٰلِكَ
لِيَعْلَمَ اَنّٖي لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدٖي كَيْدَ الْخَٓائِنٖينَ ٥٢

44. (Yorumcular) dediler ki: Bunlar karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler den değiliz.

45. (Zindandaki) iki kişiden kurtulmuş olan, uzun bir zaman sonra (Yusuf'u) hatırlayarak dedi ki: Ben size onun yorumunu haber veririm, beni hemen (zindana) gönderin.

46. (Yusuf'un yanına gelerek dedi ki:) Ey Yusuf, ey doğru sözlü kişi! (Rüyada görülen) yedi arık ineğin yediği yedi semiz inek ile yedi yeşil başak ve diğerleride kuru olan(başaklar) hakkında bize yorum yap. Ümit ederim ki, insanlara (isabetli yorumunla) dönerim de belki onlar da doğruyu öğrenirler.

47. Yusuf dedi ki: Yedi sene âdetiniz üzere ekin ekersiniz. Sonra da yiye ceklerinizden az bir miktar hariç, biç tiklerinizi başağında (stok edip) bıra kınız.

48. Sonra bunun ardından, saklaya caklarınızdan az bir miktar (tohumluk) hariç, o yıllar için biriktirdiklerinizi ye yip bitirecek yedi kıtlık yılı gelecektir.

49. Sonra bunun ardından da bir yıl gelecek ki, o yılda insanlara (Allah tarafından)yardım olunacak ve o yılda (meyve suyu ve yağ) sıkacaklar.

50. (Adam bu yorumu getirince) kral dedi ki: «Onu bana getirin!» Elçi, Yusuf'a geldiği zaman, (Yusuf) dedi ki: «Rabbine (Efendine) dön de ona: Ellerini kesen o kadınların zoru ney di? diye sor. Şüphesiz benim Rabbim (Allah) onların hilesini çok iyi bilir.»

51. (Bunun üzerine Kral o kadınları çağırtıp kendilerine:) "Yusuf'un gönlü nü çelmek isterken ne sağlayacağı nızı umuyordunuz?" diye sordu. (Ka dınlar:) "Allah korusun, biz ondan en küçük bir kötülük görmedik!" dediler. Tam o sırada Aziz'in karısı (Züleyha): "Artık gerçek ortaya çıktı!" diye atıldı: "Onun gönlünü çelmek isteyen ben dim; o ise hep özü sözü doğru olan kimselerdendi!" dedi.

52. **"Benim bu itirafım,***[her ne kadar bir ara (Yusuf'a) sahip olma teşebbüsünde bulunmuş olsam da]* **gıyabında / yoklu ğunda kendisine hıyanet etmediğimi kocamın bilmesi içindir. Ayrıca şunu anladım ki Allah hainlerin tuzağını asla başarıya ulaştırmıyor.**

وَمَٓا اُبَرِّئُ نَفْس۪يۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبّ۪يۜ
اِنَّ رَبّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُون۪ي بِه۪ٓ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْس۪يۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَك۪ينٌ اَم۪ينٌ
﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْن۪ي عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ اِنّ۪ي حَف۪يظٌ عَل۪يمٌ
﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَٓاءُۜ نُص۪يبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ وَلَا نُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَ
﴿٥٦﴾ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾
وَجَٓاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ
﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُون۪ي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ
اَب۪يكُمْۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنّ۪ٓي اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا۬ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ
لَمْ تَأْتُون۪ي بِه۪ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْد۪ي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا
بِضَاعَتَهُمْ ف۪ي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَب۪يهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. Kralın hanımı şöyle dedi: “Nefsimi temize çıkarmıyorum. (O kötülüğü işlemesini ona ben kendim ısrar ettim) Çünkü nefis, Rabbimin merhamet ettiği durumlar hariç, olanca gücüyle kötülüğü emreder. Ama Rabbim, affedicidir; merhamet sahibidir.”

54. Kral (Yusuf'tan gelen bu haber üzerine): “Getirin onu bana, onu yakın çevreme (sırdaş olarak) alayım” dedi. Onunla konuşunca da (Yusuf'a): “Bugün(den sonra) sen artık bizim yüksek mevki sahibi ve güvenilir bir adamımızsın” dedi.

55. Yusuf: “Beni ülkenin hazinelerine bakmakla görevlendir. Çünkü ben (onları) çok iyi korurum ve bu işi de bilirim” dedi.

56. Ve böylece Yusuf'a orada düzenimize uygun bir şekilde hareket etmek üzere ülke içinde yetki verdik. Biz yasalarımıza uyan kimseye rahmetimizi eriştiririz. Ve güzel davrananların mükâfatını zayi etmeyiz.

57. Elbette ki,inandıktan sonra Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayanlar için ahiret ödülü daha hayırlıdır.

58. (Derken, kıtlık yılı gelince) Yusuf'un kardeşleri (Mısır'a) çıkageldiler ve (Yusuf'un) yanına girdiler. Onlar Yusuf'u tanımadıkları halde o, onları hemen tanıdı. [bk. 12/15]

59. Ve onların yüklerini yüklettikten sonra, kendilerine: “(Bir dahaki gelişinizde) o baba bir (üvey) erkek kardeşinizi (Bünyamin'i) de getirin bana. Görmüyor musunuz, tartıyı tam tutum ve (size karşı) son derece iyi bir konukseverlik gösterdim.”

60. Eğer onu bana getirmezseniz artık benim yanımda size ölçü(lüp verilecek bir şey)yok. (Bir daha) bana yaklaşmayın!

61. Dediler ki: Onu babasından istemeye çalışacağız, kuşkusuz bunu yapacağız.

62. (Yusuf) emrindeki gençlere dedi ki: Sermayelerini yüklerinin içine koyun. Olur ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlarda belki geri gelirler.

63. Onlar, babalarına döndüklerinde: “Ey babamız! Bize artık zahire verilmeyecek. Kardeşimizi (Bünyamin'i) bizimle gönder ki zahire alalım. Onu biz mutlaka koruyacağız” dediler.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخٖيهِ مِنْ قَبْلُ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمٖينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
مَا نَبْغٖي هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمٖيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعٖيرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسٖيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَأْتُنَّنٖي بِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ
يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّٓا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ
وَكٖيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ
وَادْخُلُوا مِنْ اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَٓا اُغْنٖي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْ مَا
كَانَ يُغْنٖي عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فٖي نَفْسِ
يَعْقُوبَ قَضٰيهَا وَاِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ
اَخَاهُ قَالَ اِنّٖٓي اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

64. Ya'kub dedi ki: Daha önce kardeşi (Yusuf) hakkında size ne kadar güvendiysem, bunun hakkında da size ancak o kadar güvenirim! (Ben onu sadece Allah'a emanet ediyorum); Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.

65. Eşyalarını açtıklarında sermayelerinin kendilerine geri verildiğini gördüler. Dediler ki: Ey babamız! Daha ne istiyoruz. İşte sermâyemiz de bize geri verilmiş. (Onunla yine) ailemize yiyecek getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükü de fazla alırız. Çünkü bu (seferki aldığımız) az bir miktardır.

66. (Ya'kub) dedi ki: Kuşatılmanız (ve çaresiz kalma durumunuz) hariç, onu bana mutlaka getireceğinize dair Allah adına bana sağlam bir söz vermediğiniz takdirde onu sizinle beraber göndermem!» Ona (istediği şekilde) teminatlarını verdiklerinde dedi ki: Söylediklerimize Allah şahittir.

67. Sonra şöyle dedi: Oğullarım! (Şehre) hepiniz bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm Allah'tan başkasının değildir. (Onun için) ben yalnız O'na dayandım. Tevekkül edenler yalnız O'na dayansınlar.

68. Babalarının kendilerine emrettiği yerden (çeşitli kapılardan) girdiklerinde (onun emrini yerine getirdiler. Fakat bu tedbir) Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan savamazdı; ancak Ya'kub içindeki bir dileği açığa vurmuş oldu. Şüphesiz o, ilim sahibiydi, çünkü ona biz öğretmiştik. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Yusuf'un huzuruna girdiklerinde; o, kardeşi (Bünyamin')i bağrına bastı ve (gizlice) “Haberin olsun ben senin kardeşinim, artık onların yaptıklarına üzülme!” dedi (ve başına gelenleri anlattı).

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ
اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ٧٠ قَالُوا وَاَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ٧١ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ
جَٓاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ٧٢ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
٧٣ قَالُوا فَمَا جَزَٓاؤُهُٓ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ٧٤ قَالُوا
جَزَٓاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَٓاؤُهُ كَذٰلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ ٧٥ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَٓاءِ اَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَٓاءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا
كَانَ لِيَأْخُذَ اَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ٧٦ قَالُٓوا
اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي
نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ٧٧ قَالُوا يَٓا اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُٓ اَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٧٨

70. (Yusuf) onların yükünü hazırladığı zaman maşrabayı kardeşinin yükü içine koydu! (Kafile hareket ettikten) sonra bir tellal: Ey kafile! Siz hırsızsınız! diye seslendi.

71. (Yusuf'un kardeşleri) onlara dönerek: Ne arıyorsunuz? dediler.

72. Kralın su kabını arıyoruz; onu getirene bir deve yükü (bahşiş) var dediler. Tellal (çağrıcı) buna ben kefilim" dedi.

73. Allah'a andolsun ki, bizim yeryüzünde fesat çıkarmak için gelmediğimizi siz de biliyorsunuz. Biz hırsız da değiliz, dediler.

74. (Yusuf'un adamları) dediler ki: Peki, siz yalancıysanız bunun cezası nedir?

75. «Onun cezası, kayıp eşya, kimin yükünde bulunursa işte o şahsa el koymak (hapsetmek) onun cezasıdır. Biz zalimleri böyle cezalandırırız» dediler.

76. **Bunun üzerine Yusuf, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini (aramaya) başladı. Sonra da onu, kardeşinin yükünden çıkarttı. İşte biz Yusuf 'a böyle bir tedbir öğrettik , yoksa kralın kanununa göre kardeşini tutamayacaktı. Ancak Allah'ın bir şeyi var etmesi hariç. Kurduğumuz düzene uyup (gayret göstereni) kat, kat yükseltiriz. Zira her ilim sahibinin üstün de herşeyi bilen (Allah) vardır.**

77. (Kardeşleri) dediler ki: «Eğer o çaldıysa, daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı.» Yusuf bunu içinde sakladı, onlara açmadı. (Kendi kendine) dedi ki: Siz daha kötü durumdasınız! Allah, sizin anlattığınızı çok iyi bilir.

78. Dediler ki: Ey aziz! Gerçekten onun çok yaşlı bir babası var. Onun yerine bizim birimizi alıkoy. Zira biz seni, iyilik edenlerden görüyoruz.

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُۙ اِنَّٓا
اِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّاۜ قَالَ
كَبِيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ
مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَۚ فَلَنْ اَبْرَحَ
الْاَرْضَ حَتّٰى يَأْذَنَ لِٓي اَبِٓي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيۚ وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ اِرْجِعُوٓا اِلٰٓى اَبِيكُمْ فَقُولُوا يَٓا
اَبَانَٓا اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَۚ وَمَا شَهِدْنَٓا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا
كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا
فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِٓي اَقْبَلْنَا فِيهَاۜ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ
سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًاۜ فَصَبْرٌ جَمِيلٌۜ عَسَى اللّٰهُ اَنْ
يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًاۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى
عَنْهُمْ وَقَالَ يَٓا اَسَفٰى عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ
الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى
تَكُونَ حَرَضًا اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَشْكُوا
بَثِّي وَحُزْنِٓي اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

79. (Yusuf:) “Biz malımızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını almaktan Allah'a sığınırız. Çünkü biz öyle yaparsak haksızlık etmiş oluruz.”

80. Ondan tamamıyla ümitlerini kesince, kendi aralarında konuşmak üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi ki: “Babanızın Allah adına sizden kesin söz aldığını ve daha önce de Yusuf hakkında işlediğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Artık babam bana izin verinceye veya Allah benim hakkımda hükmedinceye kadar buradan asla ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır.”

81. Babanıza dönün ve deyin ki: «Ey babamız! Şüphesiz oğlun hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın bekçileri değiliz.

82. (İstersen) içinde bulunduğumuz şehire (Mısır halkına) ve aralarında geldiğimiz kafileye de sor. Biz gerçekten doğru söylüyoruz.»

83. (Babaları) dedi ki: «Hayır, nefisleriniz sizi (böyle) bir işe sürükledi. (Bana düşen) artık, güzel bir sabırdır. Umulur ki, Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü O çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.»

84. Onlardan yüz çevirdi, «Ah Yusuf'um ah!» diye sızlandı ve kederini içine gömmesi yüzünden gözlerine boz geldi.

85. (Oğulları:) «Allah'a andolsun ki sen hâla Yusuf'u anıyorsun. Sonunda ya hasta olacaksın ya da büsbütün helâk olacaksın!» dediler.

86. (Ya'kub:) Ben gam ve kederimi sadece Allah'a arzediyorum. Ve ben sizin bilemiyeceğiniz şeyleri Allah tarafından (vahiy ile) biliyorum, dedi.

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَاْيْـَٔسُوا
مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَاْيْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ٨٧ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَٓا اَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ لَنَا
الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ٨٨
قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ٨٩ قَالُوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ قَالَ اَنَا يُوسُفُ
وَهٰذَا اَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ٩٠ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ
عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِـِٔينَ ٩١ قَالَ لَا تَثْرِيبَ
عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
٩٢ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِي يَاْتِ بَصِيرًا
وَاْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ٩٣ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَٓا اَنْ تُفَنِّدُونِ
٩٤ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ٩٥

87. Ey oğullarım! Gidin de Yusuf'u ve kardeşini iyice araştırın, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin.Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez.

88. Yusuf'un yanına girdiklerinde dediler ki: Ey aziz! Bizi ve ailemizi kıtlık bastı ve biz değersiz bir sermaye ile geldik. Hakkımızı tam ölçerek ver. Ayrıca bize bağışta da bulun. Şüphesiz Allah sadaka verenleri mükâfatlandırır.

89. Yusuf dediki: Siz, cahilliğiniz yüzünden Yusuf ve kardeşine yaptıklarınızı biliyor musunuz?

90. Yoksa sen, gerçekten Yusuf musun? dediler. O da: (Evet) ben Yusuf'um, buda kardeşim.(Birbirimize kavuşmayı) Allah bize lütfetti. Gerçek şu ki, kişi Allah'a karşı duyarlı ve bilinçli olmaya çalışır ve güçlüklere göğüs gererse, (bilsin ki,) Allah iyilerin emeklerini boşa çıkarmaz!”

91. (Kardeşleri) dediler ki: Allah'a andolsun, hakikaten Allah seni bize üstün kılmış. Gerçekten biz hataya düşmüşüz.

92. (Yusuf) dedi ki: «Bugün sizi kınamak yok, Allah sizi affetsin! O, merhametlilerin en merhametlisidir.»

93. «Şu benim gömleğimi götürün de onu babamın yüzüne koyun,(gözleri) görecek duruma gelir. Ve bütün ailenizi bana getirin.»

94. Kafile (Mısır'dan) ayrıldığı sıralarda, babaları (yanındakilere) : Eğer bana bunamış demezseniz inanın ben Yusuf'un kokusunu alıyorum! Demişdi.

95. (Onlar da:) Vallahi sen hâla eski şaşkınlığındasın, dediler.

فَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَ الْبَش۪يرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِه۪ فَارْتَدَّ بَص۪يراًۚ قَالَ اَلَمْ
اَقُلْ لَكُمْۚ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَٓا اِنَّا كُنَّا خَاطِـ۪ٔينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا
دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ
شَٓاءَ اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۜ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّداًۚ
وَقَالَ يَٓا اَبَتِ هٰذَا تَأْو۪يلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُۘ قَدْ جَعَلَهَا رَبّ۪ي
حَقّاًۜ وَقَدْ اَحْسَنَ ب۪ٓي اِذْ اَخْرَجَن۪ي مِنَ السِّجْنِ وَجَٓاءَ بِكُمْ
مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْن۪ي وَبَيْنَ اِخْوَت۪يۜ اِنَّ
رَبّ۪ي لَط۪يفٌ لِمَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ
قَدْ اٰتَيْتَن۪ي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَن۪ي مِنْ تَأْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۚ فَاطِرَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّ۪ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ تَوَفَّن۪ي
مُسْلِماً وَاَلْحِقْن۪ي بِالصَّالِح۪ينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهِ
اِلَيْكَۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُٓوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ
﴿١٠٢﴾ وَمَٓا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾

96. Müjdeci gelince, gömleği onun yüzüne koyar koymaz (Ya'kub) görür oldu. Ben size: «Allah tarafından (vahiy ile) sizin bilemeyeceğiniz şey leri bilirim» demedim mi! dedi.

97. (Oğulları) dediler ki: Ey babamız! (Allah'tan) bizim günahlarımızın affını dile! Çünkü biz ger çekten günahkârlar idik.

98. (Ya'kub:) Sizin için Rabbimden af dileyece ğim. Çünkü O çok bağışlayan, pek esirgeyendir, dedi.

99. (Hep beraber Mısır'a gidip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, ana babasını kucakladı, «Gü ven içinde Allah'ın iradesiyle Mısır'a girin!» de di.

100. Ana-babasını tahtın üstüne çıkardı ve hepsi onun için secdeye kapandılar (önünde saygı ile eğildiler. Yusuf): "Babacığım, dedi, işte bu, önceden (gördüğüm) rü'yanın yorumu dur. Rabbim onu gerçek yaptı, bana iyilik etti; zira şeytan, benimle kardeş lerim arasına fitne soktuktan sonra O, beni zindandan çıkardı, sizi de çölden getirdi. Rabbimin kulları için, düzeni nin yasaları içinde, uygun olan şeyle ri yapar. İlim, hikmet sahibi ve hüküm ran olan yalnızca O'dur.

101. «Ey Rabbim! Mülkten bana (nasi bimi) verdin ve bana (rüyada görülen) olayların yorumunu da öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyada da ahirette de benim sahibimsin. Beni müslüman olarak öldür ve beni sâlih ler arasına kat!»

102. (Ey Muhammed!) İşte bu (Yusuf kıssası) gayb haberlerindendir. Onu sana vahyediyoruz. Onlar hile yapa rak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin (ki bun ları bilesin).

103. Ve insanların çoğu sen ne kadar çok arzu etsen bile (senin arzu etmen le) iman edecek değillerdir!

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ
عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُٓوا اَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ
اللّٰهِ اَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
هٰذِهٖ سَبٖيلٖٓي اَدْعُٓوا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصٖيرَةٍ اَنَا۬ وَمَنِ اتَّبَعَنٖيۜ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ
قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحٖٓي اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰىۜ اَفَلَمْ
يَسٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ
قَبْلِهِمْۜ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ اتَّقَوْاۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾
حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَٓاءَهُمْ
نَصْرُنَاۙ فَنُجِّيَ مَنْ نَشَٓاءُۜ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمٖينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فٖي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِۜ
مَا كَانَ حَدٖيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدٖيقَ الَّذٖي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصٖيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

104. Hâlbuki sen buna (tebliğ vazifesini yapma ya) karşılık onlardan bir ücret de istemiyorsun. Bu (Kur'an) âlemler için ancak bir öğüt, bir hatır latmadır. **[bk. 7/97-99]**

105. Göklerde ve yerde (iman etmek için) nice ibret içerikli belgeler vardır ki, yanlarından geçtikleri halde onları umursamazlar.

106. Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler.
(onların çoğu, başka varlıklara da tanrısal nitelikler yükleyerek Allah'a inanırlar (imanlarına şirk karıştırırlar).

107. Allah tarafından kuşatıcı bir felâket gelmesi veya farkında olmadan kıyametin ansızın kopma sı karşısında kendilerini emîn mi gördüler?

108. (Resûlüm!) De ki: «İşte bu, be nim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyo rum, ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'ı (ortaklardan) tenzih ederim! Ve ben ortak koşanlar dan değilim.»

109. Senden önce gönderdiklerimiz de kentler halkından kendilerine vah yettiğimiz bazı erlerden başkası değil di. Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki, onlardan öncekilerin akıbeti nice oldu ğunu görsünler. Elbette ki âhiret yur du sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllarınızı kullanmayacak mı sınız?"

110. Nihayet, o peygamberler nere deyse büsbütün ümitlerini kaybettik leri ve yalancılıkla damgalandıklarını gördükleri bir sırada onlara yardımı mız geldi de, böylece hak eden kim seler kurtuluşa erdirildi. Suçlu, günah kârlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.

111. Andolsun onların (geçmiş pey gamberler ve ümmetlerinin) kıssa larında akıl sahipleri için pek çok ibret ler vardır. (Bu Kur'an) uydurulmuş bir hadis/söz değildir.Fakat o, kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi açıkla yan (bir kitaptır); iman eden kavim için bir rahmet ve bir yol göstericidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِۜ وَالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ
يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي
مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهَاراًۜ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ
ف۪يهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ
وَزَرْعٌ وَنَخ۪يلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَٓاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ
بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَاباً ءَاِنَّا لَف۪ي خَلْقٍ
جَد۪يدٍۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ الْاَغْلَالُ ف۪ٓي
اَعْنَاقِهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

13. RAD SURESİ Cüz 13

Bu surenin hangi dönemde vahyedildiği konusunda oldukça farklı görüşler ileri sürülmüştür. İbni Abbâs'a atfedilen bir görüşe göre sure Mekkî surelerden biridir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim, Râ. Bunlar, Kitabın (Kur'an'ın) ayetleridir. Sana Rabbinden indirilen (Kur'an) gerçektir. Fakat insanların çoğu inanmazlar. (inanmıyorlar).

2. Allah, gökleri, görülebilir herhangi bir destek olmadan yükseltti ve sonra da kudret ve hükümranlık tahtına kuruldu. Güneş ile ayı emri altına aldı. Bunların her biri belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. O, her işi (hakkıyla) düzenler. Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanmanız için O, size ayetlerini ayrıntılı biçimde açıklıyor.

[bk. 7/54; 36/38]

3. O, yeryüzünü yayıp genişleten, orada dağlar, nehirler meydana getiren, orada her türlü meyveden/bitkiden (erkekli-dişili) iki çift yaratan ve geceyi gündüze bürüyendir. Şüphesiz bunlarda, düşünen bir kavim için (Allah'ın varlığını ve büyüklüğünü gösteren) deliller vardır.

4. Yeryüzünde, hepsi de aynı su ile sulanan, birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, bir kökten sürgün verip tek başına yada kümeler halinde boy veren ekinler, hurma ağaçları vardır. Fakat onları şekil ve lezzetçe birbirinden farklı kılmışızdır. Düşünen kavim için bunda da deliller vardır.

5. Eğer (Allah'ın yarattığı bu harikalara) şaşıyorsanız inkârcıların şu sözlerine de şaşın: "Nasıl yani! Biz toprak olduktan sonra yeniden mi yaratılacağız?" İşte (bunu söyleyenler) Rablerini inkâra kalkışan kimselerdir. İşte böyleleri (kıyamet gününde) boyunlarında (kendi davranışlarının bir sonucu olarak) demir halkalar (tasmalar) bulunan kimselerdir. Onlar ateş ehlidir. Ve onlar, orada süresiz kalacaklardır!

[krş. 46/33]

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ
الْمَثُلَاتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَشَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْلَٓا
اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغ۪يضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْكَب۪يرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَٓاءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ
وَمَنْ جَهَرَ بِه۪ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ
﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ يَحْفَظُونَهُ مِنْ
اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ
وَاِذَٓا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُٓوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِه۪
مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُر۪يكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِه۪
وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خ۪يفَتِه۪ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُص۪يبُ بِهَا مَنْ
يَشَٓاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ شَد۪يدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

6. (Ey Peygamber, hakkı inkara şartlanmış olmakla bunlar, demek ki) iyilik (ummak) yerine, kötülüğün acele olarak kendilerini gelip bulması yönünde sana (küstahça) meydan okuyorlar; hem de, (o alay edip durdukları türden) nice ibret verici felaketin kendilerinden önce(ki toplum ların) başına geldiğini (bildikleri) halde. Bununla birlikte, muhakkak ki senin Rabbin, işledikleri zulümlere rağmen insanlara karşı (esasta hep) bağışlayıcıdır; ama, unutma ki, (aynı zamanda) cezasında da gerçekten çok şiddetlidir.

7. İnkar edenler: Rabbinden ona bir mucize indirilmeli değilmiydi? derler. Oysa sen, sadece bir uyarıcısın. Her kavim için yalnız bir hadi, doğru yolu gösterici (Allah) vardır.

8. Her bir dişinin neye gebe olduğu nu ve rahimlerin neyi ne kadar erken bırakacağını, neyi ne kadar (olağan süresinden) fazla bekleteceğini bilen Allah'tır. Çünkü (yarattığı) her şey O'nun katında bir ölçüye ve bir amaca bağlı kılınmıştır.
[bk. 21/34; 23/13-14; 39/6]

9. Gizliyi de ortada olanıda bilen, yüce lerin yücesi büyük Allah'tır.

10. Aranızdan sözü gizleyen de, onu açık söyleyen de, geceleyin gizlenen de, gündüzün görünen de (O'nca) birdir. Hepsini bilir, görür. O'nun bilgi sinden ve görmesinden hiçbir şey kay bolmaz.

11. Onu (insanı) önünden ve arkasın dan izleyen (melekler) vardır ki, Allah' ın emriyle onu korurlar. Herhangi bir kavim,tutumunu değiştirmedikçe Allah o kavmin konumunu değiştirecek değildir. Allah, bir kavme (kendi kötü lüklerinin bir sonucu olarak) ceza vermeyi dilediği zaman, artık onu geri çevirecek (kimse) yoktur. Onlar için Allah'ın yanısıra hiçbir koruyucu da yoktur.
(Allah hiç kimseyi zorla halini değiştirmez. İmtahan gereği herkes kendi kendını değiştirmesi gerekir).

12. (Hem) Korkuyu, (hem de) umudu tattırmak için size şimşeği gösterip (yağmur) yüklü bulutları meydana getirendir.

13. **Gök gürültüsü sınırsız bir övgü ile Onun yüce kudretini dillendir mekte, Melekler de duydukları say gıdan dolayı O'nun sınırsız kudreti ni övgüyle anarlar. Yıldırımları O gönderir ve onlar ölçüsüne denk düşenlere çarpar. Bunlar Allah ko nusunda tartışıp duruyorlar. Hâlbu ki O, azabı çok şiddetli olandır.**
[bk. 21/34; 23/13-14; 39/6]

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ
بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ
وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ١٤ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ١٥ قُلْ مَنْ
رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا
يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ اَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ١٦
اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ
زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ
زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَاءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ
اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ١٧ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِينَ لَمْ
يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
اُولٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ١٨

14. Gerçek dua yalvarış yalnızca O'nadır. Allah ile aralarına koyup yardıma çağırdıkları kendilerine hiçbir cevap veremezler. Durumları, suyun ağzına gelmesi için avuçlarını ona açmış bekleyen adama benzer. Hiçbir zaman suya kavuşamaz. İşte kafirlerin duası sapıklıktan başka bir şey değildir.

15. Göklerde ve yerde bulunanlar ve onların gölgeleri de gönüllü ya da zorunlu olarak sabah akşam Allah'a secde ederler (O'nun emrinin dışına çıkamazlar).

[bk. 16/48]

16. (Resûlüm!) De ki: «Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?»De ki: «Allah'tır.» O halde de ki: «O'nun yanısıra da kendilerine fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan dostlar mı edindiniz?» De ki: «Körle gören bir olur mu hiç? Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu?» Yoksa O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü? De ki: Allah her şeyi yaratandır. Ve O, birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.

17. Allah gökten su indirir, dereler onunla dolar taşar. Sel, üste çıkan köpüğü alır götürür. Süslenmek veya faydalanmak için ateşte erittiklerinizin üzerinde de buna benzer bir köpük vardır. Allah, hak ve batıl için şu örneği verir: Köpük uçup gider, insanlara faydalı olan ise yerde kalır. Allah bunun gibi daha nice misaller verir.

18. Rablerinin çağrısına uyanlara en güzel karşılık vardır. O'nun çağrısına uymayanlar ise, yeryüzünde olan her şey ve daha bir katı onların olsa, kurtulmak için fidye verirlerdi. İşte hesapları kötü olanlar bunlardır. Barınakları cehennem dir; ne kötü bir yerdir!

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى
إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ
الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَؤُنَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾
وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ
بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ
﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

19. Rabbinden sana indirilen (vahy)in gerçekten hak olduğunu bilen kimse, (inkâr eden) kör kimse gibi olur mu? Ancak akıl sahipleri iyice düşünüp öğüt alırlar.

20. Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getiren ler, antlaşmayı bozmayanlardır.

21. Onlar Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri (akrabâlar ve mü'minler arasında olması gere ken bağı) gözeten, Rablerinden sakınan ve kötü hesaptan korkan kimselerdir.

22. Yine onlar, Rablerinin rızasını isteyerek sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık olarak (Allah yolunda) harcayan ve kötülüğü iyilikle savan kimselerdir. İşte (geçici dünyanın ardından) gelecek olan ahiret yurdu bunlarındır.

23. Adn Cennetleri girecekleri yerdir; babalarının, eşlerinin, çocuklarının iyi olanları da oradadır. Melekler her kapıdan yanlarına girip: **[bk. 40/8]**

24. -Sabretmenize karşılık size selam olsun; burası yurdun en iyisi, ne güzel (yerdir)!derler.

25. Ama (Allah'ın emirlerine uygun olarak yaşayacaklarına dair şehadet getirerek) Allah'a verdikleri sözü, iyice pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri (akraba lık ve komşuluk bağlarını) koparanlar ve yeryüzünde fesat çıkaranlar var ya; işte lânet onlara, yurdun kötüsü (cehennem) de onlaradır. **[krş. 2/27]**

26. Allah düzenine uyup gayret gösterene rızkını ölçüsüne göre yayar. Onlar dünya hayatıyla şımar dılar. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, geçici bir faydadan başka bir şey değildir. [bk. 87/16-17]

27. Kâfir olanlar diyorlar ki: Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi? De ki: Kuşkusuz Allah sapıklık yoluna gireni sapık sayar, kendisine yöneleni de doğru yola yönlendirir.

28. Bunlar, iman edenler ve gönülleri Allah'ın zikriyle (Kuranla)sükûnete erenlerdir. Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah'ın zikriyle(vahyile) huzur bulur.

En büyük zikir Kur'an'dır ki o da onu hem oku mak hem de emirlerini hayata hâkim kılmakla olur. O zaman fikir, gönül ve hayat huzura erişir. Yoksa, gayesi gerçekleşmeyen zikirlerle kalp ve hayat huzursuzluktan kurtulamaz. Allah'ın zikrini kalbine,ikrine ve hayatına geçiremeyenler,dalları sulanan fakat köklerine su ulaşamayan ağaçlar gibi olurlar. ***[bk. 20/124-126; 39/22-23, 45]***

اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾
كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ ف۪ٓي اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَٓا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا
عَلَيْهِمُ الَّذ۪ٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِۜ قُلْ هُوَ
رَبّ۪ي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ
قُرْاٰناً سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ
الْمَوْتٰىۜ بَلْ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَم۪يعاًۜ اَفَلَمْ يَا۬يْـَٔسِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَنْ لَوْ
يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَم۪يعاًۜ وَلَا يَزَالُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
تُص۪يبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَر۪يباً مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى
يَأْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْم۪يعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنْ هُوَ قَٓائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْۚ
وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَۜ قُلْ سَمُّوهُمْۜ اَمْ تُنَبِّؤُ۫نَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ
اَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِۜ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
السَّب۪يلِۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّۚ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

29. İman edip iyi işler yapanlara ne mutlu! Varılacak güzel yurt da onlar içindir.

30. (Ey Muhammed!) Kendilerinden önce gelmiş-geçmiş nice ümmetlere peygamber gönderdiğimiz gibi, Seni de bu ümmete peygamber olarak gönderdik ki sana vahyettiğimiz Kur'anı onlara okuyup tebliğ edesin. Zira onlar Rahman'ı inkar ediyorlar. De ki: O benim Rabbimdir, O'ndan başka ilâh yoktur. Ancak O'na yönelip dayanırım, tevbem ve dönüşüm de O'nadır. [bk. 16/63]

31. Eğer okunan bir Kitapla dağlar yürütülseydi veya onunla yer parçalansaydı, yahut onunla ölüler konuşturulsaydı (o Kitap yine bu Kur'an olacaktı). Fakat bütün işler Allah'a aittir. İman edenler hâla bilmediler mi ki, Allah güç,kudret kullansaydı bütün insanları hidayete erdirirdi? Allah'ın vâdi gelince yekadar inkâr edenlere, yaptıklarından dolayı ya ansızın büyük bir belâ gelmeye devam edecek veya o belâ yurtlarının yakınına inecek. Allah, vâdinden asla dönmez. [bk. 14/47]

32. Gerçek şu ki, senden önceki elçilerle de alay edilmişti; buna rağmen, Biz o hakkı inkara şartlanmış kimseleri bir süre kendi hallerine bıraktık; ama sonunda kıskıvrak yakaladık. Ve (böylece) Benim cezalandırmam nasıl olurmuş, (gördüler)! [bk. 22/48]

33. Herkesin kazandığını gözetleyip muhafaza eden, (hiç böyle yapamayan gibi olur mu?). Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: «Onlara ad verin (onlar necidir?). Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut boş lafmı ediyorsunuz?» Doğrusu inkâr edenlere hileleri süslü görünürde yoldan çıkıverirler. Allah"ın sapık dediğini doğru yolda sayacak yoktur ..

34. Dünya hayatında onlara sadece bir azap vardır. Ahiret azabı ise daha şiddetlidir. Onları Allah'tan (onun azabından) koruyacak kimse de yoktur.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ
النَّارُ ٣٥ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ
أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ٣٦ وَكَذَلِكَ
أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ٣٧ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ٣٨ يَمْحُو اللَّهُ
مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ٣٩ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ٤٠ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٤١
وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ٤٢

35. Takvâ sahiplerine vâdolunan cennetin özelliği (şudur): Onun zemininden ırmaklar akar. Yemişleri ve gölgesi süreklidir. İşte bu, (kötülüklerden) sakınanların (mutlu) sonudur. Kâfirlerin sonu ise ateştir.

36. Kendilerine kitap verdiğimiz kimselerden,(bir kısmı) sana indirilene (Kur'an'a) sevinirler. Fakat (senin aleyhinde birleşen) guruplardan onun bir kısmını inkâr eden de vardır. De ki: «Bana, sadece Allah'a kulluk etmem ve O'na ortak koşmamam emrolundu. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüş de yalnız O'nadır.

37. Ve böylece biz onu Arapça bir hüküm (hikmetli bir söz) olarak indirdik. Eğer sana gelen bu ilimden sonra, onların arzularına uyarsan, (işte o zaman) Allah tarafından senin ne bir dostun ne de koruyucun vardır.

38. Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni (kudreti) olmadan hiçbir peygamber bir mucize getiremez. Her ecelin (vadenin) bir yazısı vardır.

39. Allah (levhi mahfuzdaki o yazıdan) uygun gördüğünü siler, uygun gördüğünün süresini sabitler. Ana kitap onun yanındadır.
(zammahşeri ve katade her dönemin şeriatı yani mesjları /kitabın sürelerinin olduğunu söylüyorlar)

40. Biz, onlara vâdettiğimizin (azabın) bir kısmını sana göstersek de veya (ondan önce) seni öldürürsek de sana ancak (Allah'ın emirlerini) tebliğ etmek düşer. Hesap yalnız,bize aittir.

41. Peki, görmüyorlar mı, yeryüzünü, sahip olduğu en iyi şeylerden her gün biraz daha yoksun bırakarak [cezalandırıcı müdahalelerimizle] nasıl yok luyoruz? (Bilmiyorlar mı ki,) Allah hüküm verdiği [zaman] O'nun hükmünün önüne geçecek kimse yoktur; (ve yine bilmiyorlar mı ki) O hesabı pek çabuk olandır!

42. Onlardan öncekilerde (peygamberlerine) tuzak kurmuşlardı; halbuki bütün tuzakları (bozmak) Allah'ın elindedir. Çünkü O, herkesin ne kazandığını bilir. Bu yurdun (dünyanın) sonunun kimin olduğunu yakında kâfirler bile ceklerdir! **[bk. 8/30; 27/5055]**

13. RAD SURESİ Cüz 13 Sayfa 254

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ٤٣

سُورَةُ اِبْرٰهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى
النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ١ اَللّٰهِ
الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ٢ اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا اُولٰٓئِكَ
فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ٣ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٤ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اَنْ اَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ
اللّٰهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٥

43. Ve hakkı inkara şartlanmış olan o kimseler, [ey Peygamber, sana]: “Sen [Allah tarafından] gönderilmiş değil sin!” diyorlar; de ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter; bir de bu ilahî kelâmı(Kur’anı) gerçekten anlayan kimse(ler)!”

14.İBRAHİM SURESİ

14. İBRAHİM SURESİ Cüz 13

İbrahim sûresi, 52 âyet olup Mekke’de inmiştir. 35-41. âyetler Hz. İbrahim’in duasını ihtiva ettiği için sûreye bu ad verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. Elif. Lâm. Râ. (Bu Kur'an), Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır. **[krş. 16/44, 89]**

2. O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli azaptan dolayı kâfirlerin vay haline!

3. Dünya hayatını ahirete tercih eden ler, Allah yolundan alıkoyanlar ve onun eğriliğini isteyenler varya, işte onlar (haktan) uzak bir sapıklık içinde dirler. **[bk. 3/99; 7/45, 86; 11/17]**

4. (Allah'ın emirlerini) onlara iyice açıklasın diye her peygamberi yal nız kendi kavminin diliyle gönder dik. Bundan sonra Allah sapıklığı tercih edeni sapık sayar. Hidayeti tercih edenide yoluna kabul eder . Çünkü O, güç ve hikmet sahibidir.

5. Andolsun ki Musa'yı da: Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve on lara Allah'ın (geçmiş kavimlerin başı na getirdiği felâket) günlerini hatırlat, diye ayetlerimizle/mucizelerimizle gön derdik.Şüphesiz ki bunda çok sabırlı, çok şükreden herkes için ibretler var dır.

14.İBRAHİM SURESİ Cüz 13 Sayfa 255

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
اَنْجٰيكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ
بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ
شَكَرْتُمْ لَاَزٖيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابٖي لَشَدٖيدٌ
﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسٰٓى اِنْ تَكْفُرُٓوا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمٖيعًا
فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمٖيدٌ ﴿٨﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذٖينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذٖينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّٓوا
اَيْدِيَهُمْ فٖٓي اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُٓوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
وَاِنَّا لَفٖي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَٓا اِلَيْهِ مُرٖيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ
رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
قَالُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرٖيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ﴿١٠﴾

6. Hani Musa kavmine demişti ki: «Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, sizi işkencenin en kötüsüne sürmekte ve oğullarınızı kesip, kadınlarınızı (kızlarınızı sağ) bırakmakta olan Firavun ailesinden kurtardı. İşte bu size anlatılanlarda, Rabbinizden büyük bir imtihan vardır.»

[bk. 7/126]

(Dünyanın çeşitli yerlerinde İslâm'ın sesinden ve onun fertler üzerinde hâkimiyet kurmasından rahatsız olunmuş, bundan dolayı da müslümanlara çeşitli zulüm ve işkenceler yapılmış, kısıtlamalar getirilip baskı altında bulundurulmaya çalışılmıştır.) *[bk. 28/4]*

7. «Hatırlayın ki Rabbiniz size: Eğer şükrederseniz, elbette size (nimetimi) artıracağım ve eğer nankörlük eder seniz hiç şüphesiz azabım çok şiddet lidir!

[krş. 2/152; 18/29; 47/15]

8. Musa dedi ki: «Eğer siz ve yeryü zünde olanların hepsi nankörlük etse niz, bilin ki Allah gerçekten zengindir, hamdedilmeye/övülmeye lâyıktır.»

[bk. 39/7]

9. Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçile ri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfke lerinden ısırdılar) ve dediler ki: 'Tartış masız, biz sizin kendisiyle gönderil diğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendi sine çağırdığınız şeyden de gerçek ten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz.'

10. Resulleri dedi ki: Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? Halbuki O, sizin günahlarınızdan bir kısmını bağışlamak ve sizi muayyen bir vakte kadar yaşatmak için sizi (hak dine) çağırıyor. Onlar dediler ki: Siz de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsiniz. Siz bizi atalarımızın kulluk ettiği şeyden döndürmek istiyor sunuz. Öyleyse bize, apaçık bir delil getirin!

14.İBRAHİM SURESİ Cüz 13 Sayfa 256

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَمَا كَانَ لَنَٓا اَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿١١﴾ وَمَا لَنَٓا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينَا سُبُلَنَاۜ
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَٓا اٰذَيْتُمُونَاۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ۟ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَٓا اَوْ لَتَعُودُنَّ فٖي مِلَّتِنَاۜ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ
رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمٖينَۙ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ
الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامٖي وَخَافَ وَعٖيدِ
﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنٖيدٍۙ ﴿١٥﴾ مِنْ
وَرَٓائِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَٓاءٍ صَدٖيدٍۙ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ
وَلَا يَكَادُ يُسٖيغُهُ وَيَأْتٖيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍۜ
وَمِنْ وَرَٓائِهٖ عَذَابٌ غَلٖيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍۨ اشْتَدَّتْ بِهِ الرّٖيحُ فٖي يَوْمٍ عَاصِفٍۜ لَا
يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلٰى شَيْءٍۜ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعٖيدُ ﴿١٨﴾

11. Peygamberleri onlara dedi ki: “(Evet) biz de sizin gibi sadece birer insanız. Fakat Allah (peygamberlik) nimetini kullarından uygun gördüğüne lütfeder. Allah'ın izni (kudreti) olmadan bizim size bir delil getirmemize imkân yoktur. İnananlar ancak Allah'a güvenirler.”

12. «Hem, bize yollarımızı göstermiş olduğu halde ne diye biz, Allah'a dayanıp güvenmeye lim? Sizin bize verdiğiniz eziyete elbette katlana cağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül de sebat etsinler.»

13. Kâfir olanlar Resullerine dediler ki: «Elbette sizi ya yurdumuzdan çıka racağız, ya da mutlaka dinimize döne ceksiniz!» Rableri de onlara: «Zalim leri mutlaka helâk edeceğiz!» diye vahyetti.

(Allah'ın dinine ve peygamberine karşı cephe alan küfür grubu, mü'minlere dinlerini yaşama yollarını kapamak ve onları sindirmek için her ne kadar kötülük yapma planları hazırlasalar da Allah'ın planı hepsine galip gelecektir.)
[bk. 2/120]

14. Ve(ey inananlar!) Onlardan sonra sizi mutlaka o yere yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan korkan ve tehdi dimden sakınan kimselere mahsus tur.

15. (Peygamberler) fetih istediler (Allah'da verdi). Her inatçı zorbada hüsrana uğradı.

16. Ardından da (o inatçı zorbaya) cehennem vardır; kendisine irinli su içirilecektir!

17. Onu yudumlamaya çalışacak, fakat boğazından geçiremeyecek ve ona her yandan ölüm gelecek, oysa o ölecek değildir (ki azaptan kurtulsun). Bundan ötede daha şiddetli bir azap da vardır. **[bk. 18/29; 47/15]**

18. Rablerine karşı nankörlük eden lerin iyi işleri, tıpkı fırtınalı bir günde rüzgarın savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi ele geçi remezler. İşte derin sapıklık budur!

[bk. 3/117]

14.İBRAHİM SURESİ Cüz 13 Sayfa 257

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوٓا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا
مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْ
سَوَٓاءٌ عَلَيْنَآ أَجَزِعْنَآ أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾
وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّآ أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي
وَلُومُوٓا أَنْفُسَكُمْ مَآ أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَآ أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ﴿٢٤﴾

19.20. Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmedin mi? O uygun görürse sizi ortadan kaldırıp yepyeni bir halk getirir. Bu, Allah'a güç değildir. .**[bk. 5/54; 6/89; 47/38]**

21. (Kıyamet gününde) hepsi Allah'ın huzuruna çıkacak ve zayıflar o büyüklük taslayanlara diyecekler ki: «Biz sizin tâbilerinizdik. Şimdi siz, Allah'ın azabından herhangi bir şeyi bizden sava bilir misiniz?» Onlar da diyecekler ki: « Allah bize(azaptan kurtulmanın) yolunu öğretseydi biz de size elbette öğretirdik. Şimdi sızlansak da sabretsek de birdir. Çünkü bizim için sığınacak bir yer yoktur.»
[bk. 7/38-39; 33/66-68; 40/47-48]

22. (Hesapları görülüp) iş bitirilince, şeytan diyecek ki: «Şüphesiz Allah size gerçek olanı vâdetti, ben de size vâdettim ama, size yalancı çıktım. Za ten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ben, sadece sizi (inkâra) çağırdım, siz de benim davetime hemen koştu nuz. O halde beni yermeyin, kendinizi yerin. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Kuşkusuz daha önce ben, beni (Allah'a) ortak koşmanızı reddettim.»Şüphesiz za limler için elem verici bir azap vardır.

[bk. 4/117-120; 59/16]

23. İman edip de iyi işler yapanlar, Rablerinin izniyle içinde süresiz kala cakları ve zemininden ırmaklar akan cennetlere sokulacaklardır. Orada (birbirleriyle) karşılaştıkça söyledikleri «selam» dır.

[krş. 36/55-58]

24. Görmedin mi Allah nasıl bir misal getirdi: Güzel bir sözü, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağa ca (benzetti).

تُؤْتِيٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَاۜ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَب۪يثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَب۪يثَةٍۨ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ
قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِم۪ينَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ
مَا يَشَٓاءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا
وَاَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِۙ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۜ وَبِئْسَ
الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَاِنَّ مَص۪يرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا يُق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ ف۪يهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَخْرَجَ بِه۪
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي
الْبَحْرِ بِاَمْرِه۪ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَۚ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَٓائِبَيْنِۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۚ ﴿٣٣﴾

25. (O ağaç), Rabbinin izniyle(kudreti ile) her zaman yemişini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir.

26. Kötü bir sözün misali, gövdesi yerden kopa rılmış, o yüzden ayakta durma imkânı olmayan (kötü) bir ağaca benzer.

27. Allah sağlam sözle iman eden leri hem dünya hayatında hemde ahirette sapasağlam tutar. Zalimleri ise Allah sapık sayar. Allah ne yaparsa koyduğu kanunlarına göre yapar.

[bk. 2/256 4/48; 5/72]

28. Allah'ın nimetine nankörlükle karşı lık veren ve sonunda kavimlerini he lâk yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

29. Onlar cehenneme girecekler.O,ne kötü karargâhtır!

30. (İnsanları) Allah yolundan saptır mak için O'na ortaklar koştular. De ki: (İstediğiniz gibi) yaşayın! Çünkü dönü şünüz ateşedir. **[bk. 2/165; 10/70]**

31. İman eden kullarıma söyle: Na mazlarını ikame etsinler/ kılsınlar, ken disinde ne alış veriş, ne de dostluk bulunmayan bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıklardan (Allah için) gizli açık harcasınlar.

32. Allah gökleri ve yeri yaratan, gökten su indirip sizin için çeşitli meyvelerden besinler çıkarandır. Koyduğu yasaya göre sizi denizde taşıması için gemileri emrinize verdi. Aynı şekilde ırmakları da emrinize verdi.

33. Düzenli seyreden güneşi ve ayı size faydalı kıldı; geceyi ve gündüzü de istifadenize verdi.

[bk. 7/54; 25/13; 36/37-40; 39/5]

14.İBRAHİM SURESİ Cüz 13 Sayfa 259

وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُۜ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ
اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنٖي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ
الْاَصْنَامَۜ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِۚ فَمَنْ
تَبِعَنٖي فَاِنَّهُ مِنّٖيۚ وَمَنْ عَصَانٖي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَٓا
اِنّٖٓي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتٖي بِوَادٍ غَيْرِ ذٖي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
الْمُحَرَّمِۙ رَبَّنَا لِيُقٖيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْـِٔدَةً مِنَ النَّاسِ
تَهْوٖٓي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾
رَبَّنَٓا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفٖي وَمَا نُعْلِنُۜ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي
وَهَبَ لٖي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَۜ اِنَّ رَبّٖي لَسَمٖيعُ
الدُّعَٓاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنٖي مُقٖيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖيۗ رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَٓاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لٖي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنٖينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَۜ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فٖيهِ الْاَبْصَارُۙ ﴿٤٢﴾

34. O size istediğiniz her şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız.(Buna rağmen) kuşkusuz insan çok zalim ve çok nan kördür.

35. Bir zaman, İbrahim şöyle demişti: "Rabbim, bu beldeyi güvenli kıl. Beni ve oğullarımı putlara kulluktan uzak tut!"

36. Çünkü, ey Rabbim, bu [tapınma nesneleri] gerçekten, insanlardan pek çoğunu yoldan çıkar dı! "Bunun içindir ki, [yalnızca tebliğ ettiğim dinde] bana uyan kimse gerçekten benden dir. Kim de bana karşı gelirse o da Sen'in merhametine kalmıştır, şüphesiz Sen gafursun, rahîmsin. "

37. "Ey Rabbimiz! Ben çocuklarımdan kimini, salatı ikame etmeleri (dine destek vermeleri) için senin Beyt-i haram'ının yanında ekinsiz bir vâdiye yerleştirdim. Ey Rabbimiz! İnsanların gönüllerini onlara meylettir, çeşitli meyvelerden bunlara rızık ver. Umulur ki bu nimetlere şükrederler. "

38. "Rabbimiz! Doğrusu sen, gizlediği mizi de açığa vurduğumuzu da bilir sin. Zaten yerde ve gökte hiçbir şey Allah'tan gizli kalmaz. **[krş. 2/126]**

39. «İhtiyar halimde bana İsmail'i ve İshak'ı lütfeden Allah'a hamdolsun! Şüphesiz Rabbim duayı işitendir.»

40. "Rabbim, beni namazı gözeten biri kıl, çocuklarımı da. Rabbimiz dua larımızı kabul et.

41. «Ey Rabbimiz! (Amellerin) hesap olunacağı gün beni, ana-babamı ve müminleri bağışla!»

42. (Resûlüm!) Sakın, Allah'ı zalimle rin yaptıklarından habersiz sanma! Ancak, Allah onları (cezalandırmayı), korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَاَفْـِٔدَتُهُمْ
هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْت۪يهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذ۪ينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا اَخِّرْنَا اِلٰٓى اَجَلٍ قَر۪يبٍۙ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَۜ اَوَلَمْ تَكُونُٓوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍۙ
﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ ف۪ي مَسَاكِنِ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ
مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْۜ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِه۪
رُسُلَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍۜ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ
غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوَاتُ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾
وَتَرَى الْمُجْرِم۪ينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّن۪ينَ فِي الْاَصْفَادِۚ ﴿٤٩﴾
سَرَاب۪يلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشٰى وُجُوهَهُمُ النَّارُۙ ﴿٥٠﴾
لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْۜ اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ
الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِه۪ وَلِيَعْلَمُٓوا
اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

43. O Gün onlar, başları (bir medet ararcasına) yukarı kalkık, bakışları kendi hallerini göremeyecek kadar çarpılmış, ve kalpleri bomboş, oradan oraya koşuşup dururlar.

44. (Resulüm!) İnsanları, kendilerine azabın geleceği (kıyamet) gününden korkut! O gün zâlimler: “Ey Rabbimiz! Yakın bir müddete kadar bize süre ver de senin dâvetine uyalım, peygamberlere tâbi olalım. ” derler. “Siz daha önce sonunuzun gelmeyeceğine (sürekli yaşayacağınıza) yemin etmemiş miydiniz?”

45. .«(Sizden önce) kendilerine zulmedenlerin yurtlarında oturdunuz. Onlara nasıl muamele ettiğimiz size apaçık belli oldu. Ve size misaller de verdik.»

46. Hilelerinin cezası Allah katında (malum) iken, onlar, tuzaklarını kurmuşlardı. Halbuki onların hileleriyle dağlar yerinden gidecek değildi!

47. Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir.

48. Yer başka bir yer, gökler de (başka gökler) haline getirildiği, (insanlar) bir ve gücüne karşı durulamaz olan Allah'ın huzuruna çıktıkları gün (Allah bütün zalimlerin cezasını verecektir).

[krş. 11/106-107]

49. O gün, günahkârların zincire vurulmuş olduğunu görürsün.

50. Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürümektedir.

51. Allah herkese kazandığının karşılığını vermek için (onları diriltecektir.) Kuşkusuz Allah, hesabı çabuk görendir.

52. İşte bu (Kur'an), kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak bir tek İlah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri iyice düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara (gönderilmiş) bir bildiridir.



15. HİCR SURESİ Cüz 14

Hicr sûresi, 99 (doksandokuz) âyet olup 87'si Medine'de, diğerleri Mekke'de inmiştir. Hicr, bir yer adıdır. 80-84. âyetlerde Hicr'den bahsedildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. Bunlar işte sana Kitabın ve gerçekleri açıklayan bir Kur'an'ın ayetleridir
2. İnkâr edenler zaman zaman, keşke biz de müslüman olsaydık, diye arzu ederler.

3. Onları bırak; yesinler, eğlensinler ve boş ümit onları oyalayadursun. (Kötü sonucu) yakında bilecekler!
4. Biz, çünkü, hiçbir ümmeti (toplumu önceden) ilahi bir kelamdan bütünüyle haber(vermeden) helak etmedik;
5. Hiçbir ümmet, ecelinin önüne geçemez, ve onu geciktiremez.
6. Dediler ki: «Ey kendisine Kur'an indirilen (Muhammed)! Sen mutlaka bir mecnunsun!»

7. «Eğer doğru söyleyenlerden idiy sen, bize melekleri getirmeliydin.»

[bk. 25/21-22; 43/53]

8. Oysa biz melekleri ancak bir hak (ve hikmet gereği) indiririz, o zaman da onlara mühlet verilmez (gerekli azaba çarpılırlar ya da yok olup gider ler). **[krş. 15/51-58]**

9. Zikri (Kur'an'ı) kesinlikle biz indir dik; elbette onu yine biz koruyaca ğız.

(Kur'ân-ı Kerîm Allah'ın koruması altında olup hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Fa kat Kur'an'ın metnine dokunamayan kar şıtları tarafından, her devirde, kuranın dışında uydurulmuş sözler uydurulmuş hadisler ve akait ile müslümanların ima nı yaşantısı tahrif edilmeye, Kur'an kültü rü engellenmeye ve müslüman olduğu hal de Kur'an dışı yaşayan bir toplum haline getirilmeye çalışılmıştır.) [bk. 2/204-206; 8/36; 9/31; 41/26]

10. Andolsun, senden öncekiler ara sında da elçiler gönderdik.

11. Onlara herhangi bir elçi gelmeye görsün, mutlaka onunla alay ederler di.
12. **İşte biz o (İlahi Zikri /vahyi) suç luların kalblerine böyle sokarız.**
(yani Allah ayetleri iyice anlamalarını sağladıktan sonra inkar edenleri hesaba çeker.)
13. Öncekilerin başına gelenlerden ders almaları gerekirken onlar hala buna (Kur'an'a) inanmıyorlar.

14, 15. Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar, yine de «Gözlerimiz boyandı, daha doğrusu bize büyü yapılmıştır» derler.
[bk. 25/61]

15. HİCR SURESİ Cüz 14 Sayfa 262

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ
فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ
فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ
﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ

16. Gökte burçlar (takımyıldızları) varettik ve onları bakanlar için süsledik.

17. Onları, kovulmuş her şeytandan koruduk.
(recim hem fail hemde meful manasına gelir. Burada asılsız söz, söyleyen bol keseden atan, iftira atan , sıkan anlamına)

18. Ancak (göğün sırlarını çalmak için) dinleme hırsızlığına yeltenen bir şeytan olursa onu (akıp yakan) parlak ışıklı bir alev kovalar.
[krş. 37/5-10]

19. Yeri uzatıp yaydık, orada sabit dağlar yerleştirdik, yine orada miktarı ve ölçüsü belirli olan şeyler bitirdik.

20. Orada hem sizin için hem de rızıkları size ait olmayanlar için(gerekli)geçim vasıtaları yarattık.

21. Her şeyin hazineleri yalnız bizim yanımızdadır. Biz onu ancak belli bir ölçüyle indiririz.
Evrende kaynağı yanımızda olmayan hiçbir şey yoktur. Ve biz her şeyi belirli bir ölçüye göre indiririz.

22. Biz, rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirdik de onunla su ihtiyacınızı karşıladık. (Biz bunları yapmasaydık) siz onu (yeterli) suyu depolayamazdınız.

23. Şüphesiz biz diriltir ve biz öldürürüz! Ve her şeye biz vâris oluruz.
Yani muhakkak ki, hayatı bahşeden de, ölüme hükmeden de biziz. (Fani olan her şey göçüp gittikten sonra) her şeyin sahibi olarak kalacak olan yine biziz!
[bk. 16/10; 39/21; 56/68-70]

24. Andolsun biz sizden önce gelip geçenleri de biliriz; geride kalanları da biliriz.

25. Şüphesiz Rabbin onları (kıyamette) toplayacaktır. Çünkü O, hakîmdir, alîmdir.

26. Andolsun biz insanı, kuru bir çamurdan, şekillenmiş karabalçıktan yarattık. [bk. 6/2; 55/14]

27. Cinleri de daha önce zehirli ateşten yaratmıştık.

28. Hani Rabbin meleklere demişti ki: «Ben kupkuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan bir insan yaratacağım.» bk. 38/71-88]

29. «Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim (can verdiğim) zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın!»

30. Meleklerin hepsi de hemen secde ettiler.

31. Fakat İblis (umutsuzluğa düşen) hariç! O, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

قَالَ يَٓا اِبْلٖيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ
اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ
﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجٖيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ
اِلٰى يَوْمِ الدّٖينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنٖٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرٖينَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَغْوَيْتَنٖي لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ
اَجْمَعٖينَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا
صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادٖي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوٖينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ
اَجْمَعٖينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ
﴿٤٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنٖينَ
﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ
مُتَقَابِلٖينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فٖيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجٖينَ
﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادٖٓي اَنّٖٓي اَنَا الْغَفُورُ الرَّحٖيمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابٖي هُوَ
الْعَذَابُ الْاَلٖيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ ﴿٥١﴾

32. (Allah): 'Ey İblis! Neyin var ki secde edenler le beraber olmadın?' dedi.
33. (İblis:) Ben kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattığın bir insana secde ede cek değilim, dedi. **[bk. 2/34 ve 7/12]**
34. Allah şöyle buyurdu: Öyle ise oradan çık! Artık kovuldun!
35. Muhakkak ki kıyamet gününe kadar lânet senin üzerine olacaktır! **[bk. 38/77-78]**
36. O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(bak, ben neler yapacağım)" dedi.

37-38. (Allah:) "Sen zaten bilinen vakte kadar gözetlenenlerdensin" dedi.
Allah her an herşeyi görmekte ve İblise de diyor ki, sen zaten her an gözlenenlerdensin.

39. (İblis) dedi ki: Rabbim! Beni azdırmana karşılık ben de yeryüzün de onlara (günahları) süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıraca ğım! (dedi).

40. Ancak onlardan ihlâslı kulların müstesna. (benim onlara gücüm yet mez). **[bk. 17/62; 38/82-83]**

41,42. (Allah) buyurdu ki: "İşte bu (ihlas) bana ulaştıran dosdoğru yol dur. Azgınlardan sana uyanlar dışın da, kullarım üzerinde senin hiçbir hâki miyetin yoktur." **[krş. 38/79-84]**

43,44. Şüphesiz cehennem de o az gınların hepsinin varacakları yerdir. Oranın yedi kapısı vardır ve her kapı dan kimlerin gireceği belirlenmiştir

45,46. Şüphesiz Allah'a karşı sorum luluk bilinciyle yaşayan kimseler, cen netler içinde ve pınarlar başındadır. Onlara: "Esenlikle ve güven içinde oraya giriniz" denecektir.

47,48. Biz, onların gönüllerindeki kini söküp atmışızdır. Onlar artık köşkler üzerinde karşı karşıya oturan kardeş ler olacaklar. Onlar orada bıkkınlık hissetmezler, oradan çıkarılmaları da söz konusu değildir
49,50. (Ey Resulüm!)Kullarıma,benim çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici olduğumu haber ver. (Bununla beraber) azabımın da çok acıklı bir azap olduğunu bildir.

51. Onlara İbrahim'in misafirlerinden (meleklerden) de haber ver.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي
عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ
إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾
قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا
جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾
قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ
مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

52. Onun yanına girdikleri zaman, «selam» dediler. (İbrahim:) Biz sizden çekiniyoruz, dedi. **[bk. 11/69-70; 51/25-27]**

53. Dediler ki: Korkma; biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz.

54. (İbrahim:) Bana ihtiyarlık çökmesine rağmen beni müjdeliyor musunuz? Beni ne ile müjdeliyor sunuz? dedi.

55. Sana gerçeği müjdeledik, sakın ümitsizliğe düşenlerden olma! dediler.

56. (İbrahim:) dedi ki: Rabbinin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?

57. «Ey elçiler! (Başka) ne işiniz var?» dedi.

58,59,60. Onlar: "Biz, Lut ailesi dışın da suçlu bir topluluğu cezalandırmak için gönderildik; onun karısı hariç tüm ailesini kurtaracağız. Zira eşinin suç lularla beraber kalmasını gerekli gör dük" dediler. **[krş. 11/77-83; 66/10]**

61, 62. Elçiler Lût âilesine gelince, Lût onlara: «Hakikaten siz tanınmayan kimselersiniz» dedi.

63. Dediler ki: «Bilakis, biz sana, onla rın şüphe etmekte oldukları şeyi (aza bı ve helâkı) getirdik.

64. Sana gerçeği getirdik; biz, hakika ten doğru söyleyenleriz.

65. Gecenin bir bölümünde aile fert lerini yola çıkar, sen de arkalarından yürü. Sizden hiç kimse, sakın dönüp de ardına bakmasın, istenen yere gidin.» **[bk. 11/81]**

66. Ona (Lût'a) şu hükmümüzü vah yettik: «Sabaha çıkarlarken mutlaka onların ardı kesilmiş olacaktır.»

67. Şehir halkı, birbirlerini kutlayarak, (meleklerin yanına) geldiler.

68, 69. (Lût) onlara «Bunlar benim misafirimdir. Sakın beni utandırmayın Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun; beni rezil etmeyin!» dedi.

70. «Biz seni, elâlemin işine karışmak tan men etmemiş miydik?» dediler.

قَالَ هٰٓؤُلَٓاءِ بَنَاتٖٓي اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفٖي سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقٖينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجّٖيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبٖيلٍ مُقٖيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ لَظَالِمٖينَ ﴿٧٨﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبٖينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ
الْحِجْرِ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضٖينَ
﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنٖينَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ مُصْبِحٖينَ ﴿٨٣﴾ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانٖي وَالْقُرْاٰنَ
الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ اِنّٖٓي
اَنَا النَّذٖيرُ الْمُبٖينُ ﴿٨٩﴾ كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَ ﴿٩٠﴾

71. (Lût:) İşte kızlarım! (Düşündüğünüzü) yapacaksanız (onlarla evlenin),dedi. **[bk. 11/78; 26/165-166]**

72. (Fakat melekler Lut'a:)"Canı sağolasıca!" dediler,"(Onlar bu durumda seni hiç dinlerler mi?)Baksana, (şehvetten) gözleri dönmüş, körcesine sendeleyip, öteye beriye sarkıntılık yapıp duruyorlar!" (**Leömrüke kelimesi arapcada bir deyimdir.**)

73. Güneş doğarken onları o korkunç ses yakaladı.

74. Böylece ülkelerinin üstünü altına getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75. İşte bunda ibret alanlar için işaretler vardır.

76. Ve o (kent, herkesin gelip geçtiği) bir yol üzerinde durmaktadır.

77. Hakikaten bunda iman edenler için bir ibret vardır.

78. Eyke halkı da gerçekten zalim idiler.

79. Biz onlardan da intikam aldık. İki side (Eyke ve Medyen) işlek bir yol üzerindedir.

80. Andolsun, Hicr halkı da gönderilen (elçi)leri yalanlamışlardı.

81. Biz onlara ayetlerimizi iletmiştik; fakat onlardan yüz çevirmişlerdi.

82. Onlar, dağlardan emniyet içinde kalacakları evler oyarlardı.

83. Onlarıda sabaha çıkarlarken o korkunç ses yakaladı.

84. Kazanmakta oldukları şeyler onlardan hiçbir zararı savmadı.

85. Biz, gökleri, yeri ve aralarındaki şeyleri belli bir amaç için yarattık. O saat (dünyanın sonu) elbette gelecektir, öyleyse onlara güzel ve yumuşak davran.

86. Rabbin elbette Yaratandır, Bilendir.

87. **Andolsun ki, biz sana** (devamlı okunarak) **tekrarlanan yedi âyeti ve yüce Kur'an'ı verdik.**

88. Sakın onlardan bazı sınıflara verdiğimiz dünya malına göz dikme, onlardan dolayı üzülme ve müminlere alçak gönüllü ol. **[bk. 20/131]**

89. De ki: Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım.

90. Nitekim biz kendi kitaplarını parçalara ayıran (Yahudi ve Hıristiyan)lara indirdiğimiz gibi (sizin başınıza da azap indiririz)!

اَلَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ
﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ اَلَّذِينَ يَجْعَلُونَ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ
يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَتٰى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُنَزِّلُ الْمَلٰئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ اَنْ اَنْذِرُوا
اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

15. HİCR SURESİ Cüz 14 Sayfa 266

91. Onlar ki Kuran'ı tutarsız bir anlam (demeti) olarak göstermek istiyorlar.
92,93. Rabbin hakkı için, mutlaka onların hepsini yaptıklarından dolayı sorguya çekeceğiz.

.

94. Sana emrolunanı açıkça söyle ve ortak koşanlardan yüz çevir!

95. (Seninle) alay edenlere karşı biz sana yeteriz.
96. Ki onlar, Allah ile beraber başka ilahları (ortak) kılmaktadırlar; onlar yakında bilip öğreneceklerdir.

[krş. 9/31]

97. Onların söyledikleri şeyler yüzünden senin canının sıkıldığını andolsun biliyoruz.
98. Sen şimdi Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol!
99. Ve sana yakîn (ölüm) gelinceye kadar Rabbine ibadet et!

16. NAHİL SURESİ Cüz 14

Nahl sûresi 128 (yüzyirmisekiz) âyet olup, Mekke'de inmiştir. 68. âyette bal arısından söz edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Allah'ın emri (kıyamet) gelecektir. Artık onu istemekte acele etmeyin. Allah, onların koştukları ortaklardan uzak ve yücedir.
2. Allah kendi emriyle melekleri, kullarından düzenine uygun gördüğü kimseye vahiy ile, «Benden başka ilah olmadığına dair (kullarımı) uyarın ve bana karşı sorumluluk bilincinde olun» diye gönderir.

3. Gökleri ve yeri belli bir amaç için yaratmıştır. (Allah) onların Ortak koştuklarından çok yücedir.

16. NAHİL SURESİ

4. O, insanı döllenmiş yumurtadan yarattı. Fakat bakarsın ki (insan) Rabbine apaçık bir hasım oluvermiştir.

[krş. 36/77]

5. Ve evcil hayvanları da O yarattı , O hayvanlar ki, kendilerinden, pek çok yararları yanında, sizi ısıtan giysiler, besleyen yiyecekler elde ediyorsunuz.
6. (Onları) akşamleyin getirirken, sabahleyin (otlamaya) salıverirken de sizin için bir güzellik (ve zevk) vardır.

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ اِلَّا
بِشِقِّ الْاَنْفُسِ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ
وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ
شَاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾
يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

7- (Onlardan bazıları) ağırlıklarınızı sizin ancak zorlukla varabileceğiniz beldelere taşırlar. Hiç kuşkusuz Rabbiniz pek şefkatlidir, çok merha metlidir. **[bk. 23/21-22; 40/79-81; 43/12-14]**

8. Atları, katırları ve eşekleri binmeniz ve (gözle re) zinet olsun diye (yarattı). Allah şu anda bile meyeceğiniz daha nice (nakil vasıtaları) yaratır.

[bk. 16/80-81]

9. Yolun doğrusu Allah'ındır. Yolun eğrisi de vardır. Allah zorunlu kıl saydı hepinizi doğru yola iletirdi. (imtahan için serbest bıraktı).

10. Gökten suyu indiren O'dur. On dan hem size içecek vardır, hem de hayvanlarınızı otlatacağınız bitkiler.
[bk. 15/22; 39/21; 56/68-70]

11. Allah, onunla size ekinler, zeytin ve hurma ağaçları, üzüm ve her türlü ürünü yetiştirir. Düşünen bir kavim için bunda deliller vardır.
[bk. 6/99; 7/57; 27/60]

12. O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlarda Allah'ın emri ile hareket ederler. Şüp hesiz ki bunlarda aklını kullananlar için pek çok deliller vardır.

13. Yeryüzünde rengârenk şeyleri de sizin için O yaratmıştır. Bunda da öğüt alan bir kavim için âyet (ibret) vardır.

14. İçinden taze et (balık) yemeniz ve takacağınız bir süs (eşyası) çıkarma nız için denizi emrinize veren O'dur. Gemilerin denizde (suları) yara yara gittiklerini de görüyorsun. (Bütün bun lar) onun lütfunu aramanız ve nime tine şükretmeniz içindir.

وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾
اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨﴾
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذ۪ينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ
غَيْرُ اَحْيَٓاءٍۚ وَمَا يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ
وَاحِدٌۚ فَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ مَاذَٓا
اَنْزَلَ رَبُّكُمْۙ قَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُٓوا اَوْزَارَهُمْ
كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذ۪ينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ
فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

15-16. (Allah,) yeryüzünde sarsılmayasınız diye sağlam dağlar, yolunuzu şaşırmayasınız diye nehirler ve yollar ve nice işaretler meydana getirdi. Onlar yıldızlarla da yönlerini bulurlar.. [bk. 21/31; 79/32]

17. O halde, yaratan (Allah), yaratamayan gibi olur mu? Hâla düşünmüyor musunuz?

18. Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, onu sayamazsınız. Hakikaten Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

19. Allah, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilir.

20,21. Allah'ın yanısıra yardıma çağır dıkları, hiç bir şey yaratamazlar. Çün kü onlar kendileri yaratılmışlardır. Onlar diriler değil, ölülerdir. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

22. İlâhınız bir tek İlah'dır. Fakat ahire te inanmayanlar varya, onların kalp leri nankörlükte, kendileri de böbürle nen kimselerdir . [bk. 38/5; 39/45]

23. Gerçekten Allah, onların gizledik lerini de bilir, açığa vurduklarını da. O, büyüklük taslayanları sevmez.

24. Onlara: Rabbiniz ne indirdi? Denil diği zaman, «Öncekilerin masalları nı» derler. [bk. 25/5-9]

25. Kıyamet gününde kendi günahla rını tam olarak taşımaları ve bilgisizce saptırmakta oldukları kimselerin gü nahlarından da bir kısmını yüklen meleri için (öyle derler). Bak ki yükle necekleri şey ne kötüdür!

Zira sapanla saptıran ortaktırlar; birisi öbürünü saptır mış, öbürü de onun saptırmasına boyun eğmiştir. Öyleyse günahı ikisi beraberce yükleneceklerdir .«Sap tırmanın-bilgisizce olması» saptırılana dönük bir keyfi yettir. Yani uydukları yolun sapıklık olduğunu bilme den sapmışlardır, demektir. Bu da tek başına iyi niyetin yetersizliğini, ihlâsla beraber, doğrunun tesbiti için gayret sarfetmenin gerekli olduğunu gösterir.

26. Kendilerinden öncekiler de tuzak kurmuşlardı; ancak Allah, binalarını temelinden yıkmış, üzerlerinde ki tavan başlarına çökmüştü; azap onlara ummadıkları yerden gelmişti.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَاۤءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَاۤقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوۤءَ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰۤئِكَةُ ظَالِمِي اَنْفُسِهِمْ
فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوۤءٍ بَلٰۤى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوۤا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَۤا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاۤؤُنَ
كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰۤئِكَةُ
طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّاۤ اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰۤئِكَةُ اَوْ
يَأْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوۤا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٤﴾

27. Sonra kıyamet gününde (Allah), onları rezil eder ve der ki: «Kendileri hakkında (müminlere) düşman kesildiğiniz ortaklarım nerede?» Kendile rine ilim verilmiş olanlar derler ki: «Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük kâfirleredir.»

28. (Allah'a karşı gelerek) kendilerine zulmeder ken meleklerin canlarını aldıkları inkârcılar: “Biz hiçbir kötülük yapmamıştık” diyerek (ölüm melek lerine) kolayca teslim olurlar. Hayır, öyle değil. Allah sizin neler yaptıklarınızı çok iyi bilmektedir.

[bk. 25/5-9]

29. «O halde, içinde süresiz kalacağı nız cehennemin kapılarından girin! Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür!»

30. (Kötülüklerden) sakınanlara: Rab biniz ne indirdi? denildiğinde, «Hayır (indirdi)» derler. Bu dünyada güzel davrananlara, güzel mükâfat vardır. Ahiret yurdu ise daha hayırlıdır.Tak vâ sahiplerinin yurdu gerçekten güzel dir!

31. (O yurt,) girecekleri, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleridir. On lar için orada kendilerine arzu ettikleri her şey vardır. İşte Allah, takvâ sahip lerini böyle mükâfatlandırır.
[bk. 41/30-32; 43/71]

32. (Onlar,) meleklerin, «Size selâm olsun. Yapmış olduğunuz (iyi) işlere karşılık cennete girin» diyerek terte miz olarak canlarını aldıkları kimse lerdir. **[bk. 41/30-33]**

33. (Kâfirler) kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rablerinin(helak) emrinin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zul metmedi, fakat onlar kendilerine zul mediyorlardı.
34. Sonunda yaptıklarının cezası on lara ulaştı ve alay etmekte oldukları şey onları çepeçevre kuşatıverdi.
[bk. 52/14]

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَٓا اٰبَٓاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ
اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا
بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلٰى وَعْدًا
عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَا اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اَلَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

35. Ortak koşanlar dediler ki: «Allah zorunlu kılsaydı (gücüyle zorla inandırsaydı) ne biz ne de babalarımız ondan başkasına tapardık. Onun emri olmadan hiçbir şeyi haram kılmazdık.» Onlardan öncekilerde böyle yapmışlardı. Resul leri üzerine açık seçik tebliğden başka bir şey düşer mi?

36. Andolsun ki biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve (Allah'ın emirlerini yapmaktan meneden ve hevâsına göre dine ait hüküm koyup tanrılık taslayan)tâğûttan kaçının." diye tebliğde bulunan bir elçi gönderdik. Onlardan kimine Allah (niyet ve gayretine göre) doğru yola yönlendirdi, kimi nin hakkında da (kötü niyet ve amellerine göre) sapıklık(sıfatı) kesinlik kazandı. İşte, gezin dola şın yeryüzünde de (peygamberleri) yalanlayan ların sonu nasıl oldu bir bakın!(yani düşünün)

[Tâğût için bk. 2/256-257 ve 4/60, 76; 96/6-7 açıklamaları]

37. (Resûlüm!) Sen, onların doğru yolda olmaları için çok düşkünlük göstersen de bil ki, Allah, sapık say dığı bir kimseyi (kişi kendisi isteme den) doğru yola (zorla) yönlendirmez. Onların yardımcılarıda yoktur.

38. Hâlbuki (onlar): 'Allah, ölen kimse yi diriltmez!' diye bütün güçleriyle Allah'a yemîn ettiler. Hayır! (Onlar diriltileceklerdir! Bu,) O'nun üzerine hak bir sözüdür; fakat insanların çoğu bilmezler.

39. Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaması ve inkâr edenlerin (kendilerinin) yalancı olduklarını bil mesi için (Allah onları diriltecek).

40. Biz, bir şeyin olmasını istediğimiz zaman, ona (söyleyecek) sözümüz sadece«Ol»dememizdir. Hemen olma ya başlar . **[krş. 31/28; 36/82; 54/50]**

41. Haksızlığa uğradıktan sonra Allah uğrunda hicret edenlere gelince; kesinlikle onları dünyada güzel bir yere yerleştireceğiz. Ama onların ahiretteki mükâfatı çok daha büyük olacaktır. (İman etmeyenler) keşke bunu bilselerdi.

42. (Onlar) sadece Rablerine tevekkül ederek sabredenlerdir.

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالاً نُوحٖٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِۜ وَاَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذٖينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ فٖي
تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزٖينَۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍۜ فَاِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَيَّؤُ۬ا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمٖينِ وَالشَّمَٓائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِۚ اِنَّمَا
هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدّٖينُ وَاصِبًاۜ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ
مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَۚ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٥٤﴾

43. Biz senden önce de elçi olarak kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını gönderme dik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun (tevrat ve incil okuyan bilginlere sorun). **[krş. 21/7]**

44. (Elçiler) apaçık deliller ve kitaplarla (gönderil diler). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman (yani duyurman) için ve düşünüp anlasınlar diye sana da bu zikri (Kur' anı) indirdik.

45,46. Kötülük tuzakları kuranlar, Allah' ın, kendi lerini yere geçirmeyeceğinden veya kendilerine bilemeyecekleri bir yerden azabın gelmeyece ğinden veya onlar dönüp dolaşırlarken Allah'ın kendilerini yakalamayacağından emin mi oldu lar? Onlar (Allah'ı) âciz bırakacak değillerdir.
[bk. 67/1617]

47. Veya onları (afetlerden) korkulu bir bekleyiş içindeyken yakalayıver mesinden (mi emindirler)? Zira Rab bin (azap öncesi afetlerle uyardığı için) gerçekten şefkatlidir, merhamet sahibidir. **[krş. 7/4, 99-100]**

48. Allah'ın yarattığı şeyleri görmü yorlar mı? Onların gölgeleri Allah'a secde ederek ve tevazu ile boyun eğerek sağa ve sola dönmektedir.

49. Ayrıca göklerde ve yerde olan herşey(azgın insan ve cinler dışında) -bütün canlılar/hayvanlar ve melekler- kendilerini büyüklük duygusuna kaptır madan Allah için saygı ve tazimle yere kapanmaktadırlar:

50. Onlar, üstlerindeki Rablerinden korkarlar ve kendilerine ne emrolunur sa onu yaparlar.

51. Allah buyurdu ki: İki ilah edinme yin! O ancak bir tek ilah'dır. O halde yalnız bana karşı sorumluluk bilincin de olun!

52. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi ancak O'nundur. Kulluk ve itaat de daima O'na olmalıdır. Hal böyleyken, yine de, Allah'tan başkasından mı sakınıyor (da O'nun emirleri doğrultu sunda hayatınızı düzene koymuyor) sunuz?

53. Nimet olarak size ulaşan ne var sa, Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğu zaman da yalnız O'na yalvarırsınız. **[bk. 17/67]**

54. Sonra da sizden o zararı giderdi ğinde, içinizden bir zümre, hemen Rablerine ortak koşarlar!

لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۜ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَص۪يبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْۜ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظ۪يمٌۚ
﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُٓوءِ مَا بُشِّرَ بِه۪ۜ اَيُمْسِكُهُ عَلٰى هُونٍ
اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذ۪ينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰىۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ
لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ
مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰىۜ
لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَٓا
اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ
الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ اِلَّا
لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا ف۪يهِۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

55. Kendilerine verdiklerimize karşılık nankörlük etmeleri için (öyle yaparlar). O halde bir süre daha faydalanın; fakat yakında hakikati bilecek siniz!

56. Bir de kendilerine rızık olarak verdiklerimiz den, mahiyetini bilmedikleri ilahlarına pay ayırı yorlar. Allah'a andolsun ki iftira etmekte olduğu nuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

[krş. 6/136]

57. Onlar, kızların Allah'a ait olduğunu iddia edi yorlar. Hâşâ! Allah bundan münezzehtir. Beğen dikleri de (erkek çocuklar) kendilerinin oluyor.
[bk. 43/15-18; 53/21-22]

58. Onlardan birine kız müjdelendiği zaman öfke lenmiş olarak yüzü kapkara kesilir.

59. Kendisine verilen müjdenin kötülü ğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!

60. Ahirete inanmayanlar için (böyle nice) kötü örnekler vardır. En yüce sıfatlar ise Allah'ındır. O, mutlak galip tir, hüküm ve hikmet sahibidir.

61. Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden cezalandıracak olsaydı, ora da hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları takdir edilen bir müddete kadar erteliyor. Ecelleri geldiği zaman onlar ne bir saat geri kalabilirler ne de öne geçebilirler. **[krş. 18/58; 35/45]**

62. Kendilerinin hoşlarına gitmeyen şeyleri Allah'a isnat ediyorlar. En gü zel sonucun kendilerinin olduğunu anlatan dilleri de yalanın örneğini veri yor. Hiç şüphesiz onlar için sadece ateş vardır ve onlar,(ateşe) terk oluna caklar.

63. Allah'a yemîn olsun ki, senden evvelki ümmetlere de muhakkak (pey gamber) gönderdik; fakat şeytan onlara (kötü) amellerini süsledi; işte o, bugün (dünyada) onların dostudur; fakat (âhirette) onlar için (pek) elemli bir azab vardır.

64. Biz kitabı (Kur'ân'ı) sana ancak, onlara, hakkında ayrılığa düştükleri hususu açıklayasın (yani duyurasın) ve onu imân eden bir kavme doğru yolu gösterici, rahmet sunucu olsun diye indirdik.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ فٖي
ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ نُسْقٖيكُمْ
مِمَّا فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا لِلشَّارِبٖينَ
﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ اتَّخِذٖي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَۙ ﴿٦٨﴾
ثُمَّ كُلٖي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ
مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِۚ فَمَا
الَّذٖينَ فُضِّلُوا بِرَٓادّٖي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فٖيهِ
سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَۙ ﴿٧٢﴾

65. Allah gökten bir su indirdi ve onunla yeryüzü nü ölümünden sonra diriltti. Şüphesiz ki bunda dinleyen kavim için bir ibret vardır.

66. Kuşkusuz sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır. Zira size, onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından (gelen), içenlerin boğazından kolayca geçen hâlis bir süt içiriyoruz.

67. Hurma ve üzüm gibi meyvelerden hem sar hoşluk veren şey hem de güzel gıdalar edinir siniz. İşte bunlarda da aklını kullanan kimseler için büyük bir ibret vardır. **[bk. 2/219; 5/90-91]**

68,69. Rabbin bal arısına : Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çar daklardan kendine evler (kovanlar) edin. Sonra meyvelerin her birinden ye ve Rabbinin sana kolaylaştırdığı yaylım yollarına gir, diye vahyetti (ilham etti). Onların karınlarından renkleri çeşitli bir şerbet (bal) çıkar ki, onda insanlar için şifa vardır. Elbette bunda düşünen bir kavim için büyük bir ibret vardır.

70. Sizi, Allah yarattı, sonra O, sizi öldürür; içinizden kimi de bildiklerin den hiçbir şey bilmez olsun diye, ömrünün en kötü çağına kadar ulaş tırılır (yaşatılır). Şüphesiz ki, Allah her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.

71. Allah rızkı kiminize diğerinden daha fazla vermiştir. Peki, kendisine fazla verilenler emirleri altında çalışan kesimleri servetlerine ortak etseler de, onlar da bu konuda (kendileriyle) eşit hale gelseler ya! Buna (dahi razı olmayacaklarına) göre, hala (ortak koşmakla), Allah'ın nimetlerini bile bile inkara yeltenmiş olmuyorlar mı?

30/28. Ayet yanlış verilmiş meallere cevapdır.

[krş.70/24-25]

72. Hem Allah, size kendi nefisleriniz den eşler kıldı ve eşlerinizden de size oğullar ve torunlar verdi ve sizi temiz şey lerden rızıklandırdı. Öyle iken (onlar), bâtıla (boş şeylere) inanıp da Allah'ın ni'metine nankörlük mü ediyorlar?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَط۪يعُونَ ٧٣ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ
اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٧٤ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُ۫نَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٧٥ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
اَحَدُهُمَٓا اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰيهُ
اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَو۪ي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ٧٦ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَمَٓا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ
اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ٧٧ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ
مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧٨ اَلَمْ
يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ ف۪ي جَوِّ السَّمَٓاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٧٩

73. (Müşrikler) Allah'ın yanısıra kendilerine göklerde ve yerde olan rızıktan (hiçbir şey) veremeyen ve buna güçleri yetmeyenlere kulluk yapıyorlar .

[bk. 16/20-22]

74. Artık Allah'a karşı (şanına uymayan) benzet meler yapmayın (bir takım varlıkları yüceltip O'na denk hale getirmeyin)! Çünkü Allah (her şeyi) bilir ama siz bilmezsiniz.

[bk. 2/165]

75. Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile katımızdan kendisine verdiğimiz gü zel rızıktan gizli ve açık olarak harca yan (hür) bir kimseyi misal verir. Bun lar hiç eşit olurlar mı? Doğrusu hamd (övgü) Allah'a mahsustur. Fakat onla rın çoğu (bunu) bilmezler. **[krş. 39/29]**

76. Allah, şu iki kişiyi de misal verir: Onlardan biri dilsizdir, hiç birşey bece remez ve efendisinin üstüne bir yük tür. Onu nereye gönderse bir hayır getiremez. (Şimdi), bu (adamla), doğ ru yolda yürüyerek adaleti emreden kimse eşit olur mu?

77. Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Saat, (dünyanın sonu) bir göz kırpması kadar veya daha kısadır. Allah her şeye gücü yetendir.

78. Siz, hiçbir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı; şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi. **[krş. 32/9]**

79. Gök yüzünün boşluğunda Allah'ın emrine boyun eğdirilerek uçuşan kuş ları görmediler mi? Onları boşlukta tutan ancak Allah'tır. Şüphesiz, bun da iman edecek bir kavim için birçok deliller vardır. **[bk. 67/19]**

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا
وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ٨٠ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ
تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ٨١ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٨٢ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ٨٣ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٨٤ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَ ٨٥ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ
دُونِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ٨٦ وَاَلْقَوْا اِلَى
اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٨٧

80. Hem Allah, size evlerinizi sükûnet bulacak bir yer yaptı ve size hayvanların derilerinden, göç zamânınızda ve ikamet zamânınız da hafif çe taşıyacağınız evler (çadırlar) ve yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından bir zamâna kadar (kul lanacağınız) giyimlik (ve döşemelik) eşyâlar ve ticâret malları yaptı.

81. Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yap tı. Dağlarda da sizin için barınaklar yarattı. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koru yacak zırhlar yarattı. İşte böylece Allah, müslü man olmanız için üzerinize nimetini tamamlıyor.

[bk. 16/7-8]

82. (Resülüm) Fakat onlar yüz çevirir lerse, sana düşen yalnızca apaçık bir tebliğdir.

83. Onlar Allah'ın nimetini bilirler. Son rada onu inkâr ederler. Onların çoğu kâfirdir. [bk. 9/31; 16/51-52]

84. Her ümmetten bir şahit gönderece ğimiz gün, artık ne kâfir olanlara (özür dilemelerine) izin verilir ne de onların özür dilemeleri istenir. [bk. 4/41]

85. O zulmedenler azabı gördüklerin de, artık onlardan azap hafifletilmez, onlara mühlet de verilmez.

86. (Allah'a) ortak koşanlar, ortak koştukları kişileri gördükleri zaman derler ki: «Rabbimiz! İşte bunlar, senin yanısıra yardıma çağırdıkları mız (yalvarıp medet umduklarımız) dır. Onlar da bunlara: «Siz mutlaka yalancılarsınız» diye söz atarlar.

[bk. 2/166-167; 18/52; 25/17-19;29/25; 46/5-6]

87. O gün Allah'a teslim (bayrağını) çekerler ve uydurmakta oldukları aracıları (Medet umdukları) kendi lerini yüzüstü bırakır .

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي
كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِۜ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَٓائِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾
وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًاۜ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًاۜ تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍۜ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِۜ
وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. İnkâr edip de (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onlara, yapmakta olduk ları bozgunculuklar sebebiyle, azaplarını kat kat artıracağız.

89. Gün olur, her ümmet için kendi aleyhleri ne kendi içlerinden bir şahit çıkarırız. Seni de şu insanlar (senin kavmin) hakkında şahit olarak getireceğiz. Sana bu Kitap'ı indirdik ki herşey için ayrıntılı bir açıklayıcı, bir kılavuz, bir rahmet, Müslümanlara da bir müjde ol sun.

[bk. 4/41; 16/84]

90. Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığıda ya saklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.

91. Antlaşma yaptığınız zaman, Allah' a karşı verdiğiniz sözü yerine getirin! Pekiştirdiğiniz yeminlerinizi bozmayı nız! Çünkü söylediklerinize Allah'ı şa hit tutmuşsunuz. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızı biliyor. **[bk. 2/224; 5/89]**

92. Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuv vetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıya met günü hakkında ihtilafa düştüğü nüz şeyi size muhakkak açıklayacak tır.

93. Allah güç,kudret kullansaydı hepi nizi bir tek ümmet kılardı; fakat O, sapıklığı tercih edeni sapık sayar, doğ ru yolu tercih edeni de yoluna kabul eder. Yaptıklarınızdan mutlaka sorum lu tutulacaksınız.

[bk. 10/99; 11/118-119]

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا السُّٓوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اِنَّمَا
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾
مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ
حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَٓا اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا اِنَّمَٓا اَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

94. Birbirinizi aldatmak için yemin etmeyin. Eğer böyle yaparsanız, ayak sağlamca yere bastıktan sonra kaymış olur. Allah yolundan saptığınız için azabı tadarsınız. Ve size büyük bir azap doku nur.

95. Allah'ın ahdini, (verdiğiniz sözü) az bir fiya ta satmayın! Eğer bilirseniz, ancak Allah katında olan (ahde riâyetinize karşı verilecek mükâfât) sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki (dünya malı) tükenir, Allah katındakiler ise bâkidir. Elbette sabırlı davranan lara yapmakta olduklarının en güzeliyle mükâfat larını vereceğiz. **[krş. 4/40; 29/7; 39/35]**

97. Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükâ fatlarını, elbette yapmakta oldukları nın en güzeli ile veririz.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ

Ayette ; kadın olsun erkek olsun kim ameli salih işlerse o mümindir deniyor.

Nisa 124. **Erkek olsun, kadın olsun, her kim de mümin olarak iyi işler yaparsa, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar.**

98. Kur'an okuduğun zaman o kovul muş şeytandan Allah'a sığın!

99. Çünkü (şeytanın) inanan ve yalnız Rablerine güvenen kimseler üzerinde hiç bir etkisi/ hâkimiyeti yoktur.
[krş. 15/39-40]

100. Onun hakimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve onu Allah'a ortak koşan laradır.

101. Biz bir âyetin yerine başka bir âyeti getirdiğimiz zaman ki Allah, neyi indireceğini çok iyi bilir- «Sen ancak bir iftiracısın» dediler. Hayır; onların çoğu bilmezler. **[bk. 2/106]**
(Bazılarına göre bu ayet kur'andaki bazı ayetlerin hükmünü kaldırdığını söyleyenler var ki bu çok büyük bir iddaa dır. Kur'ana yapılan iftiradır. Zaten Mekki surelerdendir ki medinede gelecekteki ayeti -yani henüz gelmemiş ayeti nasıl kaldırsın.

102. (Ey Muhammed!) de ki: "Ruhu'l-Kudüs (Cebrail), O (Kur'an'ı) inanan ların imanlarını sağlamlaştırmak, müs lümanlara doğru yolu göstermek ve onlara bir müjde olmak üzere Rabbin den hak olarak indirdi (getirdi)."

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ
الَّذٖى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ
عَرَبِىٌّ مُبٖينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
لَا يَهْدٖيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِى
الْكَذِبَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اٖيمَانِهٖٓ
اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاٖيمَانِ وَلٰكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الْكَافِرٖينَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى
قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾
ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذٖينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ
جَاهَدُوا وَصَبَرُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١١٠﴾

103. Şüphesiz biz onların: («Kur'an'ı) ona ancak bir insan öğretiyor» dediklerini biliyoruz. Kendisine nisbet ettikleri şahsın dili yabancıdır. Halbuki bu (Kur'an) apaçık bir Arapçadır.

104. “Âyetlerine inanmayanları Allah (zorla) yola getirmez.”ve onlar için elem verici bir azap vardır.

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

105. Yalanı, ancak Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurur. İşte onlar, yalancıların ta kendileridir.

106. Kalbi imanla dolu olduğu halde (dinden dönmeye) zorlananların dışında, her kim inandıktan sonra Allah'ı bırakıp göğsünü (kalbini) küfre açarsa, işte Allah'ın gazabı onların üzeri nedir. Ve onlar için büyük bir azap vardır.

107. Bu (azap), onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerinden dolayıdır. “Allah kâfir kavimleri (zorla) yola getirmez.”

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

108. Sanki Allah, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürledi de (anlamıyorlar) ve onlar gafildirler .

(tabaa için bakara 7.ayete bakın.)

109. Hiç şüphesiz onlar ahirette ziyana uğrayanların ta kendileridir.

110. Sonra şübhesiz Rabbin, eziyet edilmelerinin (ve küfre zorlanmalarının) ardından hicret edenler, sonra cihâd edenler ve sabredenler hakkında, bütün bunlardan sonra muhakkak ki Rabbin, elbette (bu güzel hâllerine binâen onlar için) Gafûr (çok bağışlayan)dır, Rahîm (çok merhamet eden) dir.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ
نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ
بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ
وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى
اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ
﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O gün (kıyamette/mahşerde) herkes kendi başının çaresine bakacak, herkese yaptığının karşılığı tam olarak ödenecek ve kimseye haksızlık yapılmayacaktır. **[krş. 80/34-42]**

112. Allah, (ibret için) şöyle bir şehri misal verir: (Bir şehir vardı) O (şehir halkı) güven ve huzur içindeydi. Oraya her taraftan bolca rızık akıyordu. Sonra Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler; bu yüzden yaptıklarına karşılık, Allah onlara şiddetli açlık ve korku ıstırabını tattırdı.

113. Andolsun, onlara kendi içlerinden bir elçi gelmişti, fakat onu yalanladılar; böylece zulümlerine devam etmektelerken azab onları yakalayıverdi. **[krş. 14/28-29; 28/58-59]**

114. (Ey Müminler) Mademki yalnız Allah'a kulluk/ ibadet ediyorsunuz, Allah'ın size verdiği helal ve hoş rızıklardan yeyin. Onun nimetlerine şükredin.

115. (Allah) size, sadece ölü hayvanı, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı haram kıldı. Ancak kim mecbur kalırsa (başkalarının haklarına) saldırmaksızın, sınırı da aşmadan (bunlardan yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir. **[krş. 2/173; 6/145]**

116. Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak «Bu helâldir, şu da haramdır» demeyin, çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş oluyorsunuz. Kuşkusuz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa eremezler.

117. (Uydurulan yalanlarla elde edilen dünyalık menfaatler) az ve geçici bir avuntudan ibarettir. (Ahirette ise) onlara acıklı bir azap vardır.

118. Ve (yalnız) Yahudi inancına bağlı olanlara sana daha önce sözünü ettiğimiz şeyleri(bir takım helal yiyecekleri ceza olarak) haram kıldık; çünkü onlara Biz haksızlık yapmadık; tam tersine, onlar kendi kendilerine haksızlık yaptılar.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذ۪ينَ عَمِلُوا السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُٓوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١٩﴾
اِنَّ اِبْرٰه۪يمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَن۪يفًاۜ وَلَمْ يَكُ مِنَ
الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِه۪ۜ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَق۪يمٍ ﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةًۜ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِح۪ينَۜ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ
حَن۪يفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى
الَّذ۪ينَ اخْتَلَفُوا ف۪يهِۜ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَب۪يلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُۜ اِنَّ
رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَب۪يلِه۪ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَد۪ينَ
﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِه۪ۜ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِر۪ينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا
بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ ف۪ي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا وَالَّذ۪ينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

119. Sonra, Rabbin, cahillikle kötülük işleyen, daha sonra onun ardından tevbe edip, halini düzelten kimseleri, şüphesiz Rabbin böyle yap tıkları takdirde bağışlar ve merhamet eder.

120-121. Hiç kuşkusuz İbrahim,yalan ve sahtelik taşıyan her şeyden yüz çevirerek Allah'ı birleyen ve O'na yürekten bağlanan bir ümmetti (Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayan bir önderdi). O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı. O, kendisi ni (peygamber) seçip dosdoğru bir yola yönelten (Allah'ın) nimetlerine şükreden bir kuldu.

[krş. 2/135; 11/75]

121. Allah'ın nimetlerine şükrediciydi. Çünkü Allah, onu (şükründen ve Allaha itaatten dolayı) seçkin kılmış (değer vermiş) ve doğru yola yönlen dirmişti.

122. Ona dünyada güzellik verdik. Muhakkakki o, ahirette de sâlihlerden dir.

123. Sonra da sana: «Doğru yola yönelerek İbrahim'in dinine uy! O müşriklerden değildi» diye vahyettik.

124. Cumartesi yasağı, ancak onda ihtilaf edenlere (yahudilere farz) kılın mıştı. Kıyamet günü Rabbin, muhak kak onların ihtilafa düştükleri şey hak kında aralarında hüküm verecektir.

125. (Resûlüm!) Sen, Rabbinin yolu na hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et! Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete yönelenleri de çok iyi bilir. **[bk. 17/53; 20/44]**

126. (Ey inananlar!) Eğer (bir kimseyi) cezalandıracaksanız, size yapılanın misliyle cezalandırın. Eğer sabreder (ceza vermekten vazgeçer)seniz, el bette bu, sabredenler için daha hayırlı dır.

127. (Ey Resulüm! İnkârcıların yaptık larına) sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın içindir. İnkârcılardan yana (inanmıyorlar diye) üzülme! Tuzak kur malarından dolayı da sıkıntıya düşme (kaygılanma)!

128. Şüphesiz Allah, takva sahipleri ile ve iyilikte bulunanlarla beraberdir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سُبْحَانَ الَّذ۪ٓي اَسْرٰى بِعَبْدِه۪ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى
الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذ۪ي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُ
هُوَ السَّم۪يعُ الْبَص۪يرُ ١ وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُون۪ي وَك۪يلًاۜ ٢ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍۜ اِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ٣ وَقَضَيْنَٓا اِلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَب۪يرًا ٤
فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ اُو۫لٰيهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَٓا اُو۬ل۪ي بَأْسٍ
شَد۪يدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِۜ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ٥ ثُمَّ رَدَدْنَا
لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَن۪ينَ وَجَعَلْنَاكُمْ اَكْثَرَ
نَف۪يرًا ٦ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَأْتُمْ فَلَهَاۜ
فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُٓؤُ۫ا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْب۪يرًا ٧

17. İSRA SURESİ Cüz 15

Mekke'de nâzil olmuştur. Ancak 26, 32, 33 ve 57. âyetlerle 73 ilâ 80. âyetlerin Medine'de indiği rivayet edilmektedir. 111 (yüzonbir) âyettir. "İsrâ" kelimesi, geceleyin yürümek manasına gelir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1- Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa' ya yürüttü . O (Allah)yücedir. Gerçekten O,işi tendir, görendir.

(İsra gece yürüyüşü manasına gelir)

2- Musa ya kitabı (Tevrat'ı) verdik ve «Onunla (tevratla) beraber başka dayanak edinme yiniz» diyerek bu kitabı yahudilere doğru yol kılavuzu yaptık.

3. Ey Nuh ile beraber (gemide) taşı dıklarımızın çocukları, doğrusu O (Nuh), çok şükreden bir kuldu. (Siz de atanız gibi olun.)

4- Kitapta İsrailoğullarına şunu bildir dik: Siz yer (yüzün)de iki defadır boz gunculuk çıkarıyorsunuz ve kibirlen dikçe kibirleniyorsunuz .
(Ali cübbai fesat çıkardılar ve bundan dolayı düşmanlarla başbaşa bırakıldılar. Tefsiri kebir sayfa 404) 7. ayette azmazsanız başınıza olay ların gelmiyeceyi söylenmektedir. Şayet klasik meallerde olduğu gibi anlam verilirse çelişki oluşturur.

5- Bu yüzden bunlardan ilki hakkında yapılan ön uyarı(nın günü) gelip çattı ğında kavgada çok çetin kullarımız dan üzerinize saldırmalarını (serbest bıraktık.) Öyle ki bunlar ülkede kıyı bucak girmedik yer bırakmadılar; ve ön uyarının gereği böylece bütünüyle yerine gelmiş oldu. (Yani Biz karışmadık). (Tefsiri kebir sayfa 404 de bakınız.)

6- Sonra tekrar size, onları yenme im kanı verdik ve sizi mallarla, oğullarla destekledik ve savaşçılarınızı çoğalt tık.

7- Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (kendi) aleyhinizedir. (Azarsanız) Sonunda vaad geldiği zaman, (yine öyle kullar gelir ki) yüz lerinizi 'kötü duruma sokarlar' (onu runuzu mahvederler), birincisinde ona girdikleri gibi mescid (Kudüs)e girerler ve ele geçirdiklerini 'darma dağın edip mahvederler.'

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَرْحَمَكُمْۚ وَاِنْ عُدْتُمْ عُدْنَاۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيرًاۙ ﴿٩﴾ وَاَنَّ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ
الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَٓاءَهُ بِالْخَيْرِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا
الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَٓا اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَٓا اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَۜ وَكُلَّ
شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنَاهُ طَٓائِرَهُ فِي عُنُقِهِۜ
وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتَابًا يَلْقٰيهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ اِقْرَاْ
كِتَابَكَۜ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًاۜ ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدٰى
فَاِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۜ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۜ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾
وَاِذَٓا اَرَدْنَٓا اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ
عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
مِنْ بَعْدِ نُوحٍۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

8- Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemi kafirler için bir kuşatma yeri kıldık.

9- Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola yöneltir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir.
[bk. 2/2]

10- Ve şüphesiz, ahirete iman etmiyenler için de acı bir azab hazırlamışızdır.

11- İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecidir. **[bk. 21/37]**

12- Biz, geceyi ve gündüzü birer âyet (delil) olarak yarattık. Nitekim, Rabbinizin nimetlerini araştırmanız, ayrıca, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için gecenin karanlığını silip (yerine, eşyayı) aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz, her şeyi açık açık anlattık.
[bk. 25/61-62; 28/71-73; 36/37-38]

13- Öte yandan, Biz her insanın amelini (kendi) boynuna dolamışızdır; öyle ki, Kıyamet Günü onun önüne, her şeyi açık açık kaydedilmiş bulacağı bir kitap çıkaracağız;
bk. 52/16; 75/12-14; 99/7-8]

14- (Ve o gün ona şöyle diyeceğiz:) "(Şimdi) oku kitabını (seyret yaşadıklarını). (Çünkü) bugün kendi hesabını kendin çıkaracak durumdasın!"

15- Kim hidayete yönelirse, kendi nefsi için hidayete yönelir; kim de sapar sa kendi aleyhine sapar. Hiç kimse, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir kavme) azab edecek değiliz.
[bk. 16/25; 29/13-14; 35/18 ve krş. 39/71; 40/49-50; 67/8-9]

16- Ve (biz) bir şehri (isyanları yüzünden) helâk etmek durumunda olduğumuz zaman, oranın şımarık ileri gelenlerine (son kez Allah' a itâat etmelerini) emrederiz de (onlar) orada (emrimize) isyân ederlerse; böylece oraya (azab) sözü hak olur; artık (biz de) orayı tamâmen mahvederek helâk ederiz.
[bk.6/123; 11/116-117; 23/63-64; 34/33-35]

17- Biz, Nuh'tan sonra nice kuşakları yıkıma uğrattık. Kullarının günahlarını haber alıcı, görücü olarak Rabbin Yeter. **[krş. 21/11; 22/45]**

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ
أَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰؤُلَاءِ وَهٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾
وَقَضٰى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ
وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾
رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا
إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

18- Her kim (sadece) bu çarçabuk geçen dün ya için gayret gösterirse ona, yani (o yönde) gayret sarfeden kimseye dilediğimiz kadarını dünyada hemen verir, sonra da onu, kınan mış ve kovulmuş olarak gireceği cehenneme sokarız. **[bk. 11/15; 42/20]**

19- Kim de inanmış olarak ahireti ister ve orası için gereği gibi çalışırsa, işte bunların çalışmaları şükre değerdir (karşılığı hak edendir).

20- Rabbinin lütfundan her birine; (dünyayı iste yenlere de, ahireti isteyenlere de) veririz. Rabbi nin lütfu (kimseden) kısıtlanmış değildir (kim ne isterse ve ne için çalışırsa karşılığını alır).

21- Bak, (rızık bakımından) nasıl onların kimini kiminden üstün yaptık. Elbette âhiret, dereceler bakımından da daha büyük, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

22- Allah ile beraber başka ilahlar edinme, yoksa kınanmış ve kendi başına (yapayalnız ve yardımcısız) bırakılmış olursun.

23- Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. **[krş. 9/113; 31/14]**

24- Onlara acıyarak alçak gönüllülük kanadını ger ve deki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge (merhamet et)."

25- Rabbiniz, sizin içinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüp hesiz O da, (kendisine) yönelip dönen leri bağışlayıcıdır.

26- Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma.

27- Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rab bine karşı nankördür.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَٓاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ
لَهُمْ قَوْلاً مَيْسُوراً ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا
تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوماً مَحْسُوراً ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيراً بَصِيراً ﴿٣٠﴾
وَلَا تَقْتُلُٓوا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ
قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـٔاً كَبِيراً ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
وَسَٓاءَ سَبِيلاً ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَاناً فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ
اِنَّهُ كَانَ مَنْصُوراً ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ
اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلاً ﴿٣٤﴾
وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ
وَاَحْسَنُ تَأْوِيلاً ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ
وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلاً ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ
فِي الْاَرْضِ مَرَحاً اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولاً ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهاً ﴿٣٨﴾

28- Ve eğer sen (kendin) de Rabbinin katından ihtiyaç duyduğun bir lütfu/bir rahmeti arama çabası içinde olduğun için (ihtiyaç sahiplerine) ilgisiz kalmak zorunda isen, o zaman, hiç değil se, onlara yumuşak/yatıştırıcı bir söz söyle.

29-Yine sen (ey insan) Ellerini boynuna bağla yıp (ne cimrilik yap),nede büsbütün açarak (saçıp savurma). Sonra kınanır, hasret (pişman lık) içinde kalakalırsın.

30- Şüphesiz senin Rabbin, düzenine uyan ve (gerekeni yapana)bir ölçüye göre rızkı yayar. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, gören dir.

31- Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürme yin;onlara ve size biz rızık veririz.Şüphesiz,onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır.

32- Zinaya yaklaşmayın, gerçekten o, çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur.

33- Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın (öldürülmesini) haram ettiği cana kıymayın. Kim haksızlığa uğrayarak öldürülürse, biz o ölünün (geride ka lan) velisine bir yetki verdik (ölünün hakkını öldürenden ister). O da cana kıyma işinde ileri gitmesin (Şer'î hükümlerin dışına çıkmasın). Çünkü o veli, (dinin kendisine verdiği yetki ile) yardım olunmuş bulunuyor.

34. Öksüzlerin malına, erginlik çağına ulaşıncaya kadar dokunmayın; yarar larına olursa başka. **[bk. 4/2-6; 6/152]**

35- Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımın dan daha güzeldir. **[krş. 83/1-5]**

36- Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumlu dur. (Yani bilmediğin işe karışma) **[bk. 49/12]**

37- Yeryüzünde böbürlenerek yürü me; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin.

38- Bütün bunların (bu tavırların) kötü olanları, Rabbinin katında hoş görül meyen şeylerdir.

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِۜ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَتُلْقٰى فٖى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ
بِالْبَنٖينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًاۜ اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظٖيمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُواۜ وَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا
﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ
سَبٖيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ
لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّۜ وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبٖيحَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا
قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا
مَسْتُورًاۙ ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖٓى اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ
وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾
نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى
اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ سَبٖيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُٓوا
ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٤٩﴾

39- Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma, yoksa yerilmiş, kovulmuş olarak cehenneme bırakılırsın. **[krş. 1/4; 9/31; 23/117]**

40- (Ey müşrikler!) Rabbiniz, erkek çocukları sizin için ayırdı da, kendisi meleklerden kız çocuklar mı edindi! Gerçekten siz, (vebali) çok büyük bir söz söylüyorsunuz. **[krş. 16/57; 19/88-95; 43/15-18; 53/21-22]**

41- Andolsun biz, onlar düşünüp öğüt alsınlar diye bu Kur'an'da farklı şekillerde gerçekleri açıkladık. Fakat bu, (inatları yüzünden) onların ancak kaçışlarını artırıyor.

42- De ki: "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber ilahlar olsaydı, onlar arşın sahibine mutlaka bir yol ararlardı."

43- O, onların dediklerinden münezzeh ve büyüktür , yüceler yücesidir.

44- Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiç bir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim (yumuşak) olandır, bağışlayandır. **[bk. 22/18]**

45. Kur'an okuduğun zaman sanki seninle (onlar) arasında görünmeyen bir perde varda ahirete inanmıyorlar. (O, inanmayanları sana) bildiriyoruz.
(ceale fiili için enam 25. Notabak.)

46. Ve sana şunuda bildirmiştik. Kur'andan Allahı tek başına andığın zaman, onların kalplerinde ve kulaklarında anlamalarını engelleyen kabuklar varmış gibi 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler.
[bk. 39/45]
ceale fiili için enam 25. Nota bak.)

47- Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz.

48- Bak, senin için ne türlü benzetmeler yaptılar da saptılar. Artık (akıllarını kullanmazlarsa doğru) yolu bulamazlar

49- Dediler ki:"Biz kemikler haline geldikten,toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz**?"**

[bk. 36/77-78; 75/3; 79/10-12]

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَد۪يدًاۙ ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ ف۪ي صُدُورِكُمْۚ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُع۪يدُنَاۜ قُلِ الَّذ۪ي فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۚ فَسَيُنْغِضُونَ
اِلَيْكَ رُؤُ۫سَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَۜ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَر۪يبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ
يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَج۪يبُونَ بِحَمْدِه۪ وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَل۪يلًا
﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَاد۪ي يَقُولُوا الَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزَغُ بَيْنَهُمْۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُب۪ينًا ﴿٥٣﴾
رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْۜ اِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْۜ
وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَك۪يلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّ۪نَ عَلٰى بَعْضٍ وَاٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ
زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِه۪ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْو۪يلًا ﴿٥٦﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَس۪يلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۜ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَاِنْ
مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَد۪يدًاۜ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

50- De ki: "İster taş olun, ister demir."

51- "İster gönlünüzde büyüyen, (aklınıza tuhaf gelen) herhangi bir yaratık, (ne olursanız olun, Allâh sizi mutlaka diriltecektir). "Bizi kim tekrar (hayâta) döndürebilir?" diyecekler. "Sizi ilk defa yaratan (döndürür)" de. Sana alaylı alaylı başları nı sallayacaklar ve: "Ne zaman o?" diyecekler. "Pek yakın olabilir" de. [bk. 30/27]

52- Sizi (yeniden diriltip mahşere) çağıracağı gün, hemen O'na hamd ederek (da'vetine) icâ bet edeceksiniz ve (ölüm anında meleklerin cennet veya cehennemle müjdeledikten sonra da) çok az bir zaman geçtiğini zannedeceksiniz. [krş. 36/52]

53- Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır.

54- Sizi en iyi Rabbiniz bilir; rahme tine uygun görürse size merhamet eder, azabını hak etmiş görürse sizi azablandırır. (Resülüm) Biz seni onla rın üzerine bir vekil olarak gönder medik.

55- Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun, biz pey gamberlerin bir kısmını bir kısmına farklı olarak üstün nitelikler verdik ve Davud'a da Zebur verdik. [bk. 2/253]

56- De ki: "Allaha yakın saydıkları nızı çağırın, onlar sizden ne zararı uzaklaştırabilirler, ne de (onu yara rınıza) dönüştürebilirler.
[bk. 27/59-63; 34/22]

57- Onların çağırıp(medet umdukları) kendilerini Rablerine yaklaştıracak bir vesilenin peşinde olurlar. O'nun rah metini umuyorlar ve azabından korku yorlar. Şüphesiz senin Rabbinin azabı korkunçtur. [krş. 5/35]

58- Ne kadar memleket varsa hepsini kıyamet gününden önce (günahkârca gidişinden ötürü) ya yok edeceğiz ya da şiddetli bir azapla cezalandıra cağız. İşte bu, Kitap'ta (Levh-i Mah fuz'da) yazılıdır.

[krş. 11/100-101; 65/8-9]

وَمَا مَنَعَنَٓا اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّٓا اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَۜ
وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَاۜ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ
اِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِۜ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّت۪ٓي اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْاٰنِۜ وَنُخَوِّفُهُمْۙ فَمَا يَز۪يدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَب۪يرًا
﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ
قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ ط۪ينًاۚ ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَاَيْتَكَ هٰذَا الَّذ۪ي
كَرَّمْتَ عَلَيَّۘ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُٓ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَٓاؤُ۬كُمْ جَزَٓاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا
غُرُورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَاد۪ي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌۜ وَكَفٰى
بِرَبِّكَ وَك۪يلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذ۪ي يُزْج۪ي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي
الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَح۪يمًا ﴿٦٦﴾

59- Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, önceki lerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoy madı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayet leri ancak korkutmak için göndeririz.
[bk. 7/73; 11/64-65; 26/141-159]

60- Hani sana: "Muhakkak Rabbin, (ilmiyle, kud retiyle) insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiş tik. Sana gösterdiğimiz o görüntüyü/rüyayı da, Kur'an'da lânetlenmiş bulunan (ve cehen nem'in dibinde biten Zakkûm isimli) ağacı da sırf in sanları uyarı vesilesi yaptık. Biz onları (o ağaçla) korkutuyoruz. Fakat bu, sadece onların büyük azgınlıklarını (daha da) artırıyor.
(fitne F;T;N; ,kökünden türetilmiş bir isimdir. Çok manalara gelir. Biz uyarı kelimesini uygun gördük. ismail bin hammad el cevheri,es Sihah, FTN mad,VI/2175.Ragip el isfahani, el müfredat fi Garibi:l kuran FTN, mad.,s.559)

61- Bir zamanlar biz meleklere: "Âde m'e secde edin!" demiştik. İblis(umut suzluğa düşen) hariç, hepsi secde ettiler. İblis: "Ben, çamurdan yarattığı na secde mi ederim?" dedi.
[bk. 2/30-34; 7/12; 38/76]

62- İblis dedi ki: "Benden üstün tuttu ğun şu canlıyı görüyor musun? Eğer bana kıyamet gününe kadar mühlet verirsen, onun soyunu, pek az dışın da, kontrolüm altına alacağım."
[bk. 15/40; 38/82-83]

63- (Allah) buyurdu ki: "Defol git! An cak, haberin olsun ki, onlardan sana uyanlarla beraber hepinizi bekleyen ceza, yaptıklarınızın tam karşılığı ol mak üzere, cehennem olacaktır!"
[bk. 7/18]

64. Onlardan gücünün yettiği kimseleri dâvetinle şaşırt; süvarilerinle, yayala rınla onları yaygaraya boğ; mallarına, evlâtlarına ortak ol, kendilerine vaad lerde bulun. Şeytan, insanlara, aldat madan başka bir şey vâdetmez.
(krş.4/118-119, 7/16-17)

65- "Şüphesiz ki benim (gerçek) kulla rım üzerinde senin hiçbir etkin olmaya caktır. (Onlara) vekil olarak Rabbin yeter!"

66. Rabbinizin size sunduğu nimetleri arayasınız diye gemileri denizde yüzdüren O'dur. Hiç şüphesiz O, size karşı pek merhametlidir.

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ اِلَّا اِيَّاهُۚ فَلَمَّا
نَجّٰيكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾
اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًاۙ ﴿٦٨﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُعِيدَكُمْ
فِيهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ
بِمَا كَفَرْتُمْۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ
كَرَّمْنَا بَنٖٓي اٰدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثٖيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضٖيلًا
﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْۚ فَمَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمٖينِهٖ
فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَؤُنَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتٖيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ
كَانَ فٖي هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبٖيلًا ﴿٧٢﴾
وَاِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذٖٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا
غَيْرَهُۗ وَاِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلٖيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلٖيلًاۗ ﴿٧٤﴾ اِذًا لَاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصٖيرًا ﴿٧٥﴾

67- Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında çağırdıklarınız kimselerin işe yaramadığı ortaya çıkar; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarınca (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. **[bk. 16/53]**

68- (Allâh'ın) Karayı ters çevirip sizi batırmaya çağından, yahut üzerinize taşlar savuran bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? (Kibunlar olduktan) Sonra kendinize bir koruyucu bulamazsınız! **[krş. 67/16-17]**

69- Yoksa O'nun sizi bir kez daha denize gönderip, üstünüze, kırıp geçiren bir fırtına salarak inkâr ettiğinizden dolayı sizi boğmayacağından emin misiniz? O zaman bize karşı sizi izleyip koruyacak birini bulamazsınız!

70- Andolsun, biz Ademoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık.

71- Her insanı imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. **[krş. 18/49; 45/28-29]**

72. Kim bu dünyada (gerçekleri görmede) kör ise, ahirette de kör olacak, hatta yol bulmadaki şaşkınlığı daha da beter olacaktır.

KEHF 49- (Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu, günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün.

(**Onun ağma olmasından murad onun kıyamet gününde kendisiyle hayra nail olacağı bir yola ulaşamaması ; aksine her hangi bir şeye varamayan ve yolunu bulamayan ağma kör gibi; şaşkın kalmasıdır.Tefsiri kebir 16.cit sayfa 73 Ali Cübbai) Şayet hakiki körlük olsaydı diyer ayetlerde kitabını oku ve bu kitapta en ufak şeyleri dahi eksik bırakmamış demezlerdi.)**

73- Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edinecekler di. **[krş. 6/56; 109/1-6]**

74- Eğer biz seni sağlamlaştırmasaydık, andolsun, onlara az bir şey (de olsa) eğilim gösterecektin.

75- Bu durumda, biz sana, hayatında kat kat, ölümünde kat kat (acısını) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın.

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَاِذًا
لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ٧٦ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ
مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ٧٧ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ
الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ٧٨ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِه۪ نَافِلَةً لَكَ عَسٰٓى اَنْ يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ٧٩ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْن۪ي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْن۪ي
مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ ل۪ي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَص۪يرًا ٨٠
وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا
٨١ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَٓاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِن۪ينَ
وَلَا يَز۪يدُ الظَّالِم۪ينَ اِلَّا خَسَارًا ٨٢ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ
اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِه۪ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُ۫سًا ٨٣ قُلْ
كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِه۪ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى
سَب۪يلًا ٨٤ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبّ۪ي
وَمَٓا اُو۫ت۪يتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَل۪يلًا ٨٥ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذ۪ٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِه۪ عَلَيْنَا وَك۪يلًا ٨٦

76- (Ey Rasûlüm), yakında seni bu Mekke'den çıkarmak için muhakkak ki, seni rahatsız edecekler ve o takdirde kendileri de arkandan pek az kalırlar (ya pişman olurlar veya helâk olup giderler).

77- Senden önce gönderdiğimiz peygamberler hakkındaki (İlâhî) kanun (böyledir) ve(onları yurtlarından çıkaranlara verilen cezâ) olarak bizim kanûnumuzda hiçbir değişiklik bulamazsın.

78- "Güneşin batıya kaymasından gecenin kararmasına kadar; bir de fecrin (tan ışıklarının) yoğunlaşması sırasında namazı kıl. Fecirdeki yoğunlaşma (gözle) görülür.(gözle anlaşılacak bir şeydir. bk. 11/114; 30/17-18]

79. Sana mahsus olmak üzere gecenin bir kısmında kalkıp Kur'ân oku, (teheccüd namazı kıl). Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır.

80- De ki: "Rabbim! (Gireceğim yere) doğruluk ve esenlik içinde girmemi sağla. (Çıkacağım yerden de) beni doğruluk ve esenlik içinde çıkar. Katından bana yardımcı bir kuvvet ver."

81- De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur."
[bk. 34/49]

82- Kuran'ı, inananlar için bir şifa ve rahmet olarak indirdik. Zalimlerin ise ancak zararını arttırır..[krş. 10/57; 41/44]

83- İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır.
[krş.10/12; 11/10-11; 41/50-51]

84- De ki: "Herkes kendi tercih ettiği yol ve yaşantısına göre davranmaktadır;Rabbiniz kimin daha doğru yolda olduğunu herkesten daha iyi bilir ".

85- Sana ruhtan sorarlar. De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ilimden pek az bir şey verilmiştir."

İslamoğlu meali ise şöyle: Sana ruhtan (vahiyden) sorarlar. De ki: ruh ,"Vahiy Rabbimden gelir. Size verilen bilgi ise pek azdır."

86- Yemin olsun ki, sünnetimizin, düzenimizin yasalarına uygun olsaydı sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırdık. Sonra sende bize karşı, bu konuda kendini savunacak bir koruyucu bulamazdın.

اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَئِنِ
اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا
يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا
لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ
اِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْاَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الْاَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَٓاءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَأْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾
اَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَٓاءِ وَلَنْ
نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ
رَبّ۪ي هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُٓوا
اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَسُولًا
﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنّ۪ينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَه۪يدًا بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرًا بَص۪يرًا ﴿٩٦﴾

87- Geri alınmaması sadece Rabbinin ikramıdır Şüphesiz O'nun lütfu senin üzerinde çok büyük tür.

88- De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları), bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplan sa, onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile onun bir benzerini getiremezler."

[krş. 2/23-24; 10/38; 11/13]

89- Andolsun, bu Kur'an'da her örnekten insan lar için çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak direttiler.

90- Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça, sana kesinlikle inan mayız."

91- "Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup araların dan şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtma lısın."

92-"Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzü nü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin."

93. Yahut altından bir evin olmalı, ya da göğe çıkmalısın. Ama, sen üzeri mize, okuyacağımız bir Kitap indir medikçe senin sadece göğe çıkmana da inanmayız! De ki: "Rabbimin şanı yücedir. (Böyle şeyleri yapmak benim işim değildir). Ben, sadece elçi (ola rak gönderil)en (sizin gibi)bir beşer değil miyim?" **[bk. 25/7-9; 26/187]**

94. Kendilerine hidayet geldiği za man, insanları inanmaktan alıkoyan şey, onların: "Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi?" demelerinden başkası değildir.

95- De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değilde)tatmin bulmuş yürüyen melek ler olsaydı, biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik."

[bk. 6/9]

96- De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kulla rından gerçeğiyle haberdardır, gören dir." **[bk. 6/19]**

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَٓاءَ
مِنْ دُونِه۪ۜ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا
وَصُمًّاۜ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَع۪يرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ
جَزَٓاؤُ۬هُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا
وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَد۪يدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَاَبَى الظَّالِمُونَ اِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ
لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَٓائِنَ رَحْمَةِ رَبّ۪ٓي اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْاِنْفَاقِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ
اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْـَٔلْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اِذْ جَٓاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
اِنّ۪ي لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَٓا اَنْزَلَ
هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَٓائِرَۚ وَاِنّ۪ي لَاَظُنُّكَ يَا
فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنَاهُ
وَمَنْ مَعَهُ جَم۪يعًاۙ ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِه۪ لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اسْكُنُوا
الْاَرْضَ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَف۪يفًاۜ ﴿١٠٤﴾

97- Allah, kimi hidayete kabul etmişse , işte o, hidayet bulmuştur, kimi sapık saymışsa onlar için O'ndan önce (onları doğru yolda sayacak) asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları (dehşetten kararmış olan) yüzleri yerde' (hakikatı) görmez işitmez ve söylemez birileri olarak toplayacağız. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun bul dukça, çılgın alevini onlara arttırırız.

[krş. 20/74; 25/14; 87/13]

98- Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır.

99- Onlar, gökleri ve yeri yaratan Allah'ın kendileri gibilerini yaratmaya kadir olduğunu görmediler mi? Üstelik (Allah) onlar için (geleceğinden) asla şüphe edilmeyen bir vade koymuştur (bir yaşama süresi belirlemiştir). Buna rağmen bu zalimler inkârda direndiler.

100- Onlara de ki: “Rabbimin rahmet hazineleri sizin elinizde olsaydı, bu hazineler tükenir kaygısı ile kesinlikle cimrilik eder (kimseye bir şey vermez) diniz. Zaten insan(ların ekserisi) son derece cimridir.” **[krş. 70/18-19]**

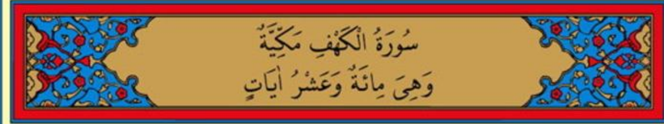
101- Andolsun, biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrail oğullarına sor; onlara geldiği za man Firavun ona: "Gerçekten ben se ni büyülenmiş sanıyorum" demişti.

102- (Musa dedi ki:) “(Ey Firavun!) Bu mucizelerin, göklerin ve yerin Rabbi tarafından gönderildiğini kesin olarak biliyorsun. Ey Firavun! Ben de senin bütünüyle ziyan içinde olduğunu düşü nüyorum!”.

103- Bunun üzerine Firavun (işkence etmek ve öldürmek suretiyle) o yer den onların kökünü kazımak istedi. Biz de onu ve beraberindekileri hep birden suda boğduk.

104- Bunun ardından İsrailoğullarına şöyle dedik: “Bu topraklarda oturun, ahiret va’di (kıyamet) gelince hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz.”

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
(١٠٥) وَقُرْاٰنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا
(١٠٦) قُلْ اٰمِنُوا بِهٖ اَوْ لَا تُؤْمِنُوا اِنَّ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖ
اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا (١٠٧) وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا
اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا (١٠٨) وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا (١٠٩) قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ
سَبِيلًا (١١٠) وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا (١١١)



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا (١) قَيِّمًا
لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا (٢) مَاكِثِينَ فِيهِ اَبَدًا (٣) وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا (٤)

18.KEHF SURESİ Cüz 15

Kehf sûresi 110 (yüzon) âyettir. Mekke'de nâzil olmuştur.. Sûre bu adı, içinde söz konusu edilen ve "mağara arkadaşları" demek olan "Ashâb-ı Kehf"den almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1- Bütün övgüler Allah'a yakışır; O (Allah) ki, kuluna bu kitabı indirmiş ve onun anlaşılmasını güçleştirecek hiçbir çarpıklığa yer vermemiştir:

2-4. (Allah onu), katından gelecek şiddetli bir azap ile (inanmayanları) uyarmak, faydalı eylem lerde bulunan mü'minleri, içlerinde ebedi kalacak ları güzel mükâfat yurdu olan (cennet) ile müjdelemek ve "Allah, bir çocuk edindi" diyenleri de (korkutup) uyarmak için dosdoğru bir kitap kıldı.

105- Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; senide yalnız ca bir müjde verici ve uyarıp korkutu cu olarak gönderdik.

106- Onu bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuman için (ayet ayet) ayırdık ve onu (ihtiyaca göre) kademe kademe indirdik. **[bk. 25/32]**

107- De ki: '(Artık) ona ister îmân edin, ister îmân etmeyin!' Çünki on dan önce kendilerine ilim verilmiş olanlar (ehl-i kitâbın mü'minleri, Kur' ân) kendilerine okunduğu zaman, secde edici kimseler olarak, yüzleri üstü yere kapanırlar.

108- Ve derler ki: "Rabbimiz yücedir, Rabbimizin va'di gerçekten gerçekleş miş bulunuyor."

109- İşte (böyle) ağlayarak yüzüstü yere kapanırlar ve (Kur'an okuyarak Allah'tan yana gösterdikleri bilinç ve duyarlılık) onların saygı ve sakınması nı artırır. **[bk. 47/17; 41/44]**

110- De ki: "(Rabbinize) ister 'Allah' diye dua edin, ister 'Rahman' diye yalvarın (yeter ki dualarınıza birilerini karıştırmayın). Hangisiyle dua ederse niz edin, nihayet (O birdir ve) en güzel isimler (sıfatlar) O'nundur." Na mazında (veya dua'nda) sesini pek yükseltme, çok da kısma. İkisi arasın da bir yol tut. **[bk. 25/60; 59/22-24]**

111. Ve de ki: "Bütün övgüler, çocuk edinmeyen, egemenliğinde ortağı bu lunmayan, güçsüzlükten, düşkünlük ten ötürü herhangi bir yardıma, yar dımcıya gereksinme duymayan Allah' a yakışır".İşte,O'nu (hep böyle) yücel terek an. **[krş. 2/116, 5/17, 72-73; 4/100, 171]**

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَٓائِهِمْۜ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
اَفْوَاهِهِمْۜ اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَد۪يثِ اَسَفًا ﴿٦﴾ اِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ ز۪ينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا
﴿٧﴾ وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَع۪يدًا جُرُزًاۜ ﴿٨﴾ اَمْ حَسِبْتَ
اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّق۪يمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَٓا اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلٰٓى
اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِن۪ينَ عَدَدًاۙ ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ
اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُٓوا اَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّۜ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًىۗ
﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا۬ مِنْ دُونِه۪ٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَٓا اِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾
هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اٰلِهَةًۜ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍۜ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۜ ﴿١٥﴾

5- (Oysa Allah bir çocuk edindi diyenlerin) bu konuda ne kendilerinin bilgisi vardır ne de ata larının. Bu ağızlarından çıkan ne ağır bir sözdür! (Gerçekte) onların söyledikleri ancak yalandan ibarettir.

6- Şimdi onlar bu söze (Kur'an'a) inanmayacak olurlarsa sen, onların peşi sıra üzüntüden nere deyse kendini kahredeceksin (öyle mi ?)
[bk. 15/97; 26/3]

7-8- Biz dünyadaki her şeyi yeryüzünün süsü yaptık. Amacımız, insanları sınavdan geçirerek hangilerinin daha iyi işler yapacaklarını görmek tir. Ve hiç şüphe yok ki (zamanı gelince) yeryü zündeki her şeyi kupkuru toprak haline getirece ğiz.

9- (Ey Resulüm!) yoksa sen, (Bizim sınırsız kutretimizi gösteren onca ayetlerimiz arasında sadece) Ashab-ı Kehf ve Rakım'ı mı (kitabe yâranını) bizim ibret verici delillerimizden mi sandın?
Değişik meal: Yoksa sen Ashab-ı Kehf'i ve Rakim'i (isimlerinin yazılı bulunduğu taş kitabeyi) şaşılacak âyetlerimizden mi sandın?
Değişik meal : Mağaradakilerin ve onlarla ilgili rakamların ilginç kanıtlarımızdan başka bir şey olduğunu mu sandın?

10- O gençler, mağaraya sığındıkları zaman,demişlerdi ki: "Rabbimiz, katın dan bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl).

11-Bunun üzerine o mağarada kulak larına nice yıllar (perde) vurduk (uyku ya daldırdık).

12. Mağaranın içinde onları yıllarca uyuttuk; sonra, iki taraftan hangisinin bekledikleri sonucu iyi hesaplamış ol duğunu bilmek için onları uyandırdık.

13- Biz sana onların başından geçen olayı anlatıyoruz; onlar Rablerine imân eden bir grup genç idi; biz de onların doğru yolu bulup (Rablarına daha çok) bağlanmalarını artırdık.

14- Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) sağlamlaştırmıştık; (Krala karşı) Ayağa kalkıp demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan baş kasına kesinlikle yalvarıp (medet) ummayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız."

15- Şu bizim kavmimiz Allah'ın yanı sıra başka ilahlar edindiler. Bari bu ilahlar konusunda açık bir delil getir seler. (Ne mümkün!) Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?”

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَأْوُۤا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِه۪ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ
مِرْفَقًا ١٦ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ ف۪ي
فَجْوَةٍ مِنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ١٧ وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا
وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَص۪يدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ١٨ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاۤءَلُوا
بَيْنَهُمْ قَالَ قَاۤئِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوۤا اَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هٰذِه۪ۤ اِلَى الْمَد۪ينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَاۤ اَزْكٰى طَعَامًا
فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ
اَحَدًا ١٩ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُع۪يدُوكُمْ ف۪ي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوۤا اِذًا اَبَدًا ٢٠

16. (İçlerinden biri şöyle demişti:) Onlardan ve onların Allah'tan başka kulluk ettikleri şeylerden ayrıldınız. O halde mağaraya çekilin ki Rabbiniz size rahmetini yaysın ve işlerinizde kolaylık sağlasın.

17- (Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yöne lir, battığında onları sol yandan keser geçerdi ve onlarda onun (mağaranın) geniş boşluğun dalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime doğru yolda kabul etmişse, işte doğru yolda bulan odur, kimi (yaptığı inadından dolayı) sapık sayarsa (kendisi istemeden) onun için asla doğru yolu gösterici bir veli bulamazsın.

18- Uykuda oldukları halde, sen onları uyanık sanırdın. Biz onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağa ranın girişinde iki kolunu (ön ayakları nı) uzatmış (yatmakta idi.) Onlarla (aniden) karşılaşsaydın, (heybetlerin den dolayı) mutlaka yüz çevirip kaçar dın ve (gördüklerin yüzünden) için korku ile dolardı.

19- Böylece biz, birbirlerine sorsunlar diye onları uyandırdık. İçlerinden biri: “Ne kadar kaldınız”? dedi. (Bir kısmı) “Bir gün, ya da bir günden az”, dediler. (Diğerleri de) şöyle dediler: “Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz birinizi şu gümüş para ile kente gönderin de baksın; (şehir halkından) hangisinin yiyeceği daha temiz ve lezzetli ise ondan size bir rızık getirsin. Ayrıca, çok nazik davransın (da dikkat çekmesin) ve sizi hiçbir kimseye sakın sezdirme sin.”

20. “Çünkü onlar sizi ele geçirirlerse ya taşlayarak öldürürler, yahut kendi dinlerine döndürürler. O zaman da bir daha asla kurtuluşa eremezsiniz.”

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُٓوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ
لَا رَيْبَ ف۪يهَاۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
عَلَيْهِمْ بُنْيَانًاۜ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْۜ قَالَ الَّذ۪ينَ غَلَبُوا عَلٰٓى
اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ
رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْۜ قُلْ رَبّ۪ٓي اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَل۪يلٌۜ فَلَا تُمَارِ ف۪يهِمْ اِلَّا مِرَٓاءً
ظَاهِرًاۖ وَلَا تَسْتَفْتِ ف۪يهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًاۚ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ
لِشَا۬يْءٍ اِنّ۪ي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًاۙ ﴿٢٣﴾ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُۘ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ اِذَا نَس۪يتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبّ۪ي لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا
رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا ف۪ي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِن۪ينَ وَازْدَادُوا
تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُواۚ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
اَبْصِرْ بِه۪ وَاَسْمِعْۜ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِه۪ مِنْ وَلِيٍّۘ وَلَا يُشْرِكُ ف۪ي
حُكْمِه۪ٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِه۪ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِه۪ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21- Böylece, (insanları) onların durumundan haberdar ettik ki Allah'ın sözünün gerçek olduğunu (yani öldükten sonra dirilmenin hak olduğunu) ve kıyametin kopmasından şüphe edilmeyeceğini bilsinler. (Fakat onlar meseleyi böyle ele alacakları yerde) kendi aralarında o (mağarada uyuyanların) durumunu tartışmaya başladılar. Bazıları: "Onların üzerine (hatırasına) bir bina (anıt) yapın. Çünkü (onların durumunu biz bilemeyiz) Rableri onları daha iyi bilir" dediler. Fakat görüşleri ağır basanlar ise: "Mutlaka onların üstüne (hatırasına) bir mescit yapacağız" dediler (ve mağaranın kapısının önünde bir mescid yaptılar).

22- (Sonra gelen kuşaklardan kimileri Ashab-ı Kehf'in sayıları hakkında:) Diyecekler ki: "Üç'tüler,dördüncüsü onların köpekleridir." Ve: "Beştiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinme yene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Onların sayısını hepimizden daha iyi Rabbim bilir. Onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." O hâlde, onlar hakkında (Kur'an'ın sana aktardığının) dışında kimse ile münakaşa etme ve bu konuda ileri geri konuşanlardan da hiçbir bilgi isteme!

23- Hiçbir iş için : »Ben bunu ne olursa olsun yarın yapacağim » deme,

24- Ancak "Allâh (bende) bir güç var ederse (yapacağım)" (de). Unuttuğun zaman Rabbini an ve "Rabbimin beni bundan daha doğru bir bilgiye ulaştıracağını umarım" de.

25,26. (Bazıları) onların mağaralarında üç yüz yıl kaldı(ğını) söyledi, bazıları da buna dokuz yıl daha ilâve etti. De ki: "Onların (orada) ne kadar kaldığını en iyi Allah bilir. Göklerin ve yerin gizli gerçekleri (yalnızca) O'nun elindedir. O ne güzel görür, ne güzel işitir! Onların O'ndan başka koruyucusu, yoktur. O egemenliğine hiç kimseyi ortak etmez!"

27- Sana Rabbinin Kitabından vahyedileni oku. O'nun sözlerini değiştirici yoktur ve O'nun yanısıra kesin olarak bir sığınacak (makam) bulamazsın.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذ۪ينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُر۪يدُونَ
وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْۚ تُر۪يدُ ز۪ينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَلَا تُطِعْ
مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا
٢٨ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَٓاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَٓاءَ
فَلْيَكْفُرْۙ اِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِم۪ينَ نَارًاۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَاۜ وَاِنْ
يَسْتَغ۪يثُوا يُغَاثُوا بِمَٓاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَۜ بِئْسَ الشَّرَابُۜ
وَسَٓاءَتْ مُرْتَفَقًا ٢٩ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اِنَّا لَا نُض۪يعُ
اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًاۚ ٣٠ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْر۪ي
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ ف۪يهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ
ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِـ۪ٔينَ ف۪يهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِۜ
نِعْمَ الثَّوَابُۜ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًاۚ ٣١ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًاۜ ٣٢ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ
مِنْهُ شَيْـًٔاۙ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًاۙ ٣٣ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌۚ فَقَالَ
لِصَاحِبِه۪ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَنَا۬ اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا ٣٤

28- (Resülüm) Sabah, akşam Rab'lerinin rızasını dileyerek O'na dua edenlerle beraber sen de sabret. Dünya hayatının süslerini isteyip, gözünü onlardan ayırma. Sanki kalbini zikrimizden (Kur'a nımızdan) gafil koyduk da (oyalanıp duruyorlar. Böyle) boş arzularına uymuş kişiye sakın boyun eğme. Böylesinin işi hep aşırılıktır.
(Sanki arapcada istiarei tensiliyedir. Bakara 7. Ayetin notuna bakınız.)

[bk. 6/52; 20/16; 68/8-14; 76/24]

29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yar dım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir.

30- Gerçekten iman edip sâlih âmel ler işleyenlere gelince: Şüphe yok ki, biz, öyle güzel bir âmel işleyenin mükâfatını zayi etmeyiz.

31. İşte bu kimseler için; altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bilezikler takınırlar, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyerek tahtlar üzerinde otururlar. O ne güzel bir ödül ve orası ne güzel bir barınak tır. **[krş. 25/75-76; 35/33]**

32- Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisi nin arasında da ekinler bitirmiştik.

33- İki bağ da yemişlerini vermiş, on dan (verim bakımından) hiç bir şeyi noksan bırakmamış ve aralarında bir ırmak fışkırtmıştık.

34- (İkisinden) Birinin başka ürünleri/ başka geliri de vardı. Böylelikle onun la konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm."

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ۚ قَالَ مَٓا اَظُنُّ اَنْ تَب۪يدَ هٰذِه۪ٓ
اَبَدًاۙ ﴿٣٥﴾ وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةًۙ وَلَئِنْ رُدِدْتُ اِلٰى رَبّ۪ي لَاَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَكَفَرْتَ
بِالَّذ۪ي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰيكَ رَجُلًاۜ ﴿٣٧﴾
لٰكِنَّا۬ هُوَ اللّٰهُ رَبّ۪ي وَلَٓا اُشْرِكُ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَٓا اِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَٓاءَ اللّٰهُۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا۬ اَقَلَّ مِنْكَ
مَالًا وَوَلَدًاۚ ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَتُصْبِحَ صَع۪يدًا زَلَقًاۙ ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ
مَٓاؤُ۬هَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَط۪يعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُح۪يطَ بِثَمَرِه۪ فَاَصْبَحَ
يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَٓا اَنْفَقَ ف۪يهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ
يَا لَيْتَن۪ي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًاۜ ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّۜ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًاۚ ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِه۪ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَش۪يمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

35- (Böylece zenginliğiyle övünen) o kimse kendine zulmederek bağına girdi ve dedi ki: “Bu bahçenin bir gün yok olacağını asla düşünemiyorum!”

36- Kıyametin kopacağını da sanmıyorum.Şayet Rabbime döndürülsem bile (orada) bundan daha güzel bir sonuç (daha güzel bir yer) bulurum.

37- Kendisiyle konuşan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra nutfe (sperm)den yaratan, sonra da seni bir adam biçimine koyan Rabbine nankörlük mü ettin?"

38- "Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam."

39- "Benim servetimin ve çoluk çocuğumun sayısının seninkinden daha az olduğunu düşündüğüne göre, bağına girdiğinde: "Maşaallah! Allah ne güzel yapmış! Ondan başka gerçek güç ve kuvvet sahibi yoktur." demeli değil miydin?

40- "Belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını bana verir, (seninkinin) üstüne gökten 'yakıp yıkan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir."

41- "Veya onun suyu dibe çekiliverir de böylelikle onu arayıp bulmaya kesinlikle güç yetiremezsin."[krş. 57/20]

42- (Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım."**[krş. 68/17-31]**

43. Allah'ın yanısıra kendisine yardım edecek bir destek bulamadı. Kendini de kurtaramadı.

44- İşte böyle bir durumda (ve her zaman) himaye ve dostluk yalnızca hak olan Allah'ın elindedir. En iyi mükâfatı da, en güzel sonucu da veren O'dur.

45- (Ey Muhammed!) Dünya hayatının gökten indirdiğimiz suya benzediğini onlara anlat: Öyle ki, yerin bitkileri onu emerek zengin bir çeşitlilik içinde boy verip birbirine karışırlar ama (bütün bu canlılık, çeşitlilik sonunda) rüzgârın savurup götürdüğü çer çöpe döner. Hiç kuşkusuz Allah'ın gücü her şeyi yapmaya yeter.

[bk. 10/24; 39/21; 57/20]

اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْاَرْضَ بَارِزَةًۙ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًاۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّاۜ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۘ بَلْ
زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّا اَحْصٰيهَاۚ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًاۜ
وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًاۚ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوٓا اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖۜ
اَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُٓ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونٖي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۜ بِئْسَ
لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَٓا اَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَا
خَلْقَ اَنْفُسِهِمْۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلّٖينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ
يَقُولُ نَادُوا شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ
النَّارَ فَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًاۚ ﴿٥٣﴾

46- Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsü dür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. **[bk.3/14; 64/15]**

47- Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (dümdüz olmuş) görürsün; onları bir arada topla mışız da, içlerinden hiç birini dışarda bırakma mışızdır. **[bk. 20/ 105-107; 101/5]**

48- Onlar senin Rabbine sıra sıra sunulmuşlar dır. Andolsun, siz ilk defa yarattığımız gibi bize gelmiş oldunuz. Hayır, bizim size bir kavuşma-zamanı tesbit etmediğimizi sanmıştınız değil mi?

49- (Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu,gü nahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-kor kuya kapıldıklarını görürsün.**[bk.17/71; 45/28-29]**

Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp her şeyi sayıp döküyor?" Yapıp ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

50- Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in(umutsuzluğa düşenin) dışında (diğerleri) secde et mişlerdi. O cinlerden oldu (yani azgın lardan oldu), böylelikle Rabbinin em rinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Benim yanısıra onu ve onun zürri yetini (yaranlarını) veliler mi edine ceksiniz? Oysa onlar sizin düşman larınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir.
[bk.2/34; 7/12; 15/28-39]

51- Ben (Azîmü'ş-şân) İblis ve yara nını, ne göklerle yerin yaradılışında, ne de kendilerinin yaradılışında şâhid tutmadım; ve hiç bir zaman (insanları) sapıtanları yardımcı edinmiş değilim.
[bk. 17/56; 27/60-64; 34/22-23]

52- Ve o gün (Allah müşriklere): "(Şim di) çağırın bakalım, benim ortaklarım olduğunu iddia ettiğiniz varlıkları!" diyecek. Bunun üzerine onları çağıra caklar, ama berikiler onlara bir karşı lık vermeyecek. Çünkü onlarla öteki ler arasına aşılmaz bir uçurum koya cağız.

53-Suçlu günahkarlar ateşi görmüşler dir, artık içine kendilerinin girecekleri nide anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır.

54- Andolsun ki, biz, bu Kur'an'da in sanlar için her türlü misali değişik şe killerde açıkladık.Fakat insan tartışma ya her şeyden daha çok düşkündür.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوٓا
اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْاَوَّلٖينَ اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلٖينَ
اِلَّا مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَۚ وَيُجَادِلُ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُٓوا اٰيَاتٖي وَمَٓا اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُۜ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفٖٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُٓوا اِذًا
اَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِۜ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَۜ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهٖ مَوْئِلًا
﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَوْعِدًاۚ ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰيهُ لَٓا اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ
الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا
نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبٖيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

55. Kendilerine doğru yolu gösteren (peygamber ve Kur'an) geldiği halde insanları, iman etmekten ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan şey, ancak (onların) önceki (günahkâr) toplumlara uygulanan sürecin (bela ve musibetlerin) kendilerine de uygulanmasını ya da (nihai) azabın ahirette başlarına gelmesini beklemeleridir?

56- Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler.

57- Kendisine Rabbinin âyetleri hatırlatıldığı halde onlardan yüz çeviren ve ellerinin (yapıp) öne sürdüğü (günâhlarını, isyânları)nı unutandan daha zâlim kim olabilir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde olduğunu, kulaklarında bir ağırlık olduğunu haber verdik. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar bu halde iken sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar.

(cale fiiline verdiyimiz anlam için enam 25, e bakın)

58- Senin Rabbin rahmet sahibi (ve) bağışlayıcıdır. Eğer, yaptıkları (günahlar) dan dolayı onları (azabla) yakalasaydı, şüphesiz onlara azabı (bir an önce) çabuklaştırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla başka bir sığınak bulamayacaklardır.

59- İşte zulmettiklerinde yok ettiğimiz memleketler.. Helâk edilmeleri için de belli bir zaman tayin etmiştik.

60- Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim."

61- Böylece ikisi, iki (deniz)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutuverdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَاۘ لَقَدْ لَق۪ينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا
٦٢ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّ۪ي نَس۪يتُ الْحُوتَۘ
وَمَٓا اَنْسَانٖيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَب۪يلَهُ فِي الْبَحْرِ
عَجَبًا ٦٣ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًاۙ
٦٤ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ
مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ٦٥ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا
عُلِّمْتَ رُشْدًا ٦٦ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ صَبْرًا ٦٧ وَكَيْفَ
تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِه۪ خُبْرًا ٦٨ قَالَ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ
صَابِرًا وَلَٓا اَعْص۪ي لَكَ اَمْرًا ٦٩ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَن۪ي فَلَا تَسْـَٔلْن۪ي
عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ٧٠ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا
رَكِبَا فِي السَّف۪ينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ لَقَدْ
جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ٧١ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ
صَبْرًا ٧٢ قَالَ لَا تُؤَاخِذْن۪ي بِمَا نَس۪يتُ وَلَا تُرْهِقْن۪ي مِنْ اَمْر۪ي
عُسْرًا ٧٣ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ قَالَ اَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ٧٤

62- (Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız yolculuktan gerçekten yorulduk."

63- (Genç-yardımcısı) Dedi ki:"Gördünmü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu."

64- (Musa) Dedi ki: "Bizim de aradığımız buydu." Böylelikle ikisi izleri üzerinde geriye doğru gittiler.

65- Derken, katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular.

66- Musa ona: "Sana öğretilenden, bana da bir bilgi öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" dedi.

67,68. (Melek kul,) şöyle dedi: “Doğru su sen benimle beraberliğe asla sabredemezsin. İç yüzünü kavrayamayacağın bir bilgiye nasıl sabredebilirsin ki?”

69- (Musa:) "İnşaallah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. Hiç bir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi.

70- (O da) şöyle dedi: “O halde bana uyacaksan; ben sana anlatmadıkça herhangi bir şey hakkında soru sormayacaksın.”

71- Bunun üzerine yürüdüler. Nihâyet gemiye bindikleri zaman gemiyi deliverdi. (Mûsâ): "Halkını boğmak için mi gemiyi deldin? Gerçekten sen çok tehlikeli bir iş yaptın!" dedi.

72- (Melek kul:) “Sen benimle asla sabredemezsin, demedim mi?” dedi.

73. (Musa:) "Beni,unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi.

74- Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir delikanlıyla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürüverdi. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun,sen kötü bir iş yaptın."

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ
سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنٖيۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنّٖي
عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَاۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَيَٓا اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَٓا اَهْلَهَا
فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فٖيهَا جِدَارًا يُرٖيدُ اَنْ يَنْقَضَّ
فَاَقَامَهُۜ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ
بَيْنٖي وَبَيْنِكَۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَأْوٖيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾
اَمَّا السَّفٖينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكٖينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ
اَنْ اَعٖيبَهَا وَكَانَ وَرَٓاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفٖينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾
وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشٖينَٓا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكُفْرًاۚ ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَٓا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ
رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتٖيمَيْنِ فِي الْمَدٖينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًاۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَٓا
اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَاۗ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ اَمْرٖيۜ ذٰلِكَ تَأْوٖيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًاۜ ﴿٨٢﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِۜ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًاۜ ﴿٨٣﴾

75- (Melek kul yine:) “Ben sana, benimle bera ber (olacaklara) sabredemezsin, demedim mi?” dedi.

76- Musa dedi ki: 'Bundan sonra sana birşey daha soracak olursam benimle arkadaşlık etme. O zaman ayrılmakta bence mazur sayılırsın.'

77. Yine yürüdüler. Nihayet bir kent halkına va rıp onlardan yemek istediler (kent halkı) onları konuk etmekten kaçındılar. Derken orada yıkıl mağa yüz tutan bir duvar buldular; hemen onu doğrulttu. (Musa): "İsteseydin buna karşılık bir ücret alırdın," dedi.

78- "İşte, dedi bu, benimle senin ara mızın ayrılmasıdır. Şimdi sana sabre demediğin şeylerin tevilini (iç yüzünü) haber vereceğim."

79- "Gemi, denizde çalışan yoksulla rındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) peşlerinde her (sağlam) tekneye zorla el koyan bir hükümdar oldu(ğunu biliyordum).

80. Delikanlıya gelince, onun, anne ve babası mümin idi. Delikanlının onları azdırıp, küfre sürüklemesinden korktuk. (Lafzen korktuk. Mecazi bir anlamdır.)

81- Böylece, onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlı sı, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik."

82- "Duvar ise, şehirde iki öksüz deli kanlının idi , altında onlara ait bir defi ne vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsin ler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göster meye güç yetiremediğin şeylerin yoru mu."

83- Sana (Ey Muhammed,) Zu'l-Kar neynden (iki nesil kadar yönetime sahip olan kişiden) sorarlar. De ki, "Size ondan bir öğüt ve hatırlatma aktaracağım."

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ
حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ
وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ
ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ
أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ
لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا
قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ
وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ
أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

84- Gerçekten biz, (Zül'-Karneyn'i) yeryüzünde iktidar sahibi yaptık ve ona (gayesine ulaşmak için) istediği her şeyden bir vasıta (sebep)verdik.
85- O da, bir yol tuttu.
86- Nihayet güneşin battığı yere (okyanus kıyısına) varınca güneşi adeta kara bir balçıkta suya batar (gibi) buldu. Ve orada (kötülüğün her çeşidini işleyen) bir kavme rastladı. Ona: "Ey Zülkarneyn! Ya (hakka karşı direndikleri için onları) cezalandırırsın ya da haklarında iyilik yolunu tutarsın" dedik.

87- (Zülkarneyn) dedi ki: "Her kim (inkâr ederek) zulmederse, biz onu cezalandıracağız. Sonra o Rabbine döndürülür. O da kendisine görülmedik şiddetli bir azap ile azap eder."

88- (Zülkarneyn dedi ki) Fakat inanıp iyi iş yapan kimseye de en güzel mükafat vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanı söyleyeceğiz (onu zor işlere koşmayacağız).
89,90. (Zülkarneyn) sonra (doğuya doğru) bir yol tuttu. Nihayet güneşin doğduğu yere (uzak doğuya) vardığı zaman, onu kendileriyle güneş ara sına örtü koymadığımız (ormansız)) bir halk üzerine doğar buldu.

91. İşte (Zülkarneyn 'in) kudret ve saltanatı böyleydi. Halbuki onun yanında (asker ve harp vasıtaları gibi sizin bilmediğiniz daha) neler vardı ki, biz, tamamını ilmimizle kuşatmıştık.
92. Sonra bir yol (daha) tuttu.

93. İki seddin arasına kadar ulaştı, onların (sedlerin) önünde hemen hemen hiç bir sözü kavramayan bir kavim buldu.
94. Dediler ki:"Ey Zu'lKarneyn,gerçek ten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle on lar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?"
95- Zülkarneyn: "Rabbimin bana verdi ği (imkân ve kudret, sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de, sizin le onların arasına sağlam bir engel yapayım" dedi.
96- "Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Kö rükleyin" dedi. Onu ateş haline getirin ceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim."
97- Böylelikle, ne onu aşabildiler, ne onu delmeye güç yetirebildiler.

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّ۪يۚ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ رَبّ۪ي جَعَلَهُ دَكَّٓاءَۚ وَكَانَ وَعْدُ
رَبّ۪ي حَقًّاۜ ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ ف۪ي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًاۙ ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِر۪ينَ عَرْضًاۙ ﴿١٠٠﴾
اَلَّذ۪ينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ ف۪ي غِطَٓاءٍ عَنْ ذِكْر۪ي وَكَانُوا لَا يَسْتَط۪يعُونَ
سَمْعًاۚ ﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَاد۪ي مِنْ دُون۪ٓي اَوْلِيَٓاءَۜ
اِنَّٓا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِر۪ينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَر۪ينَ
اَعْمَالًاۜ ﴿١٠٣﴾ اَلَّذ۪ينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ
اَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَٓائِه۪
فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُق۪يمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ
جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُٓوا اٰيَات۪ي وَرُسُل۪ي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًاۙ ﴿١٠٧﴾ خَالِد۪ينَ
ف۪يهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبّ۪ي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِه۪ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ
اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَمَنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَٓاءَ رَبِّه۪ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّه۪ٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98- Zülkarneyn: “Bu, Rabbimden bir rahmettir, bir lütuftur, dedi. Rabbimin tayin ettiği vakit gelince, bunu yerle bir eder. Rabbimin vâdi mutlaka gerçekleşir. ”

99- Biz o gün, bir kısmını bir kısmı içinde dalgalanırcasına bırakı vermişiz. Sur'a da üfürülmüştür, artık onların tümünü bir arada toparlamışız.

100- Ve o Gün kafirler karşısına cehennemi sunarız (çıkarırız).

101- Ki onlar, Benim öğütlerime karşı gözlerini yummuşlar ,kulaklarını. (Kur'an'a) karşı tıkamışlardır.

102- İnkâr edenler, Benim yanısıra kullarımı veli / koruyucu (kendilerine medet ve himmet edici) edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız.

103- De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi?"

104- "Onların,dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar."
[bk. 24/39; 88/1-3]

105. İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onların terazide tartılarına hiçbir değer vermiyeceyiz .

106- İşte, inkâr etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir.

107-İman edip salih amellerde bulunanlar Firdevs cennetleri onlar için bir 'konaklama yeridir.'

108- Onda sürekli olarak kalıcıdırlar, ondan ayrılmak istemezler.

109- De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini(bir o kadarını)dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce,elbette deniz tükeniverirdi. **[krş. 31/27]**

110-Deki:"Şüphesiz ben,ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın."
[krş. 1/4; 11/123; 12/106]*(Allah varken, O'nun yanısıra gerek başkalarından yardım ummak, gerek Allah'ın emirlerine aykırı emir verenlere bağlanıp itaat etmek, amellere şirk karıştırmaktır. Rabbe kavuşma yolunda imandan sonra ilk adım, O'na ibadet ve emirlerine itaat, son mertebe de O'na tevekkül ve teslimiyettir(bk.11/123). Allah'ın rızasına kavuşmak sâlih amelle olur.Kul namazı, cennet kazanma, Allah'tan korkma veya bir borç olarak kılmaktan ziyade;O'nun rızasına kavuşmak için kılmalıdır. Namaz,aynı zamanda nefsin veya içinde bulunulan her türlü ortamın köleliğinden kurtulduğunun ve Allah ile hür olduğunun göstergesidir. Mü'minin birinci görevi de bu hürlüğü şirksiz elde etmektir.)* [bk. 2/45, 144]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ۝١ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝٢ اِذْ
نَادٰى رَبَّهُ نِدَٓاءً خَفِيًّا ۝٣ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّ۪ي
وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَٓائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝٤
وَاِنّ۪ي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَٓائ۪ي وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا
فَهَبْ ل۪ي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝٥ يَرِثُن۪ي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ
وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝٦ يَا زَكَرِيَّٓا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ
يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝٧ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ
ل۪ي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا
۝٨ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۝٩ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ٓي اٰيَةً قَالَ
اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝١٠ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِه۪
مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝١١

19. MERYEM SURESI Cüz 16

Meryem sûresi, 98 (doksansekiz) âyet olup Mekke'de nâzil olmuştur. Bazı tefsircilere göre 58. âyet, bazılarına göre de 71. âyet Medine'de nâzil olmuştur. Bu sûre, diğer bahisler yanında, özellikle Hz. Meryem'den ve onun Hz. İsa'yı dünyaya getirmesinden bahsetmesi sebebiyle "Meryem sûresi" adını almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1- Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sâd.
2- Bu (ayetlerde) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya yönelik rahmeti anlatılıyor.

3,4. Hani O, Rabbine gizlice seslenip şöyle niyaz etmişti: "Ey Rabbim! Doğrusu, artık kemiklerim zayıfladı, saçlarım ağardı. Ey Rabbim! (şimdiye kadar) sana yönelttiğim duada cevapsız bırakıldığım hiç olmadı."

5,6. "Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım(ın isyankar olmaların)dan korkuyorum. Karım da kısırdır. Bana kendi tarafından öyle bir çocuk ver ki; bana da varis olsun Yakupoğulları'na da varis olsun. Ey Rabbim! Hem de onu rızana layık (olanlardan) kıl!"

[bk. 3/38-39]

7. (Allah buyurdu): Ey Zekeriyya, biz sana bir oğul müjdeleriz, adı Yahya' dır. Daha önce ona hiç kimseyi adaş yapmadık (ondan önce kimseye bu adı vermedik.)"

8- Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabi lir? Ben de yaşlılığın son basamağın dayım."

9- (Ona gelen melek:) "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: - Bu benim için kolaydır, daha önce sen hiç bir şey değil iken, seni yaratmıştım."

10- (Zekeriya:) "Ya Rabbi, bunun için bana bir belirti göster" dedi. (Allah:) "Bunun belirtisi, sapasağlam olduğun halde (üç gün) üç gece insanlarla konuşamamandır (dilinin tutulması dır)" buyurdu. [bk. 3/41]

11- Böylelikle (Zekeriya) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin."

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا
مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَا
اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنّ۪ي اَعُوذُ
بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْن۪ي بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا
وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِه۪ مَكَانًا
قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَٓاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَا لَيْتَن۪ي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰيهَا
مِنْ تَحْتِهَٓا اَلَّا تَحْزَن۪ي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزّ۪ٓي اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

12- (Ve Yahya doğup büyüyünce kendisini pey gamber yaptık ve:) "Ey Yahyâ, Kitabı kuvvetle tut (Onun emirlerini uygula)." (dedik) ve ona çocuk iken hikmet verdik.

13- Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temiz lik (de verdik). Bize karşı o (her zaman) bilinç ve duyarlık içinde idi;

14- Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi.

15- Ve O'na selâm olsun, doğduğu günde ve öldüğü günde ve diri olarak (kabrinden) kaldırıla cağı günde.

16- (Resûlüm!) Kitap'ta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17- (Meryem) onlardan yana bir per de çekmişti (yani kendini onlardan uzak tutuyordu;). Böylece ona ruhu muz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düz gün bir beşer kılığında görünmüştü.

18- (Meryem onu görünce:) "Senden, Rahman (olan Allaha) sığınırım!" dedi, "Eğer O'na (Allaha) karşı sorum luluk bilinci taşıyorsan (bana yaklaş ma)!"

19- (Cebrail) Demişti ki: "Ben, yalnız ca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk arma ğan etmek için (buradayım)."

20- Meryem, "Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olma dığım hâlde, benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi. **[krş. 3/47]**

21- "İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet (mucize) ve bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)."Ve işde olup bitmişti.

22- Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi.
[krş. 3/59-60]

23- Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keş ke bundan önce ölseydim de, hafıza lardan silinip unutuluverseydim."

24- Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kılmıştır."(akan su ırmağı) **(bk. 23/50)**

25- Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş taze hurma dökülüversin."

فَكُلٖي وَاشْرَبٖي وَقَرّٖي عَيْنًاۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًاۙ فَقُوٖلٖٓي
اِنّٖي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّاۚ ﴿٢٦﴾ فَاَتَتْ
بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۜ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَٓا اُخْتَ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّاۚ
﴿٢٨﴾ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِۜ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا
﴿٢٩﴾ قَالَ اِنّٖي عَبْدُ اللّٰهِۜ اٰتٰنِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنٖي نَبِيًّاۙ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنٖي
مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُۖ وَاَوْصَانٖي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّاۖ
﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتٖيۘ وَلَمْ يَجْعَلْنٖي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ
عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عٖيسَى
ابْنُ مَرْيَمَۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذٖي فٖيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ
اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍۙ سُبْحَانَهُۜ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُۜ ﴿٣٥﴾ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبّٖي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقٖيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْۚ فَوَيْلٌ لِلَّذٖينَ
كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْۙ يَوْمَ
يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٣٨﴾

26- Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki:"Ben Rahman (olan Allah) a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." **[bk. 23/50]**

27- Böylece onu (çocuğu) taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın."

28- “Ey Hârûn’un kız kardeşi! Senin baban kötü bir kimse değildi. Annen de iffetsiz değildi.”

29- Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?"

30- (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı."

31- "Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet etti.(emretti) "

32- "Anneme itaati de (emretti). Ve beni bir şaki/ azgın/asi (bir) zorba kılmadı."

(Allah bütün insanları yaratılışta en güzel şekilde yaratır. Zorba olarak yaratmaz.

33. "Bunun içindir ki, doğduğum gün selam benim üzerimdeydi; öleceğim gün ve hayata (yeniden) döndürüleceğim gün (yine benim üzerimde olacaktır)!" [krş. 19/15]

34- İşte hakkında şüphe ve tartışmalara girdikleri Meryem oğlu İsa konusunda (Allah'ın) gerçek olan sözü budur.

35- Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen olmaya başlar.

36- (İsa onlara:) “Gerçek şu ki, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur.”

37- Çeşitli gruplara ayrılan insanlar, aralarında görüş ayrılığına düştüler. Artık gerçeğin meydana çıkacağı o mühim günün duruşmasında vay o inkârcıların başına geleceklere!

38- Bize gelecekleri gün, neler işitecekler, neler görecekler. Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler. **[bk. 32/12]**

19.MERYEM SURESİ Cüz16 Sayfa 307

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُۘ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرٰهٖيمَۜ اِنَّهُ كَانَ صِدّٖيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ اِذْ قَالَ
لِاَبٖيهِ يَٓا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنٖي عَنْكَ
شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّٖي قَدْ جَٓاءَنٖي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنٖٓي
اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٓا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَۜ اِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّٖٓي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ
اٰلِهَتٖي يَٓا اِبْرٰهٖيمُۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنٖي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّٖيۜ اِنَّهُ كَانَ بٖي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَاَعْتَزِلُكُمْ
وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبّٖيۘ عَسٰٓى اَلَّٓا اَكُونَ بِدُعَٓاءِ
رَبّٖي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۙ
وَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ
مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ
فِي الْكِتَابِ مُوسٰٓىۘ اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

39- (Ey Muhammed!) Onları, gaflet içinde bulunup iman etmezlerken işin bitirileceği o pişmanlık günüyle uyar! **[krş. 39/54-56]**
40- Oysa, (o gün er geç gelip çatacak ve) yeryüzü ve onun üzerindekiler (geçip gittikten sonra) yalnızca Biz varis olcağız (yalnız Biz kalacağız;) ve (o zaman) onların hepsi Bize dönecekler.

41- Kitap'ta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o, doğruyu söyleyen bir peygamberdi.
42- Hani o babasına demişti ki: 'Babacığım, işitmeyen, görmeyen, senin bir ihtiyacını gidermeyen şeylere niçin ibadet ediyorsun?

43- "Babacığım, gerçek şu ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırayım." **[bk. 6/74]**

44- "Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan,Rahman(olan Allah) a başkaldırandır."

45- “Ey babacığım! Gerçekten ben, senin Rahman (olan Allah)'tan gelecek bir azaba çarptırılarak şeytanın dostu olacağından korkuyorum.”

46- (Babası) Demişti ki: "İbrahim, sen benim ilahlarımdan yüzmü çeviriyorsun? Eğer (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursan, andolsun, seni taşa tutarım; uzun bir süre benden uzaklaş, (bir yerlere) git."

47- (İbrahim:) "Sana selam olsun!" (diye cevap verdi), "Rabbimden seni bağışlamasını isteyeceğim: Çünkü O bana karşı hep lütufkar olmuştur. **[bk.14/41;60/4 ve krş.9/113-114]**

48- "Sizden de, Allah'ın yanısıra yalvardıklarınızdan da ayrılıyor ve yalnız Rabbime yalvarıyorum. Umarım ki Rabbime yalvarmakla bahtsız olmam (istediklerimden mahrum bırakılmam).
49- Böylelikle, onlardan ve Allah'ın yanısıra kulluk ettiklerinden kopup-ayrılınca ona İshak'ı ve(oğlu)Yakup' u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık. **[krş. 2/133; 11/ 71; 21/72]**

50- Ve onları rahmetimizle ödüllendirdik. Ve onlara doğru olanı (başkalarına) ulaştırmaları için üstün bir anlatım gücü bahşettik.
51- Kitap'ta Musa'yı da zikret. Çünkü o, yürekten bağlılığı kabul edilmiş ve gönderilmiş Resul nebi idi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ اِنَّهُ
كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ
وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِدْرِيسَ
اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَٓائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا اِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾
اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ
اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا
بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

52- Ona Tur dağının sağ tarafından seslendik. Konuşmak için onu (manen kendimize) yaklaş tırdık.

53- Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik.

54- Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamber di. **bk. 37/102-103]**

55- Halkına, namazı ve zekatı emrediyordu ve o, Rabbi katında kendisinden razı olunan (bir in san) dı.

56- Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o, doğru olan bir peygamberdi.

57- Biz onu yüce bir makama yükseltmiştik.

58- İşte bunlar; Allah'ın kendilerine nimetler verdiği nebilerden bazıları Adem'in soyundan, Nuh'la birlikte (o gemide) taşıdığımız kimselerin soyun dan, İbrahim ve İsrail'in soyundan gelen ve (doğruluklarından dolayı hep sinide) doğru yola yönelttiğimiz ve seçkin kıldığımız kimselerdendir. Rah man'ın ayetleri onlara okunduğu za man; ağlayarak secdeye kapanırlar dı.

59- Onların ardından, namazı bıra kan, şehvetlerine uyan bir nesil geldi. İşte bunlar azgınlıklarının karşılığını göreceklerdir.

60- Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar, cennete gire cekler ve hiç bir şeyle zulme uğratıl mayacaklar.

61- Orası Adn Cennetleridir ki, Rah mân onu kullarına görmedikleri halde vaad etmiştir. Onun vaadi ise yerini bulacak bir vaaddir.

62- Orada boş söz işitmezler. Yalnız ca (meleklerin) "selâm!" (deyişini) işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da vardır.

63- Bize karşı sorumluluk bilinci için de olan kullarımıza bırakacağımız cennet işte budur.

64- (Cenab-ı Hak'dan vahy getirmek te olan Cebrâil bir aralık gecikmesin den endişelenen Rasûlüllah"a, Ceb raîl şöyle hitap etmiştir): "Biz, senin Rabbinin emri olmadıkça inmeyiz. Önümüzdeki ve ardımızdaki ve bun ların arasındakiler hep O'nundur. Rab bin de (seni) unutmuş değildir."

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖۜ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ
يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّاۚ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى
الرَّحْمٰنِ عِتِيًّاۚ ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا
﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَاۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّاۚ ﴿٧١﴾
ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا
تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُواۙ
اَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ
فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّاۚ حَتّٰى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ
اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَۜ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًىۜ
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

65- (Allah) göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin Rabbidir. Şu halde O'na kulluk et; O'na kulluk etmek için sabırlı ve metânetli ol. O'nun bir adaşı (benzeri) olduğunu biliyor musun? (Asla benzeri yoktur).

66- İnsan demektedir ki: "Ben öldükten sonra mı, gerçekten diri olarak çıkarılacağım?"

[bk. 13/5; 36/77-79]

67- İnsan önceden, hiç bir şey değilken, gerçek ten bizim onu yaratmış bulunduğumuzu (hiç) düşünmüyor mu?

68- Andolsun Rabbine, biz onları da, şeytanları da mutlaka toplayacağız, sonra onları cehenne min çevresinde diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız.

69- Sonra da her topluluktan, Rahmâ n'a isyan etmede aşırılık edenleri çekip ayıracağız.

70- Sonra biz ona (cehenneme) gir meye kimlerin en çok uygun olduğunu daha iyi biliriz.

71- Sizden ona uğramıyacak hiç kim se yoktur. Bu, Rabbinin kesin olarak üzerine aldığı bir karardır.

72- Sonra, sorumluluk bilinci / takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakıveririz.

73- Ayetlerimiz kendilerine apaçık bir şekilde okunduğu zaman, inkârcılar, inananlara: "(Bu) iki topluluktan ko num olarak hangisi daha üstün ve güçlü, hangisi daha seçkindir?" dedi ler.

74- Halbuki, Biz onlardan önce gelip geçen nice nesilleri helak ettik; öyle ki, onlar dünyevi güç ve dış görünüş olarak berikilerden daha üstündüler!

75- De ki: "Kim sapıklık içinde ise Rahmân ona süre versin (ne çıkar). Nihâyet va'dedildikleri azâbı veya (Du ruşma) sâ'ati(ni)- gördükleri zaman, kimin yerce daha kötü ve ordusunun daha zayıf olduğunu bileceklerdir.

76- Allah doğru yolu bulanların doğru yu bulma yeteneğini (iman gücünü) artırır. Kalıcı olan yararlı işler, Rabbi nin yanında hem mükâfat bakımından hem de varılacak yer bakımından daha iyidir.

اَفَرَاَيْتَ الَّذ۪ي كَفَرَ بِاٰيَاتِنَا وَقَالَ لَاُو۫تَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًاۜ ﴿٧٧﴾
اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًاۙ ﴿٧٨﴾ كَلَّاۜ سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّاۙ ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْت۪ينَا
فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّاۙ
﴿٨١﴾ كَلَّاۜ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّاۚ
﴿٨٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّٓا اَرْسَلْنَا الشَّيَاط۪ينَ عَلَى الْكَافِر۪ينَ تَؤُزُّهُمْ
اَزًّاۙ ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْۜ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّاۚ ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ
الْمُتَّق۪ينَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًاۙ ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِم۪ينَ اِلٰى جَهَنَّمَ
وِرْدًاۢ ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
عَهْدًاۢ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًاۜ ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّاۙ
﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ
الْجِبَالُ هَدًّاۙ ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًاۚ ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغ۪ي
لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًاۜ ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ اِلَّٓا اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًاۜ ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اَحْصٰيهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّاۜ ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰت۪يهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

77-Ayetlerimizi inkar edip, bana: "Elbette mal ve çocuklar verilecektir" diyeni gördün mü?

78- O gaybı mı biliyor, yoksa Rahman'ın katından bir söz mü almıştır?

79-80. Hayır (hiç de onun dediği gibi değil), onun (bu) söylediğini kaydedeceğiz ve onun (ahirette çekeceği)azabın süresini uzatacağız.O söylediği (mal ve evlat gibi)şeyleri hep elinden alacağız ve o bize tek başına (malsız ve evlatsız olarak) gelecektir.

81- Kendilerine güç (izzet) sağlasınlar diye, Allah'ın yanısıra ilahlar edindiler. **[bk. 4/139; 29/25;**

82- Hayır; (kutsanan kimseler) onların kulluk etmelerini inkar edecekler ve onlara karşı duracaklardır.

19.MERYEM SURESİ Cüz16 Sayfa 310

83- Görmedin mi, biz gerçekten kafirlerin üzerine şeytanları, baş başa bıraktık, onları tahrik edip kışkırtıyorlar.

(Tefsiri kebir 15.cilt 405. sayfada Ali cübbainin bu manayı verip mecaz anlatım olduğunu söylüyor ..Ve Kuran bütünlüğü ne uygun düşüyor.)

84- (Ey Muhammed!) Şu hâlde, onların azaba uğramalarını istemekte acele etme! Biz onların günlerini aksatmadan sayıyoruz.

[bk. 3/178; 31/24; 86/17]

85- Takva sahiplerini bir heyet halinde Rahman(huzurun)a toplayacağımız gün,

86- Suçlu günahkarları susamışlar olarak cehenneme süreceğiz.

87- (Hayattayken) O sınırsız Rahmet sahibiyle bir (iman) sözleşmesi olmayan kimse (Allahın) şefatinden bir pay alamayacaktır.

(Allahın şefaatine nail olamaya caktır.) (zümer 43 ve 44.ayete bakınız.)

Dünyadayken kur'ana uygun şekilde iman etmek ve ameli salih işlemek Allah ile akittir sözleşmedir.

88."Rahman çocuk edinmiştir"dediler.

89- (Bunu söylemekle) siz gerçekten çok çirkin bir iddia ortaya atmış oldunuz.

90-91. Rahman'a çocuk isnat etmelerinden ötürü, neredeyse gökler yarılacak, yer çatlayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti.

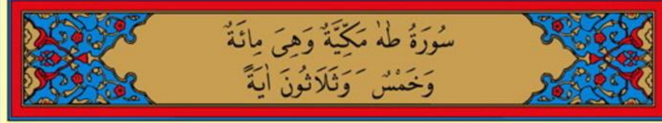
92- Rahman (olan Allah)a çocuk edinmek yaraşmaz.

93- Göklerde ve yerde olan (herkesin ve her şeyin) tümü Rahman (olan Allah)a, yalnızca kul olarak gelecektir.

94- Andolsun,O bunların hepsini (ve yaptıklarını) bilgisiyle kuşatmış, teker teker saymıştır;

95- Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na,'yapayalnız, tek başına geleceklerdir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ٩٦ فَإِنَّمَا
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ٩٧ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ٩٨



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ١ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقٰى ٢ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ
يَخْشٰى ٣ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمٰوَاتِ الْعُلٰى ٤
الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ٥ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ٦ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفٰى ٧ اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى ٨ وَهَلْ أَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ٩ إِذْ رَأٰى نَارًا فَقَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ١٠ فَلَمَّا أَتٰيهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى ١١ إِنِّي
أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ١٢

20. TAHA SURESİ

135 (yüzotuzbeş) âyet olup Mekke'de nâzil olmuştur. Sûre, ismini, başındaki Tâ-Hâ harflerinden almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ta, Ha

2-3. Biz sana bu Kur'an'ı sıkıntıya düşesin diye indirmedik. Yalnızca, (Allah'tan) sakınanlara bir öğüt, bir uyarı olsun diye (indirdik).

4- (Bu Kur'an), yeri ve yüksek gökleri yaratan (Allah) tarafından peyderpey indirilmiştir.

5- Rahman (olan Allah) arşa istiva etmiştir. (Mut lak hükümranlık makamına sadece o kurulmuş tur.)

96- Sınırsız rahmet Sahibi, iman edip ameli salih işleyenleri sevgiyle kuşata caktır.

97- Biz bunu (Kur'an'ı) senin dilinde (arapça olarak) kolaykıldık, (sorumlu luk bilincinde olanlara) takva sahip lerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için**.**

98- Biz, onlardan önce nice insan-nesillerini yıkıma uğrattık; (şimdiyse) onlardan hiç birini hissediyor veya onların fısıltılarını duyuyor musun?

20.TAHA SURESİ

6- Göklerde, yerde, bu ikisinin arasın da ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur.

7- Sözü açığa vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir.
[bk. 14/38; 25/6]

8- Allah; O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler O'nundur.

9-10. (Resulüm!) Musa'nın haberi (kıs sası) sana ulaştı mı? Hani o (Sina'da) bir ateş görmüştü de ailesine: "Siz burada kalın, ben bir ateş gördüm. Ya oradan size bir kor getiririm ya da ateşin yakınlarında bize yol göstere cek birini bulurum" demişti.

11- Nitekim ona (ateşin yanına) gidin ce, kendisine (Allah tarafından) sesle nildi: "Ey Musa."

12- "Gerçekten Ben, Ben senin Rabbi nim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın."
[bk. 27/7-13; 79/16]

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا۬
فَاعْبُدْن۪ي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ
اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ
لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَم۪ينِكَ يَا
مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى
غَنَم۪ي وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا
فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُع۪يدُهَا س۪يرَتَهَا
الْاُولٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ
اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ
اِنَّهُ طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي صَدْر۪ي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي اَمْر۪ي
﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪ي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْل۪ي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ ل۪ي وَز۪يرًا
مِنْ اَهْل۪ي ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِي ﴿٣٠﴾ اُشْدُدْ بِه۪ٓ اَزْر۪ي ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ
ف۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ
كَث۪يرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ اُو۫ت۪يتَ
سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰٓى ﴿٣٧﴾

13- "Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle." **[bk. 7/144]**
14- "Gerçekten (Ben), Ben Allah'ım, Ben'den başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve beni anmak için namaz kıl."
15. Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Herkes peşine koştuğu şeyin karşılığını bulsun diye nere deyse onu (kıyameti kendimden) gizleyeceğim.
16. 'Öyle ise ona inanmayan ve nefsinin arzusuna uyan kimseler, sakın seni ondan(ona inanmaktan) alıkoymasın; yoksa helâk olursun!'
17-18. "Şu sağ elindeki nedir ey Musa?" (Musa) dedi ki: "O benim değneğimdir. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma yaprak silkelerim. Onunla başka işlerimi de görürüm.

19- Dedi ki: "Onu at, ey Musa."

20- Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş).

21. Dedi ki: "Onu al ve korkma, biz onu ilk durumuna çevireceğiz."

22- Bir de elini koltuğunun altına sok ki, bir başka mucize olmak üzere o, kusursuz ve lekesiz beyazlıkta çıksın.

23- "Böylece sana en büyük mucizelerimizden birini göstermek istiyoruz."
[bk. 7/133-144; 27/12; 28/32]

24- "Firavun'a git, çünkü o azmış bulunuyor."
25- Dedi ki:"Rabbim,benim göğsümü aç."
26- "Bana işimi kolaylaştır."
27- "Dilimden düğümü çöz;"

28- "Ki söyleyeceklerimi kavrasınlar."
29- "Ailemden bana bir yardımcı kıl,"

30-31. "Kardeşim Harun'u" "Onunla arkamı kuvvetlendir." **[bk. 26/13]**

32- "Onu işimde ortak kıl,"

33- "Böylece seni çok tesbih edelim/ çokça yüceltelim."."
34- "Ve seni çok zikredelim/analım."

35- "Şüphesiz sen bizi görüyorsun."

36- (Allah) Dedi ki: "Ey Musa istediğin sana verilmiştir."
37- "Andolsun, biz sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk."

اِذْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰىۙ ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِفٖيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفٖيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لٖي وَعَدُوٌّ لَهُۜ وَاَلْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنّٖيۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنٖيۢ ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْشٖٓي اُخْتُكَ فَتَقُولُ
هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُۜ فَرَجَعْنَاكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَۜ وَقَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُوناً فَلَبِثْتَ
سِنٖينَ فٖٓي اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يَا مُوسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ
لِنَفْسٖيۚ ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ بِاٰيَاتٖي وَلَا تَنِيَا فٖي ذِكْرٖيۚ
﴿٤٢﴾ اِذْهَبَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰىۚ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلاً لَيِّناً لَعَلَّهُ
يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَٓا اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَٓا
اَوْ اَنْ يَطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَٓا اِنَّنٖي مَعَكُمَٓا اَسْمَعُ وَاَرٰى
﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ
وَلَا تُعَذِّبْهُمْۜ قَدْ جِئْنَاكَ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكَۜ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ اُو۫حِيَ اِلَيْنَٓا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذٖٓي اَعْطٰى
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰى ﴿٥١﴾

38- "Hani, annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik. (şöyleki:)»

39- O'nu bir sandığa koy ve sandığı ırmağa bırak; ırmak o'nu kıyıya çıkaracaktır; Bana düşman olan biri ve o'na ilerde düşman olacak olan biri o'nu oradan alıp evlat edinecektir. Ve (böylece daha o çağda) Kendi katımdan kutlu bir sevgiyle seni kuşattım ki, gözümün önünde yetişip olgunlaşasın. **[krş. 28/7-9]**

40- Kız kardeşin (Firavun ailesine) gidip de onlara: 'Ona bakabilecek birini size göstereyim mi? dediği zaman (bunun böyle olmasını Biz takdir etmiştik). Ve böylece seni yeniden annene kavuşturduk ki onun yüzü gülsün ve (artık) üzülmesin. Ve (büyüyüp belli bir yaşa vardığın zaman) birini öldürmüştün: Fakat Biz seni (bu yüzden içine gömüldüğün) tasadan kurtarmış ve seni çeşitli sınamalardan geçirmiştik. (Bu olaydan) sonra yıllarca Medyen halkı arasında yaşadın; ve sonunda, (Benim) takdir(im)e uyarak işte (peygamberlik yaşına) geldin ey Musa: **[bk.28/15**

41- "Seni kendim için seçtim."

42- "Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni zikretmede gevşek davranmayın.

43- "İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor."

44- "Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar."

45- (Musa ile Harun:) "Ey Rabbimiz!" dediler, "onun bize düşmanca davranmasından yahut azgınlık(ta devam) etmesinden korkarız".

46- (Allah,) şöyle buyurdu: "Korkmayın! Çünkü (ben her şeyi) işiterek ve görerek, sizin yanınızda olacağım.

47-48. Hemen ona gidiniz ve deyiniz ki: "Biz Rabbinin sana gönderdiği elçileriz. İsrailoğulları'nın bizimle birlikte Mısır'dan ayrılmalarına izin ver! Onlara işkence etme! Sana Rabbinden, doğru söylediğimizi kanıtlayacak mucizeler ile geldik. Nihai kurtuluş ve esenlik (yalnızca, O'nun gösterdiği) yolu izleyen kimselerin olacaktır. Bize gelen vahye göre, Allah'ın ayetlerini yalanlayarak gerçeğe sırt çevirenler azaba uğrayacaklardır."

49. (Ona gidip aynı şeyleri tekrarladıklarında, Firavun onlara) Dedi ki: "Sizin Rabbiniz kim ey Musa?"

50- Mûsâ, "Rabbimiz, her şeye hilkatini (yaratılış özelliklerini) veren, sonra onlara yol gösterendir" dedi.

51- (Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?"

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾ اَلَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْعَوْا
اَنْعَامَكُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُولِي النُّهٰى ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ
وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ
اٰيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ
مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ
فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوا اَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾ قَالُوا اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ اَنْ
يُخْرِجَاكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾
فَاَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾

52- (Musa), şöyle dedi: “Onlara ilişkin bilgi Rabbimin katındaki kitapta yazılıdır. Benim Rabbim ne yanılır ne de unutur.”
53- “Sizin için yeryüzünü bir beşik yapan, onun üzerinde yollar açan, gökten su (yağmur) indiren O'dur.” (Allah buyurdu ki:) “Biz o su ile (topraktan) türlü türlü bitkiler çıkarmaktayız.” **[krş. 21/31]**
54- Yiyin, hayvanlarınızı yayın. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için (Allah’ın varlığını ve birliğini gösteren) deliller vardır.
55- Sizi ondan (topraktan) yarattık; yine sizi oraya döndüreceğiz ve bir kez daha sizi ondan çıkaracağız. **[krş. 7/25]**

56-.Andolsun biz ona (Firavun'a) bütün (bu) delillerimizi gösterdik; yine de yalanladı ve inat etti.
[bk. 17/101; 54/42].

57-58. (Firavun Musa'ya şöyle) dedi: “Ey Musa! Sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi geldin? O halde biz de mutlaka sana karşı onun gibi bir sihir yapacağız. Bunun için seninle bizim aramızda; uygun bir yerde, senin de, bizim de caymayacağımız bir buluşma vakti belirle.”

59- (Musa):"Buluşma zamanınız, Süs (bayram) günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti olsun" dedi.

60- Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (yürütecek büyücüleri) bir araya getirdi, sonra geldi.

61- Mûsâ, onlara şöyle dedi: “Yazıklar olsun size! Allah’a karşı yalan uydurmayın, yoksa sizi azap ile yok eder. Allah’a karşı yalan uyduran mutlaka hüsrana uğramıştır.”
62- Bunun üzerine, kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler.

63- Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler."

64- (Musa dedi ki) "Bundan ötürü, tuzaklarınızı bir araya getirin, sonra sıralar (gruplar) halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan, gerçekten kurtuluşu bulmuştur."

قَالُوا يَا مُوسٰى اِمَّا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾
قَالَ بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ ف۪ي نَفْسِه۪ خ۪يفَةً مُوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا ف۪ي يَم۪ينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا اِنَّمَا
صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ
سُجَّدًا قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ
اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَب۪يرُكُمُ الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ ف۪ي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ
اَيُّنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَٓاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
وَالَّذ۪ي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَٓا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْض۪ي هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾
اِنَّٓا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَٓا اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ
وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ
لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِه۪ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

65- "Ey Musa" dediler. Ya sen (asanı) at veya önce biz atalım."

66- (Musa:) “Yok, (önce) siz atın!” dedi. Bir de ne görsün, onların ipleri ve değnekleri yaptıkları sihirden dolayı kendisine gerçekten yürüyorlarmış gibi geldi.

67- Musa, bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı.

68- (Bunun üzerine Musa'ya)“Korkma! Üstün gelecek olan kesinlikle sensin” dedik.

69- **"**Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." **[krş. 7/119]**

70. Bunun üzerine büyücüler, secdeye kapandılar:"Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

71. (Firavun:) "Ben size izin vermeden mi o'na inandınız?" dedi, "Mutlaka size sihirbazlığı öğreten ustanız o olmalı! Ama bu ihanetinizden ötürü, hiç şüpheniz olmasın, çoğunuzun ellerini ayaklarını çaprazlama kesiverece ğim; ve yine hiç şüpheniz olmasın ki, pek çoğunuzu da hurma kütüğüne asacağım ki, böylece hangimizin azapta daha zorlu ve daha sürekli olduğunu iyice anlayasınız!"

72- (Sihirbazlar:) “Biz seni, bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana asla tercih etmeyeceğiz. Artık sen vereceğin hükmü ver. Sen ancak bu dünya hayatında hüküm verirsin.”

73- “Biz Rabbimize inandık. O'ndan günahlarımızı affetmesini ve bize zorla yaptırdığın büyücülüğümüzün suçunu bağışlamasını diliyoruz. Allah'ın ödülü, herkesinkinden daha üstün ve daha kalıcıdır” dediler.

74- Kim ki (Hesap Günü) Rabbinin huzuruna mücrim (kafirce işlenen günahlarıyla) çıkarsa, bilsin ki, onu cehennem beklemektedir: orada ne ölür, ne de hayata kavuşur. **[bk. 4/56; 25/14; 87/13]**

75- Kim de Rabbine mü'min olarak ve iyi yararlı amellerde bulunarak gelirse, işte onlar için en yüksek dereceler vardır.

76- "İçlerinde sürekli kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri (onlarındır). Ve işte bu, (günahtan) arınmış olanın karşılığıdır."

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادٖى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرٖيقًا
فِى الْبَحْرِ يَبَسًاۙ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِجُنُودِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهُ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ
وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى
﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فٖيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٖىۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبٖى فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنّٖى لَغَفَّارٌ لِمَنْ
تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَٓا اَعْجَلَكَ عَنْ
قَوْمِكَ يَا مُوسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُولَٓاءِ عَلٰٓى اَثَرٖى وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًاۚ قَالَ يَا قَوْمِ
اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًاۜ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ
اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدٖى ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَٓا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَٓا
اَوْزَارًا مِنْ زٖينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّۙ ﴿٨٧﴾

77- Andolsun ki; Musa'ya şöyle vahyettik: “Kullarımı geceleyin yürüt. Denizde onlara kuru bir yol aç. (düşmanların yetişmesinden) korkma, (ve boğulmaktan da) endişe etme!”
[bk. 26/52; 44/23]

78- Bunun üzerine Firavun askerleriyle birlikte onların peşine düştü de, deniz onları görülmedik bir şekilde kucaklayıp yuttu. [krş. 26/60-66]

79- Firavun, kendi kavmini şaşırtıp saptırdı ve onları doğruya yöneltmedi.

80- Ey İsrail Oğulları! Sizi düşmanınızdan (Firavun’dan) kurtardık ve Tûr dağının sağ yanında (Mûsa’ya Tevrat’ı indirmek üzere) size vaad verdik; üzerinize de kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

81- Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyiniz. Ama taşkınlık ve nankörlük edip azmayın.Aksi halde gazabıma uğrarsınız. Her kim ki gazabıma uğrarsa, o kimse gerçekten kendini bütünüyle yıkıma sürüklemiştir!

82- Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola yönelen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım.

83- «Ey Musa! Seni kavminden (ayırıp) daha çabuk (gelmeye) sevkeden nedir?» (dedik.)

84- (Mûsa) dedi ki: “Onlar, benim izim üzeredirler (beni takip ediyorlar). Ben, sana acele ettim ki, Rabbim hoşnud olasın.”

85- (Allah) buyurdu: “Biz, senden sonra (kavminden ayrılıp yerine Harûn’u bıraktıktan sonra) kavmini imtihan ettik. Samirî, onları (buzağıya taptırmakla) saptırdı.”

86- Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (yada süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?"

87- Dediler ki: “Sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle caymadık. Fakat biz o halkının (Mısırlıların) mücevheratından yüklü miktarlarda takınmıştık. İşte onları (eritmek için) ateşe attık. (aynı şekilde) Samiri de kendi mücevherlerini attı.”

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلاً جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَٓا اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ
مُوسٰى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلاً
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ
قَبْلُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي
وَاَطِيعُٓوا اَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتّٰى
يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هٰرُونُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ
ضَلُّوٓا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ
بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَاْسِي اِنِّي خَشِيتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي
اِسْرَٓائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ
﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ
اَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا
لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ اِنَّمَٓا اِلٰهُكُمُ
اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

88- Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin ilahınız ve Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler.

89- Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı?

90- Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti.

91- (Onlar da): Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız."

92- (Musa da gelince:) "Ey Harun" demişti. "Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?"

93- "Niye bana uymadın, emrime baş mı kaldırdın?" **[bk. 7/150]**

94- Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalı mı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın,sözümü önemsemedin"demenden endişe edip korktum."

95- (Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?"

96- (Samiride şöyle)dedi:''Ben onların (israil oğulların'ın) görmediği bazı şeyleri gördüm.[Yani sana uyan bu kavmin gidişatının doğru bir gidişat olmadığını anladım, Allah'a yakınlaşmak için elle tutulur gözle grülür bir aracı ilah edinmenin daha gerçek olduğunu kavradım] **Gerçi ben elçinin** (sana öğrettiği) **din anlayışından bir şeyler öğrendim fakat onları reddettim. İçimden böyle yapmak geldi.**

97- Musa 'Def ol!' dedi. 'Artık hayatın boyunca 'Bana dokunmayın' deyip duracaksın. Ayrıca sana vaad edilen bir azap var ki, ondan asla kurtulamayacaksın.Şimdi tapmakta olduğun tanrına bak: Onu yakacağız, sonra da ufalayıp denize savuracağız.'
[krş. 44/58]

98- "Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında ilah yoktur. O, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır."

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ مَا قَدْ سَبَقَۚ وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
ذِكْرًاۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًاۙ
﴿١٠٠﴾ خَالِدٖينَ فٖيهِۜ وَسَٓاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًاۙ ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمٖينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًاۚ ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ
بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ اِذْ يَقُولُ
اَمْثَلُهُمْ طَرٖيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًاۚ ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبّٖي نَسْفًاۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًاۙ ﴿١٠٦﴾ لَا تَرٰى
فٖيهَا عِوَجًا وَلَٓا اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُۚ
وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ
لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحٖيطُونَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾
وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِۜ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا
هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فٖيهِ
مِنَ الْوَعٖيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

99- (Ey Muhammed!) Sana geçmişin haberlerinden bir kısmını böylece anlatıyoruz. Şüphe yok ki sana katımızdan bir zikir (Kur'an) verdik.

100- Kim bundan yüz çevirirse, hiç şüphesiz kıyamet günü o, ağır bir günah yüklenerek (gelecektir).

101- O (yükün altı)nda sürekli olarak kalıcıdırlar. Bu, kıyamet günü onlar için ne kötü bir yük olacak.

102- Sur'a üfürüleceği gün, biz suçlu-günahkarları o gün, (yüzleri kara, gözleri) gömgök (kaskatı) olarak' toplayacağız.

103- (Dünyada) Yalnızca on (gün) kaldınız" diye kendi aralarında fısıldaşacaklar.

[krş. 23/113; 30/55; 79/46]

104- Onların dedikleri(kalış süresi)ni biz daha iyi biliriz. En akıllıları ise: "Siz yalnız bir gün kaldınız," der.

105-107. (Ey Muhammed!) Sana dağların durumunu soruyorlar. De ki: “Rabbim onları (kıyamet günü) toz edip savuracak. Yerlerini dümdüz ve çırılçıplak bir alana dönüştürecek. Orada ne bir iniş, ne de bir yokuş görebileceksin. **[bk. 18/ 47; 101/5]**

108- O gün, kendisinden sapma imkanı olamayan çağırıcıya uyacaklar. Rahman (olan Allah)a karşı sesler kısılmıştır; artık bir hırıltıdan başka bir şey işitemezsin.

109- O gün, Rahman (olan Allah)'ın sözünden hoşnut olduğu, ve kendisine (konuşmak için) izin verdiği kimseden başkasına, şefaatin bir yararı olmayacaktır.

(Kimsenin şefaati etmesi değil, kimseden başkasına (Allah'ın) şefaati fayda verecektir.

MERYEM: 87- (Hayattayken) O sınırsız Rahmet sahibiyle bir (iman) sözleşmesi olmayan kimse (Allahın) şefatinden bir pay alamayacaktır.

(Allahın şefaati kendisinin razı olduğu kimseleredir). (zümer 43 ve 44.ayete bakınız.)

Dünyadayken kur'ana uygun şekilde iman etmek ve ameli salih işlemek Allah ile akittir sözleşmedir.

110- O, elleri arasındakini (o an elleriyle yaptıklarını) da, arkalarındakini de (geçmişte yaptıklarını da) bilir. Onlar ise, bilgi bakımından O'nu kavrayıp kuşatamazlar.

111- 'Ve bütün yüzler O Hayy-ı Kayyûm (hayat sâhibi olan ve herşey kendisiyle kaim olan Allah) için (huzûrunda) baş eğmişlerdir; zulüm yüklenen kimse ise, gerçekten hüsrâna uğramıştır.'

112- Kim de bir mü'min olarak, salih olan amellerde bulunursa, artık o, ne zulümden korksun, ne hakkının eksik tutulmasından.

113- (Resûlüm!) İşte böylece biz onu (insanlar anlasın diye) Arapça bir Kur' an olarak indirdik ve Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar ve kendilerine bir ibret ve uyanış olsun diye onda uyarı ve tehditlerimizi farklı üsluplarla anlattık.

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُقْضٰٓى
اِلَيْكَ وَحْيُهُۘ وَقُلْ رَبِّ زِدْنٖي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَٓا اِلٰٓى اٰدَمَ
مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلٖيسَۜ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ
اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى
﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ فٖيهَا وَلَا تَعْرٰىۙ ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا
فٖيهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَٓا اٰدَمُ
هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا
مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَرَقِ الْجَنَّةِۘ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰىۖ ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ
فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمٖيعًا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّٖي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ
فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرٖي فَاِنَّ
لَهُ مَعٖيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾ قَالَ
رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنٖٓي اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصٖيرًا ﴿١٢٥﴾

114- Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. (Ey Muhammed!) Kur'an'ın sana vahyedilişi sona ermeden onu okumakta acele etme! “Rabbim ilmimi artır” de! **krş. 75/16-19**

115- Andolsun biz, önceden Adem'e (o ağaçtan yememesini) emretmiştik, unuttu. Biz onda bir azim (ve sebat) bulmadık.

116- Hani biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmiş lerdi, o, ayak diremişti.

117- Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten /bahçeden sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun."

118- "Burda ne acıkırsın, ne de açık ta kalırsın."

119. Ve gerçekten sen burada susa mayacaksın ve güneş altında yanma yacaksın da."

120- Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacı nı ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" **[bk. 7/20-21]**

121- Böylece ikisi ondan yediler, he men ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi, üzerlerini bahçenin yaprak larından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem, Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı.

122- Sonra Rabbi onu (tevbesinden dolayı) seçti (değer verdi), tevbesini kabul etti ve doğru yola yöneltti.

123- (Bu arada Allah) şöyle buyurdu: “(Şeytan ve siz) birbirinize düşman olarak hepiniz oradan çıkın. Eğer tarafımdan size bir yol gösterici (pey gamber/kitap) geldiğinde kim benim yol göstericime uyarsa artık o, ne sapar ne de sıkıntı çeker.”

124- “Kim de benim zikrimden (Kur' an'dan) yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü (anlayışı) kör (şaşkın gibi) olarak haşrederiz”.

(Onun ağma olarak haşredilmesinden murad onun kıyamet gününde kendisiyle hayra nail olacağı bir yola ulaşamaması ; aksine her hangi bir şeye varamayan ve yolunu bulamayan ağma kör gibi;şaşkın kalmasıdır.Tefsiri kebir 16.cit sayfa 73 Ali Cübbai) Şayet hakiki körlük olsaydı diyer ayetlerde kitabını oku ve bu kitapta en ufak şeyleri dahi eksik bırakmamış demezlerdi.)

125- "O da (şöyle) demiş olur: -Ben görmekte olan(akıllı) biriyken, beni niye kör(gibi şaşkına döndürmüş) ola rak haşrettin Rabbim?" **[bk. 17/97]**

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسِيتَهَاۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ١٢٦
وَكَذٰلِكَ نَجْز۪ي مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّه۪ۜ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ١٢٧ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ ف۪ي مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي
النُّهٰىۚ ١٢٨ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ
مُسَمًّىۜ ١٢٩ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَاۚ وَمِنْ اٰنَٓائِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ
لَعَلَّكَ تَرْضٰى ١٣٠ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِه۪ٓ اَزْوَاجًا
مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ ف۪يهِۜ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَاَبْقٰى ١٣١ وَأْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَاۜ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًاۜ
نَحْنُ نَرْزُقُكَۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ١٣٢ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْت۪ينَا بِاٰيَةٍ مِنْ
رَبِّه۪ۜ اَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُو۫لٰى ١٣٣ وَلَوْ اَنَّٓا اَهْلَكْنَاهُمْ
بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِه۪ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ
مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ١٣٤ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُواۚ
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ١٣٥

126- (Allah da) Der ki: "İşte böyle, sana ayetlerimiz gelmişti, fakat sen onları unuttun, bugün de sen işte böyle unutulmaktasın."

127- İşte biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine iman etmiyenleri böyle cezalandırırız; sonraki azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir.

128- Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini yıkıma uğratmamız, onları doğruya yöneltmedi mi? (Oysa bugün kendileri) onların kaldıkları yerlerde (tarihi kalıntıları üzerinde) gezinip duruyorlar. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ayetler (ibretler) vardır. **[bk. 22/46; 32/26]**

129- Rabbinin (her günahkara tevbe için tanınan) belirli süre konusunda önceden verilmiş bir kararı olmasaydı, (günah işleyenlerin derhal cezalandırılması) kaçınılmaz olurdu.

130- Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin.

131- Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir.

132- Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, biz sana rızık veriyoruz. Güzel sonuç da sorumluluk bilinci / takva iledir.

133. Yine de (hakka karşı kör olanlar): "(Muhammed) "Rabbinden bize bir mucize getirse ya" dediler. (Oysa) onlara önceki semavî kitaplarda bulunan (Kur'an'a ait) deliller gelmedi mi?

134- Eğer biz onları o (Kur'an')dan önce bir azap ile helâk etseydik mutlaka, "Ey Rabbimiz! Keşke bize bir Elçi gönderseydin de alçalıp rezil olmadan önce âyetlerine uysaydık" derlerdi. [krş. 6/155-157]

135- De ki: "Herkes beklemektedir; siz de bekleyin bakalım. Kimlerin düz yolu seçtiğini ve kimlerin doğru yolu bulduğunu yakında göreceksiniz!"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ ف۪ي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْت۪يهِمْ
مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً
قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ اَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبّ۪ي يَعْلَمُ
الْقَوْلَ فِي السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُٓوا
اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَٓا
اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَٓا اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوح۪ٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا
اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِد۪ينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَٓاءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٩﴾
لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ كِتَابًا ف۪يهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

21.ENBIYA SURESİ

Enbiyâ sûresi, 112 (yüzoniki) âyettir ve Mekke'de nâzil olmuştur. Başka konular yanında bilhassa bazı peygamberler ve onların kavimleriyle olan münasebetlerinden bahsettiği için Enbiyâ (Peygam berler) sûresi adını almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. İnsanlar için hesap görme vakti yaklaşıyor; ama onlar (bu yaklaşan şeye karşı) hala inatla umursamazlık gösteriyorlar.

2-4. Ne zaman Rablerinden kendilerine yeni bir uyarıcı, hatırlatıcı (mesaj) gelse, onu ancak alaya alarak dinliyorlar,kalpleri eğlencede”dir. O zalimler şöyle fısıldaştılar:"Bu (Peygamber) de sizin gibi bir insan değil mi? Şimdi siz, göre göre büyüye mi kapılacaksınız?" Dedi ki (idda ediyor ki): 'Benim Rabbim, gökte ve yerde söylenen-sözü bilir; O, işitendir, bilendir.'

5. Dediler ki: "Hayır ! (Muhammed'in bu söyledikleri) karmakarışık rüyalar dan ibaret. Yok yok, bütün bunları kendisi uyduruyor. Hayır, o sadece bir şairdir. Peki, madem öyle, önceki (peygamberlerin mucizelerle) gönderil diği gibi, o da bize bir mucize getirse ya!"

6. Onlardan önce yoketmiş olduğu muz kasabalar halkı (mucizeye) inan madılar, bunlar mı inanacaklar?

7. Biz senden önce de kendilerine vahiy indirilen (ölümlü) adamlardan başkasını (elçi olarak) göndermedik. (Ey müşrikler!)"Eğer kendiniz bilmiyor sanız, önceki (kitapları okuyup izle yen kimselere) zikir ehline sorun".
[krş. 16/43]

8. Biz onları yemek yemeyen cesetler (bedenler) kılmadık. (Onlar), ölümsüz de değillerdi.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözü yeri ne getirdik. Onları (Elçileri) ve beraber lerinde bulunan(dinde) gayret göste ren (mümin) kullarımızı kurtardık, had di aşanları ise helâk ettik.

10. Andolsun ki, size öğüt veren bir Kitap indirdik; akletmiyor musunuz?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
اٰخَر۪ينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسُّوا بَأْسَنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُٓوا اِلٰى مَٓا اُتْرِفْتُمْ ف۪يهِ وَمَسَاكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ
تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَص۪يدًا خَامِد۪ينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَٓاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَٓا اَنْ نَتَّخِذَ
لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّٓا اِنْ كُنَّا فَاعِل۪ينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِه۪ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا
يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُٓوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ
ف۪يهِمَٓا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ
﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ
اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ
قَبْل۪ي بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

11. Halkı zalim olan nice kasabaları kırıp geçir dik ve onlardan sonra başka kavimler varettik.
[bk. 17/16-17; 22/45]

12. Onlar bizim azabımızı hissettiklerinde, ora dan kaçmağa koyuluyorlardı.

13. (Ama sanki kendilerine:) "Kaçmaya kalkış mayın; bolluk ve keyif içinde sizi şımartan şeyle re, evlerinize yurtlarınıza dönün, ki belki (yapıp ettiklerinizden ötürü) sorguya çekileceksiniz!" (denmiş gibi, kaybettiklerini anlarlar).

14. (Kurtulamayacaklarını anlayınca onlar da:) “Yazıklar olsun bize! Biz gerçekten kendimize zulmetmişiz” dediler.

15. Biz onları biçilmiş ot ve bir yığın kül haline getirinceye kadar haykırma ları devam etti.

16. Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasın dakileri oyun olsun diye yaratmadık.
[bk. 38/27; 53/31]

17. Eğelenme dileseydik, bunu yapa cak olsaydık, şanımıza uygun şekilde yapardık; ama yapmayız.
[bk. 30/8; 38/27; 44/38-39]

18. Bilakis biz, hakkı bâtılın tepesine bindiririz de o, bâtılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtıl yok olup gitmiş tir. (Allah'a) yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!
[bk. 17/81]

19. Göklerde ve yerde ne varsa O'nun dur. Katında olanlar (melekler) O'na kulluk etmekten çekinmezler ve usan mazlar.

20. Gece ve gündüz, bıkmadan tes bih ederler. **[bk. 4/172]**

21. Yoksa (o müşrikler), yeryüzünde bir takım tanrılar edindiler de, (ölüleri) onlar mı diriltecekler?

22. Eğer yerde ve gökte Allah'tan baş ka tanrılar bulunsaydı, yer ve gök, (bunlarınniza mı)kesinlikle bozulup git mişti.Demek ki Arş'ın Rabbi olan Al lah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir. [bk. 23/91]

23. O, yaptığından sorumlu değildir, onlar ise sorumlu tutulacaklardır.
[bk. 15/92-93; 23/88]

24. Yoksa onun yanısıra ilâhlar mı edindiler? De ki: “Haydi getirin delilini zi! İşte benimle beraber olanların kita bı ve işte benden öncekilerin kitabı (Hiçbirinde birden fazla ilâh olduğuna dair hiçbir delil yok). Hayır, onların ço ğu gerçeğin ne olduğunu bilmeksizin ona sırt çevirirler.

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوح۪ٓي اِلَيْهِ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ
اِلَّٓا اَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ
عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِه۪ يَعْمَلُونَ
﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ اِلَّا لِمَنِ
ارْتَضٰى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِه۪ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ اِنّ۪ٓي
اِلٰهٌ مِنْ دُونِه۪ فَذٰلِكَ نَجْز۪يهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِم۪ينَ
﴿٢٩﴾ اَوَلَمْ يَرَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَٓاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَم۪يدَ بِهِمْ
وَجَعَلْنَا ف۪يهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا
السَّمَٓاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ اٰيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾
وَهُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ
اَفَائِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَاِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

25. Senden önce gönderdiğimiz Resullere: "Ben den başka ilah yoktur, Bana kulluk edin"diye vah yetmişizdir. [bk. 16/36, 43-45]

26. "Rahman çocuk edindi" dediler. Haşa; hayır; (melekler) şerefli kılınmış kullardır. [krş. 16/57]

27. (Melekler,)Allah'tan önce söz söyleyemezler; ancak O'nun emri üzerine iş işlerler.

28. Allah, onların yaptıklarını ve yapmakta ol duklarını bilir. Onlar Allah'ın hoşnut olduğu kimseden başkasına şefaat edemezler; O'nun korkusundan titrerler.

(mekke müşriklerine cevaben ,dünyada meleklerden medet isteyen lere hiç bir şey yapamazlar , Ancak Allahın emriyle hareket ederler. Zaten müşrikler meleklerden medet istedikleri için müşrik oldular . Ancak Onun emri ile savaşta müminlere yardıma geldiler

29. Bunlar içinde (meleklerden) kim "Ben, Allah'ın yanısıra tanrıyım" derse, işte onu cehennemle ceza landırırız. Zulmedenlerin cezasını böyle veririz.

30. O küfre sapanlar görmediler mi ki gökler ve yer bitişik idi, biz onları ayırdık. Her canlı şeyi sudan oluştur duk. Hâlâ iman etmeyecekler mi?

31. Yeryüzüne, insanlar sarsılmasın diye sabit dağlar yerleştirdik; rahat gidebilsinler diye aralarında geniş yol lar varettik. [bk. 16/15-16; 79/32]

32. Göğü karışıklıktan korunmuş bir tavan kıldık; oysa onlar bundaki delil lerden yüz çeviriyorlar.
[bk. 12/105; 50/6; 51/47; 91/5]

33. Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Herbiri bir yörüngede yürür.

34. (Resülüm) Biz, senden önce de hiçbir beşere ebedîlik vermedik. Şim di sen ölürsen, sanki onlar ebedî mi kalacaklar?
[krş. 55/26]

35. Her can ölümü tadacaktır; ne var ki, (sizin yaptığınız) iyi ve kötü (şey lerle) imtihan ediyoruz; ve sonun da hepiniz Bize döneceksiniz.

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذٖينَ كَفَرُوٓا اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًاۜ اَهٰذَا
الَّذٖى يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ
كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍۜ سَاُو۬رٖيكُمْ
اٰيَاتٖى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا حٖينَ
لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتٖيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
يَسْتَطٖيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذٖينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مِنَ الرَّحْمٰنِۜ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾
اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَاۜ لَا يَسْتَطٖيعُونَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا
هٰؤُ۬لَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۜ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا
نَأْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۜ اَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

36. (Resülüm) İnkarcılar seni gördükleri zaman, şüphesiz, seni alaya almaktan başka bir şey yapmazlar. "Sizin ilahlarınızı diline dolayan bu mudur?" derler ve Rahman'ın Kitabını işte onlar inkar ederler. **[bk. 25/41-42]**

37. İnsan sanki aceleci olarak yaratılmıştır . Size ayetlerimi göstereceğim, bunu Benden acele istemeyin. .

Arapcada Sanki istiarei temsiliyedir.Bakara 7. Ayet notuna bakınız.

38. "Doğru sözlü iseniz bildirin bu tehdit ne za mandır ?" derler.

39. Bu kafirler , ateşi yüzlerinden ve sırtlarından menedemeyecekleri ve yardımda göremiyecekleri zamanı keşke bilseler.

[bk. 7/41; 14/50; 23/104; 39/16]

40. Şüphesiz o (tehdit edildikleri azap) onlara ansızın gelecek de ken dilerini şaşkınlıktan dondurup bıraka cak. Artık ne onu geri çevirmeye güç leri yetecek, ne de kendilerine göz açtırılacak.

41. Andolsun, senden önce de birçok Elçilerle alay edildi de içlerinden alay edenleri, o alaya aldıkları (azap) kuşa tı verdi.

42. De ki: "Gece ya da gündüz, sizi Rahman'a karşı kim koruyabilir?" Hayır hayır, onlar Rablerini hatırlatan zikrinden (kur'andan) büsbütün yüz çevirmiş kimselerdir!

43. Yoksa kendilerini bize karşı savu nacak ilahları mı var? O ilahlar ken dilerine bile yardım edemezler. Katı mızdan da himaye görmezler.

44. Biz bunları da, atalarını da nimet lerimizden nasiplendirdik. Öyle ki, ömürleri onlara pek uzun göründü. Fakat Bizim gelip de yeryüzünü kenar larından eksiltmekte olduğumuzu on lar görmüyorlar mı? Böyleyken yine onlar mı üstün gelmiş oluyorlar?

21.ENBİYA SURESİ Cüz 17 Sayfa 325

قُلْ اِنَّمَٓا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَٓاءَ اِذَا
مَا يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَاِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَٓاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ
﴿٤٨﴾ اَلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ
﴿٤٩﴾ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَٓا اِبْرٰهٖيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ
لِاَبٖيهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثٖيلُ الَّتٖٓي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا لَهَا عَابِدٖينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ
وَاٰبَٓاؤُكُمْ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ
مِنَ اللَّاعِبٖينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
الَّذٖي فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدٖينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللّٰهِ
لَاَكٖيدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرٖينَ ﴿٥٧﴾

45. De ki: "Ben yalnızca vahye dayanarak sizi uyarıyorum!" Ne var ki, (kalbi) sağır olan kimse ler bu çağrıyı işitmeyecek(ler)dir, (defalarca uya rılsalar da).

46. Rabbinin azabından onlara bir esinti dokun sa: "Vah bize! Doğrusu biz zalimmişiz" derler.

47. Kıyamet günü doğru teraziler kurarız; hiç bir kimse hiçbir haksızlığa uğratılmaz. Hardal tanesi kadar olsa bile yapılanı ortaya koyarız. Hesap gören olarak Biz yeteriz.

[bk. 4/40; 18/49; 31/16]

48. Andolsun ki biz, Mûsâ ve Hârûn'a (hak ile bâtılı ayıran) Furkan'ı ve takvâ sâhibleri için bir ışık ve bir öğüt olan (Tevrât)ı verdik.

49. (O takvâ sahipleri ki) onlar, görmedikleri halde Rablerine candan saygı gösterirler. Yine onlar, kıyamet ten korkan kimselerdir.

50. Bu (Kur'an) da, bizim indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi siz onu inkar mı ediyorsunuz?

51. Biz daha önce de İbrahim'e anla ma ve kavrama yeteneğini bağışla mıştık. Biz onu çok iyi biliyorduk.

[krş. 6/75]

52. (İbrahim), babasına ve kavmine: "Bu tapınıp durduğunuz semboller nedir?" demişti.

53. "Babalarımızı onlara tapar bul duk" demişlerdi.

54. (İbrahim): "Andolsun ki sizler de babalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz" deyince:

55."Sen bize gerçeğimi getirdin yoksa oyun mu oynuyorsun ?" dediler**.**

56. O şöyle dedi: "Hayır; Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki onları O yaratmıştır. Ben de buna şahidlik edenlerdenim."

57. "Allah'a yemin ederimki, siz ayrıl dıktan sonra, putlarınıza bir tuzak kuracağım!"(diye içinden dedi)

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ٥٨
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا اِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ٥٩ قَالُوا
سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ ٦٠ قَالُوا فَأْتُوا
بِهِ عَلٰى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ٦١ قَالُوا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ
هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَا اِبْرٰهِيمُ ٦٢ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هٰذَا
فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ٦٣ فَرَجَعُوا اِلٰى اَنْفُسِهِمْ
فَقَالُوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ٦٤ ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُؤُسِهِمْ
لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ٦٥ قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ ٦٦ اُفٍّ لَكُمْ
وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٧ قَالُوا حَرِّقُوهُ
وَانْصُرُوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ٦٨ قُلْنَا يَا نَارُ
كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرٰهِيمَ ٦٩ وَاَرَادُوا بِهِ
كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ٧٠ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا اِلَى
الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ٧١ وَوَهَبْنَا لَهُ
اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ٧٢

58. (Putların) Hepsini paramparça edip, içlerinden büyüğünü ona başvursunlar diye, sağlam bıraktı.

59. Kavmi: "İlahlarımıza bunu kim yaptı? Doğrusu o zalimlerden biridir" dediler.

60-61. Bazıları: "İbrahim denen bir gencin onları diline doladığını duymuştuk" deyince, dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar."

62. (İbrahim gelince), ona: "Ey İbrahim Bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" dediler.

63. (İbrahim): "Belki onu şu büyükleri yapmıştır, konuşabiliyorlarsa onlara sorun" dedi.

64- (Bir an için)Kendi vicdanlarına danışıp putlararın aslı olan kimselere şöyle seslendiler) : "Muhakkak ki siz, evet siz zâlimlersiniz" dediler.

65. Ama çok geçmeden yine eski düşünce tarzlarına döndüler ve (İbrahim'e:) "Bu (put)ların konuşamadıklarını kendin de pekala biliyorsun!" dediler.

66-67. **İbrahim: "O halde, Allah'ın yanısıra size hiçbir fayda ve zarar veremeyecek olan (putlara / sembol)lere ne diye ibadet edersiniz? Size de, Allah'ın yanısıra taptıklarınıza da yazıklar olsun! Akletmiyor musunuz?" dedi.**

68. Onlar: "Bir şey yapacaksanız, şunu yakın da ilahlarınıza yardım edin" dediler. [bk. 29/24]

69. Biz:"Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve zararsız ol" dedik.

70. Ona tuzak kurmak istediler, fakat Biz onları hüsrana uğrattık.

71. Onu da, Lut'u da, alemler için bereketli kıldığımız yere ulaştırıp kurtardık.

72. İbrahim'e, buna ilaveten İshak ve Yakub'u da verdik, her birini iyi kimseler kıldık. [bk. 2/133; 11/71; 19/49]

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءَ الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ
﴿٧٣﴾ وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَٓائِثَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾
وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ
الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾
وَدَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمٰنَ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ
صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِاَمْرِهِ اِلَى
الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

73. Onları,(pegamberleri) emrimiz altında insan ları doğru yola götüren önderler yaptık; onlara, iyi işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik. Onlar, bize kulluk eden kimselerdi.

74. Ve Lut'a da (doğru ile eğrinin seçiminde) sağlam bir muhakeme yeteneği ve ilim verdik; ve o'nu çirkin davranışlar ortaya koyan bir kavmin elinden kurtardık. (Bu kavmi ise yok ettik, çünkü) gerçekten günaha gömülüp gitmiş kötü bir kavim idiler.

75. Lut'u rahmetimizin içine aldık; doğrusu o iyilerdendi.

[bk. 15/57-76; 29/26]

76. Nuh da daha önceleri Bize yalvar mıştı, onun duasını kabul edip, kendi sini ve ehlini (iman edenleri) büyük sıkıntıdan kurtardık.

[bk. 54/9-10; 71/26-28]

77. Ayetlerimizi yalanlayan kavme karşı ona yardım ettik. Doğrusu onlar kötü bir kavim idi; bu yüzden hepsini suda boğduk . **[krş. 11/40]**

78. Davud ve Süleymanda kavminin koyunlarının yayıldığı bir ekin hakkın da hüküm veriyorlarken, Biz onların hükmüne şahiddik.

79. Ve bu olayda Süleyman'ın dava konusunu (daha derinden) anlama sını sağladık; bununla birlikte, Biz her ikisine de sağlam bir muhakeme gücü ve ilim bahşetmiştik. Bizim sınırsız kudret ve yüceliğimizi anarken, dağı taşı ve kuşları Davud'un çağrısına boyun eğdirdik; ve Biz (dilediğimiz her şeyi) yapabilme kudretine sahibiz.
(krş..34/10 Davudun ilahileri ile kainat konusuna katılı mının ifadesi)

80. Ona, sizi savaşta korumak için zırh yapma sanatını öğrettik, artık şük reder misiniz?

81. Bereketli kıldığımız yere doğru, Süleyman'ın emriyle yürüyen şiddetli rüzgarı, onun emrine verdik. Biz her şeyi bileniz. **[bk. 34/12; 38/36]**

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
ذٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى
رَبَّهُ اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَاٰتَيْنَاهُ اَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ
الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾
وَزَكَرِيَّا اِذْ نَادٰى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى
وَاَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

82. Dalgıçlık yapan ve bundan başka işleri de gören, dik başlı birilerini de onun buyruğu altına verdik. Onların hepsini gözetiyorduk.

(Buradaki şeyatin , baş eymedi ,serkeşlik yaptı ,azdı ,anlamına gelen şatana kökünden türetilmiştir. Onun için dik başlı azgınlar manasını verdik)

83. Eyyub da:"Başıma bir bela geldi,(Sana sığın dım), Sen merhametlilerin merhametlisisin" diye Rabbine nida etmişti.

84. Biz de onun duasını kabul etmiş ve başına gelenleri kaldırmıştık. Katı mızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir hatıra olmak üzere ona tekrar aile sini ve kaybettikleriyle bir mislini daha vermiştik.

Muhammed esed meali: Bunun üzerine, o(nun bu yakarışı)na karşılık verdik ve o'nu çektiği dertten kurtardık; ayrıca, o'na katı mızdan bir rahmet ve Bize kulluk edenlere bir ders olmak üzere, sayılarını bir kat artıra rak yeni bir zürriyyet verdik.

[bk. 38/41-44]

85. İsmail, İdris ve Zülkifl hakkında anlattığımızıda an; onların herbiri sab redenlerdendi.

86. Onları rahmetimizin içine aldık; doğrusu onlar iyilerdendi.

87. Zünnun hakkında söylediğimizi de an. O, öfkelenerek giderken, kendisini sıkıntıya sokmayacağımızı sanmıştı; fakat sonunda karanlıklar içinde: "Sen den başka ilah yoktur, Sen münez zehsin, doğrusu ben haksızlık edenler denim"diye seslenmişti.[bk. 37/ 139-149]

88. Biz de duasını kabul ettik ve kendisini kederden kurtardık. İşte biz mü'minleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriya da: "Rabbim! Beni tek başıma bırakma, Sen varislerin en hayırlısısın" diye nida etmişti.

90. Biz de ona icabet ederek,Yahya' yı bahşetmiş, eşinide doğum yapacak hale getirmiştik. Doğrusu onlar iyi iş lerde yarışıyorlar, korkarak ve umarak Bize yalvarıyorlardı. Bize karşı gönül den saygı duyuyorlardı.

وَالَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِه۪ٓ
اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةًۘ وَاَنَا۬ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْۜ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ۟ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِه۪ۚ
وَاِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَٓا اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ
يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ
﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ
الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا ف۪ي غَفْلَةٍ
مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَۜ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ
كَانَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَاۜ وَكُلٌّ ف۪يهَا خَالِدُونَ
﴿٩٩﴾ لَهُمْ ف۪يهَا زَف۪يرٌ وَهُمْ ف۪يهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓىۙ اُو۬لٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَۙ ﴿١٠١﴾

91. İffet ve namusunu gerektiği gibi koruyan o kadını (Meryem'i) de an ki, biz ona ruhumuzdan üfledik; kendisini de oğlunu da âlemlere açık bir âyet (belirgin bir mu'cize) yaptık, **[bk. 66/12]**

92. İşte bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir (tev hid dini, bütün peygamberlerde tek bir dindir). Ben de (sizin) Rabbinizim. Onun için sadece bana kulluk edin. **[krş. 23/52]**

93. Ama (insanlar) aralarındaki bu birliği param parça ettiler; (hem de) sonunda topluca Bize dönecekler(ini unutarak).

[krş. 23/53]

94. İmanetmiş olarak ameli salih (iyi işler işleyenin) ameli inkar edilmeye cektir. Biz onu yazmaktayız.

95. Yok ettiğimiz kasaba halkının ahi rette ceza görmek üzere Bize dön memesi imkansızdır.

96. Yecuc ve Mecuc'un seddi yıkıldığı zaman her dere ve tepeden boşanır lar. **[bk. 18/94-99]**

(Musa carullah yecüc mecücün fesat çıkaran toplumlar olduğunu söylüyor ve bunların her devirde olabileceyi ni söylüyor)

97. Gerçek vaad (kıyametin kopması) yaklaşır, bir de bakarsın inkâr edenle rin gözleri açılıp donakalmıştır. “Ey vah bizlere! Doğrusu biz bundan gafil dik. Hatta biz zalim kimselermişiz” der ler.

98. Siz ve Allah'ın yanısıra kul olduk larınız, cehennemin yakıtısınız ; oraya gireceksiniz. **(krş. 2/165-167; 4/56)**

99. Eğer bu taptıkları (putlar) gerçek ilâhlar olsaydı, elbette Cehennem'e varmazlardı. Hepsi de orada devamlı kalıcılardır.

100. Orada onlara ah etmek vardır; (orada iyi olan) birşey de işitemezler.

101. Yaptıklarına karşılık katımızdan kendileri için iyi şeyler yazılmış olan lar, işte onlar (cehennemden) uzak tutulanlardır. **[bk. 11/106]**

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ
١٠٢ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمُ
الَّذ۪ي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ١٠٣ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَٓاءَ كَطَيِّ
السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَاْنَٓا اَوَّلَ خَلْقٍ نُع۪يدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا
اِنَّا كُنَّا فَاعِل۪ينَ ١٠٤ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ١٠٥ اِنَّ ف۪ي هٰذَا
لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِد۪ينَ ١٠٦ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَم۪ينَ
١٠٧ قُلْ اِنَّمَا يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ
اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٠٨ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَٓاءٍ
وَاِنْ اَدْر۪ٓي اَقَر۪يبٌ اَمْ بَع۪يدٌ مَا تُوعَدُونَ ١٠٩ اِنَّهُ يَعْلَمُ
الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ١١٠ وَاِنْ اَدْر۪ي لَعَلَّهُ
فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ١١١ قَالَ رَبِّ احْكُمْ
بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ١١٢

102. Onlar (cennet ehli) cehennemin hışıltısını bile duymazlar. Canlarının istediği nimetler için de süresiz kalırlar.

[bk. 10/26; 55/60]

103. En büyük dehşet (kıyâmet dahi) onları üzmez! Ve onları melekler karşılar: 'İşte bu, sizin (dünyada iken) va'd edilmekte olduğunuz gününüzdür!' (derler).

104. Göğü, kitap dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi katımızdan verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz. Doğrusu Biz yaparız.

105. Andolsun ki, Zikirden (Tevrat'tan) sonra Zebur'da da yeryüzüne ancak iyi kullarımın mirasçı olduğunu yazmıştık. **[bk. 24/55]**

106. Doğrusu bu (Kuran'da), kulluk eden kimeselere öğüt vardır.

107. Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik. **[krş. 34/28]**

108. De ki: "Doğrusu ilahınızın tek bir ilah olduğu bana şüphesiz vahyolundu. Artık müslüman (teslim) olacakmısınız?"

109. Eğer yüz çevirirlerse de ki: (Bana emrolunanı) hepinize açıkladım. Artık size vâdolunan şey (kıyamet) yakın mı uzak mı, bilmiyorum.

110. "Doğrusu O, açığa vurulan sözü de bilir, gizlediklerinizi de bilir."

111. "Bilmem belki de o (azâbın ertelenmesi) sizi denemek ve bir süreye kadar yaşatmak içindir"

112. (Allâh'ın Resulü) Dedi: "Rabbim (aramızda) hak ile hükmet, Rabbimiz çok merhamet edendir. Sizin nitelendirdiğinize (iftirâlarınıza) karşı O'nun yardımına sığınılır (O, bizi her tehlikeden korur)!"

(Fatihada ki gibi, bu ayette de İSTİANE fiili ile manevi yardım geçmektedir. Bu tür yardım sadece Allah'tan istenir) .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظ۪يمٌ
١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّٓا اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى
وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَد۪يدٌ ٢ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ
مَر۪يدٍۙ ٣ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْد۪يهِ
اِلٰى عَذَابِ السَّع۪يرِ ٤ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ ف۪ي
رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ
لِنُبَيِّنَ لَكُمْۜ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْۚ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ
مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ٥

22.HAC SURESİ

Sûre 78 (yetmişsekiz) âyettir. Müfessirlerin çoğunluğuna göre 19. âyetten itibaren 6 âyet Medine'de, diğerleri Mekke'de nâzil olmuştur.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ey İnsanlar! Rabbinize karşı sorumluluk bilinciyle yaşayın. Şüphe yok ki, (kıyamet) saatinin sarsıntısı korkunç bir şeydir!
[bk. 56/4-5; 69/14-15; 99/1-2]

2. O (saate yani kıyamete) ulaştığınız Gün, emziren her kadın emzirdiği çocuğu unutur gider; her gebe kadın (vaktinden önce) yükünü bırakır; ve insanlar sarhoş olmadıkları halde sana sarhoşlarmış gibi gözükürler; ama yine de, Allah'ın azabı(nı gördükleri zaman duyacakları dehşet çok daha) zorlu olacaktır.

3. Hal böyleyken, yine de, nice insan, herhangi bir bilgiye sahip olmaksızın Allah hakkında tartışmakta ve (bu yolda,) baş kaldıran her türlü şeytani gücün peşine takılmaktadır;

4. O (şeytan) hakkında şöyle yazılmıştır: "Her kim onu dost edinirse, mutlaka o kimseyi saptırır ve onu cehennem azabına sürükler."

5. Ey insanlar ! Öldükten sonra tekrar dirilmekten şüphede iseniz bilin ki, ne olduğunuzu size açıklamak için, Biz sizi topraktan sonra nutfeden,sonra pıhtılaşmış kandan, sonra da yapısı belli belirsiz bir çiğnem etten yaratmışızdır. Belli bir süreye kadar rahimlerde kudretimizle tutarız ; sonra sizi çocuk olarak çıkartırız, böylece yetişip erginlik çağına varırsınız. Kiminiz öldürülür, kiminiz de ömrünün en düşkün zamanına ulaştırılır ki, bilirken bir şey bilmez olur. Yeryüzünü görürsün ki kupkurudur; fakat Biz ona su indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır, her güzel bitkiden çift çift yetiştirir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَد۪يرٌ ﴿٦﴾ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ ف۪يهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ
فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُن۪يرٍ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِه۪ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذ۪يقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَر۪يقِ
﴿٩﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿١٠﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَاَنَّ
بِه۪ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِه۪ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَع۪يدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ
اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِه۪ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَش۪يرُ ﴿١٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُر۪يدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَنْ
يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَاءِ
ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغ۪يظُ ﴿١٥﴾

6- Bütün bunlar böyle cereyan etmektedir. Çün kü Allah hakkın, gerçeğin ta kendisidir ve çünkü ölüleri dirilten de O'dur. Her şeye hakkıyla kadir olan da O'dur.

7. Ve (bil ki, ey insanoğlu,) Son Saat, şüphe götürmez bir biçimde gelip çatacaktır ve Allah mezarlarda yatan herkesi kaldıracaktır.

[krş. 36/78-80]

8-9. İnsanlardan öylesi de vardır ki, bir ilmi, bir yol göstericisi, aydınlatıcı bir kitabı olmadığı hâlde kibirlenerek insanları Allah'ın yolundan saptırmak için, Allah hakkında tartışmaya kalkar. Ona dünyada bir rezillik vardır. Ona kıyamet gününde de yakıcı azabını tattıracağız.

10. (Ona), "İşte bu kendi ellerinin ön ceden işledikleri yüzündendir. Allah, kesinlikle kullara zulmedici değildir" (denir.)

11. Ve insanlardan kimi de vardır ki, Allah'a (imanla küfrün) sınırında kulluk eder; öyle ki, başına bir iyilik gelse, O'ndan hoşnut olur; ama başı na sınayıcı bir güçlük gelse hemen bütünüyle yüz çevirir, ve böylece dün yayı da, ahireti de kaybeder; zaten, hiçbir şeyle kıyaslanamayan kayıp da gerçekte budur!

12. Allah,ın yanısıra kendisine fay da da zarar da veremeyenlere yal varır. İşte derin sapıklık budur.

13. Kendisine zararı faydasından daha yakın olan insanlardan medet umar (gayıpdan dua edip) yalvarır. Yalvardığı. O ne berbat efendi ve o, ne kötü yoldaştır!

14. Doğrusu Allah, inananları ve yarar lı işler işleyenleri, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Allah, şüphe siz, istediğini yapar.

15. Her kim Allahın kendisine dünya ve ahirette asla (doğrudan) yardım etmeyeceyini düşünüyorsa bir sebe be tutunup göğe uzanıversin ve (Allahın yanısıra yalvardıklarıyla ilişki yi) kessin daha sonra görsün bu tedbiri kendisini öfkelendiren şeyin kökünü kazıyacak mı (kazımıyacak mı)

(sebep hurma ağacına çıkmak için hurmanın tepesine bağlanarak aşağı sarkıtılan ipe denir .Ayet Allaha ulaş mada doğru vesilenin dua olduğu imasını içerir)

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ
١٦ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارٰى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ اَشْرَكُوا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ١٧ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ
النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا
لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ١٨ هٰذَانِ خَصْمَانِ
اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ
نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ ١٩ يُصْهَرُ بِهِ مَا
فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ٢٠ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ٢١ كُلَّمَا
اَرَادُوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ ٢٢ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٢٣

16. İşte böylece ayetleri açıklayarak indirdik. Allah , iyiliği tercih edip gayret gösteren kimseyi doğru yola yönlendirir.

17. Dosdoğru imân edenler, Yahudîler, Sâbiîler, Hıristiyanlar, Mecûsîler ve Allah'a ortak koşan (putperestler) var ya Allah şüphesiz ki Kıyamet günü bunların arasında (haklıyı, haksızı) ayırıp hükmedecektir. Çünkü gerçekten Allah her şeye şâhiddir.

[bk. 2/62; 3/113-114]

18. Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanların ve insanların birçoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun? İnsanların birçoğu da azabı hak etmiştir. Allah'ın alçaltılmış saydığı kimseyi yükseltebilecek yoktur. Doğrusu Allah ne yaparsa düzenine uygun (sünnetul-laha göre) yapar .

[bk. 17/44]

19-22. Bunlar Rableri konusunda çekişen iki gruptur(mümin ve kafirler). İşte o küfre sapanlar, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. Onunla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir. Ayrıca onlar için demirden kamçılar (topuzlar) hazırlanmıştır. Her ne zaman ıstıraptan dolayı cehennemden çıkmak isteseler, oraya geri döndürülürler ve onlara: “Tadın yangın azabını” denilir.

23. Doğrusu Allah, inanıp yararlı iş işleyenleri, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Orada altın bilezikler ve inciler takınırlar. Oradaki elbiseleri de ipektendir.

وَهُدُٓوا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُٓوا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمٖيدِ
٢٤ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذٖى جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَٓاءًۨ الْعَاكِفُ
فٖيهِ وَالْبَادِۜ وَمَنْ يُرِدْ فٖيهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ
عَذَابٍ اَلٖيمٍ ٢٥ وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهٖيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
اَنْ لَا تُشْرِكْ بٖى شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّٓائِفٖينَ وَالْقَٓائِمٖينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ٢٦ وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتٖينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمٖيقٍ
٢٧ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فٖى
اَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهٖيمَةِ الْاَنْعَامِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَٓائِسَ الْفَقٖيرَ ٢٨ ثُمَّ لْيَقْضُوا
تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتٖيقِ
٢٩ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ
رَبِّهٖ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ٣٠

24. Onlar (iman edenler dünyada) sözün en iyisine, en tutarlısına yönelmek (arzusunu gös ter)diler ve bundan dolayı O bütün övgülere layık olan'a götüren yola yöneltildiler.

25. Bilin ki, hakkı inkara şartlanmış olanlara, (başkalarını) Allah'ın yolundan çevirmeye, (keza) hem orada yaşayan, hem de dışarıdan gelen bütün insanlar için tayin ettiğimiz Mescid-i Haram'dan (alıkoymaya) çalışanlara ve (bile bile) haksızlık yaparak oranın saygınlığına gölge düşürmeye kalkışanlara (öte dünyada) çok can yakıcı bir azap tattıracağız.

26- Hani İbrahim'e Beytullah'ın yerini göstermiş ve kendisine şöyle demiş tik: “Bana hiç bir şeyi ortak koşma! Tavaf edenler, kıyam edenler, rükûa ve secdeye varanlar için evimi tertemiz tut!”

27. İnsanlar içinde haccı ilân et; yaya olarak veya uzak yollardan gelen yor gun develer üzerinde sana gelsinler.

28. Gelsinler de çeşitli yararlarını gözleri ile görsünler ve Allah'ın kendi lerine rızık olarak verdiği hayvanları belirli (hac) günlerinde(ceza keffareti ve adaklar veya hediye edilmişleri keserken) üzerlerine O'nun adını ansınlar. Bu hayvanların etinden hem kendiniz yiyiniz, hem de sıkıntı içinde bulunan yoksullara yediriniz.

[krş. 3/96-97]

29. 'Sonra (ihramdan çıkarken vücud larındaki) kirlerini gidersinler, adak larını yerine getirsinler ve Beyt-i Atîk'ı (Kâ'be'yi) tavâf etsinler!' (Yani arafat tan sonra farz tavafı yapsınlar).

30. Bütün bunlar (Allah tarafından ön görülmüştür;) dolayısıyla, kişi eğer Allah'ın (bu) yasaklayıcı emirlerini say gıyla gözetirse, bu Rabbinin katında kendi iyiliğine sonuç verecektir. (Hac bittikten sonra yasak oldukları) size bildirilenlerin dışında, bütün hayvanlar size helal kılınmıştır (av hayvanları dahil). Öyleyse artık, (Allah'ın yasakla mış bulunduğu her şeyden, ve en çok da) inanç ve uygulama olarak puta taparlığın her türlü bayağılığından uzak durun; asılsız her türlü sözden kaçının,

[bk. 5/3, 90; 6/145; 16/115]

حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكٖينَ بِهٖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ
مِنَ السَّمَٓاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوٖي بِهِ الرّٖيحُ فٖي مَكَانٍ
سَحٖيقٍ ٣١ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَٓائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
الْقُلُوبِ ٣٢ لَكُمْ فٖيهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَٓا اِلَى
الْبَيْتِ الْعَتٖيقِ ٣٣ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهٖيمَةِ الْاَنْعَامِ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ
وَاحِدٌ فَلَهُٓ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتٖينَ ٣٤ اَلَّذٖينَ اِذَا ذُكِرَ
اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرٖينَ عَلٰى مَٓا اَصَابَهُمْ وَالْمُقٖيمِي
الصَّلٰوةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ٣٥ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ
مِنْ شَعَٓائِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فٖيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَٓافَّ
فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ
كَذٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٣٦ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ
لُحُومُهَا وَلَا دِمَٓاؤُهَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا
لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنٖينَ ٣٧ اِنَّ اللّٰهَ
يُدَافِعُ عَنِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ٣٨

31. Hiçbir şeyi O'na ortak koşmadan Allah'a yönelen kimseler olun. Kim Allah'a ortak koşarsa sanki gökten yere düşmüş de kuşlara yem olmuş ya da rüzgâr tarafından sürüklenerek ıssız bir köşeye atılmış gibi olur. [bk. 6/71]

32. İşte bu (akılda tutulmalıdır,) Allah tarafından konulan simgeleri (kuralları) saygıyla gözeten kimse (bilsin ki,) bu (simgeler gerçek anlamını inananların) kalpler(in)de Allah'a karşı taşıdıkları sorumluluk bilincinde bulmaktadırlar.

33. Bu (simgeleri gözetmekte gösterilen bilinç ve duyarlığın) size (O'nun tarafından) belirlenmiş bir süreye kadar yararları olacaktır; sonra bunda güdülen amacın ve varılan sonucun (tevhid inancını simgeleyen) En Eski Mescid (olduğunu anlayacaksınız).

[bk. 48/25]

34. Her ümmete ibadet şekillerini bildirdik. Kendilerine rızık olarak verdiğimiz (çiftlik) hayvanlarını (hacc esnasında ceza keffareti veya adak olarak kesme anında) üzerlerine Allah'ın ismini anın. İlahınız tek bir İlahtır. Şu hâlde yalnız O'na teslim olun. (Resulüm!) Alçak gönüllü itaatkarları müjdele!

35. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah'tan söz edildiğinde yürekleri ürperir. Başlarına gelene sabrederler, namazı gözetirler ve kendilerine verdiğimiz rızıktan yardım için harcarlar.

36. Büyük baş hayvanlarıda sizin için Allah'ın işaretlerinden kıldık ki bunda sizin için (nice) yararlar vardır. Öyleyse sıraya dizildiklerinde onların (hacc esnasında hediye edilmiş hayvanları kesme anında) üzerinde Allahın ismini anın; ve cansız olarak yere serildiklerinde onların etinden kendiniz de yiyin; kendi nasibiyle yetinip istemeyen kimseyi de, istemek zorun da kalan kimseyi de (onunla) doyurun. Biz işte bu amaçla onları sizin yararınıza sunuyoruz ki şükredesiniz.

37. Bu hayvanların ne etleri ve ne de kanları Allah'a ulaşacaktır. Allah'a ulaşacak olan şey, sadece gönlünüzdeki Allah saygısıdır, takvadır. Size doğru yolu gösterdiğinden, Allah'ı yüceltmeniz için onları böylece sizin buyruğunuza vermiştir. (Ey Rasûlüm), ihlâsla güzel iş yapanlara (cenneti) müjdele.

38. Allah şüphesiz inananları savunur, çünkü hainleri ve nankörleri hiç sevmez.

اُذِنَ لِلَّذ۪ينَ يُقَاتَلُونَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُواۜ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَد۪يرٌۙ
﴿٣٩﴾ اَلَّذ۪ينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّٓا اَنْ يَقُولُوا
رَبُّنَا اللّٰهُۜ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ ف۪يهَا اسْمُ اللّٰهِ
كَث۪يرًاۜ وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُۜ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَز۪يزٌ
﴿٤٠﴾ اَلَّذ۪ينَ اِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِۜ وَلِلّٰهِ
عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٤١﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُۙ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ اِبْرٰه۪يمَ وَقَوْمُ لُوطٍۙ
﴿٤٣﴾ وَاَصْحَابُ مَدْيَنَۚ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكَافِر۪ينَ
ثُمَّ اَخَذْتُهُمْۚ فَكَيْفَ كَانَ نَك۪يرِ ﴿٤٤﴾ فَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَش۪يدٍ ﴿٤٥﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَتَكُونَ
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَٓا اَوْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَاۚ فَاِنَّهَا
لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّت۪ي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

39. Haksızlığa uğratılarak kendilerine savaş açı lan kimselerin karşı koyup savaşmasına izin veril miştir. Allah onlara yardım etmeğe elbette Kadir' dir.

3/142; 9/5, 14-16; 15/94; 16/125; 22/39; 47/31]

40. O (mü'min) kimseler, yalnızca: “Rabbimiz Allah'tır” demelerinden dolayı, haksız yere yurt larından sürgün edildiler. Eğer Allah'ın, insanla rın bir kısmıyla bir kısmını defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, hav ralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescitler muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere elbette yardım edecek tir. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür.
[bk. 1/4; 3/104; 9/31 ve açıklaması; 41/30; 46/13; 47/7]

41. (O yardıma layık olanlar ki,) kendi lerini yeryüzünde egemen kılsak (da hi) namaza devam ederler, arınmak için verilmesi gerekeni verirler, yapıl ması iyi ve doğru olanı emreder, yanlış ve kötü olanı yasaklarlar; ama yine de, olup biten her şeyin sonucu Allah'a kalmıştır.

42-44. (Ey Muhammed!) Eğer seni yalanlıyorlarsa bil ki, onlardan önce Nuh, Ad ve Semûd kavimleri, İbrahim kavmi, Lût kavmi ve (Şuayip'in kavmi olan) Medyen halkı da (peygamberleri ni) yalanlamışlardı. Musa da yalanlan mıştı. İşte ben o inkârcılara süre tanı dım ve sonra onları yakaladım. Bak bakalım beni inkâr etmek(inadına hak ka karşı direnmek) nasıl oluyormuş!

45. (Halkı) zalim olan nice şehirleri yok ettik. Öyle ki yapılarının duvarları, yere inen tavan yıkıntılarının üzerine çökmüştür. Nice kuyularla yüksek sa raylar (sahipsiz) bomboş kalmıştır.

[bk. 17/17; 21/11]

46. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun? (Dolaştılar, ama ibret almadılar). Çünkü gerçekte gözler değil, göğüslerdeki kalpler (anlayış ve düşünceleri) kör olur.
(göğüstekinin körleşmesi ferasetin olmamasıdır.)

[bk. 20/128; 32/26]

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ
قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَٓا اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾
فَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
﴿٥٠﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِيٓ اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ
اِلَّٓا اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِيٓ اُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾
لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ
لَهُ قُلُوبُهُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتّٰى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

47. (Resûlüm!) Senden, başlarına acele azap getirmeni isitiyorlar. Allah sözünden asla cayma yacaktır. Rabbinin katında bir gün, saydıklarınız dan bin yıl gibidir. **[krş. 32/5]**

48. Nice kentlerin halkına, zalim oldukları halde (onlara iman etmeleri için) mühlet verdim ve sonra onları kıskıvrak yakaladım. (Herkes bilsin ki) Son dönüş ancak Banadır.

49. "Ey İnsanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım" de.

50. İman edip dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyanlar için bir bağışlanma ve güzel bir nimet (cennet) vardır.

51. Âyetlerimizi geçersiz kılmak için çaba göste renler var ya, işte onlar cehennemliklerdir.

52. Senden önce hiçbir resûl ve nebî göndermedik ki, bir şey temenni ettiği zaman (arzuladığı zaman), şeytan onun bu temennisine dair vesvese vermiş olmasın. Ama Allah, şeytanın vesvesesini giderir. Sonra Allah, âyet lerini sağlamlaştırır. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

53- **Kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimselere şeytan vesveseler atar. Allah bunları da imti handan geçiriyor. Hiç şüphesiz zalim ler, derin bir ayrılık içindedirler.**

54. Bir de, kendilerine ilim verilenler, onun (Kur'an'ın) hakikaten Rabbin tarafından gelmiş bir gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar, bu sayede kalpleri huzur ve tatmine kavuşsun. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri, kesinlikle dosdoğru bir yola yöneltir.

55. İnkâr edenler ise (fikirlerinden vaz geçmezlerse) ansızın o sâ'at (kıyâmet veya ölüm) kendilerine gelinceye ya hut o kısır (hayırsız) günün azâbı ken dilerine gelinceye kadar o (Kur'â)n dan yana, kuşku içinde olacaklardır.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٥٦
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُهِينٌ ٥٧ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
ثُمَّ قُتِلُٓوا اَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَاِنَّ
اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٥٨ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ٥٩ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ
اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٦٠ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي
النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
٦١ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٦٢ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ٦٣ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٦٤

56. İşte o gün hükümranlık Allah'ındır. O aralarında hükmeder. İnanıp yararlı iş işleyenler nimet cennetlerindedirler. [bk. 25/26; 82/19]

57. Ama inkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar için de aşağılayıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edenlere, sonra öldürülen veya ölenlere Allah, elbette onlara güzel bir rızık verecektir. Rızık verenlerin en hayırlısı yalnız Allah'tır. [bk. 4/100]

59. Hiç şübhesiz onları hoşnûd olacakları girilecek bir yere (Cennetine) koyacaktır. Muhakkak ki Allah, elbette Alîm (herşeyi bilen)dir, Halîm (azabda acele etmeyen)dir.

60. (Allah'ın sünneti) budur. Kim kendine haksızlık yapanlara gördüğü haksızlık kadar karşılık verdikten sonra (tekrar) saldırıya uğrarsa, Allah ona elbette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah çok affedendir, çok bağışlayandır.

61. Bu böyledir, çünkü Allah (öylesine sınırsız kudret Sahibidir ki,) gündüzü kısaltarak geceyi uzatan, geceyi kısaltarak gündüzü uzatan O'dur; çünkü Allah olup biten her şeyi görücü, işiticidir.

62. İşte bu, Allah hakkın, gerçeğin ta kendisidir. O'nun yanısıra da başkalarına yalvarıp (medet ummak) batılın ta kendisidir. Allah, yücedir, büyüktür. [bk. 4/139; 10/65; 31/30]

63. Allah'ın gökten su indirmesiyle yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmüyor musun? Allah, çok lütufkârdır, her şeyden haberdardır. [krş. 10/ 61; 27/25; 31/16]

64. Göklerde ve yerde var olan her şey O'na aittir. Şüphesiz Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ٦٥ وَهُوَ الَّذِي
أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ
٦٦ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ٦٧
وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ٦٨ اللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٦٩ أَلَمْ
تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذٰلِكَ فِي
كِتَابٍ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ٧٠ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ٧١ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمْ
النَّارُ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٧٢

65. Yeryüzünde var olan her şeyi ve koyduğu (fiziki) yasalara uyarak denizde seyreden gemi leri size boyun eğdirenin Allah olduğunu görmü yor musun? Ve gök cisimlerini, kendi izni(kudre tiyle) yeryüzüne düşmemeleri için, yerlerinde, yörüngelerinde tutanın (O olduğunu görmüyor musun?) Doğrusu Allah insanlara karşı şefkatli ve merhametli olandır. **[bk. 31/29; 45/13]**

66. Size hayat bahşeden, sonra öldürecek sonra yine diriltecek olan O'dur. İnsan gerçekten pek nankördür. **[bk. 2/28; 40/11; 45/26]**

67. Biz, her ümmete, uygulamakta ol dukları ibadet tarzını gösterdik. Öyle ise onlar (ehl-i kitap) bu işte seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine davet et. Zira sen,hakikaten dosdoğru bir yolda sın. **[krş. 2/148; 5/48]**

68. Eğer seninle münakaşa ve mücâ deleye girişirlerse: «Allah yaptığınızı çok iyi bilmektedir» de. [bk. 10/41; 46/8]

69. Allah kıyamet gününde, ihtilâf et mekte olduğunuz konulara dair ara nızda hüküm verecektir.[bk. 32/25; 60/3]

70. Allah'ın göklerde ve yerde olup biten her şeyi, (bütün detaylarıyla) bildiğini bilmiyor musun? Kuşkusuz bunların hepsi bir kitapta (Levh-i Mah fuz'da) kayıtlıdır. Bütün bunlar gerçek ten Allah için çok kolaydır.

71. Onlar Allah'ın yanısıra da, (Allah' ın) onlar hakkında hiçbir delil indir mediği ve kendilerinin dahi hakkında bilgi sahibi olmadıkları şeylere kulluk yapıyorlar. (Bu şekilde başka varlık lara ilahlık yakıştıran) zalimler kendile rine asla yardımcı bulamayacaklardır.

72. Kendilerine ayetlerimiz apaçık (an laşılır bir şekilde) okunduğu zaman, o inkârcıların yüzlerindeki hoşnutsuzlu ğu görürsün. Neredeyse, ayetlerimizi kendilerine okuyanlara hışımla saldıra caklar. De ki: “Şimdi size bu öfkeniz den daha kötüsünü haber vereyim mi? Cehennem ateşi! Allah onu inkâr cılar için hazırladığını bildirmiştir. Ora sı ne kötü bir varış yeridir!”

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُۜ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُۜ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُۜ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ
﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزٖيزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ
يَصْطَفٖي مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ
بَصٖيرٌۚ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا
فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖۜ هُوَ اجْتَبٰيكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ
فِي الدّٖينِ مِنْ حَرَجٍۜ مِلَّةَ اَبٖيكُمْ اِبْرٰهٖيمَۜ هُوَ سَمّٰيكُمُ
الْمُسْلِمٖينَ مِنْ قَبْلُ وَفٖي هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهٖيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِۚ فَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰيكُمْۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصٖيرُ ﴿٧٨﴾

73. Ey insanlar! Size bir örnek verildi. Şimdi onu iyi dinleyin: Sizin Allah'ın yanısıra yalvardıkları nız güç birliği yapsalar bir sinek dahi yaratamaz lar. Eğer sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan geri alamazlar. (Çünkü) isteyen de âciz, (kendisinden) istenen de.

74. Onlar Allah'ın (gücünü) gereği gibi kavrayıp değerlendiremediler. Muhakkak ki Allah, her şeyi hükmü altında tutan en yüce iktidar sahibidir.

75. Allah, meleklerden de elçiler se çer, insanlardan da. Şüphesiz Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

76. (Allah), onların elleri arasındakileri (onların gözleri önünde olanları da) ve arkalarında olanı (onlardan gizli tutulanları da) bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür. **[bk. 72/28]**

77. Ey İnananlar! Rüku edin, secdeye varın, Rabbiniz'e kulluk edin, iyilik yapın ki saadete erişesiniz.

78. Allah uğrunda gereği gibi cihad edin. O, (İmanınızdan dolayı) sizi seç ti ve din konusunda da üzerinize hiç bir güçlük yüklemedi.Babanız İbrahim' in dinine uyun. Allah sizi hem daha önce(ki kitaplarda) hem de bu (Kur' an')da Müslüman diye isimlendirdi. Peygamber size şahit olsun, siz de insanlığa şahit olun diye. Öyleyse na mazı kılın. Zekatı verin, Allah'a sımsı kı bağlanın. Sizin mevlânız O'dur. O, ne güzel mevlâ ve ne güzel yardımcı dır !.. **[krş. 3/103]**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (١) اَلَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
(٢) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (٣) وَالَّذِينَ هُمْ
لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ (٤) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
(٥) اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ (٦) فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَٓاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (٧)
وَالَّذِينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (٨) وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى
صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (٩) اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (١٠) اَلَّذِينَ
يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (١١) وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (١٢) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ
مَكِينٍ (١٣) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً
فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ
خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (١٤) ثُمَّ اِنَّكُمْ
بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ (١٥) ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ (١٦) وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَٓائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ (١٧)

23.MUMİNUN SURESİ Cüz 18

118 (yüzonsekiz) âyet olup Mekke'de nâzil olmuştur. Özellikle ilk âyetlerinde kurtuluşa eren müminlerin ibadetlerinden, ahlâki yaşayış larından ve nâil olacakları uhrevî nimetlerden bahsedildiği için sûre "el-Mü'minûn" adını almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Müminler saadete ermişlerdir.
2. Onlar namazda huşu içindedirler. [bk. 4/43]

3. Onlar kötü ve çirkin şeylerden yüz çevirirler. [bk. 25/72]
4. Onlar zekatlarını verirler.

5-6. Onlar, eşleri yani sahip oldukları dışında, mahrem yerlerini herkesten korurlar.(Bunlarla olan ilişkilerinden dolayı) ayıplanmaları sözkonu su değildir. [bk. 4/24]

7. Ama kim de bunun ötesine geçmek isterse, işte onlar haddi aşanlardır.

8. Onlar emanetlerini ve sözlerini yeri ne getirirler.

9. Namazlarına riayet ederler.(Veya Onlar Allah'a karşı esas duruşlarını korurlar.)

10-11. İşte onlar, temelli kalacakları Firdevs cennetine varis olanlardır. [bk. 70/22-35]

12. Andolsun ki, insanı süzme çamur dan yarattık.

13. Sonra onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik.

14. Sonra nutfeyi alaka (aşılanmış yumurta) yaptık. Peşinden, alakayı, bir parçacık et haline soktuk; bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevir dik; bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratışla insan haline getirdik. yaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir. **[bk. 3/6; 22/5]**

15. Sizler, bütün bunlardan sonra ölür sünüz.

16. Şüphesiz kıyamet günü tekrar diril tilirsiniz.

17. Gerçekten biz sizin üzerinizde yedi yol (yörünge) yarattık ve şüphe siz, biz yarattığımız âlemden hiçbir şekilde habersiz değiliz. **[bk. 2/29; 17/44; 65/12; 71/15]**

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنَّاهُ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّا عَلٰى
ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ١٨ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ
وَاَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ١٩ وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَٓاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْاٰكِلِينَ ٢٠
وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ
فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ٢١ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ٢٢ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٣ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ
عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِٓي اٰبَٓائِنَا
الْاَوَّلِينَ ٢٤ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتّٰى حِينٍ
٢٥ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٦ فَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ اَنِ
اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ
فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٢٧

18. Biz, gökten belli bir ölçüde su indirdik de (faydalanmanız için) onu yeryüzünde tuttuk. Bizim onu tamamen gidermeye de elbette gücü müz yeter.

19-20. Onunla, içinde, yediğiniz birçok meyvalar bulunan hurmalık ve üzüm bağları, Türi Sina'da yetişen,yiyenlere,yağ ve katık veren zeytin ağacı nı var ettik.

[bk. 16/11; 36/34-35]

21. Hayvanlarda size ders vardır; on lardan çıkan sütten size içiririz; onlar da daha birçok menfaatiniz vardır. Onlardan yersiniz. [bk. 16/66]

22. Hem onların ve hem de gemilerin üzerinde taşınırsınız.
[bk. 16/7; 40/79-81; 43/12-14]

23. Andolsun ki Nuh'u kavmine gön derdik; onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; O'ndan başka ilahınız yoktur; sakınmazmısınız?" dedi.

24- Kavminin inkarcı ileri gelenleri:" Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Sizden üstün olmak isti yor. Allah elçi gönderecek olsaydı melekler indirirdi. İlk atalarımızdan beri böyle birşey işitmedik.
[bk. 6/9; 17/90-95; 25/7]

25. Bu adamda nedense biraz delilik var, bir süreye kadar onu gözetleyin" dediler.

26. Nuh: "Rabbim! Beni yalanlamaları na karşılık bana yardım et" dedi.

27. Bunun üzerine ona şöyle vahyet tik: "Gözetimimiz altında, sana bildir diğimiz gibi gemiyi yap; emrimiz gelip tandırdan sular kaynayınca her cins ten (evcil hayvanı) birer çifti ve aleyhi ne hüküm verilmiş olanın dışında kalan çoluk çocuğunu alıp gemiye bindir. Haksızlık yapanlar için Bana baş vurma, çünkü onlar suda boğula caklardır."

[bk. 11/40; 26/119; 54/11-14]

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي
نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْن۪ي مُنْزَلاً مُبَارَكاً
وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا لَمُبْتَل۪ينَ ﴿٣٠﴾
ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً اٰخَر۪ينَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا ف۪يهِمْ رَسُولاً
مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ
الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۙ مَا هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْۙ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَراً مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ
اِذاً لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَاباً وَعِظَاماً
اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ اِنْ هِيَ
اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوث۪ينَ ﴿٣٧﴾ اِنْ
هُوَ اِلَّا رَجُلٌ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِباً وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَل۪يلٍ لَيُصْبِحُنَّ
نَادِم۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَٓاءً فَبُعْداً
لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوناً اٰخَر۪ينَ ﴿٤٢﴾

28. Ey Nuh! Sen ve beraberindekiler gemiye yerleşince: "Bizi zalim kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun" de.

29. Yine de ki: “Ya Rabbi! Beni güvenli ve kutlu bir yere indir. Çünkü sen konuklayanların/sahip çıkanların en hayırlısısın.”

30. Doğrusu bunlarda dersler vardır. Biz şüphesiz insanları denemekteyiz.

31. Bunların ardından başka nesiller varettik.

32. Onlara aralarından: "Allah"a kulluk edin, O'ndan başka ilahınız yoktur, sakınmaz mısınız?" diyen bir elçi gönderdik.

33. Onun, inkarcı ve ahirete kavuşmayı yalanlayan kavminin ileri gelenleri ki, Biz onlara bu dünya hayatında nimet vermiştik şöyle dediler: "Bu, yediğinizden yiyen, içtiğinizden içen sizin gibi bir insandan başka birşey değildir."

34. "Kendiniz gibi bir insana itaat ederseniz hüsrana uğrayacağınızda hiç şüphe yoktur."

35. "Öldüğünüz, toprak ve kemik yığını olduğunuz zaman tekrar dirilmenizle sizi tehdit mi ediyor?

36. "Oysa tehdit edildiğiniz şey ne kadar, hem de ne kadar uzak!"

37. «Hayat, şu dünya hayatımızdan ibarettir. (Kimimiz) ölürüz, (kimimiz) yaşarız; bir daha diriltilecek de değiliz.»

38. "Bu,sadece Allah'a karşı yalan uyduranın biridir. Biz ona inanmayız."

39. (O peygamber:)"Rabbim! Beni yalancı saymalarına karşılık bana yardım et"dedi.

40. (Allah:) “Yakın zamanda mutlaka pişman olacaklardır!” buyurdu.

41. Derken onları o korkunç ses, kaçınılmaz olarak kıskıvrak yakalayı verdi de kendilerini çör çöp yığını hâline getirdik. Zalimler kavmi, Allah’ın rahmetinden uzak olsun!

42. Ve onların ardından da yine yeni nesiller ortaya çıkardık:

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلَّمَا جَٓاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ
وَاُمَّهُٓ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَٓا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الرُّسُلُ
كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ عَل۪يمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ
هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ ف۪ي
غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِه۪ مِنْ مَالٍ
وَبَن۪ينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ اِنَّ
الَّذ۪ينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِاٰيَاتِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

43. Hiçbir ümmet, kendi süresini ne çabuklaştıra bilir ve ne de geciktirebilir.

44. Sonra birbiri peşinden elçilerimizi gönderdik. Her ümmete Resulleri geldikçe onu yalancı say dılar. Onları birbiri peşinden yok edip hepsini birer efsane yaptık. İnanmayan kavim, (rahmet den) uzak olsun!

45-46. Sonra Mûsâ ve kardeşi Hârûn'u mucize lerimizle ve apaçık bir delille Firavun ve ileri gelenlerine peygamber olarak gönderdik de (onlar) büyüklük tasladılar ve kendilerini büyük görüp böbürlenen bir kavim oldular.

47- «Kavimleri bize ibadet (kölelik) ederken bizim gibi iki beşere mi inanalım?» dediler.

48. Böylece ikisinide yalanladılar ve bu sebeple helâk edilenlerden oldu lar.

49. Andolsun ki Musa'ya, doğru yola girsinler diye Kitap verdik.

50. Meryem oğlunu da, annesini de ayet (mucize) kıldık. Her ikisini de, pınarı bulunan, oturmaya elverişli yük sek bir yere yerleştirdik.

51. Ey Elçiler! Temiz (helâl) şeylerden yiyin ve sâlih amel işleyin! Şübhesiz ki ben, ne yaparsanız hakkıyla bile nim.

52. (Ey insanlar) siz tümünüz tek bir ümmetsiniz; ben de Rabbinizim. Öyle ise benden sakının .

53. Fakat insanlar bu inanç birliğini yıkarak çeşitli gruplara ayrıldılar. Her grup kendi inanç sistemi ile övündü. 21/92-93]

54. (Ey Muhammed!) Sen onları bir zamana kadar, gaflet ve şaşkınlıklarıy la baş başa bırak! [bk. 15/3; 86/17]

55,56. Sanıyorlar mı ki, onlara verdiği miz servet ve oğullar ile kendilerine faydalar sağlamak için can atıyoruz? Hayır, onlar işin farkına varamıyorlar. [bk. 9/55]

57. Rablerine olan saygıdan dolayı kötülükten sakınanlar;

58. Rablerinin âyetlerine inananlar;

59. Rablerine ortak tanımayanlar;

وَالَّذٖينَ يُؤْتُونَ مَٓا اٰتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَۙ
٦٠ اُو۬لٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ٦١ وَلَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ٦٢ بَلْ قُلُوبُهُمْ فٖي غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِنْ
دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ٦٣ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذْنَا مُتْرَفٖيهِمْ بِالْعَذَابِ
اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ٦٤ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ
٦٥ قَدْ كَانَتْ اٰيَاتٖي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَۙ
٦٦ مُسْتَكْبِرٖينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ٦٧ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ
اَمْ جَٓاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ اٰبَٓاءَهُمُ الْاَوَّلٖينَ ٦٨ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ٦٩ اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَٓاءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ٧٠ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَٓاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّ بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ٧١ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ٧٢ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ
٧٣ وَاِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ٧٤

60. Ve Rablerine dönecekleri için yapmakta oldukları işleri kalpleri çarparak yapanlar;

61. İşte onlar, iyiliklere koşuşurlar ve iyilik için yarışırlar.

62. Ve biz, hiç kimseye gücü, yetmeyeceği bir şey teklif etmeyiz. Katımızda gerçeği söyleyen bir kitap vardır; onlar haksızlığa uğratılmazlar.

63. Hayır, onların (o inkârcıların) kalpleri bu hususta cehâlet içindedir. Ayrıca onların bundan (bu şirk ve inkârcılıklarından) öte birtakım (kötü) işleri vardır ki, onlar bu işleri yapar dururlar.

64. En nihayet, refah ve bolluk içinde olanlarını sıkıntıya (veya azaba) uğrattığımızda, bakarsın ki onlar feryadı basarlar.

65. Onlara şöyle deriz: "Bugün feryat etmeyin, doğrusu katımızdan bir yardım görmezsiniz."

66,67. Çünkü âyetlerim size okunurdu da siz buna karşı büyüklük taslayarak arkanızı döner, geceleyin toplanıp hezeyanlar savururdunuz.

68. Söyleneni hiç düşünmezler mi? Yoksa onlara, önce geçmiş atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Ya da kendi elçilerini tanımadılar mı ki, şimdi onu inkar ediyorlar?

70. Ya da: "Onda delilik var" diyorlar öyle mi?Hayır; onlara gerçeği getirmiştir, ama çoğu ondan hoşlanmamaktadır.

71. Eğer Hak (İlah) onların hevesleri ne uysaydı, gökler, yer ve onlarda bulunanlar bozulup giderdi. Onlara, kendilerine öğüt veren bir şey getirdik; onlar ise öğütlerinden yüz çevirirler.

72. Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin ecri daha iyidir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.
[bk. 6/90; 34/47; 36/21; 38/86; 42/23]

73-74. Aslında sen onları doğru yola çağırıyorsun ama, ahirete inanmayanlar bu yoldan sapmaktadırlar.

23.MUMİNUN SURESİ Cüz18 Sayfa346

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا ف۪ي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَد۪يدٍ اِذَا هُمْ ف۪يهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَنْشَاَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۜ قَل۪يلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي
ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يُحْي۪ي وَيُم۪يتُ
وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ
مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُٓوا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَٓاؤُ۬نَا هٰذَا مِنْ
قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ
وَمَنْ ف۪يهَٓا اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِۜ قُلْ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظ۪يمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِۜ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِه۪
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُج۪يرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِۜ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

75. Biz onlara acısak ve başlarındaki sıkıntıyı gidersek bile, azgınlıkları içinde bocalayıp kalır lar.

76. Andolsun ki, Biz onları azabla yakalamıştık, yine de Rablerine boyun eğmemiş ve yakarma mışlardı.

77. Sonunda onlara şiddetli bir azap kapısı açtığımız zaman ümitsiz düşmüşlerdi.

78. Oysa, sizin için kulaklar, gözler ve kalbler vareden O'dur. Pek az şükrediyorsunuz.

79. Sizi yerde yaratıp yayan O'dur ve O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Hayatı bağışlayan ve ölüme hükmeden O'dur; geceyle gündüzün birbirini kovalaması O'nun enriyledir. Öyleyse, artık aklınızı kullanmayacak mısınız?

81. Hayır; yine de öncekilerin dedik lerini diyorlar.

82- Öncekiler: "Ölüp toprak ve bir yığın kemik olduğumuzda mı diriltile ceğiz? **[krş. 36/77-79; 79/11-14]**

83. Andolsun ki biz ve daha önce de babalarımız tehdit edilmişti; bu, ön cekilerin masallarından başka birşey değildir" demişlerdi.

84. De ki: "Biliyorsanız söyleyin, yer ve onda bulunanlar kimindir?"

85. "Allah'ındır diyecekler, "Öyleyse ders almaz mısınız?" de.

86. "Yedi göğün de Rabbi, yüce arşın da Rabbi kimdir?" de.

87."Allah'tır"diyecekler! "Öyleyse O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" de.

88. "Biliyorsanız söyleyin her şeyin hükümranlığı elinde olan, barındıran fakat himayeye muhtaç olmayan kim dir?" **[bk. 15/92-93; 21/23]**
89."Allah'tır"diyecekler;"Öyleyse nasıl aldanıyorsunuz" de.

23.MUMİNUN SURESİ Cüz18 Sayfa347

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ
وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ اِمَّا
تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ
اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ
يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلّٰٓي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا
كَلِمَةٌ هُوَ قَٓائِلُهَا وَمِنْ وَرَٓائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَٓا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَٓاءَلُونَ
﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

90. Hayır; Biz onlara gerçeği getirdik ama, onlar yalancıdırlar.

91. Allah çocuk edinmemiştir; O'nun yanında hiçbir ilah yoktur, olsaydı, her ilah kendi yarattı ğı ile beraber gider ve birbirinden üstün olmağa çalışırlardı. Allah onların vasıflandırdıklarından münezzehtir. **[bk. 21/22]**

92. O, gaybı (gizliyi) de açığı da bilendir, onların koştukları şirklerden çok yücedir.

93-94. De ki: "Rabbim! Onların tehdit olundukları şeyi bana mutlaka göstereceksen, o zaman beni zalim kavim içinde bulundurma Yarabbi.
95. Biz onlara vadettiğimiz (azabı) sana elbette gösterebiliriz.

96. Her çirkin saldırıya karşı öyle bir savunma yap ki, en güzeli, en uygunu o olsun; Biz onların yapıp yakıştırdık larını elbette biliriz.

97. Ve de ki: Rabbim, şeytanların kışkırtmalarından Sana sığınırım.

98. 'Onların bütün işlerinde yanımda bulunup (bana musallat olmalarından, kötülük etmelerinden) de sana sığınırım, Rabbim!'

99-100. Onlardan (inkarcılardan) biri ne ölüm gelince: "Rabbim! Beni geri çevir, belki, yapmadan bıraktığımı tamamlar, iyi iş işlerim" der. Hayır; bu söylediği sadece kendi lafıdır.Tekrar diriltilecekleri güne kadar arkalarında geriye dönmekten onları alıkoyon bir engel vardır.
bk. 6/27; 7/53; 14/44; 32/12; 42/44; 63/10-11]

101. Sura üflendiği zaman, o gün, aralarındaki soy yakınlığı fayda ver mez ve birbirlerine de birşey soramaz lar. **[krş. 80/34-37]**
102. (Sevap) Tartıları ağır gelenler, işte onlar kurtuluşa ermiş olanlardır.

103. (Sevap) Tartıları hafif gelenler, işte onlar, kendilerine yazık edendir, cehennem de süresiz kalırlar.
[krş. 101/6-11]

104. Ateş onların yüzlerini kavuracak ve dudakları acıdan çarpılmış olarak orada kalakalacaklar.

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتٖي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَٓالّٖينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا
مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَؤُا فٖيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ
﴿١٠٨﴾ اِنَّهُ كَانَ فَرٖيقٌ مِنْ عِبَادٖي يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ
ذِكْرٖي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ اِنّٖي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُٓوا
اَنَّهُمْ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنٖينَ
﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَٓادّٖينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ
اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلٖيلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا
خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ
الْحَقُّۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرٖيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ
اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١١٨﴾

105. Allah: "Ayetlerim size okunurken onları yalanlıyordunuz değil mi?" der.

106. Şöyle derler:"Rabbimiz! Bizi bedbahtlığımız yenmişti; sapık bir kavim olmuştuk."

107. "Rabbimiz! Bizi buradan çıkar, tekrar güna ha dönersek, doğrusu zulmetmiş oluruz."

108- 109, 110, 111. (Allah). Buyurur ki: Alçal dıkça alçalın orada! Bana karşı konuşmayın artık. Kullarımdan bir topluluk: "Biz! İnandık, artık bizi bağışla, bize acı. Sen acıyanların en iyisi sin"diyordu.Siz ise,onları alaya alıyordunuz. Bu yaptıklarınız size Beni anmayı unutturuyordu. Onlara hep gülüyordunuz. Sabretmelerine karşı lık bugün onları mükafatlandırdım. Doğrusu onlar kurtulanlardır" der.

112. (Allah inkârcılara:) "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye sorar.

113. (Onlar:) 'Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık; artık o sayanlara (hesab tutan o meleklere) sor!' derler.

114. (Allah) buyurur: Sadece az bir süre kaldınız; keşke siz (bunu) bilmiş olsaydınız!

115. "Sizi boşuna yarattığımızı ve bize tekrar döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"
[krş. 75/36]

116. Gerçek hükümdar olan Allah yü cedir. O'ndan başka ilah yoktur. O, yüce arşın (yani mutlak yönetim ve otoritesi olan) Rabbidir.

117. Allah'la beraber, varlığına hiçbir delili olmadığı halde başka ilaha yalvarıp dua ederse hesabını Rabbi görecektir. İnkarcılar elbette kurtula mazlar. **[krş. 17/39; 50/26]**

118. Deki: "Rabbim! Bağışla, merha met et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا ف۪يهَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّان۪ي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَٓائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اَلزَّان۪ي لَا يَنْكِحُ
اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةًۘ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَٓا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌۚ وَحُرِّمَ
ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِاَرْبَعَةِ
شُهَدَٓاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَان۪ينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًاۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَۙ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُواۚ فَاِنَّ
اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَٓاءُ
اِلَّٓا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ
﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَؤُا
عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَۙ ﴿٨﴾
وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَٓا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ
﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾

24. NUR SURESİ

64 (altmışdört) âyetten ibaret olan sûrenin tamamı Medine'de nâzil olmuştur. "Nûr âyeti" diye bilinen 35. âyette Allah'ın, gökleri ve yeri aydınlatan nûrundan bahsedildiği için "Nûr sûresi" adını almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. (Bu sure) bizim indirdiğimiz ve (hükümlerinin tatbikini) farz kıldığımız bir suredir. Öğüt alasınız diye onda apaçık ayetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve erkeğin herbirine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyor sanız, Allah'ın dini konusunda o ikisine acıma yın. Onların ceza görmesine, inananlardan bir topluluk da şahit olsun.

3. Zina eden erkek, ancak zina eden bir kadınla ,diğer bir ifadeyle cinsel güdülere kul köle olan bir kadınla birlikte olur. Zina eden bir kadında ancak zina eden bir erkekle ,diğer bir ifadeyle cinsel güdülere kul köle olan bir erkekle birlikte olur , zaten bu tür bir (birleşme) inananlara haram kılın mıştır.

(Arapcada nikah kelimesi helal yoldan veya haram yoldan olsun birleşmek anlamındadır.Bu ayette evlenme kastedilmiyor.Müşrik normal bizim bildiğimiz müşrik veya nefsinin kölesi, nefsini ilah edinen kişi.

4. İffetli kadınlara zina isnat edip de, sonra dört şahit getiremeyenlere sek sen değnek vurun; ebediyen onların şahidliğini kabul etmeyin. İşte onlar yoldan çıkmış kimselerdir.

5. Ama bundan sonra, tevbe edip düzelenler bunun dışındadır. Şüphe siz Allah bağışlar ve merhamet eder.

6.7. Karılarına zina isnat edip de ken dilerinden başka şahidleri olmayan ların şahidliği, kendisinin doğru sözlü lerden olduğuna Allah'ı dört defa şahit tumasıyla olur. Beşincisinde, eğer yalancılardan ise Allah'ın lanetinin kendisine olmasını diler

8-9. Kocasının yalancılardan olduğu na Allah'ı dört defa şahit tutması, cezayı kadından savar. Beşincisinde, kocası doğrulardan ise kendisinin Allah'ın gazabına uğramasını diler.

10. Allah'ın size lütfu ve rahmeti olmasaydı ve Allah tevbeleri çok kabul eden, hikmet sahibi olmasaydı (haliniz ne olurdu)?

إِنَّ الَّذِينَ جَٓاؤُ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْۜ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْۜ بَلْ
هُوَ خَيْرٌ لَكُمْۜ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِۚ وَالَّذ۪ي
تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَٓا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ
الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًاۙ وَقَالُوا هٰذَٓا اِفْكٌ مُب۪ينٌ
﴿١٢﴾ لَوْلَا جَٓاؤُ عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَۚ فَاِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَٓاءِ فَاُو۬لٰٓئِكَ
عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ ف۪ي مَٓا اَفَضْتُمْ ف۪يهِ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۚ ﴿١٤﴾ اِذْ
تَلَقَّوْنَهُ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِه۪ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًاۗ وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظ۪يمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَٓا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَٓا اَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَاۗ سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ
عَظ۪يمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِه۪ٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِن۪ينَۚ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿١٨﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحِبُّونَ اَنْ تَش۪يعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ
اَل۪يمٌۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٠﴾

11. (Peygamber'in eşine) bu ağır iftirayı uyduran lar şüphesiz sizin içinizden bir guruptur. Bunu kendiniz için bir kötülük sanmayın, aksine o, sizin için bir iyiliktir. Onlardan her bir kişiye, günah olarak ne işlemişse (onun karşılığı ceza) vardır. Onlardan (elebaşlık yapıp) bu günahın büyüklüğünü yüklenen kimse için de çok büyük bir azap vardır.

12. Onu işittiğiniz zaman, erkek kadın müminle rin, kendiliklerinden hüsnüzanda bulunup da: "Bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmezmiy di?

13. Dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? İşte bunlar, şahit getirmedikçe Allah katında yalancı olanlardır.

14. Allah'ın dünya ve ahirette size lütuf ve merhameti olmasaydı, o kötü sözü yaymanızdan ötürü büyük bir azaba uğrardınız.

15. Çünkü siz bu iftirayı, dilden dile birbirinize aktarıyor, hakkında bil gi sahibi olmadığınız şeyi ağızlarınız da geveleyip duruyorsunuz. Bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz. Hal buki bu, Allah katında çok büyük (bir suç) tur.

16. Onu duyduğunuzda: "Bunu konuşup yaymamız bize yakışmaz. Hâşâ! Bu, çok büyük bir iftiradır" demeli değil miydiniz?

17. Eğer mümin kişilerdenseniz, Allah buna benzer bir şeye bir daha dönememenizi tavsiye eder.

18. Allah size ayetleri açıkça bil dirir. Allah bilendir, Hakim'dir.

19. Müminler arasından hayasız lığın yayılmasını arzu edenlere, işte onlara, dünya ve ahirette can yakıcı azap vardır. Allah bilir, siz ise bilmez siniz. *(İnsan tabiatının yanısıra, İslâm inanç ve ahlâk ilkelerine aykırı olan edepsiz sözler; cinsel arzuları uyandıran dar, şeffaf, açık saçık giysiler; zina, eşcinsellik vb. birer hayasızlıktır.)* *[krş. 2/168-169; 29/45]*

20. Allah'ın size lütuf ve merha meti bulunmasaydı, Allah şefkatli ve merhametli olmasaydı hemen ceza nızı verirdi.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَداًۙ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكّ۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُو۬لُوا الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُٓوا اُو۬لِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاك۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُواۜ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْۜ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۙ ﴿٢٣﴾
يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْد۪يهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفّ۪يهِمُ اللّٰهُ د۪ينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْحَقُّ الْمُب۪ينُ ﴿٢٥﴾ اَلْخَب۪يثَاتُ لِلْخَب۪يث۪ينَ وَالْخَب۪يثُونَ لِلْخَب۪يثَاتِۚ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّب۪ينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِۚ اُو۬لٰٓئِكَ مُبَرَّؤُ۫نَ مِمَّا
يَقُولُونَۜ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتاً غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلٰٓى اَهْلِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

21. Ey İnananlar! Şeytana ayak uydurmayın. Kim şeytanın ardına takılırsa, bilsin ki, o, hayasızlığı ve fenalığı emreder. Allah'ın size lütuf ve merha meti bulunmasaydı, hiçbiriniz ebediyen (günah ve fenalıktan) temize çıkamazdı. Fakat Allah (islam için) gayret göstereni temize çıkarır. Allah işitir ve bilir. [bk. 2/168-169. Ayrıca krş. 2/208]

22. Bunun içindir ki, (haksız iftiralara uğramış olsalar bile,) içinizden (Allah'ın) bolluk ve genişlik bahşetmiş olduğu kimseler yakınlarına, düşkün lere ve kötülük diyarından Allah için göç eden kimselere yardımdan el çekmesinler; onların (ku surları varsa) affetsinler. (Öyle ya,) Allah'ın da sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayandır.

23-24. İffetli ve (haklarında uydurulan kötülüklerden) habersiz mü'min kadın lara zina isnat edenler, gerçekten dün ya ve ahirette lânetlenmişlerdir. İşle miş oldukları günahtan dolayı dilleri nin, ellerinin ve ayaklarının kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri günde onlara çok büyük bir azap vardır.
[krş. 36/65; 41/20-23]

25. O gün Allah onlara gerçek cezala rını tastamam verecek ve onlar Allah' ın apaçık gerçek olduğunu anlayacak lardır.

26. Kötü kadınlar kötü erkekler içindir, kötü erkekler de kötü kadınlar içindir (birbirlerine yaraşırlar). İyi kadınlar iyi erkekler için, iyi erkekler de iyi kadın lar içindir (onlar da onlara lâyıktır). Bunlar (o iftirâcıların) söylemekte ol duklarından uzak olanlardır. (Günah lardan) bağışlanma ve güzel rızık lar onların hakkıdır. [bk. 24/3]

27. Ey iman edenler! Evlerinizden baş ka evlere, izin almadan, seslenip sahiplerine selam vermeden girmeyi niz. Eğer düşünürseniz bu sizin için daha iyidir.

فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَٓا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَاِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا
بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا
لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَٓائِهِنَّ اَوْ اٰبَٓاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓائِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓاءِ
بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنٓى اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنٓى اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ
نِسَٓائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِى
الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ
النِّسَٓاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ
وَتُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

28. Eğer orada (girmek istediğiniz evlerde) kimseyi bulamazsanız, size izin verilmedikçe oraya girmeyin! Size: 'Geri dönün!' denirse, artık dönün; bu sizin için daha temizdir. Allah ise, yapmakta olduklarınızı hakkıyla bilendir.

29. İçinde malınız bulunan boş evlere girmeniz de bir sorumluluk yoktur. Allah, açığa vurduğunu zu da, gizlediğinizi de bilir.

30. Mümin erkeklere söyle: Gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler, mahrem yerlerini, korusunlar. Bu, on ların arınmasını daha iyi sağlar. Allah yaptıklarından şüphesiz haber dardır.

[bk. 33/32-34, 59]

31. İnanan kadınlara da söyle, gözle rini sakınsınlar,iffetlerini korusunlar ve açıkta olması gereken yerleri hariç, alımlı yerlerini göstermesinler. Örtü lerini göğüslerinin üzerine kapasınlar. Vücutlarının alımlı yerlerini kimseye göstermesinler; ancak (kendisinden) sorumlu olan kişiye, babaları, koca larının babaları, oğulları, kocalarının oğulları, kardeşleri, erkek kardeşleri nin oğulları, kızkardeşlerinin oğulları, diğer kadınlar, sizin hizmetinizde bulu nan(yani tedavi amaçlı doktor ve evde büyütülmüş yetim çocuklar gibi) ve kadınların cinsel yönlerini henüz anla mayan çocuklar hariç. Gizledikleri alımlı bölgelerini sergilemek/ bildir mek için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey inananlar, topluca Allaha yöneliniz ki felaha eresiniz.

(Buğul, bağal arapcada sorumlu kişi demektir.Yani boşamış erkekler üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) o kadınlardan sorumludurlar.

(Araplar hımar, humur kelimesini baş örtüsü olarak ta kullanıyorlar .)

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصَّالِحٖينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَائِكُمْ اِنْ
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ٣٢
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذٖينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
وَالَّذٖينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ اِنْ
عَلِمْتُمْ فٖيهِمْ خَيْرًا وَاٰتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذٖٓى اٰتٰيكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا
فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ
رَحٖيمٌ ٣٣ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذٖينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقٖينَ ٣٤ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فٖيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فٖى زُجَاجَةٍ
اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ
زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضٖٓیءُ وَلَوْ لَمْ
تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ
اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلٖيمٌ ٣٥ فٖى بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ
اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فٖيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فٖيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ٣٦

32. Ve içinizden bekar olanları ve kadın ya da erkek kölelerinizden (evlenmesi) uygun olacak olanları evlendirin. (Evlenmeye niyeti olanlar) yoksul iseler, (bu sizi kaygılandırmasın,) Allah onları lütfuyla destekleyecektir. Çünkü, Allah her şeyin aslını eksiksiz bilmekte (ve bu itibarla herkesi bağış ve kayrasıyla) kuşatmaktadır. [bk. 4/25]

33. Evlenme imkânını bulamayanlar ise; Allah, lütfu ile kendilerini varlıklı kılıncaya kadar iffetlerini koru sunlar. Ellerinizin altında bulunanlardan(Yasal olarak sahip bulunduğunuz kimselerden) mükâtebe (yazış mak) isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır (kabi liyet ve güvenilirlik) görüyorsanız, hemen mükâtebe yapın. Allah'ın size vermiş olduğu malından siz de onlara verin. Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde edeceksiniz diye,"Eğer (istemediği biriyle evlen meyip evlerde) namuslu kalmak isterlerse kızlarınızı, şu hayatın malını arzu ederek (zorla evlendirmeye kalkıp) isyana (1) zorlamayın". Kim onları zor altında bırakırsa, bilin melidir ki zorlanmalarından sonra Allah (onlar için) çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

Tefsirlerin ve meallerin tamamına yakını ise ayete şu şekilde anlam vermişlerdir:
"Eğer namuslu kalmak isterlerse cariyelerinizi, dünya hayatının malını arzu ederek zinaya zorlamayın."
Bunun için iki kelimenin anlamı değiştirilmiştir. Genç kızlar demek olan "feteyât فتيات" a mecaz olarak cariye, yani kadın köle, isyan demek olan "el-biğâ البغاء " kelimesine de mecaz olarak zina anlamı verilmiştir.
Kelimeye mecaz anlamı vermek için sözlük anlamının uygun düşmemesi gerekir. Burada ise sözlük anlamının dışına çıkmak uygun düşmez. Çünkü o zaman, namuslu kalmak istemeyen cariyeye, zorla da olsa zina yaptırıp para kazanmanın helal olacağı gibi Kur'an'a ters bir anlam ortaya çıkar. Tefsir bilginleri, sebep oldukları bu duruma şaşırmış, kendi elleriyle yaptıkları bu şeyden adeta kork muş, ayeti o yanlış yorumları içinde bırakıp uzaklaşmışlar dır.
Daha şaşırtıcı olanı "el-biğâ البغاء " kelimesinin zina anlamına geldiğini birçok Arapça sözlüğün yazmasıdır. İbn Manzûr'un bildirdiğine göre kelimeye bu anlamı veren İbn Hâleveyh (ابن خالويه) olmuştur. (İbn Manzûr, Lisan'ul-Arab, bğy maddesi) Bu şahsın Şiî-İsmailî olduğu ileri sürülmüştür (Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedi si, İstanbul 1999, İbn Haleveyh maddesi)
İsyan diye tercüme edilen "el-biğâ البغاء " kelimesi sözlükte, gerekenden fazlasını isteme anlamına gelir. Bu istek, daha iyisini yapmak için olursa güzel, doğru olmayanı yapmak için olursa kötü olur. İsyan, doğru olmayanı yapmaktır. (Er-Rağıb el- İsfehâni, Müfredâtu elfâz'il-Kur'an, Safvan Adnan Davûdî'nin tahkikiyle, Dımaşk-Beyrut, 1412/1992, BĞY maddesi)

34. Andolsun size açıklayıcı ayetler, sizden önce geçmiş olanlardan örnek (ler) ve takva sahipleri için öğüt(ler) indirdik.

35. Allah göklerin ve yerin Nur'udur. O'nun nuru, içinde ışık bulunan bir kandil yuvasına benzer. O ışık bir cam içindedir, cam ise, sanki inci gibi parla yan bir yıldızdır; bu ne yalnız doğuda ve ne de yalnız batıda bulunan bereketli zeytin ağacından yakılır. Ateş değmese bile, nerdeyse yağın kendisi aydınlata cak! Nur üstüne nurdur. Allah gayret gösterenleri nuruna kavuşturur . Allah insanlara misaller verir. O, herşeyi bilir.

36. (Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltil mesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir (camilerdedir); onla rın içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. [bk. 4/25]

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ
وَاِيتَٓاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُٓوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ
يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَٓاءً حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَوَجَدَ اللّٰهَ
عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ اَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَٓا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صَٓافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ
الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ
السَّمَٓاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَنْ مَنْ يَشَٓاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

37. Öyle erler vardır ki, onları ne bir ticaret ne de bir alış-veriş zikrullahtan, namaz kılmaktan, zekât vermekten alıkoymaz. Onlar gönüllerin ve gözlerin hâlden hâle döneceği günden korkarlar.
[bk. 18/46; 63/9]

38. Allah, onları işlediklerinin en güzeliyle müka fatlandırır ve lütfundan onlara fazlasıyla verir. Allah (emirlerine) uyup gayret gösterene (cen nette) hesapsız rızıklandırır.

39. İnkâr edenlere gelince; onların amelleri ıssız bir çöldeki serap gibidir. Susamış kimse onu su sanır. Yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz. (Tıpkı bunun gibi kâfir de hesap günü amel lerinden bir şey bulamaz). Ancak Allah'ı yanında bulur da Allah onun hesabını tastamam görür. Allah, hesa bı çabuk görendir.
[bk. 18/104; 88/2-7]

40. Veya engin denizin karanlıklarına benzer.Onu üstüste dalgalar ve dalga ların üstünde de bulutlar örter; karan lıklar üstünde karanlıklar; insan elini uzattığı zaman,nerdeyse onu bile gö remez. Allah'ın nur vermediği kimse nin nuru olmaz.
(Allah nurunu iman edenlere verir)

41. Göklerde ve yerde olan kimsele rin, sıra sıra uçan kuşların Allah'ı tes bih ettiğini görmez misin? Her biri ken di niyaz ve tesbihini bilir. Allah, onla rın yaptıklarını bilendir. **[bk. 17/44]**

42. Göklerin ve yerin hükümranlığı Al lah'ındır. Dönüş Allah'adır.

43. Bilmez misiniz ki, Allah bulutları sürer, sonra onları bir araya getirir; üstüste yığar, sen de onların arasın dan yağmur yağdığını görürsün. Gök ten içinde dolu bulunan dağlar gibi bulutlar indirir, uygun gördüğüne ona uğratır, uygun görmediğine de uzak tutar. Bu bulutların şimşeğinin parıltısı nerdeyse gözleri alır! **[krş. 7/57]**

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي الْاَبْصَارِ ٤٤
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى بَطْنِه۪ۚ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى رِجْلَيْنِۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰٓى اَرْبَعٍۜ يَخْلُقُ اللّٰهُ
مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ٤٥ لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍۜ
وَاللّٰهُ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ٤٦ وَيَقُولُونَ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ
وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِن۪ينَ ٤٧ وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اِذَا فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ٤٨ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُٓوا
اِلَيْهِ مُذْعِن۪ينَۜ ٤٩ اَف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ
يَح۪يفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۜ بَلْ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٥٠ اِنَّمَا
كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِن۪ينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥١ وَمَنْ يُطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ٥٢
وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّۜ قُلْ
لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌۜ اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٥٣

44. Allah geceyi gündüze, gündüzü geceye çevirir. Doğrusu, görebilenler için bunda ibretler vardır.

45. Allah bütün canlıları sudan yaratmıştır. Kimi karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayakla yürür, kimi dört ayakla yürür. Allah var olmayanı (olmayan şeyi) yaratır, Allah şüphesiz herşeye Kadir'dir. [bk. 21/30]

46. Andolsun biz (bilmediklerinizi size) açık seçik bildiren âyetler indirdik. Allah , iyiliği tercih edip gayret gösteren kimseyi doğru yola yönlendirir.

47. (Öyleleri vardır ki:"Allah'a ve Rasul'e inandık, itaat ettik!" derler de, sonra onlardan bir kısmı, bu (sözlerine) rağmen, (doğru yoldan) geri dönerler; işte böyleleri hiçbir zaman (gerçek) müminler değillerdir.

48. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir.

49. Ama hak kendilerinden tarafa ise, itaatla koşa koşa gelirler.

50. Bunların kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa şüphe mi ediyorlar? Yahut Allah'ın ve Resulü'nün kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır; onlar sadece zalim dirler.

51. Aralarında hüküm verilmek üzere Allah'a ve Resulüne çağırıldıkları vakit: "İşittik, itaat ettik" demek, ancak müminlerin sözüdür,işte saadete erenler onlardır.

52. Bunların kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa şüphe mi ediyorlar? Yahut Allah'ın ve Resulü'nün kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, (kendilerine) haksızlık yapan onların kendileridir!

53. (Ey Muhammed!) Senin kendilerine emretmen halinde savaşa çıkacaklarına dair var güçleriyle yemin ederler. De ki: “Yemin etmeyin! Sizden istenen münasip şekilde itaat etmektir. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.”

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ
مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔا
وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَاْوٰيهُمُ
النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ
الَّذِينَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَٓاءِ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

54. De ki: “Allah'a itaat edin, elçiye itaat edin! Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ona yüklenen sorum luluk yalnız ona aittir; size yüklenen sorumluluk da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Rasüle düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

55. Allah, iman edip dürüst ve erdemli davranış larda bulunanlara, tıpkı kendilerinden önce gelip geçen (bazı toplumları) egemen kıldığı gibi, onla rı da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına; onları üzerinde görmekten hoşnut olduğu dini onlar için kuvvetle kökleştireceğine ve çektikleri korkulardan sonra onları mutlaka güvenli bir du ruma kavuşturacağına dair söz vermiştir. Onlar, yalnızca bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar.

Artık bundan sonra kim inkâr ederse, işte onlar günahkârların ta kendileri dir.

56. Namaz kılın, zekat verin, Resule itaat edin ki size merhamet edilsin.

57. İnkar edenlerin, Bizi yeryüzünde aciz bırakacaklarını sanmayasın. Va racakları yer ateştir. Ne kötü dönüş tür!

58. Ey inananlar! Meşru şekilde sahip olduğunuz kimseler,ve sizden henüz erginliğe ermemiş olanlar (çocuklar), günün şu üç vaktinde; sabah nama zından önce, gün ortasında soyunup dinlenmeye çekildiğiniz zaman ve yat sı namazından sonra yanınıza girme den önce sizden izin istesinler. Bu üç vakit mahremiyetinizin korunmasız olabileceği vakitlerdir. Bu vakitlerin dışında birbirinizin yanına girip çık manızda sizin için de, onlar için de bir sakınca yoktur. İşte Allah âyetlerini size böyle açıkça beyan ediyor ve Allah alîmdir, hakîmdir.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
اٰيَاتِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٩ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ
الّٰتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٦٠ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ
تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اٰبَٓائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ
مَفَاتِحَهُٓ اَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَأْكُلُوا جَمِيعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٦١

59. Çocuklarınız erginlik çağına gelince, büyük lerinin izin istediği gibi, onlar da her defasında izin istesinler. Allah size ayetlerini böylece açık lar. Allah bilendir, Hakim'dir.

60. Oturmuş kadınlara (yani aktif halde olmayan hasta veya ihtiyar kadınlar), süslerini açığa vurma mak şartiyle, dış elbiselerini çıkar maktan ötürü sorumluluk yoktur; ama sakınmaları kendileri için daha iyi olur. Allah işitir ve bilir.

[krş. 24/31]

61.Kör için (sıhhatli olan kimselerden yardım kabul etmekte)bir sorumluluk yoktur. Topal için de bir sorumluluk yoktur. Hastayada bir sorumululuk yoktur. Evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayı ları nızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya kahyası olup anahtar ları elinde olan evlerde, yada dostla rınızın evlerinde izinsiz yemek yeme nizde bir sorumluluk yoktur. Bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir sorumluluk yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, kendinize ehlinize Allah katın dan bereket, esenlik ve güzellik dile yerek selam verin. Allah size ayetleri, düşünesiniz diye böylece açıklar.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلٰى
اَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَأْذِنُوهُ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَاِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ
شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ٦٢ لَا تَجْعَلُوا دُعَٓاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَٓاءِ بَعْضِكُمْ
بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِهِ اَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ
٦٣ اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ
وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٤



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
١ اَلَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ٢

62. Doğrusu Allah'a ve Resülüne inanan müminler, Onunla beraber bir işe karar vermek için toplandıklarında, ondan izin almaksızın gitmezler. Senden izin isteyenler, işte onlar, Allah' a ve Resülüne inanan lardır. Bazı işleri için senden izin isterlerse, içlerinden uygun gördüğüne izin ver, Allah'tan, onların bağışlanmalarını dile. Allah şüphesiz bağışlar, merhamet eder.

[bk. 9/43-45]

63. (Ey inananlar!) Resülünün(sizi) çağırmasını aranızda birbirinizi çağırmanız gibi tutmayın (saygıyla davetine koşun ve size izin verinceye kadar yanından ayrılmayın). Allah, arkadaşlarını siper ederek gizlice Resülün yanından sıvışanları iyi bilir. Onun emrini çiğneyenler, ya başlarına bir bela gelmesinden ya da acıklı bir azaba uğramasından korkmalıdırlar.

64. Dikkat edin; göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır.O,içinde bulunduğunuz durumuda, kendisine döndürüleceğiniz günü de gerçekten bilir. Onlara işlediklerini haber verir. Allah her şeyi bilir.

25.FURKAN SURESİ

Bu sûre Mekke'de nâzil olmuştur, sadece üç âyetinin (68, 69, 70) Medine'de nâzil olduğu hakkında bir rivayet vardır. 77 (yetmişyedi) âyettir. Sûre, adını ilk âyetinde geçen "el-furkan" kelimesinden alır. "Furkan", hakkı bâtıldan ayırdeden demektir ve Kur'an-ı Kerim'in isimlerindendir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1-2. Göklerin ve yerin hükümranlığı kendisinin olan, çocuk edinmeyen, hükümranlıkta ortağı bulunmayan, herşeyi yaratıp bir ölçüye göre düzenleyen ve insanları uyarmak üzere kuluna hakkı batıldan ayırdeden (Kuran'ı) indiren Allah yücelerin yücesidir.

[bk. 9/43-45]

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ
هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌۨ افْتَرٰيهُ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُونَۚ فَقَدْ جَٓاؤُ
ظُلْمًا وَزُورًاۚ ﴿٤﴾ وَقَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ
تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٥﴾ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذ۪ي يَعْلَمُ
السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٦﴾
وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْش۪ي فِي
الْاَسْوَاقِۜ لَوْلَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذ۪يرًاۙ ﴿٧﴾ اَوْ
يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَاۜ وَقَالَ
الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ سَب۪يلًاۧ ﴿٩﴾ تَبَارَكَ
الَّذ۪ٓي اِنْ شَٓاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَع۪يرًاۚ ﴿١١﴾

3. (Hakkı inkâra şartlanmış olanlar) O'nun (Allah'ın) yanısıra hiçbir şey yaratamayan ve zaten kendileri yaratılmış olan, üstelik kendilerine fayda ve zararları dokunmayan, öldürmeye, yaşatmaya ve ölüleri diriltip çıkarmaya güçleri yetmeyen ilâhlar edindiler.

4. O inkârcılar: "Bu (Kur'an Muhammed'in) uydurmasıdır, ona başka birileri yardım etmiştir" diyerek yalan söyleyip zulmettiler.

5. "(Bu Kur'an başkalarından) yazıp aldığı öncekilere ait efsanelerdir. Bunlar ona sabah akşam okunmaktadır" dediler. [krş. 16/24]

6. De ki: "Onu, göklerin ve yerin sırrını bilen indirmiştir. Şüphesiz O, bağışlayandır, merhamet edendir."

[bk. 6/59; 14/38]

7- (Yine onlar) dediler ki: "Bu ne biçim peygamberdir ki, (bizim gibi) yemek yiyor ve çarşıda pazarda geziyor? Ona, kendisi ile birlikte uyarma görevi yürüten bir melek indirilseydi ya!"

8. "Ya da kendisine bir hazine verilseydi veya ürünleri ile beslenebileceği bir bahçesi olsaydı!" (Ayrıca) bu zalimler, (müminlere:) "Sizler, büyülenmiş, akli dengesi bozuk bir adamın peşinden gidiyorsunuz" dediler.
[krş. 6/9; 17/90-95; 23/24]

9. Sana nasıl misaller getirdiklerine bir bak! Onlar sapmışlardır,(böyle oldukları müddetçe) doğru yolu bulamazlar.

10. (Allah) Farklı kanun koysaydı sana, (dünyada) bunlardan daha iyi olan, içlerinden ırmaklar akan cennetler ve köşkler verebilirdi. Allah yücelerin yücesidir.

11. Zaten onlar, kıyamet saatini de yalanladılar. O saaatin geleceğini yalanlayanlara çılgın alevli bir ateş hazırlamışızdır.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾
لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾
قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ
أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ
مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا
بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ
صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

12. Bu ateş, onlara uzak bir yerden gözükünce, onun kaynamasını ve uğultusunu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlanarak, dar bir yerden atıldıkları zaman, orada, yok olup gitmeyi ister ler.

14. "Bir kere yok olmayı değil, birçok defa yok olmayı isteyin" denir.
[krş. 20/74; 52/16; 87/13]

15. De ki: "Bu mu iyidir, yoksa Allah'a karşı gel mekten sakınanlara mükafat ve gidilecek yer olarak söz verilen sürekli cennet mi daha iyidir?"

16. Temelli kalacakları cennette dile dikleri şeyleri bulurlar. Bu, Rabbinin yerine getirilmesi istenen bir vadidir.

17. O gün Rabbin onları ve Allah'ın yanısıra kul olduklarını toplar ve: "Bu kullarımı siz mi saptırdınız, yok sa kendi kendilerine mi yoldan sap tılar? der.

18. Onlar: "Haşa; Senin yanısıra baş ka veliler edinmek bize yaraşmaz; fakat Sen onlara ve babalarına nimet ler verdiğin halde sonunda Seni anmayı unuttular ve helaki hak eden bir kavim oldular" derler.
[bk. 2/166-167; 18/52; 29/25; 46/5-6]

19. (Bu kez hitap, bunlara tanrı diye medet umduklarına yönelir.) İşte (tan rı) dedikleriniz de sizi yalanladılar. Artık ne (azâbı geri) çevirmeğe gücü nüz yeter, ne de (kendinize) bir yar dım bulabilirsiniz!. Zulmedenlerinize büyük bir azap tattıracağız" denir.

20. (Ey Muhammed,) Biz senden önce de yiyip içen, çarşıda pazarda dolaşan (ölümlü) insanların dışında kimseyi elçi olarak göndermedik. (Böy le yaparak, ey insanlar,) kiminizi kimi niz için bir imtihan vesilesi kıldık (ki,) sabredecek misiniz, (bunu kendiniz de göresiniz; yoksa,) Allah zaten her şeyi olduğu gibi görmektedir!

[bk. 12/109; 18/110; 21/8; 23/24]

25.FURKAN SURESİ Cüz 19 Sayfa 361

وَقَالَ الَّذ۪ينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
اَوْ نَرٰى رَبَّنَاۜ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَب۪يرًا
﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِم۪ينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَٓا اِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَٓاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَاَحْسَنُ
مَق۪يلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَٓاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْز۪يلًا
﴿٢٥﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِۜ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِر۪ينَ
عَس۪يرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَب۪يلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتٰى لَيْتَن۪ي لَمْ اَتَّخِذْ
فُلَانًا خَل۪يلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ اَضَلَّن۪ي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَٓاءَن۪يۜ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْاِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
يَا رَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِم۪ينَۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَص۪يرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةًۚ كَذٰلِكَۚ لِنُثَبِّتَ بِه۪ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْت۪يلًا ﴿٣٢﴾

21. Bize kavuşmayı (hesap günü huzurumuza gelmeyi) ummayanlar: “Bize ya melekler indiril meliydi, ya da Rabbimizi görmeliydik” dediler. Andolsun ki, onlar kendilerini büyük görerek (büyüklük taslayarak) azgınlıkta son derece ileri gittiler.
[bk. 6/124; 15/7; 17/92]

22. Melekleri gördükleri gün, işte o gün, suçlula ra iyi haber yoktur. Melekler: "İyi haber size yasaktır, yasak!" derler.

[krş. 6/93; 8/50; 15/8]

23. Onların işledikleri amel denile bilecek şeylerin her birini ele alırız. Onları saçılmış zerreler haline getirir, (yani değersiz kılarız).

24. O gün, cennetliklerin kalacağı yer çok iyi, dinlenecekleri yer çok güzel dir.
25. O gün gök beyaz bulutlar halinde parçalanacak ve melekler bölük bölük indirilecektir. [bk. 2/210]

26. O gün gerçek hükümdarlık Rah man'ındır. İnkarcılar için çetin bir gün dür.

27-29. O gün,zalim kimse ellerini ısı rıp: "Keşke Resulle beraber bir yol tut saydım, vay başıma gelene; keşke falancayı dost edinmeseydim. And olsun ki beni, bana gelen Kuran'dan o saptırdı. Şeytan insanı yalnız ve yar dımcısız bırakıyor" der. [bk. 33/66-67]

30. (O gün,)Peygamber: "Ey Rabbim! Doğrusu kavmim bu Kuran'ı terket miş" der. bk. 20/124-127; 41/26]

31. (Ey Muhammed!) Biz böylece her peygambere günahkarlardan düşman ları bildirdik. Doğruyu gösterici ve yar dımcı olarak, Rabbin yeter.
(Ceale için En’Am 25in notuna bakın)
[bk. 6/112-113]

32. İnkar edenler: "Kuran ona bir defa da indirilmeliydi" derler. Oysa Biz onu böylece senin kalbine yerleştirmek için azar azar indirir ve onu ağır ağır okuruz. [bk. 17/106]

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْس۪يرًا ٣٣
اَلَّذ۪ينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَۙ اُو۬لٰٓئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَاَضَلُّ سَب۪يلًا ٣٤ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُٓ اَخَاهُ هٰرُونَ وَز۪يرًا ٣٥ فَقُلْنَا اذْهَبَٓا اِلَى
الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۜ فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْم۪يرًاۜ ٣٦
وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ اٰيَةًۜ وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِم۪ينَ عَذَابًا اَل۪يمًاۚ ٣٧ وَعَادًا
وَثَمُودَا۬ وَاَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَث۪يرًا ٣٨
وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَۘ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْب۪يرًا ٣٩
وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّت۪ٓي اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِۜ اَفَلَمْ يَكُونُوا
يَرَوْنَهَاۚ بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ٤٠ وَاِذَا رَاَوْكَ
اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًاۜ اَهٰذَا الَّذ۪ي بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ٤١
اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَٓا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَاۜ وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ح۪ينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَب۪يلًا ٤٢ اَرَاَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُۜ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَك۪يلًاۙ ٤٣

33. Bunun içindir ki, hangi soruyla karşına çıkarlarsa çıksınlar, Biz sana mutlaka asıl doğru olan neyse onu ve en güzel açıklamayı getirmekteyiz.

34. Yüzükoyun cehenneme (sürülüp) toplanacak olanlar; işte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35. Andolsun ki Musa'ya Kitap verdik, kardeşi Harun'u da kendisine vezir yaptık.

36. «Âyetlerimizi yalan sayan kavme gidin» dedik. Sonunda, (yola gelmediklerinden) onları yerle bir ediverdik.

37. Nuh kavmini de, Resulleri yalanladıkları zaman suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret kıldık. Zalimlere can yakıcı azap hazırlamışızdır. [bk. 69/11-12]

38. Ad, Semud kavimleri ile Ress'lileri ve bunların arasında birçok nesilleri de yerle bir ettik.

39. Her birine misaller vermiştik ama, dinlemedikleri için hepsini kırdık geçirdik.

40. Andolsun ki, (Kureyş müşrikleri ticaret için Şam'a giderken) belâ yağmuruna tutulan (Lut kavminin Sodom) şehrine de uğramışlardı. Peki, orada olup biteni (ibret için) fark etmediler mi? Hayır, onlar (öldükten sonra) tekrar dirilip kalkmayı ummuyorlar.

41. Seni gördükleri zaman, "Allah'ın gönderdiği elçi bu mudur?" diye alaya almaktan başka birşey yapmazlar. [bk. 13/32; 21/36]

42. İlahlarımız üzerinde direnmeseydik, doğrusu neredeyse bizi onlardan uzaklaştıracaktı" derler. Azabı gördükleri zaman, kimin yolunun sapık olduğunu bileceklerdir.

43. Hevesini kendine ilah edineni gördünmü?Ona sen mi vekil olacaksın? [bk. 28/50; 45/23]

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَۜ اِنْ هُمْ
اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَب۪يلاً ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ
كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّۚ وَلَوْ شَٓاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناًۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ
عَلَيْهِ دَل۪يلاًۙ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ اِلَيْنَا قَبْضاً يَس۪يراً ﴿٤٦﴾ وَهُوَ
الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوراً
﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِه۪ۚ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً طَهُوراًۙ ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِه۪ بَلْدَةً مَيْتاً وَنُسْقِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَٓا اَنْعَاماً وَاَنَاسِيَّ كَث۪يراً ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُواۘ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوراً ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا
ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذ۪يراًۘ ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَجَاهِدْهُمْ بِه۪
جِهَاداً كَب۪يراً ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخاً وَحِجْراً مَحْجُوراً
﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ مِنَ الْمَٓاءِ بَشَراً فَجَعَلَهُ نَسَباً وَصِهْراًۜ
وَكَانَ رَبُّكَ قَد۪يراً ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا
لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْۜ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّه۪ ظَه۪يراً ﴿٥٥﴾

44. Yoksa çoklarının söz dinlediklerini veya aklettiklerini mi sanırsın? Onlar şüphesiz hayvan lar gibidir, belki yol bakımından onlardan daha şaşkındırlar. [krş. 7/179]

45-46. Rabbini görmedin mi gölgeyi nasıl uzattı? Dileseydi, onu durgun yapardı. Sonra nasıl güneşi ona delil kıldık (gölgenin görünmesini, ışığa bağlı kıldık)? Sonra (güneş yükseldikçe) gölgeyi yavaş yavaş çekip aldık.

47. Size geceyi örtü, uykuyu rahatlık kılan, gün düzü çalışma zamanı yapan Allah'tır. [bk. 28/73; 78/9-11]

48-49 Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci gönderen O'dur. Ölü bir yeri diriltmek ve yarattığımız nice hayvan ve insanları sulamak için gökten terte miz su indirmişizdir. [krş. 22/5; 35/9]

50. Gerçek şu ki, Biz bütün bunları insanların gözü önüne hep farklı üsluplarda anlattık ki, belki ders alıp akıllarında tutarlar; ama insanların çoğu, nankörlükte direnmektedir.

51. **(Resûlüm!) Şayet gerek görsey dik, elbet her ülkeye bir uyarıcı (pey gamber) gönderirdik.**

52. (Ama seni âlemlere rahmet olarak gönderdik) o halde sakın inkârcılara boyun eğme! (Kur'an'a dayanarak) olanca gücünle onlarla mücadele et.

53. O, birinin suyu lezzetli ve tatlı, diğerininki tuzlu ve acı olan iki denizi salıverip aralarına da görünmez bir perde ve karışmalarını önleyici bir engel koyandır.

54. İnsanı sudan yaratarak, ona soy sop veren O'dur. Rabbin herşeye Ka dir'dir.

55. Fakat onlar Allah'ın yanısıra, ken dilerine ne bir yararı, ne de bir zararı dokunmayan şeylere kulluk ediyorlar. Zaten inkarcılar, Rabbine karşı hep bâtıla arka çıkmıştır. [bk. 58/22]

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذٖيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبٖيلًا ﴿٥٧﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذٖى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ وَكَفٰى
بِهٖ بِذُنُوبِ عِبَادِهٖ خَبٖيرًا ﴿٥٨﴾ اَلَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ
فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبٖيرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا
وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ
الَّذٖى جَعَلَ فِى السَّمَٓاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فٖيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنٖيرًا
﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذٖى جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ
يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذٖينَ
يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذٖينَ يَبٖيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذٖينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَٓاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذٖينَ اِذَٓا اَنْفَقُوا
لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

56. Biz seni sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "Ben buna karşı sizden bir ücret değil, ancak, Rabbine doğru bir yol tutmak dileyen kimseler olmanızı istiyorum." [krş. 6/90; 34/47; 42/23]

58. Öyleyse hiç ölmeyen, daima diri olan (Allah'a) güven ve O'nu överek tesbih et. Kullarının günahlarından haberdar olarak kendisi yeter.

59. Gökleri ve yeryüzünü ve ikisi arasındakileri altı gün içinde (altı evrede) yaratan, sonra da Arş'a kurulan Rahmân'dır. Sen bunu haberdar olana (herşeyi bilen Allaha'tan) öğren!

Fes'el sor yani öğren anlamındadır.

[bk. 7/54; 11/7]

60. Onlara «Rahmân'a secde edin» dendiği zaman, «Rahmân da neymiş? Senin bize emrettiğine secde eder miyiz hiç?» derler ve bu emir onların nefretini artırır.

61- Gökte burçlar vareden, orada ışık saçan güneş ve aydınlatan ayı yaratan Allah, yücelerin yücesidir. [bk. 17/12; 28/71-73; 36/37-38]

62. İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.

63. Rahmân'ın kulları, yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürüyen kimselerdir. Cahiller onlara laf attıkları zaman, "selâm!" der (geçer)ler.

64. Onlar ki, gecenin derinliklerinde secdeye vararak ve kıyama durarak, Rablerini anarlar.

65-66. Onlar, şöyle yakarırlar: "Ey Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır, gerçekten onun azabı sürekli bir felakettir! Şüphesiz, ne kötü bir durak ve ne kötü bir konaktır orası."

67. Onlar, harcadıkları zaman, saçıp savurmadıkları gibi, cimrilik de etmezler. İkisi arasında doğru olanı yaparlar. [bk. 3/180; 17/27-29; 59/9]

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا
٦٨ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ٦٩
اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُو۬لٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ
سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٧٠ وَمَنْ تَابَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ٧١ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ
الزُّورَ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ٧٢ وَالَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا
بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ٧٣ وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ٧٤ اُو۬لٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ٧٥ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ
مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٧٦ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا
دُعَٓاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ٧٧

68. Onlar, Allah'ın yanında başka ilah tutup ona yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar. Zina etmezler. Bunları yapan günaha girmiş olur.

69. Kıyamet günü azabı kat kat olur, orada, alçaltılarak temelli kalır.

70. Ancak, tevbe edip doğru yola dönen, iman edip dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan kimseler bunun dışındadır. Allah, böyle lerinin kötülüklerini güzelliğe dönüştürür. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

71. Kim de tövbe eder ve salih amel işlerse işte o, Allah'a, tövbesi kabul edilmiş olarak döner.

72. Onlar yalan yere şehadet etmezler; çirkin birşeye rastladıkları zaman yüz çevirip vakarla geçerler.

73. Kendilerine Rablerinin ayet leri hatırlatıldığı zaman, onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.

74. Ve onlar ki, "Ey Rabbimiz!" diye niyaz ederler, "Bize göz nuru olacak eşler ve çocuklar bahşet; bizi Sana karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimseler için örnek ve öncü yap!"

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıy la mükâfatlandırılacaklar ve orada esenlik dileği ve selâmla karşılanacak lardır.

76. Orada süresizdirler. Orası ne güzel bir yer ve ne güzel duraktır!

77. (Ey Muhammed!) De ki: “Duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin ki! (Ey inkârcılar!) Sizler Allah'ın ayetlerini yalanladığınız için azap hiçbir zaman yakanızı bırakma yacaktır.”

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ اٰيَةً
فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِع۪ينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمٰنِ
مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِض۪ينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا
مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْبَتْنَا ف۪يهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ
مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَۜ اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾
قَالَ رَبِّ اِنّ۪يٓ اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِۜ ﴿١٢﴾ وَيَض۪يقُ صَدْر۪ي وَلَا يَنْطَلِقُ
لِسَان۪ي فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِۚ
﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّاۚ فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا
فِرْعَوْنَ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪يلَۜ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ ف۪ينَا وَل۪يدًا وَلَبِثْتَ ف۪ينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِن۪ينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّت۪ي فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٩﴾

26. ŞUARA SURESİ

Mekke'de nâzil olan bu sûre, 227 (ikiyüzyirmiyedi) âyettir. "Şuarâ", şairler demektir; 224. âyetinde şairlerden sözedildiği için, sûre bu ismi almıştır.

İyiliği sonsuz, ikramı bol Allah'ın adıyla

1.Ta,Sin,Mim.2.Bunlardır (gerçekle bâtılı) açıklayan kitabın âyetleri.

3. (Resülüm) İnanmıyorlar diye nerdeyse kendini mahvedeceksin. [krş. 18/6; 35/8]

4. Biz gerekli görseydik, onlara gökten bir mucize inidirirdik de ona boyun eğip kalırlardı.

5. (Ama Biz böyle olsun istemedik:) ve bu yüzden, onlar da, ne zaman Rahman'dan hatırlatıcı, uyarıcı yeni bir ayet gelse, mutlaka ondan yüz çevirirler.

6. Onlar (Allah'tan gelen ayetleri) yalanladılar. Fakat alay konusu ettikleri şeyin (azap) haberleri ile yakında yüz yüze geleceklerdir.

7. Yeryüzüne bakmazlar mı? Orada, bitkilerden nice güzel çiftler yetiştirmişizdir.

8. Şüphesiz bunlarda Allah'ın kudretine işaret vardır, ama çoğu (gereği gibi) iman etmezler .

9. Rabbin şüphesiz güçlüdür, merhametlidir.

10- Ve (hatırla,) hani, Rabbin Musa'ya: "Şu zalimler toplumuna git!" diye seslenmişti,

11."Şu Bana karşı sorumluluk bilincinden uzaklaşan Firavun toplumuna!" [bk.20/47]

12-14. Musa, şöyle dedi: "Ey Rabbim! Onların beni yalanlamalarından korkuyorum. (Bundan dolayı) içim daralır, akıcı konuşamam. Onun için, Harun'a da peygamberlik ver (ve onu bana yardımcı yap)! Bir de (genç yaşımda Kıptî'nin ölümüne sebep olduğumdan dolayı) onların bana isnat ettikleri bir suç var. Bu yüzden onların beni öldürmelerinden korkuyorum."

15-17. (Allah buyurdu ki:) "Hayır (korkma)! İkinizde mucizelerimizle gidin. Çünkü biz sizinle beraberiz, (konuşulanları) işitmekteyiz."Firavun'a varınız: "Biz şüphesiz alemlerin Rabbinin elçisiyiz; İsrailoğullarını bizimle beraber gönder, deyiniz" demişti.

18- Firavun Musa'ya: "Biz seni çocukken yanımıza alıp büyütmedik mi? Hayatının birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi?

19. Sonunda yapacağını da yaptın. Sen nankörün birisin" dedi.

قَالَ فَعَلْتُهَٓا اِذًا وَاَنَا مِنَ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ ل۪ي رَبّ۪ي حُكْمًا وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَم۪ينَ
﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ اِنْ كُنْتُمْ مُوقِن۪ينَ
﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ
الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذ۪ٓي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾
قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْر۪ي لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُون۪ينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاْتِ بِه۪ٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُب۪ينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ
يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِر۪ينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهُٓ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ عَل۪يمٌ ﴿٣٤﴾ يُر۪يدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِه۪
فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَٓائِنِ
حَاشِر۪ينَ ﴿٣٦﴾ يَاْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَل۪يمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِم۪يقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَق۪يلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

20-22. (Musa) dedi ki: “Ben onu, o vakit kendimi kaybetmiş bir hâlde (yumruk vurmakla adamın ölebileceğini bilemeden) yaptım. Sizden kork tuğum için de hemen aranızdan kaçtım. Derken, Rabbim bana hüküm ve hikmet bahşetti de beni peygamberlerden biri yaptı. Başıma kaktığın o iyilik, İsrailoğullarını kendine köle yaptığın içindi.”

23. Firavun: "Alemlerin Rabbi de nedir?" dedi.

24. Musa: Kesin olarak inanacaksanız, bilin ki O göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir" dedi.

25. (Firavun) Yanında bulunanlara: "İşitmiyor musunuz?" dedi.

26. "O sizin de Rabbiniz, önce geçmiş atalarınızın da Rabbidir" dedi.

27. Firavun, çevresindekilere: "Size gönderilen Elçiniz şüphesiz delidir" dedi.

28. Musa: "Eğer akledebilen kimseler seniz bilin ki O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rabbi dir" dedi. [bk. 7/127; 28/38; 79/24]

29. Firavun: "Benden başkasını tanrı edinirsen, andolsun ki seni zindanlık ederim" dedi.

30. Musa: "Sana apaçık bir şey getir mişsem de mi?" dedi.

31. Firavun: "Doğru sözlülerden isen haydi getir" dedi.

32. Bunun üzerine Musa değneğini attı, besbelli bir yılan oluverdi.

33. Elini çıkardı, bakanlara bembeyaz göründü. [krş. 7/108; 20/22; 27/12; 28/32]

34-35. Firavun çevresinde bulunan ileri gelenlere: "Doğrusu bu bilgin bir sihirbaz;sizi sihirle yurdunuzdan çıkar mak istiyor; ne buyurursunuz? dedi.

36- Dediler ki; «Onu kardeşi ile birlik te oyala ve adam toplayacak elçilerini bütün kentlere gönder.

37. Bütün bilgili büyücüleri bulup sana getirsinler.

38. Sihirbazlar, belirli bir günün bildiri len vaktinde taplandılar.

39. İnsanlara: "Siz de toplanır mısınız? denildi.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَ (٤٠) فَلَمَّا جَٓاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِب۪ينَ (٤١) قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ (٤٢) قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ مُلْقُونَ (٤٣) فَاَلْقَوْا
حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ (٤٤)
فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (٤٥) فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ
سَاجِد۪ينَ (٤٦) قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ (٤٧) رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ
(٤٨) قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَب۪يرُكُمُ الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ
السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ
وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَع۪ينَ (٤٩) قَالُوا لَا ضَيْرَ اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (٥٠)
اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا اَنْ كُنَّٓا اَوَّلَ الْمُؤْمِن۪ينَ
(٥١) وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ٓي اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ (٥٢)
فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِر۪ينَ (٥٣) اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَشِرْذِمَةٌ
قَل۪يلُونَ (٥٤) وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَ (٥٥) وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ حَاذِرُونَ (٥٦)
فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (٥٧) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ (٥٨)
كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ (٥٩) فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِق۪ينَ (٦٠)

40. Umulur ki "Sihirbazlar üstün gelirlerse biz de onlara uyarız" dediler.

41. Sihirbazlar geldiklerinde, Firavun'a; "Biz üstün gelirsek, şüphesiz bize bir ücret vardır değil mi?" dediler.

42. «Evet» dedi. «Üstelik şüphesiz siz en yakın (larım) kılınanlardan da olacaksınız»

43. Musa onlara: "Ne atacaksanız atın" dedi.

44. Onlar da iplerini ve değneklerini attılar ve: "Firavun hakkı için, şüphesiz, biz üstün geleceğiz" dediler.

45. Bunun üzerine Musa değneğini attı; onların uydurduklarını yutmağa başlayı verdi. [krş. 7/117-126]

46-48. Bunu gören sihirbazlar secde ye kapanarak: "Alemlerin Rabbine, Musa ve Harun'un Rabbine inandık" dediler.

49. Firavun: "Ben size izin vermeden ona iman mı ettiniz? Muhakkak ki o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. Şimdi bileceksiniz; andolsun, ellerinizi ayaklarınızı, çaprazlama kestireceğim, hepinizi astıracağım" dedi.

50-51. İman eden sihirbazlar: "Zararı yok, biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz; teslim olanların ilki olmamızdan ötürü, Rabbimizin kusurlarımızı bize bağışlayacağını umarız" dediler.
52. Biz Musa'ya: "Kullarımı geceleyin yola çıkar; şüphesiz takip edileceksiniz" diye vahyettik. [bk. 20/77; 44/23]
53. Derken, Firavun bütün kentlere (asker) toplayıcı görevliler yolladı.

54-56. (ve şöyle dedi): "Şu kesin ki onlar (donanımsız) başıbozuk bir azınlık. fakat kalpleri bize karşı kin ve nefretle dolu;çünkü (görüyorlar ki) biz birlik bütünlük içindeyiz ve her türlü tehdit ve tehlikeye karşı hazırlıklıyız;

57-59. Ama biz Firavun ve adamlarını bahçelerden, pınar başlarından, hazinelerden ve şerefli makamlardan çıkardık. Böylece oralara İsrailoğullarını mirasçı kıldık.
60. Firavun ve adamları güneş üzerlerine doğarken onların ardına düştüler.
[bk. 7/137; 28/5]

فَلَمَّا تَرَٓاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَۚ ﴿٦١﴾
قَالَ كَلَّاۚ اِنَّ مَعِيَ رَبّ۪ي سَيَهْد۪ينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنِ اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْبَحْرَۜ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظ۪يمِۚ ﴿٦٣﴾
وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَر۪ينَۚ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهُٓ اَجْمَع۪ينَۚ
﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَر۪ينَۜ ﴿٦٦﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَاَ اِبْرٰه۪يمَۢ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِف۪ينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَۙ
﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا
كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ
وَاٰبَٓاؤُ۬كُمُ الْاَقْدَمُونَۘ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ ل۪ٓي اِلَّا رَبَّ الْعَالَم۪ينَۙ
﴿٧٧﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَن۪ي فَهُوَ يَهْد۪ينِۙ ﴿٧٨﴾ وَالَّذ۪ي هُوَ يُطْعِمُن۪ي
وَيَسْق۪ينِۙ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْف۪ينِۖ ﴿٨٠﴾ وَالَّذ۪ي يُم۪يتُن۪ي
ثُمَّ يُحْي۪ينِۙ ﴿٨١﴾ وَالَّذ۪ٓي اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ ل۪ي خَط۪ٓيـَٔت۪ي يَوْمَ
الدّ۪ينِۜ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ ل۪ي حُكْمًا وَاَلْحِقْن۪ي بِالصَّالِح۪ينَۙ ﴿٨٣﴾

61. İki topluluk birbirini gördüğünde, Musa'nın adamları: "İşte yakalandık" dediler.

62. Musa: "Hayır; Rabbim benimle beraberdir, bana elbette yol gösterecektir" dedi.

63. Bunun üzerine Biz Musa'ya: "Değneğinle denize vur" diye vahyettik. Hemen deniz ikiye ayrıldı, her parçası yüce bir dağ gibiydi.

64. İşte oraya, geridekileri (Firavun ve askerleri ni) de yaklaştırdık.

65. Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.

66. Öbürlerini suda boğduk. [bk. 20/78]

67. Bunda şüphesiz ders vardır, ama çoğu inanmamıştır.

68. Doğrusu Rabbin, güçlü olandır, merhamet edendir.

69. (Ey Resulüm!) Onlara İbrahim'in kıssasını da anlat.

70. İbrahim, babasına ve kavmine: "Nelere tapıyorsunuz?" demişti.

71. "Putlara tapıyoruz, onlara bağla nıp duruyoruz" demişlerdi.

72-73. İbrahim: "Çağırdığınız zaman sizi duyarlar veya size bir fayda ve zarar verirler mi?" demişti.

74. "Hayır ama, babalarımızı da bu şekilde ibadet ederken bulduk" demiş lerdi.

75-83. İbrahim: "Eski atalarınızın ve sizin nelere kul olduğunuzu görüyor musunuz? Doğrusu onlar benim düş manımdır. Dostum ancak alemlerin Rabbidir. Beni yaratan da, doğru yola eriştiren de O'dur. Beni yediren de, içiren de O'dur. Hasta olduğumda bana O şifa verir. Beni öldürecek, son ra da diriltecek O'dur. Ahiret gününde yanılmalarımı bana bağışlamasını um duğum O'dur. Rabbim! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.

وَاجْعَلْ لٖى لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْاٰخِرٖينَۙ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنٖى مِنْ وَرَثَةِ
جَنَّةِ النَّعٖيمِۙ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِاَبٖٓى اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّٓالّٖينَۙ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنٖى
يَوْمَ يُبْعَثُونَۙ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَۙ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ اَتَى
اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلٖيمٍۜ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقٖينَۙ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحٖيمُ
لِلْغَاوٖينَۙ ﴿٩١﴾ وَقٖيلَ لَهُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ هَلْ
يَنْصُرُونَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُونَۜ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فٖيهَا هُمْ وَالْغَاوُ۫نَۙ ﴿٩٤﴾
وَجُنُودُ اِبْلٖيسَ اَجْمَعُونَۜ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فٖيهَا يَخْتَصِمُونَۙ ﴿٩٦﴾
تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍۙ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوّٖيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمٖينَ
﴿٩٨﴾ وَمَٓا اَضَلَّنَٓا اِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعٖينَۙ ﴿١٠٠﴾
وَلَا صَدٖيقٍ حَمٖيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٠٢﴾
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزٖيزُ
الرَّحٖيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلٖينَۚ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ
نُوحٌ اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٠٦﴾ اِنّٖى لَكُمْ رَسُولٌ اَمٖينٌۙ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِۚ
﴿١٠٨﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمٖينَۚ
﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِۜ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَۜ ﴿١١١﴾

84-89. Sonrakilerin beni güzel şekilde anmalarını sağla. Beni nimet cennetine varis olanlardan kıl. Babamı da bağışla, o şüphesiz sapıklardandır. İnsanların diriltileceği gün, Allah'a temiz bir kalble gelenden başka kimseye malın ve oğulların fayda vermeyeceği gün, beni rezil etme" demişti. [bk. 26/21] [krş. 9/113-114]

90-91. O gün cennet Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yaklaştırılır. Cehennem de azgınlar karşısına çıkarılır.

92-93. Onlara: "Allah'ın yanısıra yalvardıklarınız nerededir. Size yardım ediyorlar mı veya kendilerine yardımları dokunuyor mu?" denilir. [krş. 2/165-167]

94-95. Onlar, azgınlar ve İblis'in adamları, hepsi, oraya (cehenneme) atılırlar.

96- Orada birbirleriyle çekişerek şöyle derler:

97- Vallahi, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz.

98- Çünkü biz sizi âlemlerin Rabbi ile eşit tutuyorduk.

99- "Bizi ancak (önderlerimiz olan) suçlular saptırdı."

100. Artık bizim şefaatçilerimiz yok.

101. Candan bir dostumuz da yok.

102. Keşke bizim için(dünyaya) bir geri dönüş olsaydı da mü'minlerden olsaydık. [bk. 2/165-167]

103. Şüphesiz bütün bunlarda (insanlar için) bir ders vardır, onların çoğu (buna) inanmasa da.

104. Rabbin şüphesiz güçlüdür,merhametlidir.

105. Nuh'un kavmi (peygamberlerini) yalanladı.

106-110. Kardeşleri Nuh, onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ecrim ancak Alemlerin Rabbine aittir. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin" dedi.

111. "(Toplumun) en aşağı tabakasından insanların senin ardına düştüğünü göre göre tutup sana mı inanacağız?" dediler.

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى
رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ
﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي
وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ
﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ
﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ
اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ اَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾
وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَاِذَا بَطَشْتُمْ
بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي
اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَنِينَ
﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

112-113- (Nuh:) "Ben onların (bana gelmeden önce) neler yaptıklarını bilmem" dedi."Eğer iyi düşünecek olursanız, onları yargılamak ancak Rabbime düşer!

114-115- Ben iman edenleri asla kovamam. Ben sadece açıkça uyaran bir elçiyim."

116. "Ey Nuh! Eğer bu işe son vermezsen, şüphesiz taşlanacaklardan olacaksın" dediler.

117-118. Nuh: "Rabbim! Kavmim beni yalanladı. Benimle onların arasında Sen hüküm ver. Beni ve beraberimde ki inananları kurtar" dedi.

119. Bunun üzerine onu ve beraberinde bulunanları, dolu bir gemi içinde taşıyarak kurtardık.

120. Sonra da geride kalanları suda boğduk.

121. Muhakkak bu (kıssada insanlar için) bir ders vardır, onların çoğu (buna) inanmasa da.

122. Rabbin şüphesiz güçlüdür, merhametlidir.

123. Ad kavmi de Resulleri yalanladı.

124-135. Kardeşleri Hud, onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim; Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; benim ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Siz her yüksek yere koca bir bina kurup, boş şeylemi uğraşırsınız? "Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşüyorsunuz?" Yakaladığınızı zorbacamı yakalarsınız? Artık Allah' tan sakının ve bana itaat edin. Bildiğiniz şeyleri size verenden sakının; davarları, oğulları, bahçeleri ve akarsuları size O vermiştir. Doğrusu hakkınızda ,büyük günün azabından korkuyorum" dedi.

[bk. 9/109]

136. "İster öğüt ver, ister öğüt verenlerden olma, bizce birdir.

إِنْ هٰذَآ إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣٧ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝١٣٨ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝١٣٩ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝١٤٠ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝١٤١
إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝١٤٢ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٤٣
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۝١٤٤ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٤٥ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هٰهُنَا آمِنِينَ ۝١٤٦ فِي
جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝١٤٧ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۝١٤٨ وَتَنْحِتُونَ
مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ۝١٤٩ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۝١٥٠ وَلَا
تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۝١٥١ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
۝١٥٢ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝١٥٣ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝١٥٤ قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ
لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝١٥٥ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝١٥٦ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا
نَادِمِينَ ۝١٥٧ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝١٥٨ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝١٥٩

137-138. Bu durumumuz öncekilerin geleneğidir. Biz azaba uğratılacak da değiliz" dediler.

139. İşte o'nu (Hudu) böyle yalanladılar; ve bunun üzerine Biz de onları yok ettik. Bu (kıssa da da insanlar için) mutlaka, bir ders vardır, onlardan çoğu (buna) inanmasa da.

140. Doğrusu Rabbin güçlüdür, merhametlidir.

141. Semud kavmi de Resulleri yalanladı.

142-152. Kardeşleri Salih onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderil miş güvenilir bir elçiyim; artık Allah' tan sakının ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyo rum; benim ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Burada bahçelerde, pınar başlarında, ekinler, salkımları sarkmış hurmalıklar arasında güven içinde bırakılırmısınız? Dağlarda usta lıkla evler oyarmısınız? Artık Allah'tan sakının, bana itaat edin. Yeryüzünü ıslah etmeyip, bozgunculuk yapan beyinsizlerin emirlerine itaat etmeyin" dedi.

153.154. "Sen şüphesiz büyülenmişin birisin; bizim gibi bir insandan başka birşey değilsin. Eğer doğru sözlü isen bir ayet (mucize) getir" dediler.

155-156. Salih:" İşte delil bu devedir. Kuyudan su içmek hakkı belirli bir gün onun ve belirli bir gün de sizindir; sakın ona bir kötülük yapmayın, yok sa sizi büyük günün azabı yakalar" dedi.

157. Onlar ise deveyi kestiler; ama pişmanda oldular. (Böylece onları azap yakaladı).

158. Çünkü (Salih'in önceden haber verdiği) azap onları kıskıvrak yakala dı. Şüphesiz bu (kıssada da insanlar için) bir ders vardır; onlardan(bu kıssa yı dinleyenler) çoğu (buna) inanma salar da. [bk. 11/61-68; 91/11-14]

159. Rabbin şüphesiz güçlüdür, mer hametlidir.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ اَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٦١﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ اَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ
اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَاَهْلِي
مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ اِلَّا عَجُوزًا فِي
الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَٓاءَ
مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ
اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٧٧﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَٓا
اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا
الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

160. Lut kavmi de Resulleri yalanladı.

161-166. Kardeşleri Lut, onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmazmısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; benim ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Rabbinizin sizin için yarattığı eşleri bırakıp da, insanlar arasında, erkekleremi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz azmış bir kavim siniz" dedi.

167. "Ey Lut! Bu sözlerinden vazgeçmezsen, mutlaka kovulacak sın" dediler.

168-169. Lut:"Doğrusu yaptığını za çok kızanlardanım. Rabbim! Beni ve ailemi bunların yapageldiği kötülük ten kurtar" dedi.

170-171. Bunun üzerine geride kalan yaşlı bir kadın dışında, onu ve ailesini, hepsini kurtadık. **(İman edenler sadece kendi ev halkı idi. Yaşlı kocakarıda, Lut Radiallahu anhumun hanımı idi.O yaşlı karıda inanmadığı için helak oldu.**

172. Diğerlerini yerle bir ettik.

173. Üzerlerinede yağmur yağ dırdık. Uyarılan fakat yola gelmeyen lerin yağmuru ne kötü idi!

174. Bu (kıssada da insanlar için) bir ders vardır; onlardan çoğu (buna) inanmasalar da.

175. Doğrusu Rabbin güçlüdür, merhametlidir.

176. Ormanlık yerde oturanlar, Eykeliler de Resulleri yalanladı.

177-183. Şuayb onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmazmısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güve nilir bir elçiyim. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum, benim ecrim ancak alemlerin Rabbine aittir. Ölçüyü tam yapın,eksiltenlerden olma yın. Doğru terazi ile tartın. İnsanların hakkını azaltmayın.Yeryüzünde boz gunculuk yaparak karışıklık çıkarma yın.

26. ŞUARA SURESİ Cüz 19 Sayfa 374

وَاتَّقُوا الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ
مِنَ الْمُسَحَّر۪ينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ
لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبّ۪ٓي اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٨٩﴾
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْز۪يلُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
الرُّوحُ الْاَم۪ينُ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِر۪ينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
عَرَبِيٍّ مُب۪ينٍ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَف۪ي زُبُرِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلٰى بَعْضِ
الْاَعْجَم۪ينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ
ف۪ي قُلُوبِ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِه۪ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَل۪يمَ
﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ اَفَرَاَيْتَ اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ
س۪ن۪ينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَٓاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

184. Sizi ve daha önceki nesilleri yaratana karşı sorumluluk bilincinde olun.

.

85-187. "Sen ancak büyülenmiş birisin. Bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Doğrusu seni yalancılardan sanıyoruz. Eğer doğru sözlü isen göğün bir parçasını üstümüze düşür" dediler. [bk. 8/38; 17/92]

188. Şuayb: "Rabbim yaptıklarınızı çok iyi bilir" dedi.

189. Böylece onu yalanlamış oldular; ve bu yüzden, (kopkoyu) gölgelerle kaplı bir günün azabı onları kıskıvrak yakaladı.

190. Bu (kıssada da insanlar için) bir ders vardır; insanların çoğu (buna) inanmasalar da.

191. Rabbin şüphesiz Güçlüdür, merhametlidir.

192. Şüphesiz Kuran alemlerin Rabbinin indirmesidir.

193- Onunla, mutlak güvenilirlik derecesinde olan vahiy inmiştir.

194. Senin kalbine,ki (ey Muhammed, onunla) uyaran kimselerden biri olasın.

195. (ve çevrendekileri) apaçık Arap diliyle (uyarasın).

196. Şüphesiz bu (Kur'an'ın indirileceği ve peygamberin geleceği haberi) öncekilerin kitaplarında da vardır.

197. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi?

198-199. Onu Arap olmayan birine indirseydik ve bu yabancı onu (kendi diliyle) onlara okusaydı, onlar yine inanacak değillerdi.

200- Sanki Biz onu(inkar etmeyi), suçlu günahkarların kalbine işledik (de inatla direniyorlar).

Sanki için, bakara 7. ayetin notuna bakınız.

201. O can yakıcı azabı görmedikçe ona(peygambere) inanmayacaklardır.

202. İşte bu (azap) onlara, kendileri farkında olmadan, ansızın geliverecektir.

203. O zaman, "Bize biraz daha süre verilmez mi?" derler.

204. (Buna rağmen) hala bizim azabımızın çabuklaşmasını mı istiyorlar?

205-Görmedin mi ki, biz onları yıllarca nimetlendirsek de,

206. Sonra, tehdit edildikleri şey kendilerine ulaşsa,

مَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
اِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ
بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ
السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُونَ مِنَ
الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْاَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّى بَرِٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ اَلَّذِى يَرٰيكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾
وَتَقَلُّبَكَ فِى السَّاجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ
اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيمٍ
﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَٓاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُنَ
﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِى كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ
﴿٢٢٦﴾ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا
مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُٓوا اَىَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

207 Kendilerine verilmiş olan nimetler onlara bir fayda sağlar mı? [bk. 2/96]

208 . 209. Hiçbir kasaba halkını kendilerine öğüt veren uyarıcılar gelmeden yok etmedik. Biz zalim değiliz. [bk. 17/15; 28/59]

210. Kuran'ı şeytanlar indirmemiştir.

211. Bu onlara düşmez, zaten güçleride yet mez. [bk. 37/7-10; 72/8-10]

212. Doğrusu onlar vahyi dinlemekten uzak kalmışlardır.

213. O halde sakın Allah'ın yanında başka ilah tutup ta ona yalvarma, yoksa azap görecekler den olursun.

214. (Resülüm) Önce en yakın akra balarını uyar.
215. Sana tabi olan(uyan) müminleri kanatlarının altına al.

216. Sana başkaldırırlarsa: "Yaptıkları nızdan uzağım" de.

217-220. Senin kalkıp namaz kılanlar arasında bulunduğunu gören, güçlü ve merhametli olan Allah'a güven. Doğrusu O işitir ve bilir.
[bk. 10/61; 52/48]
221. Sana o şeytani (güçlerin) kime indiğini haber vereyim mi?

222-223. Onlar nerede kendi kendini (al datan) günahkar biri varsa ona inerler ki, böyleleri (zaten hep asılsız, aldatıcı şeylere) kulak verir ve onlar dan çoğu başkalarına da yalan söyler ler.

224. Şairlere gelince, (onlar da kendi kendilerini aldatmaya yatkındırlar ve bu sebeple) onlara (da yalnızca) az gınlar uymaktadır.

225-226. Onların(şairlerin) her vadide şaşkın şaşkın dolaştıklarını ve yapma dıklarını yaptık dediklerini görmez misin?
227. Ama imaneden, dürüst ve erdem li davranışlar ortaya koyan, Allah'ı sıkça anan, (sadece) haksızlığa uğra tıldıkdan sonra kendilerini savunan ve haksızlık yapanların, hangi devrimle devrileceklerini er geç görecekleri (konusunda Allah'ın vaadine güvenen şairler) bu hükmün dışındadır!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُب۪ينٍۙ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَۙ
﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَؕ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ
الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ عَل۪يمٍ ﴿٦﴾ اِذْ قَالَ
مُوسٰى لِاَهْلِه۪ٓ اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَاراًؕ سَاٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰت۪يكُمْ
بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ اَنْ بُورِكَ
مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَاؕ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٨﴾ يَا مُوسٰٓى
اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا
جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْؕ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنّ۪ي لَا يَخَافُ
لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَۗ ﴿١٠﴾ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْناً بَعْدَ سُٓوءٍ فَاِنّ۪ي
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١﴾ وَاَدْخِلْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ
سُٓوءٍ ف۪ي تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِه۪ؕ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْماً فَاسِق۪ينَ
﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُب۪ينٌۚ ﴿١٣﴾

27. NEML SURESİ

Bu sûre, Mekke'de nâzil olmuştur. 93 (doksanüç) âyettir. "Neml" karınca demektir. 18. âyetinde, Süleyman aleyhisselâmın ordusuna yol veren karıncalardan söz edildiği için sûre bu ismi almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Tâ. Sîn. Bunlar Kur'an'ın, (gerçekleri) açıkla yan Kitab'ın âyetleridir.

2-3. Bunlar, namaz kılan, zekat veren ve ahirete de kesin olarak inanan müminlere doğruluk reh beri ve müjdedir.

4. Biz onlara (Müşriklere dinin emirlerini ve kendisine sımsıkı sarılmaları gereken) amelleri güzel göstermemizden dolayı şaşırıp kalmış lardır. O kimseler ki: hala ahirete (gereği gibi) iman etmiyorlar .

(tefsiri kebir 17.cilt sayfa 399 cübbai böyle anlam vermiştir. Hucurat 7.ayet buna örnektir.

5. Kötü azap işte onlaradır. Ahirette en çok kayba uğrayacaklar da onlar dır.

6. Şüphesiz ki sen (Ey Muhammed !) Kur'ân'ı O yegâne hikmet sahibi (her şeyi) bilenden alıyorsun.

7. Hani Musa, ailesine: "Ben bir ateş gördüm, ondan size bir haber yahut ısınasınız diye bir kor (ateş) getirece ğim" demişti.

8. Ne vakit ki o ateşe vardı, kendisine (şöyle) seslenildi: «Ateşin önündeki kimse ve çevresindekiler mubarek kılınmıştır. Âlemlerin Rabbı Allah (her türlü noksanlıktan, eş ve ortaktan) paktır, yücedir, münezzehtir.

9. "Ey Musa! Gerçek şu ki, Ben, güçlü ve Hakim olan Allah'ım"

10-12. "Değneğini at!" Musa, değne ğinin yılangibi hareketler yaptığını görünce, arkasına bakmadan dönüp kaçtı."Ey Musa! Korkma; Benim katım da Elçiler korkmaz; yalnız haksızlık eden bunun dışındadır. Kötü hali iyiliğe çeviren kimse bilsin ki Ben şüp hesiz bağışlarım, merhamet ederim. Elini koynuna sok, Firavun ve kavmi ne gönderilen dokuz mucizeden biri olarak kusursuz, bem beyaz çıksın. Gerçekten onlar yoldan çıkmış bir kavim dir."

bk. 7/108, 133; 20/22; 26/33; 27/12; 2

13. Fakat onlara gerçeği bütün açık lığıyla ortaya koyan ayetlerimiz gelin ce: "Bu apaçık bir büyü!" dediler;

[bk. 28/29-32]

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ
وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ
لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّى
إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى
وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَاذْبَحَنَّهُ
أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

14. Gönülleri kesin olarak kabul ettiği halde, haksızlık ve büyüklenmelerinden ötürü onları bile bile inkar ettiler. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

15. Andolsun! Biz Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar da: “Bizi mü'min kullarından birçoğuna (bazı özelliklerle) üstün kılan Allah'a hamd olsun” dediler.

16. Süleyman Davud'a varis oldu: "Ey insanlar! Bize kuşların mantığı öğretildi (veya dili) ve bize herşeyden bolca verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur" dedi.

17. Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil olan ordusu toplandı. Hepsi toplu olarak gidiyorlardı.

18. Sonunda, karıncaların bulunduğu vadiye geldiklerinde bir karınca: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleyman' ın ordusu farkına varmadan sizi ezmesin" dedi.

19. Süleyman, onun sözüne hafifçe güldü ve: "Rabbim! Bana ve ana babama verdiğin nimetlerine şükretmeye hoşnut olacağın işi yapmakta beni muvaffak kıl. Rahmetinle, beni iyi kullarının arasına koy" dedi.

20.21. Süleyman, kuşları araştırarak: "Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplarda mı? Bana apaçık bir delil getirmelidir; yoksa onu ya şiddetli bir azaba uğratırım yahut keserim" dedi.

22. Çok geçmeden Hüdhüd gelip Süleyman'a: "Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sana Sebe'den doğru bir haber getirdim.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا
يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾
قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا
وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ۖ وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي
مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

23. “Ben, o yörenin halkını yöneten bir kadınla karşılaştım. Kendisine her şey bolca verilmiş, görkemli bir tahtı var.”

24. (Ne var ki,) “Onu da, halkını da, Allah'ın yanısıra güneşe secde ettiklerini gördüm. Anlaşı lan, şeytan onlara bu yaptıklarını güzel gösterip kendilerini yoldan çıkarmış. Onlar da bu yüzden doğru yolu bulamıyorlar.”

25. “(Şeytanın amacı) onları, göklerde ve yerde gizli bulunan şeyleri meydana çıkaran, (nefisle rinin) gerek saklı tuttukları ve gerekse açığa vurdukları tüm duygularını bilen Allah'a secde etmelerini engellemektir.”

26. “O Allah ki, kendisinden başka hiçbir ilah yoktur, en yüce hükümranlığın, arşın Rabbidir.”

27. Süleyman şöyle söyledi: "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız."

28. "Şu yazımı götür, onlara at, sonra bir yana çekil, varacakları sonuca bak."

29-31. Sebe melikesi: "Ey ileri gelen ler! Bana, Bismillahirrahmanirrahim diye başlayan ve 'sakın bana karşı baş kaldırmayın ve teslim olarak ge lin' diyen Süleyman'dan gönderilen önemli bir mektup bırakıldı" dedi.

32. "Ey ileri gelenler! Vereceğim emir hakkında bana fikrinizi söyleyin; siz benim yanımda bulunmadıkça, bir iş hakkında kesin bir hüküm vermem" dedi.

33. "Biz güçlü kimseler ve zorlu savaş adamlarıyız, emir senindir, sen emret mene bak."

34-35. Melike: "Doğrusu hükümdarlar bir şehre girdikleri zaman orasını bozarlar, onurlu kimselerini aşağılık yaparlar. İşte böyle davranırlar. Ben onlara bir hediye göndereyim de, elçi lerin ne ile döneceklerine bakayım" dedi.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا اٰتٰينِيَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِمَّا اٰتٰيكُمْ
بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ
لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا
اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ
عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي
عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اٰتِيكَ بِهِ
قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا
نَنْظُرْ اَتَهْتَدِي اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ
رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

36-37. (Kraliçenin elçisi hediyelerle) gelince Süleyman (ona) dedi ki: “Beni mal ile mi kandıracaksınız? Allah'ın bana bağışladığı (ayrıcalıklar) size verdiklerinden daha üstündür. Siz bu hediyenizle övünebilirsiniz? Sen onlara dön! Andolsun, biz onlara, karşı koyamayacakları ordularla gelir ve onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüş olarak çıkarırız.”

38. Süleyman: "Ey cemaat! Bana teslim olmalarından önce, hanginiz o kraliçenin tahtını yanıma getirebilir?" dedi.

39. Cinlerden bir ifrit: "Sen yerinden kalkmadan önce sana onu getiririm, buna karşı güvenilir bir güce sahibim" dedi.

40. Kitabtan bilgisi olan biri: "Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm" dedi. Süleyman, tahtı yanına yerleşivermiş görünce: "Buna, şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınayan Rabbimin lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur; fakat nankörlük eden bilsin ki Rabbim müstağnidir, kerem sahibidir" dedi.
(el kitap levhi mahuzdan bilgisi olan kimse ancak Melek olabilir).

41. Süleyman "Tahtını onun tanımıyacağı hale getirin, bakalım tanıyabilecek mi yoksa tanımayacak mı?" dedi.

42. (Melike) Gelince (ona): "Senin tahtın da böyle mi?" dendi, "Tıpkı o, dedi, zaten bize daha önce bilgi verilmişti. (Allâh'ın kudretini ve senin peygamber olduğunu anlamış) ve biz teslim olmuştuk."

43. Melikeyi o zamana kadar alıkoyan, Allah'ın yanısıra taptığı şeylerdi; çünkü kendisi inkarcı bir kavim dendi.

44. Ona:"Köşke gir" dendi; salonu görünce, onu derin bir su zannetti, eteğini çekti. Süleyman: "Doğrusu bu camdan yapılmış mücella bir salondur" dedi. Melike: "Rabbim! Şüphesiz ben kendime yazık etmişim. Süleyman'la beraber, alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum" dedi.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
فَاِذَا هُمْ فَر۪يقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَٓائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ
فِي الْمَد۪ينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّه۪
مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِه۪ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا
وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٥١﴾
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ اَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً
مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

45. Andolsun biz, Semud(kavmin)e de kardeşleri Salih'i: "Allah'a kulluk edin!" demesi için gönderdik. Baktı ki onlar, birbiriyle çekişen iki bölük olmuşlar. [bk. 7/73-77; 11/61-68; 26/141-159]

46. Salih: "Ey kavmim! Niye iyilikten önce, acele kötülük istiyorsunuz? Merhamet olunasınız diye Allah'tan mağfiret dileseniz olmaz mı?" dedi.

47. "Sen ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık" dediler. Salih:"Uğursuzluğunuz (size göre uğursuz saydığınız şey) Allah katındandır; belki imtihana çekilen bir milletsiniz" dedi.

48. O şehirde dokuz adam vardı ki, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor, düzen sağlamıyorlardı.

49. "Biz gece ona ve ailesine baskın verelim, sonrada onun dostuna; ailesinin yok edilişinde bulunmadık, şüphesiz biz doğru söylüyoruz, diyelim" diye aralarında Allaha yemin ettiler.

50. Onlar bir düzen(tuzak) kurdular. Biz farkettirmeden düzenlerini (tuzaklarını) bozduk.

51. Hilelerinin sonunun nasıl olduğuna bir bak! Biz onları ve kavimlerini, hepsini, yerle bir ettik.
[bk. 8/30; 13/42]

52. İşte onların yaşadığı evler, işledikleri haksızlıklardan ötürü (şimdi) bomboş! Bu (olayda), bilmek isteyen bir toplum için mutlaka bir ders vardır.

53. İnanıp Allah'a karşı gelmekten sakınanları kurtardık.
[bk. 7/73-79; 11/63-68]

54. Lût'u da (Peygamber olarak gönderdik.) Hani o, kavmine şöyle demişti: "Göz göre göre, (insanın yapısına ve yaratılışına aykırı olan) o çirkin işi mi yapıyorsunuz?"
[krş. 7/80-84; 11/74-83; 15/57-77]

55. "Kadınları bırakıp, erkeklere mi yaklaşıyorsunuz; evet, siz cahil bir kavimsiniz." [bk. 26/165-166]

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُٓوا اٰلَ لُوطٍ مِنْ
قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اِلَّا
امْرَاَتَهُۘ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِر۪ينَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَراًۚ
فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ
الَّذ۪ينَ اصْطَفٰىۜ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُونَۜ ﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ فَاَنْبَتْنَا
بِه۪ حَدَٓائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍۚ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَاۜ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَۜ ﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَاراً
وَجَعَلَ خِلَالَهَٓا اَنْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزاًۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَۜ
﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُج۪يبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ
السُّٓوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَٓاءَ الْاَرْضِۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ قَل۪يلاً
مَا تَذَكَّرُونَۜ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَهْد۪يكُمْ ف۪ي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِه۪ۜ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَۜ ﴿٦٣﴾

56. Kavminin cevabı sadece: "Lut'un ailesini kasabanızdan çıkarın, güya onlar temiz kalmaya çalışan insanlarmış" demek oldu. [bk. 26/161-173]

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık, yalnız karısının geride bıraktık.

58. Geride kalanların üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılan fakat yola gelmeyenlerin yağmuru ne kötü idi!

59. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur, seçtiği kullarına selam olsun. Allah mı daha iyidir, yoksa O'na koştukları ortaklar mı?"

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indirip onunla, bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği, güzel güzel bahçeler meydana getiren mi? Allah'ın yanında başka bir ilah mı? Hayır; onlar taptıklarını Allah'a eşit tutan bir kavimdir.

61. Yoksa yeri, yaratıklarının oturmasına elverişli kılan ve aralarında ırmaklar meydana getiren, yeryüzüne sabit dağlar yerleştiren, iki deniz arasına engel koyan mı? Allahın yanında başka bir ilah mı? Hayır; çoğu bilmezler.

62. (Onlar mı, sizin yalvarıp medet umduklarınız mı daha iyi) yoksa sıkıntıya düşene, kendisine yalvardığı takdirde cevap vererek sıkıntısını gideren ve sizi ard arda gelen kuşaklar halinde yeryüzüne egemen kılan Allah mı? Allah'ın yanısıra başka bir ilah mı var? Ne kadar kıt düşüncelisiniz

63. (Onlar mı, sizin yalvarıp medet umduklarınız mı daha iyi) yoksa karaların ve denizlerin karanlıkları içinde size yolunuzu bulduran, rahmetinin önünden rüzgârları müjde habercisi olarak gönderen Allah mı? Allah'ın yanısıra başka bir ilah mı var? Allah, onların kendisine koştukları ortaklardan münezzehtir.

اَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِؕ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِؕ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُؕ وَمَا يَشْعُرُونَ
اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ
مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا ءَاِذَا كُنَّا
تُرَابًا وَاٰبَٓاؤُ۬نَٓا اَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ
وَاٰبَٓاؤُ۬نَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ س۪يرُوا فِي
الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٦٩﴾
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ ف۪ي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسٰٓى
اَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذ۪ي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَٓائِبَةٍ
فِي السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ
يَقُصُّ عَلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اَكْثَرَ الَّذ۪ي هُمْ ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

64. Yoksa, önce yaratan, sonra da yaratmayı tekrar edecek olan; size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah'ın yanında başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru sözlülerden iseniz, açık delilinizi getirin." [bk. 17/56; 18/51; 34/22-23]

65. De ki: "Göklerde ve yerde olan hiç kimse, (yani) Allah'tan başka (hiç kimse,) gaybı bilemez". (Yaratılmış olanlar) öldükten sonra ne zaman diriltileceklerini de bilemezler; [bk. 6/59; 31/34]

66. Ahirete dair bilgileri yeterlimidir? hayır; ondan şüphe etmemektedirler. Hayır; ona karşı kördürler.

67-68. İnkar edenler: "Biz ve babalarımız toprak olduğumuzda mı, doğrusu bizler mi tekrar çıkarılacağız? Bununla bizde, daha önce babalarımız da, andolsun ki, tehdit edilmiştik.Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" dediler.

69. De ki: "Yeryüzünde gezin, suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bakın."

70. (Ey Resulüm!) Onlar için (inanmıyorlar diye) kaygılanma! İleri sürdükleri asılsız iddialardan ötürü de canını sıkma!

71. (İnkârcılar:) “Eğer doğru söyleyen (kimseler) iseniz, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?” diyorlar.

72. De ki: "Acele ettiğiniz şeyin bir kısmı belki hemen başınıza gelir.

73. Doğrusu Rabbin, insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Şüphesiz Rabbin onların gönüllerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

75. Gökte ve yerde göze görünmeyen hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta (levh-i mahfuzda) bulunmasın.

76. Kuşku yok ki, bu Kur'an, İsrailoğullarına hakkında anlaşmazlığa düştükleri konuların çoğunu açıkça anlatmaktadır.

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْض۪ي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِه۪ۚ
وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۚ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُب۪ينِ
﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِر۪ينَ
﴿٨٠﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْۜ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ
دَٓابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْۙ اَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِاٰيَاتِنَا لَا
يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ
بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَات۪ي
وَلَمْ تُح۪يطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ
الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا
جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوا ف۪يهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًاۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُۜ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دَاخِر۪ينَ ﴿٨٧﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِۜ صُنْعَ
اللّٰهِ الَّذ۪ٓي اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍۜ اِنَّهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

77. Doğrusu Kuran, inananlara doğruluk rehberi ve rahmettir.

78. Rabbin şüphesiz, aralarında, kendi hükmünü verecektir. O güçlüdür, bilendir.

79. (Resülüm) Allah'a güven, şüphesiz sen apa çık gerçek üzerindesin.

80. (Resülüm) Sen, ölülere şüphesiz ki işittire mezsin; dönüp giden sağırlara da çağrıyı duyura mazsın.

81. Körleri sapıklıklarından vaz geçirip doğru yola döndüremezsin; ancak ayetlerimize inanan lara sen duyurabilirsin; işte onlar müslümanlar dır.

[bk. 7/179; 27/80; 35/22]

82. O söz,(kıyamet) başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dâbbe (canlı) çıkarırız; o, onlara insanların, âyetlerimize inanmadıklarını söyler.

83. O gün her ümmetin ayetlerimizi yalanlayanlarını toplarız. Onlar bir ara da tutulup, hesap yerine sevkedilirler.

84. öyle ki, (yargı önüne) çıktıkları zaman, Allah, onlara: "(Doğru düşün ce ve) bilgi yoluyla üstesinden gele meyince tutup ayetlerimizi yalanlama ya kalktınız, öyle mi? Peki, bu yaptığı nız neydi öyleyse?" diyecek.

[bk. 77/34]

85. Haksızlıklarından ötürü, söyleni len söz başlarına gelir. Artık konuşa maz olurlar.

86. Size geceyi dinlenesiniz diye karanlık ve gündüzü çalışasınız diye aydınlık olarak yarattığımızı görmedi ler mi? Doğrusu bunda, inanan kavim için dersler vardır.

87. Sura üfürüldüğü gün, Allah'ın ken dilerinden korkuyu aldıkları bir yana, göklerde olanlar da yerde olanlar da, korku içinde kalırlar. Hepsi Allah'a boyunları bükülmüş olarak gelirler.

88. Dağları yerinde donmuş gibi durur görürsün, oysa onlar bulutlar gibi ge çerler. Bu her şeyi sağlam tutan Allah' ın işidir. Doğrusu O, yaptıklarınızdan haberdardır.

مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ اٰمِنُونَ
٨٩ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِۜ هَلْ تُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٠ اِنَّمَٓا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ
الَّذ۪ي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍۘ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَۙ
٩١ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ
ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُنْذِر۪ينَ ٩٢ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُر۪يكُمْ
اٰيَاتِه۪ فَتَعْرِفُونَهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٣



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓمٓ ١ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ٢ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَاِ مُوسٰى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ
اَهْلَهَا شِيَعاً يَسْتَضْعِفُ طَٓائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَيَسْتَحْي۪
نِسَٓاءَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِد۪ينَ ٤ وَنُر۪يدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذ۪ينَ
اسْتُضْعِفُوا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِث۪ينَۙ ٥

28. KASAS SURESİ

Bu sûre Mekke'de nâzil olmuştur. 85. âyetinin hicret esnasında Mekke ile Medine arasında, 52 ilâ 55. âyetlerinin ise Medine'de nâzil olduğu rivayet edilmiştir. 88 (seksensekiz) âyettir. "Kasas", olaylar, hikâyeler demektir. İsmini 25. âyetinden almıştır. Sûrenin başlıca konularını, Hz. Musa'nın çocukluğundan itibaren hayatı, mücadeleleri; tevhid ehlinnin zaferi ve dünya servetine güvenilmemesi teşkil etmektedir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlardır gerçekle bâtılı açıklayan kitabın âyetleri.

3. (Resulüm!) İman eden bir topluma aktarman için Musa ile Firavun'un haberlerinden bir kısmını, sana gerçek olarak anlatacağız.

89. Kim bir iyilik getirirse, ona daha iyisi verilir. Onlar o günün korkusundan güvendedirler.

90. Kötülük getiren kimseler, yüzü koyun ateşe atılırlar. "Ya siz yaptıklarınızdan başka bir şeyle mi cezalandırılacaksınız?" denir.

91-92. (Resülüm) De ki: "Ben, yalnız her şeyin sahibi olan ve bu kutlu kılınmış şehrin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Müslümanlardan olmakla ve Kuran okumakla emrolundum." Kim doğru yolu bulmuşsa, yalnız kendisi için bulmuş olur, kim sapıtmışsa kendine etmiş olur. De ki: "Ben sadece, uyaranlardan biriyim."

93. Ve şöyle de: Hamd Allah'a mahsustur. O, âyetlerini (kudretinin delillerini) size gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız (ama artık faydası olmayacaktır). Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir. [krş. 41/53]

---

28. KASAS SURESİ

4. Fir'avn, orada ululandı (zorbalığa kalktı), halkını çeşitli gruplara böldü. Onlardan bir zümreyi (İsrâil oğullarını) eziyor, oğullarını kesiyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o, bozguncülardan idi.

5. Biz, memlekette güçsüz sayılanlara iyilikte bulunmak onları önderler kılmak, onları varis yapmak, memlekete yerleştirmek; istiyorduk .

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى اُمِّ
مُوسٰى اَنْ اَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا
تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي اِنَّا رَادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
٧ فَالْتَقَطَهُ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا اِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ٨ وَقَالَتِ
امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسٰى اَنْ
يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩ وَاَصْبَحَ فُؤَادُ
اُمِّ مُوسٰى فَارِغًا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا اَنْ
رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٠ وَقَالَتْ لِاُخْتِهِ
قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١١
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ١٢
فَرَدَدْنَاهُ اِلٰى اُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣

6. Ve onları güvenlik içinde iktidar sahipleri olarak yeryüzünde yerleştirelim. Firavun'u, (veziri) Haman'ı ve onların ordularını da onların (İsrail oğulları'nın) eliyle korktukları şeye uğratalım (saltanatlarını onların elinden alalım).

7. Musa'nın annesine: "O (çocuğu)nu emzir, başına bir şey gelmesinden korkuyorsan (bir sandık içinde) onu suya bırak, korkma, üzülme biz onu tekrar sana geri vereceğiz ve onu elçilerden yapacağız." diye vahyettik.

8. Nihayet (annesi Musa'yı Nil Nehri'ne bırakınca) Firavun ailesi kendilerine düşman ve dert kaynağı olacak olan o çocuğu bulup aldı. Şüphesiz Firavun, (veziri) Haman ve onların askerleri (kendileri için) hata yapıyorlardı.

9. Firavun'un karısı: "Benim de senin de gözün aydın olsun! Onu öldürmeyiniz, belki bize faydalı olur yahut onu oğul ediniriz" dedi. Aslında işin farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesi, gönlü bom boş sabahı etti, oğlundan başka bir şey düşünemiyordu. Allah'ın vadine iyice inanması için kalbini pekiştir meseydik, neredeyse saraya alınan çocuğun kendi oğlu olduğunu açığa vuracaktı.

11. (Annesi, Musa'nın) ablasına (Meryem'e): “Onun izini takip et!” diye talimat verdi. O da kimse farkına varmadan uzaktan (kardeşi) Musa'yı gözetledi.

12. Önceden, süt annelerin me mesini kabul etmemesini sağladık. Musa'nın ablası: "Size, sizin adınıza ona bakacak, iyi davranacak bir ev halkını tavsiye edeyim mi?" dedi.

13. (Böylece) onu annesine kavuşturduk ki gözü aydın olsun, tasa lanmasın ve Allah'ın vadinin gerçek olduğunu, fakat insanların çoğunun bunu anlamadığını öğrensin.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًاۜ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلٰى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِۘ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۚ
فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۙ فَوَكَزَهُ مُوسٰى
فَقَضٰى عَلَيْهِۘ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ
﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَاغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ
﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِينَةِ خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهُ
بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۜ قَالَ لَهُ مُوسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّٓا
اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَاۙ قَالَ يَا مُوسٰٓى اَتُرِيدُ
اَنْ تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِۗ اِنْ تُرِيدُ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِى
الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ رَجُلٌ
مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعٰىۘ قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَأْتَمِرُونَ
بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّى لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ
مِنْهَا خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُۘ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَۚ ﴿٢١﴾

14. Musa erginlik çağına gelip olgunlaşınca, ona hikmet ve ilim verdik. İyi davrananları böyle mükafatlandırırız.

15. Musâ, halkının haberi olmadığı bir sırada şehre girdi; iki adamı kavga eder buldu. Biri kendi tarafdarlarından, diğeri de düşmanı tarafından idi. Kendi tarafdarlarından olan adam, düşmana karşı Musa'dan yardım diledi. Musâ da ona bir yumruk vurdu, derken adam öldü. Musâ, bu (olsa olsa) şeytanın işindendir. Şüphesiz ki o apaçık saptırıcı bir düşmandır, dedi.

[bk. 20/40; 26/20-22]

16. Musa: "Rabbim! Doğrusu kendime yazık ettim, beni bağışla" dedi. Allah"da onu bağışladı. O, şüphesiz bağışlayandır, merhamet edendir.

17. Musa: "Rabbim! Bana verdiğin nimete andolsun ki, suçlulara asla yardımcı olmayacağım" dedi.

18. Şehirde, korku içinde etrafı gözetip dolaşarak sabahladı. Dün kendisinden yardım isteyen kimse bağırarak ondan yine yardım istiyordu. Musa ona: "Doğrusu sen besbelli bir azgınsın" dedi.

19. Musa, ikisinin de düşmanı olan kimseyi yakalamak isteyince: "Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi bana da mı kıymak istiyorsun? Sen ıslah edenlerden olmak değil, ancak yer yüzünde bir zorba olmak istiyorsun" dedi.

20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi: "Ey Musa! İleri gelenler, seni öldürmek için aralarında görüşüyorlar. Hemen uzaklaş. Doğrusu ben sana öğüt veriyorum" dedi. [krş. 40/28]

21. Musa, korku içinde çevresini gözetleyerek oradan çıktı. "Rabbim! Beni zalim kavimden kurtar" dedi.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَٓاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يَهْدِيَن۪ي سَوَٓاءَ
السَّب۪يلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَٓاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَۘ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِۚ قَالَ مَا
خَطْبُكُمَاۜ قَالَتَا لَا نَسْق۪ي حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَٓاءُ وَاَبُونَا
شَيْخٌ كَب۪يرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ اِنّ۪ي لِمَٓا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَق۪يرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَٓاءَتْهُ اِحْدٰيهُمَا
تَمْش۪ي عَلَى اسْتِحْيَٓاءٍۘ قَالَتْ اِنَّ اَب۪ي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا
سَقَيْتَ لَنَاۜ فَلَمَّا جَٓاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَۙ قَالَ لَا تَخَفْ
نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا يَٓا اَبَتِ
اسْتَأْجِرْهُۘ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَم۪ينُ ﴿٢٦﴾
قَالَ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلٰٓى
اَنْ تَأْجُرَن۪ي ثَمَانِيَ حِجَجٍۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَۚ
وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَۜ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ مِنَ
الصَّالِح۪ينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَۜ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ
فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّۜ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَك۪يلٌ ﴿٢٨﴾

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde: "Rabbimin bana doğru yolu göstereceğini umarım" dedi.

23. Medyen suyuna geldiğinde, davarlarını sulayan bir insan topluluğu buldu. Onlardan başka, hayvanlarını sudan alıkoyan iki kadın gördü. Onlara:"Derdiniz nedir?"dedi. "Çobanlar ayrılana kadar biz sulamayız. Babamız çok yaşlıdır onun için bu işi biz yapıyoruz" dediler.

24. Musa onların davarlarını suladı. Sonra gölgeye çekildi: "Rabbim! Doğrusu bana indireceğin hayra muhtacım" dedi.

25. O sırada, kadınlardan biri utana utana yürüyüp ona geldi: "Babam sana sulama ücretini ödemek için seni çağırıyor" dedi. Musa ona gelince, başından geçeni anlattı. O: "Korkma, artık zalim kavimden kurtuldun" dedi.

26. İki kadından biri: "Babacığım! Onu ücretli olarak tut; ücretle tuttuklarının en iyisi bu güçlü ve güvenilir adamdır" dedi.

27. Kadınların babası:"Bana sekiz yıl çalışmana karşılık bu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan o senden bir lütuf olur. Ama sana ağırlık vermek istemem. İnşallah beni iyi kimselerden bulacaksın" dedi.

28. (Musa) dedi ki: “Bu, seninle benim aramda bir antlaşmadır. Bu iki süreden hangisini tamamlarsam tamamlayayım bana kızıp darılmak yok. Allah, söylediklerimize vekildir.”

28. KASAS SURESİ Cüz 20 Sayfa 388

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِه۪ٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
نَارًاۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُٓوا اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ
مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّٓا
اَتٰيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ٓي اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَم۪ينَۙ
﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى
مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ
الْاٰمِن۪ينَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ
سُٓوءٍۘ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ
مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِق۪ينَ
﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ
﴿٣٣﴾ وَاَخ۪ي هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنّ۪ي لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُن۪ٓيۘ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِاَخ۪يكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ
اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَاۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

29. Musa süreyi doldurunca, ailesiyle birlikte yola çıktı. Tur tarafından bir ateş gördü. Ailesine: "Durunuz, ben bir ateş gördüm; belki oradan size bir haber yahut tutuşmuş bir odun getiririm de ısınabilirsiniz" dedi.

30. Oraya gelince, kutlu yerdeki vadinin sağ yanındaki ağaç cihetinden: "Ey Musa! Şüphesiz Ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım" diye seslenildi.

[bk. 20/10-14]

31. "Değneğini at." Musa, değneğin yılan gibi hareketler yaptığını görünce,dönüp arkasına bakmadan kaçtı. "Ey Musa! Dön gel; korkma; şüphesiz güvende olanlardansın" denildi.

32. “Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın! Korkudan (dolayı) açılan kollarını kendine çek. İşte bu iki mucize, Firavun'a ve onun ileri gelenlerine karşı Rabbinin (sana) verdiği iki delildir. Çünkü onlar yoldan çıkmış ve yozlaşmış bir topluluktur.”

[bk. 20/22; 26/33; 27/7-13]

33-34. Musa: "Rabbim! Doğrusu ben onlardan bir cana kıydım. Beni öldürmelerinden korkarım. Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu, beni destekleyen bir yardımcı olarak benimle gönder, çünkü beni yalanlamalarından korkarım" dedi..

[bk. 20/26-31]

35. Allah:"Seni kardeşinle destekleyeceğiz; ikinize bir kudret vereceğiz ki, onlar size el uzatamayacaklardır. Ayetlerimizle ikiniz ve ikinize uyanlar üstün gelecekler dir" dedi.

[bk. 20/30-36]

فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا
سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فٖٓي اٰبَٓائِنَا الْاَوَّلٖينَ ٣٦
وَقَالَ مُوسٰى رَبّٖٓي اَعْلَمُ بِمَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ
تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٣٧
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ
غَيْرٖيۚ فَاَوْقِدْ لٖي يَا هَامَانُ عَلَى الطّٖينِ فَاجْعَلْ لٖي صَرْحًا
لَعَلّٖٓي اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰىۙ وَاِنّٖي لَاَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبٖينَ
٣٨ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ٣٩ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ
٤٠ وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
لَا يُنْصَرُونَ ٤١ وَاَتْبَعْنَاهُمْ فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةًۚ وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحٖينَ ٤٢ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰى
بَصَٓائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٤٣

36. Musa onlara, apaçık ayetlerle gelince: "Bu sadece uydurma bir sihirdir. Önceki atalarımız dan böylesini işitmemiştik" dediler.

37. Musa: "Rabbim, katından bir doğruluk reh berini kimin getirdiğini, dünyanın sonunun kimin olacağını daha iyi bilir. Doğrusu zalimler başarı ya erişemezler" dedi.

38. Firavun: "Ey ileri gelenler! Sizin benden başka bir ilahınız oldu ğunu bilmiyorum. Ey Haman! Benim için, toprak üzerine bir ateş yak, tuğla hazırlayıp bana bir kule yap; çıkar belki Musa'nın ilahını görürüm. Doğ rusu onu yalancılardan sanıyorum" dedi. [krş. 40/36-37]

39. O ve askerleri, memlekette, haksız yere büyüklük tasladılar. Ger çekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40. Biz de, onu ve askerlerini ya kalayıp suya attık. Zalimlerin sonu nun nasıl olduğuna bir bak.

41. (Firavun ve tabilerini) Onla rı, ateşe çağıran önderler olduğu nu bildirdik; onlar kıyamet günü yardım görmezler.
(CEALE fiili için enam 25. Ayetein notuna bakın)

42. Bu dünyada onları arkaların dan lânet (okunur) hale getirdik. Onlar Kıyamet gününde de, kötülenmişler arasındadır. [bk. 11/98]

43. Andolsun ki biz, ilk devir nesillerini (Nuh, Hud, Salih ve Lut kavimlerini yaptıkları kötülükler yüzün den) helak ettikten sonra Musa'ya, düşünüp ibret alsınlar diye insanların kalp ve vijdanlarını açan deliller ve bir doğru yolun rehberi, bir rahmet olarak Kitabı (Tevrat'ı) verdik.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَٓا اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدٖينَۙ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّٓا اَنْشَاْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فٖٓي اَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا
كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذٖيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
﴿٤٦﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ تُصٖيبَهُمْ مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ فَيَقُولُوا
رَبَّنَا لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَٓا
اُوتِيَ مِثْلَ مَٓا اُوتِيَ مُوسٰىۜ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى مِنْ
قَبْلُۚ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا۠ وَقَالُٓوا اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ
﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَٓا
اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَكَ
فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَٓاءَهُمْۜ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ
بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٠﴾

44. (Ey Resulüm!) Musa'ya emrimizi vahyettiğimiz zaman, sen mukaddes vadinin batı tarafında bulunmuyordun, onu görenlerden de değildin. [krş. 3/44; 12/102]

45. Fakat biz (Musa'dan sonra) birçok nesiller meydana getirdik. Üzerlerinden uzun çağlar geçti. Sen Medyen halkı arasında yaşıyor değildin, âyetlerimizi onlardan okuyup öğreniyor da değildin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen biziz. [bk. 2/75]

46. Mûsâ'ya seslendiğimiz zamanda Tur'un (dağın) yamacında değildin. Fakat, Rabbinden bir rahmet olarak, senden önce kendilerine (sorumluluk, hesap ve cezayı hatırlatan) uyarıcılar gelen toplumları uyarman için, orada geçenleri sana bildirdik. Ola ki, düşünüp öğüt alırlar.

47. (Ey Rasûlüm, eğer Kureyş kavmine) yaptıkları inkâr ve isyan yüzünden (kıyamet günü) başlarına bir azab geldiği zaman: "Ey Rabbimiz, bize bir Elçi göndereydin de ayetlerine uyub müminlerden olsaydık ya, diyecek olmasalardı, seni (peygamber olarak) göndermezdik.
[krş. 4/165; 5/19; 6/156-157]

48. Fakat onlara katımızdan hakikat geldiği zaman "Niçin ona da Musa'ya verilen (mucize)lerin bir benzeri verilmedi?" derler. Fakat böyleleri, bundan önce, Musa'ya verileni de inkâr etmemişler miydi? (Nitekim) "Birbirini destekleyen iki aldatmaca örneği(Tevrat ve Kuranı)! Biz topunu birden reddediyoruz!" diyorlar.

49. De ki" Eğer doğru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha doğru bir Kitap getirin de ona uyayım."

50. Bunu kabûl etmezlerse artık bil ki onlar, ancak kendi isteklerine uyuyorlar ve Allah'ın hidâyetini bırakıp kendi isteğine uyan kişiden daha sapık kim olabilir? Şüphe yok ki "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوا
اٰمَنَّا بِهٖ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمٖينَ ﴿٥٣﴾
اُو۬لٰئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُ۫نَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا
عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلٖينَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدٖي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا اِنْ
نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ
لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
بَطِرَتْ مَعٖيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
اِلَّا قَلٖيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثٖينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فٖٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. Andolsun ki, Biz vahyi onlara ard arda yetiş tirdik; belki düşünürler.

52. Bundan evvel kendilerine kitâb verdiğimiz (nice kimseler vardır ki) onlar buna (Kur'ana) inanıyorlar. [bk. 2/121; 3/199; 17/107]

53. Ve onlara (Kur'ân) okunduğu zaman: '(Biz) ona îmân ettik; şübhesiz ki o, Rabbimizden (gelen) haktır; zâten biz ondan önce de Müslü man kimseler idik' derler.

54. İşte onlara, (her iki kitâba da îmân etmelerin den ve) sabretmelerinden dolayı mükâfâtları iki def'a verilecektir; ve (onlar) kötülüğü iyilikle def' ederler ve kendilerini rızıklandırdığımız şeyler den (Allah yolunda) sarf ederler.

55. Onlar, boş söz işittikleri za man ondan yüz çevirirler ve: Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size selam olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) istemeyiz, derler. [krş. 6/68]

56. Sen, sevdiğini doğru yola yönlendiremezsin, ama Allah, iyili ği tercih edip gayret gösteren kim seyi doğru yola yönlendirir. Doğru yola girecekleri en iyi O bilir. [krş. 2/171; 12/103]

57. (Onlar:) "Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atı lırız" dediler. Biz onları, kendi katımız dan bir rızık olarak her türlü ürünün toplanıp getirildiği, güvenli, dokunul maz bir yere (Mekke'ye) yerleştirme dik mi? Fakat onların çoğu (verilen bu nimetin kıymetini) bilmezler.

58. Oysa biz, varlık ve refahtan ötürü şımarıp azmış nice kavimleri helak ettik. İşte, onların yaşadıkları yerler! Onlardan sonra oralarda pek az insanın dışında kimse yerleşmedi. Onların tamamına biz varis olduk (çünkü herkes göçüp gittikten sonra, ebediyen kalacak olan yalnızca biziz). [krş. 17/16-17; 34/17]

59. Senin Rabbin, memleketle rin ana merkezlerine, ayetlerimizi onla ra okuyacak bir elçi göndermedikçe o memleketleri helâk etmez. Zaten biz, halkları zalim olmadıkça memleketleri helâk etmeyiz. [bk. 17/15; 26/208-209]

وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزٖينَتُهَاۚ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ
لَاقٖيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ
الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذٖينَ اَغْوَيْنَاۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَاۚ تَبَرَّأْنَٓا اِلَيْكَ
مَا كَانُٓوا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقٖيلَ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا
يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَٓا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٦٥﴾
فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَٓاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا مَنْ
تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحٖينَ
﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَيَخْتَارُۜ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُۜ
سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا
تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْاُو۫لٰى وَالْاٰخِرَةِۘ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. Size (dünya vasıtalarından) verilen şey, (kısa) dünya hayatının istifadesi ve onun süsü dür. Allah katında olan (sevab ve cennet) ise, hem daha hayırlı, hem daha devamlıdır, (dünya nimetleri gibi sona ermez). Artık (bâkînin faniden daha hayırlı olduğunu anlayıb) akıllanmıyacak mısınız?

61. Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve ardından da (kıyamette) o vaade (cennete) kavuşan kimse; dünya hayatında kendisine bir geçimlik verdiğimiz, sonra kıyamet günü azap içinde getirilen kimse gibi olur mu?

62. Allah, o gün onlara seslenir: "Benim ortağım olduklarını iddia ettikleriniz nerededirler?" der.

63. Haklarında azap hükmü ger çekleşenler: "Ey Rabbimiz! İşte şunlar bizim azdırdıklarımızdır. Kendimiz az dığımız gibi onları da azdırdık. Şimdi de onlardan uzaklaşıp sana döndük. Zaten (gerçekte) onlar bize tapmıyor (kendi istek ve arzularına tapıyor)lar dı" diyecekler.

64. (Onlara:) "(Allah'a koştuğu nuz) ortaklarınızı çağırın!" denir, onlar da çağırırlar; fakat kendilerine cevap vermezler ve (karşılarında) azabı görürler. Keşke onlar (dünyada iken) doğru yola girselerdi!

65.. O gün böylelerine seslenilip: "Size gönderilen elçilere nasıl bir tepki gösterdiniz?" diye sorulacak.

66. Ne var ki, o gün, geçmişte olup bitenler hakkında açıklama yapmak için önlerindeki bütün yolların kapalı olduğunu görecekler ve bu konuda birbirlerine de herhangi bir şey soramayacaklar.

67. Fakat, tevbe eden, inanıp yararlı iş işleyen kimsenin, kurtuluşa erenler arasında bulunması umulur.

68. Rabbin, tercih ettiğini (uygun gördüğünü) yaratır ve seçer (istediği ni peygamber yapar). Onların (pey gamber) seçme hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır ve yücedir.

69. Rabbin gönüllerinin gizledik lerini ve açığa vurduklarını bilir.

[bk. 13/10]

70. Allah O'dur; O'ndan başka ilah yoktur. Hamd, dünyada da ahiret tede O'nun içindir; hüküm de Onun dur. Yalnız Ona döndürüleceksiniz.

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَٓاءٍۜ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِۜ اَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُٓوا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى
عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَٓا اِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُٓوأُ بِالْعُصْبَةِ
اُو۬لِي الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَٓا اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا
تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَٓا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

71. De ki: "Söyler misiniz? Eğer Allah gece yi üzerinize kıyamete kadar uzatsaydı, Allahtan başka hangi ilah size bir ışık getirebilir? Dinle mez misiniz?"

72. De ki: "Söyleyin: Eğer Allah gündüzü üzerinize kıyamete kadar uzatsaydı, Allah'tan başka hangi ilah, içinde istirahat edeceğiniz geceyi size getirebilir? Görmez misiniz?"

73. Rahmetinin eseri olarak gece ile gündüzü var etti ki, geceleyin istirahat edesiniz, gündüzün de hayatı nız için çalışıp Allah'ın lütfundan nasi binizi arayasınız ve O'nun nimetlerine şükredesiniz.
[bk. 17/12; 25/47; 78/9-11]

74. O gün Allah onlara seslenir: "Benim ortağım olduklarını iddia ettik leriniz nerededir?" der. [bk. 2/165]

75. Her ümmetten bir şahit çıka rır ve "kesin delilinizi ortaya koyun" deriz. O zaman, gerçeğin Allah'a ait olduğunu, uydurdukları şeyler yok olmuştur (kendi zanlarınca edindikle ri şefaatçıları göremezler).

76-77. Karun, Musa'nın kavmin dendi ; ama onlara karşı azdı. Biz ona, anahtarlarını güçlü bir topluluğun zor taşıdığı hazineler vermiştik. Kav mi ona "Böbürlenme, zira,çünkü Allah böbürlenenleri sevmez. Allah'ın sa na verdiği şeyler de, ahiret yurdunu gözet, dünyadaki payınıda unutma; Al lah'ın sana yaptığı iyilik gibi, sende iyilik yap; yeryüzünde bozgunculuk isteme; doğrusu Allah bozguncuları sevmez" demişlerdi.

[bk. 2/201-202; 63/10]

قَالَ اِنَّمَٓا اُو۫تٖيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدٖيۜ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ جَمْعًاۜ
وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فٖي
زٖينَتِهٖۜ قَالَ الَّذٖينَ يُرٖيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ
مَٓا اُو۫تِيَ قَارُونُۙ اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظٖيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا
الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًاۚ وَلَا
يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ فَمَا
كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۗ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُنْتَصِرٖينَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذٖينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْاَمْسِ
يَقُولُونَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ
وَيَقْدِرُۚ لَوْلَٓا اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاۜ وَيْكَاَنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذٖينَ
لَا يُرٖيدُونَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًاۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٨٣﴾
مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى الَّذٖينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

78. (Karun:) “Ben bu servete ilmim ve becerim sayesinde kavuştum.” dedi. Peki, şunu da bilmi yor muydu ki Allah, daha önce kendisinden daha güçlü ve serveti daha fazla olan kimseleri helâk etmişti? Artık Suçluların suçları kendilerinden sorulmaz.

(Kur”anda bazı ayetlerde herkes sorguya çekillecektir deniyor. Bu ayetteki günahların ne olduğunun sorulmamasından kasıt, dünyada helak kararı kesinleşmiş olanlardır. Ahirretteki sorgu la alakalı değildir. Birde diriliş esnasında meleklerin günahkar ları soru sormadan yakalayıp hesap yerine götürmeleriyle alaka lıdır.

RAHMAN SURESİ: **39. O gün ne insana ve ne cine günahları hakkında soru sorulmaya (gerek) kalmıyacak.**

(Burada melekler hemen tanıyıp, onları tartı ve hesaba götürürler.

41. Suçlular simalarından tanınırlar da, alın saçlarından ve ayakların dan yakalanırlar.

79. Karun, ihtişam içinde kavmi nin karşısına çıktı. Dünya hayatını is teyenler:(ona bakıp da): "Karun'a veril diği gibi bizim de olsa; doğrusu o bü yük bir varlık sahibidir" demişlerdi**.**

80. Kendilerine ilim verilmiş olan lar ise: "Size yazıklar olsun; Allah'ın mükafatı, inanıp yararlı iş işleyenler için daha iyidir. Ona da ancak sabre denler kavuşabilir" demişlerdi**.**

81. Sonunda (yaptıkları yüzün den) biz onu da sarayını da yerin dibi ne geçirdik. Allah'a karşı ona yardım edebilecek bir topluluk da olmadı (ve olamazdı da). O, kendisini kurtarabile cek durumda da değildi.

82. Ve daha dün onun (Karu nun) yerinde olmak isteyenler: "Vah bize!" dediler, "Demek ki, kullarından gayretini (sırf dünya nimetleri için sarfedene) rızkı genişletip, koyduğu ölçülere göre, veren Allah'mış! Ya Allah bize (doğruluğu) lütfetmemiş olsaydıda (biz de karun gibi davran saydık), hiç şüphe yok, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vah vah, demek hakkı inkar edenler iflah olmazmış!"

83. İşte ahiret yurdu. Biz, onu yeryüzünde büyüklük taslamayan ve bozgunculuk çıkarmayanlara veririz. İyi sonuç, Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yaşayanlarındır.
[krş. 2/33; 19/63; 38/49; 43/35; 89/10-14]

84. Kim bir iyilik getirirse ona ondan daha hayırlısı vardır. Kim de bir kötülük getirirse (bilsin ki) kötülük leri işleyenler yaptıklarından başkasıy la cezalandırılmazlar.
[krş. 6/160; 27/89-90]

إِنَّ الَّذٖي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَٓادُّكَ اِلٰى مَعَادٍۜ قُلْ رَبّٖٓي اَعْلَمُ مَنْ جَٓاءَ
بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُٓوا اَنْ يُلْقٰٓى اِلَيْكَ
الْكِتَابُ اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهٖيرًا لِلْكَافِرٖينَۘ ﴿٨٦﴾
وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكٖينَۚ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَۢ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُۜ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُٓوا اَنْ يَقُولُٓوا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذٖينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبٖينَ ﴿٣﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذٖينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَسْبِقُونَاۜ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَٓاءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍۜ وَهُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٥﴾
وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمٖينَ ﴿٦﴾

29. ANKEBUT SURESİ

Mekke'de nâzil olan bu sûre 69 (altmışdokuz) âyettir. "Ankebût", örümcek demektir. 41. âyetinde kâfirlerin işleri örümcek ağına benzetildiği için sûre bu ismi almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1.Elif, Lam, Mim.

2. İnsanlar, (sadece) "İnandık!" demeleriyle bırakıla caklarını ve imtihan edilmeyeceklerini mi sanıyorlar? [bk. 2/214; 21/35 9/16 3/79]

3. Andolsun, biz onlardan öncekileri de imtihan etmiştik. Elbette Allah, doğruları da, yalancıları da bilecek.

4. Yoksa, kötülük yapanlar Bizden kaçabilecek lerini mi sanarlar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

85. Kuran'ı (okuyup onunla yaşamayı) sana farz kılan (Allah), şüphe yok ki, seni (ölümden sonra) yeni bir hayata döndürecektir. (Hakkı kabule yanaş mayanlara) de ki: "Kimin doğru yolda yürüdüğünü ve kimin apaçık bir sapık lık içinde olduğunu en iyi bilen Rab bimdir!"

86. (Ey Rasûlüm) Sen, bu Kitab'ın sa na vahyolunacağını ummuyordun. (Bu) ancak Rabbinden bir rahmet (ola rak gelmiş)tir. O halde sakın kâfirlere arka çıkma!

87. Allah'ın ayetleri sana indirildiğinde sakın seni onlardan alıkoymasınlar. Rabbine çağır/yalvar, sakın müşrik lerden olma.

88. **Allah'la beraber başka ilah tutup yalvarıp (medet) umma. Ondan başka ilah yoktur. Ondan başka her şey yok olacaktır. Hüküm Onun'dur, Ona dön dürüleceksiniz.**[krş. 55/26-27]

- -------------------------

29. ANKEBUT SURESİ

5. Kim Allah'a kavuşmayı özlüyorsa, bilsin ki, (bu buluşma için) Allah'ın belirlediği vakit kesinlikle gelecektir. O (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

6. O halde, kim (Allah yolunda) üstün gayret gösterirse bunu yalnız kendi iyi liği için yapmış olur: çünkü Allah, her türlü ihtiyaçtan uzaktır! [bk. 45/15]

29.ANKEBUT SURESİ Cüz20Sayfa396

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ٧ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًاۜ وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بٖى مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَاۜ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
٨ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى الصَّالِحٖينَ
٩ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَٓا اُوذِىَ فِى اللّٰهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِۜ وَلَئِنْ جَٓاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْۜ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فٖى
صُدُورِ الْعَالَمٖينَ ١٠ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقٖينَ ١١ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوا
سَبٖيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْۜ وَمَا هُمْ بِحَامِلٖينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَیْءٍۜ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٢ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا
مَعَ اَثْقَالِهِمْۘ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
١٣ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فٖيهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ
اِلَّا خَمْسٖينَ عَامًاۜ فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ١٤

7. İman edip iyi işler yapanların (geçmiş) kötü lüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeli ile karşılık veririz. **[bk. 4/40; 16/96]**

8. Biz insana ana-babasına güzel davranmasını (ve iyilik etmesini) emrettik. Buna rağmen eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, (bu hususta) onlara itaat etme! Dönüşünüz ancak bana ola caktır ve ben yaptıklarınızı size haber verece ğim.

[krş. 17/23-24; 31/15]

9. İman edip salih ameller işleyenleri mutlaka iyilerin arasına katacağız.

10. İnsanlardan öyleleri de var ki, «Allah'a imân ettik» derler. (Ama) Allah yolunda bir eziyete uğrarlarsa, insanların ezâ-cefâsını Allah'ın azabı gibi sayarlar ve eğer Rabbından bir yardım gelirse, «biz elbette sizinle beraberdik»derler. Allah, âlemlerin(bü tün insanların)göğüslerinde olanı (doğ ruluğu, yalan ve ikiyüzlülüğü, inkâr ve sapıklığı) en iyi bilen değil midir?
[bk. 22/11]

11. Allah elbette inanaları bilir ve el bette ikiyüzlüleride bilir.

12. İnkâr edenler ise, îmân edenlere: 'Bizim yolumuza uyun da, sizin hatâla rınızı yüklenelim (günâhınız bizim olsun)!' derler. Hâlbuki onlar, bunların hatâlarından hiçbir şey yüklenecek kimseler değillerdir. Şübhesiz onlar gerçekten yalancıdırlar.

13. Muhakkak onlar, kendi günahları nı ve o günahlarla beraber (sebep ve kötülükte yardımcı oldukları kişilerin günahlarını) daha bir çok (saptırdık ları kimselere ait) günahları yüklene cekler ve şüphe yok ki, (Allah'a) iftira ettikleri şeylerden kıyamet günü sorumlu tutulacaklardır.
Diğer ayetlerde:, kimse, kimsenin günahını yüklenmez deniyor. Buradaki konu başkasının günahını yüklenme si değil. Konu başkasının günah işlemesine sebep ve yardımcı olduklarından dolayıdır.

14. Andolsun ki, Nuh'u kavmine gön derdik; bin yıldan elli yıl az kaldı. Sonunda onlar haksızlık yaparken, tufan onları yakalayıverdi.

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًاؕ اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْؕ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ
الْاٰخِرَةَؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌۚ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِۘ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَٓائِهِ
اُو۬لٰٓئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

15. Ama Biz, Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık ve bunu dünyalara bir ayet (ibret kıldık).
36/41-44; 54/15; 69/11-12]

16. İbrahim'i de(peygamber olarak) gönderdik. Kavmine: "Allah'a kulluk edin, O'ndan sakının; bilirseniz bu sizin için hayırlıdır" dedi.

17. Siz Allah'ın yanısıra bir takım putlara kulluk yapıyorsunuz, aslı olmayan sözler uyduruyorsunuz. Doğrusu, Allah'ın yanısıra kul olduklarınızın size rızık vermeye güçleri yetmez. Artık rızkı Allah katında arayın. O'na kulluk edin. O'na şükredin. Siz O'na dönecek siniz.

18. "Eğer siz (beni) yalanlarsanız bilin ki, sizden önce geçen birtakım ümmetler de (peygamberlerini) yalanlamışlardı. Elçiye düşen apaçık tebliğden başka bir şey değildir."

19. Peki, onlar, Allah'ın (varlıkları) yaratmaya nasıl başladığını, sonra onu nasıl tekrarladığını görmüyorlar mı? Hiç şüphe yok ki bu, Allah'a göre kolaydır. [bk. 30/17]

20-21. De ki: 'Yeryüzünde dolaşıp (Allah'ın) yaratmaya nasıl başladığına bakın. Sonra Allah son yaratmayı (ahiret yaratmasını) da gerçekleştirecektir. Şüphesiz Allah her şeye güç yetirendir. Koyduğu (emirlerine)yasalarına uymayana azab eder, uyanada merhamet eder. (Sonunda ancak) O'na döndürülecek siniz.

22. Ne yeryüzünde ne de gökte Allah'ı aciz bırakamazsınız,; Sizi ne Allah'ın elinden alabilecek, ne de size yardım edebilecek kimse bulamazsınız.

23. Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenler, işte onlar Benim rahmetimden ümitlerini kesmiş olanlardır. İşte can yakıcı azap onlar için dir.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ اَوْ
حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰيهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا
مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾
فَاٰمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ اِنِّي مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّي اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا
فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاٰتَيْنَاهُ اَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
اِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ
جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

24. (İbrahim'in) sözlerine kavminin cevabı sadece: "Onu öldürün yahut yakın" demek oldu. Ama Allah onu ateşten kurtardı. Doğrusu bunda, inanan bir kavim için dersler vardır. [bk. 37/97-98]

25. (İbrahim müşriklere) şöyle demişti: "Dünya hayatında, Allah'ın yanısıra aranızda putları muhabbet vesilesi kıldınız. Sonra kıyamet günü, birbirinize küfreder ve karşılıklı lanet okursunuz. Varacağınız yer ateştir; yardımcıları nız da yoktur."

[krş. 7/138; 71/23]

26. Bunun üzerine Lut ona inan dı ve İbrahim "Doğrusu ben Rabbime hicret ediyorum, O şüphesiz güçlüdür, Hakim'dir" dedi. [bk. 21/71]

27. (İbrahim'e) İshak'ı ve Yaku b'u bahşettik. Soyundan gelenlere Kitap ve peygamberlik verdik. Onu dünyada mükafatlandırdık; doğrusu o ahirette de iyilerdendir.
[bk. 19/49; 21/72]

28. Lut da, kavmine şöyle demiş ti: "Doğrusu siz alemlerin(insanların) içinde hiç kimsenin sizden önce yap madığı bir hayasızlığı yapıyorsunuz."

29. “Siz hâlâ (kadınları bırakıp) erkeklere yanaşacak, (neslin çoğal ma) yol(unu) kesecek ve toplantıları nızda edepsizlik yapacak mısınız?” Kavminin cevabı: “Eğer doğru söyle yenlerden isen, haydi Allah'ın azabını getir bize!” demekten başka bir şey olmadı.

30. (Lut:) "Rabbim! Bozguncula ra karşı bana yardım et" dedi.

وَلَمَّا جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰهٖيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُٓوا اِنَّا مُهْلِكُٓوا
اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمٖينَ ٣١
قَالَ اِنَّ فٖيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فٖيهَا
لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرٖينَ ٣٢
وَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سٖٓيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوكَ
وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرٖينَ ٣٣ اِنَّا
مُنْزِلُونَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَٓاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ٣٤ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَٓا اٰيَةً بَيِّنَةً
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٣٥ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا
فِي الْاَرْضِ مُفْسِدٖينَ ٣٦ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَاَصْبَحُوا فٖي دَارِهِمْ جَاثِمٖينَ ٣٧ وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَدْ
تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبٖيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرٖينَ ٣٨

31. Elçilerimiz (melekler), İbrahim'e (oğlu olacağına dair) müjdeyi getirdiklerinde: “Biz, (Lut’un bulunduğu) memleket halkını helâk edeceğiz, çünkü oranın ahalisi zalim kimselerdir” dediler.

32. (İbrahim:) "Ama Lut oradadır" dedi, elçiler: "Biz orada olanları daha iyi biliriz; onu ve geride kalanlardan olacak karısı dışında ailesini kurtaracağız" dediler.

33-34. Elçilerimiz Lût'a geldiklerinde, Lût, onlar yüzünden tasalandı ve onlar(ın kimlikleri konusunda) çaresizlik içine düştü. Elçiler ona: “Korkma, üzülme! Biz, karının dışında seni ve aileni kurtaracağız. Karın, geride kalıp helâk olanlardan olacaktır. Haberin olsun ki, biz bu kasaba halkı üzerine, yaptıkları çok çirkin ahlâksızlıktan dolayı gökten azap indireceğiz” dediler.

35. Andolsun ki biz aklını kullanacak kimseler(örnek olması) için orada apaçık bir âyet (ibret nişanesi) bırakmışızdır. [bk. 37/137-138]

36. Medyen halkına kardeşleri Şuaybı gönderdik. O, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe umut besleyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın" dedi.

37. Kavmi, onu yalanladı. Bunun üzerine kendilerini şiddetli bir sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar (öldüler).

38. Ad ve Semûd (kavimleri)ni de (yaptıkları yüzünden) helâk ettik. Bunu vaktiyle oturdukları evlerin yıkıntıları size açıkça göstermektedir. Şeytan onlara işledikleri kötülükleri güzel göstererek kendilerini yoldan çıkardı. Hâlbuki onlar (gerçeği görebilecek kadar) aklı fikri yerinde, gözü açık kimselerdi.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَابِقِينَ ۚ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ
اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ
مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ
اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنْكَبُوتِ ۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾
وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَٓا اِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۟ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ۖ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِ ۖ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۖ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

39. Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da yok ettik. Andolsun ki Musa kendilerine açık delillerle gel mişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlar dı. Oysa (onlar, azâbımızın) önüne geçecek kim seler değillerdi. (azabımızdan) kurtulamazlardı.
[bk. 25/38]

40. Herbirini günahı sebebiyle yakaladık; kimine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini bir çığlık yok etti, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Onlara, Allah zulmetmiyordu, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'ın yanısıra evliya (koruyu cular) edinenlerin durumu, kendine yuva yapan örümceğin durumu gibidir. Evlerin en dayanıksızı ise şüphesiz örümceğin yuvasıdır. Keş ke bilseler.

42. Doğrusu Allah, Kendisinin yanı sıra (kimlere ve hangi şeye) yalvar dıklarını bilir. O güçlüdür, Hakim' dir.

43. İşte bazı gerçekleri anlatmak için, Biz bu çeşit misalleri getiriyoruz, ama bunları, ancak ibret almasını akleden ler anlar.

44. Allah gökleri ve yeri gerektiği gibi yaratmıştır. Doğrusu bunda inananla ra bir ders vardır. [bk. 53/31]

45. Kitap'tan sana vahyedileni oku! Namazı yerine getir! Çünkü namaz, çirkinliklerden ve kötülüklerden alı koyar. Elbette ki, Allah'ın zikri (Kur' anı) çok büyüktür! Allah, neler yap tığınızı biliyor.

45. (VEYA) Kitaptan sana vahyedileni oku ve sala tı ikame et.(vahyin arkasından giderek ona deste ğini ayaklandır.) Çünkü salat(vahye uymak ve bağlanmak) kötü ve çirkin şeylerden alıkoyar. Allah'ın zikri (Kuran) elbette çok büyüktür. Allah, (bütün) yaptıklarınızı bilir.

وَلَا تُجَادِلُوا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُ
اِلَّا الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا اٰمَنَّا بِالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْنَا
وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَۜ فَالَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ۚ وَمِنْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِه۪ۜ وَمَا
يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا
مِنْ قَبْلِه۪ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَم۪ينِكَ اِذًا لَارْتَابَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ ف۪ي صُدُورِ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْعِلْمَۜ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّه۪ۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِۜ
وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّٓا اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْن۪ي
وَبَيْنَكُمْ شَه۪يدًاۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَالَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِۙ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

46. Kitap ehlinden zulmedenler bir yana, onlarla en güzel şekilde mücadele edin, şöyle deyin: "Bize indirilene de, size indirilene de inandık; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir, biz O'na teslim olmuşuzdur."
[bk. 3/64]

47. Ey muhammed, sana indirdiğimiz Kitab'ın niteliği işte budur. Buna göre daha önce kitap verdiklerimiz ona inanırlar. Şu (müşriklerden) de ona inananlar vardır. Bizim ayetlerimizi inkâr edenler, sadece inatçı kâfirlerdir.

(Muham esed neali): Bu ilahi kelamı sana işte bu şekilde indirdik. Ve bu ilahi kelamı bahşettiklerimiz ona inanırlar; şu (geçmiş vahiylerin takipçi)leri arasında da ona inananlar vardır. Mesajlarımızı, (apaçık bir) hakikati inkar edenler dışında, hiç kimse bile bile reddetmez:

48. Sen daha önce bir kitabtan oku muş ve elinle de onu yazmış değil din. Öyle olsaydı,batıl söze uyanlar şüpheye düşerlerdi. [bk. 7/157-158]

49. Hayır, o (Kur'an), kendilerine ilim verilenlerin kalplerindeki (ışıldayan) apaçık ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi ancak zalimler inkâr eder.

50. "Ona Rabbinden mucizeler indiril mesi gerekmezmiydi?" derler. De ki: "Mucizeler ancak Rabbimin katında dır. Doğrusu ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım."

51. (Mucize olarak) Kendilerine oku nan (bu) Kitab'ı sana indirmiş olma mız onlara yetmiyor mu? Şüphesiz bunda iman edecek bir toplum için rahmet ve ibret vardır.

52. De ki: "Allah benimle sizin aranız da şahit olarak yeter. O, göklerde ve yerde olanı, batıla inananları ve Allahı inkar edenleri bilir." İşte kaybedenler bunlardır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَٓا اَجَلٌ مُسَمًّى لَجَٓاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُح۪يطَةٌ بِالْكَافِر۪ينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰيهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ اَرْض۪ي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِل۪ينَ
﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ دَٓابَّةٍ
لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَاۗ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْۘ وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ
﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ وَيَقْدِرُ لَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۜ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

53. Senden azabı acele bekliyorlar. Eğer süre belirtilmiş olmasaydı azap onlara hemen gelirdi. Ama yine de onlar farkına varmadan başlarına ansızın gelecektir.

54- Senden acele azab istiyorlar; halbuki cehennem, kâfirleri muhakkak kuşatacaktır (onları içine alıb toplayacaktır).

55. O günde azap, onları hem üstlerinden hem ayaklarının altından saracak ve Allah (onlara): «Yaptıklarınızı (cezasını) tadın!» diyecektir. [bk. 7/41; 21/39; 39/16

56. Ey iman eden kullarım! Benim arzım geniştir. O halde (nerede güven içinde olacaksanız oraya gidip) yalnız bana kulluk edin.. [krş. 4/97; 39/10]

57. Her can ölümü tadacaktır. Sonun da Bize döneceksiniz.

58- Îmân edip sâlih ameller işleyenler var ya, elbette onları altlarından ırmaklar akan Cennetteki yüksek makamlara yerleştireceğiz. Orada süresiz olarak kalıcıdırlar. (Böyle sâlih)amel işleyenlerin mükâfâtı, ne güzeldir!

59. Onlar, sabreden kimselerdir ve yalnız Rablerine güvenip dayanmaktadırlar.

60. Nice canlılar vardır ki, rızıklarını kendileri elde edemezler. Sizin de onların da rızkını Allah verir. O, işitir ve bilir.

61. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi, ayı emri altın da tutan kimdir?" diye sorarsan, şüphesiz "Allah'tır" derler. Öyleyse niçin döndürülüyorlar (aldatılıyorsunuz) ?
[krş. 31/25; 39/38; 43/9, 87]

62. Allah, kullarından düzenine uyup çalışanın rızkını koyduğu ölçüye göre yayar (verir). Doğrusu Allah her şeyi bilendir.

63. Andolsun, eğer onlara: “Gökten yağmuru kim indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti?” diye soracak olsan, mutlaka: “Allah” diyeceklerdir.(Sen de)de ki: “Hamd Allah'a mahsustur.” Fakat onların çoğu akıllarını kullanmazlar.
[krş. 6/99; 7/57; 16/11; 27/60]

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌۜ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَۙ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۙ وَلِيَتَمَتَّعُواۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَماً اٰمِناً وَيُتَخَطَّفُ
النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِباً اَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُۜ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُۙ ﴿٢﴾ ف۪ٓي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَۙ ﴿٣﴾ ف۪ي بِضْعِ سِن۪ينَۜ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُۜ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَۙ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِۜ يَنْصُرُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾

30. RUM SURESİ

Sûrenin tamamı Mekke'de nâzil olmuştur. 60 (altmış) âyettir. İranlılarla yapılan savaşta yenilmiş olan Rumların (Bizanslıların) tekrar galip gelecekleri anlatıldığından, sûreye bu isim verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1.Elif, Lam, Mim.

2-. 3. Rumlar yakın bir yerde mağlub oldular. Ama bu yenilgilerinden sonra galip gelecekler.

4. Karar yetkisi, eninde sonunda Allah'a aittir. İşte o gün Allah'ın (Rumlara) zafer vermesiyle mü'minler sevinecekler.

5. Allah'ın yardımıyla: O, (dinde) gayret gös terene yardım eder. O, çok yücedir (güçlü dür) Rahimdir (merhameti sonsuzdur).

64. Bu dünya hayatı sadece bir eğlen ce ve oyundan ibarettir. Asıl hayat ahi ret yurdundaki hayattır. Keşke bilse ler!

65- (Onlar öyle bir küfür ve inad için dedirler ki) gemiye bindikleri zaman, (denizde boğulma korkusu ile) dini Allah'a halis kılarak (ihlâs sahibi mü minler gibi) O'na dua ederler. Fakat onları karaya çıkarıb (Allah) kurtardı mı, hemen Allah'a ortak koşarlar (eski şirk hallerine dönerler).

66. (Böylece) kendilerine bahşettiği miz her türlü (nimete) karşı nankörlük yapar ve dünyadaki hayatlarından (ah makça) zevk almaya devam ederler; fakat, günü gelince (gerçeği) öğrene cekler.. [bk. 17/67; 30/33-34; 31/32]

67. Görmüyorlar mı ki, çevrelerindeki insanlar kapılıp götürürlerken, can güvenlikleri yokken, biz onların yurt larını (Mekke'yi, her türlü yağma, teca vüz, esaret ve adam öldürme gibi hâdiselerinden) güvenilir kıldık! Yine de onlar, batıla inanıp Allah'ın nimetle rine nankörlük mü ediyorlar? [bk. 14/35; 106/1-4]

68. Allah'a (ortak koşarak) yalan uydu ran, yahud kendine hak (peygamber ve kitab) gelince onu yalanlıyan kim seden daha zalim kim olabilir? Kâfirle rin barınağı cehennemde değilmidir (bunu bilmiyorlar mı)?

69. Ama bizim uğrumuzda üstün gayret gösterenleri, elbette bize varan yollara eriştireceğiz. Allah, kuşkusuz, iyi ve güzel davrananlarla beraberdir.

30. RUM SURESİ Cüz 21Sayfa 404

وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
٦ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ
غَافِلُونَ ٧ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ف۪ي اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَث۪يرًا
مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ٨ اَوَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُٓوا
اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَٓا اَكْثَرَ مِمَّا
عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٩ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذ۪ينَ
اَسَٓاؤُا السُّٓوٓاٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُ۫نَ
١٠ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ١١
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ١٢ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
مِنْ شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعَٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ كَافِر۪ينَ
١٣ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ١٤ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ ف۪ي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ١٥

6. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, verdiği söz den dönmez. Fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, dünya hayatının görülen kısmını bilir ler. Onlar, ahiretten gafildirler.

8. Onlar (azıcık olsun) kendi başlarına (kalıp) düşünmediler mi ki: Allah gökleri, yeri ve ikisinin arasında olan (bütün varlıkları) gerçek bir gaye ile, belirli bir vâdeye kadar yaratmıştır. Ama insanların birçoğu, Rab'lerinin huzuruna çıkacak larını inkâr ediyorlar.

9. Yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce geçmiş kimselerin sonlarının na sıl olduğuna bakmazlar mı? Ki onlar kendilerinden daha kuvvetli idiler, yer yüzünü kazıp alt üst ederek onlardan çok imar etmiş kimseydiler ve onlara delillerle Elçiler gelmişti. Böylece Al lah onlara zulmetmiyor, onlar kendi lerine zulmediyorlardı.

10. Sonra Allah'ın ayetlerini yalan sa yıp,onları alaya alarak kötülük yapan ların sonu pek kötü oldu.

11. (İnsanı) yoktan var eden Allah sonra ona yeniden can verecektir ve sonunda hepiniz yine O'na döndürüle ceksiniz.

12. (Kıyamet) O saat geldiği gün suçlular umutsuz kalıverirler.

13. Çünkü Allah'a ortak koştukları varlıkların hiç birinden bir şefaat göre meyecekler, çünkü (o zaman) bizzat kendileri eski müşrikçe kuruntularını terk edeceklerdir. [krş. 2/165]

14. O sâat başladığı gün, o gün (ina nanlar ve inanmayanlar) ayrılırlar: [krş. 27/82]

15. İman edib salih ameller işliyenlere gelince, işte onlar bir bahçede (cen netde) nimetlenir ve neşelenirler.

30. RUM SURESİ Cüz 21 Sayfa 405

وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَٓائِ الْاٰخِرَةِ
فَاُو۬لٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ
تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ اِذَٓا اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِٓ
اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُٓوا
اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ
﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَٓاؤُكُمْ
مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ
يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَيُحْيِي
بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. Ayetlerimizi inkâr eden ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte onlar azabın içine atılacaklardır.

17- O halde siz akşama ulaştığınızda ve sabaha kavuştuğunuzda Allah'ı tesbih edin.

18. Göklerde ve yerde hamd O'na mahsustur. (Onun için) Gündüzün sonunda ve öğle vaktine eriştiğinizde de (Allah'ı tesbih edin).

19. O, ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarır; yeryüzünü ölümünden sonra O canlandırır. Ey insanlar! İşte siz de böylece çıkarılacaksınız.[bk. 7/57; 22/5-7]

20. O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerinden biri: Sizi topraktan yarat mış olmasıdır. Sonra dünyaya yayıl mış beşeriyet haline geldiniz.

21. Kendileriyle rahatlayıp huzur bula sınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranıza dostluk sevgisi ve merhamet koyması Onun ayet lerindendir. Düşünen bir kavim için bunda işaretler vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılışı, dilleri nizin ve renklerinizin farklılığı da Onun ayetlerindendir. Bilenler için bunda işaretler vardır.

23. Geceleyin uyumanız, gündüz de lutfundan rızık aramanız O'nun ayetle rindendir. Şüphesiz ki, bunlarda kulak veren bir kavim için ayetler vardır.
Şöylede mealler vardır: O'nun (kudretinin) delil lerinden biri de, geceleyin veya gündüzün uyu manız ve O'nun geniş lütfundan geçim vesileleri aramanızdır. Elbette bunda da işiten (gerçekleri duyan) bir toplum için ibretler vardır.

24. Korku ve umut kaynağı olarak size şimşeği göstermesi ve gökten bir su indirerek ölümünden sonra onunla yeri diriltmesi de Onun ayetlerinden dir. Aklını kullanan bir kavim için bunda işaretler vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِه۪ۜ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذَٓا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِۜ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ
﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلاً مِنْ اَنْفُسِكُمْۜ هَلْ لَكُمْ مِنْ
مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَٓاءَ ف۪ي مَا رَزَقْنَاكُمْ
فَاَنْتُمْ ف۪يهِ سَوَٓاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخ۪يفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْۜ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذ۪ينَ
ظَلَمُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ فَمَنْ يَهْد۪ي مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُۜ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفاًۜ فِطْرَتَ
اللّٰهِ الَّت۪ي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَاۜ لَا تَبْد۪يلَ لِخَلْقِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ
الْقَيِّمُۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَۙ ﴿٣٠﴾ مُن۪يب۪ينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ
وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ
فَرَّقُوا د۪ينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعاًۜ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

25. Göğün ve yerin Onun buyruğuyla ayakta durması da Onun ayetlerindendir. Sonra sizi yerden bir tek çağrıyla çağırdığı vakit siz çıkı verirsiniz. [bk. 22/ 65; 30/25; 35/41]

26. Göklerde ve yerde olanlar Onundur; hepsi Ona boyun eğmiştir.

27. Önce yaratan, ölümünden sonra tekrar diril ten Odur. Bu, Onun için pek kolaydır. Göklerde ve yerde olan en üstün sıfatlar Onundur. O, güç lüdür, Hakim'dir.

28. (Allah'ın, mülkünde ortağı olmadı ğını iyice anlamanız için), O size ken dinizden (şöyle) bir temsil yaptı: Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sahib olduğunuz köleler, size ortaklar değil dir; (böyle kölelerinizi mallarınıza or tak yaparak onları sizinle bir tutmaz ken Allah'ın bazı kullarını ve yaratık larını O'na nasıl ortak yaparsınız?) Siz (ve onlar), mallarda hiç musavi o lur da aranızda birbirinizden,(tek başı na mala sahib olma endişesiyle) kork tuğunuz gibi,onlardan (kölelerinizden) korkar mısınız? (O halde köleleriniz den bu şekilde korkmaz ve mallarını za da onları ortaketmeye razı olmaz sanız, kullarım olan bazı kimselere, or taklarım diye ibadet etmekle onların ilâhlarınız olmasına nasıl razı olur su nuz?)İşte biz aklını kullanan bir top lum için âyetlerimizi böyle açıklıyoruz.

29. Hayır; zulmedenler, körü körü ne kendi heveslerine uymuşlardır. Allah'ın (kendi inançlarından ötürü) sapık saydığı kimseleri kim doğru yola eriştirebilir? Onların yardımcı larıda yoktur. [bk. 28/50]

30. Hakka yönelerek kendini Allahın insanlara yaratılışta verdiğine (fıtrata çeviri)ver. Zira Allah'ın yaratmasın da değişme yoktur; işte dosdoğru din budur, fakat insanların çoğu bilmez ler.

31-32. Allah'a yönelerek O'na karşı gelmekten sakınınız, namaz kılınız, dinlerinde ayrılığa düşüp fırka fırka olan, her fırkasının da kendisinde bulunanla sevindiği müşriklerden olmayınız.

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنٖيبٖينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَٓا اَذَاقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا
بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۜ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهٖ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَٓا اَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَاۜ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ
اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ ذَا
الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكٖينَ وَابْنَ السَّبٖيلِۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ يُرٖيدُونَ
وَجْهَ اللّٰهِۘ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا۟
فٖٓي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِۚ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوةٍ
تُرٖيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اَللّٰهُ الَّذٖي
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيٖيكُمْۜ هَلْ
مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
اَيْدِي النَّاسِ لِيُذٖيقَهُمْ بَعْضَ الَّذٖي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

33-34. İnsanlar bir darlığa uğrayınca Rablerine dönerek Ona yalvarırlar, sonra Allah katından onlara bir rahmet tattırınca, içlerinden bir kısım kendilerine verdiklerimize nankörlük ederek Rablerine (aziz saydıkları kimseleri) eş koşarlar. Keyf sürün bakalım, yakında göreceksiniz. [bk. 17/67; 29/66; 31/32]

35. Yoksa onlara ortak koşmalarını söyleyen bir delil mi indirdik?

36. Biz insanlara bir rahmet taddırdığımız zaman onunla sevinirler. Kendi elleriyle yapıptıklarından dolayı onlara bir kötülük erişince de, derhal umutsuzluğa düşerler. [bk. 11/9-10; 70/20-21]

37. Allahın, rızkı çaba gösterenlere bir ölçüye göre verdiğini görmezler mi? Doğrusu bunda, inananlar için dersler vardır.

38. Akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Allah'ın rızasını isteyenler için bu daha hayırlıdır. işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

39. (Şunu unutmayın)! Başkalarının mallarıyla artış sağlasın diye faize verdiğiniz mallar (para, zahiren fazlalaşsa) da Allah'ın nezdinde artmaz. Ama Allah'ın rızasını arzulayarak verdiğiniz zekâtlar, O'nun nezdinde bereketlenir. İşte böyle yapanlar ödüllerini kat kat artırırlar.

40. Sizi yaratan, sonra rızıklandıran, sonra öldüren daha sonra da dirilten Allahtır. Ona koştuğunuz ortaklarınızdan böyle bir şey yapan var mıdır? Allah onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir, yücedir.

41. İnsanların kendi elleriyle yaptıkları işler (günahlar) yüzünden, karada ve denizde fesad meydana çıkar, Allah, işledikleri günahlardan bir kısmının cezasını (dünyada) onlara taddırır. Olur ki (küfürden ve işledikleri günahlardan tevbe ederek) dönerler.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ
مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

42. De ki: “Yeryüzünde dolaşın da önceki kavimlerin (yaptıkları yüzünden) sonlarının nasıl olduğuna bir bakın!” Onların çoğu Allah'a ortak koşan kimselerdi.

43. Öyleyse Allah tarafından, o geri dönüşü mümkün olmayan gün gelmeden önce, sen yüzü nü (özünü) dosdoğru dine (İslam'a) yönelt! O gün insanlar (cennet ve cehennem halkı olarak) gruplara ayrılacaklardır.
Yusuf suresi 37 41 arasına bakınız.

44. Kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Kim de salih amellerde bulunursa kendileri için (cennetteki yerlerini) hazırlamış olurlar.

45. Çünkü Allah iman edip Salih amel işleyen lere lütfundan karşılık verecektir. Doğrusu O, inkarcıları sevmez.

46. Rüzgârları, yağmurun müjdecileri olarak göndermesi, size rahmetinden tattırması, emriyle gemilerin (nehirler de, denizlerde) yol alması, O'nun lüt fundan rızkınızı aramanız ve şükret meniz Allah'ın (varlık ve kudretinin) delillerindendir.

47. Ve andolsun ki, senden önce biz nice peygamberleri kendi kavimlerine gönderdik ve onlara apaçık mucizeler getirdiler. (Buna rağmen hakka karşı direnmeye devam ederek) suç işle yenlerden biz de intikam aldık (yaptık larının karşılığını verdik). Çünkü ina nanları desteklemek, bize düşen bir haktı (borçtu). [bk. 10/103]

48- Allah rüzgârları estirendir. Rüz gârlar bulutları sürükler. Bulutları gökte düzeninin yasaları içinde, uy gun şekilde yayar, parçalı bulutlu hale getirir. Nihayet, arasından yağ murun çıktığını görürsün. (Allah) düzeninin yasalarına uygun olarak, kullarından bazılarına yağmuru na sip edince, hemen onların yüzleri güler, sevinirler.

49. Halbuki onlara yağmur yağdırıl madan önce hepsi de ümitlerini kes mişlerdi.

50. Allahın rahmetinin belirtilerine bir bak, yer yüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphesiz ölüleri O diril tir. O her şeye Kadir'dir.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا ر۪يحاً فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِه۪ يَكْفُرُونَ
﴿٥١﴾ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا
مُدْبِر۪ينَ ﴿٥٢﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْۜ اِنْ تُسْمِعُ
اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ
مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
قُوَّةٍ ضَعْفاً وَشَيْبَةًۜ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۚ وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْقَد۪يرُ ﴿٥٤﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍۜ
كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ
وَالْا۪يمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِۘ فَهٰذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يَنْفَعُ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ ف۪ي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ
﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذ۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾
فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذ۪ينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

51. Şayet (topraklarını kavuran) bir rüzgâr göndersek ve (böylece) ekinlerinin sararmaya başladığını görseler, hemen (Allah'a karşı) nankörlük etmeye kalkışırlar!

52. Şüphesiz, sen ölülere söz dinletemezsin; arkasını dönüp giden sağırlara da çağrını duyuramazsın.

53. Ve sen, (kalbleri kör olanları) körleri de sapıklıklarından çıkarıp yola getiremezsin. Sen ancak ayetlerimize (içtenlikle) inananlara işittirirsin de onlar Müslüman olurlar.

54. Sizi güçsüz olarak yaratan, güçsüzlükten sonra kuvvetli kılan, sonra da kuvvetliliğin ardından güçsüz ve ihtiyar yapan Allah'tır. O, (her şeyi) düzenine uygun yaratır; O her şeyi bilendir ve sınırsız güç sahibidir!
bk. 16/70

55. (Size ölümü veren ve zamanı geldiğinde yeniden diriltecek olan O'dur!) Ve Son Saat gelip çattığında, mücrimler (Allah'a eş koşanlar ölüm anında meleklerin cehennemi müjdelemesinden sonra) bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Onlar (dünya da iken de, doğruluktan yalan söylemeye), işte böyle çevriliyorlardı.
[bk. 20/103; 23/ 113; 79/46]

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler ise şöyle derler: "Andolsun ki siz, Allah'ın yazısında yazılan o yeniden dirilme gününe kadar orada kaldınız. İşte yeniden dirilip kalkma günü bugündür. Fakat siz bilmiyordunuz (anlamıyordunuz). "

57. Zulmedenlerin, o gün özür beyan etmeleri fayda vermez; artık kendilerinden Allah'ı hoşnut edecek şeyleri yapmaları da istenmez.

58. Andolsun ki bu Kuran'da insanlar için her türlü misali vermişizdir. Bununla beraber, eğer sen onlara bir ayet getirmiş olsan, inkar edenler: "Siz ancak batıl şeyler ortaya atanlarsınız" derler. [bk. 6/111; 10/96-97; 15/14-15]

59. Sanki Allah kalplerini mühürledi de anlamıyorlar .
(tabaa için bakara 7.ayet notuna bakınız .)

60. (Resûlüm!) Sen şimdi sabret. Bil ki Allah'ın vâdi gerçektir. (Buna) iyice inanmamış olanlar, sakın seni gevşekliğe sevketmesin!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِن۪ينَ
﴿٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَر۪ي لَهْوَ الْحَد۪يثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ ف۪ٓي اُذُنَيْهِ وَقْرًا
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتُ النَّع۪يمِ ﴿٨﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ
﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ
اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَبَثَّ ف۪يهَا مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً
فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿١٠﴾ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُون۪ي
مَاذَا خَلَقَ الَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ بَلِ الظَّالِمُونَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿١١﴾

31. LOKMAN SURESİ

Mekke'de nâzil olmuştur. 27, 28 ve 29. âyetlerinin Medine'de nâzil olduğu da rivayet edilmiştir. 34 (otuzdört) âyettir. Hz. Lokman'ın kıssasını anlattığı için bu adı almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2-3. Bunlar, iyi davranan kimseler için rahmet ve dogru yol rehberi olan hikmetli (hik met dolu) Kitap'ın ayetleridir.

4. Onlar ki namazı kılarlar, zekatı verirler ve onlar ahirete de kesin olarak inanırlar.

5. İşte onlar Rablerinin yolunda olanlardır, işte onlar saadete erenlerdir.

6. İnsanlardan öyleleri vardır ki, herhangi bir bilgiye dayanmadan insanları Allah'ın yolundan saptırmak ve onunla alay etmek için gerçeği boş sözlerle değişirler. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

7. Ayetlerimiz sapık kimseye okunduğu zaman sanki kulaklarında ağırlık var da işitmiyormuş gibi büyük lenerek sırt çevirir. İşte ona can yakıcı azabı müjde et. [bk. 21/2]

8- Onlar ki, imân edip iyi-yararlı amellerde bulundular, şüphesiz onlar için nîmet cennetleri vardır.

9. Orada Allah'ın şaşmaz vaadi ne uygun olarak süresiz kalacaklar. O, mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.

10. O, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı, sizi sarsma sın diye yere de ulu dağlar koydu ve orada her çeşit canlıyı yaydı. Biz gökyüzünden su indirip, orada her faydalı nebattan çift çift bitirdik.

11. İşte bu Allah'ın yaratışıdır. Ondan başkasının ne yarattığını Ba na gösterin. Hayır; gösteremezler, zalimler apaçık sapıklık içindedir.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ
فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ١٢
وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِه۪ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظ۪يمٌ ١٣ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا
عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ ف۪ي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ ل۪ي وَلِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ
الْمَص۪يرُ ١٤ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ ب۪ي مَا لَيْسَ لَكَ بِه۪
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًاۘ وَاتَّبِعْ سَب۪يلَ
مَنْ اَنَابَ اِلَيَّۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ١٥ يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
فَتَكُنْ ف۪ي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ لَط۪يفٌ خَب۪يرٌ ١٦ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ
وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُورِۚ ١٧ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۚ ١٨ وَاقْصِدْ ف۪ي مَشْيِكَ
وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَم۪يرِ ١٩

12. Andolsun biz Lokman'a: Allah'a şükret! diyerek hikmet verdik. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki, Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, her türlü övgüye lâyıktır.. [bk. 17/7]

13. Lokman, oğluna öğüt vererek:"Ey oğulcuğum! Allah'a eş koşma, doğrusu eş koşmak büyük zulümdür" demişti.

14. Biz insana, ana ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Annesi onu, güçsüzlükten güçsüzlüğe uğrayarak karnında taşımıştı. Çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur. Bana ve ana babana şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş Bana'dır.
[krş. 2/233; 17/23-24; 46/15]

15. Şayet onlar seni körü körüne bana şirk koşman için zorlarsa, o zaman onlara itaat etme! Dünya işlerinde onlarla iyi geçin. Bana gönülden yönelenlerin yolunu tut! Sonra dönüşünüz yine banadır. O zaman ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.
[krş. 29/8]

16. (Lokman öğütlerine devam ederek dedi ki): "Yavrum, (yaptığın iyilik veya kötülük), hardal danesi ağırlığınca bir şey de olsa, bir kayanın içinde, göklerde veya yerde bulunsa Allah mutlaka onu getirir. Çünkü Allah latiftir (O'nun bilgisi her gizli ve ince şeye ulaşır. O, her şeyi) haber alır."

17. "Ey oğulcuğum! Namazı kıl, uygun olanı buyurup fenalığı önle, başına gelene sabret; doğrusu bunlar, azmedilmeğe değer işlerdir." **(Veya"Ey oğulcuğum salatı ikame et! yani Allah'ın emirlerini, dinini ayağa kaldırmasına çalış**)

18. Küçümseyerek, surat asarak insanlardan yüz çevirme. Yeryüzünde böbürlenerek, çalım satarak yürüme. Allah kendini beğenmiş, övünmek için iyiliklerini sayıp döken kimseleri sevmez.' [krş. 17/37-38]

19. 'Yürüyüşünde gösterişten kaçın ve sesini de kıs. En çirkin ses eşeklerin sesidir.'

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي
اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ٢٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ٢١ وَمَنْ يُسْلِمْ
وَجْهَهُ إِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
وَإِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٢٢ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ
إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ٢٣ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ
٢٤ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٢٥ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٢٦ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ
كَلِمَاتُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٧ مَا خَلْقُكُمْ
وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٢٨

20. Allah'ın göklerde olanları da, yerde olanları da emrinizin altına verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini gör mez misiniz? İnsanlardan, Allah hakkında hiçbir bilgisi olmadan, doğruluk rehberi ve aydınlatıcı bir Kitap bulunmadan tartışanlar vardır.

21. Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" denince: "Babalarımızın üzerinde bulduğumuz yola uyarız" derler. Ya şeytan, babalarını alevli ateşin azabına çağırmışsa.

[krş. 2/170; 43/22]

22. İyilik yaparak kendini Allah'a veren kimse, şüphesiz en sağlam kul pa sarılmış olur. İşlerin sonucu Allah'a aittir.

23. İnkar edenin inkarcılığı seni üzmesin; onların dönüşü Bize'dir; o zaman, yaptıklarını kendilerine haber veririz. Allah, kalblerde olanı şüphesiz bilir.

24. Onları az bir süre geçindiri riz, sonra da ağır bir azaba sürükleriz.
[bk. 3/178; 19/84; 86/17]

25. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorsan, "Allah'tır" derler. De ki: "Hamd (övgü) Allah'a mahsustur", ama çoğu bilmez ler.

26. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz ki Allah ganiydir (hiçbir şeye muhtaç değildir; ama her şey O'na muhtaçtır); övülmeye de en çok O lâyıktır.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, denizler mürekkep olsa ve yedi misli deniz de yedekte bulu nup yazılsa yine de Allah'ın sözleri bitmezdi. Doğrusu Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

28. Ey insanlar! Sizin yaratılma nız ve tekrar dirilmeniz tek bir nefsin yaratılması ve tekrar diriltilmesi gibi dir. Şüphesiz Allah işitendir, görendir.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرٖٓي اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ٢٩ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبٖيرُ ٣٠ اَلَمْ تَرَ اَنَّ
الْفُلْكَ تَجْرٖي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهٖ اِنَّ فٖي
ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣١ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ٣٢ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا
رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزٖي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ
جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ٣٣ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ
الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرٖي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ
غَدًا وَمَا تَدْرٖي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ٣٤

29. Allah'ın geceyi gündüze ve gündüzü geceye kattığını, herbiri belirli bir süreye kadar hareket edecek olan güneşi ve ayı (kudretinin) altın da tuttuğunu; Allah'ın, yaptıklarınızdan haberdar olduğunu bilmez misin?

[bk. 22/65; 45/13]

30. Bu böyledir; çünkü Allah, Hakk'ın(gerçeğin) ta kendisidir. O'nun berisinde yalvarıp yakardıkları ise bâtıldır. Ve Allah Aliyy'dir, (yüceliğin de sınır yoktur;) Kebîr'dir, (büyüklü ğün de sınır yoktur). **[bk. 22/62]**

31. Gemilerin denizde Allah'ın lütfuyla yürüdüğünü görmez misin? Allah böylece size varlığının delillerini gösterir. Bunlarda, çok sabırlı ve çok şükreden kimselerin hepsine dersler vardır.

32. Dağlar gibi dalgalar insanları kuşattığı zaman, dini tamamen Allah' a has kılarak O'na yalvarırlar; (gerçek mümin gibi dua edersiniz) onları kara ya çıkararak kurtardığında, içlerinden bir kısmı doğru yolda kalır. Zaten ayet lerimizi bilerek ancak hain ve nan körler inkar eder.
[bk. 29/66. Ayrıca krş. 17/67; 30/33-34]

33. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Babanın oğlu oğulunda babası için bir şey ödeyeme yeceği günden korkun. Allah'ın verdiği söz şüphesiz gerçektir. Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. Aldatıcının bü tün türü ,Allah' ile (asılsız düşünceleri sokup) aldatmasın.

34. (Kıyamet) saatini bilmek an cak Allah'a mahsustur. Yağmuru O indirir, rahimlerde bulunanı O bilir, kimse yarın ne kazanacağını bilmez ve hiç kimse nerede öleceğini bile mez. Allah şüphesiz bilendir, her şey den haberdardır.*

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ (١) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٢)
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا
اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ (٣) اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى
الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ (٤)
يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَٓاءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ (٥) ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (٦) اَلَّذِٓي اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ
وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ (٧) ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ
سُلَالَةٍ مِنْ مَٓاءٍ مَهِينٍ (٨) ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ
(٩) وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ (١٠) قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ مَلَكُ
الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (١١)

32.SECDE SURESİ Cüz 21

Adını 15. âyette geçen kelimeden alan bu sûre Mekke'de nâzil olmuştur.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2. Şüphe götürmeyen Kitap, alemlerin Rabbi'nin indirdiğidir.

3. Yoksaonu: ('Muham med) uydur du' mu, diyorlar. Hayır! O, senden önce kendilerine (sorumluluk, hesap ve cezayı hatırlatan birçok) uyarıcılar gelmiş kavmi, doğru yola gelirler umuduyla uyarman için Rabbin tarafından (sana indirilen) gerçektir.

4. Gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı günde(altı evrede) yaratan, sonra(hükümranlık makamına kurulan) arşa hükmeden Allah'tır. Onun yanısıra ne bir sahip çıkanınız (veliniz) ne de bir şefaatçınız olacaktır. Düşünmüyormusunuz?
[krş. 7/54; 41/9-12]

5. Gökten yere kadar, olan bütün işleri Allah düzenler, sonra, işler sizin hesabınıza göre bin yıl kadar tutan bir gün içinde O'na yükselir.
[bk. 22/47; 70/4]

6. O, görülmeyeni de görüleni de bilendir, güçlüdür, merhametlidir.

7. 8-9. Yarattğı her şeyi güzel yaratan, insanı başlangıçta çamurdan yaratan, sonra onun soyunu, bayağı bir suyun özünden yapan, sonra onu şekillendirip ruhundan ona üfleyen Allah'tır. Size kulaklar, gözler, kalbler verilmiştir. Öyleyken, pek az şükrediyorsunuz.

10. "Toprağa karışıp yok olduktan sonra yeniden mi yaratılacağız?" derler. Evet; onlar, Rab'lerine kavuşmayı inkar edenlerdir.

11. De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz."

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُ۫سِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ
رَبَّنَٓا اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ
١٢ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنّ۪ي لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ١٣ فَذُوقُوا
بِمَا نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٤ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذ۪ينَ اِذَا
ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ ١٥ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًاۘ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ١٦ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
١٧ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًاۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ ١٨
اَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوٰىۘ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٩ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا فَمَأْوٰيهُمُ
النَّارُۜ كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا وَق۪يلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ٢٠

12. Suçluları Rablerinin huzurunda, başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz! Gördük, dinledik, artık bizi dünyaya geri çevir de iyi iş işleyelim; doğrusu kesin olarak inandık" derlerken bir görsen!

[bk. 6/27-28; 7/53; 14/44; 23/99-100; 42/44; 63/10-11]

13. Biz güç,kudret kullansaydık herkesi doğru yola yöneltirdik. Fakat (zulmedip zulümlerinden dolayı hiç pişmanlık duymayıp asi olanlara) cehennemi tamamen (asi olan) cin ve insanlarla dolduracağıma dair Benden söz çıkmıştır.

Allah istese herkesin kalbini imanla doldurabilir .Fakat imtahan gereği insanları iradelerinde serbest bıraktı .

[krş. 7/179; 10/99; 64/2; 76/3]

14. "Bugüne kavuşmayı unutmanızın karşılığını görün; doğrusu Biz de sizi unuttuk,yaptıklarınıza karşılık sürekli azabı tadın" deriz.

15- Bizim mesajlarımıza (gerçekten) inananlar, ancak, kendilerine tebliğ edildiği zaman önünde derin bir hayranlık ve saygıyla eğilenlerdir; (onlar,) Rablerinin sınırsız ihtişamını hamd ile yüceltenler ve asla büyüklük taslamayanlardır;

16. (onlar,) yataklarından (geceleri) kalkarak korku ve ümit içinde Rablerine yalvaranlardır ve kendilerine geçinmeleri için verdiğimizden başkalarına infak eden / harcayanlardır. [krş. 2/25]

17. Yaptıklarına karşılık olarak, onlar için nice sevindirici ve göz kamaştırıcı nimetlerin saklı olduğunu hiç kimse bilmez.

18. İnanan kimse yoldan çıkmış kimseye benzer mi? Bunlar bir olamazlar.
[krş. 11/23-24; 40/58; 45/21; 59/20]

19. İnandıktan sonra doğru ve yararlı işler yapanlara gelince; onlar için yapmış oldukları işlere karşılık olarak barınacakları cennet konakları vardır.

20. Ama yoldan çıkanların, işte onların varacağı yer ateştir. Oradan çıkmak isteyişlerinin her defasında geri çevrilirler ve onlara:"Yalanlayıp, durduğunuz ateşin azabını tadın" denir.

وَلَنُذٖيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَاۜ اِنَّا
مِنَ الْمُجْرِمٖينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ
فٖي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓائِهٖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَۚ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا
مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُواۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ
﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فٖي مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍۜ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَٓاءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْۜ اَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اٖيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

21. Belki yollarından dönerler diye andolsun onlara büyük azabdan önce dünya azabından tattırırız.

22. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatılıp da onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim var mıdır? Şüphesiz suçlulardan intikam alacağız. (onlara hak ettikleri cezayı vereceğiz)!

23. Doğrusu, Biz Musa'ya da kitap vermiştik; vahye muhatap olman konusunda senin de bir kuşkun olmasın. Biz o kitabı İsrailoğulları için bir hidayet (doğru yol) rehberi yapmıştık.

24. Sabretmeleri ve ayetlerimize iyice inanmaları sebebiyle, emrimizle onlardan bir kısmını doğru yolu gösteren önderler yapmıştık.

25. Muhakkak ki Rabbin ayrılığa düştükleri şeylerde kıyamet günü ara larında hükmedecektir.

26. (Fakat) onlar, (o hakikati in kar edenler,) kendilerinden önce gelip geçmiş kaç nesli -bugün yurtlarında dolaşıp durdukları (kaç toplumu)- yok ettiğimizi görüp ders almazlar mı? Bunda elbette açık dersler vardır: hala dinlemezler mi?

[bk. 19/ 98; 22/45-46]

27. Kuru yerlere suyu gönderip onunla hayvanlarının ve kendilerinin yedikleri ekinleri çıkardığımızı görmez ler mi? Görmüyorlar mı?

28. Ama onlar: "Eğer söyledi ğiniz doğru ise, bu nihai karar ne zaman verilecek?" diye soruyorlar.

29. Bir de: "Eğer iddianızda doğru iseniz bu fetih (zafer veya kesin hüküm kıyamet) ne zaman?" derler.

30. Onları bırak, bekle; zaten onlar da senin akibetini beklemekte dirler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَالْمُنَافِق۪ينَۜ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَل۪يماً حَك۪يماًۙ ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يراًۙ ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلاً ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ
مِنْ قَلْبَيْنِ ف۪ي جَوْفِه۪ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـئ۪ تُظَاهِرُونَ
مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَٓاءَكُمْ اَبْنَٓاءَكُمْۜ ذٰلِكُمْ
قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّب۪يلَ
﴿٤﴾ اُدْعُوهُمْ لِاٰبَٓائِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِۚ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا
اٰبَٓاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدّ۪ينِ وَمَوَال۪يكُمْۜ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ ف۪يمَٓا اَخْطَأْتُمْ بِه۪ۙ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْۜ وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُوراً رَح۪يماً ﴿٥﴾ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِن۪ينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَاَزْوَاجُهُٓ اُمَّهَاتُهُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ ف۪ي
كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ اِلَّٓا اَنْ تَفْعَلُٓوا اِلٰٓى
اَوْلِيَٓائِكُمْ مَعْرُوفاًۜ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُوراً ﴿٦﴾

33. AHZAP SURESİ Cüz 21

Medine'de nâzil olmuştur. 73 (yetmişüç) âyettir. "Ahzâb", "hizb"in çoğuludur. Topluluk, gurup, bölük, parti gibi manalara gelir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ey Peygamber! Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde ol; hakikati inkar edenlerin ve ikiyüz lülerin söylediklerine uyma! Şüphesiz Allah her şeyi tam bilendir, hikmet sahibidir.

2. Sana Rabbinden vahyolunana uy; şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

3. Allah'a dayanıp güven! Vekil olarak Allah yeter.

4. Allâh, bir adamın (göğüs) boşlu ğunda iki kalb yaratmadı ve zıhâr yaptığınız (sen bana, annemin sırtı gibisin dediğiniz) eşlerinizi, sizin anne leriniz yapmadı; evlatlıklarınızı da si zin öz oğullarınız kılmadı. Bunlar sizin ağızlarınıza gelen sözlerinizdir. Allâh gerçeği söyler ve O, doğru yola yönel tir.

5. Onları (evlatlık aldığınız çocukları) babalarına nispet ederek çağırın. Bu, Allah katında daha (doğru ve) adaletli dir. Eğer babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dost larınızdır. Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur. Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır. Allah, çok bağışlayandır, çok merha met edendir.

6. Peygamber, müminlere kendi canlarından daha yakındır. Eşleri, onların anaları gibidir. Akraba olan lar, Allah'ın Kitabına göre, (mirasçı lık bakımından) birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar; ancak, dostları nıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnadır. Bunlar Kitap' ta yazılı bulunmaktadır.

(Peygaberin eşleri veya peygamberin kendisi kendi çocukları dışında kimsenin babası veya annesi değillerdir. Onun için Allah'ın annelerinizdir demesi arapcada mecazen saygı duyulması için söylendiği sözdür.

Mücadele: 2. (Bundan sonra) içinizden "Sen artık bana annem kadar haramsın!" diyerek hanımlarından ayrılanlara gelince, (unutmasınlar ki) (eşleri) hiçbir zaman anneleri (gibi) olamaz, kendilerini doğuran kadından başkası anneleri olamaz. O halde, akla sığmayan bir sözdür söyledikleri, (bu nedenle de) asılsız ve düzmecedir. Ama Allah, gerçekten günahları affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

Ahzap: 40. Muhammed içinizden herhangi bir adamın babası değil, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilendir.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرٰهِيمَ
وَمُوسٰى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا
شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا
وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا
أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ
يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ﴿١٥﴾

7. Hani biz peygamberlerden söz almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan da. (Evet) biz onlardan pek sağlam bir söz aldık. [krş. 3/81; 7/6]

8. Allah, doğrulardan doğruluklarını sormak ve inkarcılara can yakıcı azap hazırlamak için bunu yapmıştır.

9. Ey inananlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Hani (Hendek savaşında sizi yok etmek için düşman) ordular size gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgâr ve göremediğiniz (meleklerden) ordular göndermiştik. Allah, yaptık larınızı hakkıyla görendir.

10. Onlar hem yukarınızdan hem aşağı tara fınızdan (vâdinin üstünden ve alt yanından) üzeri nize yürüdükleri zaman; gözler yıldığı, yürekler gırtlağa geldiği ve siz Allah hakkında türlü türlü şeyler düşündüğünüz zaman;

.

11. (İşte) orada ve o anda müminler sınandı ve şiddetli bir şok ile sarsıldılar.

12. İkiyüzlüler ve kalblerinde hastalık olanlar: "Allah ve Resulu bize sadece kuru vaadlerde bulundular" diyorlardı.

13. İçlerinden bir takımı: "Ey Medineliler! Tutunacak yeriniz yok, geri dönün" demişti. İçlerinden bir top luluk da Peygamberden: "Evlerimiz emniyette değildir" diyerek izin iste mişlerdi. Oysa evleri tehlikede değildi sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Medine'nin her yanından üzerlerine saldırılsaydı da, o zaman savaşmaları istenseydi, şüphesiz hemen savaşa katılırlar ve evlerinde pek eğlenmezlerdi.

15. Hâlbuki onlar, daha önce geri dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen sözün hesabı mutlaka sorulacaktır.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذاً لَا
تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَليلاً ١٦ قُلْ مَنْ ذَا الَّذي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ
بِكُمْ سُٓوءاً اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلِياًّ وَلَا نَصيراً ١٧ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقينَ مِنْكُمْ وَالْقَٓائِلينَ
لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَليلاً ١٨ اَشِحَّةً
عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَٓاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ
كَالَّذي يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسيراً ١٩ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ
يَذْهَبُوا وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْاَعْرَابِ
يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَٓائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فيكُمْ مَا قَاتَلُٓوا اِلَّا
قَليلاً ٢٠ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ في رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثيراً ٢١
وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّٓا اِيمَاناً وَتَسْليماً ٢٢

16. De ki: "Eğer siz ölmekten ya da öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermeyecektir. Kaçsanız bile hayatta kalacağınız süre, nihayet çok sınırlıdır. [bk. 4/78; 62/8]

17. De ki: Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir)? Onlar, kendilerine Allah'ın yanısıra ne velî, (koruyucu) bulurlar ne de bir yardımcı.

18-19. Allah içinizden bozgunculuğa meyledip savaştan alıkoyan (münafık)ları ve kardeşlerine de: "Bize gelin (savaşa gidip ölmeyin)" diyenleri elbette biliyor. Zaten bunlardan pek azı dışındakiler savaşa gelmezler. (Savaşa gelseler bile) size karşı pek yardım etmek istemezler ve sizi kıskanırlar.

Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı cimrilik eden kimseler olarak sizi keskin dilleriyle (eleştirip) incitirler. İşte onlar (gönülden) iman etmemişlerdir. Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre pek kolaydır.

20. Münafıklar sanıyorlar ki, (Hendek savaşında Allah'ın perişan ettiği) düşman birlikleri (Medine etrafından) gitmediler. Eğer o düşman birlikleri ikinci bir defa daha (savaş için) gelecek olsa, münâfıklar, (korkularından Medine dışında) çöllerdeki Bedevîler arasında bulunub da (Medine tarafından gelip geçenlerden karşılaştığınız hadiselere ait) haberlerinizden sormayı arzularlar. İçinizde kalacak olsalar da ancak (gösteriş için) pek az savaşırlar.

21. Ey inananlar! Andolsun ki, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok anan kimseler için Resulullah en güzel örnektir.

22. İnananlar, düşman birliklerini gördükleri zaman: "İşte bu, Allah ve Resulunun bize vadettiğidir; Allah ve Resulu doğru söylemiştir" dediler. Bu onların ancak imanını ve teslimiyetlerini artırdı. [bk. 9/124]

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ اِنْ شَٓاءَ
اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ
وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ
تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَٓاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

23. Müminler arasında öyle erler (yiğit kahramanlar) vardır ki, Allah'a verdikleri sözde durdular. Onlardan kimileri verdiği sözü yerine getirdi (canını vererek şehit oldu). Kimileri de (Allah için savaşmaya devam ederek şehid olmayı) beklemektedir. Onlar (verdikleri sözü) hiçbir şekilde değiştirmediler.

24. Allah, imanlarında sadâkat gösterenleri, sadâkatları sebebiyle mükâfatlandıracak. (Müslüman görünerek İslâm'a karşı gizli eylem planları ve eylem yapan) münâfıkları da, (Allah) koymuş olduğu kanunlarına, düzeninin yasaları içinde, uygun gördüğünü cezalandıracak veya tevbekâr olurlarsa, günah işlemekten vazgeçip Allah'a itaate yönelirlerse, tevbelerini kabul edecek. Allah çok bağışlayıcı, engin merhamet sahibidir

25. Allah, (Hendek savaşında) inkârcıları hiçbir şey elde edemeden öfkeleriyle geri çevirdi. Allah'ın yardımı savaşta mü'minlere yetti. Allah güçlüdür, mutlak galiptir. **bk. 33/9**

26. (Allah,) Ehl-i Kitaptan olup da (Hendek savaşında) saldırganlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve kalplerine büyük bir korku saldı. (Öyle ki) siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz.

27. Yerlerini, yurtlarını, mallarını ve henüz ayağınızı dahi basmadığınız yerleri Allah size miras olarak verdi. Allah her şeye Kadir/ölçü koyandır.

28. Ey peygamber! Eşlerine söyle : "Eğer dünya hayatını ve süslerini istiyorsanız gelin size bağışta bulunayım ve güzellikle salıvereyim."

29. "Yok, eğer Allah'ı, Resulü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, bilin ki Allah içinizden iyilik yapanlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır."

30. Ey Peygamber'in hanımları! Sizlerden biri açık bir hayasızlık yapacak olursa, onun azabı iki kat olur. Bu Allah'a kolaydır.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَٓا
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَر۪يمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَٓاءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَٓاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذ۪ي ف۪ي قَلْبِه۪ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًاۚ ﴿٣٢﴾
وَقَرْنَ ف۪ي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْاُو۫لٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰت۪ينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْه۪يرًاۚ ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى
ف۪ي بُيُوتِكُنَّ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ لَط۪يفًا خَب۪يرًاۚ ﴿٣٤﴾ اِنَّ الْمُسْلِم۪ينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
وَالْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِت۪ينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِق۪ينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِر۪ينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِع۪ينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّق۪ينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّٓائِم۪ينَ وَالصَّٓائِمَاتِ
وَالْحَافِظ۪ينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِر۪ينَ اللّٰهَ
كَث۪يرًا وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿٣٥﴾

31. Fakat hanginiz Allah'a ve Rasûl'üne samimi yetle itaat eder, doğru ve yararlı işler yaparsa onu iki kat ödüllendiririz ve onun için (cennette) en muhteşem rızıkları hazırlamışızdır.

32. Ey peygamberin hanımları! Sizler herhangi bir kadın gibi değilsi niz. Allah'tan sakınıyorsanız edalı konuşmayın, yoksa, kalbi bozuk olan kimse kötü şeyler ümit eder; daima ciddi ve ağırbaşlı söz söyleyin.

33. Evlerinizde vakarlı(onurlu) davranın; eski Cahiliyye'de olduğu gibi açılıp saçılmayın; namazı kılın; zekatı verin; Allah'a ve Resulüne itaat edin.Ey peygamberin ev halkı! Şüphesiz Allah sizden kusuru gide rip sizi tertemiz yapmak ister.

[krş. 24/31; 33/59]

34. Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüp hesiz Allah, her şeyin iç yüzünü bilen dir ve her şeyden haberi olandır.

35. Şüphe yok ki, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü' min erkekler ve mü'min kadınlar, itaatkâr erkekler ve itaatkâr kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sab reden erkekler ve sabreden kadınlar, mütevazi erkekler ve mütevazi kadın lar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler ve Allah'ı çok anan kadınlar; işte Allah bunlar için bağış ve büyük bir mükâfat hazır lamıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَمْرًا اَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِي اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ
عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى
النَّاسَ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا
زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي اَزْوَاجِ اَدْعِيَائِهِمْ
اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ
عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ اَلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ
وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا
﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَسُولَ
اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلٰئِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

36. Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.
[krş. 4/65]

37. Ve bir zaman, (ey Muhammed,) Allah'ın lütufta bulunduğu ve senin de iyilik ettiğin kişiye, "Eşini terk etme ve Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde ol!" demiştin. Ve (böylece) Allah'ın yakında aydınlığa çıkaracağı şeyi için de gizlemiştin; çünkü insanlar(ın ne düşüneceklerin)den çekiniyordun, oysa çekinmen gereken yalnız Allah olmalıydı!

(Fakat) sonra Zeyd o kadınla beraberliğini sona erdirdiğinde onu seninle evlendirdik ki (gelecekte) evlatlıkları eşleriyle ilgilerini kestiklerin de onlar (la evlendikleri) için müminler suçlanmasın. Ve Allah'ın emri (böylece) yerine getirilmiş oldu.

38. Allah'ın Peygamber için takdir ettiği şeyde (Zeyneb'i kendisine halâl kılmakta) Peygambere hiç bir vebal yoktur. Bundan önce geçen peygamberler hakkında da Allah'ın sünneti (kanunu) böyledir (Allah'ın peygamberlere mubah kıldığı şeyde, peygamberlere hiç bir vebal olamaz.) Allah'ın emri gerçekleşmiş bir hüküm bulunuyor.

39. (O peygamberler), Allâh'ın mesajlarını duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak Allâh yeter.

40. Muhammed içinizden herhangi bir adamın babası değil, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilendir.

41. Ey inananlar! Allah'ı çok anın.

42. O'nu sabah akşam tesbih edin.
[bk. 30/17-18]

43. Karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için sizi Allah melekleri,eşliğinde destekler İnananlara merhamet eden O'dur.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًاۙ ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِاَنَّ لَهُمْ
مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ
عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَاۚ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّٓا اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِٓي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ
وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ
وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَۘ وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ
اَنْ يَسْتَنْكِحَهَاۗ خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَۜ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِٓي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

44. Kendisine kavuştukları gün, selam ile karşı lanırlar. (Allah) Onlara güzel bir mükafat hazırla mıştır.

[bk. 10/10; 36/58]

45-46. Ey Peygamber! Unutma ki biz seni (hakikatin) bir şahidi, bir müjdeleyici, bir uyarıcı hem de Allah'ın izniyle Allah'a bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.

47. İnananlara, Rablerinden büyük bir lutuf olduğunu müjdele.

48. Kâfirlere ve münafıklara uyma! Onların eziyetlerine aldırma! Allah'a güven. vekil (koruyucu) olarak Allâh yeter.

49. Ey inananlar! Mü'min kadınları nikâhlayıp da, henüz dokunmadan onları boşarsanız, onları iddet müdde tince beklemeniz gerekmez. Kendileri ne bağışta bulunarak onları güzellikle serbest bırakın.

50. Ey peygamber, mehirlerini vermiş bulunduğun eşlerini ve Allah'ın sana bağışladığı elinin altındakileri(savştan kendi istekleriyle kalan kadınlar), se ninle birlikte göç eden amcanın kız larını, halalarının kızlarını, dayının kız larını ve teyzelerinin kızlarını sana helal kılmışısızdır. Ayrıca, peygamber dilerse, kendisini inananlara değil sa dece peygambere mehirsiz olarak hibe eden birisiyle nikahlanabilir. Biz, eşleri ve ellerinin altında bulunanlar hakkında üzerlerine yüklediğimiz so rumlulukları bildirmiştik ki güç bir duru ma düşmeyesin. Allah bağışlayandır, Rahimdir.. **[bk. 4/3-5, 20-25]**

تُرْجٖى مَنْ تَشَٓاءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوٖٓى اِلَيْكَ مَنْ تَشَٓاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَٓا اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فٖى
قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا حَلٖيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَٓاءُ
مِنْ بَعْدُ وَلَٓا اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمٖينُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقٖيبًا
﴿٥٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ اِلَّٓا اَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرٖينَ اِنٰيهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعٖيتُمْ
فَادْخُلُوا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسٖينَ لِحَدٖيثٍ
اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيٖى مِنْكُمْ وَاللّٰهُ
لَا يَسْتَحْيٖى مِنَ الْحَقِّ وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ
مِنْ وَرَٓاءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَٓا اَنْ تَنْكِحُٓوا اَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهٖٓ اَبَدًا اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظٖيمًا ﴿٥٣﴾ اِنْ
تُبْدُوا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمًا ﴿٥٤﴾

51. (Ey peygamber) Dilediğin eşlerinden bir süre uzak kalabilir, dilediğinle birlikte kalabilir sin;(onların seninle birlikte olma sıralarını değiştirebilirsin).Bir süre uzak kaldığın eşinle tekrar birlikte olmayı istemende sakınca yoktur.

Bu onların gözlerinin aydın olmasını, üzülmemelerini, hepsine verdiğin şeylere razı olmalarını daha iyi sağlar. Allah kalblerinizde olanı bilir; Allah bilendir, Halim olandır.

52. Bundan sonra sana hiçbir kadın, sağ elinin altındaki (kendi hanımların) bir yana, güzellikleri ne kadar hoşuna giderse gitsin, hiçbirini boşayıp başka bir eşle değiştirmen helal değildir. Allah her şeyi gözetmek tedir. [bk. 33/28-29]

53. Ey inananlar! Peygamber'in evlerine,yemeğe çağırılmaksızın vakit li vakitsiz girmeyin; fakat davet edilir seniz girin ve yemeği yiyince, dağılın. Sohbet etmek için oturmayın. Bu haliniz peygamber'i üzüyor, o da size bir şey söylemeye çekiniyordu. Allah gerçeği söylemekten çekinmez. Pey gamber'in (eşlerinden) bir şey iste yeceğinizde onu perde arkasından isteyin. Bu sayede sizin gönülleriniz de, onların gönülleri de daha temiz kalır. Bundan sonra ne Allah'ın Pey gamber'ini üzmeniz ve ne de O'nun eşleri' ile birleşmeniz, asla caiz değil dir. Çünkü bütün bunlar, Allah katında zaten büyük bir vebaldir .

(Nur suresi 3.ayete bakınız. Nikah kelimesi arapçada helal yoldan veya haram yoldanda olsa birleşme, eşleşme manasındadır .).

54. Bir şeyi açıklasanız da gizle seniz de Allah şüphesiz her şeyi bilir.

33. AHZAP SURESİ Cüz 21 Sayfa 425

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي اٰبَٓائِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓائِهِنَّ وَلَٓا اِخْوَانِهِنَّ وَلَٓا
اَبْنَٓاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَٓائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّۚ وَاتَّق۪ينَ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَه۪يدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّۜ يَٓا
اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْل۪يمًا ﴿٥٦﴾ اِنَّ
الَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُه۪ينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِن۪ينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا
مُب۪ينًاࣖ ﴿٥٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَٓاءِ
الْمُؤْمِن۪ينَ يُدْن۪ينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَاب۪يبِهِنَّۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُعْرَفْنَ
فَلَا يُؤْذَيْنَۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَد۪ينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ ف۪يهَٓا اِلَّا قَل۪يلًاۚۛ ﴿٦٠﴾
مَلْعُون۪ينَۚۛ اَيْنَمَا ثُقِفُٓوا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْت۪يلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذ۪ينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْد۪يلًا ﴿٦٢﴾

55. Onlara (yani Peygamberin hanımlarına) ne babaları, ne oğulları, ne kardeşleri, ne kardeşleri nin oğulları, ne kızkardeşlerinin oğulları, ne kadınları ve ne de ellerinin altında bulunan (kö le)leri hakkında bir günâh yoktur, (bunlara karşı örtünmeleri gerekmez. Ey Peygamberin hanım ları) Allah'tan korkun; şüphesiz Allâh, her şeyi görmektedir. [bk. 24/31]

56. Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamberi destekler; ey inananlar! Siz de onu tam bir tesli miyetle destekleyin.

57. Allahı ve Resulunu incitenlere, (pişmanlık duymazlarsa) Allah dünya da da ahirette de lanet eder; onlara alçaltıcı bir azap hazırlarlamıştır.

"İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir. Allah yanlışlar içinde olan bir topluluğu (zorla) yola getirmez. Onlar var ya, onla rın cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetidir. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Ama olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzeltmiş olanlar başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur." ***(Al-i İmran 3/86-89)***

58. İnanan erkek ve kadınları, yapma dıkları bir şeyden ötürü incitenler, şüphesiz iftira etmiş ve apaçık bir günah yüklenmiş olurlar.

59. Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına, dışarı çıkarken üstlerine örtü almalarını söy le;bu,onların hür ve namuslu bilinme lerini ve bundan dolayı incitilmeme lerini daha iyi sağlar.Allah bağışlar ve merhamet eder. [bk. 24/31

60. İkiyüzlüler, kalblerinde fesat bulu nanlar, şehirde yakıp yıkan katliama teşfik eden bozgunculuk çıkaranlar, eğer bundan vazgeçmezlerse, and olsun ki, seni onlarla mücadeleye davet ederiz; Sonra kısa bir müddetin dışında, sana komşu olarak bile o böl gede kalamazlar.

(el murcifûne,Racife, yucarifu kelimesine ibni manzura bakınız).

61. Lanetlenmiş olarak, nerede bulu nurlarsa yakalanır ve hemde öldürü lürler.

62. Allah'ın geçmişlere uyguladığı ya sası budur ve Allah'ın yasasında bir değişme bulamazsın.

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ٦٣ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَاَعَدَّ لَهُمْ
سَعِيرًا ٦٤ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٦٥ يَوْمَ
تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا
الرَّسُولَا ٦٦ وَقَالُوا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَاَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ٦٧ رَبَّنَا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا
٦٨ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا مُوسٰى
فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ٦٩ يَا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ٧٠ يُصْلِحْ لَكُمْ
اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ٧١ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ٧٢ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٧٣

63. İnsanlar sana O sa'atten soruyorlar(kıyametin zamanını soruyor)lar; de ki: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır; nereden bileceksin , belkide zamanı yakındır."
ARAF 187. bakınız[bk. 2/166-167; 16/1; 21/1; 25/27-29; 54/1]

64-65. Şüphesiz Allah, kâfirlere (kafir olarak ölenlere) lânet etmiş ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. Hiçbir dost, hiçbir yardımcı bulamayacaklardır.

66. Yüzleri ateşte çevrildiği gün: "Keş ke Allah'a itaat etseydik, keşke Resulune itaat etseydik!" derler.

67- Rabbimiz ! Biz sadatlarımıza (yöneticilerimize) ve büyüklerimize itaat etmiştik, fakat onlar bizi yoldan saptırdılar."

68. "Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver, onları büyük bir lanete uğrat" derler. [krş. 2/165-167; 25/27-29]

69. Ey inananlar! Siz de Musa'ya (iftira ederek) eziyet edenler gibi olmayın! Allah onu, onların dedikleri şeyden temize çıkardı. O Allah katında itibarlı bir kimse idi.

70-71. Ey iman edenler ! Allah'tan sakının, dürüst söz söyleyin de Allah işlerinizi kendinize yararlı kılsın ve günahlarınızı size bağışlasın . Kim Allah'a ve Resulune itaat ederse, şüphesiz büyük bir kurtuluşa ermiş olur. [krş. 59/21]

72. "Biz emâneti göklere, yere, dağlara yükledik; onlar buna riâyetsizlikten çekin diler, (ihânet etmekten) korktular. (Fakat) insan, (kendisine yüklenen emânete) ihânet etti. Böylece insan, hem çok zâlim, hem de çok câhil olduğunu ispatladı."

Zamahşeri sembolik ifadeler olduğunu söylüyor,

Burada gökler, yer ve dağlar kendilerine bırakılan emâneti (bunun anlamı aşağıda gelecektir) yüklenmekten değil, ona ihânetten çekinmişler, ona riâyet etmişlerdir. İnsan ise kendine verilen emânete ihânet ederek çok zâlim ve çok câhil nitelendirmeye müstahak olmuştur. Şimdi sözü daha fazla uzatmadan Zemahşerî ve Kaasımî'ye bırakalım (Lisan tahlillerinin anlaşılması için cüz'î tasarruflarla ve özetleyerek veriyoruz): Âyette geçen "emânet"ten maksat, varlığa/ fıtrata verilen kanunlara (ve dolayısıyla Allah'a) "itaat" sorumluluğudur. Bu, edâsı vâcip olan bir sorumluluktur. Emânetin "arzı"ndan maksat, ihtiyar (seçme/ tercih etme) kabiliyetindeki varlıklara, yani insanlara teklîfî (şer'î); bu kabiliyette olmayan diğer varlıklara ise tabîî (tekvînî) sorumluluğun verilmesidir. "Emânetin hamli (yüklenilmesi)", onun gereğini yapmamak, boynunda taşımak, edâ etmemektir. Arab dilinde "Fulânun hâmilun li'l-emâneti ev muhtemilun lehâ: Filan, emâneti yüklenmiş veya (üzerinde) taşımakta" ifadesi ile emânete hiyânet edildiği, sahibine iade edilmediği, boynunda bir borç olarak kaldığı anlatılmak istenir. O halde emânete riâyet etmek için, onu "hamletmemek", zimmetinde tutmamak gerekir. Yani "hamlinden içtinab etmek" ona riâyet etmek, hak sahibine iade etmek demek olur. Yine Arap dilinde "Rekibethu'd-duyûnu: Borçlar ona bindi" ifadesi, borçlarını ödemeyen kimse için kullanılır. Buna benzer başka bir deyim de "Ebğid hakka ehîke!: Kardeşinin hakkına buğz et!" ifadesidir. Bu ifade ile kardeşinin hakkını gasp etmemesi, ona iade etmesi talep edilmiş olur. Çünkü Arabın kullanım mentalitesinde, eğer bir kimse kardeşine ait bir şeyi severse onu gasbeder; nefret ederse onu kardeşine iade eder. Bu durumda, gökler, yer, dağlar vb. seçim irâdesi olmayan (ihtiyarsız) varlıklar, kendi tabiatlarına arz edilen Allah'ın kanun ve nizamına tam bir teslimiyetle riâyet etmişlerdir. Yani o emânetin boyunları da kalmasından içtinap etmişler, korkmuşlardır. Nitekim aynı varlıkların (göklerin ve yerin) Allah'ın "İsteyerek veya istemeyerek (buyruğuma) gelin" emrine karşı "Eteynâ tâ'i'în: İsteyerek geldik" şeklindeki teslimiyetleri sembolik bir dille ifade edilmiştir.(41/11).

İnsana gelince; o, Allah'a karşı teklîfî (teşrî'î) sorumluluğa mahzar olmuş –bilinen– yegâne varlıktır. Fakat kendisine bahşedilen ihtiyar (tercih) kabiliyetini yanlış kullanabilmekte, itaat etmesi gerekirken isyan edebilmektedir. Yani yukarıdaki anlamda emâneti bir yük olarak (boynunda) taşımakta, Rabbine itaat şeklinde eda edememektedir. Bu haliyle, yani bu isyanı ile insan, haktan uzak laşıp zâlim konumuna düşmekte ve fıtratındaki kanun ve sünnetin inkârı ile kopkoyu bir cehalet sergilemektedir. Allah Zemahşerî'yi, Kaasımî'yi, hepimizi, hepinizi rahmetiyle kuşatsın.

73. Bunun sonucu olarak, Allah, ikiyüzlü erkek ve kadınlara, Allah'a ortak koşan erkek ve kadınlara azap verecektir. Allah inanan erkek ve kadınların tevbelerini kabul buyuracaktır. Allah bağışlar ve merhamet eder.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْاٰخِرَةِۜ وَهُوَ الْحَك۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ ف۪يهَاۜ وَهُوَ
الرَّح۪يمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَا تَأْت۪ينَا السَّاعَةُۜ
قُلْ بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَٓا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرُ
اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍۙ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ
اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذ۪ينَ سَعَوْ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا
مُعَاجِز۪ينَ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَل۪يمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذ۪ينَ
اُوتُوا الْعِلْمَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّۙ وَيَهْد۪ٓي اِلٰى
صِرَاطِ الْعَز۪يزِ الْحَم۪يدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى
رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍۙ اِنَّكُمْ لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍۚ ﴿٧﴾

34. SEBE' SURESİ Cüz 22

Mekke'de nâzil olmuştur. 54 (ellidört) âyettir. Yalnız 6. âyeti Medine'de inmiştir. Sûre adını, Yemen'de bir bölge veya kabile ismi olan Sebe' kelimesinin geçtiği 15. âyetten alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Hamd, göklerde ve yerde ne varsa kendisine ait olan Allah'a aittir. Ahirette de hamd O'na mahsustur. O tam hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyden hakkıyla haberdardır.

2. O, toprağa giren ve ondan çıkan, gökten inen ve ona yükselen her şeyi bilir. O, çok merhamet eden, çok bağışlayandır.

3. İnkârcılar: Kıyamet bize gelmeyecek, dediler. De ki: Hayır! Gaybı bilen Rabbim hakkı için o, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyüğü de şüphesiz, apaçık kitaptadır (yazılıdır). [bk. 7/187; 20/15]

4- Allah, iman edip salih ameller işliyenleri mükâfatlandıracaktır. İşte bunlar için bir mağfiret ve bir güzel rızık (cennet) var.

5. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışırcasına koşanlara da, azabın en kötüsünden acıklı bir azab vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin gerçeğin kendisi olduğunu ve övgüye lâyık olan ulu (Allah'ın) yoluna ilettiğini görmektedirler.

7- Kâfir olanlar (kendi aralarında) şöyle dediler: Çürüyüp paramparça olduğunuz vakit yeniden dirileceğinizi söyleyerek haber veren kişiyi gösterelim mi?

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِه۪ جِنَّةٌ بَلِ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَع۪يدِ ٨ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِكُلِّ
عَبْدٍ مُن۪يبٍ ٩ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ اَوِّب۪ي
مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَد۪يدَ ١٠ اَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ
فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ١١
وَلِسُلَيْمٰنَ الرّ۪يحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَاَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّه۪ وَمَنْ
يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّع۪يرِ ١٢ يَعْمَلُونَ
لَهُ مَا يَشَٓاءُ مِنْ مَحَار۪يبَ وَتَمَاث۪يلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اِعْمَلُٓوا اٰلَ دَاوُ۫دَ شُكْرًا وَقَل۪يلٌ مِنْ عِبَادِيَ
الشَّكُورُ ١٣ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِه۪ٓ
اِلَّا دَٓابَّةُ الْاَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ١٤

8. “Bu adam Allah adına yalan mı uyduruyor, yoksa deli midir?” Hayır, aslında ahirete inanma yanlar, koyu bir sapıklığın ve azabın pençesin dedir.

9. **Onlar, kendilerini önlerinden ve arkalarından kuşatan gökyüzünü ve yeryüzünü görmediler mi?, düzenimizin yasaları içinde, (şayet) uygun görseydik, onları yerin dibine geçirir, yahut baş larına gökten bir parça indirirdik. Allah'a yönelen herbir kul için bunda bir ibret vardır.**

10- Andolsun, Davud'a tarafımızdan bir fazilet verdik. «Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tesbih edin» dedik. Ona demiri yumuşattık.

11. Ona: (“İnsan vücudunu iyice saracak) geniş zırhlar yap ve zırhların parçalarını biribirine ölçülü biçimde tak” dedik. “(Ey Davut hanedanı!) İyi işler yapın! Çünkü ben yaptıklarınızı görüyorum” diye (vahyettik).
[bk. 21/79; 38/18]

12. Süleyman'ın emrine de, sabahle yin esince bir aylık uzağa giden, akşamleyin de bir aylık mesafeyi aşa rak geri gelen rüzgârı verdik. (Onun için) erimiş bakırı kaynağından sel gibi akıttık. Cinlerden bir kısmı da, Rabbinin izniyle onun emrinde çalışır dı. Bu cinlerden buyruğumuzun dışı na çıkanlara çılgın ateşin azabından tattırırdık. [bk. 21/81; 38/36]

(rüzgarı emrine vermesi ,rüzgar sayesinde gemilerin yüzüşü ve bakırı eritme kabiliyeti verilmiştir) (cinler konusunuda Muhammed esed yabancı savaş esirleri olduğunu söylüyor)

13. **(Cinler) Süleymanın emriyle, ma bedler, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve taşınması güç kazanlar yaparlardı. Ey Davud ailesi! Şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.**

14. Süleyman'ın ölümüne hükmettiği miz zaman, ancak değneğini yiyen kurt onun ölümünü cinlere farkettirdi. O, ölü olarak yere düşünce, ortaya çıktı ki, şayet cinler görülmeyeni (gay bı) bilmiş olsalardı alçak düşüren bir azap içinde kalmazlardı.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ
قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي
اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا
فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ
وَاَيَّامًا اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فِي
ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ
ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ
مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ
وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ
وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Andolsun, Sebe' kavmi için oturduğu yerler de bir ayet (ibret) vardır. Biri sağda, diğeri sol da iki bahçeleri vardı. (Onlara:) Rabbinizin rızkın dan yeyin ve O'na şükredin. İşte güzel bir memleket ve çok bağışlayan bir Rab!

16. Fakat onlar, (peygamberlerin davetini kabul den) yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim vadisi nin selini salıverdik ve o güzelim iki taraflı bahçe lerini, buruk yemişli, acı meyvalı, dikeni çok ve meyvası az ağaçlardan ibaret iki harab bahçeye çevirdik.

17. İşte böylece, inkarlarından ötürü onları cezalandırdık. Biz nankörden başkasına ceza mı veririz?
[krş. 17/16-17; 28/58]

18. Onlarla, kutlu kıldığımız şehirler arasında, karşıdan karşıya görünen kasabalar var etmiş, oraları gezilecek belirli konak yerleri yapmıştık, "Oralar da geceleri ve gündüzleri güven için de gezin" demiştik.

19. Buna karşın onlar :Ey Rabbimiz, daha çok,daha uzak yerler isteriz’’ diyerek kendilerine yazık ettiler. Bizde onları darmadağın ederek (kendilerin den sonra gelenlerin dillerinde dola şan) masallara çevirdik. Bu olayda şükretmesini bilen her kanaatkar için nice ders vardır. Bundan hiç şüpheniz olmasın.
(Dünyanın kendilerinin olmasını istiyorlardı).

20. Andolsun ki İblis, onlar hakkındaki görüşünü doğru çıkartmış; inananlar dan bir topluluk dışında hepsi ona uymuşlardı.

21. Onun onlar üzerinde zorlayıcı bir gücü yoktu. Ancak âhirete inananı, ondan kuşkulanandan (ayırd edip) bilelim diye (ona bu fırsatı verdik). Çünkü Rabbin her şeyi görüp gözeten dir. [krş. 15/39-43]

22. De ki: "Allah'ın yanısıra da gök lerde ve yerde zerre kadar bir şeye sahip olmadığı, her ikisinde de bir ortaklığı bulunmadığı ve hiçbiri Allah'a yardımcı olmadığı halde ilah olduklarını ileri sürdüklerinizi yardıma çağırsanıza!"
[krş. 17/56; 18/51; 27/59-64]

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهُۜ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ
قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَاۙ قَالَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا الْحَقَّۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَب۪يرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ قُلِ
اللّٰهُۙ وَاِنَّٓا اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢٤﴾
قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّٓا اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾
قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّۜ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَل۪يمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُونِيَ الَّذ۪ينَ اَلْحَقْتُمْ بِه۪ شُرَكَٓاءَ كَلَّاۜ
بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٧﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا
كَٓافَّةً لِلنَّاسِ بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ
﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ م۪يعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهٰذَا
الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۨ الْقَوْلَۚ يَقُولُ الَّذ۪ينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذ۪ينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَٓا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣١﴾

23. Onun nezdinde, kendisi lehine izin verdikleri dışında hiç kimse için şefaat fayda vermez. Nihayet sonunda, gönüllerindeki kor ku giderilince birbirlerine "Rabbiniz ne söyle di?" diye sorarlar; "Hak (gerçeği) söyledi" derler. O, yücedir, büyüktür.

MERYEM: 87- (Hayattayken) O sınırsız Rahmet sahibiyle bir (iman) sözleşmesi olmayan kimse (Allahın) şefatinden bir pay alamayacaktır.

(Kendisi lehine izin vermek, benim iznimle sen kurtuluşa kavuş tun, gönlün ferah olsun anlamındadır.

Burada birilerinin şefaat etmesi konuşulmuyor, tam aksine şefaata kim nail olabilir, kim Allahın şefaatinden faydalanabilir konuşması vardır. Bütün şefaat Zümer 43ve 44 ışığında anlaşılmalıdır . Aksi halde kuranda çelişki olmadığı halde çelişkiler çıkar .

24. De ki: "Göklerden ve yerden sizi rızık landıran kimdir?"De ki: "Allah' tır. Öyleyse doğru yolda veya apaçık bir sapıklıkta olan ya biziz ya sizsiniz." [krş. 10/31; 23/84-87; 31/25]

25. De ki: "İşlediğimiz suçlardan siz sorumlu olmazsınız, sizin yaptıkla rınızdan da biz sorumlu olmayız"

26. De ki: "Rabbimiz sonunda hepimizi toplar, sonra aramızda ada letle hükmeder. O, gerçeği apaçık ortaya koyan, her şeyi hakkıyla bilen dir.”

27. De ki: “Allah'a koştuğunuz ortakları bana gösterin bakalım! Ola cak şey değil bu! Doğrusu O, mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

28. (Ey Peygamber!) Biz seni bütün insanlara ancak (rahmetin) müj decisi, (azâbın) uyarıcısı olarak gön derdik. Ama insanların çoğu bilmez ler.
[krş. 4/79; 21/107; 48/8]

29. Onlar: “Eğer doğru söylüyor sanız, şu vaat ne zaman gerçekleşe cek?” derler.

30. De ki:"Size, bir (ecel) günü tayin edilmiştir.Ondan bir saat ne geri kalabilirsiniz ne de öne geçebilir siniz."

31. İnkârcılar: “Biz bu Kur'an'a da ondan önceki kitaplara da asla inanmayız” dediler. Rablerinin huzu runda durduruldukları zaman, o zalim leri birbirlerine laf atıp tutarken bir görsen! (Yeryüzünde) güçsüz olanlar büyüklük taslayanlara: “Siz olmasay dınız, biz mutlaka iman eden kimseler olurduk” derler.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَٓاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ٣٢ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَٓا
اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُٓ اَنْدَادًا وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ
وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فٖٓي اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٣٣ وَمَٓا اَرْسَلْنَا فٖي قَرْيَةٍ مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوهَٓا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ٣٤ وَقَالُوا
نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبٖينَ ٣٥ قُلْ اِنَّ
رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ٣٦ وَمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتٖي تُقَرِّبُكُمْ
عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَٓاءُ
الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ٣٧ وَالَّذٖينَ
يَسْعَوْنَ فٖٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزٖينَ اُو۬لٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
٣٨ قُلْ اِنَّ رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ
لَهُ وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ٣٩

32. Büyüklük taslayanlar, güçsüz sayılanlara: (güdülenlere) "Size doğruluk rehberi geldikten sonra ondan sizi biz mi alıkoyduk? Hayır; zaten suçlu kimselerdiniz" derler.

33. Bunun üzerine güçsüzler, büyüklük taslayanlara: “Hayır, bizi hidayetten saptıran gece ve gündüz kurduğunuz tuzaklardır. Çünkü siz bize Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na eşler koşmamızı emrediyordunuz” derler. Azabı görünce de içten içe pişmanlık duyarlar. Biz de inkâr edenlerin boyunlarına demir halkalar geçiririz. Onlar ancak yapmakta olduklarının cezasını göreceklerdir.

[bk. 2/165-167; 24/39; 25/43; 30/42]

34. Nitekim, ne zaman bir topluma uyarıcı gönderdiysek, toplumun sefahata dalmış olan kesimi, "(iddia ettiğiniz) mesajınızın hak olduğunu inkar ediyoruz!" derler;

35. "Malları ve çocukları en çok olan bizleriz, azaba uğratılacak da değiliz" derlerdi.

36. De ki:"Şüphesiz Rabbim rızkı gereği üzere gayret edene bir ölçüye göre verir, fakat insanların çoğu bilmezler."

37. Ey insanlar! Sizi Bana yaklaştıracak olan ne mallarınız ve ne de çocuklarınızdır; yalnız, inanıp yararlı iş işleyen kimselerin, işte onların yaptıklarına karşılık mükafatları kat kattır; işte onlar, yüksek derecelerde, güven içinde olacaklar. [krş. 5/35; 10/18; 18/110]

38. Âyetlerimizi geçersiz kılmak (onları etkisiz hale getirmek) için çaba gösterenler var ya, işte onlar azapla yüz yüze bırakılacaklardır.
[krş. 22/51; 34/5]

39. De ki: "Doğrusu Rabbim, rızkı kullarından gereyi üzere çaba sarfedene bir ölçüğe göre verir ; sarf ettiğiniz herhangi bir şeyin yerine O daha iyisini koyar, çünkü O rızık verenlerin en hayırlısıdır."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ
لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ مُفْتَرًى
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ
﴿٤٣﴾ وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا
اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا
بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

40. Allah bir gün onların hepsini diriltip toplar, sonra meleklere:"Bunlar mı size tapıyordu?" der.

41. Melekler: "Haşa, bizim dostumuz onlar değil, Sensin. Hayır; onlar bize değil cinlere(azmışlara) tapıyorlardı, çoğu onlara inanıyorlardı" derler.

(Burada önemli konu: Mekke müşrikleri diğer ayette, meleklere tapıyor, onlardan medet umuyor ve bazılarına Allahın kızları diyorlar, fakat burada: Melekler,(mahşer günü) onlar bize değil, cinlere tapıyor diyorlar. Muhammed esed cin manası görünmeyen varlık, azgın veya yabancı anlamı olduğunu söylüyor. Burda melekler de, cinlere tapıyor lardı diyorlar.) Bu ayetlerden şöyle bir sonuç çıkmaktadır. Cinin türkçe karşılığı görünmeyen demektir ve melekler de görünmeyen valıklar okduğuna göre aynı varlıklardır. Nasılki insanların iyilerine salih, veli, şehit, pegamber gibi onların sıfatları anlatılıyorsa, Cinlerin yani görün meyen varlıkların iyi ve salih olanlarınada Melek deniyor. Meleklik bir sıfattır , ayrı bir cins varlık değildir.

Bakara 34. Hani biz meleklere Âdem'e secde edin, demiştik. İblis hariç hepsi secde ettiler. Allah Meleklere emir veriyor fakat içlerinden birisi emre itaat etmiyor. İblis: ayrılan ter düşen umutsuzluğa düşen mana larına gelir.Demek oluyorki: Meleklerden biri emre karşı çıkıyor.Ve melek likten çıkıyor.

42. Zalimlere:"Yalanladığınız ateşin azıbını tadın, bugün birbirinize ne fayda ve ne de zarar verebilir siniz" deriz.

43. Ayetlerimiz onlara bütün açıklığıy la aktarıldığında, (hakikati inkara şart lanmış olanlar birbirlerine,) "Bu (Muha mmed) sizi atalarınızın taptıklarından vazgeçirmeye çalışan biridir sadece!" derler. Ve "Bu (Kuran, insan tarafın dan) uydurulmuş bir safsatadan baş ka bir şey değildir!" (diye)eklerler. Ve (son olarak,) hakikati inkara kalkışan lar, hakikat kendilerine ulaştığında, onun için, "Bu, büyüleyici güzel bir sözden başka bir şey değil!" derler.

44. Oysa Biz, onlara okuyacakları bir kitap vermemiş ve senden önce de onlara bir uyarıcı göndermemiştik.

45. Bunlardan öncekiler de (peygam berleri) yalanlamıştı; (bunlar, servet ve ömürce)onlara verdiklerimizin on da birine bile erişmediler; böyle iken peygamberlerimi yalanladılar; ama beni inkâr etmek nasıl olurmuş (gördü ler)! [bk. 40/82]

46. De ki: «Size ancak bir şey ile öğüt veririm. Şöyle ki: Allah için ister başka larıyla beraber, isterse tek başınıza güzelce düşünün, sizin arkadaşınız da cinnetten bir eser yoktur. O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan önce sizi uyarandır.

47. De ki: "Ben sizden bir ücret ister sem, o sizin olsun; benim ecrim Allah' a aittir. O her şeye şahiddir." [bk. 6/90; 23/72; 38/86; 42/23]

48. De ki: "Rabbim, kuşkusuz, (yalan ve sahte olana karşı) değişmez gerçeği ortaya koyacaktır; O, gaybleri bilendir. (yaratılmışların kavramaktan aciz olduk ları her şeyi hakkıyla bilir!")

قُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُع۪يدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَٓا
اَضِلُّ عَلٰى نَفْس۪ي وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوح۪ٓي اِلَيَّ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ سَم۪يعٌ قَر۪يبٌ
﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَر۪يبٍۙ ﴿٥١﴾
وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِه۪ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍۚ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِه۪ مِنْ
قَبْلُۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٣﴾ وَح۪يلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا
يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا ف۪ي شَكٍّ مُر۪يبٍ ﴿٥٤﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُو۫ل۪ٓي
اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۜ يَز۪يدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَاۚ
وَمَا يُمْسِكْۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِه۪ۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۜ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۘ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

35. FATIR SURESİ

Mekke'de nâzil olmuştur, 45 (kırkbeş) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Her türlü övgü, göklere ve yerlere fıtrat (düzen) veren ve melekleri iki, üç ,dört kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. O, düzenine uygun bir şekilde yaratmayı çoğaltır (alemi genişletir). Kuşkusuz Allah, her şeye kadirdir.

2. Allah'ın insanlar için açacağı rahmet kapısını kimse kapatamaz ve O'nun kapattığını da kimse açamaz; çünkü O, kudret ve hikmet sahibidir.

(Kur'an bütünlüğüne göre Allah kimseye rahmet kapısını kapatmıyor.)

3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Allah'tan başka size göklerden ve yerden rızık veren bir yaratıcı var mı? O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O hâlde nasıl oluyor da haktan çevriliyor (başka varlıklara kulluk ediyor)sunuz?

49. De ki: "Değişmez gerçek, şimdi (bütün açıklığıyla) ortaya çıkmıştır, (yalan ve sahte olan ise sönüp gitmeye mahkumdur), çünkü sahte ve yalan, ne yeni bir şey getirebilir, ne de (geçip gitmiş olanı) geri döndürebilir".

krş. 17/81]

Hak değişmez gerçek, batıl ise yalan sahte olan her şeydir .

50. De ki: "Ben eğer sapmışsam, ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulmuşsam, bu da Rabbimin bana vahyettiği sayesindedir. Şüphesiz O, (her şeyi) hakkıyla işitendir, kullarına çok yakındır."

51-52. Onları korktukları zaman bir görsen; artık kurtuluş yoktur; (cehenneme) yakın bir yerde yakalanmışlardır. O zaman, "ona inandık" derler ama, ahiret gibi uzak bir yerden (dünya bittikten sonra) imana kavuşmak nasıl mümkün olabilir?

53. Hâlbuki daha önce onu inkâr etmişlerdi. O zaman insan kavrayışının ötesindeki (ahiret) hakkında uzaktan laf atıp tutuyorlardı.

54. Artık kendileriyle (dünyaya dönüş) arzularının arasına engel çekilmiştir. Nitekim bundan evvel emsallerine de böyle yapılmıştı. Çünkü onlar (azap ve kıyamet hakkında) derin bir şüphe içinde idiler.

35.FATIR SURESİ Cüz 22 Sayfa 434

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ
﴿٦﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ
حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ
الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ
الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

4. Ey Muhammed!) Eğer onlar seni yalanlıyor larsa bil ki, senden önceki nice peygamberler de yalanlanmıştır. (Sonunda bütün) işler Allah'a döndürülecektir.
5. Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz şüphesiz gerçektir; dünya hayatı sizi aldatmasın. Dahası (şeytan ve) aldatıcıların tümü sizi Allah' ile aldat masın. [krş. 31/33; 57/14; 82/6]

6. Şeytan şüphesiz sizin düşmanınızdır; siz de onu düşman tutun; o, kendi taraftarlarını, çılgın alevli cehennem ehli olmaya çağırır.

7. İnkâr edenler için gerçekten çetin bir azap vardır! İnandıktan sonra doğru ve yararlı işler yapanları da bağışlanma ve büyük bir mükâfat beklemektedir.

8. O halde, işlediği kötü, çirkin fiil lerin cazibesine kapılıp (sonunda) onları güzel gören biri (Şeytan'ın adamlarından başkası) olur mu? Şüphesiz Allah azgınlıkta direnen leri delalette kalmalarında serbest bırakır, koymuş olduğu kanunlara uyanları da doğru yola yöneltirir. Artık onlara üzülerek kendini harab etme; Allah onların yaptıklarını şüp hesiz bilir. [krş. 47/14]

9. Rüzgarları gönderip de bulutları yürüten Allah'tır. Biz bulutları ölü bir yere sürüp, onunla toprağı ölümün den sonra diriltiriz. İnsanları diriltmek de böyledir.

10. Kim güç ve kudret arıyorsa bilsin ki, kudret, bütünüyle Allah'ındır. Güzel sözler O'na yükselir, o sözleride yarar lı iş yükseltir. Kötülük yapmakta dü zen kuranlara, onlara, çetin azap var dır. İşte bunların kurdukları düzenler boşa çıkar. [krş. 4/139; 10/65; 63/8]

11. Allah sizi önce topraktan, sonra spermadan yarattı. Sonra erkekli dişili çiftlere dönüştürdü. O'nun bilgisi dışın da hiçbir dişi ne hâmile kalabilir ve ne de doğurabilir. Ömrü uzun olanın çok yaşaması ve kısa ömürlülerin az yaşa maları kesinlikle bir kitapta kayıtlıdır. Hiç kuşkusuz bu Allah için kolay bir iştir. **[krş. 6/59; 21/30]**

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَٓائِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا
مِلْحٌ اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا
دُعَٓاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَٓاءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ
مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى اِنَّمَا
تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَمَنْ
تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

12. İki büyük su kütlesi aynı değildir. Birinin suyu tatlı ve kolay içimlidir; diğeri tuzlu ve acıdır. Herbirinden taze balık eti yersiniz; takındığınız süsler çıkarırsınız; Allah'ın lütfuyla rızık arama nız için gemilerin onu yararak gittiğini görürsün. Belki artık şükredersiniz.

[krş. 16/14; 25/53; 55/19-22]

13. Allah, geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar; belirli bir süre içinde hareket eden güneş ve ayı emri altına almıştır. İşte bu, Rabbiniz olan Allah'tır, hükümran lık O'nun'dur. O'nun yanısıra yalva rıp yakardıklarınız, bir çekirdek kabuğuna bile sahip değillerdir.

14. Onları çağırırsanız, çağrınızı işit mezler; işitmiş olsalar bile size cevap veremezler; ama kıyamet günü sizin ortak koşmanızı inkar ederler. Herşey den haberdar olan Allah gibi, sana kimse haber vermez.

15. Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaç sınız. Allah ise her bakımdan sınırsız zengindir (hiçbir şeye muhtaç değil dir) ve övülmeye hakkıyla lâyık olan dır. [krş. 92/8-10]

16-17. Eğer Allah uygun bulsaydı, sizi ortadan kaldırır ve (yerinize) yeni bir halk getirirdi. Ve bu da, Allah'a göre zor bir şey değildir.

18. Hiçbir kimse başkasının günahını yüklenmez. Yükü (günahı) ağır gelen kimse onu taşımak için (başkasını) çağırsa, bu çağırdığı akrabası da olsa, onun yükünden bir şey yüklen mez. Sen ancak görmeden Rablerin den korkanları ve namazı kılanları uyarabilirsin. Kim temizlenirse o, ken di menfaatine temizlenmiş olur. So nunda dönüş Allah'a dır.
[krş. 6/164]

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ۙ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۙ
﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۚ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَاۤءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ۜ
اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاۤءُ ۚ وَمَاۤ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾
اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّاۤ اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۜ
وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَاۤءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ
وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ۟ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً ۚ
فَاَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ۜ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ
بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ
النَّاسِ وَالدَّوَاۤبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ ۜ اِنَّمَا
يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰۤؤُا ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ
الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ۙ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ
اُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۜ اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

19.-21. Kör ile gören, karanlıklar ile aydınlık ve gölge ile sıcak bir değildir.

22. Dirilerle ölüler de bir değildir. Muhakkak Allah, doğruyu arayan kimseye (vahyini) işit tirir. (Ey Muhammed) Sen, kabirlerde olanlara işittiremezsin.

(Bu misalle kabir örnek verilmektedir. Yani ölülere işittiremediğin gibi kalben ölü gibi yaşayıp hakka direnen kimselere de işittiremezsin .)

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Şüphesiz biz, seni müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. Hiç bir ümmet yoktur ki, aralarında bir uya rıcı gelip geçmiş olmasın.
[bk. 4/164; 40/78]

25. Eğer seni yalancı sayıyorlarsa bil ki, onlardan öncekilerde yalanlamış lardı. Elçileri onlara açık deliller, sayfa lar ve nurlu kitaplar getirmişlerdi.

26. Sonra Ben inkar edenleri yakala dım. (Bir bakın Beni) inkar etmek nasıl olurmuş?

27. Allah'ın gökten su indirdiğini gör mez misin? Biz onunla türlü türlü renk te ürünler yetiştirmiş; dağlarda da beyaz, kırmızı, siyah ve türlü renkte katmanlar varetmişizdir.

28. İnsanlar, (yeryüzünde) hareket eden (diğer) canlılardan ve hayvanlar dan yine böyle çeşitli renklerde olan lar vardır. Allah'ın kulları arasında O'ndan korkan, ancak (kur,ana hakkıy la sarılan) bilginlerdir. Doğrusu Allah güçlüdür, bağışlayandır. [krş. 39/9]

29. Allah'ın Kitab'ına uyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızık tan gizli ve açık sarfedenler, tükenme yecek bir kazanç umabilirler.

30. Çünkü Allah bu kimselerin ecirleri ni tam verir ve lütfu ile arttırır. Doğ rusu O,bağışlayandır,şükrün karşılığı nı bol bol verendir.

وَالَّذِيٓ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا
الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَاۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِۚ
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُۜ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَۜ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذِيٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِۚ لَا يَمَسُّنَا
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
مِنْ عَذَابِهَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
فِيهَاۚ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُۜ
اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَٓاءَكُمُ
النَّذِيرُۜ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ عَالِمُ
غَيْبِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

31. (Ey Muhammed!) Kitaplar içinde o sana vahyettiğimiz Kitap (Kur'an), önündekileri (kendisinden önceki ilahi kitapları) doğrulayıcı olmak üzere gerçeğin ta kendisidir. Muhakkak ki, Allah kullarından haberdardır, her şeyi görüp gözetendir.

32. Sonra bu kitabı kullarımızdan seçtiği miz kimselere miras bırakmışızdır. Onlardan kimi kendine yazık eder, kimi orta davranır, kimi de, Allah'ın izniyle iyiliklere koşar. İşte büyük lütuf budur.

[krş. 56/10-12]

33. (Onların mükâfâtı) Adn Cen netleridir; oraya girecekler; orada altın dan bilezikler ve inciler takınacaklar. Orada elbiseleri de ipektir.

34. Derler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbimiz bağışlayandır, şükrün karşı lığını verendir."

35. "Bizi lütfuyla, süresiz kalına cak cennete O yerleştirdi. Orada bize ne bir yorgunluk gelecek ve nede usanç gelecektir."

36. İnkar edenlere cehennem ateşi vardır. Ölümlerine hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden cehennemin azabı da hafifletilmez. Her inkarcıyı böylece cezalandırırız. [krş. 43/77]

37. Orada; "Rabbimiz! Bizi çı kar; yaptığımızdan başka, yararlı iş işleyelim" diye bağırışırlar. O zaman onlara şöyle deriz: "Öğüt alacak kişi nin öğüt alabileceği kadar bir süre sizi yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gel mişti. Artık azabı tadınız, zalimlerin yardımcısı olmaz."

38. Şüphesiz, Allah göklerin ve yerin bütün gaybını (sırlarını) bilir (ve) doğrusu O, (insanların) kalplerinde kini de tam bilendir.

هُوَ الَّذٖى جَعَلَكُمْ خَلَٓائِفَ فِى الْاَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
وَلَا يَزٖيدُ الْكَافِرٖينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزٖيدُ
الْكَافِرٖينَ كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ شُرَكَٓاءَكُمُ
الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونٖى مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِى السَّمٰوَاتِ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ اِنْ
يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ
بَعْدِهٖ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
لَئِنْ جَٓاءَهُمْ نَذٖيرٌ لَيَكُونُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ
نَذٖيرٌ مَا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اِسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ
السَّيِّئِ وَلَا يَحٖيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا
سُنَّتَ الْاَوَّلٖينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ
تَحْوٖيلًا ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهُ
مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوَاتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ اِنَّهُ كَانَ عَلٖيمًا قَدٖيرًا ﴿٤٤﴾

39. Sizleri yeryüzüne de hakim kılan O'dur. İnkar edenin inkarı kendi aleyhinedir. İnkarcıların inkarı, Rableri katında yalnız kendilerine olan gazabı arttırır.İnkarcıların inkarı,hüsrandan başka birşey arttırmaz.

40. De ki: "Allah'ın yanısıra yalvarıp yakardıklarınıza hiç baktınız mı?Yoksa onların Allah'la ortaklığı göklerde midir? Yoksa Biz onlara kitap verdik de ondaki delillere mi dayanırlar? Hayır; zalimler, birbirlerine sadece aldatıcı söz söylerler.

41. Gökleri ve yeri dengede tutarak yörüngelerinden çıkmalarını önleyen sadece Allah'tır. (Eğer onlar yörüngelerinden çıkacak olsalar onları) O'ndan başka hiç kimse dengeye getiremez. Hiç kuşkusuz O, mühlet verendir (cezalandırmada aceleci değildir), çok bağışlayandır.
[bk. 22/65; 30/25]

42- Onlar (Kureyşliler), eğer kendilerine bir uyarıcı (peygamber) gelirse, bütün ümmetlerden daha çok doğru yol üzere olacaklarına dair en güçlü şekilde Allah'a yemin etmişlerdi. Fakat onlara bir uyarıcı (peygamber) gelince, bu ancak onların nefretlerini artırdı.

43. Bu nefretlerinin sebebi yeryüzünde büyüklük taslamaları ve hileli düzen kurmalarıdır. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp kuşatmaz. Onlar, evvelkilerin (başlarına gelen azap) kanunundan başka bir akıbet mi bekliyorlar? Allah'ın sünnetinde (kanununda) asla bir değişiklik göremezsin! Allah'ın kanununda herhangi bir sapma da bulamazsın!
[bk. 6/156-157; 37/ 168-169] [krş. 17/77; 48/23]

44. Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakmadılar mı? Oysa onlar, kendilerinden daha da kuvvetli idiler. Göklerde ve yerde olan hiçbir şey, Allah'ı âciz bırakamaz. Hiç kuşkusuz O, (her şeyi) hakkıyla bilendir, gücü her şeye yetendir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَص۪يرًا ٤٥



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يٰسٓ ١ وَالْقُرْاٰنِ الْحَك۪يمِۙ ٢ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَۙ ٣ عَلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍۜ ٤ تَنْز۪يلَ الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِۙ ٥ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى
اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ اِنَّا جَعَلْنَا ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩
وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠
اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ فَبَشِّرْهُ
بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَر۪يمٍ ١١ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا
قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْۜ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ ف۪ٓي اِمَامٍ مُب۪ينٍ ١٢

36. YA'SİN SURESİ

Sûre, ismini iki harften ibaret olan ilk âyetten almıştır. Mekke'de inmiştir. 83 (seksenüç) âyettir. Sûreye isim olarak verilen "yâsîn"in, genellikle "Ey insan!" manasına geldiği kabul edilir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ya, Sin.

2-4. (Rasülüm) Hikmetli (Hikmet dolu) Kur 'an"a andolsun ki, sen doğru yol üzere gönderilmiş elçilerdensin.

5. (Çünkü bu vahiy) Her işinde mükemmel olanın, en merhametli olanın katından indirilmiştir.

6. Şöyle bir kavmi uyarasın ki: onların ataları da uyarılmıştı. Buna rağmen gafleti tercih ettiler. Burada "ma" edatına olumlu anlamı verilmiştir.Tıpkı bakara 102. Ayette ki gibi.

7. (Bunun sonucu) Onların çoğuna (Allah'ın) azabı) hak oldu; (Böyleleri) şimdide iman etmiyorlar.

45. Allah insanları işlediklerine karşılık hemen yakalayıverseydi, yeryüzünde bir canlı bırakmaması gerekirdi. Ama onları belli bir süreye kadar erteler (tövbe etmeye fırsat verir). Süreleri gelince gereğini yapar. Doğrusu Allah kullarını görmektedir.
[krş. 16/61; 18/58; 86/11-17]

36.YA'SİN SURESİ

8. Sanki boyunlarına, çenelerine kadar varan demir halkalar geçirdik de başları yukarı kalkıkdır. (yani kibirlidirler).
Arapcada Sanki istiarei temsiliyedir.Bakara 7. Ayetin notuna bakınız .

9. Sanki önlerine ve arkalarına sed ,gözlerine de perdeler çektik de , onlar inanmıyorlar.

10. Onları uyarsan da uyarmasan da birdir,(gereği gibi) iman etmezler.
Kafir bir konuyu, tam manasını bilipde üstünü örten kimseler olduğu için, bile bile inkar ettikleri için onlara anlatmak boşunadır .

11. Sen ancak(ilahi) uyarıyı can kulağıyla dinleyen ve insan kavrayışının ötesinde bulunmasına rağmen Rahman'dan korkan kişiyi uyarabilirsin, işte böylelerine (Allah'ın) mağfireti ni ve en güzel ödülü müjdele!

12. Şüphesiz ölüleri dirilten, işlediklerini ve eserlerini yazan Biziz; her şeyi, apaçık bir kitab'da saymışızdır.

36.YA'SİN SURESİ Cüz22 Sayfa440

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَٓاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
(١٣) اِذْ اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُٓوا اِنَّٓا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ (١٤) قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا وَمَٓا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ (١٥)
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ (١٦) وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ (١٧) قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَل۪يمٌ (١٨) قَالُوا طَٓائِرُكُمْ
مَعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ (١٩) وَجَٓاءَ مِنْ
اَقْصَا الْمَد۪ينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَل۪ينَ
(٢٠) اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ (٢١) وَمَا لِيَ
لَٓا اَعْبُدُ الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢) ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِه۪ٓ اٰلِهَةً
اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنّ۪ي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا
يُنْقِذُونِ (٢٣) اِنّ۪ٓي اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ (٢٤) اِنّ۪ٓي اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ
فَاسْمَعُونِ (٢٥) ق۪يلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْم۪ي
يَعْلَمُونَ (٢٦) بِمَا غَفَرَ ل۪ي رَبّ۪ي وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُكْرَم۪ينَ (٢٧)

13. (Ey Muhammed!) Onlara, elçilerin geldiği o şehir halkını örnek ver.
14.Onlara iki elçi göndermiştik; onu yalanladıkları için üçüncü biriyle desteklemiştik. Onlar: "Biz size gönderildik" demişlerdi.

15. (Kasabalılar): "Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Rahman da bir şey indirmemiştir. Sadece yalan söylüyorsunuz" demişlerdi.

16-17. Elçiler: Doğrusu Rabbimiz bizim size gönderildiğimizi bilir; bize düşen ancak apaçık tebliğdir" demişlerdi.

18. (Kasabalılar): "Doğrusu sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık; vazgeçmezseniz and olsun ki sizi taşlayacağız ve bizden size can yakıcı bir azap dokunacaktır" demişlerdi

19. Elçiler:"Uğursuzluğunuz kendiniz dendir.Bu uğursuzluk size öğüt verildiği için mi? Hayır; siz, aşırı giden bir kavimsiniz" demişlerdi.

20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam gelmiş ve şöyle demişti: "Ey Kavmim! Gönderilen elçilere uyun."

21. "Sizden bir ücret istemeyenlere uyun, onlar doğru yoldadırlar."

22. "Beni yaratana ne diye kulluk etmeyeyim? Sizde O'na döneceksiniz."

23. "O'nun yanısıra da tanrılar edinir miyim? Eğer Rahman olan Allah bana bir zarar vermek isterse, o(uydurulmuş) tanrıların şefaati bana fayda veremez, beni kurtaramazlar."

24. Doğrusu o takdirde apaçık bir sapıklık içinde olurum."

25. "Şüphesiz ben Rabbinize inandım, beni dinleyin."

26-27. (Onun nasihatlarına rağmen, kavmi onu öldürdüler. Ölüm anında melekler tarafından).Cennete gir denildi;(Oda:)"Keşke, Rabbimin beni bağışladığını ve cennetle ikram edilenlerden kıldığını kavmim bilseydi!" dedi.

(Nahil 32. Ayette bütün müminlere melekler tarafından cennete girin diye müjdelenecek. Çünkü Ölüler zaman dan habersizdirler. Ancak ölüm anını ve birde diriliş anını bilirler)

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِه۪ مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا كُنَّا
مُنْزِل۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُونَ
﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا
بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَم۪يعٌ لَدَيْنَا
مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا جَنَّاتٍ مِنْ
نَخ۪يلٍ وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا ف۪يهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ
ثَمَرِه۪ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْد۪يهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذ۪ي
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ
مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْر۪ي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذٰلِكَ تَقْد۪يرُ
الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَد۪يمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغ۪ي لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

28-29. Ve o(nun şehid edilmesin)den sonra kavminin üzerine (onları yok etmek için) gökten bir ordu indirmedik, indirme gereği de duymadık. Sadece korkunç bir ses oldu, hemen sönüp gittiler (kendilerinden hiçbir eser kalmadı).

30. Yazıklar olsun şu kullara ki, kendilerine ne zaman bir elçi gelse, muhakkak onu alaya alırlardı.

31. Kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi, onların bir daha kendilerine dönmediklerini görmezler mi?

32. Onların hepsi de mutlaka toplanıp (hesap için) huzurumuza çıkarılacaklardır.

33. Hem ölü toprak onlar için (insanın yeniden yaratılmasına) bir delildir. Biz ona hayat verdik ve ondan taneler çıkardık da ondan yiyip duruyorlar.

34- 35. Ürünlerinden ve kendi elleriyle yaptıklarından yesinler diye biz orada hurmalıklardan ve üzüm bağlarından nice bahçeler var ettik; (onların) içlerinde de pınarlar fışkırttık. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

[bk. 16/11; 23/19]

36. Toprağın verdiği her türlü ürünü, insanların bizzat kendilerini ve hakkında [henüz] bilgi sahibi olmadıkları şeyleri çift çift yaratan Allah ne yücedir!

37. Gece de onlar için (Allah'ın kudretini kanıtlayan) bir delildir. Gündüzü ondan (sıyırıp) çıkarırız, bir de bakarsın karanlık içinde kalmışlardır.

38. Güneş belirlenmiş olan rotasında akıp gitmektedir. Bu Üstün ve Bilgin olanın takdiridir (kurduğu bir düzenidir).

[bk. 7/54; 13/2]

39. Ay için de (dünyanın etrafında günlük seyri için) birtakım yörüngeler tayin ettik. O, (her aylık seyrinin) sonunda (eski) hurma salkımının eğri çöpü gibi (hilal olur da geri) döner.

40. Ne güneş aya erişebilir, ne de gece gündüzü yok edebilir, çünkü hepsi uzayda (yasalarımız doğrultusunda) hareket ederler.

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِه۪ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَر۪يخَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعاً اِلٰى ح۪ينٍ
﴿٤٤﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْد۪يكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْت۪يهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُۙ
قَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ
اَطْعَمَهُۗ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا
الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ تَوْصِيَةً وَلَٓا اِلٰٓى
اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَم۪يعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـٔاً وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

41- Onların soylarını dolu gemilerde taşımamız da kendileri için (Allah'ın varlığına ve rahmetine) bir delildir.

42. Biz, onlar için, gemiye benzer, daha nice binekler yarattık.

43. Uygun bulsaydık, onları suda boğardık da; ne yardımlarına koşan bulunur ve ne de kendileri kurtulabilirlerdi.

44. Ancak bizden bir rahmet olarak bir süreye kadar daha yaşasınlar diye (hayatta kalırlar).

45. Onlara yapmakta olduğunuz ve yapıp arkada bıraktığınız işlerde Allah'tan korkun; umulur ki size merhamet olunur denildiğinde (aldırmazlar).

46. Zaten Rabbinin ayetlerinden her hangi biri kendilerine geldiğinde on dan hep yüz çevirmişlerdi.

47. Onlara: "Allah'ın size verdiği rızık tan sarfedin" denince inkar edenler inananlara: "Allah,ın var edip doyura bileceği bir kimseyi biz mi doyuralım? Doğrusu siz apaçık bir sapıklıkta sınız" derler.

48. Ve derler ki: "Eğer doğru söylüyor sanız bu tehdit (etmekte olduğunuz yıkım ve azab) ne zamanmış?"

49. Onlar, birbirleriyle çekişip dururlar ken kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar.

50. O zaman, artık ne vasiyet edebilir ler ne de ailelerine dönebilirler.

51. Sura üflenince, hemen mevzilerin den çıkıp Rablerine koşacaklar..

52. "Vah halimize! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı?"derler."İşte Rahman olan (Allah'ın) vadettiği budur, Resul ler doğru söylemişlerdi" derler ..

53. Tek bir çığlık kopar, hepsi, hemen huzurumuza getirilmiş olur.

54. Artık bugün kimseye hiçbir haksız lıkta bulunulmaz. İşlediklerinizden baş kasıyla karşılık görmezsiniz.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ
وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا
فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ
﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ
يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ
مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ
أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ
أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ
لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾
لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

55. Doğrusu bugün,cennetlikler eğlenceyle meş guldürler.

56. Onlar ve eşleri gölgeliklerde, tahtlar üzerine yaslanmışlardır.

57. Orada meyveler ve her istedikleri onlarındır.

58. Merhametli olan Rab katından onlara selam vardır. [krş. 10/10; 33/44]

59-61. Allah şöyle buyurur: "Ey suçlular! Bugün müminlerden ayrılın. Ey Adem oğulları! Ben size, şeytana kul olmayın, o sizin için apaçık bir düşmandır, Bana kulluk edin, bu doğru yoldur, diye bildirmedim mi?"

62. Andolsun kî şeytan sizden nice nice nesilleri saptırmıştır. Akledecek durumda değil miydiniz ?

63. İşte bu, size söz verilen cehen nemdir.

64. Bugün, inkarcılığınıza karşılık ora ya girin. [bk. 2/168-169; 7/10-18]

65. İşte o gün ağızlarını mühürleriz, Bizimle elleri konuşur, ayaklarıda yap tıklarına şahidlik eder. [bk. 24/24; 41/20-22]

66. Sünnetimizin, düzenimizin yasala rı içinde, uygun bulsaydık, elbette gözlerini silme kör ederdik. Bu durum da doğru yola gelmeye yarış ederler di. (Ama gösterdiğimiz sayısız delilleri göremeyen basiret yoksunları) nasıl göreceklerdi ki ?

67. Şayet (yine) uygun bulsaydık oldukları yerde dondururduk da, ne ileri gidebilirler ve ne de geri döne bilirlerdi.

68. Kime uzun ömür verirsek biz onun gelişmesini tersine çeviririz.Hiç düşün müyorlar mı?

69-70. Ve biz, ona şiir belletmedik ve bu, ona yakışmaz da; bu, ancak bir öğüttür ve her şeyi açıklayan Kur'ân. (Bu Kur'an, ölüleri değil) diri kimseler uyarılsın ve böylece ilahî hüküm inkârcılar hakkında kesinleşsin diye gönderilmiştir.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْد۪ينَٓا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
وَلَهُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُۜ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ
دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَۜ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَهُمْۙ وَهُمْ
لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا
هُوَ خَص۪يمٌ مُب۪ينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُۜ قَالَ مَنْ
يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَم۪يمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْي۪يهَا الَّذ۪ٓي اَنْشَاَهَٓا اَوَّلَ
مَرَّةٍۜ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَل۪يمٌۙ ﴿٧٩﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ
نَارًا فَاِذَٓا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْۜ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَل۪يمُ
﴿٨١﴾ اِنَّمَٓا اَمْرُهُٓ اِذَٓا اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَانَ الَّذ۪ي بِيَدِه۪ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

71. Görmediler mi ki, biz onlar için, ellerimizin (kudretimizin) eseri olan hayvanlar yarattık da onlar bu hayvanlara sahip oluyorlar.

72. Onları kendilerine boyun eğdirdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını besin olarak yerler.

73. Onlar için bu hayvanlarda (daha pek çok) yararlar ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmeyecek ler mi?

74. **Onlar, yardım göreceklerini uma rak Allah'ın yanısıra ilâhlar edindiler.**

75. Oysa onlar yardım edemezler, ancak kendileri o ilahlara koruyucu luk için nöbet beklerler.

76. Bunların sözü seni üzmesin. Biz onların gizlediklerini de, açığa vurduk larını da şüphesiz biliriz.

77- İnsan, bizim kendisini bir damla sudan (spermden) yarattığımızı gör medi mi ki, kalkmış (bize) apaçık bir düşman kesilmiştir.

78. Kendi yaratılışını unutarak ve "çü rümüş kemikleri kim diriltecek?" diye rek bize örnek vermeye kalkıyor.
[krş. 16/4[krş.17/49-52; 79/10-12]

79. De ki: "Onları ilk defa yaratan diril tecektir. O, her türlü yaratmayı bilen dir."

80. Yeşil yaş ağaçtan size ateş çıka randır. Ondan ateş yakarsınız.

81. Gökleri ve yeri yaratan, kendileri nin benzerini yaratmaya Kadir olmaz mı? Elbette olur; çünkü O, yaratan ve bilendir. [krş. 17/99; 40/57]

82. O'nun işi, bir şeyi(n olmasını) istedi mi ona, sadece "ol!" demektir, hemen oluverir. [krş. 16/40; 54/50]

83. Her şeyin hükümranlığı elinde olan(Allah')ın şanı ne yücedir. Ve hepi niz ancak O'na döndürüleceksiniz!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالصَّٰٓفَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾
اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِز۪ينَةِۨ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ
خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا
اَمْ مَنْ خَلَقْنَا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ ط۪ينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
﴿١٢﴾ وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُٓوا
اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿١٥﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ اَوَ اٰبَٓاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾ فَاِنَّمَا
هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا
يَوْمُ الدّ۪ينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ اُحْشُرُوا
الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَح۪يمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُ۫لُونَ ﴿٢٤﴾

37. SAFFAT Suresi

Adını, saf tutmuş meleklere işaret eden ilk âyetten alan ve kâinat taki güçlerden söz eden bu sûre, Mekke'de inmiştir. 182 (yüzsek seniki) âyettir. **İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla**

1-5. (Allah'ın emirlerini yerine getirmek için) Sıra sıra duran,(şeytanların vahye müdahalesine en gel olan), Allah'ın ayetlerini okuyup (onları pey gamberlere) ulaştıran meleklere andolsun ki, sizin ilahınız birdir; göklerin, yerin ve ikisi arasın da bulunanların Rabbidir.

6. Şüphesiz Biz, yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsledik. (8ve 9. Ayette ve 165. Ayetlerde melekler kastedildiği için parantez içi ifadeleri buna göre manalandırdık.

7. Onu, inatçı her türlü şeytandan koruduk. [krş. 15/16-18; 67/5]

8-9. Onlar meleklerin yüce meclisini asla dinleye mezler.Oraya yaklaşmak istediklerinde her taraf tan def edilirler. Onları sürekli bir azap beklemek tedir. [krş. 38/69-70]

10. Hele bir tek söz kapan olsun; delice bir alev onun peşine düşüverir.

11. Allah'a eş koşanlara sor: Kendilerini yaratmak mı daha zordur, yoksa Bizim yarattığımız gökleri yarat mak mı? Aslında Biz kendilerini özlü ve yapışkan çamurdan yaratmışızdır. [bk. 40/57]

12. Evet; sen onlara şaşıyorsun, onlarda seni alaya alıyorlar.

13. Onlara öğüt verildiğinde öğüt dinlemezler.

14. Bir ayet gördüklerinde onu eğlenceye alırlar.

15-17. "Bu apaçık bir sihirdir; öldüğümüz, kemik ve toprak olduğu muz zaman,önceki babalarımız yahut biz mi dirileceğiz?" derler.

18. De ki: "Evet, hem de siz aşağılanmış kimseler olarak (diriltile ceksiniz)."

19. O (diriliş anı) sadece şiddetli bir sesten (ikinci Sur'a üfürülüşten) ibarettir. Bir de bakarsın ki onlar (diril tilmiş şaşkın şaşkın) bakıp duruyorlar.

20. (Ve o zaman:) "Eyvah bizle re! İşte bu hesap günüdür!" derler.

21. Onlara: "İşte bu, yalanladığı nız hüküm günüdür" denir.

22-23. Görevlilere şöyle emre dilir: "Zulmedenleri, onlarla işbirliği edenleri ve Allah'ın yanısıra da kul luk ettiklerini derleyin Onları cehen nem yoluna koyun.

24. "Onları tutuklayın, çünkü onlar sorguya çekilecekler!"

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُٓوا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ
الْيَمٖينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنٖينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغٖينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَٓا
اِنَّا لَذَٓائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنَاكُمْ اِنَّا كُنَّا غَاوٖينَ ﴿٣٢﴾ فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ
فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمٖينَ ﴿٣٤﴾
اِنَّهُمْ كَانُٓوا اِذَا قٖيلَ لَهُمْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ
اَئِنَّا لَتَارِكُٓوا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَٓاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ
الْمُرْسَلٖينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّكُمْ لَذَٓائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلٖيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٤٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ
مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فٖي جَنَّاتِ النَّعٖيمِ ﴿٤٣﴾
عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلٖينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعٖينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَٓاءَ
لَذَّةٍ لِلشَّارِبٖينَ ﴿٤٦﴾ لَا فٖيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عٖينٌ ﴿٤٨﴾ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ اِنّٖي كَانَ لٖي قَرٖينٌ ﴿٥١﴾

25. Onlara: “Size ne oldu ki (şimdi) birbirinize yardım etmiyorsunuz?” denir.
26. Hayır; bugün onların hepsi teslim olmuşlar dır.
27-28. (Onlarda) birbirlerine dönüp sitem etmeye kalkışırlar. (Kötülükte kendilerine uyanlar, uyduk ları kimselere:) “Siz bize sağdan (en sağlam taraftan) gelirdiniz (bize haktan yana görünürdü nüz).”
29-30. (Diğerleri de onlara) şöyle derler: “Hayır, siz zaten inanan kimseler değildiniz. Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Siz kendiniz azgın bir toplumdunuz.”
31-32. “Artık Rabbimizin sözü (azabı) üzerimize hak oldu. Biz onu mutlaka tadacağız! (Evet,) biz sizi azdırdık (yoldan çıkardık), çünkü biz zaten azgın kimselerdik.”

34-36. İşte biz, suçlulara böyle yaparız. Çünkü onlara: “Allah'tan başka ilah yoktur” denildiği zaman büyüklük taslayarak: “Deli bir şair için ilahlarımızı mı bırakalım?” diyorlardı.

37. Hayır; o, gerçeği getirmiş ve (önceki) peygamberleri doğrulamıştı.
38. Şüphesiz siz can yakıcı aza bı tadacaksınız.
39. Yaptığınızdan başka birşeyle cezalanmıyacaksınız.
40. Ancak Allah'a içten bağlı kullar bunun dışındadır.
41-44. İşte bildirilen rızık ve mey veler onlaradır. Nimet cennetlerinde, karşılıklı tahtlar üzerinde kendilerine ikram olunur.
45. Onlara pınardan (doldurul muş) kadehler dolaştırılır.
46. Bembeyaz, içenlere lezzet verir.
47. O içkide ne sersemletme vardır ne de onunla sarhoş olurlar.
48-49. Ve yanlarında yumuşak bakışlı, güzel gözlü eşler olacak, giz lenmiş (deve kuşu) yumurtaları gibi (kusursuz) eşler.

50-51. Cennet ehli (geçmiş hayatları hakkında) birbirine dönüp bir şeyler sorarlar. İçlerinden biri der ki: “Benim bir arkadaşım vardı.”

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقٖينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَدٖينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ
فٖى سَوَٓاءِ الْجَحٖيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدٖينِ
﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبّٖى لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ
بِمَيِّتٖينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبٖينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا
لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ
خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمٖينَ
﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فٖٓى اَصْلِ الْجَحٖيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ
رُؤُ۫سُ الشَّيَاطٖينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا
الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمٖيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ
مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحٖيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَٓاءَهُمْ ضَٓالّٖينَ ﴿٦٩﴾
فَهُمْ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلٖينَ
﴿٧١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فٖيهِمْ مُنْذِرٖينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذَرٖينَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا نُوحٌ
فَلَنِعْمَ الْمُجٖيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظٖيمِ ﴿٧٦﴾

52-53- Bana: 'Sen de mi, ölüp toprak ve kemik oldu ğumuz zaman dirilerek ceza göreceğimizi tasdik edenlerdensin?' derdi."

54-55. Yanındakilere: “Siz onu bilir misiniz?” diye sorar. Bakar ve onu cehennemin ortasında görür.

56-57. Ona şöyle der: “Allah'a andolsun, neredeyse beni de helâk edecektin. Rabbimin lütfu olmasaydı şimdi ben de cehenneme götürülmüş olacaktım.”

58- 61. Sonra cennetteki arkadaşlarına dönerek: "O ilk ölümümüzden sonra artık bize burada ölüm olmayacak değil mi, o azap bize hiç ulaşmayacak değil mi? Ne güzel! Şükürler olsun! İşte kurtuluş, işte büyük başarı diye buna derler. Çalışanlar, asıl, böyle bir başarı elde etmek için çalışsınlar!"

62. Ziyafet olarak cennet ehli için anılan bu nimetler mi daha iyidir, yoksa Zakkum ağacı mı?
63. Biz o ağacı,zalimleri(azaptan) uya rı için yaptık.

64. O, cehennemin dibinde çıkan bir ağaçtır.
65. Tomurcukları şeytan başı gibidir.
66. İşte cehennemlikler bundan yer ler, karınlarını onunla doldururlar.
HAKKA süresi: 36-37. "Günahkarların yiyeceği olan kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur."
DUHAN süresi: 43- Muhakkak ki Zakkum ağacı, 44. Günahkârların yemeğidir. 45. Yanmış yağ gibi karınlar da kaynar durur. 46. Son derece sıcak suyun kaynama sı gibi. ***Bu ayetlerde anlatılan zakkum ağacı, hakka süresi 36-37 deki kanlı irin lerdir.***
67. Ondan sonra, onlar için kaynar bir içki var.
Muhammed esed meali: Bunun da üzerinde, onlar korkunç bir ümitsizlik (cezası)na çarpılacaklardır!
68. Doğrusu sonra dönüp dolaşacak ları yer yine cehennemdir.

69-70. Çünkü onlar, atalarını sapıtmış kişiler halinde bulmalarına rağmen kendileri de onların izinden gitmişlerdi.

71. Andolsun, onlardan önce gelip geçenlerin çoğu da sapmıştı.
72. Andolsun ki, içlerine uyarıcılar göndermiştik.
73. Uyarıldığı halde yola gelmeyen lerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

74. Allah'ın, O'na içten bağlanan kulla rı bunun dışındadır.
75. Andolsun ki, Nuh Bize seslenmişti de duasına ne güzel icabet etmiştik.

76. Onu ve ehlini büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝٧٧ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ
۝٧٨ سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝٧٩ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
۝٨٠ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝٨١ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ۝٨٢
وَاِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَاِبْرٰهِيمَ ۝٨٣ اِذْ جَٓاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝٨٤
اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝٨٥ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُونَ اللّٰهِ
تُرِيدُونَ ۝٨٦ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٧ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ
۝٨٨ فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ۝٨٩ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝٩٠ فَرَاغَ اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ
فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ۝٩١ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۝٩٢ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ
۝٩٣ فَاَقْبَلُٓوا اِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝٩٤ قَالَ اَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝٩٥ وَاللّٰهُ
خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝٩٦ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَاَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ
۝٩٧ فَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَسْفَلِينَ ۝٩٨ وَقَالَ اِنِّي ذَاهِبٌ
اِلٰى رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝٩٩ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝١٠٠ فَبَشَّرْنَاهُ
بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝١٠١ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ اِنِّي
اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّي اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ يَٓا اَبَتِ
افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝١٠٢

77. (Onun) soyunu (yeryüzünde kıyamete kadar) kalıcı kıldık.

78-79. Ve sonradan gelen kuşaklar arasında: “Âlemler içinde Nuh'a selâm olsun” diye ona güzel bir nam bıraktık.

80-81. İşte biz güzel davrananları böyle mükâfat landırırız. Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdan dı.

82. Sonra da (iman etmeyen) diğerlerini (yaptık ları yüzünden) suda boğduk.

83.İbrahim de şüphesiz O'nun yolunda olanlardandı.

84. Nitekim Rabbine temiz bir kalple geldi.

85. İbrahim babasına ve kavmine şöyle demişti: "Nelere kulluk ediyorsunuz?"

86. **"Allah'ın yanısıra uydurma ilahlar mı isti yorsunuz?"**

87.Alemlerin Rabbi hakkındaki zanınız nedir?"

88-89.Sonra yıldızlara (manalı) bakış baktı ve (putlardan nefret ettiğini imâ ederek)«doğrusu ben hastayım»dedi.

90. Bunun üzerine derhal onun yanın dan uzaklaştılar.

91-92. O da onların tanrılarına gizlice yönelip:"Sundukları yiyecekleri yemi yor musunuz? Ne o, konuşmuyor mu sunuz?" dedi.

93. Sonunda, üzerlerine yürüyüp kuv vetle vurdu.

94. Bunun üzerine koşarak ona geldi ler.

95-96. İbrahim onlara şöyle söyledi: "Yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsu nuz? Oysa sizi de, yonttuklarınızı da Allah yaratmıştır."

97. "Onun için bir yapı yapın da onu oradan ateşin içine atın" dediler.

98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de (onu kurtarıp) onları en alçak kimseler kıldık.

99. Sonra İbrahim: “Ben Rabbim(in emrettiği yer)e gidiyorum; O bana yol gösterecek” dedi.

100. "Rabbim! Bana iyilerden olacak bir çocuk ver" diye yalvardı.

101. Biz de ona yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.

102. **Sonra ne zaman o [müjdelenen çocuk] onunla birlikte koşacak duru ma / onunla birlikte iş tutacak çağa geldi o zaman [İbrâhîm]:‘‘Oğulcuğum! Şüphesiz ben, uykumda ;Şüphesiz kendimi seni boğazlıyor[yani yüzüstü bırakıyor, mağdur ediyor] görüyorum. Bak bakalım sen ne görürsün[sen ne düşünürsün]? ‘‘dedi.O [Oğlu]: Babacı ğım! Sen emrolunacağın şeyleri yap! İnşaallah beni (sen yokken başıma gelecek tüm sıkıntılara, mağduriyet lere) sabredenlerden bulacaksın‘‘ de di,**

فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَا اِبْرٰهِيمُ
﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾
وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ
وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ
﴿١١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ
عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾
اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ
﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ
اَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

103-105. Sonra ne zaman ki ikiside teslim oldular ve O [İbrâhîm], onu alnı üzere yatırdı [yüzüstü bıraktı, mağdur etti]ve Biz ona ,'Ey İbrahim! Sen o rüyayı kesinlikle onayladın" diye seslendik, Şüphesiz Biz, muhsinleri işte böyle ödüllendiririz.

(İbrahim aleyhisselam peygamberlik görevlerinden dolayı bir müddet oğlundan uzak kaldığını anlatmak için madur ettiği anlatılıyor).

106. Şüphesiz bu[oğulunu madur etme işi], kesinlikle apaçık bir beladır / imtahandır.

107. Ve Biz ona [İbrâhîm'e],bu boğazlayacağı [mağdur edeceği]çok büyük şey karşılığında/ sebebiyle bedel [mükafat] verdik.

108-109. Sonra gelenler içinde "İbrahim'e selam olsun" diye ona iyi bir ün bıraktık.

110.111.112. İşte iyileri böylece müka fatlandırırız.Doğrusu o,inanmış kulları mızdandı.Ona, iyilerden olan İshak'ı peygamber olarak müjdeledik.

113. Onu da İshak'ı da bereketlen dirdik. Onların soyundan iyiler de, kendilerine gerçekten zulmedenler de vardır.

114.115 .116. Andolsun ki Musa ve Harun'a da iyilikte bulunmuştuk.. İkisi ni ve kavimlerini büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştık.. Onlara yardım etmiştik de üstün gelmişlerdi.

117. Her ikisine de, apaçık anlaşılan bir Kitap vermiştik.

118. Her ikisini de doğru yola yönelt miştik.

119-120. Sonra gelenler içinde "Musa ve Harun'a selam olsun" diye iyi birer ün bıraktık.

121.Doğrusu Biz, iyileri böylece müka fatlandırırız.

122. İkisi de şüphesiz inanmış kulları mızdandı.

123. Doğrusu İlyas da peygamberler den dir.

124.126. Kavmine:"Allah'a karşı gel mekten sakınmaz mısınız? Yaratan ların en iyisi olan, sizinde Rabbiniz, önceki babalarınızında Rabbi bulunan Allah'ı bırakıp da Baal(sembolüne)mi yalvarıp yakarırsınız?"demişti.

فَكَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ
﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾
اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٣٢﴾ وَاِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَعِينَ
﴿١٣٤﴾ اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٣٦﴾
وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿١٣٨﴾ وَاِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ
فِي بَطْنِهِٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ
﴿١٤٥﴾ وَاَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَاَرْسَلْنَاهُ اِلٰى مِائَةِ
اَلْفٍ اَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ مِنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
اللّٰهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

127-128. Bunun üzerine onu (ilyası da) yalanla mışlardı. Allah'ın O'na içten bağlı kulları bir yana, bunların hepsi cehenneme götürülecek lerdir.

129-130. Sonra gelenler içinde, "İlyas'a selam olsun" diye bir ün bıraktık.

131. Doğrusu Biz iyileri böylece mükafatlandı rırız.
132. O, (gereği gibi) iman etmiş kullarımızdandı

133. Şüphesiz Lutda gönderilen elçilerdendi.

134-135. Geridekiler arasında kalan yaşlı bir kadın dışında, Lut'u ve ehlinin hepsini kurtarmış tık.
136. Sonra diğerlerini yok etmiştik.

137-138. Doğrusu siz (yolculuklarınız sırasında), onlar(ın harap olmuş yurt ların)a hem sabahleyin hem de gece leyin uğrayıp duruyorsunuz. (Onların bu durumundan) aklınızı kullanarak ders almayacak mısınız?

139. Doğrusu Yunus da peygamber lerdendir.
140-142. Hani o kaçıp yüklü gemiye binmişti de gemidekilerle kur'a çekmiş ti ve kaybedenlerden olmuştu. (O, sahibinden izinsiz kaçan benim diye rek) kınanmış bir halde (kendisini denize atmış) iken balık onu hemen yutmuştu.
143-144. Eğer Allah'ı tesbih edenler den olmasaydı, tekrar diriltilecek güne kadar balığın karnında kalacaktı.
145. Halsiz bir halde iken kendisini sahile çıkardık.
146. Onun için, geniş yapraklı bir bitki yetiştirdik.
147. Onu, yüzbin veya daha çok kişi ye peygamber olarak gönderdik.
148. Sonunda ona inandılar, bunun üzerine Biz de onları bir süreye kadar geçindirdik.
149. (Ey Muhammed!) Onlara sor: “Kız çocukları Rabbinin de, erkek çocukları onların mı?”
150. Yoksa biz, melekleri dişi olarak yarattık da onlar buna tanık mı oldu lar?
151-152. Dikkat edin; doğrusu onlar yalan uydurup söylüyorlar, "Allah do ğurdu" diyorlar. Onlar şüphesiz yalan cıdırlar.
153. (Yoksa Allah) kızları erkeklere tercih mi etti?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ
مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ
الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا
إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ
الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ
﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ
﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصِرْهُمْ
فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ
بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ
﴿١٧٨﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

154. Ne oluyorsunuz? Ne biçim hükmediyorsunuz?

155. Hiç düşünmez mi siniz?

156. Yoksa apaçık bir deliliniz mi var?

157. Doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin bakalım.

158. Allah'la cinler arasında da bir soy bağı icad ettiler. Andolsun ki, cinler de, kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.

159. Allah onların vasıflandırmalarından uzaktır.

160. Allah'ın içten bağlı kulları bunların dışındadır.

161-163. Sizler ve kul olduklarınız ! Hiçbiriniz, cehenneme girecek kimseden başkasını Allah'a karşı azdırıp saptıramazsınız.

164-166. (Sizin Allah ile soy bağı kurmaya çalıştığınız Melekler derler ki:) “Bizim her birimiz için belli bir makam (görev yeri) vardır. Biz orada saflar halinde duranlarız. Bizler elbette O'nun sınırsız şanını yüceltenleriz.”

166. 'Hem muhakkak ki, tesbîh edenler gerçekten ancak biziz.'

167.169. (Vaktiyle o müşrikler,) diyorlardı ki: «Eğer bizim yanımızda evvelkilerden bir kitap bulunmuş olsa idi. Elbette ki, biz Allah'ın ihlâsa nâil olmuş kullarından olurduk.

[bk. 6/156-157; 35/42]

170. Fakat (kitap gelince) onu inkâr ettiler. Yakında (sonlarının ne olacağını) bilecekler.

171. Andolsun, (özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere) elçilik görevi ile gönderilmiş kullarımıza, (geçmişte verilmiş) sözümüz var.

172. Onlar şüphesiz yardım göreceklerdir.

173. Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir. [bk. 58/21]

174. Bir süreye kadar onlara aldırış etme.

175. Onlara inecek azabı gözetle, onlarda göreceklerdir.

176. Azabımıza uğramakta acele mi ediyorlar?

177. O azap, kendi mekanlarına indiğinde, uyarılan fakat yola gelmeyenlerin sabahı ne kötü olur!

178. Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

179. İnecek azabı gözetle, onlarda göreceklerdir.

180. Senin güçlü olan Rabbin, onların vasıflandırmalarından münezzehtir.

181. Gönderilmiş elçilere selam olsun.

182. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِۜ ١ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ٢ كَمْ
اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ ح۪ينَ مَنَاصٍ ٣ وَعَجِبُٓوا
اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌۚ ٤
اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًاۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ٥ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ
مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُۚ ٦ مَا سَمِعْنَا
بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِۚ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا اخْتِلَاقٌۚ ٧ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
مِنْ بَيْنِنَاۜ بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْ ذِكْر۪يۚ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِۜ
٨ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَز۪يزِ الْوَهَّابِۚ ٩ اَمْ لَهُمْ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ١٠ جُنْدٌ
مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِۙ ١٢ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَاَصْحَابُ
لْـَٔيْكَةِۜ اُو۬لٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ١٣ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِۚ ١٤ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَٓاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ
فَوَاقٍ ١٥ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ١٦

38. SAD SURESİ Cüz 23

Kamer sûresinden sonra Mekke'de inmiştir 88 (seksensekiz) âyettir. İsmini birinci âyette yer alan Sâd harfinden alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-2. Sad. Öğüt veren Kuran'a andolsun ki, inkar edenler gurur ve ayrılık içindedirler.

3. Kendilerinden önce nice nesilleri (böyle zulüm leri sebebiyle) helâk ettik; o zaman feryâd ettiler; (ama) artık kurtuluş zamânı değildi!

4-5. (Kureyşliler)Aralarından bir uyarıcının gelme sine şaşmışlardı. İnkarcılar: "Bu, pek yalancı bir sihirbazdır; tanrıları tek bir tanrı mı yaptı? Doğru su bu tuhaf bir şeydir" demişlerdi.

6. İçlerinden kodaman bir grup öne çıktı:" Haydi, yürüyün! İlahlarınıza sa hip çıkmada kararlı davranın! Gerçek şu ki, istenip beklenen şey budur."

7. Biz bu(nun söylediği)ni (babalarımı zın bağlı olduğu) öteki dinde işitme dik. Bu uydurmadan başka bir şey değildir.!

8. 'Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?' Hayır, onlar Benim zikrim den bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır.

9. Yoksa mutlak güç sahibi ve çok bağışlayan Rabbinin rahmet hazinele ri onların yanında mıdır?

10. Yoksa, göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin hükümran lığı onlara mı aittir? Öyleyse (akılları na gelebilecek) her türlü vasıta ile (benzer ilahi bir makama) ulaşmayı denesinler (bakalım)!

11. Onlar, burada (yakında) bozguna uğratılacak muhtelif, döküntü gruplar dan oluşmuş derme çatma bir ordu dur.

12-13. Onlardan önce Nuh kavmi, Ad, sarsılmaz bir saltanatın sahibi Fira vun, Semud, Lut kavni, Eykeliler de peygamberleri yalanlamıştı. İşte bun lar da peygamberlerine karşı birleşen topluluklardır. **krş. 89/10**

14. Hepsi Resulleri yalanladı da azabı mı hakettiler.

15. Bunlar da ancak, bir an gecikmesi olmayan tek bir çığlık beklemektedir ler.

16. Onlar (alaylı bir şekilde): "Ey Rabbi miz!" derler, "Hesap Günü'nden önce payımıza düşen (cezayı) hemen ver bize!" (de görelim bakalım nasılmış).

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُ۫دَ ذَا الْاَيْدِۚ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِۙ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
مَحْشُورَةًۜ كُلٌّ لَهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِۢ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَۙ
﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُ۫دَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْۚ خَصْمَانِ بَغٰى
بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَٓا اِلٰى
سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَٓا اَخ۪ي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهِۜ وَاِنَّ كَث۪يرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ
لَيَبْغ۪ي بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَقَل۪يلٌ مَا هُمْۜ وَظَنَّ دَاوُ۫دُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَۜ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾
يَا دَاوُ۫دُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَل۪يفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَضِلُّونَ عَنْ
سَب۪يلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

17. (Ey Muhammed!) Onların söyledikleri her şeye sabırla katlan ve güçlü bir iradeye sahip bulunan kulumuz Davud'u hatırla! Çünkü o, her zaman Allah'a yönelen biriydi.

18- Biz dağları onunla beraber (tesbih etmeleri için) boyun eğdirmiştik; akşam sabah onunla tesbih ederler (onun yaptığı tesbihle çınlarlar)dı.

19. Toplanıp gelen kuşları da (ona râm etmiştik). Hepsi onun nağmesine katılır (beraber tesbih ederler)di. [bk. 34/10]

20. Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiş, ona hikmet ve güzel konuşma yeteneği vermiştik.

21-22. (Ey Muhammed!) Sana davacıların haberi ulaştı mı? Mâbedin duvarına tırmanıp, Davud'un yanına girmişlerdi de Dâvud onlardan korkmuştu. «Korkma! Biz birbirine hasım iki davacıyız, aramızda adaletle hükmet, haksızlık etme; bize doğru yolu göster» dediler.

23. "Bu kardeşimin doksan dokuz dişi koyunu, benim de bir tek dişi koyunum vardır; O'nuda bana ver dedi ve tartışmada beni yendi."

24. (Dâvûd) dedi ki: "Andolsun (o) senin, koyununu kendi koyunlarına katmayı istemekle sana zulmetmiştir. Zâten (mallarını birbirine) karıştıran (ortak)ların çoğu birbirine zulmederler. Yalnız inanıp iyi işler yapanlar bunun dışındadır ki, onlar da ne kadar azdır!" Dâvûd, (bu hükümle) kendisini denediğimizi (kendisine bir belâ vereceğimizi) sandı da Rabbinden mağfiret diledi, eğilerek secdeye kapandı ve tevbe edip (bize) döndü.

25. Böylece onu bağışlamıştık. Katımızda onun yakınlığı ve güzel bir geleceği vardır.

26. (Ona dedik ki:) "Ey Davud! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. Öyleyse insanlar arasında adaletle hükmet! Boş arzu ve heveslere uyma! Sonra onlar seni Allah yolundan saptırır. Allah yolundan sapanları ise, hesap gününü unuttuklarından dolayı şiddetli bir azap beklemektedir."

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ
كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾
إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ
فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا
عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ
تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ
﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ
عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ
وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

27. Biz göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları boşuna yaratmadık. Bu (yaratılanların boş yere yaratıldığı iddiası) inkârcıların kuruntusudur. Vay o inkârcıların ateşteki haline!

28. Yoksa, inanıp yararlı iş işleyenleri, yeryüzünde, bozguncular gibi mi tutarız? Yoksa, Allah'a karşı gelmekten sakınanları yoldan çıkanlar gibi mi tutarız?

29. (Bu Kur'an,) âyetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır

30. Biz Davud'a (oğul olarak) Süleyman'ı bahşettik. O, ne güzel bir kuldu! O, her zaman bize yönelirdi.

38. SAD SURESİ Cüz 23 Sayfa 454

31. Ona bir akşam üstü, çalımlı, cins koşu atları sunulmuştu.

32-33. Süleyman: Gerçekten ben mal sevgisini, Rabbimi anmak için istedim, dedi. Nihayet güneş battı. (O zaman:) Onları (atları) tekrar bana getirin, dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34. Andolsun ki Süleyman'ı denedik, hükümranlığını zayıf düşürdük; sonra eski haline döndü.

35. Süleyman: "Rabbim! Beni bağışla, bana benden sonra kimsenin ulaşamıyacağı bir hükümranlık ver;Sen şüphesiz, daima bağışta bulanansın" dedi.

36-38. Bunun üzerine Biz de, istediği yere onun buyruğu ile kolayca giden rüzgarı, bina kuran ve dalgıçlık yapan şeytanları,demir halkalarla bağlı diğerlerini onun emri altına verdik.

(Allahu alem burdaki şeytan insan şeytanlarıdır 6/112 de geçen insan şeytanlarına ,bakınız)

39. "İşte Bizim bağışımız budur;(Bu şeytanları) ister serbest brak, ister tut, bundan dolayı hesaba çekilmeyeceksin .

40. Doğrusu onun, bizim katımızda büyük bir değeri ve güzel bir yeri vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da an; Rabbine: "Doğrusu şeytan bana yorgunluk ve azap verdi" diye seslenmişti.

42. "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su" dedik.

وَوَهَبْنَا لَهُٓ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ
٤٣ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهٖ وَلَا تَحْنَثْۜ اِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًاۜ
نِعْمَ الْعَبْدُۜ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ ٤٤ وَاذْكُرْ عِبَادَنَٓا اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
اُو۬لِي الْاَيْد۪ي وَالْاَبْصَارِ ٤٥ اِنَّٓا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِۚ ٤٦ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ٤٧ وَاذْكُرْ
اِسْمٰع۪يلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِۜ وَكُلٌّ مِنَ الْاَخْيَارِۜ ٤٨ هٰذَا ذِكْرٌۜ
وَاِنَّ لِلْمُتَّق۪ينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍۙ ٤٩ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْاَبْوَابُۚ
٥٠ مُتَّكِـ۪ٔينَ ف۪يهَا يَدْعُونَ ف۪يهَا بِفَاكِهَةٍ كَث۪يرَةٍ وَشَرَابٍ
٥١ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ٥٢ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ
لِيَوْمِ الْحِسَابِ ٥٣ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍۚ ٥٤ هٰذَاۜ وَاِنَّ
لِلطَّاغ۪ينَ لَشَرَّ مَاٰبٍۙ ٥٥ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ٥٦ هٰذَاۙ
فَلْيَذُوقُوهُ حَم۪يمٌ وَغَسَّاقٌۙ ٥٧ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِه۪ٓ اَزْوَاجٌۜ ٥٨
هٰذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْۜ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ
٥٩ قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْۜ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَاۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ
٦٠ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ٦١

43. Ona katımızdan bir rahmet ve akıl sahip lerine bir öğüt olması üzere ailesini ve onlarla birlikte bir o kadarını daha bahşettik.

44. **(Bir de dedik ki): Şimdi eline bir değnek alıp yola çık. Yeminini bozma. Doğrusu biz onu sabırlı bulduk. (O) ne iyi kuldu! Hakika ten o, dâimâ (Allah'a) yönelen bir kimse idi.**

.(Klasik meallerdeki verilen amlam) **"Ey Eyyub! Eline bir demet sap alıp onunla vur, yeminini bozma" demiştik. Doğrusu Biz onu sabırlı bulmuştuk. Ne iyi kuldu, daima Allah'a yönelirdi.**

(Bu ayete bakarak hileyi şeriye diye bir fetva çıkarıyorlar ki haşa bu Allahı kandırmaktır.

45. (Ey Muhammed!), Kuvvetli ve basiretli (kes kin bir kavrayış yeteneğine sahip) kullarımız İbrahim, İshak ve Ya'kub'u da an.

46. Biz onları ahiret yurdunu düşünen, içten bağlı ihlaslı /samimi saydık.

47. Doğrusu onlar katımızda seçkin, iyi kimseler dendirler.

48. İsmail'i, Elyesa'ı, Zülkifl'i de an. Hepsi iyilerdendir.

49. İşte bu güzel bir anmadır. Doğru su Allah'a karşı gelmekten sakınan lara güzel bir gelecek vardır.

50. Kapıları onlara açılmış Adn cen netleri vardır.

51. Orada uzanıp dinlenecekler (ve) her tür meyveyi ve içeceği, (serbest çe) isteyebilecekler.

52. Yanlarında, eşlerinden başkasına bakmayan, kendilerine yaşıt güzeller vardır.

53. İşte bu hesap günü için, size söz verilenlerdir.

54. Doğrusu, verdiğimiz bu rızıklar tükenecek değildir.

55-56. Bu (mutlu kişiler içindir). Ama azgınlara kötü bir gelecek vardır. Onlar cehenneme girecekler. Orası ne kötü bir kalma yeridir!

57-58. İşte kaynar su ve irin, tatsınlar onu. Ve daha bunlara benzer başka azaplar da vardır.

59. (İnkârcıların liderlerine:) İşte bu sizinle beraber cehenneme girecek topluluktur (denildiğinde, liderler:) On lar rahat yüzü görmesin (derler). On lar mutlaka ateşe gireceklerdir.

60. (Liderlere uyanlar ise:) Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin! Onu bize siz sundunuz! Ne kötü bir yerdir! derler.

61. Yine onlar: Rabbimiz! Bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun ateşteki azabını iki kat artır! derler.

[bk. 2/165-167; 7/38]

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ٦٢ اَتَّخَذْنَاهُمْ
سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ٦٣ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ
النَّارِ ٦٤ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
٦٥ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ٦٦ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيمٌ ٦٧ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ٦٨ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ
بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ٦٩ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ٧٠ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ٧١ فَاِذَا
سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ٧٢ فَسَجَدَ
الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ٧٣ اِلَّا اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكَافِرِينَ ٧٤ قَالَ يَٓا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ
اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ٧٥ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ
نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ٧٦ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ٧٧ وَاِنَّ
عَلَيْكَ لَعْنَتِٓي اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ٧٨ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
٧٩ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ٨٠ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ٨١ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ٨٢ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ٨٣

62-63. (Cehennemliklerin hepsi inananları kastederek şöyle derler: "Dünyada kendilerini değersiz saydığımız birtakım adamları burada neden görmüyoruz? Aklımız sıra, onlarla alay ederdik. Yoksa gözlerimiz onlardan kaydı da onun için mi (kendilerini göremiyoruz)?"

64. İşte cehennemliklerin bu şekilde tartışması gerçektir.

65. (Resûlüm!) De ki: "Ben sadece bir uyarıcıyım. Gücü her şeye yeten tek Allah'tan başka ilah yoktur."

66. "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi, güçlüdür, çok bağışlayandır."

67-68. De ki: "Bu (Kur'an), muazzam bir mesajdır. Siz ise ondan uzaklaşıp duruyorsunuz."

69. (Ey Muhammed! deki: 'Onlar Âdem hakkında) tartışırlarken benim o mele-i a'lâ (melekler topluluğu) hakkında hiçbir bilgim yoktu.'

70. "Bana ancak, benim sadece bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."

71-72. Hani, Rabbin meleklere şöyle demişti: "Muhakkak ben çamurdan bir insan yaratacağım." Onu düzenlediğim ruhumdan ona üflediğim zaman ondan dolayı secdeye kapanın."

73-74. İblis'ten başka bütün melekler secde etmişlerdi. O, büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştu.

75. Allah:" Ey İblis iki elimle (Kudretimle) yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Böbürlendin mi ? Yoksa gururlananlardan mısın?" dedi.
[bk. 2/34; 7/12]

76. İblis: "Ben ondan daha üstünüm. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın" dedi. [bk. 2/30-34; 7/12]

77-78. Allah: "Defol oradan, sen artık kovulmuş birisin.Hesap gününe kadar lanetim senin üzerinedir" dedi.
[bk. 15/34-35]

79. . O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(bak, ben neler yapacağım)" dedi.

80.81. (Allah:)"Sen zaten bilinen vakte (kıyamete) kadar gözetlenenlerdensin" dedi.

Allah her an herşeyi görmekte ve İblise de diyor ki, sen zaten her an gözlenenlerdensin.

[bk. 15/40; 38/82-83]

82-83. İblis: "Senin kudretine andolsun ki, onlardan, sana içten bağlı olan kulların bir yana, hepsini azdıracağım" dedi.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ اَلَا لِلّٰهِ
الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
اِلَّا لِيُقَرِّبُونَٓا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ف۪ي مَا هُمْ
ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ
اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ
اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ
الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84-85. (Allah, şöyle buyurdu:) Doğru su -ki ben hep doğruyu söylerim- mutlaka sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım!.
[bk. 15/28-44]

86. (Ey Resulüm!) De ki: "Bu (tebliğ görevi için) ben sizden hiçbir ücret istemiyorum ve ben kendiliğinden bir teklif getirenlerden de değilim.
[bk. 6/90; 25/57; 34/47; 42/23]

87-88. "Bu (Kur'an), âlemler için ancak bir öğüttür. Onun verdiği haberlerin doğruluğunu bir süre sonra mutlaka öğreneceksiniz."
[bk. 6/67; 41/53]

39. ZÜMER SURESİ Cüz 23

Mekke'de nâzil olmuştur. 75 (yetmişbeş) âyettir. Adını, 71 ve 73. âyetlerde geçen mümin ve kâfirlerin oluşturduğu topluluklar anlamına gelen "zümer" kelimesinden almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Kitabın indirilmesi, güçlü ve Hakim/Her işinde mükemmel olan Allah katındandır.
[bk. 26/192; 41/42]

2. Şübhesiz ki hakikati ortaya koyan bu vahyi sana indiren Biziz. Öyleyse içten bir inançla Allah'a bağlanarak yalnız O'na kulluk et!

3. Kesinlikle, din sadece Allah'a aittir. O'nun yanısıra evliya (dostlar) edinenler, bizi Allah'a yaklaştırsın diye onlara (bağlanıyoruz) kulluk ediyoruz." (derler). Ayrılığa düştükleri bu konuda onların arasında Allah karar verecektir. "Allah nankör yalancıyı (zorla) yola getirmez.
Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. **[bk. 2/165-167; 5/35]**

39.ZÜMER SURESİ

4. Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O, bundan uzaktır, yücedir. O, birdir ve her şey üzerinde mutlak otorite sahibi olan Allah'tır. **[bk. 43/81]**

5. O gökleri ve yeri gerçek bir amaçla yaratmıştır; o geceyi gündüzün başına sarar, gündüzü de gecenin başına sarar; yine O, her biri kendi mecrasında belirli bir süreye kadar akıp gidecek olan güneşi ve ayı da bir yasaya bağlamıştır. Değil mi ki, sadece O mutlak üstün ve yüce olandır, tekrar tekrar bağışlayandır.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ
وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ
دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُٓوا
اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ
بِكُفْرِكَ قَلِيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ
اٰنَٓاءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَٓائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَاَرْضُ اللّٰهِ
وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

6. Sizi bir tek nefisten yaratmış sonra ondan,(aynı maddeden) eşini varetmiştir; sizin için hayvanlardan sekiz çift meydana getirmiştir; sizi annelerinizin karınlarında üç türlü karanlık içinde, yaratılıştan yaratılışa geçirerek yaratmıştır; işte bu Rabbiniz olan Allah'tır. Hükümranlık O' nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen hakikati nasıl gözardı edersiniz?

[krş. 9/31]

7. Eğer inkar ederseniz bilin ki Allah size muhtaç değildir. Kullarının inkarından hoşnut olmaz. Eğer şükrederseniz sizden hoşnut olur. Hiç kimse başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir; yaptıklarınızı o zaman size haber verir; çünkü O, kalblerde olanı bilir.

8. İnsanın başına bir sıkıntı gelince Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah, katından bir nimet verince önceden kime yalvarmış olduğunu unutuverir; Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Resulüm! Böyle kimseye) de ki: “Sen küfrünle/ nankörlüğünle az bir süre oyalanıp geçin! Çünkü sen cehennemliklerdensin.” [bk. 10/12; 17/67]

9. Yoksa o (sadece sıkıntılı zamanlarında dua eden kimse), gece vakitlerinde (namazda) secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahireti dikkate alarak Rabbinin rahmetini dileyen kimse gibi olur mu? De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” Doğrusu sadece derin düşünen akıl sahipleri bunu anlayabilir.”
[krş. 35/28]

10. (Ey Resulüm!) De ki: “(Allah şöyle buyuruyor:) Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun! Bu dünyada iyi şeyler için gayret edenleri güzel bir son beklemektedir. Allah'ın arzı geniştir. Elbette ki sıkıntılara göğüs gerenlere mükâfatları hesapsızca verilecektir!”
[bk. 29/56]

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّ۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ
اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصاً لَهُ د۪ين۪يۙ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ
مِنْ دُونِه۪ۜ قُلْ اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْل۪يهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۜ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪ عِبَادَهُۜ
يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا
وَاَنَابُٓوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰىۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ
الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمْ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِۜ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِي النَّارِۚ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌۙ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ
الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ
فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِه۪ زَرْعاً مُخْتَلِفاً اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ
مُصْفَرّاً ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَاماًۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

11. De ki: “Ben dini Allah'a has kılarak (içten bir inançla) yalnız O'na kulluk etmekle emrolun dum.”
12. " Teslim olanların ilki olmakla emrolundum."

13. Deki:" Rabbime karşı gelirsem,doğrusu büyük günün azabından korkarım.

14. De ki: '(Ben,) Allah’a dînimde O’na (karşı) ihlâslı (samîmî) bir kimse olarak kulluk ederim.'

15. "Siz O'nun yanısıra dilediğinize kulluk /iba det edin." De ki: "Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de mensuplarını hüsrana atanlardır. Dikkat edin! Apaçık hüsranın ta kendisi işte budur." [bk. 2/165-167]

16. Onların üstlerinde ateşten taba kalar, altlarında da (kızgın) tabakalar vardır. İşte Allah, kullarını (suç işleme meleri için) bununla tehdit edip kor kutuyor. Ey kullarım! Öyleyse, Bana karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun; [krş. 7/41; 21/39; 29/55]

17-18. Taguta / Allaha isyanı sistem leştiren güç odaklarına kulluk etmek ten kaçınıp, Allah'a yönelenlere, onla ra, müjde vardır. Dinleyip de, en gü zel söze uyan kullarımı müjdele. İşte Allah'ın doğru yola yönlendirdiği onlar dır. İşte onlar akıllarını kullananlardır .

19. (Resulüm) Hakkında azap sözü gerçekleşmiş kimseyi, ateşte olanı sen mi kurtaracaksın?

20. Fakat, Rablerinden sakınanlara, üst üste bina edilmiş köşkler vardır; altlarından ırmaklar akar. Bu, Allah'ın verdiği sözdür, Allah verdiği sözden caymaz.

21. Allah'ın gökten bir su indirip, onu yerdeki kaynaklara yerleştiren, sonra onunla çeşitli renklerde ekinler yetiş tiren olduğunu görmezmisin? Sonra onları kurutur ki sen de onları sapsarı görürsün sonra da çer çöpe çevirir. Şüphesiz bunlarda, akıllarını kulla nanlar için öğüt vardır.

[krş. 10/24; 18/45; 57/20]

أَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ
لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ أُولٰٓئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ
نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلٰى
ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَأَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ
إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

22. Allah kimin gönlünü (iyi niyetinden dolayı) İslam'a açmışsa o, Rabbinden gelen bir nur üzere olmaz mı? Allah'ı anmak hususunda kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler.
[bk. 6/122; 57/19, 28]

23. Allah, ayetleri müteşabih (birbirine benzeyen) ikişerli ve yer yer tekrar eden Kitab'ı sözlerin en güzeli olarak indirmiştir. Rablerinden korkanların, bu Kitap'tan tüyleri ürperir, sonra hem derileri ve hem de kalbleri Allah'ın zikrine (kur'ana) yumuşar ve yatışır. İşte bu Kitap, Allah'ın doğruluk rehberidir, onunla doğru olmaya gayret gösterenleri doğru yola eriştirir. Allah Kimide sapık sayarsa (kendisi aklını kullanmadıkça) artık ona yol gösteren bulunmaz. [bk. 8/25; 57/16]

24. Kıyamet günü kötü azaptan yüzünü (yani kendisini) korumaya çalışan kimse, güven içinde olan kimse gibi midir? Zalimlere: "Kazandıklarınızın karşılığını tadın" denir.

25. Onlardan öncekiler de Peygamberleri yalanlamışlardı da farkına varmadıkları yerden onlara bir azap çatmıştı.

26. Allah onlara, dünya hayatında rezilliği tattırdı; ahiret azabı daha büyüktür. Keşke bilseler!

27. Biz bu Kur'anda insanlara her türlü misali, belki öğüt alırlar diye, and olsun ki verdik. [krş. 18/54; 29/43]

28. Biz onu, Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar diye hiçbir eğriliği bulunmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

29. Allah, geçimsiz efendileri olan bir adamla, yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı misal olarak verir. Bu ikisi eşit midir? Övülmek Allah içindir, fakat çoğu bilmezler. [krş. 16/75-76]

30. (Resülüm) Şüphesiz sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Sonra şüphesiz siz kıyamet günü Rabbinizin huzurunda muhakeme edileceksiniz.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
اِذْ جَٓاءَهُ اَلَيْسَ ف۪ي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذ۪ي
جَٓاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬ا الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذ۪ي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ الَّذ۪ي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا
لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَز۪يزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّه۪ٓ
اَوْ اَرَادَن۪ي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِه۪ قُلْ حَسْبِيَ
اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ
اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُق۪يمٌ ﴿٤٠﴾

32. Allah'a karşı yalan uydurandan, kendisine gelmiş gerçeği (ayetleri) yalan sayandan daha zalim kim olabilir? İnkarcıların yeri cehennem değil mi?

33. Ama hakikati getiren (Elçiler) ve onu bütün kalpleriyle tasdik eden (müminler); işte onlar Allah'a karşı sorumluluklarının (tam) bilincinde olanlardır!

34. Rablerinin yanında onlara, diledikleri her şey var. İşte güzel davrananların mükâfâtı bu dur.

35. Bu amaçla (önceden işledikleri kötülükleri tövbe edip elçileri tastik ettiklerinden) Allah, işledikleri kötülük leri siler ve onların yapmakta olduk larının en güzeliyle karşılığını verecek tir.

36. Allah, kuluna yetmez mi? Seni O'ndan başka şeylerle korkutuyor lar. Allah'ın, sapık saydığını artık onun yolunu (*kendisi aklını kullan mazsa*) doğrultacak yoktur.

37. Allah'ın doğru yolda kabul ettiği ni'de sapık saysalar ne olur ki ! Allah, güçlü olan, intikam alabilen değil mi dir?

38. Andolsun ki, onlara, "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sor san: "Allah'tır" derler. De ki: "Öyley se bana bildirin, Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ın yanı sıra yalvarıp medet umduklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut bana bir rahmet dilerse, O'nun rahmetini önleyebilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter; tevekkül edenler ancak ona güvenip dayanır lar.

39-40. De ki: “Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kişi yi rezil edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına inece ğini yakında bileceksiniz!”

39.ZÜMER SURESİ Cüz 23 Sayfa 462

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدٰى
فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ٤١ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ
تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ
الْأُخْرٰى إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
٤٢ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا
يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ٤٣ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٤٤ وَإِذَا
ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
٤٥ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ٤٦ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ٤٧

41. Doğrusu Biz, insanlar için Kitab'ı gerçekle sana indirdik; kim doğru yolda ise bu kendi lehinedir; sapıtan da kendi aleyhine sapıtmış olur. Sen onlara vekil değilsin. [bk. 11/12; 13/40]

42. Allah, canları, ölümleri sırasında alır, ölme yenleride uykuları sırasında (ölü gibi uyutur). Sonra, haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıko yar; ötekileri, belirlenen bir süreye kadar salı verir. Bunda, iyice düşünen bir kavim için elbette ibretler vardır.

(Burada Allah uykuyu da ölüme misal veriyor yoksa her gece ölüp diriliyorsak ölümün bir kere olduğuna ait ayetlerin hükmü çelişki arzeder)

43. Yoksa (müşrikler) Allah'ın yanısıra şefaatçiler mi edindiler? De ki: "Onlar bir şeye sahip olamaz, akıl da erdire mezlerse de mi?" (Şefaatçi edinecek ler).

(Allah Peygamberine, siz Allahtan başka şefaatçiler mi ediniyorsunuz dedittirecek, fakat müslümanlar Allah tan başka Peygamberi o gün şefaatçi kabul edecek mümkün müdür ?

44. De ki: "Bütün şefaat Allah'ın dır. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nun dur. Sonra O'na döneceksiniz."

45. Allah tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbleri nefret le çarpar, ama Onun' yanısıra kutsa dıkları kimseler anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

46. De ki: «Ey gökleri ve yeri yaratan ve gizli ve âşikâre olanı bilen Allah'ım! Sen kullarının arasında kendisinde ihtilâf eder oldukları şeyler hakkında hükmedersin.»

47. Eğer yeryüzünde bulunanların hepsi ve bir o kadarı daha o zâlim lerin olsaydı, kıyamet günü o kötü azaptan kurtulmak için hepsini de (kurtulmak için) fedâ ederlerdi. O gün Allah tarafından, hiç hesaba katmadık ları şeyler karşılarına çıkacaktır.

[krş. 5/36]

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا
خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ اِنَّمَٓا اُوتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هٰٓؤُلَٓاءِ سَيُصِيبُهُمْ
سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَاَنِيبُٓوا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُٓوا اَحْسَنَ
مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً
وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى عَلٰى
مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

48. Onlara, işledikleri kötü şeyler belli olur; alaya aldıkları şeyler de kendilerini çepeçevre sarar.

49. İnsanın başına bir sıkıntı gelince Bize yalva rır. Sonra katımızdan ona bir nimet verdiğimiz zaman:"Bu bana bilgimden dolayı verilmiştir" der. Hayır; o bir imtihandır, fakat çokları bilmez ler.

[krş. 28/78-81]

50. Bunu onlardan öncekilerde söyle mişti; ama kazandıkları şeyler onlara fayda vermedi.

51. Bunun için, işledikleri kötülükler başlarına geldi. Bunlar içinde zulme denlerin de kazandıkları kötülükler başlarına gelecektir. Bu hususta Alla h'ı aciz bırakamazlar.

52. Allah rızkı gayret gösterenlere yaydığını ve bir ölçüye göre verdi ğini bilmezler mi? Doğrusu bunda, inanan kimseler için dersler vardır.

53. De ki: "Ey kendilerine kötülük edip aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetin den umudunuzu kesmeyin. Doğrusu Allah günahların hepsini bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, merhametli dir." [bk. 4/48, 116]

54. "Rabbinize yönelin. Azap size gel meden önce O'na teslim olun; sonra yardım görmezsiniz."

55.56. "Size ansızın, farkına varma dan azap gelmeden önce Rabbiniz den size indirilen en güzel söze, (Kur an'a) uyun." Ki hiçbir insan (Kıyamet Günü) "Allah'a karşı umursamaz dav randığım ve (hakikati) küçümseyen lerden biri olduğum için yazıklar olsun bana!" demesin;

أَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰينِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ اَوْ
تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِي كَرَّةً فَاَكُونَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَٓاءَتْكَ اٰيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ
كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ
لَا يَمَسُّهُمُ السُّٓوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَأْمُرُٓونّ۪ٓي اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾
وَلَقَدْ اُو۫حِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ
لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ
فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ
قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

57-58. Veya, "Allah beni doğru yola yönlendir seydi sakınanlardan olurdum" diyeceği, yahut, azabı gördüğünde:"Keşke benim için dönüş im kanı bulunsa da iyilerden olsam" diyeceği gün den sakının.

59. (Ey insanoğlu) Hayır!; ayetlerim sana gelmiş ti de onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştun.

60. Allah'a karşı yalan uyduranların, kıyamet günü, yüzlerinin simsiyah olduğunu görürsün. Böbürlenenler için cehennemde bir yer olmaz olur mu?

61. Allah, takva sahiplerini başarıların dan ötürü kurtarır. Onlara hiçbir kötü lük gelmez; onlar üzülmezler.

62. Allah her şeyin yaratanıdır. O her şeye Vekil'dir.

63. Göklerin ve yerin kilitleri (yani bütün hazineler) O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, işte onlar hüs randadırlar.

64. De ki: "Ey cahiller! Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emreder siniz?" [bk. 1/4; 9/31; 39/14-15]

65. (Ey Resulüm!) Şüphesiz sana da, senden öncekilere de vahyolundu ki: “Eğer Allah'a eş koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın.” [bk. 6/88; 30/42]

66. "Hayır; yalnız Allah'a kulluk et ve şükerdenlerden ol."

67. Onlar, Allah'ı gereği gibi bileme diler. Oysa kıyamet günü de yeryüzü, bütünüyle O'nun tasarrufundadır. Gök ler de O'nun kudretiyle dürülecek. O, kudret ve egemenliğinde sınırsızdır ve onların (müşriklerin) ortak koştuk larından uzaktır.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ ف۪يهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ
يَنْظُرُونَ ٦٨ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
وَج۪ٓيءَ بِالنَّبِيّ۪نَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ٦٩ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ٧٠ وَس۪يقَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫هَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَٓا اَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ
كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِر۪ينَ ٧١ ق۪يلَ ادْخُلُٓوا اَبْوَابَ
جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّر۪ينَ ٧٢ وَس۪يقَ
الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫هَا وَفُتِحَتْ
اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِد۪ينَ ٧٣ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا
الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَٓاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِل۪ينَ ٧٤

68. Sura üflenince, Allah'ın önceden öldürdükleri bir yana, göklerde olanlar, yerde olanlar hepsi düşüp ölür. Sonra Sura bir daha üflenince hemen ayağa kalkıp bakışır dururlar.

69. Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanır, kitap açılır, peygamberler ve şahidler getirilir ve onlara haksızlık yapılmadan, aralarında adaletle hüküm verilir. [bk. 10/47; 21/47]

70. Her kişiye işlediği ödenir. Esasen Allah onların yaptıklarını en iyi bilen dir.

71. İnkar edenler, bölük bölük cehenneme sürülür. Oraya vardıklarında kapıları açılır; bekçileri onlara: "Size içinizden Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı haber eden Resuller gelmedi mi" derler. (Onlar) "Evet geldi" derler. Lakin azap sözü inkarcıların aleyhine gerçekleşir. [bk. 17/97; 40/4950; 52/13; 67/8-10]

72. Onlara: "süresiz kalacağınız cehennemin kapılarından girin; böbürlenenlerin yeri ne kötüdür!" denir.

73. Rablerine karşı gelmekten sakınanlar, bölük bölük cennete götürülürler. Oraya varıp da kapıları açıldığında, bekçileri onlara: "Selam size, hoş geldiniz! sürekli olarak buraya girin" derler.

74. Onlar da şöyle derler: “Bize verdiği sözünü yerine getiren ve böylece cennette dilediğimiz şekilde yerleşmemizi sağlayan Allah'a hamdolsun. Allah yolunda çaba sarf edenlerin mükâfatı ne güzelmiş!”

[bk. 7/43; 35/34-35]

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَٓافّ۪ينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَق۪يلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِۙ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ
وَقَابِلِ التَّوْبِ شَد۪يدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ اِلَيْهِ الْمَص۪يرُ
﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْۖ وَهَمَّتْ
كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ
فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
عَلَى الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنَّهُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ
وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِه۪ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُواۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذ۪ينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَب۪يلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِ ﴿٧﴾

40. MÜ’MİN SURESİ Cüz 24

Aynı zamanda Gâfir adını da taşıyan bu sûre, 85 (seksenbeş) âyet olup Mekkede indirilmiştir. 56 ve 57. âyetleri Medine'de inmiş diyeler vardır. Adını, Firavun ailesinden inanan bir kişinin vasıflarının sayıldığı 28 - 45. âyetlerden alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. Ha, Mim.

2-3. Bu Kitab'ın indirilişi, mutlak güç sahibi, (her şeyi) hakkıyla bilen, günahları bağışlayan, tövbeleri kabul eden, azabı ağır ve lütfu sınırsız olan Allah tarafındandır. Ondan başka ilah yoktur, dönüş O'nadır.

4. Allah'ın ayetleri üzerinde, inkar edenlerden başkası tartışmaya girişmez. İnkarcıların memle kette gezip dolaşması seni aldatmasın.

75. Melekleri, arşın (Allahın hüküm ranlık çevresinde) etrafını çevirmiş oldukları halde, Rablerini hamd ile överken görürsün. Artık insanların aralarında adaletle hüküm olunmuş tur. "Övgü, alemlerin Rabbi olan Allah içindir" denir.

40.MÜ’MİN SURESİ

5. Onlardan önce Nuh kavmi, sonra da (Allah'ın elçilerine karşı) birleşen (öteki kavim)lerin tümü hakikati yalan ladılar; bu toplulukların her biri kendi lerine gönderilen elçileri yakalayıp ortadan kaldırmak için onlara karşı tuzaklar kurdular; ve hakikati etkisiz hale getirmek için (elçilerin getirdikleri mesaja) yanlış ve yanıltıcı delillerle karşı koydular; bu yüzden onları yaka ladım. (Bak işte) Azâbım nasıl oldu!

6. Böylece Rabbinin, hakikati inkâra şartlanmış olanlar hakkındaki, “Onlar cehennemliklerdir” sözü gerçekleşti.

7. Arş'ı yüklenen (Allah'ın emirlerini yüklenen) ve ona yakın olan (melek ler), Rablerini hamd ile tesbih ederler, O'na iman ederler. Müminlerin de bağışlanmasını isterler: Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşat mıştır. O halde tevbe eden ve senin yoluna gidenleri bağışla, onları cehen nem azabından koru! (derler).

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّت۪ي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
اٰبَٓائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ
٨ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِۜ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُۜ
وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ٩ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ
اِلَى الْا۪يمَانِ فَتَكْفُرُونَ ١٠ قَالُوا رَبَّنَٓا اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا
اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ مِنْ سَب۪يلٍ ١١
ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْۚ وَاِنْ يُشْرَكْ
بِه۪ تُؤْمِنُواۜ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَب۪يرِ ١٢ هُوَ الَّذ۪ي
يُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ رِزْقاًۜ وَمَا
يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُن۪يبُ ١٣ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ لَهُ
الدّ۪ينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ١٤ رَف۪يعُ الدَّرَجَاتِ
ذُو الْعَرْشِۚ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ اَمْرِه۪ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪
لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِۙ ١٥ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَۚ لَا يَخْفٰى عَلَى
اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌۜ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَۜ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ١٦

8. "Rabbimiz! Müminleri ve babalarından, eşlerinden, soylarından iyi olanları, kendilerine söz verdiğin Adn cennetlerine koy; şüphesiz güçlü olan, Hakim olan ancak Sensin". [bk. 13/23]

9. "Onları kötülüklerden koru! O gün kötülüklerden kimi korursan, ona şüphesiz rahmet etmiş olursun. Bu büyük kurtuluştur."

10. (Cehenneme giren) İnkârcılara şöyle seslenilir: "Allah'ın gazaplanması, elbette sizin kendi kendinize gazaplanmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz, imana çağrıldığınız zaman inkâr ediyordunuz."

11. (Onlar da) şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa da dirilttin. Günahlarımızı kabul leniyoruz. Şimdi (bu ateşten) bir çıkış yolu var mı?".

(Duhan suresi 56. Ayette tek ölümden bahsediyor . Burdaki iki ölüm mecazen ana karnında ki et parçası iken hali ,veya hiç yokluğada ölüm hali deniyor.)

12. Onlara:"Tek Allah;a çağrıldığınız zaman nankörlük ederdiniz de, O'na eş koşulunca hemen inanırdınız. Bugün hüküm, yüce Allah'ındır" denir.

13. O, size ayetlerini göstermekte ve sizin için gökten rızık indirmektedir.İçten(Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp düşünmez.

14. Ey inananlar! İnkarcılar istemese de, dini yalnız Allah'a has kılarak O'na yalvarın.
[bk. 2/28; 22/66; 45/26]

15. O dereceleri yükselten arşın sahibi (Allah, mahlûkatın birbirine kavuşacağı) kıyamet gününün dehşetini haber vermek için kulların dan uygun gördüğüne , kendi emrinden vahiy indiriyor.

16. (O büyük buluşma günü, bütün insanların diriltilip) meydana çıkarıldıkları bir gündür. Öyle ki onların işlerinden ve hallerinden bir tek şey bile Allah'a saklı kalamaz. Allah onlara şöyle hitab eder: "Bugün mülk ve hâkimiyet kimin? Mutlak galip, tek hâkim olan Allah'ın! "dır.

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْۜ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَۜ اِنَّ
اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِم۪ينَۜ مَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ حَم۪يمٍ وَلَا شَف۪يعٍ
يُطَاعُۜ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ يَقْض۪ي بِالْحَقِّۜ وَالَّذ۪ينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ لَا يَقْضُونَ
بِشَيْءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّم۪يعُ الْبَص۪يرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَس۪يرُوا فِي
الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ كَانُوا
مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْۜ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ
﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْت۪يهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُۜ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُب۪ينٍۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِالْحَقِّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُٓوا اَبْنَٓاءَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نِسَٓاءَهُمْۜ وَمَا كَيْدُ الْكَافِر۪ينَ اِلَّا ف۪ي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

17. O gün herkes, ne yapmış ise onun karşılığını alır, o gün kimseye haksızlık edilmez. Muhakkak ki Allah hesapları pek çabuk görendir.

18. Yaklaşmakta olan (kıyamet) günü konusunda onları uyar! O gün yürekler gırtlaklara kadar gam ve tasa ile dolmuştur. Zalimlerin (onları azaptan kurtaracak) ne yakın bir dostu, ne de (sözü) dinlenir bir şefaatçisi vardır.

19. Allah gözlerin hainliğini ve gönüllerin gizlediğini bilir.

20. Allah, gerçekle hükmeder. O'nun yanısırada yalvardıkları / kutsadıkları, varlıklar bir şeye hüküm veremezler. Şüphesiz Allah işitir ve görür.

21. Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden öncekilerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlü ve yeryüzündeki eserleri daha üstündü. Böyle iken Allah, günahları sebebiyle onları yakaladı. Onları Allah’ın azabından koruyacak hiç kimse olmadı.
[bk. 30/9; 46/26-27]

22. Bu, kendilerine açık delillerle gelen Elçilerini inkar etmelerinden ötürüdür. Allah da onları bunun için yakalamıştır. Doğrusu O, kuvvetlidir, cezalandırması da şiddetlidir.

23-24. Andolsun ki biz Musa'yı mucizelerimiz ve apaçık hüccetle, Firavun, Hâmân ve Karun'a gönderdik. Onlar: Bu, çok yalancı bir sihirbazdır! Dediler.

25. Musa katımızdan onlara gerçeği getirince: "Onunla beraber iman etmiş kimselerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın" dediler. Ama inkarcıların hilesi elbette boşa gider.
[krş. 2/49; 14/6]

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِى اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ اِنِّى اَخَافُ اَنْ
يُبَدِّلَ دِينَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
مُوسٰى اِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ
اِيمَانَهُ اَتَقْتُلُونَ رَجُلًا اَنْ يَقُولَ رَبِّىَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَاِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِى يَعِدُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِى الْاَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ اِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا اُرِيكُمْ
اِلَّا مَا اَرٰى وَمَا اَهْدِيكُمْ اِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
الَّذِى اٰمَنَ يَا قَوْمِ اِنِّى اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ
﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ اِنِّى اَخَافُ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

26. Firavun: "Beni bırakın da Musa'yı öldüreyim, o, Rabbine yalvaradursun. Onun, sizin dininizi değiştireceğinden veya yeryüzünde bozguncu luk çıkaracağından korkuyorum" dedi.

27. Musa: "Doğrusu ben, hesap görülecek güne (gereği gibi) iman etmeyen böbürlenenlerin hepsinden, benim de Rabim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım" dedi.

28. Firavunun ailesinden olup da, inandığını gizleyen bir adam dedi ki: "Rabbim Allah'tır diyen bir adamı mı öldüreceksiniz? Oysa size Rabbiniz den delillerle gelmiştir. Eğer yalancıy sa, yalanı kendisinedir; eğer doğru sözlü ise, sizi tehdit ettiklerinin bir kıs mı başınıza gelebilir. "Allah nankör müsrifi (zorla) yola getirmez.

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

29. (O adam dedi ki:) “Ey kavmim! Bugün yeryüzüne hâkim kimseler olarak iktidar ve saltanat sizindir. Ama başımıza geldiğinde bizi, Allah'ın azabından kim kurtarır?” Firavun da şöyle dedi: “Ben size kendi görüşüm den başkasını uygun görmüyorum ve ben size ancak doğru yolu gösteriyo rum.”

30-31. İman etmiş olan adam dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin için, Nuh kavminin, Ad, Semud ve onlar dan sonra gelenlerin durumu gibi, peygamberleri yalanlayan kavimlerin uğradıkları bir günün benzerinden kor kuyorum. Allah kullarına zulüm dile mez."

32. “Ve ey kavmim! Doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz) ve arkanıza dönüp kaçmaya çalışacağı nız günden korkuyorum. (O gün) sizi, Allah'(ın azabın)dan kurtaracak kimse yoktur. [bk. 7/44-50]

33. "Arkanıza dönüp kaçacağınız gün Allah'a karşı sizi koruyan bulunmaz. Allah'ın sapık saydığını (kendisi iste meden) doğru yola getirecek yoktur."

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتّٰى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ
مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ اَلَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي اٰيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
اَتٰيهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ
فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿٣٦﴾
اَسْبَابَ السَّمٰوَاتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنِّي لَاَظُنُّهُ كَاذِبًا
وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي اٰمَنَ
يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ اَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ
اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

34. "Andolsun ki, Yusuf da, daha önce, size delillerle gelmişti. Size getirdiği şeylerden şüphelenip durmuştunuz. Sonunda Yusuf ölünce, Allah onun ardından hiçbir Resul göndermeyecek demiştiniz. Allah, aşırı şüpheci kimseleri böylece sapık sayar."

35. Sanki Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini mühürledi de "Bunlar, Allah'ın ayeterinin üzerinde kendilerine gelmiş bir delil bulunmadan tartışırlar. Bu, Allah katında da, iman edenlerin yanında da öfkeyi arttırır.

Sanki için bakara 7. Ayetin notuna bakınız.

36,37. Firavun dedi ki: “Ey Hâmân! Bana yüksek bir kule yap, belki yollara, göklerin yollarına erişirim de Mûsâ’nın ilâhını görürüm(!) Çünkü ben, onun yalancı olduğuna inanıyorum.." Böylece yaptığı kötü iş, Fir'avn'a süslü göründü ve yoldan çıktı. Firavunun tuzağı, tamamen boşa çıktı. [krş. 28/38]

38. O mümin kişi, “Ey kavmim! Siz bana uyunuz, sizi doğru yola götüreceğim” dedi.

39. “Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı ancak (geçici) bir yararlanmadır. Ahiret ise (ebedî) olarak kalınacak yerdir.”

40. "Kim bir kötülük işlerse ancak onun dengi ceza görür. Kadın veya erkek, kim, inananarak yararlı iş işlerse, işte onlar cennete girerler; orada hesapsız şekilde, rızıklanırlar.

وَيَا قَوْمِ مَا لِيٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَن۪يٓ اِلَى النَّارِ
﴿٤١﴾ تَدْعُونَن۪ي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِه۪ مَا لَيْسَ ل۪ي
بِه۪ عِلْمٌ وَاَنَا۬ اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَز۪يزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ
اَنَّمَا تَدْعُونَن۪يٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي
الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَٓا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِف۪ينَ هُمْ اَصْحَابُ
النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَٓا اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْر۪ٓي
اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَص۪يرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِ
مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُٓوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ اَلنَّارُ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
اَدْخِلُٓوا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَٓاجُّونَ
فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذ۪ينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَص۪يبًا مِنَ
النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذ۪ينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُلٌّ ف۪يهَٓا اِنَّ اللّٰهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

41. "Ey kavmim! Nedir başıma gelen? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsu nuz."

42. "Siz beni Allah'ı inkar etmeye, bilmediğim bir şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz; ben ise sizi, güçlü olan, çok bağışlayan Allah'a çağırıyo rum."

43. "Sizin beni çağırdığınız şeyin ne dünyada, ne de ahirette davete değer hiçbir tarafı yoktur. Kuşkusuz dönüşü müz Allah'adır. Şüphesiz, aşırı giden ler cehennemliklerin ta kendileridir!"
[bk. 35/14]

44. "Benim size söylediklerimi yakın da hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz Allah kullarını görendir."

45. Allah o (mü'min adam)ı, ötekilerin kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun'un adamlarını ise kötü azap kuşattı.

46. **(mahşer gününün) ateşi, ki (o ateş)e sabah akşam (rastgele) sokula caklar : Nitekim Son Saat'in gelip çattığı Gün (Allah), "Firavun ailesini en şiddetli azabın içine atın!" (buyu racaktır).**

Hud suresi 98-99. Ve Nuh suresi 25. Kassas 42 Ayete bakınız).

(Kabir azabının olmadığını gösteren ayetler. -2/259-3/56 70/43-44 82/3-4 100/9-10-11 17/52 37/19-20 10/45 35/22 58/6-7 71/18 14/27-41-42-43-44 26/87 79/42 21/39-40 da ateş kıyamette olacak. Bu ayetleri iyi okuyup düşünün)

47. Ateşin içinde birbirleriyle tartışırlar ken, zayıflar, büyüklük taslayanlara: "Doğrusu biz size uymuştuk, şimdi ateşin bir parçasını olsun bizden sava bilirmisiniz?" derler.

48. Büyüklük taslayanlar: "Doğrusu hepimiz onun içindeyiz. Allah kullar arasında şüphesiz hüküm vermiştir" derler. [krş. 2/166-167]

49. Ateşte olanlar, cehennemin bekçi lerine:"Rabbinize yalvarın da hiç değil se birgün,azabımızı hafifletsin" derler.
[krş. 43/77]

قَالُوا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلٰى
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَٓؤُا الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾
اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فٖٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ
بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فِي صُدُورِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَا
هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْبَصٖيرُ ﴿٥٦﴾
لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا
يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصٖيرُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسٖٓيءُ قَلٖيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

50. Bekçiler: "Size, açık delillerle Elçileriniz gelmemiş miydi?" derler. Onlar da: "Evet, gel mişti" derler. Bekçiler: "O halde kendiniz yalva rın" derler. İnkarcıların yalvarışı şüphesiz boşu nadır. [bk. 17/15; 67/8-9]

51. Doğrusu Biz, peygamberlerimize ve inanan lara dünya hayatında ve şahidlerin şahidlik ede cekleri günde yardım ederiz.

52. O gün zalimlere, özür beyan etme leri fayda vermez. Lanet onlaradır. Yurdun kötüsü de onlaradır.

[krş. 77/36]

53-54. Andolsun ki biz, Musa'ya doğru yolu gösteren rehberi (Tevrat'ı) verdik ve İsrailoğullarına da o Kitab'ı miras bıraktık. O, akıl sahipleri için bir öğüttür ve doğruluk rehberidir.

55. (Ey Muhammed!) Sıkıntılara karşı sabırlı ol! Allah'ın vaadi şüphesiz gerçektir. Günahların için bağışlanma dile! Rabbinin şanını sabah akşam yücelt.

56. Allah’ın âyetleri hakkında, kendile rine gelmiş bir delilleri olmaksızın tartışanlar var ya, onların kalplerinde ancak bir büyüklük taslama vardır. Onlar, tasladıkları büyüklüğe asla ula şmazlar. Sen Allah’a sığın. Şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla gören dir.

57. Göklerin ve yerin yaratılması, in sanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bil mezler. [krş. 17/99; 36/ 81-82; 46/33]

58. Kör ile gören bir olmaz. İman edip doğru ve yararlı işler yapanlarla kötülük üretenler de bir değildir. (Çok düşünmeniz gerekirken) ne kadar az düşünüyorsunuz! [krş. 34/18]

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ٥٩ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
٦٠ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ٦١ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ٦٢ كَذَٰلِكَ
يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٦٣ اللَّهُ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ٦٤ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٥ قُلْ إِنِّي
نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ
الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٦

59. Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Bunda, şüphe yoktur, fakat, insanların çoğu (gereği gibi) iman etmiyor.

60. Rabbiniz şöyle dedi: "Bana dua edin, duanıza icabet edeyim! Bana kulluk etmeyi kibirlerine yediremeyenler aşağılanmış bir hâlde cehenneme gireceklerdir." [bk. 2/ 153. krş. 40/47]

61. Size, geceyi dinlenesiniz diye karanlık ve gündüzü aydınlık olarak yaratan Allah'tır. Doğrusu Allah insanlara karşı lutufkardır, ama insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte herşeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Nasıl aldatılıp (haktan) döndürülürsünüz? *(Bu âyet-i kerîmede bir uyarı vardır ki o da, Rabbin ancak Allah olmasıdır. Çünkü Rab, Allah olmazsa, O'na karşılık yüceltilen, sevilen ve kendisine bağlanılanlar rab olur.)* *[bk. 6/102; 9/31; 41/30]*

63. (İşte böylece) Allah'ın ayetleri ile mücadele edenler (şeytani güçler tarafından böyle haktan) döndürülüyorlar.

64. Sizin için yeri durak, göğü bina eden, size şekil verip de, şeklinizi güzel yapan, sizi temiz şeylerle rızıklandıran Allah'tır.İşte Rabbiniz olan Allah budur.Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir!

65. O, daima diridir. O'ndan başka ilah yoktur, öyleyse içten bir inançla yalnız O'na bağlanarak O'na yalvarın. Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur! [krş. 40/14]

66. De ki:"Sizin, Allah'ın yanısıra yalvarıp yakardıklarınıza kulluk etmek bana yasak kılınmıştır. Zira bana Rabbimden apaçık deliller gelmiştir. Ben, kendimi alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."

هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًاۚ
وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُٓوا اَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُحْي۪ وَيُم۪يتُۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ يُجَادِلُونَ ف۪ٓي
اٰيَاتِ اللّٰهِۜ اَنّٰى يُصْرَفُونَۚ ﴿٦٩﴾ اَلَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَٓا
اَرْسَلْنَا بِه۪ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلَالُ ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ
وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَم۪يمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَۚ
﴿٧٢﴾ ثُمَّ ق۪يلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ
دُونِ اللّٰهِۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ
شَيْـًٔاۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَمْرَحُونَۚ ﴿٧٥﴾ اُدْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّر۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذ۪ي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

67. Sizi, önce topraktan, sonra spermden, sonra embriyodan yaratan, sonra da sizi güçlenmeniz, daha sonra da yaşlanmanız için çocuk olarak çıkaran O’dur. İçinizden daha önce öldürülenler de vardır. kiminiz de, aklınızı kullanırsınız diye, belirlenmiş bir vakte erişecek kadar yaşatılır.

68. O, yaşatandır ve öldürendir. Bir şeye karar verdiğinde, ona sadece “Ol” der, o da oluverir.

69. Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenleri görmüyor musun? Nasıl oluyor da haktan vazgeçiriliyorlar?

70. Kitabı (Kur'an'ı) ve peygamberlerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlar, (yaptıklarının yanlış olduğunu) yakında bilecekler!

71-72. Boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu hâlde kaynar suda sürüklenecekler, sonra da ateşte yakılacaklardır.

73-74. Sonra onlara: "Allah'ın yanı sıra kutsayıp da koştuğunuz ortaklar nerede dir?"denir. "Bizden uzaklaştılar; hayır; biz zaten önceleri hiç bir şeye kulluk etmiyorduk" derler. İşte Allah gerçekleri bile bile inkar edenleri böyle sapık sayar.[bk. 2/164-165, 167 ve dipnotu]

75-76. Onlara: "İşte bu, yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve böbürlenmenizden ötürüdür. Süresiz kalacağınız cehenneme kapılarından girin" denir. Büyüklenenlerin durağı ne kötüdür!

77. (Ey Resulüm! İnkârcıların eziyetlerine ve hakka direnmelerine) sabret. Elbette Allah'ın verdiği (azap) sözü gerçektir. Artık onlara vaad ettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de yahut seni (vefat ettirerek) kendimize alsak da muhakkak onlar bize döndürüleceklerdir.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلاً مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا
مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا
عَلَيْهَا حَاجَةً ف۪ي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
﴿٨٠﴾ وَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَانُٓوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ
فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَا قَالُٓوا
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِه۪ مُشْرِك۪ينَ
﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ ا۪يمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّت۪ي قَدْ خَلَتْ ف۪ي عِبَادِه۪ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

78. Andolsun ki, senden önce birçok Resuller gönderdik; sana onların kimini anlattık, kimini anlatmadık; hiçbir Resul, Allah'ın izni olmadan bir ayet (mucize) getiremez. Allah'ın emri gelince iş gerçekten biter. İşte o zaman, boşa uğraşan lar hüsranda kalırlar. [bk. 4/164]

79. Allah O'dur ki, bir kısmına binesiniz, bir kısmından da yiyesiniz diye sizin için hayvanları yarattı.

80. Onlarda sizin için daha birçok faydalar da vardır. Ayrıca içinizden hissettiğiniz bir ihtiyacı onlara binerek ve yükünüzü yükleyerek giderirsiniz. Onlarla ve gemilerle taşınırsınız.
bk. 16/7; 23/21-22; 43/12-14

81. Allah size delillerini gösteriyor. Al lah'ın delillerinden hangisini inkar edebilirsiniz?

82. Onlar yeryüzünde gezip de kendi lerinden önce geçmiş kimselerin son larının nasıl olduğuna bakmazlar mı? Onlar bunlardan daha çok, daha kuv vetli ve yeryüzündeki eserleri bakımın dan daha sağlam idiler. Fakat kazan dıkları şeyler kendilerine aslâ fayda vermemiştir. [krş. 30/9; 40/21; 46/26-27]

83. Resulleri onlara açık delillerle gelince, kendilerinde olan bilgiden gururlandılar da, alaya aldıkları şey kendilerini kuşatıverdi.

84. Ve sonra, verdiğimiz cezayı (apa çık) gördüklerinde: “Tek olan Allah'a inandık ve O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik!” dediler.

85. Fakat azabımızı gördükleri zaman inanmaları, kendilerine bir fayda ver medi. Bu, Allah'ın kulları hakkında eskiden beri yürürlükte olan sünneti (kanunu) dur. İşte orada inkârcılar hüsrana uğradılar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ
قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ وَف۪ٓي
اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾
قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ
فَاسْتَق۪يمُٓوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذ۪ي
خَلَقَ الْاَرْضَ ف۪ي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩﴾
وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ ف۪يهَا وَقَدَّرَ ف۪يهَٓا اَقْوَاتَهَا ف۪ٓي
اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ سَوَٓاءً لِلسَّٓائِل۪ينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْت۪يَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِع۪ينَ ﴿١١﴾

41. FUSSİLET SURESİ Cüz 24

Adını, 3. âyette geçen "fussılet" kelimesinden almıştır. Secde, Hâ, Mîm ve Mesâbih adları ile de anılan bu sûre, Mekke'de inmiştir. 54 (ellidört) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1.Ha, Mim.

2- Bu Kitap, Rahman ve rahim (iyiliyi sonsuz ikramı bol) olan Allah katından indirilmedir;

3.4. Bilen bir kavim için, ayetleri (çeşitli biçimler de, birer birer) 'genişçe açıklanmış' Arapça Kur' an (veya okunan) kitaptır;(güzel haberleri) müjde leyici ve uyarıcı olarak indirilmiştir. Fakat (bu ilahi kelam insanlara ne zaman tebliğ edilse) çoğu yüz çevi rirki (mesajını) duymasınlar.

5. Dediler ki: "(Ey Muhammed!) Bizi çağırdığın şeye karşı kalbimizde bir örtü, kulaklarımızda bir ağırlık ve seninle bizim aramızda bir perde vardır. Sen istediğini yap, biz de istediğimizi yapıyoruz."

6. (Resulüm!) De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyediliyor. O'na yönelerek kendinizi düzeltin! O'ndan af dileyin! O'na ortak koşanların vay haline!"

7. Onlar zekâtı vermezler. Onlar ahireti de inkâr ederler.

8. Doğrusu inanıp yararlı iş işleyenle re, onlara kesintisiz bir ecir vardır.
[bk. 95/6]

9."Siz yeri iki günde/ iki evrede yarata nımı inkar ediyor ve O'na eşler koşu yorsunuz? O, alemlerin Rabbidir" de.!

10. O, (arzı yarattıktan sonra,) üzeri ne sarsılmaz dağlar yerleştirdi, orada bolluk ve bereket meydana getirdi ve orada rızık arayanların ihtiyaçlarına uygun olarak (her mevsime göre çeşit çeşit yetişen) rızıklar takdir etti. Bunların hepsi tam dört günde (dört evrededir).

11. Ve O, (sadece) duman halinde olan göklere şekil verdi; onlara ve ar za, "İkiniz de isteyerek yahut isteme den (varlık alanına) gelin!" diye buyur du. İkisi birden: "Peki, boyun eğerek geliriz!" dediler. (yani emrine uyarız) dediler . [bk. 21/30-31]

Sümmenin ikinci anlamı ayrıca anla mındadır.

Lafzen yöneldi yani oraya şekil verdi

(Evrendeki muhteşem uyumun ve bunun tesadüf eseri olmadığının sembolik dille ifadesidir .)

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فٖي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فٖي كُلِّ سَمَٓاءٍ اَمْرَهَاؕ
وَزَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابٖيحَۗ وَحِفْظًاؕ ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ
الْعَلٖيمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
وَثَمُودَؕ ﴿١٣﴾ اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا
تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَؕ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَٓا
اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًؕ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَهُمْ
هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًؕ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رٖيحًا صَرْصَرًا فٖٓي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذٖيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ
﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى
فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَۚ ﴿١٧﴾
وَنَجَّيْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَٓاءُ اللّٰهِ
اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُ۫هَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

12. Allah, bunun üzerine, iki gün (iki evre) için de yedi gök var etti ve her göğün işini kendisine bildirdi. Yakın göğü ışıklarla donat tık ve muhafaza ettik. İşte bu, bilen, güçlü olan Allah'ın ölçüsü iledir.

13. Eğer yüz çevirirlerse onlara de ki: "İşte sizi, Ad ve Semud'un başına gelen yıldırıma benzer bir azap ile uyardım."

14. Onlara: “Allah'tan başkasına kulluk etme yin!” diyerek kendilerinden önce ve kendi lerine Resüller geldiği zaman: “Rabbimiz (El çi göndermesini) uygun görseydi (bize) me lekler indirirdi. Onun için biz sizinle gön derilen şeyleri inkâr ediyoruz” demişlerdi.

15. Âd kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve: Bizden daha kuvvetli kim var? dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'ın, onlardan daha kuvvetli olduğunu gör mediler mi? Onlar bizim âyetlerimizi (mucizelerimizi) inkâr ediyorlardı.

16. Böylece biz de onlara dünya haya tında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felâketler yüklü) gün lerde üzerlerine 'soğuk bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha da bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir.

17. Semûd kavmine gelince, biz onlara doğru yolu göstermiştik. Ama onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler ve kazandıklarının karşılığı olarak on ları alçaltıcı azabın yıldırımı çarptı.

18. İnanmış ve Allah'a karşı gelmek ten sakınmış olanları kurtardık.

19. (Kıyamet günü) Allah'ın düşman ları, ateşe sürülmek üzere toplandık ları gün, hepsi bir araya getirilirler.

20. Nihayet oraya (ateşe geldikleri zaman), onlar (dünyada) ne yapıyor du iseler, kulakları, gözleri ve derileri hep (kendi) aleyhlerine şahidlik ede cektir. [krş. 36/65]

41.FUSSİLET SURESİ Cüz24 Sayfa478

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢١ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ
وَلَٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ٢٢ وَذَٰلِكُمْ
ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ٢٣ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ٢٤ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ٢٥ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ
٢٦ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ
الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٧ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ
فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٢٨
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ٢٩

21. Derilerine: "Aleyhimize niçin şahidlik ettiniz?" derler. "Bizi, her şeyi konuşturan Allah konuştur du. Sizi önce yaratan O'dur ve O'na döndürülü yorsunuz" cevabını verirler.

22. “Siz (günahları işlerken) kulaklarınızın, göz lerinizin ve derilerinizin, aleyhinize şahitlik etme sinden sakınmıyordunuz. Yaptıklarınızın çoğunu Allah'ın bilmediğini sanıyordunuz.”

23. İşte Rabbinizi böyle sanmanız sizi mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

24. İster sabretsinler ister etmesinler, (yaptıkları yüzünden) onların durağı ateştir. (Ahirette) kendilerini düzeltme lerine izin verilmesi için (Allah'tan özür dileyip) yalvarsalar da buna izin verilmeyecek (çünkü iş işten geçmiş tir).

25. Biz onlara (kendi arzularına göre) birtakım (kötü) arkadaşları (imtihanda olduklarından serbest) bıraktık. Bu ar kadaşlar onlara hem önlerindeki (dün ya zevklerini) ve hem de arkalarındaki (ahiretin inkarı)nı süslü gösterdiler. Bu yüzden kendilerinden önce gelip geçmiş olan cin ve insan toplulukları hakkındaki, azap sözü onlar için de hak oldu. Böylece onların hepsi de ziyana uğrayanlardan olmuşlardır.

26. İnkar edenler: "Bu Kuran'ı dinle meyin, okunurken gürültü yapın, belki bastırırsınız" dediler.

27. İnkar edenlere çetin bir azap tat tıracağız. İşledikleri kötü işlere kar şılık onların cezasını vereceğiz.

28. İşte böyle; Allah'ın düşmanlarının cezası ateştir. Orası ayetlerimizi bile bile inkar etmeleri karşılığı olarak temelli kalacakları yerdir.

29. İnkar edenler:"Rabbimiz! Cinler den ve insanlardan, bizi saptıranları göster, onları ayaklarımızın altına ala lım da en altta kalanlardan olsunlar" derler. [krş. 2/165-167]

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ٣٠ نَحْنُ اَوْلِيَٓاؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِٓي اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ٣١ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ٣٢ وَمَنْ
اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَٓا اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ٣٣ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ اِدْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِيٌّ
حَمِيمٌ ٣٤ وَمَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا
ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ٣٥ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٦ وَمِنْ اٰيَاتِهِ الَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ
اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ٣٧ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ٣٨

30. Şüphesiz "Rabbimiz Allah'tır" deyip de,sonra dosdoğru olanlar var ya, onların üzerine akın akın melekler iner ve derler ki: "Korkmayın, üzül meyin, size (dünyada iken) va'dedilmekte olan cennetle sevinin!"

31- "Biz sizin, dünya hayatında da âhirette de dostlarınızız. Cennette sizin için nefislerinizin arzuladığı her şey var. Orada sizin için istediği niz her şey var.

32. Çok bağışlayan, çok merhamet eden (Allah)' dan bir konukluktur bu !» (derler).

33. Allaha çağıran, iyi işler yapan ve ben müslümanlardanım diyenden da ha güzel sözlü kim olabilir?

34. İyilik ve fenalık bir değildir. Ey inanan kişi: Sen, fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman, seninle arasın da düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost gibi olduğunu görürsün.
[krş. 26/101]

35. Bu güzel davranışa ancak sabre denler kavuşturulur. Buna ancak (hayırdan ve olgunluktan) büyük payı olanlar kavuşturulur.

36. Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, (her şeyi) hakkıyla işitendir, (her şeyi) hakkıyla bilendir. [bk. 7/200; 23/97-98]

37. Gece ile gündüz, güneş ile ay Al lah'ın varlığının delillerindendir. Gü neşe ve aya secde etmeyin; eğer Allah'a kulluk etmek istiyorsanız, bun ları yaratana secde edin.

38. Eğer onlar büyüklük taslarlarsa, bilsinler ki Rabbinin yanında bulunan lar (melekler), gece gündüz hiç usan madan O'nun sınırsız şanını yüceltir ler.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَٓاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْۜ اِنَّ الَّذ۪ٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىۜ اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَد۪يرٌ ٣٩ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَاۜ
اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْت۪ٓي اٰمِناً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِعْمَلُوا
مَا شِئْتُمْۙ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ٤٠ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
لَمَّا جَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَز۪يزٌۙ ٤١ لَا يَأْت۪يهِ الْبَاطِلُ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِه۪ۜ تَنْز۪يلٌ مِنْ حَك۪يمٍ حَم۪يدٍ ٤٢ مَا
يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ ق۪يلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَۜ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
وَذُو عِقَابٍ اَل۪يمٍ ٤٣ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْاٰناً اَعْجَمِياًّ لَقَالُوا لَوْلَا
فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُۜ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّۜ قُلْ هُوَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا هُدًى
وَشِفَٓاءٌۜ وَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًىۜ
اُو۬لٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ٤٤ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ٤٥ مَنْ عَمِلَ
صَالِحاً فَلِنَفْسِه۪ وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ٤٦

39. Kupkuru gördüğün yeryüzünün, Biz ona su indirdiğimiz zaman harekete geçmesi, kabarma sı, Allah'ın varlığının delillerindendir. Ona can veren Allah şüphesiz ölüleri de diriltir. Doğrusu O her şeye kadirdir.

40. Ayetlerimizi çarpıtanlar Bize gizli değillerdir. Kıyamet gününde ateşe atılan mı, yoksa güven içinde gelen kimse mi daha iyidir? Dilediğinizi işleyin, doğrusu O, yaptıklarınızı görendir.

41- 42. Kur'an kendilerine geldiğinde onu inkâr edenler mutlaka cezalarını göreceklerdir. Şüphesiz o, çok değerli ve sağlam bir kitaptır. Geçmişte ve gelecekte batıl ona karışamaz (onu hiçbir şey bozamaz). O (Kur'an), her yaptığını bir hikmete göre yapan ve övülmeye layık olan (Allah) katından indirilmiştir.

43. Senin için söylenenler, senden önceki Resuller için de söylenmişti. Doğrusu Rabbin hem bağışlayan ve hem de can yakıcı azap verendir.

44. Biz bu Kuran'ı yabancı bir dil ile ortaya koysaydık: "Ayetleri uzun açıklanmalı değil miydi? Arap olan birine yabancı bir dille söylenir mi?"derlerdi. De ki:"Bu, inananlara doğruluk rehberi ve gönüllerine şi fadır."Sanki İnanmayanların kulak larında ağırlık vardır ve onlara kapalıdır; sanki bunlara uzak bir mesafeden sesleniliyor da anlamı yorlar. [bk. 17/82; 26/198-199]

Arapcada Sanki istiarei temsiliyedir.
(bakara 7. Ayet notuna bakınız) .

45. Andolsun ki, biz, Musa'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) vermiştik de, onda ayrılığa düşmüşlerdi. Eğer (azabın ertelenme si ile ilgili olarak ezelde) Rabbinden bir söz geçmemiş olsaydı, aralarında derhal hüküm verilirdi. Şüphesiz on lar, bu (Kur'an)'dan yana kuşku verici derin bir şüphe içindedirler.

46. Kim yararlı iş işlerse kendi lehine dir; kim de kötülük işlerse kendi aley hinedir.Rabbin, kullara karşı zalim de ğildir.

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِه۪ وَيَوْمَ يُنَاد۪يهِمْ
اَيْنَ شُرَكَٓاء۪ى قَالُٓوا اٰذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَه۪يدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَح۪يصٍ
﴿٤٨﴾ لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَٓاءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَؤُ۫سٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هٰذَا ل۪ى وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
اِلٰى رَبّ۪ٓى اِنَّ ل۪ى عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِمَا
عَمِلُوا وَلَنُذ۪يقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا عَلَى
الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِه۪ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَٓاءٍ
عَر۪يضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِه۪ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ ف۪ى شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُر۪يهِمْ اٰيَاتِنَا
فِى الْاٰفَاقِ وَف۪ٓى اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ ف۪ى
مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓاءِ رَبِّهِمْ اَلَٓا اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُح۪يطٌ ﴿٥٤﴾

47. Kıyamet saatinin bilgisi, ancak O'na aittir. O'nun bilgisi olmadıkça hiç bir meyve tomurcuk larından çıkmaz. Hiç bir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Gün gelir: "Neredeymiş bana ortak saydıklarınız ?" diye nida eder de, (müşrikler): "İtiraf ederiz ki bizden (senin ortağın olduğuna) şahitlik edecek hiç kimse yoktur."
[bk. 6/59; 13/8; 35/11; 79/42-44]

48. Böylece önceden yalvarıp durdukları onlar dan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır. [krş. 2/165]

49. İnsan hayır istemekten usanmaz. Fakat kendisine bir kötülük dokunursa hemen ümitsizliğe düşer, üzülüverir.

50. Andolsun ki, başına bir bela gel dikten sonra kendisine rahmetimizden tattırırsak, emin bir şekilde: "Bu zaten benim hakkımdır. Kıyametin gelece ğini de sanmıyorum ama eğer (gelirse ve) ben Rabbime döndürülürsem, O'nun katında benim için mutlaka daha güzeli vardır" der. Andolsun ki, o inkârcılara yaptıklarını elbette haber vereceğiz. Ve elbette onlara pek ağır bir azaptan tattıracağız.

51. İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirerek yan çizer; başına bir kötülük gelince uzun uzun yalvarır.
[krş. 10/12; 11/9-11; 17/83]

52. De ki: "Söyleyin bana, eğer o (Kur an), Allah'tan gelmiş olup da –(ki buna zerre kadar şüphe yoktur-). Siz de onu inkâr etmişseniz (bu durumda) derin bir çıkmazda bulunan kimseden daha sapık kim olabilir?"

53. Biz insana ayetlerimizi (evrenin uçsuz bucaksız) ufuklarında ve kendi öz benliklerinde onlara (tam olarak) göstereceğiz ki o (Kur'an')ın tartışıl maz bir gerçek olduğu ortaya çıksın. Rabbinin her şeye hakkıyla şahit olması yetmez mi?

54. Dikkat et, onlar Rablerine kavuş ma konusunda şüphe içindedirler. İyi bilin ki, O, her şeyi (ilmiyle, kudretiyle) kuşatmıştır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوح۪ٓي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكَۙ اللّٰهُ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظ۪يمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ اللّٰهُ حَف۪يظٌ عَلَيْهِمْۘ
وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَك۪يلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ قُرْاٰناً عَرَبِياًّ
لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَر۪يقٌ
فِي الْجَنَّةِ وَفَر۪يقٌ فِي السَّع۪يرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً
وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ
يُحْيِ الْمَوْتٰىۘ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ ف۪يهِ مِنْ
شَيْءٍ فَحُكْمُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّ۪ي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۗ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿١٠﴾

42.ŞURA SURESİ   Cüz 25

Mekke'de nâzil olan bu sûre 53 (elliüç) âyettir. Yalnız 23 - 26. Âyetleri Medine'de inmiştir diyenler de vardır. Adını 38. âyette geçen ve müslümanların, işlerini aralarında danışma ile yapmalarının gereğini bildiren Şurâ kelimesinden almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim   **2.** Ayn, Sin, Kaf,

3. (Resulüm!) Mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibi olan Allah, sana da, senden öncekilere de (emirlerini) işte şöyle vahyeder.

4. Göklerde olanlar da, yerde olanlar da O'nundur. O, yücedir ve çok büyüktür.

5. Gökler neredeyse (müşriklerin Allah'a ortak koşmasından ya da ilahi kudretin azametinden) üstlerinden yarılacak! Melekler, Rablerinin sonsuz ihtişamını hamd ile tesbih ederler ve yeryünde bulunanlar için bağışlanma dilerler. İyi bilin ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir. **[bk. 40/7-9]**

6. Allah'ın yanısıra evliya (koruyucu) edinenler var ya, Allah onları(n acınacak hallerini) daima gözetlemektedir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin (sadece tebliğcisin).

7. (Ey Muhammed!) Şehirlerin anası (durumunda olan) Mekke'de ve onun çevresinde bulunanları uyarman ve hakkında asla şüphe olmayan toplanma gününün dehşeti hakkında bilgi vermen için sana Arapça bir Kur'an vahyettik. O gün onların bir kısmı cennette, bir kısmı da alevli ateştedir.

8. Eğer zorunlu (cebri)düzen koysaydı hepsini (iman etmiş) tek bir ümmet yapardı.Ama O rahmetine, gayret göstereni kavuşturur. Halbuki (Hesap Günü) zalimler ne kendilerini koruyacak bir kimse, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

9. Yoksa Allah'ın yanısıra veliler (koruyucular) mı edindiler? Hayır, (bütün varlıkların) koruyucusu yalnız Allah'tır; çünkü yalnız O'dur ölüye can veren ve yalnız O'dur her şeye kadir olan.

10. Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek Allah'a aittir. İşte bu Allah, benim Rabbimdir. O'na güvenirim ve O'na yönelirim.

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝١١ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝١٢ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهِيمَ
وَمُوسٰى وَعِيسٰى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ اَللّٰهُ يَجْتَبِي اِلَيْهِ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝١٣ وَمَا تَفَرَّقُوا اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝١٤ فَلِذٰلِكَ
فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ
بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝١٥

11. Göklere ve yere fıtrat veren(düzenleyip şekil lendiren),size içinizden eşler, çift çift hayvanlar var etmiştir. Bu suretle, çoğalmanızı sağlamıştır. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) hakkıyla görendir.

12. Göklerin ve yerin anahtarları (hazineleri) O'nundur. Gayret gösterip çalışana rızkı yayar ve bir ölçüye göre verir. Doğrusu O herşeyi bilen dir.

13. Allah Nuh'a emrettiği şeyleri size de (aynı şeyleri) din olarak emretmiş tir. Sana vahyettik; İbrahim'e, Musa' ya ve İsa' ya da buyurduk ki: "Dine bağlı kalın, onda ayrılığa düşmeyin." (Ey muhammed) Kendilerini çağırdı ğın şey onların gözünde büyümek tedir. Halbu ki Allah düzenine uygun gördüğünü kendine seçer, kendisine yöneleni de doğru yola yönlendirir.

14. Onlar, kendilerine bilgi geldikten sonra, aralarındaki kıskançlık yüzün den ayrılığa düştüler. Eğer (azabın) belli bir süreye kadar (ertelenmesi ile ilgili olarak) Rabbinden bir söz geçme miş olsaydı, aralarında hemen hüküm verilirdi. Kendilerinden sonra ilahi kelamı devralanlar (Ehl-i Kitap) şimdi o (Kur'an')ın öğretileri hakkında şüp heye varan büyük bir tereddüt içinde dirler. [krş. 41/45]

15. (Ey Rasûlüm), onun için sen onla rı tevhîde davet et ve emrolunduğun gibi, sebat üzre doğru git. Onların heveslerine uyma ve de ki: “Ben, Allah’ın indirdiği kitaba iman ettim. Aranızda adaleti yerine getirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbi mizdir, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz (karşılığı) bize, sizin amel leriniz (karşılığı) size, Sizinle aramız da bir husumet yok. Allah hepimizi (kı yamette) bir araya toplayacak ve dönüş de ancak O’nadır.”
[bk. 5/49; 10/41; 23/71; 38/26]

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
١٦ اَللّٰهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا
يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ١٧ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ
اَلَا اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ١٨
اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
١٩ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي
الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ٢٠ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ
الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ٢١ تَرَى
الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا
يَشَاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ٢٢

16. Allah'ın çağrısına uyulduktan sonra O'nun hakkında tartışmaya girenlerin delilleri Rableri katında geçersizdir. Onların üzerine hem bir gazap vardır, hem de (ahiretin) şiddetli azabı onlar içindir.

17. Kitabı hak ve adalet ölçüsü olarak indiren Allah'tır. Ne bilirsin belki de kıyamet çok yakın dır.

42.ŞURA SURESİ Cüz 25 Sayfa 484

18. Kıyamete inanmayanlar, onun çabuk kopmasını isterler. İnananlar ise, ondan ürkerler ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki, kıyamet günü hakkında (şüphe ederek) tartı şanlar derin bir sapıklık içindedir.

19. Allah, kullarına lütufta bulunan dır. Gayret ederek çalışanı rızıklan dırır. Kuvvetli olan da güçlü olan da O'dur. [bk. 11/6]

20. Kim ahiret kazancını isterse, onun kazancını artırırız. Kim de dünya kazancını isterse, ona da istediğinden veririz, fakat (sadece dünyayı isteye nin) ahirette hiçbir payı yoktur.
[bk. 2/114; 3/85; 5/41; 11/15-16; 17/18-19; 29/36; 87/11; 92/15]

21. Yoksa onların, Allah'ın dinde izin vermediği şeyi kendilerine meşru kıla cak ortakları mı vardır? Eğer azabın ertelenmesine dair o fasıl kelimesi (amellerin kıyamet günü ayırt edilece ğine dair hüküm) olmasaydı, araların da hemen hüküm verilir (işleri bitirilir) di. Şüphesiz zalimler için acı bir azap vardır.

22. (Kıyamet gününde) o zalimleri, kazandıkları kötülüklerden dolayı tit rerlerken göreceksin! Yaptıklarının cezası başlarına inecektir. İman edib salih ameller işliyenler ise, cennetlerin en hoş bahçelerindedirler. Onlara, Rablerinin katında ne isterlerse var. İşte (müminlere olan) bu cennet, en büyük ikramdır.

ذٰلِكَ الَّذ۪ي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ
قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰىۜ وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ ف۪يهَا حُسْناًۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِباًۚ فَاِنْ يَشَأِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَۜ وَيَمْحُ اللّٰهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذ۪ي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِه۪ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَج۪يبُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِه۪ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا
يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرٌ بَص۪يرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ
بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُۜ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ اٰيَاتِه۪
خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ ف۪يهِمَا مِنْ دَٓابَّةٍۜ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ
اِذَا يَشَٓاءُ قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَٓا اَصَابَكُمْ مِنْ مُص۪يبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ
اَيْد۪يكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَث۪يرٍۜ ﴿٣٠﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ فِي
الْاَرْضِۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٣١﴾

23. İşte bu, Allah'ın, inandıktan sonra doğru ve yararlı işler yapan kullarına müjdelediği şeydir. Deki (ey Muhammed): “Ben bu tebliğ hizmetinden ötürü, sizden bir ücret istemiyorum. Ancak (Allah'a) yakın olmanızı arzu ediyorum." Kim bir iyilik yaparsa onun iyiliğini artırırız. Şüphesiz Allâh bağışlayan, (iyiliğe) karşılık verendir.

24. Yoksa onlar, “(Muhammed) kendi yalanlarını Allah'a isnat etmektedir” mi diyorlar? Eğer Allah (senin dine yalanlar uydurduğunu görseydi), senin kalbini mühürlerdi *(şah damarını koprır canını alırdı)*. **Nitekim Allah batılı silip süpürür ve hakkı sözleriyle ortaya koyar. Gerçek şu ki O, (insanların) kalplerin de olanı tümüyle bilendir.**

HAKKA SURESİ 44- 46. Eğer o (Muhammed), Bize atfen, (vahyin içine) bazı sözler katmış olsaydı, Biz onun (hakimiyet) gücünü alırdık, sonra onun şah damarını koparırdık.

25-26. Kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri affeden,yaptıklarınızı bilen, inanıp yararlı işler işleyenlerin duasına icabet eden, lütfuyla onların ecrini arttıran O'dur. Ama, inkarcılar için çetin azap vardır.

27. Eğer Allah rızkı kullarının hepsine bol bol verseydi, yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Ama O, gayret göstertip uygun çalışana bir ölçüye göre indirir. Doğrusu O,kullarından haberdardır, onları görendir.

28. Umutsuzluğa düşmelerinin ardından yağmuru indiren, rahmetini yayan O'dur. O, övülmeğe layık olan dosttur.

29. Gökleri ve yeri yaratması ve canlıları (yaratıp) oralarda yayması, O'nun (kudretinin) delillerindendir. (Bunları yaratan Allah,)vakti geldiği zaman onları (mahşerde) toplama gücüne de sahiptir.

30. Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizin yaptığı işler yüzündendir. (O,) yine de çoğunu affeder.

31. Yeryüzünde O'nu aciz bırakamazsınız. (Ahirette de) sizi Allah'tan (O'nun azabından) koruyacak ve size yardım edecek kimse bulamazsınız.

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ٣٢ اِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣٣
اَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ٣٤ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
فِي اٰيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ٣٥ فَمَا اُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى لِلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
٣٦ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ٣٧ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ
شُورٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ اِذَا اَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ٣٩ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٤٠ وَلَمَنِ انْتَصَرَ
بَعْدَ ظُلْمِهِ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ٤١ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ٤٢ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْاُمُورِ ٤٣ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى
الظَّالِمِينَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ٤٤

32. Denizde dağlar gibi yüzen gemiler, O'nun varlığının delillerindendir.

33. Eğer (Allah) uygun bulsaydı, (onları hareket ettiren) rüzgârı durdurur da, (o gemiler denizin) üstünde durup kalırlardı. Şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

34. Yahut (gemilerdekileri) işledikleri (günahlar) yüzünden (fırtına ile batırıp) helak eder. (İçlerindekilerden) birçoğunu da bağışlar (kurtarır).

35. Ayetlerimiz üzerine mücadele eden, kendilerine kaçacak yer olmadığını bilsinler.

36-37. (Unutmayın ki,) Size verilmiş bulunan şeyler hep dünya hayatının geçici malıdır. Allah katında olan (ahiret sevabı ve cennet) ise, daha hayırlı ve daha devamlıdır.(Bu ödül,) iman eden ve Rablerine güvenenler (içindir). Onlar, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınırlar; kızdıkları zaman da kusurları bağışlarlar.

38. Yine onlar, Rablerinin davetine icabet ederler ve namazı kılarlar. Onların işleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da harcarlar. [bk. 3/134]

39. Bir haksızlığa uğradıklarında, aralarında yardımlaşırlar.,

40. (Ama unutmayın ki) haksızlığın karşılığı, yapılan haksızlık kadar olabilir, fazlası helâl olmaz. Bununla beraber kim affeder, barışırsa onun mükâfatı Allah'a aittir. Doğrusu Allah zalimleri sevmez. [bk. 16/126]

41. Zulme uğradıklarında kendilerini savunanlara gelince; onlara hiçbir suç isnad edilemez:

42. Ancak (sorumluluk ve ceza), insanları baskı altına alan ve yeryüzünde gaddarca davranarak her türlü haksızlığı yapanlar içindir. İşte onlar için şiddetli bir azap vardır. [bk. 5/33-34]

43. Fakat kim de sabreder ve (kendisine yapılan kötülüğü) bağışlarsa, şüphesiz bu, azmedilip yapılmaya değer (hayırlı) işlerdendir.

44. Allah kimi (işlediklerinden dolayı) sapık sayarsa, artık onu (cehennem azabından kurtaracak) bir veli (koruyucu) bulunmaz. Zâlimler, azâbı gördükleri zaman: "Geri dönecek bir yol var mı?" dediklerini görürsün.
Böyle kimseler hiç pişman olmayıp ölenlerdir.

[bk. 6/27; 7/53; 14/44; 32/12; 63/10-11]

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوٓا
اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَٓا اِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ
مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَاٍ
يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظاً اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاِنَّٓا اِذَٓا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ
فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ اِنَاثاً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ
الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَاناً وَاِنَاثاً وَيَجْعَلُ مَنْ
يَشَٓاءُ عَقِيماً اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ
يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْياً اَوْ مِنْ وَرَٓائِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
رَسُولاً فَيُوحِيَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَٓاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

45. Sen onları, zilletten ezilip büzülmüş halde ürkek bakışlarla ateşe salınırken göreceksin! İnananlar ise (bu manzara karşısında) şöyle diyecekler: “En büyük kayba uğrayanlar, hem kendilerini hem de ailelerini kıyamet gününde hüsrana uğratanlardır.” İyi bilin ki zalimler, süresiz azap içinde olacaklar.

46. Onların Allah’ın yanısıra kendilerine yar dım edecek hiçbir veli (koruyucuları) yoktur. Çünki Allah, kimi (isyânındaki inadından dolayı) dalâlete sayarsa, artık (kendisi tövbe etmeden) onun için çıkar bir yol yoktur.

47. Allah'tan, geri çevrilmesi imkânsız olan bir gün gelmezden önce, Rabbini ze uyun. Çünkü o gün, hiçbiriniz sığı nacak yer bulamazsınız, itiraz da ede mezsiniz.

48. Şayet onlar yüz çevirirlerse (bile sin ki), biz seni onlara bekçi gönder medik. Sana düşen, sadece tebliğdir. Gerçekten biz insana katımızdan bir rahmet tattırdığımızda ona sevinir, ama elleriyle yaptıkları işler yüzünden onlara bir kötülük dokunursa, o za man da insan hemen nankörleşir (şü kürden uzaklaşır).
[bk. 2/272; 13/40; 70/20-21]

49. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Düzenine uygun yaratır, koyduğu düzene göre kimin şeyi (yani vucut fonksiyonu dişiliğe) uygunsa kız çocuk, kimin şeyi (yani vucut fonksiyonu erkekliğe) uygunsa erkek çocuk verir.

(Allah’ın herşeyi sünnetullaha göre ceryan eder.Fakat dilediği an müdahalede bulunur.Yani İsa peygamber gibi. Allahın sünnetinde, yasalarında babasız çocuk olmaz.Fakat dilediği an müdahalede bulunup yaratır da.

50. Yahut (vucut ikisine uygunsa) hem kız hem erkek çocuğu verir, (her ikisine uygun olmayan kimse leri de kısır kılar.O, bilendir, her şeye Kadir'dir(herşeye ölçü)koyan dır.

(Kısır kılmasından maksat, o kimseye müdahale etme dikçe çocuğu olmaz. Müdahil olduğunda da mucize olmuş olur.

51. Hiç bir ölümlüyle Allahın (yüz yüze) konuşması olacak şey değil dir, ancak vahiy ile yani perde arkasından yani bir elçi(melek) gön dererek uygun bir şekilde vahye der .

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحاً مِنْ اَمْرِنَاۜ مَا كُنْتَ تَدْر۪ي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْا۪يمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوراً نَهْد۪ي بِه۪ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ
عِبَادِنَاۜ وَاِنَّكَ لَتَهْد۪ٓي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذ۪ي
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَص۪يرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰناً عَرَبِياً لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ ف۪ٓي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَك۪يمٌۜ ﴿٤﴾
اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحاً اَنْ كُنْتُمْ قَوْماً مُسْرِف۪ينَ
﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّل۪ينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ نَبِيٍّ
اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشاً
وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ مَهْداً وَجَعَلَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۚ ﴿١٠﴾

52-53. (Ey Resulüm!) İşte böylece sana da, kendi emrimizden bir ruh (hayat veren Kur'an'ı) vahyettik. Sen (bundan önce) kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu (Kur'an'ı sizi aydınlatacak) bir nur yaptık. Kulları mızdan doğruluğu isteyenlere onunla doğru yola yönlendiririz. Ve şüphesiz ki sen, dosdoğru bir yola rehberlik ediyorsun. (O yol) göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın yoludur. Dikkat edin, bütün işler sonunda Allah'a döner.

43. ZUHRUF SURESİ

Zuhruf, altın ve mücevher anlamına gelir. Sûrede bunlardan söz edildiği ve Allah'ın insana sahip olduğu altın ve mücevherle değil, inanç ve davranışlarına göre değer verdiği anlatıldığı için sûre bu adla anılmıştır. Mekke'de inmiştir ve 89 (seksendokuz) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim,

2-3. Andolsun her şeyi açıklayan kitaba, aklınızı kullanarak iyice anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur'an yaptık.
[bk. 26/195]

4. O, katımızda bulunan Ana Kitap'ta (levh-i mahfuzda) mevcut, yüce ve hikmetle dolu bir kitaptır. [bk. 56/77-78]

5. (Ey inkarcılar!) Aşırı giden kimseler siniz diye sizi zikir (Kuran)'ile uyarmaktan vaz mı geçelim?

43.ZUHRUF SURESİ

6.7. Halbuki (seni bir peygamber olarak kavmine gönderdiğimiz gibi), evvelkiler içinde de nice peygamber ler gönderdik.Onlara her peygamber geldikçe, muhakkak onunla alay eder lerdi.

8. Hâlbuki onlardan (o sana inanma yanlardan) kuvvetçe daha çetin olan ları helâk etmişizdir; nitekim öncekile rin misâli (Kur'ân'da) geçmiştir.

9. Andolsun ki onlara (Mekke müşrik lerine): "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, "Onları güçlü olan, her şeyi bilen yaratmıştır" derler.

10. O Allah ki, yeryüzünü size bir be şik yaptı, ve doğru yolu bulup yürüme niz için onda yollar meydana getirdi.

وَالَّذٖى نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًاۚ
كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذٖى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَۙ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُا عَلٰى
ظُهُورِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذٖى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنٖينَۙ
﴿١٣﴾ وَاِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًاۜ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبٖينٌۜ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ
وَاَصْفٰيكُمْ بِالْبَنٖينَ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ
مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظٖيمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِى
الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبٖينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
الَّذٖينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًاۜ اَشَهِدُوا خَلْقَهُمْۜ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْۜ
مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ
كِتَابًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُٓوا اِنَّا
وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

11. O, suyu gökten bir ölçüye göre indirir. Biz onunla ölü memleketi diriltiriz. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız. (diriltileceksiniz).

12-14. Bütün çiftleri yaratan O dur. Gemiler ve hayvanlardan binesiniz diye size binekler var etmiştir. Bütün bunlar; üzerlerine oturunca Rabbinizin nimetini anarak: "Bunları emrimize veren ne yücedir; zaten bizim takatımız bunlara yetmezdi; şüphesiz Rabbimize döneceğiz" demeniz içindir. [bk. 16/7; 23/21-22; 40/79-81]

15. (Müşrikler tuttular “melekler Allah'ın kızlarıdır” demek suretiyle) kullarından bir kısmını O'nun cüz'ü (parçası) saydılar. Gerçekten insan çok nankördür (şirk ve inkar içinde dir).

16. Demek O yarattıkları arasından kızları kendisine alıp da oğulları size verdi öyle mi?

17. Ama Rahman olan Allah'a isnat ettiği kız evlat kendilerinden birine müjdelenince, o kimsenin içi öfke ile dolarak yüzü simsiyah kesilir.

18. Süs içinde yetiştirilip, mücâdelede açık olmayanı (tartışmayı ve kavgayı beceremeyeni) mi (Allâh'ın çocuğu yaptılar)?

19. Onlar, Rahman olan Allah'ın kulları olan melekleri de dişi saydılar. Yaratışlarını mı görmüşler? Onların bu şahidlikleri yazılacak ve sorguya çekileceklerdir.
[krş. 16/57-58; 53/21-22; 17/40]

20. "Eğer Rahman bu gücü bizde var etseydi , biz bunlara kulluk etmezdik" derler. Buna dair bir bilgileri yoktur; Onlar sadece saçmalıyorlar.

21. Yoksa onlara daha önce bir kitap verdik de ona mı bağlanıyorlar?

22. Hayır; "Doğrusu Biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerinden gitmekteyiz" derler.

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي قَرْيَةٍ مِنْ نَذ۪يرٍ اِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَٓاۙ اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ
﴿٢٣﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْۜ
قَالُٓوا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِه۪ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ لِاَب۪يهِ
وَقَوْمِه۪ٓ اِنَّن۪ي بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي فَاِنَّهُ سَيَهْد۪ينِ
﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً ف۪ي عَقِبِه۪ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
مَتَّعْتُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُب۪ينٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِه۪ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾
وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظ۪يمٍ ﴿٣١﴾
اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَۜ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَع۪يشَتَهُمْ فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّاۜ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ
﴿٣٢﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَۙ ﴿٣٣﴾

23. Senden önce, herhangi bir kasabaya gönder diğimiz uyarıcıya, o kasabanın şımarık varlıklıları sadece: "Doğrusu babalarımızı bir din üzerinde bulduk, bizde onların izlerini izlemekteyiz" derler di.
24. (Peygamberlerin her biri): 'Ya ben size atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğrusunu getirdiysem?' dedi. Onlar: 'Doğrusu biz sizinle gönderileni inkâr edenleriz' dediler.
25. Bunun üzerine biz de onlardan (hak ettikleri cezayı vererek) intikam aldık. İşte bak peygam berlere yalancı diyenlerin sonu nasıl oldu?

26-27. Bir vakit İbrâhim babasına ve kavmine şöyle dedi: "Bilin ki ben sizin taptıklarınızdan her türlü ilişiği kestim. Ben ancak beni yaratana ibadet ederim. O bana yol gösterecektir."

28. Bu sözü, ardından geleceklere devamlı kalacak bir miras olarak bırak tı ki, insanlar (onun dinine) dönsünler.

29. Daha doğrusu bunları da atalarını da kendilerine o hak (olan Kur'ân) ve bir peygamber gelinceye kadar (yaşa tarak dünya ni'metlerinden) faydalan dırdım.

30. Gerçek kendilerine geldiği zaman: "Bu bir büyüdür. Doğrusu biz onu inkar ediyoruz" dediler.

31. "Bu Kuran, iki şehrin birinden bir büyük adama indirilmeli değil miydi?" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı tak sim edip paylaştırıyorlar? Dünya haya tında onların geçimliklerini aralarında Biz taksim ettik; birbirlerine iş gördür meleri için kimini kimine derecelerle üstün kıldık (yani farklı meziyetler verdik) ;Rabbinin rahmeti,onların birik tirdikleri şeylerden daha hayırlıdır

33. Eğer bütün insanlar (inkârcıların dünyadaki refahına bakıp onlar gibi yaşamak isteyerek) küfürde birleşen tek bir ümmet olma (tehlikesi) olma saydı, Rahman olan (Allah')ı inkâr edenlerin evlerinin tavanlarını ve üze rinde çıkıp yükselecekleri merdiven leri gümüşten yapardık.

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَۙ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًاۜ وَاِنْ
كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقٖينَ
﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ
لَهُ قَرٖينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبٖيلِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنٖي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرٖينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ
اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا
نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَۙ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذٖي وَعَدْنَاهُمْ
فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذٖٓي اُوحِيَ اِلَيْكَۚ اِنَّكَ
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَۚ وَسَوْفَ
تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَاۗ اَجَعَلْنَا
مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ فَقَالَ اِنّٖي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمٖينَ
﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Evlerini, kapılarını ve üzerine oturup yaslanacakları koltukları da, hep gümüşten yapardık.

35. Ve süsleri de. Bunların hepsi geçici hayatın geçimliğidir. Ahiret ise Rabbin katında korunanlara aittir. (Allah insanlara şöyle demek istiyor. Din, iman olmaz ise ahiretin yanında bir saat gibi geçecek dünya hayatının ne hükmü olabilir ki. Onun için inatla direnenlere alın şu dünya zinetlerini bakalım ebedi cehennemde ne yapacaksınız.) diye onlara dünya malından verecektik .

36. Kim rahmanın zikrine (kur,ana)bulanık (gözle) bakarsa (veya terk ederse) yanından ayrılmayan şeytanı ona musallat olmasında serbest bırakırız.

37. Şüphesiz onlar bunları yoldan alıkoyarlar, bunlar da doğru yola eriştiklerini sanırlar.

38- Sonunda bize geldiğinde, arkadaşına: “Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı! Ne kötü arkadaşmışsın!” der.
39. Hâlbuki (böyle demeniz) bugün size aslâ fayda vermez; çünki zulmettiniz; doğrusu siz, azabda ortak olan kimselersiniz. [bk. 18/103-104; 55/17]
40. (Ey Muhammed!) O halde (îman hakikatlerini duymak istemeyen) o sağırlara sen mi işittireceksin, yâhut (görmek istemeyen) o körleri ve apaçık bir dalâlet içinde bulunanları (sen mi) hidâyete erdireceksin?

41-42. (Ey Resulüm!) Biz seni onların arasından (vefat ettirip) yanımıza al sak da, onlardan yine (yaptıkları kötülüklerin karşılığını vererek) intikamı alacağız. Yahut onlara vaad ettiğimiz azabı, dünyada sana göstereceğiz. Çünkü onlara karşı biz her zaman güçlüyüz.
43. Sana vahyolunana sarıl,sen, şüphesiz doğru yol üzerindesin.
44. Doğrusu bu Kuran sana ve kavmine bir öğüttür, ileride ondan sorumlu tutulacaksınız.(hesaba çekileceksiniz)

45. Senden önce gönderdiğimiz Elçileri (ümmetlerinden) soruştur, Biz, Rahman‘ın yanısıra, kulluk edilecek ilahlar meşru kılmış mıyız?
(ves el sor anlamında olduğu gibi soruştur anlamına da geldiği için burada soruştur anlamı verilmiştir)

46. Andolsun ki Biz Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve erkanına göndermiştik, "Şüphesiz ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim" demişti.
47. Onlara ayetlerimizi getirdiği zaman, bunlara gülüvermişlerdi.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَاَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِي
قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِيۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا
الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِيَ عَلَيْهِ
اَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾
فَلَمَّٓا اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَۜ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًاۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ
هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِٓي اِسْرَٓائِيلَۜ ﴿٥٩﴾
وَلَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

48. Onlara gösterdiğimiz her bir mucize önceki benzerinden daha büyüktü. Doğru yola dönsün ler diye onları (küçüklü büyüklü farklı şekilde) azaba uğrattık. [bk. 7/133-136; 17/101]

49. (Bunun üzerine dediler ki:) “Ey büyücü! Sana verdiği söze dayanarak, bizim için Rabbine dua et. Çünkü biz artık doğru yola gireceğiz.”

50. Ama, azabı üzerlerinden kaldırdığımızda he men sözlerinden döndüler.

51. Firavun, kavmine şöyle seslendi: "Ey kavmim! Mısır hükümdarlığı ve memleketimde akan bu ırmaklar benim değil mi? Görmüyormu sunuz?"

52. "Yahut, ben zavallı ve nerdeyse konuşamayan bu kimseden daha üstün değil miyim?"

53. "Ona altın bilezikler verilmeli veya yanında ona yardım edecek melekler gelmeli değil mi?"

54. Firavun, kavmini küçümsedi ama, onlar kendisine yine de itaat ettiler. Doğrusu onlar yoldan çıkmış bir kavimdi. [bk. 28/38]

55. Sonunda bizi öfkelendirince, biz de onlardan (yaptıklarının cezasını vererek) intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk.

56. Onları, sonradan gelecek inkarcı lara ibret alınacak bir misal kıldık. [bk. 10/92; 43/55-56]

57-58. (Ey Resulüm!) Meryemoğlu (İsa), bir örnek olarak anlatılınca, se nin kavmin buna karşı (seni sustura cak bir delil buldukları düşüncesiyle) hemen yaygaraya başladı ve: “Bizim tanrılarımız mı hayırlı, yoksa (İsa) mı?” dediler. Bunu sadece seninle tartışmak için ortaya attılar. Şüphesiz onlar kavgacı bir kavimdir.

59. O (Meryemoğlu),ancak kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.

60. **Eğer uygun görseydik, içiniz den yeryüzünde sizin yerinize geçe cek melekler kılardık.**

وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِۜ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَق۪يمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُۚ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُب۪ينٌ
﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ ع۪يسٰى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذ۪ي تَخْتَلِفُونَ ف۪يهِۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ
﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبّ۪ي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَق۪يمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْۚ فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَل۪يمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ
اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّٓاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّق۪ينَۜ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ
الْيَوْمَ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَۚ ﴿٦٨﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِم۪ينَۚ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍۚ وَف۪يهَا
مَا تَشْتَه۪يهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُۚ وَاَنْتُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَۚ ﴿٧١﴾
وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّت۪ٓي اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾
لَكُمْ ف۪يهَا فَاكِهَةٌ كَث۪يرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

61. Hiç şüphesiz o (İsa'nın babasız dünyaya gelişi ve mucizevi doğuşu), kıyamet için bir ilim dir (göstergedir). Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiç bir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru olan yol budur.
Burdaki o zamiri, İsanın babasız yaratıldığı gibi, kıyameti de diriliş gününü de Allah getirmeye kadirdir demek isteniyor. yoksa Isa nın(A.S) yeniden geleceğiyle alakası yoktur. Çünkü açıkça maide 117. Ayetinde meryem oğlu isanın(A.S) öldüğünü belirtmektedir.)

62. Sakın şeytan sizi (Allah'a giden) yoldan çevirmesin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

63. İsa, (kendi halkına) hakikatin bütün kanıtları ile geldiği zaman, "Ben" dedi, "size hikmet ile ve üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeylerin bir kısmını açıklığa kavuşturmak üzere geldim. O halde, Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varın ve bana tabi olun!"

64. Şüphesiz Allah, benim de Rab bim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin! İşte dosdoğru yol budur. [bk. 6/102; 9/31; 46/13]

65. Ama aralarından çıkan guruplar, bir ihtilâfa düştüler. Acı bir günün azabı karşısında vay o zulmedenlerin haline! [bk. 7/159; 19/37]

66. Onlar ancak beklenen o saatin (kıyametin), farkına varmadıkları bir halde ansızın kendilerine gelmesini bekliyorlar.

67. O gün, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dost olanlar (bile) birbirlerine düşman kesilirler.

68. Allah: "Ey (iman etmiş) kullarım! Bugün size korku yoktur, siz üzülme yeceksiniz" (der.)

69. Onlar, âyetlerimize iman etmiş ve (hakka) teslim olmuş kimselerdir.

70. (Onlara): “Siz ve eşleriniz sevinç ve mutluluk içinde cennete giriniz” denir.
71. Onlar için altın kadeh ve tepsiler dolaştırılır, canlarının istediği ve gözle rinin hoşlandığı her şey oradadır. Siz orada temelli kalacaksınız.

72-73. Geçmişte yaptıklarınıza karşı lık mirasçı kılındığınız cennet işte budur. Orada sizin için istediğiniz şekilde yiyeceğiniz pek çok meyve vardır.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ
﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ
﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ
﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ
سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ
كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا
حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ
وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ
بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

74. Doğrusu suçlular, temelli kalacakları cehennemin azabı içindedirler.

75. Azaba hiç ara verilmez, onlar orada tamamen umutsuzdurlar.

76. Biz onlara zulmetmedik,ama onlar zalim kimselerdi.

77. Onlar (cehennem bekçisine): “Ey Malik! Rabbin artık bizi öldürsün” diye seslenecekler. Malik de: “Siz böylece kalacaksınız (ölmeyeceksiniz)” diyecek. [krş. 35/36; 87/1113]

78. (Siz ey günahkarlar!) Size hakikati ilettik, fakat çoğunuz ondan nefret ediyorsunuz.

79. (Ey Resulüm!) Yoksa onlar hakka karşı gelmek için bir işe (bir hileye) mi karar verdiler? Şüphesiz biz de onları cezalandırmaya kararlıyız.

80. Yoksa onlar, bizim kendilerinin sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, öyle değil; yanlarındaki elçilerimiz (hafaza melekleri de) yazmaktadırlar..

81. De ki: "Eğer Rahman olan Allah'ın çocuğu olsa, kulluk edenlerin ilki ben olurdum." [bk. 19/91-93; 39/4]

82. Göklerin ve yerin Rabbi, onların vasıflandırmalarından münezzehtir.

83. Bırak onları, kendilerine söz verilen (hesap) gününe kavuşana kadar, dalsınlar, oynasınlar.

84. (O zaman anlayacaklar ki) O, gökte de ilâh olandır, yerde de ilâh olandır. O, hüküm ve hikmet sahibidir, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

85. Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın şanı yücedir. Kıyamet saatinin bilgisi O'na aittir. Siz sadece O'na döndürüleceksiniz.

86. Onların Allah'ın yanısıra yakardıkları kimseler ise şefaat yetkisine sahip değillerdir-ancak bilerek hakka şahitlik edenler (yalnızca Allah”ın şefaat edeceğini) bilirler.

Şefaat ayetleri zümer 43 ve 44 ışığında anlaşılmalıdır.

87. Andolsun ki, onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan: "Allah" derler. Öyleyken nasılda aldatılıp döndürülüyorlar (kandırılıyorlar).

88- Ve Elçinin: "Ya Rab, bunlar inanmayan bir kavimdir," demesini de (Allâh biliyor).

89. Şimdilik sen onları hoş gör ve “size selâm olsun” de. Yakında bilecekler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا
مُنْذِر۪ينَ ﴿٣﴾ ف۪يهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَك۪يمٍۙ ﴿٤﴾ اَمْراً مِنْ عِنْدِنَاۜ اِنَّا كُنَّا
مُرْسِل۪ينَۚ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُۙ ﴿٦﴾ رَبِّ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۢ اِنْ كُنْتُمْ مُوقِن۪ينَ ﴿٧﴾ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ يُحْي۪ وَيُم۪يتُۜ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ
ف۪ي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ مُب۪ينٍۙ
﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَۜ هٰذَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ
اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مُب۪ينٌۙ
﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌۢ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ
قَل۪يلاً اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَۢ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰىۚ
اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ كَر۪يمٌۙ
﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّٓوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِۜ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌۙ ﴿١٨﴾

44. DUHAN SURESİ Cüz 25

Mekke'de inen bu sûre 59 (ellidokuz) âyettir. Adını, onuncu âyette geçen ve duman manasına gelen "duhan" kelimesinden almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2-3. Andolsun (hakikatleri) açıklayan Kur'ân'a., Biz onu, kutlu bir gecede indirdik. Doğrusu Biz, insanları uyarmaktayız. [bk. 2/185; 97/1-2]

4-6. O (gece)de, bütün (iyi ve kötü) şeyler arasındaki farklılık, hikmetle ortaya konmuştur. Rabbinden bir rahmet olarak (öteden beri) hep resuller göndermekteyiz. Şüphesiz O, (her şeyi) hakkıyla işitendir (he şeyi) hakkıyla bilendir.

7. Eğer kesin olarak inanıyorsanız (bilin ki Allah,) göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

8. O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür.Sizin de Rabbiniz önceki babalarınızın da Rabbidir.

9. Fakat onlar, (ahireti umursamadan) şüphe içinde eğlenip duruyorlar.

10-11. Artık sen, göğün, bütün insanları kuşatacak ve gözle görülür bir duman getireceği günü gözetle! Bu, acıklı bir azaptır.

12. (İşte o zaman insanlar:) Rabbimiz! Bizden azabı kaldır. Doğrusu biz artık inanıyoruz (derler).

13.14. Artık onlar nasıl düşünüp öğüt alacaklar? Öğüt alma zamanı geçti. Oysa kendilerine gerçeği açıklayan bir peygamber gelmişti. Sonra ondan yüz çevirmişlerdi ve: "Bu (kendisine bir takım şeyler) öğretilmiş bir delidir!" demişlerdi.

15. Biz azabı birazcık kaldırsak(bile) siz yine (eski halinize) dönecek kimselersiniz [bk. 6/28]

16. (Bütün suçluları) şiddetli bir hamle ile (cezalandırmak için) yakalayacağımız gün, (onlardan da yaptıklarının cezası olarak) mutlaka intikam alacağız!

17. Andolsun, onlardan önce Firavun kavmini sınamıştık. Onlara değerli bir peygamber (Musa) gelmişti.

18. (O peygamber onlara şöyle demişti): "Ey Allah'ın kulları! Bana gelin, doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim." [krş. 20/47]

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿١٩﴾ وَاِنّ۪ي عُذْتُ
بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي فَاعْتَزِلُونِ
﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَاد۪ي
لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًاۜ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ
﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ ﴿٢٦﴾
وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا اٰخَر۪ينَ
﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَر۪ينَ
﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ
اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ
عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ ﴿٣٣﴾
اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ
بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ
اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِم۪ينَ
﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

19. “Allah'a karşı ululuk taslamayın! Çünkü ben size apaçık bir delil (mucize) getirdim.”

20. "Beni taşlamanızdan ötürü, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım."

21. "Bana inanmazsanız, başımdan çekilin."

22. Bunlar, suçlu bir kavim olduğu için, Rabbine yardım etmesi için yalvardı.

23. Allah da şöyle buyurdu: "Kullarımı geceleyin yola çıkar; şüphesiz takip olunacaksınız." [bk. 20/77; 26/52]

24. "Denizi yarılmış olarak bırak (terket). Onlar boğulmaya mahkum bir ordudur."

25-26-27. Geride nice bahçeleri, pınarları, ekinleri, şerefli konakları ve içinde zevk’u safa sürdükleri nimetleri bıraktılar.

28. Bu böyledir; onları başka bir millete miras bıraktık.

29. Gök ve yer, onlar için gözyaşı dökmedi, onlara mühlet de verilmedi.

30-31. Andolsun ki, İsrailoğullarını, azgın bir zorba olan Firavun'un alçaltıcı azabından kurtardık. [bk. 2/49]

32. (Mûsâ'ya bağlı olanları İsrailoğulları'nı da, imanlarından dolayı) bilerek, o devirdeki bütün insanlara üstün kıldık.

33. Onlara âyetlerden (mucizelerden) öylelerini verdik ki, her birinde açıkça bir imtihan vardı.

34-36. Doğrusu inkârcılar, "Ölüm bir defadır, tekrar diriltilmeyeceğiz. Eğer doğru sözlü iseniz bize babalarımızı getirsenize" derler. [krş. 45/24]

37. (Ey Rasûlüm, kuvvet ve şiddet bakımından) senin kavmin mi hayırlı, yoksa (etbaı çok) Tübba’ın kavmi ve onlardan evvelkiler mi? Hep onları helâk ettik çünkü günahkâr idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları oyun olsun diye yaratmadık.

39. Biz onları, ancak ve ancak gerektiği gibi yarattık, ama insanların çoğu bilmezler. [bk. 10/5; 21/16; 23/115; 38/27]

44.DUHAN SURESİ Cüz 25 Sayfa 497

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُ
اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
الْاَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلٰى سَوَٓاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا
فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي مَقَامٍ اَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ
وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ
﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا
الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُولٰى وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾
فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

40. Şüphesiz (hakkı bâtıldan ayıran) hüküm günü, hepsinin bir arada buluşacağı gündür.

41. O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmaz, yardım da görmezler.
Elmalı meali: O gün ki yar yardan bir şey def'edemez ve bir taraftan yardım da olunmazlar
Arapçasında, Mevlanın mevlaya faydası olmaz deniyor.

(kafir ve müşrik olarak ölenlerin o gün onlara kimsenin bir faydası olmaz. Ancak peygamberlere ve müminlere Allah yardım edecektir.

42. Ancak Allah'ın merhamet ettiği kimseler müstesnâ. Şübhesiz ki Azîz (kudreti dâimâ üstün gelen), Rahîm (çok merhamet edici) olan ancak O'dur.

43-44. Şüphe yok ki zakkum ağacı suçluların yemeğidir.
45. Yanmış yağ gibi karınlarda kaynar durur.
46. Son derece sıcak suyun kaynaması gibi.
HAKKA süresi: 36-37. "Günahkarların yiyeceği olan kanlı irinden başka bir yiyeceği de yok tur."
Bu ayetlerde anlatılan zakkum ağacı, hakka süresi 36-37 de anlatılan kanlı irinlerdir.
[krş. 37/62-64]

47-50. "Suçluyu yakalayın, cehennemin ortasına sürükleyin, sonra başına azap olarak kaynar su dökün" denir, sonra ona: "Tad bakalım, hani şerefli olan, Değerli olan yalnız sendin. İşte bu, şüphelenip durduğunuz şeydir" denir.
51-52. Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlar ise, güvenli bir yerde, bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.

53. İnce ipekten ve parlak atlastan giyinerek karşılıklı otururlar.
54. Bu böyledir; onlara güzel eşler vermişizdir.

55. Orada, güven içinde olarak her yemişi isteyebilirler.

56-57. Orada, ilk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Rabbin lutfuyla onları cehennem azabından korumuştur. İşte büyük kurtuluş budur.

58-59. Biz, öğüt alırlar diye, Kuran'ı senin dilinde indirerek kolayca anlaşılmasını sağladık. Sen bekle, onlarda beklemektedirler.

45.CASİYE SURESİ Cüz25 Sayfa 498

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَٓابَّةٍ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ
السَّمَٓاءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيمٍ ﴿٧﴾
يَسْمَعُ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَرَٓائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ
مَا كَسَبُوا شَيْـًٔا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
﴿١٠﴾ هٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ
﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

45. CASİYE SURESİ Cüz 25

Mekke'de inmiştir. 37 (otuzyedi) âyettir. Adını, 28. âyette geçen ve kıyamette diz üstü çökenleri anlatan "câsiye"den almıştır. Bu sûreye şerîat ve dehr sûresi de denilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. Kitap'ın indirilmesi, güçlü ve Hakim olan Allah katındandır.

3. Göklerde ve yerde inananlara nice dersler vardır.

4. Ey insanlar! Sizin yaratılmanızda ve canlıların yeryüzünde yayılmasında, kesin olarak inanan kimseler için ibretler vardır.

5. Gece ile gündüzün birbiri ardından gelmesinde, gökten, Allah'ın rızık ver mek için yağmur indirip, yeri onunla, ölümünden sonra diriltmesinde, rüz garları yönetmesinde, akleden kimse ler için dersler vardır.

6. İşte sana gerçek olarak anlattığı mız bunlar, Allah'ın varlığının delilleri dir. Artık Allah'tan ve O'nun delillerin den sonra hangi söze inanırlar?

7-8. Kendine okunan Allah'ın ayetleri ni dinleyip, sonra, onları hiç duyma mış gibi büyüklük taslamakta direnen, yalancı ve günahkar kişinin vay hali ne! Ona can yakıcı bir azap müjdele.

9-10. Ayetlerimizden bir şey öğren diğinde onu alaya alır. İşte bunlara alçaltıcı bir azap ve ardından da cehennem vardır. Kazandıkları şey lerde, Allah'ın yanısıra edindikleri evliya/ dostlar da onlara bir fayda vermez. Büyük azap onlaradır.

11. İşte bu Kuran doğruluk rehberidir. Rablerinin ayetlerini inkar edenlere, onlara, tiksindiren, can yakan bir azap vardır.

12. Emri gereğince denizde yüzmek üzere gemileri, lutfedip verdiği rızkı aramanız için denizi emrinizin altına veren Allah'tır, belki artık şükreder siniz.

13. Göklerde olanları, yerde olanları, hepsini sizin emriniz altına vermiştir. Doğrusu bunlarda, düşünen kimseler için dersler vardır. [bk. 16/52]

قُلْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْاَمْرِ فَمَا
اخْتَلَفُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ اِنَّ رَبَّكَ
يَقْضٖي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾
ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرٖيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ
الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
وَاِنَّ الظَّالِمٖينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقٖينَ ﴿١٩﴾
هٰذَا بَصَٓائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
اَمْ حَسِبَ الَّذٖينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَٓاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَٓاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

14. (Resulüm!) İnananlara söyle: "(Allah'ın) o inkârcıları yaptıkları yüzünden cezalandırması için, Allah'ın (vadedilen) günlerine kavuşmayı ummayanları bağışlasınlar (çünkü onları nasıl olsa Allah cezalandıracaktır)."

15. Her kim doğru ve güzel bir iş yaparsa kendi iyiliği için yapmış olur, kim de kötülük işlerse kendi aleyhine işlemiş olur. Ve sonunda hepiniz Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. Yemin olsun, biz, İsrailoğullarına Kitap'ı, hükmetme gücünü, peygamberliği verdik, onları alemlere/insanlara üstün kıldık.

17. Din konusunda, onlara belgeler verdik; ancak, kendilerine ilim geldikten sonra biribirini çekememezlikten ayrılığa düştüler. Rabbin kıyamet günü, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında şüphesiz aralarında hükmedecektir.

18. Sonra (Ey Muhammed!) Sana da insanların uyacakları bir (hayat sistemi) şeriat verdik. O halde bu (yolu) izle ve (hakikati) bilmeyenlerin boş arzu ve heveslerine uyma!
[bk. 3/19 ve dipnotu; 42/13-21]

19. Çünki onlar, Allah'dan (gelecek) hiçbir şeyi senden def' edemezler. Ve şübhesiz ki zâlimler, birbirlerinin dostlarıdır. Allahda takvâ sâhiblerinin dostudur.

20. Bu (Kuran), insanlar için açık deliller; kesin olarak iman eden kavim için doğruluk rehberi ve rahmettir.

21. Yoksa, kötülük işleyen kimseler, ölümlerinde ve diriliklerinde kendilerini, inanıp yararlı iş işleyen kimseler ile bir mi tutacağımızı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!
[bk. 38/28; 59/20]

22. Allah gökleri ve yeri gerçekle yaratmıştır; her cana, kazandığının karşılığı verilir, onlara zulmedilmez.

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ
٢٣ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ٢٤ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتُوا بِاٰبَائِنَا اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٥ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢٦ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ
٢٧ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتَابِهَا اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٨ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا
نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٩ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ٣٠ وَاَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ٣١ وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ٣٢

23. Heva hevesini ilah edineni gördün mü? Sanki Allah da bir bilgi üzere kendini şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürlemiş, (de inat ediyor). Onu Allah,tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Ey insanlar ! Anlamaz mısınız ? krş. 25/43; 28/50

24. "Hayat, ancak bu dünyadaki hayatımızdır. Ölürüz ve yaşarız; bizi ancak zamanın geçişi yokluğa sürükler" derler. Onların bu hususta bir bilgisi yoktur, sadece böyle zannederler.

25. Ayetlerimiz onlara açıkça okunduğu zaman, delilleri yalnızca: "Doğru sözlü iseniz babalarımızı getirin bakalım" demek olur.

26. De ki: "Size hayat veren ve sonra sizi öldüren, Allah'tır; ve sonunda O, hepinizi Kıyamet Günü bir araya toplayacaktır, ki o (Gün'ün gelip çata cağı,) her türlü şüphenin üstündedir ama insanların çoğu bunu bilmezler".
bk. 2/28; 22/66; 30/27; 40/11

27. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Kıyamet kopacağı gün, işte o gün, batıl sözlere uymuş olanlar hüsranda kalırlar.

28. (O gün) bütün(asi ve günahkar) ümmetleri, bir araya toplanmış ve diz çökmüş vaziyette görürsün. Her üm met, hesap defterlerini okumaya çağı rılır.Daha önce ne yaptıysanız bugün sadece onun karşılığını alırsınız.
(Burada her ümmetin asileri olduğu üst ve alt ayetler den anlaşılıyor. Çünkü müminlere korku ve üzüntü yoktur.)

29. "Bu kitabımız gerçekten sizin aley hinize konuşur. Biz yaptıklarınızı şüp hesiz bir bir kaydediyorduk."
[bk. 17/14; 18/49; 75/13-15]

30. İnanıp, yararlı iş işleyenlere gelin ce, Rableri onları rahmetine garkeder. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

31. Ama, inkar eden kimselere denir ki: "Ayetlerim size okunmuş, sizde büyüklenip suçlu bir kavim olmuş tunuz değil mi?"

32. "Doğrusu Allah'ın verdiği söz ger çektir, kıyamet saati şüphe götürmez" dendiği zaman: "Kıyametin ne olduğu nu bilmiyoruz, yalnız olmadığını sanı yoruz, buna dair kesin bir bilgi elde etmiş değiliz" derdiniz.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ٣٣
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٣٤ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٣٥ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٣٦
وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣٧



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حٰمٓ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا
اُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ٣ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا
خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا
اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ٥

46.AHKAF SURESİ Cüz 26

Âd kavminin yaşadığı bölgede rüzgârlar, "ahkaf" denen kum tepe leri meydana getiriyordu. İçinde bu kavmin yaşadığı bölge ve kum yığınlarından söz edildiğinden sûre Ahkaf adını almıştır; Mekke'de inmiştir; 35 (otuzbeş) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. Bu Kitap'ın indirilmesi güçlü olan, Hakim olan Allah katındandır.

3. Biz, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunan ları, ancak gerçek üzere ve belirli bir süre için yarattık; inkar edenler, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler.

33. İşledikleri kötülükler kendilerine belli oldu ve onları, alaya aldıkları şey ler kuşatıp mahvetti.

34. Onlara denir ki: "Bugüne kavuşa cağınızı unuttuğunuz gibi Biz de sizi unuttuk; varacağınız yer ateştir, yar dımcılarınız da yoktur."

35. "Bunun sebebi, Allah'ın âyetlerini alaya almanız ve dünya hayatının sizi aldatmasıdır." Artık bugün (ateşten) çıkarılmazlar ve Allah'ın rızasını kazandıracak iyi iş yapma istekleri de kabul edilmez.

36. Tüm eksiksiz övgüler göklerin Rabbi, yeryüzünün Rabbi ve bütün alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsus tur.

37. Göklerde ve yerde azamet/ büyüklük yalnız O'na mahsustur. Ve O, mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

46.AHKAF SURESİ

4. De ki: "Allah'ın yanısıra yalvarıp yakardıklarınıza bir bakın.Yeryüzünde ne yaratmışlar bana göstersenize! Yoksa Allah'la ortaklıkları göklerde mi dir? Eğer doğru sözlü iseniz, size indirilmiş bir kitap veya intikal etmiş bir bilgi kalıntısı varsa bana getirin."

5. Allah'ın yanısırada, kıyamet günü ne kadar kendisine cevap veremeye cek kimselere yalvarandan daha sapık kim olabilir? Halbuki o kimse ler yardıma çağırıldıklarından haber sizdirler.

(Medet umulanlar vefat etmiş Peygamber ler, Alimler, Veliler , Şehitler vs .....).

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ
٦ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ٧ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ
فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ
بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٨ قُلْ مَا كُنْتُ
بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٠ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا
بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ١١ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ١٢ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ
ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ١٣ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤

6. Bütün insanlar (yargılanmak için) toplandıkları zaman, (kulluk yapıp yalvardıkları kimseler) onlara düşman kesilecekler ve onların kulluklarını şiddetle reddedecekler!
[bk. 2/166167; 18/52; 25/17-19; 29/25]

7. Ayetlerimiz onlara açıkça okunduğu zaman inkâr edenler kendilerine gelen gerçek için: “Bu, apaçık bir büyüdür” derler.

8. Yoksa: “Onu kendisi uydurdu” mu diyorlar? De ki: “Eğer ben onu uydurmuşsam, Allah'tan gelecek olan (ceza)ya karşı siz benim için hiçbir şey yapamazsınız. O, sizin, hakkında yaygara kopardığınız şeyi daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter! O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” bk. 42/24; 69/44-47; 72/22

9. De ki: "Ben (Allah'ın) elçilerin(in) ilki değilim; ve (onların tümü gibi) ben de, bana ve size ne olacağını bilemem, sadece bana vahyolunana uyuyorum çünkü ben sadece açık bir uyarıcıyım".

10. De ki: "Eğer bu Kitap Allah katından ise ve siz de onu inkar etmişseniz; İsrailoğullarından bir şahit de bunun böyle (Allah katından) olduğuna şehadet edip de inanmışken, siz yine de büyüklük taslarsınız, bana söyleyin kendinize yazık etmiş olmaz mısınız? "Doğrusu "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez.”
Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

11. Bir de kâfirler, iman edenler hakkında şöyle dediler: “ Eğer o (Peygamberin dini) hayır olsaydı, bizden evvel (fakirler ve biçareler) ona koşmazlardı.”dediler. Onunla doğru yolu bulamadıkları için: “Bu eski bir uydurmadır” diyecekler.

12. Kuran'dan önce, Musa'nın kitabı, Tevrat, bir rahmet ve rehber idi. Bu (Kuran), zulmedenleri uyarmak ve iyi davrananlara müjde olmak üzere arap diliyle indirilmiş, kendinden öncekileri doğrulayan bir Kitap'dır.

13. Doğrusu, "Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da dosdoğru gidenlere korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

14. İşte onlar, cennetliklerdir; işlediklerine karşılık olarak, içinde süresiz kalacaklardır.

46.AHKAF SURESİ Cüz 26 Sayfa 503

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًا حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ
اَرْبَعٖينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنٖٓى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتٖٓى اَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ لٖى فٖى
ذُرِّيَّتٖى اِنّٖى تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنّٖى مِنَ الْمُسْلِمٖينَ ﴿١٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ نَتَقَبَّلُ
عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّـَٔاتِهِمْ فٖٓى اَصْحَابِ الْجَنَّةِ
وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذٖى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذٖى قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ
لَكُمَٓا اَتَعِدَانِنٖٓى اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلٖى وَهُمَا
يَسْتَغٖيثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هٰذَٓا اِلَّٓا
اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فٖٓى اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرٖينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ
دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذٖينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فٖى
حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

15. Biz insana, ana-babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Taşınması ile sütten kesilmesi, otuz ay sürer. Nihayet insan, güçlü çağına erip kırk yaşına varınca der ki: Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın yararlı iş yapmamı temin et. Benim için de zürriyetim için de iyiliği devam ettir. Ben sana döndüm. Ve elbette ki ben müslümanlardanım.

[krş. 17/23; 31/14]

16. İşte, yaptıklarının iyisini kabul edeceğimiz ve günahlarını bağışlayacağımız bu kimseler cennetlikler arasındadırlar. Bu, kendilerine verilen doğru bir sözdür. [krş. 4/40; 9/21; 16/96; 28/24; 29/7; 39/35]

17- Annesine ve babasına: "Öf size! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (mezardan) çıkartılmakla mı tehdit ediyorsunuz?" diyen kimseye, anne ve babası Allah'a sığınarak: "Yazıklar olsun sana! İman et! Allah'ın vaadi gerçektir. " dedikleri halde: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir. " der.

18. İşte onlar, kendilerinden önce cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş ümmetler içinde, aleyhlerinde söz hak olmuş (azap gerçekleşmiş) kimselerdir. Doğrusu onlar hüsrana uğrayanlardır.

19. İşlediklerinden ötürü herkesin bir derecesi vardır. Herkese işlediklerinin karşılığı ödenir. Kendilerine haksızlık yapılmaz.

20. İnkar edenler, ateşe sunuldukları gün, onlara: "Dünyadaki hayatınızda sizin için güzel olan her şeyi harcadınız, onların zevkini sürdünüz; ama buğün, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızın ve yoldan çıkmanızın karşılığında alçaltıcı bir azap göreceksiniz"

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ٓ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ فَأْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ
اللّٰهِۘ وَاُبَلِّغُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْماً تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضاً مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَاۜ
بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪ۜ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ
كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْۜ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا اِنْ
مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعاً وَاَبْصَاراً وَاَفْـِٔدَةًۘ فَمَٓا اَغْنٰى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا
يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ
﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَاناً
اٰلِهَةًۜ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

21. Kendisinden önce ve sonra uyarıcıların gelip geçtiği Âd kavminin kardeşini (Hûd'u) hatırla! Hani Ahkaf bölgesindeki kavmini: “Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, çünkü ben sizin adınıza büyük bir günün azabından korkuyorum” diye uyarmıştı.

22. Onlar ise: “Sen bizi ilâhlarımızdan alıkoymak için mi geldin? Doğru söyleyenlerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi (azabı) başımıza getir” demiş lerdi.

23. (Hûd,) “(Bu konudaki) bilgi ancak Allah katındadır. Ben size, benimle gönderileni tebliğ ediyorum. Fakat ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum” dedi.

24- Nihayet (onlar) azabın ufuk ta geniş bir bulut halinde vadilerine doğru geldiğini görünce: “Bu, bize yağmur yağdıracak bir buluttur” dedi ler. (Hud ise:) “Hayır, o sizin acele gelmesini istediğiniz şeydir. İçinde acı dolu azap bulunan bir rüzgârdır.”

25. “O (rüzgâr), Rabbimin emriy le her şeyi yerle bir eder” (dedi). Der ken (gelen felaketle) onlar öylesine çarçabuk silinip gittiler ki geride (bom boş) evlerinden başka bir şey kalma dı. Biz günaha saplanmış bir kavmi işte böyle cezalandırırız.

26. ! Andolsun, biz onlara, size vermediğimiz imkân ve iktidarı onlara vermiştik. Kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Fakat kulakları, gözleri ve kalpleri kendilerine bir yarar sağlamadı. Çünkü Allah’ın âyetlerini inkâr ediyorlardı. Alaya aldıkları şey onları kuşattı.

27. Andolsun ki, çevrenizde bu lunan birçok kasabaları yok etmişiz dir. Belki doğru yola dönerler diye ayetleri türlü türlü anlatmışızdır.

bk. 30/9; 40/21]

28. Allah'ın yanısıra O'na yakın lık peyda etmek için edindikleri tanrı lar kendilerine yardım etmeli değil miy di? Hayır, onlar görünmez oldular. Bu; onların yalanları ve uydurup dur dukları şeydir.

46.AHKAF SURESİ Cüz 26 Sayfa 505

وَاِذْ صَرَفْنَٓا اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُٓوا اَنْصِتُواۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرٖينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا
قَوْمَنَٓا اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدٖٓي اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرٖيقٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَٓا اَجٖيبُوا دَاعِيَ
اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ
﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ
مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءُۜ اُولٰٓئِكَ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ
الْمَوْتٰىۜ بَلٰٓى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذٖينَ كَفَرُوا
عَلَى النَّارِۜ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْۜ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَۙ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا
سَاعَةً مِنْ نَهَارٍۜ بَلَاغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

29. Kuran'ı dinleyecek cinlerden bir takımını sana yöneltmiştik. Onlar Kuran'ı dinlemeğe hazır olunca birbirlerine: "Susun" dediler Kuran'ın okunması bitince, herbiri birer uyarıcı olarak kavimlerine döndüler. [krş. 72/1-20]

(Bu ayette cin, insanlardan yabancı kavim manasındadır 30 ve 31 ayetler de insanlar olduğu anlaşılmaktadır).

30. Şöyle dediler: "Ey kavmim! Doğrusu biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, gerçeği ve doğru yolu gösteren bir kitap dinledik."

31. "Ey kavmim! Allah'a çağırana (Muhammed'e) uyun ve O'na inanın da Allah da sizin günahlarınızı bağış lasın ve sizi can yakıcı azabdan koru sun."

32. Kim Allâh'ın da'vetçisine uymaz sa, yeryüzünde (başına inecek belâ ya) engel olamaz. Kendisinin O'nun yanısıra velileri (koruyucuları) da ol maz. Onlar, apaçık bir sapıklık içinde dirler.

33. Gökleri, yeri yaratan ve onları ya ratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de kadir olduğunu görmez lermi? Evet; O her şeye Kadir'/ölçü koyandır.

[krş. 17/99; 36/81-82; 40/ 57; 50/38]

34. İnkar edenler, ateşe sunuldukları gün onlara: "Bu, (kıyamet ve azap) gerçek değil miydi?" denir, onlar: "Rabbimize andolsun ki evet gerçekti" derler. Allah: "İnkar etmenizden ötürü azabı tadın" der.

35. (Ey Muhammed!) O hâlde, yük sek azim sahibi (evvelki) Resüllerin sabretmesi gibi sende sabret. Onlar için acele etme. Onlar tehdit edildik leri azabı gördükleri gün, sanki (dün yada) gündüzün bir anından başka kalmadıklarını sanırlar. Bu bir duyuru dur. Ancak yoldan çıkmış olan kavim helâk edilir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۙ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْۜ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِۜ حَتّٰٓى
اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَۙ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى
تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَاۚ ذٰلِكَۜ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ
لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍۜ وَالَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ
﴿٤﴾ سَيَهْد۪يهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْۚ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ
﴿٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ
﴿٧﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا
مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْؗ وَلِلْكَافِر۪ينَ اَمْثَالُهَا
﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِر۪ينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

47. MUHAMMED SURESİ

Adını Peygamberimizin isminden alan bu sûreye aynı zamanda Kıtâl sûresi de denmiştir. Medine'de inmiştir, 38 (otuzsekiz) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Allah,inkar edenlerin ve kendi yolundan alıkoyanların işlerini boşa çıkarır.
[krş. 47/8,9,28,32, 35]

2. İnanıp yararlı iş işleyenlerin ve Muhammed'e, Rablerinden bir gerçek olarak indirilene inananların kötülüklerini Allah örter ve durumlarını düzeltir.

3. Bu, inkâr edenlerin batıla (sahte ve yalanın arkasın dan) gittiklerinden, inananların da Rablerinden gelen gerçeğe uymalarından dolayıdır. İşte Allah, onların örnek teşkil edecek durumlarını insanlara böyle anlatır.

4. Savaşta inkar edenlerle karşılaştığınızda gözetleme yerlerini (kontrol merkezlerini) vurun; sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın; savaş sona erince onları ya karşılıksız, yada fidye ile salıverin; Allah'ın kanunları farklı olsaydı, (yaptıkları kötülüklere karşılık) onlardan başka türlü de intikam alır (onları cezalandırır)dı. Fakat böyle olması (küfre karşı mücadelenizle) sizi birbirinizle denemek içindir. Allah yolunda öldürülen (şehit)lere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmıyacaktır.

Rakabe ,murakabe boyun değil gözetleme demektir.

5. 6. Allah onları(cihat edenleri, şehitleri) muratlarına erdirecek, gönüllerini şâd edecek ve onları, kendilerine tanıttığı cennete sokacaktır.

7. Ey inananlar! Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, O da size yardım eder, ayaklarınızı (her zaman) sabit kılar.

8. Hakikati inkara şartlanmış olanlara gelince, onları kötü bir akibet beklemektedir; çünkü (Allah), onların bütün (iyi) işlerini değersiz kılacaktır.

9. Bu,Allah'ınindirdiğini beğenmediklerinden ötürüdür. İşlerini Allah bunun için boşa çıkarmıştır.

10. Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakmadılar mı? Allah, onları yerle bir etmiştir. İnkâr edenlere de bu akıbetin benzerleri vardır.

11. Çünkü Allah inananların sahibidir. Kafirlerin ise sahibi yoktur.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعَامُ
وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّت۪ٓي اَخْرَجَتْكَۚ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّه۪ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِه۪ وَاتَّبَعُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ
الَّت۪ي وُعِدَ الْمُتَّقُونَۜ ف۪يهَٓا اَنْهَارٌ مِنْ مَٓاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍۚ وَاَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۚ وَاَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِب۪ينَۚ وَاَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ
مُصَفًّىۜ وَلَهُمْ ف۪يهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْۜ كَمَنْ هُوَ
خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَٓاءً حَم۪يمًا فَقَطَّعَ اَمْعَٓاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُ اِلَيْكَۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ
مَاذَا قَالَ اٰنِفًاࣞ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ
﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰيهُمْ تَقْوٰيهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْت۪يَهُمْ بَغْتَةًۚ فَقَدْ جَٓاءَ اَشْرَاطُهَاۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا
جَٓاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَلِلْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

12. Allah, inanıp iyi işler yapanları, altların dan ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkar eden ler ise (dünyada) biraz yaşarlar, hayvanların yedi ği gibi yerler, (sonunda) yerleri ateştir.

13. Seni sürüp çıkaran kasabadan daha kuvvetli olan nice kasabaları yok ettik. Yardım edenleri bulunmadı.

Seni, memleketinden (Mekke'den) çıkaran halktan daha kuvvetli nice memleketler (halkı) vardı ki, (türlü azablarla) onları helâk ettik de kendilerini (azabdan), kurtaran olmamıştı.

14. Rabbinden (aldığı) açık bir kanıta (Kur'an'a) göre davranan kimse, kötü işleri kendi sine güzel görünen ve arzularına uyan kimse gibi olur mu? [bk. 13/19; 35/8; 59/20]

15. (Şirkten, günahlardan) korunan lara söz verilen cennetin durumu şudur: İçinde bozulmayan su ırmak ları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere lezzet veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları vardır ve onlar için orada her çeşit meyve, Rablerin den de bağışlama vardır. (Şimdi bu ni'metler içinde yaşayanlar) ateşte sürekli kalan ve barsaklarını parça parça kesen sıcak suyun içirildiği kimseler gibi olur mu?

16. (Ey Muhammed!) O (müşrik)ler den seni dinlemeye gelenler de var. Sonra senin yanından çıktıkları za man, (ashaptan) kendilerine ilim veri len kimselere (alay yoluyla): "O demin ne söyledi?" diye sorarlar. İşte bun lar, Sanki Allah kalplerini mühürledi de (hiç birşey anlamamış gibi) arzula rına uyuyorlardır.

ARAPCADA Sanki istiarei temsiliyedir.
(bakara 7. Ayet notuna bakınız) .

17. Doğru yolu bulanlara gelince, Allah onların doğruluğunu artırır. On ların Allah'a karşı gelmekten sakınma larını sağlar. [bk. 41/44]

18. Öyleyse o, (inkarcılar) son saati mi bekliyorlar, onun ansızın gelmesini mi? Şüphesiz o(nun geleceği) şimdi den haber verilmiştir! O bir kez başla rına geldikten sonra, (geçmiş günah larını)hatırlamalarının onlara ne fayda sı olacak? [bk. 22/47]

19. Bil ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur.Hem kendinin, hem de inanmış erkek ve kadınların günahlarının ba ğışlanmasını dile! Allah, dolaştığınız yeri de, durduğunuz yeri de bilir.,.
[bk. 40/55 ve 48/2]

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌۚ فَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ
مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُۙ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِۜ فَاَوْلٰى
لَهُمْۚ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا
اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۚ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ
اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُٓوا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا
يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ
لَهُمْۜ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا
مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْاَمْرِۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَٓا اَسْخَطَ
اللّٰهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

20-21. İnananlar: "Keşke (cihad hakkında) bir sure indirilseydi ya!" derler. Fakat hükmü apaçık bir sure indirilip de onda savaştan söz edilince; kalplerinde (şüphe ve nifaktan) bir hastalık bulunanların, ölüm baygınlığına girmiş kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Oysa onlar için en uygun olan itaat etmek ve güzel söz söylemekti. Sonra iş kesinleşince de Allah'ın emrine sadakat gösterselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

22. (Ey münafıklar!) Demek siz iş başına gelecek olursanız yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparacaksınız öyle mi?

23. Onlar öyle kimselerdir ki, sanki Allah onları lanetleyip sağır yapmış ve gözlerini de kör etmiş gibidirler.
Arapcada Sanki istiarei temsiliyedir. Bakara 7. Ayetin notuna bakınız.
Klasik mealler: Allah onları sağır ve kör etti anlamını vermişler. Böyle bir anlam şu alt ayete ters düştüğünü düşünmüyorlar mı?

24. Bunlar Kuran'ı düşünmezler mi? Yoksa kalbleri kilitli midir?

25. Şüphesiz ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, arkalarına dönen leri, şeytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir.

26. Bunun sebebi şu: (Çünkü Yahudi' ler) Allah'ın indirdiğinden hoşlanmı yanlara (münafıklara) demişlerdi ki: " Biz, size bazı işlerde, (Peygambere düşmanlıkta ve savaştan geri kalmak ta) itaat edeceğiz." Oysa Allah ise, onların o gizli konuşmalarını biliyor.

27. Melekler, onların yüzlerine ve sırt larına vurarak canlarını alırken hâlleri nasıl olacak?

28. Bu, Allah'ı gazablandıran şeye uymaları ve O'nun rızasından hoşnut olmamalarından ötürüdür. Allah da onların işlerini boşa çıkarmıştır.

29. Yoksa, kalblerinde hastalık olan lar, Allah'ın onların kinlerini dışarı vur mayacağını mı sandılar?

وَلَوْ نَشَٓاءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسٖيمٰيهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فٖى
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ
الْمُجَاهِدٖينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرٖينَ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ اِنَّ
الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ وَشَٓاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ
﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَطٖيعُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُٓوا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ
اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا
وَتَدْعُٓوا اِلَى السَّلْمِ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ
اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَاِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ اُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ
يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾
هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ
وَمَنْ يَبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهٖ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَٓاءُ
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

30. Eğer uygun bulsaydık, Biz onları (münafıkları) sana gösterirdik; Sende onları yüzlerinden tanırdın. Fakat (azda olsa) sen, onları sözlerinden tanırsın; Allah işlediklerinizi bilir.

(Tövbe suresinde münafıkları sen bilemezsin çünkü onlar o işin ustası olmuşlar .Burda da azda olsa sözlerinden tanırsın . Çünkü her münafık usta değildir.

(Tövvbe suresi 101e bakın)

31. Andolsun, biz sizden cihad edenlerle sabredenleri bilinceye kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi(davranışlarınızı)da deneyeceğiz.

[bk. 3/142]

32. Şüphesiz, inkar edenler, Allah yolundan alıkloyanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra Resullere karşı gelenler Allah'a hiçbir zarar veremezler. (Allah,) onların çalışmalarını işe yaramaz hale getirecektir.

33. Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin ve (İtaatsizlik ederek) çalışmalarınızı işe yaramaz hale getirmeyin.

34. İnkar edip Allah yolundan alıkoyanları, sonra da inkarcı olarak ölenleri Allah şüphesiz ki bağışlamayacaktır.

35. Sakın, (hak bir dava uğrunda mücadele ettiğinizde) korkup gevşemeyin ve siz daha üstün iken barış için (düşmanlarınıza) yalvarıp yakarmayın! Allah sizinle beraberdir. O sizin çalışmalarınızı asla boşa çıkarmayacaktır.

36. Doğrusu, dünya hayatı, bir oyundan ve eğlenceden ibarettir. Eğer (Allah'a) inanır ve O'na karşı gelmekten sakınırsanız (Allah) size her türlü mükâfatı verir ve sizden sahip olduğunuz bütün mallarınızı (kendi davası uğrunda feda etmenizi) istemez.

37. (Çünkü,) O her şeyinizi isteseydi ve sizi zorlasaydı (onlara) cimrice sarılırdınız ve böylece sizin kinlerinizi (ahlaki zaaflarınızı) ortaya çıkarmış olurdu.

38. İşte sizler (Ey İnananlar!) Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz; fakat içinizden kiminiz cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse o ancak kendisine cimrilik eder. Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan Allah'tır. Muhtaç olan sizlersiniz. Eğer O'ndan yüz çevirirseniz sizi ortadan kaldırıp, sizin gibi olmayacak bir kavim yerinize getirmeye (gücü yeter).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

48. FETİH SURESİ Cüz 26

İçinde İslâm'ın elde edeceği fetih, başarı ve zaferden bahsedildiği için Fetih adını alan bu sûre, hicretin altıncı yılında Hudeybiye antlaşması dönüşünde Mekke ile Medine arasında inmiş ve Medine' de inen sûrelerden sayılmıştır; 29 (yirmidokuz) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1.Gerçek şu ki (ey Muhammed!) Biz senin için apaçık bir zaferin önünü açtık. [bk. 90/12]

2. Böylece Allah, senin geçmiş ve ensonki günahını bağışlar, sana olan nimetini tamam lar, seni dos doğru yola yönlendirir.

3. Böylece sana, kimsenin güç yetiremiyeceği bir şekilde yardım eder.

4. İnananların, imanlarını kat kat artır maları için, kalblerine güven indiren O'dur. Göklerdeki ve yerdeki ordular Allah'ındır. Allah bilendir, Hakim olan dır.

5. İnanan erkek ve kadınları, içinde temelli kalacakları, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar, onların kötü lüklerini örter. Allah katında büyük kurtuluş işte budur.

6. (Mü'minlere yapılan bu yardım diğer taraftan,) Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları, müşrik erkeklerle müşrik kadınları cezalandırması için dir. (İnananların başına gelmesini iste dikleri) kötülük, kendi başlarına dön sün! Allah, onlara gazap etmiş, onları lânetlemiş ve onlara cehennemi hazır lamıştır. O (cehennem) ne kötü bir dönüş yeridir!

"İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir. Allah yanlışlar içinde olan bir topluluğu(zorla) yola getirmez. Onlar var ya, onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetidir. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Ama olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzeltmiş olanlar başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur."*(Al-i İmran 3/86-89)*

7. Göklerin ve yerin orduları, Allah'ın dır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

8- Gerçek şu ki, biz seni bir şahit, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gön derdik.

9. Allah'a ve Resulüne iman edesiniz, O'nun izzetini takdir edip destekleye siniz, O'na saygı gösteresiniz ve sabah akşam Allah'ı tesbih edesiniz diye (Peygamber gönderdik).
[krş. 21/107; 22/49; 25/56; 34/28]

اِنَّ الَّذ۪ينَ يُبَايِعُونَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَۜ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْد۪يهِمْۚ
فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِه۪ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْت۪يهِ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَٓا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَاۚ يَقُولُونَ
بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ ف۪ي قُلُوبِهِمْۜ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ
شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًاۜ بَلْ كَانَ
اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ
وَالْمُؤْمِنُونَ اِلٰٓى اَهْل۪يهِمْ اَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ ف۪ي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ
ظَنَّ السَّوْءِۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪
فَاِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ سَع۪يرًا ﴿١٣﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا
﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا
ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْۚ يُر۪يدُونَ اَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِۜ قُلْ لَنْ
تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُۚ فَسَيَقُولُونَ بَلْ
تَحْسُدُونَنَاۜ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿١٥﴾

10. (Hudeybiye gününde Rıdvan biati ile) sana (samimiyetle) biat edenler (hayatları boyunca sana bağlı kalacaklarına dair söz verenler), ancak Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın eli (kuvvet ve yardımı,) onların (biat edenlerin vefa ve sadakatlerinin) üstündedir. Artık kim (verdiği sözden) cayarsa, ancak kendi aleyhine caymış olur. Kim de Allah'a söz verdiği şeyi yerine getirirse, Allah da ona büyük bir mükâfat verecektir.

[bk. 4/80]

11. (Henüz iman kalblerinde yerleşmemiş olduğundan Hudeybiye seferinden) geri kalan araplar sana şöyle diyeceklerdir: “Mallarımız ve ailelerimiz bizi, (seninle Hudeybiye seferine çıkmaktan) alıkoydu. Onun için bize mağfiret dile.” Onlar, kalblerinde olmıyan şeyi ağızlarıyla söyliyecekler. (Ey Rasûlüm, sen onlara) de ki:"'Allah size bir zarar gelmesini uygun görse, yahut bir fayda elde etmenizi uygun görse, O'na karşı kimin gücü bir şeye yeter? Kaldı ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.'

12. Aslında siz, Resulune ve inananların, ailelerine bir daha dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu, gönüllerinize güzel görünmüştü de kötü sanıda bulunmuştunuz. Hayırsız bir topluluk oldunuz.

13. Allah'a ve Resulune kim inanmamışsa bilsin ki, şüphesiz Biz, inkarcılar için çılgın alevli cehennemi hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir. O, hak edeni bağışlar, (hakka karşı) direnene ceza verir. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. (Savaştan) geri kalanlar, siz ganimetleri almaya giderken: “Bırakın biz de sizinle gelelim” diyeceklerdir. Onlar Allah'ın (kendi aleyhlerinde olan) sözünü değiştirmek isterler. De ki: “Siz bizimle asla gelmeyeceksiniz. Allah, önceden böyle buyurmuştur.” Onlar: “Bizi kıskanıyorsunuz” diyeceklerdir. Doğrusu onlar, fıkh edmezler. (inceden inceye düşünmezler).

48. FETİH SURESİ Cüz 26 Sayfa 512

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ
وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾
لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرَجٌ ۗ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ
السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً
يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللَّهُ
مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

16. (Hudeybiye seferinden) geri kalan o Arapla ra de ki: “Yakında çok güçlü bir topluma karşı (savaşmaya) çağrılacaksınız, onlarla (siz ölün ceye) yahut onlar teslim oluncaya kadar sava şacaksınız. Ve sonra, (bu çağrıya) uyarsanız Allah size güzel bir mükâfat ihsan edecek ama şimdi olduğu gibi (yine) vazgeçerseniz sizi şid detli bir cezaya çarptıracaktır.”

17. Ama, gözleri görmeyen kimse savaşa gel mezse ona bir sorumluluk yoktur; topala ve hastaya da sorumluluk yoktur. Kim Allah'a ve Resulune itaat ederse, Allah onu, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim yüz çevirir se, onu can yakıcı azaba uğratır.

18-19. (Ey Muhammed!) O ağacın altında (Hudeybiye'de) sana biat ederlerken (bağlılıklarını bildirirlerken) Allah o mü'minlerden razı olmuştur. (Allah onların) kalplerinde olanı bildiği için, onların üzerine huzur ve güven indirip hem kendilerini yakın bir zafer (olan Hayber'in fethi) ile hem de elde edecekleri birçok ganimetlerle mükâ fatlandırdı. Allah, mutlak galiptir, hü küm ve hikmet sahibidir.

20. Allah, size (kıyamete kadar ola cak fetihlerden) alacağınız daha bir çok ganimetler vaadetmiştir. Şimdilik bunu (Hayber ganimetini) size peşin vermiş ve insanların ellerini (savaş hususunda) sizden çekmiştir ki, mü minlere bir ibret olsun ve sizi doğru bir yola çıkarsın, (Allah’ın lütûf ve ihsanına olan güveninizi artırsın).

21. Henüz kavrayışınız dışında bulu nan (ama) Allah'ın şimdiden (sizin için) hazırladığı daha başka (kazanç lar da) vardır. Allah her şeye kadirdir. (Allah’ın her şeyi ölçüyledir).

22. Eğer hakikati inkara şartlanmış olanlar, size karşı savaşa girerlerse muhakkak arkalarını döner(ek kaçar) lar ve ne kendilerini koruyacak ne de yardım edecek kimse bulamazlar.

23. Allah'ın öteden beri işleyip duran sünneti/kanunu böyledir.Allah'ın kanu nunda asla bir değişiklik bulamazsın.

وَهُوَ الَّذٖى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ
مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصٖيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ
وَنِسَاۤءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُ۫هُمْ فَتُصٖيبَكُمْ مِنْهُمْ
مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فٖى رَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَاۤءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذٖينَ
كَفَرُوا فٖى قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ
سَكٖينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنٖينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى
وَكَانُوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمًا ﴿٢٦﴾
لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ اِنْ شَاۤءَ اللّٰهُ اٰمِنٖينَ مُحَلِّقٖينَ رُؤُ۫سَكُمْ وَمُقَصِّرٖينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا
قَرٖيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذٖى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّٖينِ كُلِّهٖ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهٖيدًا ﴿٢٨﴾

24. Sizi onlara karşı üstün getirdikten sonra Mekke'nin göbeğinde onların ellerini yakanızdan sizin de ellerinizi onların yakasından çeken odur. Allah yaptıklarınızı görendir.

25. Onlar inkar edenlerdir, sizi Mescidi Haram'ı ziyaretten ve hediyeleri (hediyelik hazırladığınız hayvanları) yerine ulaşmaktan alıkoyanlardır. Eğer, oradaki henüz tanımadığınız inanmış erkeklerle inanmış kadınları bilmeyerek ezmek suretiyle üzüntüye kapılmanız ihtimali olmasaydı Allah savaşı önlemezdi. Allah, kendi yasalarına uymak isteyenleri rahmet etmek için böyle yapmıştır. Eğer inananlarla inkarcılar birbirinden ayrılmış olsalardı, inkar edenleri can yakıcı bir azaba uğratırdık.

26. O zaman inkârcılar, kalplerine öfke ve gayretin cahiliye çağının öfke ve gayretini koymuşlardı. Allah da Resulü'nün ve inananların üzerine huzur ve güven indirmiş ve onlara Allah'a karşı sorumluluk duygusu aşılamıştı. Zaten onlar da buna layık ve ehil idiler. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

27. Allah, Resulünün rüyasını elbette doğru çıkaracaktır. İnşaallah siz kiminiz başını tıraş ettirmiş, kiminiz saçlarını kısaltmış olarak, Mescid-i Haram'a korkmaksızın tam bir güvenlik için de gireceksiniz. Ama Allah sizin bilemediğiniz şeyleri bildiğinden ondan önce, yakın bir zafer nasib etti.

28. Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Resulunu, doğruluk rehberi (Kuran) ve hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter. [krş. 9/33; 61/9]

48. FETİH SURESİ Cüz 26 Sayfa 514

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُٓ اَشِدَّٓاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَٓاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ
رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى
سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ٢٩

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُٓوا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ
اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٢ اِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ
اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيمٌ
٣ اِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَٓاءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٤

29. Muhammed Allah'ın elçisidir.Onun beraberinde bulunanlar, inkarcılara karşı (savaşta) sert, birbirlerine(daima) merha metlidirler. Onları rükua varırken, secde ederken, Allah'tan lutuf ve hoşnudluk dilerken görürsün. Onlar, yüzlerindeki secde izi ile tanınırlar. İşte bu, onların Tevrat'ta anlatılan vasıflarıdır. İncil'de de şöyle vasıflandırılmışlardı: Filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ekincilerin hoşuna giden ekin gibidirler. Allah böylece bunları çoğaltıp kuvvetlendirmekle inkarcıları öfkelendirir. Allah, inanıp yararlı işler işleyenlere, bağışlama ve büyük ecir vadetmiştir.

49. HUCURAT SURESİ Cüz 26

Bu sûrede müminlere bazı görgü kuralları, Peygamber'e ve birbirlerine karşı nasıl davranacakları öğretilmektedir. Medine'de inmiştir. 18 (onsekiz) âyettir. Adını, dördüncü âyetteki "odalar" anlamına gelen "hucurât" kelimesinden alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ey inananlar! (Düşüncelerinizde, şahsî işlerinizde) Allah'ın ve Resulü'nün (Kur'an'ın) önüne geçmeyin (Kur'an'ı dışlayarak Müslüman olmaya çalışmayın)! Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun! Şüphesiz Allah, (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

2. Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın, yoksa siz farkına varmadan işledikleriniz boşa gider. [krş. 24/63]

49.HUCURAT SURESİ

3. Allâh'ın Elçisinin huzûrunda seslerini kısanlar, öyle kimselerdir ki Allâh, onların kalblerini, takvâ için imtihan etmiş (onların takvâya ehil olduklarını anlamış)tır. Onlar için mağfiret ve büyük bir mükâfât vardır.

4. (Ey Peygamber!) Seni evinin dışından çağıranlar var ya, işte onların çoğu akıllarını kullanmazlar.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُٓوا اَنْ
تُص۪يبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِم۪ينَ ﴿٦﴾
وَاعْلَمُٓوا اَنَّ ف۪يكُمْ رَسُولَ اللّٰهِۜ لَوْ يُط۪يعُكُمْ ف۪ي كَث۪يرٍ مِنَ الْاَمْرِ
لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْا۪يمَانَ وَزَيَّنَهُ ف۪ي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَۙ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةًۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ مِنَ
الْمُؤْمِن۪ينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَاۚ فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى
الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّت۪ي تَبْغ۪ي حَتّٰى تَف۪ٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِۚ فَاِنْ فَٓاءَتْ
فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُواۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِط۪ينَ ﴿٩﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى
اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِنْهُنَّۚ وَلَا تَلْمِزُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِۜ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْا۪يمَانِۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar (dışardan bağırarak çağırırken) sabretselerdi şüphesiz onlar için daha iyi olurdu. Allah bağış layandır, merhamet edendir.

6. Ey inananlar! Eğer yoldan çıkmışın biri size bir haber getirirse, onun iç yüzünü araştırın, yoksa bilmeden bir kavme fenalık edersiniz de sonra ettiğinize pişman olursunuz.

7- Bilin ki, aranızda Allah'ın elçisi bulunmaktadır. Eğer o, birçok işlerde size uysaydı, sıkıntıya dü şerdiniz. Fakat Allah, size imanı sevdirmiş ve onu gönüllerinize güzel göstermiş; inkârı, fasık lığı ve(İslâm'ın emirlerine)karşı çıkmayı da çirkin göstermiştir. İşte bunlar doğru yolda olanların ta kendileridir.

8. Allah, kendi katından bir lütuf ve nimet olarak böyle yaptı. Allah, hakkıy la bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir

9. Eğer inananlardan iki grup birbir leriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa, Allah'ın emrine dönünceye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşın. Eğer (Allah'ın emrine) dönerse, artık araları nı adaletle düzeltin ve (onlara) adalet li davranın. Çünkü Allah, adaletli dav rananları sever.

10. Şüphesiz müminler birbiri ile kar deştirler; öyle ise dargın olan kar deşlerinizin arasını düzeltin; Allah'tan sakınınki size acısın.

11- Ey müminler! Bir kavim diğer bir kavmi alaya almasın. Belkide onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirini zi kötü lakaplarla çağırmayın. İman dan sonra fâsıklık ne kötü bir isimdir! Kimde tevbe etmezse işte onlar zalim lerdir. [bk. 104/1]

49.HUCURAT SURESİ Cüz 26 Sayfa 516

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثٖيرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
اِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ
اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ اَخٖيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ
رَحٖيمٌ ﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
اَتْقٰيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ قُلْ
لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُٓوا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاٖيمَانُ فٖي قُلُوبِكُمْۜ
وَاِنْ تُطٖيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدٖينِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ
عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْاٖيمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ
اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

12. Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerinizi arkasından çekiştirmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah'a karşı sorumluluk bilincinde olun. Şüphesiz Allah, tevbeyi çok kabul edendir, çok merhametlidir. [bk. 17/36]

13. Ey insanlar! Doğrusu Biz sizleri bir erkekle bir dişiden yarattık. Sizi şubeler ve kabileler haline koyduk ki birbirinizi kolayca tanıyasınız. Şüphe siz, Allah katında en değerliniz, O'na karşı gelmekten en çok sakınanızdır. Allah bilendir, haberdardır.

14. (Bazı) Araplar : "İnandık" dediler, de ki: "İnanmadınız ama İslam olduk deyin; inanç henüz gönüllerinize yer leşmedi; eğer Allah'a ve Resulune itaat ederseniz, işlediklerinizden bir şey eksilmez; doğrusu Allah, bağışlar, merhamet eder." [krş. 8/2-4]

15. "İnananlar, ancak Allah'a ve Resulune inanmış, sonra şüpheye düşmemiş; Allah uğrunda mallarıyla, canlarıyla cihat etmiş olanlardır. İşte onlar doğru olanlardır." [bk. 4/76; 61/10-11]

16. (Ey Resulüm!) De ki: “Siz dininizi (dindarlığınızı) Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah, göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Çünkü Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.”

17. Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müslümanlığınızı bana karşı minnet (konusu) etmeyin. Tam tersine, sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğru sözlüler iseniz (bunu böyle kabullenmeniz gerekir.)"

18. Doğrusu Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah,yaptıklarınızı görendir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَج۪يدِ (١) بَلْ عَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ
هٰذَا شَيْءٌ عَج۪يبٌ (٢) ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَع۪يدٌ (٣) قَدْ
عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَف۪يظٌ (٤) بَلْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ ف۪ٓي اَمْرٍ مَر۪يجٍ (٥) اَفَلَمْ يَنْظُرُٓوا اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ
كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ (٦) وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَاَلْقَيْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ (٧) تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى
لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ (٨) وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِه۪ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَص۪يدِ (٩) وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَض۪يدٌ (١٠) رِزْقًا
لِلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ (١١) كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ (١٢) وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍ
(١٣) وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَع۪يدِ
(١٤) اَفَعَي۪ينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ ف۪ي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَد۪يدٍ (١٥)

50. KAF SURESİ Cüz 26

Mekke'de inmiştir. 45 (kırkbeş) âyettir. "Kaf" harfi ile başladığı için bu adı almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Kaf. Şanlı Kuran'a andolsun.

2-3. Kafirler, aralarından bir uyarıcının gelmesine şaştılar da: "Bu şaşılacak bir şey; öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman dirilecekmiyiz? Bu, ihtimali olmayan bir dönüştür" dediler.

4. Muhakkak ki biz, toprak, onların (bedenlerinden neleri yeyip) eksilttiğini bilmişizdir. Bizim katımızda (her şeyi) tesbit eden bir kitab (Levh-i Mahfûz) vardır.

5. Doğrusu, kendilerine hak (Kur'an ve Peygamber) gelince yalanladılar da, şimdi kararsızlık içindedirler.

6. Onlar, üstlerindeki göğü nasıl yapmışız, donatmışızdır bir bakmazlar mı? Onda hiçbir çatlakda yoktur.

7- Yeri ise yaydık, içine dağlar yerleştirdik ve içinde her çeşit güzel bitkiler yetiştirdik.

8. (Bütün bunlar, Rabbine) yönelen her kula derin anlayışa sahip olmak ve (ona) ibret vermek içindir.

9-11. Gökten bereketli bir su indirdik, kullara rızık olmak üzere onunla bahçeler, biçilecek taneli ekinler, küme küme tomurcukları olan boylu hurma ağaçları yetiştirdik. O su ile ölü yeri dirilttik. İşte insanların diriltilmesi de böyledir.

12-14. Onlardan önce Nuh kavmi, Ressliler, Semud, Ad, Firavun kavmi, Lut'un kardeşleri, Eykeliler, Tubba halkıda yalanlamışlardı; evet bunların hepsi peygamberleri yalanlamışlardı da tehdidim gerçekleşmişti.

15. Biz ilk yaratışta yorulduk mu? Hayır; onlar yeniden yaratılmaktan şüphe etmektedirler. [bk. 30/27]

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِه۪ نَفْسُهُۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَر۪يدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَم۪ينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَع۪يدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَق۪يبٌ عَت۪يدٌ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ
بِالْحَقِّۜ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَح۪يدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِۜ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَع۪يدِ
﴿٢٠﴾ وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَه۪يدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ ف۪ي غَفْلَةٍ
مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَد۪يدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ
قَر۪ينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَت۪يدٌۜ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا ف۪ي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَن۪يدٍۙ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ
لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُر۪يبٍۙ ﴿٢٥﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّد۪يدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَر۪ينُهُ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ بَع۪يدٍ ﴿٢٧﴾
قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَع۪يدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ
الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَٓا اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ
امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَز۪يدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّق۪ينَ غَيْرَ
بَع۪يدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَف۪يظٍۚ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ
الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُن۪يبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍۜ
ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ ف۪يهَا وَلَدَيْنَا مَز۪يدٌ ﴿٣٥﴾
وَكَمْ

16. Andolsun ki insanı Biz yarattık; nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz; Biz ona şah damarından daha yakınız.

17- Onun sağında ve solunda oturan (yerleş tirilmiş olan), her davranışı yakalayıp tespit eden iki yazıcı (Kiramen Kâtibin) vardır.

18. (İnsan hiçbir) söz söylemez ki yanında (yaptıklarını) gözetleyen, dediklerini kaydeden (bir melek) hazır bulunmasın. [bk. 82/10-12]

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir, ey insan, işte bu senin öteden beri korkup kaçtığın şeydir (denir).

20. Sura üfürülür. İşte bu geleceği söz verilen (tehtit) gündür.

21. Her nefis (kişi), kendisiyle beraber bir sürücü ve şahit bulunduğu halde gelir.
22. Ona: "Andolsun ki, sen, bundan gafildin; işte senden gaflet perdesini kaldırdık, bugün artık görüşün keskin dir" denir.
23. Yoldaşı olan (melek), der ki: İşte, (ne yaptıysa hepsi bende), hepsi hazır.
24-25. (Allah, şöyle der:) “Atın cehen neme, (hakka karşı) inatçı, hayrı hep engelleyen, haddi aşan şüpheci her kâfiri!”
26. “Allah ile beraber, başka bir ilâh edinen o kimseyi atın şiddetli azabın içine!” [krş. 2/165-167]
27. Yanındaki **(**Müşrikin arkadaşı) der ki: Rabbimiz! Ben onu azdırmadım. Fakat kendisi derin bir sapıklık için deydi.
28-29. Allah:"Benim katımda çekişme yin; size bunu önceden bildirmiştim. Benim katımda söz değişmez; Ben kullara asla zulmetmem" der.

30. O gün cehenneme: Doldunmu?" deriz ,o:"Daha var mı?" der**.**

31. Cennet, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yaklaştırılır, zaten uzakta değildir.
32-34. Onlara: "İşte bu cennet, Allah'a yönelen,O'nun emirlerine riayet eden; görmediği Rahman'dan korkan,(Allah 'a) yönelmiş bir kalble gelen sizlere, hepinize söz verilen yerdir. Oraya esenlikle girin; işte sonsuzluk günü budur" denir.
35. Orada dilediklerini bulurlar. Katı mızda fazlasıda vardır.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِۜ
هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِۚ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّۜ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ
﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًاۜ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

51 ZARİYAT SURESİ Cüz 26

Mekke'de inmiştir. 60(altmış) âyettir. İlk âyette geçen ve "rüzgârlar" anlamına gelen "zâriyât" kelimesi, sûrenin adı olmuştur.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-6. Tozu dumana katıp savuran (rüzgâr)lara, (yağmur) yüklü (bulut)lara, kolayca akıp giden (yıldızlara, gemi)lere, işleri taksim eden melek lere andolsun ki, size vaad olunan diriliş elbette gerçektir. (Hesap ve) ceza günü kuşkusuz ger çekleşecektir.

VEYA: 1-6 Sina dağına, ince deriler üzerine satır satır yazılan kitaba (ilahi kelama) , ibadet için gelenlerle şenlenen Kabeye, kubbe gibi duran gök yüzüne, dalgalanıp kabaran denize andol sun. **(Mustafa öztürk meali)**

36. Biz onlardan önce, kendilerinden daha zorlu nice nesilleri helâk ettik de ülke ülke dolaşıp kaçacak delik aradı lar. Kaçacak bir yer mi var?

37. Bunda şüphesiz kalpleri açık olanlar, (yani) uyanık bir zihinle kulak verenler için bir uyarı vardır;

38. Andolsun ki, gökleri, yeri ve ikisi nin arasında bulunanları altı günde/ altı evrede yarattık ve Biz bir yorgun luk da duymadık. [bk. 46/33]

39. O halde (Ey Muhammed!) Onların söyleyebilecekleri her şeye karşı sa bırlı ol ve güneşin doğuşundan önce de (sabah namazında) batışından önce de (ikindi namazında) Rabbinin sınırsız ihtişamını yücelt ve O'nu övgüyle an!

40. Gecenin bir kısmında ve secdele rin ardından da O'nu tespih et.
.bk. 17/79; 30/17-18]

41. (Ey Muhammed!) Çağırıcının (İsrafil'in) yakın bir yerden seslenece ği (Sur'a üfleyeceği) o güne (daima) kulak ver (kıyameti düşünerek çalış)!

42. O gün (insanlar) hakka çağıran o müthiş sesi işiteceklerdir. İşte bu, (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Gerçek şu ki, hayat veren de ölümü getiren de biziz. Sonunda dönüş de yalnız bizedir.

44. O gün yer, onların üzerinden süratle yarılıp açılır. Bu, (hesap için) bir toplamadır, bize göre kolaydır.
[bk. 31/28; 99/2]

45. Biz onların, (o yeniden dirilmeyi inkar edenlerin) ne söylediklerini iyi biliyoruz; ve sen onları hiçbir şekilde (inanmaya) zorlayamazsın. Ama sen yine de Benim uyarımdan korkabile ceklere bu Kuran aracılığıyla hatırlat mada bulun.[krş. 2/272; 13/40; 88/21-22]

وَالسَّمَاۤءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفٖي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ
مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذٖينَ هُمْ فٖي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدّٖينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذٖي كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖي
جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذٖينَ مَاۤ اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ
مُحْسِنٖينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلٖيلًا مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ
يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفٖۤي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّاۤئِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي
الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِلْمُوقِنٖينَ ﴿٢٠﴾ وَفٖۤي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي
السَّمَاۤءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاۤءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ لَحَقٌّ
مِثْلَ مَاۤ اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَدٖيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ
الْمُكْرَمٖينَ ﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ
مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ اِلٰۤى اَهْلِهٖ فَجَاۤءَ بِعِجْلٍ سَمٖينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُۤ اِلَيْهِمْ
قَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خٖيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ
بِغُلَامٍ عَلٖيمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهُ فٖي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ
عَجُوزٌ عَقٖيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكٖيمُ الْعَلٖيمُ ﴿٣٠﴾

7-9. Yıldız kümeleri ile dolu olan gökyüzüne andolsun ki, siz, neye inanılacağı konusunda derin bir ayrılık içindesiniz. (Oysa) bu davetten, ancak aklı çarpılmış olan kimse çevrilip vazgeçirilir.

10- O (çeşitli sözleri) atan yalancılar kahrolsun!
11. Onlar ki cehalete bürünmüş gafillerdir.
12. “Ceza günü ne zaman?” diye sorarlar.
13. O, kendilerinin ateşe sokulacakları gündür.
14. (Görevli melekler onlara şöyle diyecek:) “Tadın azabınızı! Çabuklaştırılmasını isteyip durduğunuz (azap) işte budur.”

15-16. Doğrusu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, Rablerinin kendilerine verdiğini almış olarak bahçelerde ve pınar başlarındadırlar. Çünkü onlar, bundan önce iyi davrananlardı.
17. Onlar, geceleri az uyuyanlardı.

18. Seher vakitlerinde bağışlanma dilerlerdi.
19. Onların mallarında muhtaç ve yoksullar için bir hak vardı, onu verirlerdi.
20- Yeryüzünde içlerinde hiçbir şüphe duymadan inananların görebileceği (Allah'ın büyüklüğünü anlatan) deliller vardır.
21. Kendi (yaratılışı)nızda da (nice deliller vardır). Hala görmeyecek misiniz?
22. Rızkınızda, size söz verilen azap da yukarıdan gelir.(Yani bunların hepsi size Allah katından gelir).
23. Göklerin ve yerin Rabbine andolsun ki bu (ölümden sonraki hayat), sizin konuşmanız kadar kesin ve gerçektir.
24. (Ey Muhammed!) İbrahim'in ağırlanan misafirlerinin haberi sana geldi mi?
25. Onlar,İbrahim'in yanına girip: "Selam sana" demişlerdi, İbrahim de: "Selam size" demişti; içinden de, onların "tanınmamış bir topluluk" olduğunu geçirmişti.
26-27. Hemen ailesine giderek semiz bir buzağı getirmiş, onların önüne sürüp: "Yemezmisiniz?" demişti.
[bk. 11/69-70; 15/52-62]
28. (Yemediklerini görünce) onlardan endişeye düştü; "Korkma" dediler ve ona bilgin bir oğul sahibi olacağını müjdelediler. [bk. 11/77]
29. Bunun üzerine karısı hayretle seslenerek geldi, elleriyle yüzünü kapayarak: "Kısır bir kocakarı!" dedi.
30. Melekler: "Bu böyledir, Rabbin söylemiştir; doğrusu O, Hakim olandır, bilendir" dediler.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوٓا اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمٍ مُجْرِم۪ينَۙ
﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ ط۪ينٍۙ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِف۪ينَ
﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ ف۪يهَا مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَۚ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا ف۪يهَا
غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَۚ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا ف۪يهَٓا اٰيَةً لِلَّذ۪ينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ
الْاَل۪يمَۜ ﴿٣٧﴾ وَف۪ي مُوسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٨﴾
فَتَوَلّٰى بِرُكْنِه۪ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُل۪يمٌۜ ﴿٤٠﴾ وَف۪ي عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرّ۪يحَ
الْعَق۪يمَۚ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّم۪يمِۜ ﴿٤٢﴾
وَف۪ي ثَمُودَ اِذْ ق۪يلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ
وَمَا كَانُوا مُنْتَصِر۪ينَۙ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِق۪ينَۚ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَٓاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾
وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا
زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّٓوا اِلَى اللّٰهِۜ اِنّ۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ
مُب۪ينٌۚ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَۜ اِنّ۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌۚ ﴿٥١﴾

31. İbrahim: "Ey Elçiler! Göreviniz nedir?" dedi.

32-34. Elçiler: "Suçlu bir kavmin üzerine, Rabbi nin katından işaretli olarak, aşırı gidenlere mah sus sert taşlar göndermekle görevlendirildik" dediler.

35. Bunun üzerine, suçlu kavmin arasında bulu nan müminleri çıkardık.

36. Zaten orada, kendini Allah'a vermiş sadece bir tek ev halkı bulduk.

37. Can yakıcı azabdan korkanlar için, o belde de bir işaret, bir kalıntı bıraktık.
38. Musa'nın başından geçenlerde de ibret vardır: Onu apaçık delille Fira vun'a gönderdik.

39. O ise kuvvetine güvenerek yüz çevirdi ve “Bu bir büyücü veya delidir” dedi.
40. Biz de onu ve ordularını yakalayıp denizin dibine geçiriverdik. O (boğul ma esnasında), pişmanlıkla kendi ken dini kınıyordu (ama iş işten geçmişti). [krş. 10/92]
41-42. Ad kavminin başından geçen de de ibret vardır: Onların üzerine, uğradığı her şeyi bırakmayıp toza çeviren kuru bir rüzgar gönderdik.

43. Semud kavmnin başına gelende de ibret vardır: Onlara, "Bir süreye kadar zevklenin" denmişti.
44. Onlar ise Rablerinin emirlerine başkaldırmışlardı, bu yüzden bakıp dururlarken onları yıldırım yakalayı vermişti.
45. Artık ne ayağa kalkacak güçleri kalmıştı ne de yardım edenleri olmuş tu.
46. Daha önce de Nuh kavmini ceza landırmıştık. Çünkü onlar da yoldan çıkmış bir kavimdi.
47. Göğü, gücümüzle Biz kurduk; şüp hesiz biz onu genişleticiyiz.

48. Yeryüzünü biz yayıp döşedik: Ne güzel döşeyiciyiz!
49. İbret alasınız diye her şeyi çift çift yaratmışızdır.
50. (Ey Resulüm, de ki:) O halde hemen Allah'a koşun (küfrü bırakıp imana gelin). Şüphesiz ben, size O'nun tarafından gönderilmiş açık bir uyarıcıyım!
51. "Allah'ın yanında başkasını ilah kılmayın; doğrusu ben sizi O'nun aza bı ile açıkça uyaranım."

كَذٰلِكَ مَٓا اَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ اَوْ
مَجْنُونٌ ۝٥٢ اَتَوَاصَوْا بِهٖۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝٥٣ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
فَمَٓا اَنْتَ بِمَلُومٍ ۝٥٤ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝٥٥ وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝٥٦ مَٓا اُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
وَمَٓا اُرِيدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ۝٥٧ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ
۝٥٨ فَاِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ
۝٥٩ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝٦٠



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ ۝١ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ۝٢ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۝٣ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝٤
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝٥ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝٦ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ
۝٧ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝٨ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَٓاءُ مَوْرًا ۝٩ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا
۝١٠ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١١ اَلَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝١٢ يَوْمَ
يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ۝١٣ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝١٤

52. İşte böyle! Onlardan öncekilere bir peygamber geldiğinde (mutlaka onun için de): “o bir büyücüdür yahut bir delidir” dediler.
53. Öncekiler sonrakilere böyle mi vasiyet ettiler? Hayır; bunlar azgın bir kavimdi.

54. O halde, onlardan yüz çevir, (bu durumda) senin bir suçun olmaz;

55. (Ama yine de kulak veren herkese) öğüt vermeye devam et! Çünkü bu hatırlatmalar inananlara fayda sağlar!
56. Cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etmeleri için yaratmışımdır.
[bk. 1/4; 4/36; 6/102; 29/1; 41/14; 49/14-15; 103/1-3]
57. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum ve onların beni doyurup beslemelerini de beklemiyorum.

58. Şüphesiz rızıklandıran da, güç ve kuvvet sahibi olan da Allah'tır.

59. Muhakkak ki bu zulmedenlerin de, geçmiş arkadaşlarının payı gibi bir azap payı vardır. O halde (o azabın gelmesi için) acele etmesinler.

60. Uyarıldıkları (azap) günlerinden dolayı vay o inkârcıların hâline!

----

52. TUR SURESİ Cüz 27

Mekke'de inmiştir. 49 (kırkdokuz) âyettir. Adını, birinci âyette geçen ve üzerinde Hz. Musa'ya Tevrat'ın indiği, böylece onun ilâhi hitaba mazhar olduğu Tûr dağından almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1- Tur'a,(turdağına) andolsun.
2.3. Yayılmış ince deri üzerine satır satır dizilmiş Kitab'a,
4.8. Sık sık ziyaret edilen Eve (Kabe' ye), yükseltilmiş tavan gibi göğe, kaynayacak denize andolsun ki, Rabbinin azabı hiç şüphesiz gelecektir. Onu savacak yoktur.
9-12. Göğün sarsıldıkça sarsılacağı, dağların yürüdükçe yürüyeceği gün; işte o gün, daldıkları yerde eğlenip oyalanarak o, günü yalanlayanlara yazık olacak!
13-14. Cehennem ateşine itildikçe itildikleri gün, onlara: "İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur;

أَفَسِحْرٌ هٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ
لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَا آتٰيهُمْ
رَبُّهُمْ وَوَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ
وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ
امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا
يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ
﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا
مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ
رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

15. Bu da mı (bu Cehennem de mi) bir sihirdir, yoksa siz mi görmüyorsunuz?
16.Girin oraya, sabretseniz de sabretmeseniz de artık sizin için birdir. Size ancak yaptıklarınızın karşılığı veriliyor.

17-18. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, şüp hesiz, cennetlerde ve Rablerinin kendilerine verdikleriyle zevk duyarak nimetler içindedirler. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

19-20. Onlara şöyle denir: "İşlediklerinizden ötü rü, dizi dizi tahtlara yaslanarak afiyetle yiyin için." Onlara, kusursuz bakışlı temiz eşlerle eşleştire ceğiz .. [bk. 37/44]

(hur kelimesi göze nispet edildiğinde ,kusursuzluk'güzellik ve çekicilik ifade eder.Eril ve dişi iki kökede nispeti mümkün olan Hur' ödül ve cezada cinsiyet ayrımı yapılmıyacağını ifade eden ayetler: 3/19 25 161 4/110 112 10/30 14/51 16/111 ışığında anlaşılması lazımdır.

21. (Dünyada) iman eden ve nesilleri de iman konusunda kendilerinin yolu na uyanlar var ya, işte biz onların nesillerini (ahirette) kendilerine kavuş tururuz. Bununla beraber onların amellerinden hiçbir şey eksiltmeyiz. Her kişi, kendi kazandığına karşılık bir rehindir (ona göre muamele göre cektir).

22. Cennette olanlara diledikleri mey ve ve etten bol bol veririz.
23. Orada kadeh tokuştururlar; fakat bunda ne bir saçmalama, ne de bir günaha girme vardır.

24. Ve kendileri için hazırlanmış ebe di bir gençlik ve tazelik onları hiç terketmeyecek, tıpkı kabuklarının için de saklanmış inciler gibi olacaklar .
(vakia 23 tede geçen lulu un meknunun el lulu ul meknun benzetmesi, tek taraflı bir cinsiyeti değil, bakir bir gönlü ve muhabbeti temsil etse gerek tir .) M. islamoğlu'nun çevirisini tercih ettik.
25. Birbirlerine dönüp soruşurlar:
26-28. "Doğrusu bundan önce ailemi zin yanında bile (Allah'ın bizden razı olmadığını düşünerek) korku içindey dik; Allah lütfedip bizi kavurucu azab dan korudu; doğrusu bundan önce de O'na yalvarıyorduk; şüphesiz O, ikra mı bol olan, acıyandır" derler.

29. (Ey Resulüm!) Sen tebliğ ve irşa da devam et! Çünkü sen Rabbinin (peygamberlik ve İslam) nimeti saye sinde ne kâhinsin, ne de mecnun.
30. Yoksa senin için şöylemi derler: "Şairdir, zamanın onun aleyhine dön mesini gözlüyoruz."
31. De ki: "Gözleyin, doğrusu bende sizinle beraber gözlemekteyim."

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ
بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا
مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ
لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ
سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ
الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ
﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا
هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾
وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ
حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

32. Bunu onlara akılları mı buyuruyor? Yoksa onlar azgın bir kavim midirler?

33. Yahut: "Onu kendi uydurdu" diyorlar öyle mi? Hayır, iman etmiyorlar.

34. Eğer iddialarında samimi iseler (Kuran'ın) benzeri bir söz meydana getirsinler.

35. Onlar, yaratan olmaksızın mı yaratıldılar yoksa yaratanlar kendileri midir?

36. Yoksa gökleri ve yeri kendileri mi yarattılar? Hayır, Allah'a kesin olarak (gereği gibi) iman etmiyorlar.

37. Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa onlarmı işe hakimdirler?

38. Yoksa, üzerine çıkıp vahiy dinledikleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse, dinleyenleri açık bir delil getirsin.

39. Demek kızlar Allah'ın, oğullar sizin öyle mi?

40. Yahut sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar ağır bir borç altın da mı kalıyorlar?

41. Yoksa, gayb ilmi onların yanında da ondan mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Ama o tuzağa yakalanacak olanlar inkar edenlerdir. [bk. 8/30]

43. Yoksa Allah'tan başka bir ilahları mı vardır?Allah,onların ortak koşmalarından münezzehtir.

44. Gökten azap olarak düşen bir parça görseler: "Bulut kümesidir" derler. [bk. 46/24]

45. Çarpılacakları güne erişmelerine kadar onları bırak.

46. O gün, (yapmış olduğu) tuzakları kendilerine bir fayda vermez; yardım da görmezler.

47. Zulmedenlere, şüphesiz, bundan başka da azap vardır; fakat onların çoğu bilmezler. [bk. 32/21]

48. Rabbinin hükmü yerine gelinceye kadar sabret; doğrusu sen, Bizim nezaretimiz altındasın; kalkarken Rabbini överek tesbih et;

49. Geceleyin ve yıldızların batışında da O'nu tesbih et.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰىۙ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰىۚ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوٰىۜ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰىۙ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰىۙ ﴿٥﴾
ذُو مِرَّةٍۜ فَاسْتَوٰىۙ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰىۜ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰىۙ ﴿٨﴾
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰىۚ ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰىۜ ﴿١٠﴾
مَا كَذَبَ الْفُؤٰادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً
اُخْرٰىۙ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰىۜ ﴿١٥﴾ اِذْ
يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰىۙ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَاٰى
مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰىۙ ﴿١٩﴾ وَمَنٰوةَ
الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ض۪يزٰى
﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُۚ وَلَقَدْ
جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىۜ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰىۘ ﴿٢٤﴾ فَلِلّٰهِ
الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى۟ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

53. NECM SURESİ Cüz 27

Mekke'de inmiştir. 62(altmışiki) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Batmakta olan yıldıza andolsun ki,(yani Vahyin aşama aşama inişi şahit olsun!)

2. Arkadaşınız (Muhammed) sapmamış ve azmamıştır.

3. O, keyfinden konuşmamaktadır. [krş. 69/43-47]

4. Onun konuşması ancak, bildirilen bir vahy iledir.

5-7. Ona, çetin kuvvetlere sahip ve güçlü olan (Melek) öğretmiştir; en yüksek ufukta iken doğruluvermiş. [bk. 81/19-21]

8. Sonra yaklaşmış ve inmiştir.

9. Araları iki yay aralığı kadar belki daha da yakın oldu.

10. Böylece (Allah) kuluna vahyedeceğini vahyetti.

11. Gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı.

12. Ey inkarcılar! Onun gördüğü şey hakkında kendisi ile tartışır mısınız?

13-14. Andolsun ki o,Onu en sonuncu Sidretül-Münteha(uzak ağaç"ın) yanında, başka bir inişinde de görmüştür.

15. Ki onun yanında oturacak bahçe vardır.

16. Sidre'yi bürüyen bürüyordu(Tüm bölge olağan üstü biçimde kuşatılmıştı).

17. (Dikkat edin,) göz ne kaydı, ne de (başka yöne) çevrildi:

18. Andolsun ki Rabbinin varlığının büyük delillerinden biri (olan Cebraili) gördü. [bk. 20/23]

19-20. Ey inkarcılar! Şimdi Lat, Uzza ve bundan başka üçüncüleri olan Menat'ın ne olduğunu söyler misiniz?

21. Demek erkekler sizin, dişiler Allah'ın mı? krş. 16/57; 17/40; 43/15-19]

22. Öyleyse bu haksız bir paylaşma;

23. Bunlar sizin ve babalarınızın taktığı adlardan başka bir şey değildir. Allah onları destekleyen bir delil indirmemiştir. Onlar sadece zanna ve canlarının istediğine uymaktadırlar. Oysa onlara Rablerinden andolsun ki doğruluk rehberi gelmiştir.

24. Yoksa, her umduğu şey insanın mıdır?

25. Ahiret de dünya da Allahındır .

26. Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaatleri hiçbir şeye yarar sağlamaz; ancak Allah'ın uygun gördüğü ve razı olduğu kimse için (meleklere) emir verdi ise başka.

(Burada müşriklere bir reddiyedir. Ahirette değil dünyadaki şefaattır. Peygambere yardım için savaşta üçbin melek gönderildi).

53. NECM SURESİ Cüz 27 Sayfa 526

اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى
﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِه۪ مِنْ عِلْمٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّۚ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْن۪ي
مِنَ الْحَقِّ شَيْـٔاًۚ ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۜ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِۜ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَب۪يلِه۪ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِۙ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اَسَٓاؤُ۫ا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ
اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰىۚ ﴿٣١﴾ اَلَّذ۪ينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
اِلَّا اللَّمَمَۜ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِۜ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِنَ
الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ ف۪ي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْۚ فَلَا تُزَكُّٓوا اَنْفُسَكُمْۜ
هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰىۚ ﴿٣٢﴾ اَفَرَاَيْتَ الَّذ۪ي تَوَلّٰىۙ ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَل۪يلاً
وَاَكْدٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا ف۪ي
صُحُفِ مُوسٰىۙ ﴿٣٦﴾ وَاِبْرٰه۪يمَ الَّذ۪ي وَفّٰىۙ ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
اُخْرٰىۙ ﴿٣٨﴾ وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰىۙ ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ
يُرٰىۖ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَٓاءَ الْاَوْفٰىۙ ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰىۙ
﴿٤٢﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰىۙ ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَاۙ ﴿٤٤﴾

27. Doğrusu ahirete inanmayanlar, meleklere" Dişi" adını takarlar.

28. Oysa onların bu hususta bir bilgileri yoktur, sadece zanna uyarlar. Zan ise şüphesiz gerçeği ifade etmez.

29. Öyle ise bizim zikrimizden (Kur'an'dan) yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimselerden yüz çevir.

30. Onların bilgilerinin erişebileceği sınır budur (sadece dünyalıkları kazanma bilgisidir). Hiç kuşkusuz Rabbin, yolundan sapan kimseleri de çok iyi bilendir, doğru yolda olan kimseleri de çok iyi bilendir.

31- Göklerde ve yerde olanlar Allah'ın dır. Sonunda, işlerini kötü yapanları cezalandıracak ve iyi yapanları da daha güzeli ile ödüllendirecektir.

32. Ufak tefek kusurları dışında, bü yük günahlardan ve edepsizliklerden kaçınanlara gelince,bil ki Rabbin, affı bol olandır. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulunduğunuz sırada (bi le), sizi en iyi bilendir. Bunun için ken dinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir.

33-34. Şimdi gördün mü (imandan) yüz çevireni? Azıcık verip sonra vermemekte direneni?

Bakara 270. Allah yolunda her ne harcar veya her ne adarsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (Fakir ve muhtaçları görmezlikten gelen, paylaşmayı bilmeyen, verse de verdiğini başa kakan, adaklarını yerine getirmeyen) zalimlerin yardımcıları yoktur.

35. Gayb'ın ilmi kendi yanında da o gerçeği mi görüyor?

36-37. Yoksa Musa'(ya gelen Tevrat') ın sayfalarından ve görevini titizlikle yerine getiren İbrahim'e inmiş olan kutsal sayfaların içeriğinden haberdar olmadı mı?

38. Hiç kimse başkasının günah yükü nü yüklenmez;

39. Ve (yine bildirilmedi mi ki) şübhe siz insan için, (kendi) çalıştığından başkası yoktur!

40. Onun çalışması şüphesiz görüle cektir.

41. Sonra ona karşılığı eksiksiz verile cektir.

42. Doğrusu son varış Rabbinedir.

43. Doğrusu, güldüren de ağlatan da O'dur.

44. Muhakkak ki (yaşatıp) öldüren de, (öldükten) sonra dirilten de O'dur.

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾ وَاَنَّ
عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى
﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُٓ اَهْلَكَ عَادًا الْاُولٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا۬ فَمَٓا اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ
مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى
﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَذ۪يرٌ
مِنَ النُّذُرِ الْاُولٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَد۪يثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَٓاءِ مَا ف۪يهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

54. KAMER SURESİ Cüz 27

Mekke'de inmiştir, 55 (ellibeş) âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1- Son saat (kıyamet) yaklaşacak ve ay yarılacak!

Lafzen kıyamet koptu ve ay yarıldı. Arapcada birşeye vurgu için geçmiş zaman kullanılır.

2. Onlar bir ayet görseler (veya duysalar), sırt çevirirler ve:"(Bu,) Süregelen bir büyüdür" derler.

3. (Müşrikler, Peygamberi) yalanladılar, nefislerinin arzularına uydular. Hâlbuki her iş, (Allah'ın takdirine göre) gerçekleşecektir.

4. Ve bakın, onlara (küstahlıklarını) önleyecek birçok haber gelmiştir;

5. Bu haberlerin herbirinde üstün hikmet vardır; ama uyarmalar fayda vermiyor. [bk. 10/101]

6. O halde davetçinin (İsrafil'in) benzeri görülmemiş bir şeye (yeniden dirilmeye) çağırdığı güne kadar, (dünyada senden uzak durdukları müddetçe) sen de onlardan uzak dur!

53. NECM SURESİ Cüz 27 Sayfa 527

45-46. Doğrusu, atıldığında nutfeden erkek ve dişiyi, iki çifti yaratan O'dur.

47. Doğrusu ölümden sonra tekrar dirilten de O'dur.

48. Doğrusu Zengin eden de varlıklı kılan da O'dur.

Sadık Türkmen: Zengin olmalarına izin veren O’dur, (elementleri yaratarak) imkân, sermaye veren de O’dur.

49. Doğrusu Şira yıldızının Rabbi O'dur.

Veya Şöyle: *49. Hiç kuşkusuz,Şi’ra’nın/ bilginin,bilincin Rabbi de O’dur.”*

50-51. (Eski dönemlerde yaşamış) Ad kavmini (yaptıkları yüzünden) yok eden de O'dur, Semud'u da (helâk edip) geriye hiçbir şey bırakmayan da O'dur

52. Daha önce de Nuh kavmini yok eden O'dur; çünkü onlar çok zalim ve pek taşkın kimselerdi.

53-54. (Lût kavminin) şehirlerini de altüst edip yerle bir eden, onları gömdükçe gömen O'dur.

55. Ey Kişi! Rabbinin hangi eşşiz gücünden şüpheye düşersin?

ALA kelimesi için Rahman suresi 13. ayet notuna bakınız .

56. Bu, önceki uyarılar gibi bir uyarıdır.

57. Kıyamet yaklaştıkça yaklaşmıştır.

58. Onu Allah'tan başka ortaya koyacak yoktur.

59-61. Şimdi siz bu söze (Kur'an'a) mı şaşırıyorsunuz? Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz! Gaflet içinde eğlenip duruyorsunuz!

62. Haydi (bırakın bu gafleti de) şimdi Allah'a secde edin ve (yalnız O'na) kulluk yapın!

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌۙ
﴿٧﴾ مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِۜ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُٓ اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَٓا اَبْوَابَ السَّمَٓاءِ بِمَٓاءٍ مُنْهَمِرٍۘ
﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَٓاءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَۚ ﴿١٢﴾
وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍۙ ﴿١٣﴾ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَاۚ جَزَٓاءً لِمَنْ
كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَٓا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ
عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا
صَرْصَرًا ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّۙ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُٓوا اَبَشَرًا مِنَّا
وَاحِدًا نَتَّبِعُهُٓۙ اِنَّٓا اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ
الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْۘ ﴿٢٧﴾

7. Onlar, (rüzgârın) dağıtıp savurduğu çekirgeler gibi ürkek bakışlarla bulunduğu yer (topraktan) çıkarlar.
8. İnkarcılar: "Bu, zorlu bir gündür" derler.
9. Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanlamıştı. Onlar kulumuzu yalanlayıp "Bu bir delidir" dediler ve kulumuz (tebliğ görevinden) alıkonuldu.
10. O da: "Ben yenildim, bana yardım et" diye (Rabbine) yalvarmıştı.
11. Biz de,derhal, göğün kapılarını açtık. Kapılardan nehir gibi sular aktı.
12. Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık; her iki su, takdir edilen bir ölçüye göre birleşti.
13- Nûh'u da tahtalar ve çiviler(le yapılmış gemi) üzerinde taşıdık.
14. (Mesajı) inkâr edilen kulumuz (Nuh)'a ödül olarak yaptırılan bu gemi, gözetimimiz altında akıp gidiyordu.

15. Andolsun ki Biz, o gemiyi bir ibret olarak bıraktık; öğüt alan yok mudur?
[krş. 29/15; 36/41; 69/11-12]

16. Benim azabım ve uyarılarım(ın akıbeti) nasılmış (gördüler)!
17. Andolsun ki Kuran'ı, öğüt olsun diye kolay kıldık; öğüt alan yok mu dur? [bk. 19/97]

18. Ad (kavmi de hakikati) yalanladı, fakat azabım ve uyarılarım(ın akıbeti) nasılmış (gördüler)!

19-20. Biz onların üstüne o pek talih siz günde, her şeyi söküp atan bir kasırga gönderdik.(Öyle bir kasırga ki) insanları köklerinden sökülmüş hur ma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.

21. Azabım ve uyarılarım(ın akıbeti) nasılmış (anladılar)!
22. Andolsun ki, Kuran'ı düşünüp öğüt alınsın diye kolaykıldık; öğüt alan yok mudur?

23. Semud (kavmi de) bütün uyarıları mızı yalanlamıştı.

24-25. "İçimizden bir insana mı uyaca ğız? O zaman biz sapıklık ve delilik etmiş oluruz. Zikir (Kitap), aramızda, ona mı verilmiş? Hayır, o pek yalancı ve şımarığın biridir" dediler.
26. Yarın, kimin pek yalancı ve şıma rık olduğunu bileceklerdir.

27. (Salih'e şöyle demiştik:) "Şüphe siz biz, onlara bir imtihan olmak üze re, o dişi deveyi (bir mucize olarak) göndereceğiz. Şimdi onları gözetle ve (eziyetlere) sabret."

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَٓاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْۚ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍۜ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍۙ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَاۜ
كَذٰلِكَ نَجْزٖي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ
﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَٓا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ
﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّۚ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ
﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَ
اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُۚ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ اَخْذَ
عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُو۬لٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَٓاءَةٌ
فِي الزُّبُرِۚ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ
وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾
اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ فٖي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلٰى
وُجُوهِهِمْۜ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

28. Onlara, suyun aralarında paylaştırılacağını, (bir gün devenin, bir gün de kendilerinin su içme nöbeti olacağını) haber ver; içme sırası kiminse o gelip suyunu alsın. [bk. 26/155]

29. Ama (onlar)arkadaşlarından birini çağırdılar, o da kılıcını alarak deveyi kesti.

30. (Sonra) azabım ve uyarılarım(ın akıbeti) nasılmış (gördüler)!

31. Biz onlara (ceza olarak) bir tek darbe vurduk ve bir çiftliğin kurumuş, kırılmış fidanlarına dön düler. [Krş. 7/78]

32. Andolsun ki, Kuran'ı anlaşılıp öğüt alınsın diye kolay kıldık; öğüt alan yok mudur?

33. Lut kavmi de uyarıları yalanlamıştı.

34. Üzerlerine taş yağdıran bir fırtına gönderdik, yalnız Lut'un (karısı hariç) ailesini seher vakti kurtardık.

35. Şükredenleri işte böyle mükâfat landırırız.

36. Andolsun, Lût onları bizim şiddetli azabımızla uyardı. Fakat onlar bu uyarıları kuşkuyla karşıladılar.

37. Andolsun, onlar onun (melekler den olan) misafirlerinden nefislerinde ki kötü arzuları tatmin etmek istediler. Biz de onların gözlerini silme kör ettik. “Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!” dedik. [bk. 11/77-83; 15/61-74]

38. Andolsun ki, sabah erken, önü alınmaz bir azap başlarına geldi.

39."Azabımı ve uyarmalarımı dinleme menin sonucunu tadın" dedik.

40. Andolsun ki, Kuran'ı anlaşılıp öğüt alınsın diye kolay kıldık; öğüt alan yok mudur?

41. Andolsun ki, Firavun erkanına uyaranlar geldi.

42. Lâkin onlar bütün âyetlerimizi yalanladılar. Biz de onları güç ve kud retimize lâyık bir şekilde yakaladık. [bk. 20/56]

43. (Ey Mekkeliler!) Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlı? Yoksa sizin için kitaplarda bir berat mı var?

44. Yoksa onlar: -Biz, yenilmez bir toplumuz mu diyorlar?

45. O topluluk,(yakında bozguna uğra yacak)ve arkalarını dönüp kaçacaklar.

46. Hayır, buluşma zamanları o (uyarıl dıkları) sâ'attir. O sâ'at cidden çok feci ve acıdır;

47. Doğrusu suçlular sapıklık ve çılgınlık içindedirler.

48. Ateşe yüzüstü sürüldükleri gün, onlara: "Sakarın (Cehennemin) doku nan azabını tadın" denir.

49. Şüphesiz Biz her şeyi bir ölçüye göre yaratmışızdır. [bk. 25/2; 87/1-3]

وَمَٓا اَمْرُنَٓا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَٓا
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ
﴿٤﴾ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
﴿٦﴾ وَالسَّمَٓاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْم۪يزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْم۪يزَانِ ﴿٨﴾
وَاَق۪يمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْم۪يزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ
وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ ف۪يهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿١٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَٓانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

54. RAHMAN SURESİ Cüz 27

Mekke'de inmiştir. 78 (yetmişsekiz) âyettir. İlk kelime olan "er-rahmân" sûreye ad olmuştur.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-2. Rahman olan Allah Kuran'ı öğretti;

3-4. İnsanı yarattı, Ona beyanı (konuşup, düşün celerini açıklamayı) öğretti.

5. Güneş ve ayın hareketleri bir hesaba göredir.

6. Bitkiler ve ağaçlar O'nun emrine boyun eğerler.

7. Ve O, gökleri yükseltti ve (her şey için) bir ölçü koydu

8. Ölçüde haddi aşmayın! [krş. 42/17; 57/25]

9. Ölçüyü adaletle ve tam yapın, tartıları da eksik yapmayın!

10. Allah, yeri canlı yaratıklar için meydana getir miştir.

11-12. Orada meyveler, salkımlı hurma ağaçları, kabuklu taneler, güzel kokulu otlar vardır.

54. KAMER SURESİ Cüz 27 Sayfa 530

50. (Bir şeyin olması için) bizim emrimiz, göz kırpması kadar kısa sürede gerçekleşen bir iştir. [krş. 16/40; 31/28; 36/82]

51. Andolsun ki, (inkârda ve is yanda) sizin gibileri (yaptıkları yüzün den) hep helâk ettik. Fakat var mı düşünüp öğüt alan!

52. İşledikleri her şey, Kitâplar da mevcuttur.

53. Küçük büyük her şey satır satır yazılıdır.. [bk. 82/10-12]

54-55. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, güçlü hükümdarın katın da, yüksek bir derecede, cennetlerde ferahlık ve aydınlık içindedirler.

55 RAHMANSURESİ

13. Ey insanlar ve cinler! Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisi ni yalanlarsınız?

4 - Klasik müfessirlerin çoğunluğu bu ifadede görülen ikil hitap tarzını -Rabbikumâ ("ikinizin Rabbi") ve tukezzibân ("siz ikiniz inkar eder [yahut "edebilir"] misiniz")- insanların ve "görünmez varlıkların" (cinn - dünyaları ile irtibat landırırlar; ama en ikna edici açıklama tarzı (Râzî tarafından da nakledildiği gibi), bu hitabın, Kur' an'ın muhatap aldığı iki insan kategorisine, yani erkeklere ve kadınlara yönelik olduğu şeklinde dir. Benim " kudret" şeklinde çevirdiğim âlâ çoğul ismi ise, lafzen, "nimetler" veya "ihsanlar"ı ifade eder; ama bu surede defalarca tekrarlanan yukarıdaki nakarat, yalnızca Allah'ın kullarına verdiği nimetlerle değil, ama daha genel olarak O'nun yaratıcılığının bütün tezahürleri ile ilgilidir ve bazı ilk dönem müfessirler, mesela Taberî'de zikredildiği gibi İbni Zeyd, âlâ terimini, bu bağlam da, kudret ("güç" veya "güçler") ile eş anlamlı görürler.

14. O, insanı pişmiş çamur gibi kuru balçıktan yaratmıştır. [bk. 6/2; 15/26]

15. Cinleri de yalın bir alevden yarat mıştır.

16. Öyleyken; Rabbinizin eşsiz gücü nün hangisini yalanlarsınız?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ
﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾
وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ
فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ
الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

17. O, iki doğunun Rabbidir, iki batının Rab bidir.

18. Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?

19. O, birbirlerine kavuşup karışabilmeleri için iki büyük su kütlesini serbest bırakmıştır;

20. Aralarında bir engel vardır; birbirinin sınırını aşamazlar. [bk. 25/ 53; 35/12]

21. Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?

22. İkisinden de inci ve mercan çıkar.

23. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?

24. Ve (hareket halindeki) dağlar gibi denizler üze rinde yüzüp giden kocaman gemiler O'nun dur.

25. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?

26. (Kainatta) bulunan herkes yok olacaktır.

27. Ancak, yüce ve cömert olan Rabbinin varlığı bakidir.

28. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

29. Göklerde ve yerde olan kimseler her şeyi O'ndan isterler; O her an kainata tasarruf etmektedir.

30. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

31. Ey insan ve cin toplulukları! Sizin de hesabınızı ele alacağız.

32. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

33. Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çevresini aşıp geç meye gücünüz yetiyorsa geçin! Ama (Allah'ın verdiği) bir güç olmaksızın geçemezsiniz ki! [krş. 6/128]

34. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

35. Ey insanlar ve cinler! Üzeri nize ateşten bir alev ve yakcı bir du man gönderilir de kurtulamazsınız.

36. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

37. Gök yarılıp da, gül gibi kızar dığı, yağ gibi eridiği zaman haliniz nice olur? [bk. 70/8; 84/1]

38. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

39. O gün ne insana ve ne cine günahları hakkında soru sorulmaya (gerek) kalmıyacak.

(Burada melekler hemen tanıyıp, onları tartı ve hesa ba götürürler.41 . ayet bunu göstermektedir)

40. Öyleyken Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ
تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ
فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ
عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٦٣﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾
فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

41. Suçlular simalarından tanınırlar da, alın saç larından ve ayaklarından yakalanırlar.
42. Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?
43. İşte suçluların yalanladıkları cehennem bu dur.
44. Onlar, cehennem ateşiyle kaynar su arasın da dolaşır dururlar.
45. Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?
46. Rabbinin huzurunda (hesap vermek üzere) duracağından ürperen kimseye iki cennet vardır.
47. Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?
48. Bu iki cennet türlü ağaçlarla doludur.
49. Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?

50. İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır.
51.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün han gisini yalanlarsınız?
52. Bu cennetlerde türlü meyve den çift çift vardır.
53.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?
54. Orada, örtüleri parlak atlas tan yataklara yaslanırlar; iki cennetin meyvelerini de kolayca toplarlar.

55.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?
56. Orada, bakışlarını yalnız eşlerine çevirmiş, daha önce ne insan ve ne de cinlerin dokunmuş olduğu eşler vardır.?

57.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?
58.Onlar yakut ve mercan gibi dirler.
59.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?
60. İyiliğin karşılığı ancak iyilik değilmidir?

61.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?
62. Bu iki cennetten başka iki cennet daha vardır.
63.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?
64. (Bu cennetlerin) renkleri ko yu yeşildir.
65.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?
66. İkisinde de durmadan fışkı ran iki kaynak vardır.
67.Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾
حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ
يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾
مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سِتٌّ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾ إِذَا
رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً
مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾
أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ
الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

56. VAKİA SURESİ Cüz 27

Mekke'de inmiştir: 96 âyettir. Adını ilk âyetinde geçen ve kıyamet olayını ifade eden «vâkıa» kelimesinden almıştır

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-2. Kesin gerçekleşecek (olan Kıyamet) koptuğu zaman, onun kopuşunu yalanlayacak kimse olmayacaktır.

3-7- Yeryüzü şiddetle sarsıldığı, dağlar parça parça dağılıp saçılmış toz olduğu ve siz de üç sınıf olduğunuz zaman, O, (kimini) yükseltir, (kimini) alçaltır. [bk. 22/1; 69/14-15; 99/1-2 78/20]

8. (İyi işler işlediklerini belirtmek için), amel defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcılara!

9. Kötülük işlediklerini belirtmek üzere,amel defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara.

68. İkisinde de türlü türlü meyveler, hurmalıklar ve nar ağaçları vardır.

69. **Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?**

70. Oralarda (herşeyin) en güzeli en mükemmeli olacak .

71. **Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?**

72. Çadırlar içinde göz gönlü dışarda olmayan pırıl pırıl eşler vardır.

73. **Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?**

74. Onlara daha önce insan da, cin de dokunmamıştır.

75. **Öyleyken, Rabbinizin eşsiz gücünün hangisini yalanlarsınız?**

76. Cennetlikler orada yeşil yastıklara ve harikulade işlemeli döşeklere yaslanırlar.

77. **Öyleyken, Rabbinizin eşşiz gücünün hangisini yalanlarsınız?**

78. Büyük ve pek cömert olan Rabbinin adı ne yücedir!

56. VAKİA SURESİ

10. Ve (üçüncü kısmınız da) sâbikun (olup hayırda öne geçenlerinizdir) ki, (onlar mükâfâtta da) öne geçenlerdir! [krş. 35/32]

11-12. Naim cennetlerinde Allah'a en çok yakınlık sağlayanlar işte bunlardır.

13.14. Onların büyük kısmı eski ümmetlerden, bir kısmı da sonrakilerdendir.

15-16. Süslü, nakışlı tahtlar üzerinde, karşılıklı olarak yaslanırlar.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ١٧ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ
مَعِينٍ ١٨ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ١٩ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ٢٠
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٢١ وَحُورٌ عِينٌ ٢٢ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ
٢٣ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٤ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا
٢٥ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ٢٦ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ
٢٧ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ٢٨ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ٢٩ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ٣٠ وَمَاءٍ
مَسْكُوبٍ ٣١ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ٣٢ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ٣٣ وَفُرُشٍ
مَرْفُوعَةٍ ٣٤ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ٣٥ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ٣٦ عُرُبًا
أَتْرَابًا ٣٧ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ٣٨ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ٣٩ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ
٤٠ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ٤١ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ
٤٢ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ٤٣ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ٤٤ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ٤٥ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ
الْعَظِيمِ ٤٦ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٤٧ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ٤٨ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ ٤٩ لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ٥٠

17-21. Ölümsüz gençler yanlarında, baş ağrısı ve dönmesi vermeyen bembeyaz bir kaynaktan doldurulmuş kaseler, ibrikler, kadehler; seçecek leri meyveler, arzulayacakları kuş eti ile dolaşır lar.

22-24. İşlediklerine karşılık olarak, sedefteki inci ler gibi kusursuz bakışlı temiz eşler vardır.

25. Orada boş bir söz ve günaha sokan bir laf işitmezler.

26. Sadece selama karşılık selam sözü işitirler.

27. Defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcı lara!

28-34. Onlar dikensiz sedir ağaçları, salkımları sarkmış muz ağaçları, uza mış gölge altında, çağlayarak akan sular kenarlarında; bitip tükenmeyen ve yasak da edilmeyen bol meyveler arasında; yüksek döşekler üzerinde dirler.

35-38. Biz kadınları da güzel bir biçim de yeniden yaratmış,Hepsini bakireler yapmışızdır, Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt, Sağın adamları için.

39-40. Bunların bir kısmı eski ümmet lerden, bir kısmı da sonrakilerdendir.

41. Defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara!

42-44. İnsanın içine işleyen bir sıcak lık ve kaynar su içinde, serinliği ve hoşluğu olmayan kara bir dumanın gölgesinde bulunurlar.

45-46. Çünkü onlar, bundan önce, dünyada, nimet içinde bulunurlar iken, büyük günah işlemekte direnir dururlardı.

47. Ve diyorlardı ki: Biz öldükten, toprak ve kemik yığını haline geldik ten sonra, biz mi bir daha diriltilece ğiz?

48.49. Önceki atalarımız da mı?. De ki: Hem öncekiler hem de sonrakiler,

50. Belli bir günün belli vaktinde mutla ka toplanacaklardır! [bk. 11/103-105]

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ
زَقُّومٍۙ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَم۪يمِۚ
﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ ف۪ي مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ
﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ
اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُ۫نَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْو۪ينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِۚ ﴿٧٤﴾
فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِۙ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌۙ ﴿٧٦﴾

51. Sonra siz ey sapıklar, yalancılar!
52. Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz.
53. Karınlarınızı ondan dolduracaksınız.
HAKKA süresi: 36-37. **"Günahkarların yiyeceği olan kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur."**
DUHAN süresi: 43- **Muhakkak ki Zakkum ağacı,** 44. **Günahkârların yemeğidir. 45. Yanmış yağ gibi karınlarda kaynar durur.** 46. **Son derece sıcak suyun kaynaması gibi.** ***Bu ayetlerde anlatılan zakkum ağacı, hakka süresi 36-37 deki kanlı irinlerdir.***
54. Üstüne de kaynar sudan içeceksiniz.
55. Susamış develerin suya saldırışı gibi içeceksiniz.
56. İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur!
57. Sizi biz yarattık.Tasdik etmeniz gerekmez mi? [bk. 30/27; 19/67]
58. Söyleyin öyleyse, (rahimlere) Attığınız spermleri gördünüz mü?
59. Onu (insan biçiminde)siz mi yaratıyor sunuz? Yoksa biz miyiz yaratan?

60. Ölümü aranızda takdir eden biziz. Hiç kimse bizim önümüze geçemez (bizi bu işten alıkoyamaz).
61. (Amacımız) benzerlerinizi yerinize geçirmek ve hepinizi bilmediğiniz bir âlemde yeniden yaratmaktır. [krş. 6/6; 35/16; 70/41; 76/28]
62. Andolsun ki, ilk yaratmayı bilirsiniz, yine de düşünmez misiniz?
63-64. (Toprağa) ekmekte olduğunuz (tohum)u gördünüz mü? Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
65-67. Şayet uygun görseydik, onu kuru bir çöp yapardık da şaşkınlık içinde (şöyle) geveleyip dururdunuz: "Muhakkak biz çok ziyandayız (emeklerimiz boşa gitti). Hatta büs bütün yoksun bırakıldık!"
68-69. Söyleyin; içtiğiniz suyu buluttan indirenler sizlermisiniz yoksa onu Biz mi indiririz? [bk. 15/22; 16/10; 39/21]

70. Uygun görseydik onu acı ve tuzlu bir su yapardık. O hâlde niçin hâlâ şükretmezsiniz?
71-72. Söyleyin; yaktığınız ateşin ağacını var eden sizler misiniz, yoksa onu Biz mi var ederiz?
73. Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlerin istifadesi için yarattık. [bk. 36/80]
74. Öyleyse Büyük Rabbinin ismini tesbih et (yücelt).
75-76. Hayır, (bu Kuran'ın) parçalar halinde indirilişini tanıklığa çağırırım, eğer bilseniz bu en güçlü bir yemindir!

Celal Yıldırım meali ise: Hayır, (bu nimetleri inkâr edemezsiniz?) Parça parça inen Kur'ân'ın (iniş) mevki'lerine yemin ederim ki, eğer bilirseniz bu cidden büyük bir yemindir.

إنه لقرآن كريم ٧٧ في كتاب مكنون ٧٨ لا يمسه إلا المطهرون
٧٩ تنزيل من رب العالمين ٨٠ أفبهذا الحديث أنتم مدهنون ٨١
وتجعلون رزقكم أنكم تكذبون ٨٢ فلولا إذا بلغت الحلقوم ٨٣
وأنتم حينئذ تنظرون ٨٤ ونحن أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون
٨٥ فلولا إن كنتم غير مدينين ٨٦ ترجعونها إن كنتم صادقين ٨٧
فأما إن كان من المقربين ٨٨ فروح وريحان وجنت نعيم ٨٩ وأما
إن كان من أصحاب اليمين ٩٠ فسلام لك من أصحاب اليمين ٩١
وأما إن كان من المكذبين الضالين ٩٢ فنزل من حميم ٩٣ وتصلية
جحيم ٩٤ إن هذا لهو حق اليقين ٩٥ فسبح باسم ربك العظيم ٩٦

77. 78. O, gerçekten değerli ve şerefli bir Kur'an'dır. O iyi korunmuş bir kitapta, (Levh-i Mahfuz'dadır).

79- Ona, temizlenip arınmış olanlar dan(meleklerden) başkası dokuna maz. **(ancak melekler, o kitaba dokunur.Çünkü levhi mahfuzdadır)insanların abdestiyle hiç alakası yoktur.**

80. (O, yeryüzüne) âlemlerin Rabbin den indirilmedir.

81. Şimdi siz bu sözü mü hor görüp küçümsüyorsunuz?

82. Onu(kur'anı) yalanlayarak mı size verilen nimete şükür ediyorsunuz?

83-85. Kişinin canı boğaza dayanınca ve siz o zaman bakıp kalırken, Biz o kişiye sizden daha yakınızdır, ama görmezsiniz.

86-87. Yaptığınızın karşılığını görme yeceğiniz doğruysa, ve eğer bu sözü nüz de samimi iseniz, o çıkmak üzere olan canı geri çevirsenize!

88-89. Ama eğer ölen kimse Allah'a yakın olanlardan ise, artık onun için bir rahatlık, hoş bir rızık ve nimetleri bitmez, kedersiz bir cennet vardır.

90.91. Eğer defteri sağdan verilenler den ise, "ey sağcılardan olan kişi, sana selam olsun!" denir.

92,94. Yok, eğer o, hakkı yalanlayan sapıklardan ise, artık (onun için) kay nar sudan bir ziyafet, bir de cehen neme atılma vardır.

95. Doğrusu kesin gerçek budur.

96. Öyleyse büyük Rabbinin adını tes bih et (O'nu, kendisine lâyık olmayan sıfatlardan tenzih eyle).



بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السماوات والأرض وهو العزيز الحكيم ١ له
ملك السماوات والأرض يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير ٢
هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم ٣

57. HADİD SURESİ

Arapça'da demir anlamına gelen «hadid» kelimesiyle isimlenen ve demirin önemine işaret ettiği için bu adı alan sûre Medine'de inmiştir. 29 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ı tesbih ederler. O güçlüdür, Hakim'dir. [krş. 17/44]

2. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nun dur; diriltir, öldürür. O, her şeye Kadir'dir (O, her şeye ölçü koyandır).

3. O, ilktir (kendisinden önce hiçbir varlık yoktur,) sondur (kendisinden sonra hiçbir varlık yoktur. Her şey yok olurken O kalacaktır,) zahir dir (delilleriyle varlığı gün gibi açıktır,) batındır (zatının hakikati gizlidir, akıllar O'nun özünü idrak edemez,) O, her şeyi bilendir.

هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِۜ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ ف۪يهَاۜ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْۜ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِۜ وَهُوَ عَل۪يمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَف۪ينَ ف۪يهِۜ فَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَب۪يرٌ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
اَخَذَ م۪يثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِه۪ٓ اٰيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِۜ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ
لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ م۪يرَاثُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ لَا يَسْتَو۪ي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَاتَلَۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذ۪ينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُواۜ
وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰىۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذ۪ي
يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُٓ اَجْرٌ كَر۪يمٌ ﴿١١﴾

4. Gökleri ve yeri altı günde/altı evrede yaratan, sonra arşa hükmeden, yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilen O'dur. Nerede olursanız olun, O, sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür.

5. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nun dur. Bütün işler Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar; O kalblerde olanı bilen dir.

7. Allah'a ve Resûlü'ne iman edin. Sizi, üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı şeylerden harcayın. Sizden iman edip de (Allah rızası için) harcayan kimse lere büyük mükâfat vardır.

8. Elçi sizi Rabbinize inanmağa (gü venmeğe) çağırdığı ve (bu konuda) sizden sağlam söz almış olduğu hal de inananlar iseniz neden Allah'a gü venmiyorsunuz? **[bk. 5/7; 7/172]**

9. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkar mak için kuluna, apaçık ayetler indi ren O'dur. Doğrusu Allah size karşı şefkatlidir, merhametlidir. [krş. 2/257]

10. Size ne oluyor ki, mallarınızı Allah yolunda harcamıyorsunuz ? Oysa gök lerin ve yerin mîrası Allah'ındır. Siz den fetih (Mekke'nin fethin) den önce malını harcayıp savaşanlarla, fetihten sonra harcayıp savaşanlar bir değil dir; öncekilerin derecesi bunlardan daha büyüktür. (Ama) Allah, hepsine de en güzelini (en yüksek dereceleri) va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. [bk. 4/95]

11. Kimdir Allah'a güzel, bereketli bir borç verip onu kat kat fazlasıyla geri alacak olan? Böyle (yapan)lar değerli ve anlamlı bir mükafat görecekler.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ
وَبِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُۚ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْۚ ق۪يلَ ارْجِعُوا
وَرَٓاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُوراًۜ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌۜ بَاطِنُهُ
ف۪يهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُۜ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْۜ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَٓاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ
لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ مَأْوٰيكُمُ النَّارُۜ هِيَ
مَوْلٰيكُمْۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّۙ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْۜ وَكَث۪يرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّق۪ينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ
وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضاً حَسَناً يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَر۪يمٌ ﴿١٨﴾

12. İnanmış erkek ve kadınları, defterleri sağdan verilmiş ve ışıkları önlerinde olarak giderken gördüğün gün onlara şöyle denecektir: "Müjde; bugün içlerinden ırmaklar akan, içinde temelli kalacağınız cennetler sizindir." İşte bu büyük kur tuluştur.

13. Münafık erkeklerle münafık kadınların, müminlere: Bizi bekleyin, nurunuzdan bir parça ışık alalım, diyeceği günde kendilerine: Arkanıza dönün de bir ışık arayın! denilir. Nihayet onların arasına, içinde rahmet, dışında azap bulunan kapılı bir sur çekilir.

14. (Münâfıklar) onlara seslenirler: "Biz de sizinle beraber değil miydik?" (Mü'minler) derler ki: "Evet ama, siz kendi canlarınıza kötülük ettiniz, bek lediniz (hemen tevbe etmediniz) kuş kulandınız, kuruntular sizi aldattı. Allâh'ın emri (ölüm) gelinceye kadar (böyle hareket ettiniz,) o çok aldatıcı (şeytân,) sizi Allâh(ın affı) ile aldattı."
[bk. 83/29-35]

15. Bugün artık ne sizden ne de inkâr edenlerden (kurtuluşa karşı) bedel kabul edilir, varacağınız yer ateştir. Size yaraşan odur. Ne kötü bir dönüş yeridir!

16. Allah'tan gelen öğütlerin ve O'nun indirdiği gerçeğin (Kur'an'ın) etkisi ile mü'minlerin kalplerinin yumuşayaca ğı, ürpereceği gün hâlâ gelmedi mi? (Mü'minler) daha önce kendilerine kutsal kitap verilenler gibi olmasınlar. Uzun zaman geçince onların kalpleri katılaştı ve çoğu yoldan çıkmış kimse ler oldu.

17. Allah'ın, yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiğini bilin; size, akledesiniz diye açık açık ayetler(deliller) anlattık.

18. Sadaka veren erkeklere ve sada ka veren kadınlara ve Allah'a (yani fakirlere) güzel bir ödünç verenlere, verdiklerinin karşılığı kat kat ödenir ve onlara değerli bir mükâfat vardır.
[krş. 57/11]

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَٓاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا
اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ
كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا
ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ
اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾
مَٓا اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فٓي اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِي
كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾
لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَٓا اٰتٰيكُمْ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

19. Allah'a ve Rasülüne inananlar var ya, işte onlar hem özü sözüne uyan ve hakikatin şahidi olan kimseler mertebesinde dirler. Onların hem mükâfatları hem de nurları vardır. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince; işte onlar da cehennemliklerdir. [bk. 24/35-36; 39/22]

20. Bilin ki,dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs,aranızda karşılıklı bir övünme, çok mal ve evlat sahibi olma yarışından ibarettir. (Nihayet hepsi yok olur gider). Tıpkı şöyle: Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider. Sonra kurumaya yüz tutar da sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra da çer çöp olur. Ahirette ise (dünyadaki amele göre ya) çetin bir azap ve(ya) Allah'ın mağfiret ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldanış geçimlilikten başka bir şey değil dir. [bk. 3/14; 10/24; 18/45-46; 39/21]

21. (O halde dünyaya kendinizi kap tırmadan) Rabbinizden bir bağışlan maya ve Allah'a ve Resulüne ina nanlar için hazırlanmış, eni gökle yerin genişliği kadar olan cennete (girmek için) yarışın (koşuşun/ koşuş turun). İşte bu, Allah'ın lütfudur. Onu (dinde) gayret göterenlere verir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

22. Yeryüzünde ve kendi nefisleriniz de uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

EN'AM : 59. Gaybın anahtarları (Allah)'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez. O yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahi bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır.

Ali-imran165. (Bedir'de) iki katını (düşmanınızın) başı na getirdiğiniz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza geldiği içinmi «Bu nasıl oluyor!» dediniz? De ki: O, kendi kusurunuzdandır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

Şura: 30. Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizin yaptığı işler yüzündendir. (O,) yine de çoğunu affeder.

(7/ 156 da 45/29 19/79 9/120-122 36/12 21/94 4/81 3/53.181 de imtahan konuları ezelden yazıl mış olmadığını söylüyor)

23. Bu, kaybettiğinize üzülmemeniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmamanız içindir. Allah, kendini beğenip öğünen hiç kimseyi sevmez.

24. Onlar cimrilik edip insanlara da cimriliği emrederler. Kim (Allah yolun da harcamaktan) yüz çevirirse (bilsin ki) Allah, zengindir, övgüye layıktır.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا
وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ
مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَاْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا
مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَاٰتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوا
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ
اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ
بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

25. Doğrusu, (daha önce de) elçilerimizi (bu) hakikatin bütün kanıtları ile gönderdik; ve onlar aracılığıyla vahyi bağışladık (ve böylece, doğru ile eğriyi tartabilmeniz için size) bir terazi (verdik) ki insanlar adaletle davranabilsinler; ve (size) içinde müthiş bir güç ve insanlar için birçok fay dalar bulunan demiri (kullanma yeteneği) bağışla dık. (Bütün bunlar size verildi ki) Allah, O'nun ve Elçisi'nin yolunda yürüyenleri bilsin, (Kendisi) insan kavrayışının ötesinde olsa bile. Şüphesiz Allah güçlüdür, kudret sahibidir.

Nüzül ,inzal kelimesi arapcada sunma manasında da kullanılır.

26. And olsun ki Nuh'u ve İbrahim'i Biz gönder dik; ikisinin soyundan gelenlere peygamberlik ve kitap verdik; soylarından gelenlerin kimi doğru yoldadır, birçoğu da yoldan çıkmıştır.

27. Sonra onların peşinden, ard arda elçilerimizi gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da gönderdik ve ona İncil'i ver dik. Onu izleyenlerin gönüllerine şef kat ve merhamet koyduk. Fakat, bizim kendileri için onaylamadığımız bir ruhbanlık uydurdular. Halbuki onlardan sadece Allah'ı hoşnut ede cek hususlara uymalarını istemiştik. Üstelik ruhbanlığa hakkıyla da uyma dılar. Aralarından inananlara ödülleri ni verdik (yani sevaplarını yazdık); ancak çokları yoldan çıkmışlardı.

[bk. 5/17-72-73; 9/30]

28. Ey (kitap ehli) inanırları,! Allah' tan korkun ve onun resulüne inanın ki size rahmetinden iki nasip versin: Size, kendisiyle yol açacağınız bir ışık lütfetsin ve sizi affetsin.Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

[bk. 7/157; 24/34-35; 39/22]

29. Kitap Ehli de şunu bilsin ki, onlar Allah'ın lütfu üzerinde tasarruf sahibi değillerdir. Lütuf ve nimet Allah'ın elindedir; onu hak edene bağışlar. Ve Allah pek büyük lütuf sahibidir.

bk. 2/135; 7/157

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ي تُجَادِلُكَ ف۪ي زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓي اِلَى اللّٰهِ
وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مِنْ نِسَٓائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْۜ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـ۪ٔي وَلَدْنَهُمْۜ
وَاِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَراً مِنَ الْقَوْلِ وَزُوراًۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾
وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ
رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۜ ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِه۪ۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَب۪يرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۚ
فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ مِسْك۪يناًۜ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ
بَيِّنَاتٍۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ مُه۪ينٌۚ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعاً
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُواۜ اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾

58. MÜCADELE SURESİ Cüz 28

Medine’de inmiştir; 22 âyettir. Adını, ilk âyetinde geçen «tücâdilü» kelimesinden alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. (Resulüm!) Kocası hakkında seninle tartışan (hüküm için direnen) ve Allah'a şikâyette bulu nan (kadın)ın sözünü Allah işitmiştir. Allah, sizin sürdürdüğünüz konuşmayı (zaten) işitmekteydi. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilen dir.

2. (Bundan sonra) içinizden "Sen artık bana annem kadar haramsın!" diyerek hanımlarından ayrılanlara gelince, (unutmasınlar ki) (eşleri) hiçbir zaman anneleri (gibi) olamaz, kendilerini doğuran kadından başkası anneleri olamaz. O halde, akla sığmayan bir sözdür söyledikleri, (bu nedenle de) asılsız ve düzmecedir. Ama Allah, gerçekten günahları affedicidir, çok bağışlayıcı dır.

3. O halde, "Sen bana annem kadar haramsın!" diyerek hanımların dan ayrılanlara ve sonra söylediklerin den geri dönenlere gelince, (onların keffareti) eşlerin tekrar birbirlerine dokunmalarından önce bir canı özgür lüğüne kavuşturmak olacaktır. Size (burada) tavsiye edilen budur; çünkü Allah yaptığınız her şeyden tamamiy le haberdardır.

4. Ancak buna imkanı olmayan, (bunun yerine,) birbirlerine yeniden dokunmadan önce peşpeşe iki ay oruç tutacak ve bunada gücü yet meyen altmış yoksulu doyuracak. Bu, Allah'a ve Elçisi'ne inancınızı isbat etmeniz için (gerekli)dir. Bunlar Allah' ın koyduğu sınırlardır ve hakikati in kar edenleri (öteki dünyada) şiddetli bir azap beklemektedir.

5. Allah'a ve Resulü'ne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin al çaltıldıkları gibi alçaltılacaklardır. Oy sa (bu konularda) biz, apaçık ayetler indirdik. (Bu ayetleri) inkâr eden (ve Hakka karşı direnen)ler için alçaltıcı bir azap vardır.

6. O (kıyamet) gün(ü) Allah onla rın hepsini diriltecek ve yaptıklarını kendilerine (bütün ayrıntılarıyla)haber verecektir. Kendileri onları unuttukları halde Allah (onların dünyada yaptıkla rını) tespit etmiştir. Çünkü Allah her şeye şahittir.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ
نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنٰى
مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
بِهِ اللّٰهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ
فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ
وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٩ إِنَّمَا النَّجْوٰى
مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا
بِإِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللّٰهُ
لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١١

7. Göklerde olanları da, yerde olanları da Allah'ın bildiğini bilmez misin? Üç kişinin gizli bulunduğu yerde dördüncü mutlaka O'dur; beş kişinin gizli bulunduğu yerde altıncıları mutlaka O'dur; bunlardan az veya çok, ne olursa olsunlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, mutlak onlarla beraber dir. Sonra, kıyamet günü, işlediklerini onlara haber verir. Doğrusu Allah her şeyi bilendir.

[bk. 3/5; 9/78; 14/38; 43/80]

8. Görmedin mi şu adamları ki gizli gizli konuşmaktan menedildikleri hal de yine o menedildikleri işe dönüyorlar; günah, düşmanlık, Elçiye isyan hususunda gizli gizli konuşuyorlar. Sana geldikleri zaman seni, Allah'ın selamlamadığı bir tarzda selamlıyorlar ve kendi içlerinde de: "Bu dediğimizden ötürü Allah bize azab etse ya" diyorlar. Cehennem onlara yeter. Ora ya gireceklerdir, ne kötü gidilecek yerdir orası!

9. Ey inananlar! Gizli konuştuğunuz zaman, günah işlemeyi, düşmanlık etmeyi ve Resule karşı gelmeyi fısıldaşmayın; iyilik yapmak ve Allah'a karşı gelmekten sakınmayı konuşun; kıyamet günü huzurunuzda toplanacağınız Allah'tan sakının.

10. O (kötü) fısıltılar, sırf şeytandandır. İman etmiş olanları kederlendirmek için, (şeytan bunu yapıyor). Halbuki (münafıkların fısıldaşmaları), Allah'ın izni olmaksızın müminlere zarar verecek değildir. İnananlar yalnızca Allah'a güvensinler!

11. Ey inananlar! Size: “Meclislerde yer açın!” denildiği zaman açın ki, Allah da size genişlik versin. Ve size: “(İyi bir iş için) ayağa kalkın!” denilince de ayağa kalkın ki, Allah, sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin! Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ
صَدَقَةًۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَاتٍۜ فَاِذْ
لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَط۪يعُوا
اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ تَوَلَّوْا
قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْۙ وَيَحْلِفُونَ عَلَى
الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَد۪يدًاۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ
فَلَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ مِنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلٰى
شَيْءٍۜ اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَاَنْسٰيهُمْ
ذِكْرَ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اُو۬لٰٓئِكَ فِي
الْاَذَلّ۪ينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُل۪يۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢١﴾

12. Ey iman edenler! Peygamber ile gizli bir şey konuşacağınız zaman bu konuşmanızdan önce bir sadaka veriniz. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet bir şey bulamazsanız, bilin ki Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

13. Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermeniz den çekindiniz mi? Çünkü yapmadınız. Allah da sizi (bundan) affetti. Artık namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve Elçisine ita'at edin. Allah yaptıklarınızı bilmektedir. **Peygamberi olur olmaz lüzumsuz sorularla meşkul ediyorlardı. Onun için sadaka vermeleri istendi. Bu sefer fakirler sadaka veremediler. Bundan dolayı Allah onları bağışladı. Ayetin hükmü kaldırılmadı .Boş sözlerle meşkuliyet önlendi. Bu ayet bu zamanda şöyle tatbik edilir. Örneğin bir öğretmeni boş sorularla oyalayan öğrencilere şu kitabı oku ondan sonra bana soru sor diyebilir. Buna benzer örnekler çoğaltıla bilir .**

14. Allah'ın gazabettiği kavmi veli (reh ber) edinen (münafıkları) görmedin mi? Onlar ne sizdendir ne de onlar dan, bile bile, yalan yere yemin et mektedirler.

15. Allah, onlara çetin bir azap hazırla mıştır. İşledikleri şey ne kötüdür!

16. Onlar yeminlerini kalkan yapıp (insanları) Allah'ın dininden alıkoydu lar. Bunun için onlara alçaltıcı bir azap vardır.
17. Malları ve çocukları, onlara, Allah katında bir fayda sağlamaz. Onlar cehennemliklerdir, orada temelli kala caklardır.

18. Allah'ın onların tümünü tekrar dirilteceği gün, (şimdi) senin önünde yemin ettikleri gibi, haklı oldukları zannıyla O'nun önünde de yemin edecekler. İyi bilin ki onların işi gücü yalan söylemektir. [bk. 6/22-23; 16/28]

19. Şeytan onların başlarına dikilip Allah'ı anmayı unutturmuştur. İşte on lar şeytanın taraftarlarıdır. İyi bilin; şeytanın taraftarları elbette hüsran dadırlar.

20. Allah'a ve Resulüne karşı gelen ler; işte onlar,en alçak kimselerle bera berdirler. [bk. 58/5, 22]

21. Allah, "Andolsun ki Ben ve Resul lerim üstün geleceğiz" diye yazmıştır. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür.

[bk. 40/51]

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَٓادُّونَ مَنْ حَٓادَّ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ اَوْ اَبْنَٓاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَش۪يرَتَهُمْۜ
اُو۬لٰٓئِكَ كَتَبَ ف۪ي قُلُوبِهِمُ الْا۪يمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُۜ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِاَوَّلِ الْحَشْرِۜ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ ف۪ي
قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْد۪يهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِن۪ينَ
فَاعْتَبِرُوا يَٓا اُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَٓاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَاۜ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

22. Allah'a ve ahiret gününe inanan bir kavmin; babaları, oğulları, kardeş leri veya akrabaları da olsa, Allah'a ve Elçilerineine muhalefet eden kimse lere sevgi beslediklerini göremezsin. Onlar o kimselerdir ki Allah imanı kalplerine yazmış ve onları kendinden bir ruh (vahiy) ile takviye edip destek lemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada süre siz kalacaklardır. Allah onlardan râzı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuş lardır. İyi bilin ki, kurtuluşa erecek olanlar Allah'ın askerleri/ taraftarları dır.

---

59. HAŞR SURESİ

Medine'de inmiştir. 2-7. âyetlerinde yahudi kabilelerinden Nadîroğul larının sürülmeleri hakkında bilgi verdiği için bu adı almıştır. 24 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ı tesbih ederler. O güçlüdür, Hakim'dir.

2. Ehl-i Kitap'tan (peygambere suikast tertiple yip) küfre sapanları, ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz, çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da, kalelerinin kendilerini (Allah'ın azabın dan) koruyacağını zannetmişlerdi. Fakat Allah' (ın azabı), onlara hesap etmedikleri taraftan geldi ve kalplerine korku düşürdü.

59. HAŞR SURESİ

Öyle ki, evlerini, hem kendi elleriyle, hem de mü'minlerin elleriyle yıkıp yok etti. Artık bundan ders alın, ey derin kavrayış sahipleri!

3. Allah onlara sürülmeyi yazmamış olsaydı, dünyada başka şekilde azap verecekti. Ahirette onlara ateş azabı vardır.

Bu ayet hakkında Hadid süresi 22 ve 23. Ayetlere ve notlarına bakınız.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۚ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً
عَلٰٓى اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ
عَلٰى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِۙ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْۜ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُواۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِۢ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ
اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَۚ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيمَانَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّٓا اُو۫تُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌۜ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَۚ ﴿٩﴾

4. Bu, Allah'a ve Resulüne karşı gelmelerinden ötürüdür. Kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki Allah'ın cezalandırması şüphesiz çetindir.

5. İnkarcı kitap ehlinin yurtlarında hurma ağaçlarını kesmeniz veya onları kesmeyip gövdeleri üzerinde ayakta bırakmanız Allah'ın izniyledir. Allah yoldan çıkanları böylece rezilliğe uğratır.

6.(Nadiroğulları'nın) mallarından savaşılmaksızın Peygamber'ine kolayca kazandırdığı ganimetler için siz, at ya da deve koşturmuş değilsiniz. Fakat Allah, Resulü'nü, (Hakka karşı direnen toplumlardan cezayı) hak eden kimselerin üzerine salıp onlara üstün kılar. Allah'ın her şeye hakkıyla gücü yeter.

7. Allah'ın, (fethedilen) ülkeler halkından Elçisine verdiği ganimetler, Allah (rızası için), Elçisi, yakınları, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Böylece o mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmaz. Elçi size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir.

8. Allah'ın verdiği bu ganimet malları bilhassa; yurtlarından ve mallarından edilmiş olan, Allah'tan bir lutuf ve rıza dileyen, Allah'ın dinine ve Resulüne yardım eden muhacir fakirlerindir. İşte doğru olanlar bunlardır.

9. Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine hicret edip gelenleri severler; onlara verilenler karşısında içlerinde bir çekememezlik hissetmezler; kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerinden önde tutarlar. Nefsinin tamahkarlığından korunabilmiş kimseler, işte onlar saadete erenlerdir. [bk. 76/8]

وَالَّذِينَ جَاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ
اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَاِنْ
قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ
اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ
اَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ
وَرَاءِ جُدُرٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
كَفَرَ قَالَ اِنِّي بَرِيٓءٌ مِنْكَ اِنِّي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

10. Onlardan sonra gelenler: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce (gereği gibi) iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla; kalbimizde müminlere karşı kin bırakma; Rabbimiz! Şüphesiz Sen şefkatlisin, merhametlisin" derler.

11. Bakmaz mısın, şu münafıklık yapanlara? (Onlar) Ehl-i Kitaptan o küfre sapan kardeşlerine şöyle diyorlar: "Yemin ederiz ki, eğer siz (Medi ne'den) çıkarılırsanız, muhakkak biz de sizinle beraber (oradan) çıkarız ve sizin aleyhinizde hiç bir zaman kimseye itaat etmeyiz. Eğer size savaş açılırsa, muhakkak size yardım ederiz." Hâlbuki Allah şahittir ki onlar kesinlikle yalancı dırlar.

12. Andolsun ki, eğer (kardeşleri olan Nadiroğulları Medine'den) çıkarılsalar (bile bunlar) onlarla beraber çıkmaz lar. Eğer onlarla savaşılsa, onlara yar dım etmezler. Yardım edecek olsalar bile mutlaka arkalarını dönüp kaçar lar, sonra (Allah onları helak eder ve) kendilerine (kimse tarafından) da yar dım edilmez.

13. Onların kalplerinde size karşı duydukları korku, Allah'a karşı duy dukları korkudan daha baskındır. Bu, onların derinden düşünmez bir kavim olmaları sebebiyledir.

14. Onlar sizinle toplu olarak, ancak surla çevrilmiş kasabalar içinde veya duvarlar arkasından savaşı kabul ede bilirler. Kendi aralarındaki çekişmeleri ise serttir; onları birlik sanırsın, oysa kalbleri birbirinden ayrıdır. Bu, aklet meyen bir kavim olmalarındandır.

15. Onların durumu, kendilerinden az önce geçmiş ve yaptıklarının cezasını (Bedir'de) tatmış olan (Mekkeli müşrik lerin) durumu gibidir. Onlara (ahirette de) elem dolu bir azap vardır.

16. Münafıkların durumu ise tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şey tan insana: "İnkâr et" der; (insan) in kâr edince de: "Şüphesiz ben senden uzağım. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'ın (azabından) korkarım" der.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَٓا اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظَّالِمِينَۚ ﴿١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوٰٓي اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِۜ اَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ
لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾
هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۜ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

17. Nihayet ikisinin de (azdıranın da azanın da) sonu, süresiz ateşte kalmaları olacaktır. İşte zalimlerin cezası budur.

18. Ey inananlar! Allah'tan sakının; herkes yarına ne hazırladığına baksın; Allah'tan sakının, çünkü Allah işlediklerinizden haberdardır.

19. Allah'ı unutup da, Allah'ında kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın; onlar, yoldan çıkmış kimselerdir. [bk. 63/9]

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir değildir. Kurtuluşa ermiş kimseler cennetliklerdir.
[krş. 13/19; 40/58; 45/21; 47/14]

21. Bu Kur'an-ı bir dağa indirmiş olsaydık, dağın ezilip büzülerek Allah korkusuyla paramparça olduğunu görürdün. Ve işte (bütün) bu temsilleri, belki düşün(meyi öğrenebil)irler diye insanların önüne koyuyoruz.
[bk. 33/72-73]

22. O öyle Allah'dır ki, O'ndan başka ilâh yoktur! Gaybı ve şehâdeti (gizli olanı ve görüneni) hakkıyla bilendir. O, Rahmândır (iyiliği sonsuzdur), Rahîmdir (ikramı bol olandır) .

23. O, kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan Allah'tır. O, mülkün gerçek sahibi, kutsal (her türlü eksiklikten uzak), barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan, mutlak güç sahibi, düzeltip ıslah eden ve dilediğini yaptıran ve büyüklükte eşsiz olan Allah'tır. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

24. O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah'tır. Güzel isimler O'nundur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ تُلْقُونَ
اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
ف۪ي سَب۪يل۪ي وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪ي تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ
بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ وَمَٓا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ
١ اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ
بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ٣ قَدْ كَانَتْ
لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا
بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ اِلَّا
قَوْلَ اِبْرٰه۪يمَ لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ٤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ٥

60. MÜMTAHİNE SURESİ Cüz 28

Adını, 10. ayette geçen «imtehınû» kelimesinden alan bu sûre Medine'de inmiştir; 13 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost(sırdaş ve koruyucu) edinmeyin. Onlar, size gelen gerçeği inkar etmiş ken, onlara sevgi gösteriyorsunuz; oysa onlar, Rabbiniz olan Allah' a inandığınızdan ötürü sizi ve Peygamberi yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer sizler Benim yolumda cihat etmek ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız onlara nasıl sevgi gösterirsiniz? Ben, sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. İçinizden onlara sevgi gösteren kimse, şüphesiz doğru yoldan sapmış tır. [bk. 3/28; 4/144; 5/51-57]

2. Eğer sizi elegeçirirlerse sizin onlara gösterdiğiniz sevgiyi göster mezler, size düşman olurlar, ellerini ve dillerini fenalık etmek için uzatırlar, keşke inkar etseniz isterler.

3. (Eğer Peygambere hiyanetlik ederseniz, Allah'ın azabına karşı) ne (Mekke'deki) akrabalarınız, ne de çocuklarınız size asla fayda vermez. Allah, kıyamet gününde aranızı ayıra caktır, *(itaat edenleri cennete, isyan eden leri cehenneme koyacaktır).* Allah, bütün yaptıklarınızı görendir.

4. Gerçekten İbrahim'de ve ona uyanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Onlar kendi kavimlerine şöyle seslenmişlerdi: "Kesinlikle biz sizden de Allah'ın yanısıra kulluk ettikleriniz den de uzağız. Sizin inandığınız her şeyi reddediyoruz. Sizinle bizim ara mızda, tek Allah'a inanacağınız zama na kadar sürecek bir düşmanlık ve nefret vardır!" Yalnız İbrahim'in, (hen üz men edilmemişken) babasına: "Se nin için mutlaka bağışlanma dileyece ğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez!" sözü başka. Onlar şöyle de diler: "Ey Rabbimiz! Ancak sana güve nip dayandık, içtenlikle yalnız sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır." [bk. 19/47; 26/86]

5. "Rabbimiz! Bizi, inkar edenler le deneme; bizi bağışla, doğrusu Sen, güçlü olan, Hakim olansın."

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٧﴾ لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُٓوا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَاَخْرَجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا جَٓاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِهِنَّ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ
وَاٰتُوهُمْ مَٓا اَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ
اُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا
مَٓا اَنْفَقُوا ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾
وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
اَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَٓا اَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

6. Andolsun ki, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenler için, bunlarda güzel örnekler vardır. Kim em rimizden yüz çevirirse, (bilsin ki) Allah hiç kimseye muhtaç değildir, bütün övgülere layık olandır.

7. Allah'ın sizinle, düşmanlık gösterdiğiniz kimseler arasında bir sevgi yaratması umulur; Allah Kadir'dir, Allah bağışlayandır, acıyandır.

[bk. 3/103; 8/63]

8. Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davaranmanızı yasak kılmaz; doğrusu Allah adil olanları sever.

9. Allah, ancak sizinle din uğrunda sava şanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarıl manıza yardım edenleri dost edinmenizi yasak eder; kim onları dost edinirse, işte onlar zalimdir.

10. Ey inananlar! İnanmış kadın lar hicret ederek size gelirlerse onları deneyin, hicretlerinin sebebini incele yin. Allah onların imanlarını çok iyi bilir. Onların mümin kadınlar olduk larını öğrenirseniz, inkarcılara geri çevirmeyin. Bu kadınlar, o inkarcılara (geri gönderilmesi)helal değildir.Onlar da(yani kafir erkeklerde)bunlara helal olmazlar.(yani mümin kadınları da eski kocaları olan kafir erkeklere geri gönderilmesi helal olmaz. Çünkü geri dönmeyi istemedikleri için zorla nikah geçersizdir). İnkarcıların bu kadınlara verdikleri mehirleri iade edin: Bu ka dınların mehirlerini kendilerine verdiği niz zaman, onlarla evlenmenizde bir engel yoktur. İnkarcı kadınları (nikahı nızda) zorla tutmayın; onlara verdiği niz mehri isteyin; inkarcı erkeklerde hicret eden mümin kadınlara verdikle ri mehirleri istesinler. Allah'ın hükmü budur; aranızda O hükmeder. Allah bilendir, Hakim'dir.

Asame: bir nesneyi yakalamak veya brakmamak üzere tutmak anlamındadır. Nikah anlamında değildir.

MÜFREDAT Sayfa 1015 [bk. 2/229]

11. Eğer eşleriniz(e sarfettiğiniz mehirler)den herhangi bir şey kâfirle re gider de, sonra (onlardan da size kaçan kadınlar çıkar ve bu kez mehir ödeme) sıra(sı) size gelirse eşleri giden(mü'minlere) harcadıklarının mis lini verin. İnandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَٓاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ
بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ اَيْدِيهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي
مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
يَئِسُوا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ
يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

12. Ey Peygamber! Mü'min kadınlar; Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), güzel ve yararlı bir iş konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek için geldikleri zaman, onların biatlerini kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret dile! Şüphesiz Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazaplandığı bir kavme (yahudilere) dönmeyin (yani onların fikirlerini rehber edinmeyin)! Kâfirlerin, kabirdekilerden ümitlerini kesmiş olduğu (tekrar diriltileceğine inanmadığı) gibi onlar da ahiretten ümitlerini kesmişlerdir .

61. SAF SURESİ

Adını, müminlerin saf tutarak Allah yolunda savaştıklarını bildiren 4. ayetinden almıştır; Medine'de inmiştir; 14 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Göklerde ne varsa, yerde ne varsa Allah'ı tesbih etmektedir. O, yücedir, hikmet sahibidir.

2. Ey inananlar! Yapmadığınız/yapamacağınız şeyi niçin söylersiniz?

3. Yapmadığınız/ yapamacağınız şeyi demeniz, Allah katında büyük gazaba sebep olur.

61. SAF SURESİ

4. Doğrusu Allah, kendi uğrunda, kenetlenmiş bir duvar gibi, sıra halinde savaşanları sever.

5. Musa kavmine: "Ey kavmim! Beni niçin incitirsiniz!? Oysa, benim size gönderilmiş Allah'ın bir Resulü olduğumu biliyorsunuz" demişti. Ama onlar yoldan sapınca, Allah da onların kalblerini delalette saymıştır. "Allah fasık kavmi (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِى اِسْرَٓائِيلَ اِنِّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِى مِنْ بَعْدِى اسْمُهُٓ اَحْمَدُ
فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِىٓ اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ
اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ
وَتُجَاهِدُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَاُخْرٰى
تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا كُونُٓوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّنَ مَنْ اَنْصَارِٓى
اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ
وَكَفَرَتْ طَٓائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

6. Meryem oğlu İsa: "Ey İsrailoğulları! Doğrusu ben, benden önce gelmiş olan Tevrat'ı doğrulayan, benden sonra gelecek ve adı Ahmet olacak bir Resulü müjdeleyen, Allah'ın size gönderilmiş bir Resulüyüm" demişti. Ama o elçi, kendilerine açık delillerle geldiği zaman: "Bu, apaçık bir sihirdir" demişlerdi. [bk. 2/146; 6/20]

7. İslam'a çağrıldığı halde, Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

8. (Kâfirler) istiyorlar ki, Allah'ın nûrunu, (İslâm dinini) ağızları ile (kötü söz ve iftiraları ile) söndürsünler. Hâlbuki inkârcılar istemese de Allah, nurunu tamamlayacaktır.

9. Müşrikler ne kadar öfkelense de, elçisini, bütün (batıl) dinlere üstün kılmak üzere rehberliği ve hakikat dinini yaymak (görevi) ile gönderen O'dur.
[krş. 9/32-33; 48/28. bk. 3/19, 85]

10. Ey inananlar! Sizi can yakıcı bir azabdan kurtaracak, kazançlı bir yolu size göstereyim mi?

11. Allah'a ve Resulü'ne inanır ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla gayret gösterirseniz (elem dolu azaptan kurtulursunuz).Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.
[bk. 4/76; 49/15]

12. (Bunu yapınız ki) Allah, günahlarınızı bağışlasın, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirsin. İşte bu en büyük kurtuluştur.

13. Seveceğiniz başka bir husus da, Allah'tan yardım ve yakın bir fetihtir. (Resulüm! Bunları) İnananlara müjdele!

14. Ey inananlar! Allah'ın yardımcıları (dininin hizmetçileri) olun! Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a giden yolda benim yardımcılarım kim (olacak)?" deyip. Havarilerinde: "Biz Allah'ın yardımcılarıyız" dedikleri gibi (Ey inananlar! Siz de öyle deyin ve Allah'ın dininin yardımcıları olun!). Bunun üzerine İsrailoğullarından bir kesim inandı, bir kesim de inkâr etti. Nihayet Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekdik de onlar ötekilere üstün geldiler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَز۪يزِ
الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي بَعَثَ فِي الْاُمِّيّ۪نَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِه۪ وَيُزَكّ۪يهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَۗ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍۙ ﴿٢﴾ وَاٰخَر۪ينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ
﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذ۪ينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ
اَسْفَارًاۜ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ هَادُٓوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَٓاءُ
لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُٓ
اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِالظَّالِم۪ينَ ﴿٧﴾ قُلْ اِنَّ
الْمَوْتَ الَّذ۪ي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاق۪يكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

62. CUMA SURESİ Cüz 28

Adını,9.âyetinde geçen «cum'a» kelimesinden alır. Medine' de inmiş tir; 11 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde olanların hepsi, mülkün sahibi, eksiklikten münezzeh, azîz ve hakîm olan Allah'ı tesbih eder.

2. O, ümmi (Kitap ile ilgisiz) bir topluma, kendi içlerinden kendilerine Allah'ın ayetlerini aktaran, onları arındıran, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi göndermiştir ki, o'ndan önce, açık bir sapıklık içindeydiler;

(kur'an hikmet dolu kitap olduğu için kitap ve hikmet deniyor)

3. (Allah, bu son peygamberi) henüz kendi lerine katılamayan başkalarına da (peygamber olarak) göndermiştir. O, mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4. Bu, Allah'ın lütfudur. Allah, onu, elde etmek isteyen herkese bağışlar çünkü, Allah lütfunda sınır sızdır. [bk. 2/204-205; 33/19]

5. Kendilerine Tevrat öğretildiği halde, onun gereğini yapmayanların durumu, sırtına kitap yüklenmiş mer kebin durumu gibidir. Allah'ın ayetleri ni yalanlayan kimselerin durumu ne kötü dür! "Allah zâlim kavmi (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

6. De ki: "Ey Yahudiler! Bütün insanlar değil de, yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia edi yorsanız ve bu iddianızda samimi iseniz, ölümü dileyin bakalım!"

7. Yaptıklarından ötürü, ölümü asla dileyemezler. Allah, zalimleri bi lendir.

8. De ki: "Doğrusu kendisinden kaçtığınız ölüm mutlaka karşınıza çıkacaktır; sonra; görüleni de görülme yenide bilen Allah'a döndürülecek siniz, O size işlediklerinizi haber vere cektir." [krş. 4/78; 33/16]

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوٓا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى
ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ
الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثٖيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًاۨ انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
قَٓائِمًاۜ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿١١﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اِذَا جَٓاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِۢ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِنَّكَ لَرَسُولُهُۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ لَكَاذِبُونَۚ ﴿١﴾ اِتَّخَذُٓوا
اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْۜ وَاِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْۜ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌۜ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْۜ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

63. MÜNAFIKUN SURESİ Cüz 28

Medine'de inmiştir; 11 âyettir. Münafıkların davranışlarından söz etti ği için bu adı almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Münafıklar sana geldiği zaman: "Senin, elbet te Allah'ın Rasulü olduğuna tanıklık ederiz" der ler. Allah senin, elbette kendisinin peygamberi olduğunu biliyor. Bununla birlikte Allah münafık ların yalancı olduklarını da biliyor.

2. Onlar yeminlerini kalkan yaparak insanları Allah'ın yolundan uzaklaştırırlar. Yaptıkları bu iş ne kötü bir iştir!

3. Çünkü onlar önce inandıklarını iddia ettiler, sonra inkâra gittiler. Sanki kalplerini mühürlemi şiz de derinden düşünmez oldular.

tabaa için bakara 7. Ayetin notuna bakın.

9. Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye koşun ve alış-verişi bırakın. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz bitince yeryüzüne yayılın; Allah'ın lutfundan rızık isteyin; Allah'ı çok anın ki saadete erişesiniz.

11. Böyle iken, *(şiddetli bir kıtlığın hüküm sürdüğü bir zamanda sen hutbe okurken, zahire yüklü bir ticaret kafilesinin gelişini haber veren def seslerini ashab duyunca; hutbeyi terk etme nin bir zararı olmıyacağı düşüncesine kapılarak)* bir ticaret veya eğlenti (def sesi) gördüklerinde, ona fırladılar da seni (hutbede) ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

63.MÜNAFIKUN SURESİ

4. Onları gördüğün zaman kalıpları (görünüşleri) senin hoşuna gider, onla rı beğenirsin. Konuştuklarında sözle rine kulak verir (onları adam zanne der)sin.Gerçekte ise onlar,âdeta duva ra dayatılan, ruhsuz kütüklere benzer ler.(Bu dayanıksızlıkların dan dolayı da) her çağrıyı kendileri aleyhinde sa nırlar. Onlar (İslam'a ve Müslümanla ra) düşmandırlar. Bu yüzden onlardan sakının! Allah onları kahretsin! Nasıl da (hakikatten) döndürülüyorlar!

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُ۫سَهُمْ
وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ
اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذ۪ينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ
عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَٓائِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَلٰكِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَٓا اِلَى الْمَد۪ينَةِ
لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِه۪ وَلِلْمُؤْمِن۪ينَ
وَلٰكِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَاَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَٓا اَخَّرْتَن۪ٓي اِلٰٓى
اَجَلٍ قَر۪يبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ
اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

5. Onlara:"Gelin de Allah'ın Resulü sizin için mağfiret dilesin" dendiği zaman, başlarını çevirir ler; büyüklük taslayarak yüz çevirdiklerini görür sün.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de, bağışlanma dilemesen de kendilerine göre birdir. (İman etmek istemedikçe) Allah onları asla bağışlama yacaktır.Doğrusu "Allah fasık kavmi (zorla) yola getirmez."

Kehf 29- Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

7. Onlar öyle kimselerdir ki: "Allah'ın elçisinin yanında bulunanlara (yardım olarak) harcama yapmayın ki dağılıp gitsinler!" derler. Göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar (bu gerçeği) anlamazlar.

8. Diyorlar ki: "Andolsun, eğer Medine'ye dönersek üstün olan, zayıf ve düşük olanı oradan çıkaracaktır." Hâlbuki asıl (şeref ve) üstünlük ancak Allah'a, Resulü'ne ve mü'minlere mah sustur. Fakat münafıklar bunu bilmez ler.

9. Ey inananlar! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmaktan (O'nun için çalışmaktan) alıkoymasın. Kim böyle yaparsa, işte onlar zarara uğrayanlardır.

10. Herhangi birinize ölüm gelip de: "Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka versem ve iyilerden olsam!" demeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şey lerden Allah yolunda harcayın!
[bk. 6/27; 7/53; 14/44; 23/99-100; 32/12; 42/44]

11. Allah, hiçbir canlıyı eceli geldiğinde asla geri bırakmaz. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْۚ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿٤﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُۘ فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَأْت۪يهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالُٓوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَاۘ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ
حَم۪يدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُواۜ قُلْ بَلٰى وَرَبّ۪ي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْۜ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ ﴿٧﴾ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالنُّورِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلْنَاۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحاً يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَداًۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾

64. TEGABUN SURESİ Cüz 28

Medine'de inmiştir; 18 âyettir. Adını, dokuzuncu âyette geçen ve aldanma, kâr-zarar manasına gelen «tegâbün» kelimesinden alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Göklerde olanlar ve yerde bulunanlar Allah'ı tesbih ederler. Hükümranlık O'nundur, övülmek O'na mahsustur. O herşeye Kadir'dir.

2. Sizi yaratan O'dur; kiminiz inkarcı kimi niz mümindir. Allah yaptıklarınız gören'dir.

3. Gökleri ve yeri gerektiği gibi yaratmıştır. Size şekil vermiş ve şeklinizi güzel yapmıştır. Dönüş O'nadır. [krş. 40/ 64; 82/6-8]

4. Göklerde ve yerde olanları bilir; gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilir; Allah, kalblerde olanı da bilen dir.

5. (Ey Kâfirler)! Bundan önce, kâfir olanların (helâk) haberi gelmedi mi size? Öyle ki, yaptıklarının cezasını (dünyada azab çekmekle) taddılar. Daha da onlara (ahirette) acıklı bir azab var.

6. (O azabın sebebi) şu ki, onlara peygamberleri apaçık deliller getirmiş lerdi, fakat onlar: Bir beşer mi bizi doğru yola götürecekmiş? dediler, inkâr ettiler ve yüz çevirdiler. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını göster di. Allah zengindir, hamde lâyıktır.

7. İnkar edenler, tekrar dirilmeyecek lerini ileri sürerler. De ki: "Evet; Rab bime andolsun ki, şüphesiz diriltile ceksiniz ve sonra, yaptıklarınız size bildirilecektir. Bu, Allah'a kolaydır." [krş. 6/29-30; 10/7-8; 23/37-42; 45/24]

8. "O halde Allah'a, O'nun Resulü'ne ve indirdiğimiz Nur'a (Kur'an'a) iman edin! Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdar olandır."

9. Toplanma (hesap) gününde Allah sizi bir araya getirecektir. O gün, aldanışın ortaya çıkacağı gündür. Kim Allah'a inanır, makbul ve güzel işler yaparsa, Allah onun günahlarını siler ve süresiz kalmak üzere içinden ırmaklar akan cennetlere koyar. İşte en büyük kurtuluş ve saadet budur.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَاۜ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ
اللّٰهِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾
وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ
وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْۚ وَاِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا
وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ
وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا
اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاَطِيعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا لِاَنْفُسِكُمْۜ
وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ اِنْ تُقْرِضُوا
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌۙ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

10. İnkar edip, ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar da ateşliklerdir, orada süresiz kalırlar. Ne kötü bir dönüştür!

11. Allah'ın izni (yani, serbest bırakması) olmak sızın hiçbir kötülük başa gelmez. Kim Allah'a inanırsa, (Allah) onun kalbini doğruya yönlendi rir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir. **[bk. 57/22]**
(Musibet, Allah'ın insan ve toplumla ilgili kanunları dahilinde gerçekleşir).
(musibet kelimesi için Nisa 79. ayetin notuna bakınız.)

(Kur'anda ''izin'' kavramı, çok değişik anlamlarda kullanılmıştır. Örneğin: Rad : 38. Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni (kudreti) olma dan hiçbir peygamber bir mucize getiremez. Her ecelin (vade nin) bir yazısı vardır.
Kadir süresi: 4. Melekler ve beraberinde RUH (yani vahiy) ile o gecede Rablerinin izniyle (yani emri ile) her türlü iş için arka arkaya inerler.
Rad süresi: 25. (O ağaç),Rabbinin izniyle (kudreti ile) her zaman yemişini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir.

12. Öyleyse Allah'a ve Elçisine itaat edin! Eğer yüz çevirip uzaklaşırsanız (bilin ki) Elçimiz'in görevi, yalnızca bu mesajı açık bir şekilde iletmektir.

13. Allah O'dur ki, O'ndan başka ilah yoktur. İnananlar yalnız Allah'a daya nıp güvensinler!

14. Ey inananlar! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olabile cekler vardır. Onlardan sakının! Bu nunla beraber müsamaha eder, kusur larına bakmaz, onları affederseniz bu da sizin için bir fazilettir. Çünkü Allah affedicidir ve merhameti bol olandır.

15. Doğrusu mallarınız ve çocukları nız bir imtihandır. Büyük ecir ise Allah katındadır.

16. O halde, elinizden geldiği kadar Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilin cinde olun! Dinleyin ve itaat edin! Kendi iyiliğiniz için (Allah yolunda) karşılıksız harcamada bulunun! Kim nefsinin hırsından ve cimriliğinden kendini kurtarabilirse asıl kurtuluşa ve saadete erenler işte onlardır.
[bk. 3/14, 102; 8/28; 18/46; 63/9]

17. Eğer Allah'a(rızası uğruna) ödünç verirseniz, Allah onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah çok mü kâfat verendir, ceza vermekte acele etmeyendir. **[bk. 57/11]**

18. O, gaybı (görülmeyeni) ve görü nen âlemi de bilendir, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا
الْعِدَّةَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ
اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ وَمَنْ يَتَعَدَّ
حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ لَا تَدْر۪ي لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ
ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَاَق۪يمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِۜ
ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِه۪ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَتَّقِ
اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًاۙ ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُۜ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُۜ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِه۪ۜ قَدْ جَعَلَ
اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالّٰٓـئ۪ي يَئِسْنَ مِنَ الْمَح۪يضِ مِنْ
نِسَٓائِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍۙ وَالّٰٓـئ۪ي لَمْ يَحِضْنَۜ
وَاُو۬لَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِه۪ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُٓ اِلَيْكُمْۜ
وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُعْظِمْ لَهُٓ اَجْرًا ﴿٥﴾

65. TALAK SÜRESİ

«Talâk», boşama anlamına gelir. Sûre boşama konusunu ihtiva ettiği için bu ismi almıştır; Medine'de inmiştir, 12 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ey Nebi, kadınları boşa(mak iste)diğiniz zaman onları iddetleri içinde (adetten temiz oldukları sırada) boşayın ve iddeti sayın (üç defa adet görüp temiz lenmelerini hesap edin). Rabbiniz Allah'tan korkun (bekleme süresi içinde) onları evlerinden çıkarma yın. Kendileri de çıkmasınlar. Ancak apaçık bir edepsizlik yapmaları durumu, bu hükmün dışındadır (o zaman evden çıkarabilirsiniz). Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını geçerse, kendi sine yazık etmiş olur. Bilmezsin belki Allah, bundan sonra (iddet süresi içinde) yeni bir iş ortaya çıkarır (gönülleri uzlaştırıp birleşme ortamı yaratır).
[bk. 4/19]

2-3. İddet müddetlerini doldur duklarında onları ya meşru ölçüler içe risinde (nikâhınız altında) tutun veya onlardan meşru ölçülere göre ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun. Şahitliği Allah için yapın. İşte bu, Allah'a ve ahiret gününe ina nanlara verilen öğüttür. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ih san eder. Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur. [krş. 40/ 64; 82/6-8]

4. Kadınlarınızdan ay hali gör mekten kesilenler ile (hayatında hiç) ay hali göremeyen kadınlardan iddet leri hususunda şüpheye düşerseniz, bilin ki, onların iddet beklemesi üç aydır; gebe olanların iddeti, doğurma ları ile tamamlanır. Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakınan kimseye işin de kolaylık verir.

(Tıbbende tespit edilen hiç ay hali göremiyen kadınlar olabiliyor)

5. Bu (anlatılan hükümler)Allah' ın size indirdiği emridir. Kim Allah'a kaşı gelmekten sakınırsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onun mükâfatını artırır.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ
وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرٰى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ
وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتٰيهُ اللّٰهُ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتٰيهَا سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا
عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا
﴿٩﴾ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ
آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللّٰهِ
مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللّٰهُ الَّذِي
خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللّٰهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

6. Boşadığınız, fakat iddeti dolmamış kadınları gücünüz nisbetinde, kendi oturduğunuz yerde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğurmalarına kadar nafakalarını verin. Çocuğu sizin için emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin; aranızda uygun bir şekilde anlaşın; eğer güçlükle karşılaşırsanız çocuğu başka bir kadın emzirebilir.

7. İmkânı geniş olan, nafakayı imkânlarına göre versin; rızkı daralmış bulunan da Allah'ın kendisine verdiği kadarından nafaka ödesin. Allah hiç kimseyi verdiği imkândan fazlasıyla yükümlü kılmaz. Allah, her güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.
[bk. 2/233]

8. Nice memleket (halkı) vardır ki, Rablerinin ve O'nun Elçilerinin emrine karşı gelip azdılar, böylece biz de onları çetin bir hesaba çektik ve onları (yaptıkları yüzünden) benzeri görülmedik bir azapla cezalandırdık.
[bk. 11/100-101; 17/58]

9. Böylece onlar da yaptıklarının karşılığını tatmışlar ve işlerinin sonu tam bir hüsran olmuştur.

10. Allah onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ey inanan akıl sahipleri! Allah'tan korkun. Allah size gerçekten bir uyarıcı (kitap) indirmiştir.

11. İnanıp sonra güzel ve faydalı işler yapamak, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah, apaçık âyetlerini okuyan bir peygamber göndermiştir. Kim Allah'a inanır, faydalı ve güzel işler yaparsa, Allah onu, altından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetlere koyar. Allah, ona gerçekten ne güzel bir rızık vermiştir. [krş. 2/257; 14/1; 42/52]

12. Yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratan Allah'tır, Allah'ın herşeye Kadir olduğunu/ ölçü koyduğunu ve Allah'ın ilminin herşeyi kuşattığını bilmeniz için Allah'ın emri bunlar arasında iner durur.
[bk. 2/29; 17/44; 23/ 17; 71/15]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَۚ تَبْتَغ۪ي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ١ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ
الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ٢ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِه۪ حَد۪يثاًۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ
بِه۪ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِه۪
قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَاۜ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَل۪يمُ الْخَب۪يرُ ٣ اِنْ تَتُوبَٓا اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ
صَغَتْ قُلُوبُكُمَاۚ وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰيهُ وَجِبْر۪يلُ
وَصَالِحُ الْمُؤْمِن۪ينَۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَه۪يرٌ ٤ عَسٰى رَبُّهُٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ
اَنْ يُبْدِلَهُٓ اَزْوَاجاً خَيْراً مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَٓائِبَاتٍ
عَابِدَاتٍ سَٓائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَاَبْكَاراً ٥ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قُٓوا
اَنْفُسَكُمْ وَاَهْل۪يكُمْ نَاراً وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ٦ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٧

66. TAHRİM SURESİ   Cüz 28

Adını Hz. Peygamber'in bazı yiyecekleri kendisine yasakladığını anlatan birinci âyetten alır. Medine'de nâzil olmuştur. 12 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ey nebi : eşlerinin rızasını gözeterek, Allah'ın sana helal kıldığı şeyi niçin kendine haram edi yorsun? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

2. Allâh size, yeminlerinizi (keffâretle) çözmeyi meşrû' kılmıştır. Allâh sizin sâhibinizdir. O bilen dir, hüküm ve hikmet sâhibidir.

3. Peygamber, eşlerinden biri ne gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü başkalarına haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayın ca, Peygamber bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmişti. Pey gamber bunu ona haber verince eşi: Bunu sana kim bildirdi? dedi. Peygam ber: Bilen, her şeyden haberdar olan Allah bana haber verdi, dedi.

4. (Ey Peygamber'in eşleri)! Eğer ikiniz de Allah'a tevbe ederse niz, (yerinde olur). Çünkü kalpleriniz sapmıştı. Ve eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka çıkarsanız bilesiniz ki onun dostu ve yardımcısı Allah, Ceb rail ve müminlerin iyileridir. Bunların ardından melekler de (ona) yardımcı dır.

5. (Ey Peygamber'in eşleri yap tıklarınızdan dolayı)! Eğer o sizi boşar sa, Rabbi ona; sizden daha iyi olan, kendini Allah'a veren, inanan, boyun eğen, tevbe eden, kulluk eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

6. Ey inananlar! Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu cehennem ateşin den koruyun; onun yakıtı, insanlar ve taşlardır; görevlileri, Allah'ın kendileri ne verdiği emirlere baş kaldırmayan, kendilerine buyrulanları yerine getiren pek haşin meleklerdir. [bk. 74/30-31]

7. (Yaptıkları yüzünden ateşi hak edenlere:) Ey inkârcılar! Bugün özür dilemeyin! Siz ancak yaptıklarını zın karşılığını görüyorsunuz (denilir).

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًاۜ عَسٰى
رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ
وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُۚ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّـنَٓا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَاۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِق۪ينَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍۜ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَق۪يلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ
الدَّاخِل۪ينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ
اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ ل۪ي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّن۪ي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِه۪ وَنَجِّن۪ي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ
الَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِه۪ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِت۪ينَ ﴿١٢﴾

8. Ey inananlar! Allah'a içtenlikle (bir daha yapmamaya karar vererek) tevbe edin! (Böyle yaparsanız) umulur ki, Rabbiniz sizin kötülük lerinizi örter, peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içle rinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, önlerinden ve sağ taraflarından hızla ışık yayarlar ve "Ey Rabbimiz!" diye yalvarırlar, "Bu ışığımızı ebediyyen parlat ve günahlarımızı bağışla! Çünkü Sen her şeye kadirsin!"

[krş. 57/12]

9. Ey Peygamber! İnkarcılarla ve ikiyüzlülerle cihat et; onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehen nemdir, ne kötü dönüştür!
[bk. 9/73, 123; 48/29]

10. Allah, inkârcılara, Nuh'un karısı ile Lût'un karısını örnek gösterdi. Bu iki si, kullarımızdan iki salih kişinin nikâh ları altında bulunuyorlardı. Derken onlara hainlik ettiler de kocaları, Allah' ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı.Onlara: “Haydi, ateşe giren lerle beraber siz de girin!” denildi.

11. Allah, inanlara Firavun'un karısını misal gösterir: O: "Rabbim! Katından bana cennette bir ev yap; beni Fira vun'dan ve onun işlediklerinden kur tar;beni zalim kavimden kurtar" demiş ti.

12. Mahrem yerini korumuş olan İm ran kızı Meryem de bir misaldir. Ona ruhumuzdan üflemiştik;(can vermiştik) Rabbinin sözlerini ve kitablarını tas dik etmişti; o, Bize gönülden itaat edenlerdendi. [bk. 4/156; 21/91]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
تَبَارَكَ الَّذ۪ي بِيَدِهِ الْمُلْكُۘ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ الْمَوْتَ
وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًاۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْغَفُورُۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ي
خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًاۜ مَا تَرٰى ف۪ي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍۜ فَارْجِعِ
الْبَصَرَۙ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ
الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَس۪يرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَاب۪يحَ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيَاط۪ينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّع۪يرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٦﴾ اِذَٓا اُلْقُوا ف۪يهَا سَمِعُوا لَهَا شَه۪يقًا وَهِيَ
تَفُورُۙ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِۜ كُلَّمَٓا اُلْقِيَ ف۪يهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَٓا
اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذ۪يرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلٰى قَدْ جَٓاءَنَا نَذ۪يرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ
مِنْ شَيْءٍۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا ف۪ي ضَلَالٍ كَب۪يرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
ف۪ٓي اَصْحَابِ السَّع۪يرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْۚ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ السَّع۪يرِ
﴿١١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَب۪يرٌ ﴿١٢﴾

67. MÜLK SURESİ Cüz 29

Mekke'de nâzil olmuştur; 30 âyettir. Adını, birinci âyetinde geçen «el-mülk» kelimesinden almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Hükümranlık elinde olan Allah yücedir ve O herşeye Kadir'dir.

2. O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır.O, Aziz dir (yücedir) Gafurdur (benzersiz bağışlayandır). [bk. 18/7; 21/35]

3. O, yedi göğü, birbiri üzerinde tabaka, tabaka yarattı, Rahman'ın yaratmasında bir aykırılık, uygunsuzluk göremezsin. Gözü(nü) döndür de bak, bir bozukluk görüyor musun?

4. Sonra gözü(nü) iki kez daha dön dür (bak). Göz (aradığı bozukluğu bul maktan) umudu keserek hor ve bitkin bir halde sana döner.

5. Andolsun biz, en yakın göğü kandil lerle donattık. Onları şeytanlara atılan taşlar yaptık ve (ahirette de) onlara alevli ateş azabını hazırladık.

MUHAMMED ESED MEALİ: 5. Biz, yeryüzüne en yakın olan gökleri ışıklarla süsledik ve onları (insanlar arasında bulunan) şeytan ruhluların boş ve anlamsız spekülasyonlarına konu yaptık ve onlar için yakıcı alevden bir azap hazırladık;

6..Çünkü, (bu şekilde) Rablerine karşı isyankar davranan herkesi cehennem azabı beklemektedir; orası, ne kötü bir varış yeridir! [bk. 15/16-18; 37/6-10]

7. Oraya atıldıkları zaman, onun kay narken çıkardığı uğultuyu işitirler.

8. Neredeyse öfkeden çatlayacak. Her topluluk onun içine atıldıkça onun bekçileri, onlara: "Size bir uyarıcı gel medi mi?" diye sorarlar.

9. Onlar: "Evet; doğrusu bize bir uyarı cı geldi, fakat biz yalanladık ve Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapıklık içindesiniz demiştik" derler. [bk. 17/15; 40/49-50]

10. Yine şöyle derler: "Eğer dinlemiş veya aklımızı kullanmış olsaydık, şu alevli ateşin halkı arasında olmaya caktık." krş. 39/71. Ayrıca bk. 17/97; 57/13]

11. Böylece günahlarını itiraf ederler. (Onların yüzlerine karşı şöyle denir:) Çılgınca yanan ateş halkı (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun!

12. Doğrusu, görünmediği halde Rab lerinden sakınanlara, onlara, bağışlan ma ve büyük ecir vardır.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِاجْهَرُوا بِهٖۜ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ اَلَا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَۜ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذٖي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
ذَلُولًا فَامْشُوا فٖي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهٖۜ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ
مَنْ فِي السَّمَٓاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُورُۙ ﴿١٦﴾ اَمْ
اَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَٓاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًاۜ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذٖيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكٖيرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ
يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٓافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَۜ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُۜ
اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصٖيرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ
دُونِ الرَّحْمٰنِۜ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فٖي غُرُورٍۚ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖي يَرْزُقُكُمْ
اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُۚ بَلْ لَجُّوا فٖي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَمْشٖي مُكِبًّا
عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَمْشٖي سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ
هُوَ الَّذٖٓي اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۜ
قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖي ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ
وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقٖينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۖ وَاِنَّمَا اَنَا۬ نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢٦﴾

13. Sizler, sözlerinizi gizleseniz de açıklasanız da birdir; O (Allah), kalblerde olanı bilir.

14. Yaratan bilmez mi? O latiftir (bilgisi herşeyin içine geçen, herşeyi) haber alandır.
15. Yeryüzünü, size boyun eğdiren O'dur; öyley se yerin sırtlarında dolaşın, verdiği rızıktan yiyin; sonunda dönüş O'nadır.

16. Gökte olanın sizi yere geçirmeyeceğinden emin misiniz? Bir bakmışsınız ki, o (yeryüzü) sallanıp çalkalanmaktadır. [krş. 17/68]

17. Gökte olanın başınıza taş yağdırmasından güvende misiniz? Benim uyarmamın nasıl oldu ğunu yakında bileceksiniz. [bk. 16/45-46]

18. Andolsun ki, bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Bana nankörlük etmek nasıl mış?

19. Üzerlerinde düzenli sıralar halinde kanat çırpan kuşları görmezler mi? Rahman'dan başkası onları tutmuyor. O herşeyi Görendir.
[bk. 16/79]

20. Rahman'ın yanısıra size kalkan olabilecek ve sizi (tehlikelere karşı) koruyabilecek kimse var mı? Bu hakikati inkar edenler, büyük bir yanıl gı içindeler!

21. Allah size verdiği rızkı kesiverirse, size rızık verecek başka kim vardır? Hayır; onlar, taşkınlıkta ve nefrette direnmektedirler.

22. Yüzü koyun sürünen mi, yoksa doğru yolda düzgün yürüyen mi daha doğru yoldadır?

23. De ki: "Sizi inşa eden sizin için isteme duygusu, gözler ve kalbler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!"

24. Sizi yeryüzünde çoğaltan O'dur ve O'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. (Ey Rasûlüm, Mekke kâfirleri sa na) Doğru (söylüyor) iseniz bu (tehdid ettiğiniz azab) ne zaman gelecek? diyorlar.

26. De ki: "Onu bilmek ancak Allah'a mahsustur. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذ۪ي
كُنْتُمْ بِه۪ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِيَ اَوْ رَحِمَنَا
فَمَنْ يُج۪يرُ الْكَافِر۪ينَ مِنْ عَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا
بِه۪ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَٓاؤُ۬كُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْت۪يكُمْ بِمَٓاءٍ مَع۪ينٍ ﴿٣٠﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَۙ ﴿١﴾ مَٓا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ
لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظ۪يمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَۙ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَب۪يلِه۪ۖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَد۪ينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ
تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَه۪ينٍۙ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّٓاءٍ بِنَم۪يمٍۙ
﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَث۪يمٍۙ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَن۪يمٍۙ ﴿١٣﴾ اَنْ كَانَ
ذَا مَالٍ وَبَن۪ينَۜ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٥﴾

27. Ama sonunda, bu (gerçekleşme)nin yakın olduğunu gördükleri zaman, hakikati inkar edenlerin yüzleri acı ile buruşacak ve onlara: "İşte (o kadar küçümseyerek) çağırıp durduğunuz şey budur!" denilecek.

28. De ki: “(Söyleyin bakalım:) Eğer Allah, beni ve benimle beraber bulunan (inanan)ları (siz istediniz diye) yıkıma uğratsa veya bize merhamet etse, bu durumda inkârcıları acı dolu azaptan kurtaracak kimdir?”

29. De ki, "O Rahman'dır; biz O'na iman ettik ve O'na güvendik. Kimin gerçekten tam bir sapıklık içinde olduğunu ileride öğreneceksiniz."

30. De ki: "Suyunuz çekiliverse, söyleyin, size kim temiz bir su kaynağı getire bilir?"

68. KALEM SURESİ

68. KALEM SURESİ Cüz 29

Mekke’de nâzil olmuştur, 52 âyettir. «Nûn» sûresi diye de anılır. Adını ilk âyetindeki «kalem» kelimesinden alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1- Nun;
2. Kalem ve onunla yazılanlara andolsun ki, sen Rabbinin nimetine uğramış bir kimsesin, deli değilsin.
3. Doğrusu sana kesintisiz bir ecir vardır.
4. Şüphesiz sen büyük bir ahlaka sahipsin.

5-6. Hanginizin aklından zoru olduğunu yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.

7. Elbette senin Rabbin, kimin kendi yolundan şaşırıp saptığını en iyi bilendir; ve kimin doğru yolda olduğunu da en iyi bilendir.

8. Şu halde yalanlayanlara itaat etme.
9. Onlar senin (kendilerine) yumuşak davranmanı isterler ki kendileri de (sana) yumuşak davransınlar.
[krş. 109/1-6]
10-14. (Resûlüm!) Alabildiğine yemin eden, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan lâf götürüp getiren, iyiliği hep engelleyen, mütecâviz, günaha dadanmış, kaba ve haşin, bütün bunlardan sonra bir de soysuzlukla damgalanmış kimselerden hiç birine, mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme.
[krş. 18/ 28; 76/24] [bk. 35/10]
15. Ayetlerimiz ona okunduğu zaman: "Öncekilerin masalları" der.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَٓا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ
اِذْ اَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِح۪ينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَٓائِفٌ
مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّر۪يمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِح۪ينَ
﴿٢١﴾ اَنِ اغْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِم۪ينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ
﴿٢٣﴾ اَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْك۪ينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِر۪ينَ
﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُٓوا اِنَّا لَضَٓالُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ
اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٢٩﴾
فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا طَاغ۪ينَ ﴿٣١﴾
عَسٰى رَبُّنَٓا اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّق۪ينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ
النَّع۪يمِ ﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِم۪ينَ كَالْمُجْرِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
﴿٣٦﴾ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ ف۪يهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ ف۪يهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَكُمْ
اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَع۪يمٌ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَٓاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِق۪ينَ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ ﴿٤٢﴾

16. Onun havada olan burnunu yakında yere sürteceğiz. (kibirini kırıp rezil edeceğiz).

17-18. Şüphesiz biz, vaktiyle "Bahçe Sahipleri" ne (yaptıkları yüzünden) belâ verdiğimiz gibi, onlara da belâ veririz. Hani o bahçe sahipleri, sabah erkenden (fakirler gelmeden) bahçenin ürünlerini devşirmeye yemin etmişlerdi. İstisna da yapmıyorlaradı,(İnşaallah demiyorlardı).

[bk. 18/34-43]

19-20. Ama onlar daha uykudayken Rabbinin katından gönderilen bir salgın o bahçeyi sarıver mişti de bahçe kapkara kesilmişti.

21-22. Sabah erken: "Ürünlerinizi devşirecek seniz erken çıkın" diye birbirlerine seslendiler.

23-24. "Bugün orada, hiçbir düşkün kimse yanı mıza sokulmasın" diye gizli gizli konuşarak yürüyorlardı.

25-26. (Yoksulları) engellemeğe güçleri yetermiş gibi erkenden gittiler. Fakat bahçeyi o halde görünce: "Biz mutlaka yolumuzu şaşırmış olmalıyız (yanlış geldik)!" dediler.

27. (Kendi bahçeleri olduğunu anladık larında ise:) "Hayır, biz (her şeyden ve bütün servetimizden) mahrum bırakıldık" (dediler).

28. İçlerinden aklı başına olanı: "Ben size, Rabbinizi tespih etseydiniz (İnşa allah deseydiniz) ya dememiş miydim?" dedi.

29. "Rabbimizi tenzih ederiz; doğrusu biz yazık etmiştik" dediler.

30. Birbirlerini yermeye başladılar.

31. Sonra şöyle dediler:"Yazıklar olsun bize; doğrusu azgınlık edenlerdendik."

32. Belki Rabbimiz bize bunun yerine daha iyisini verir. Çünkü biz (artık) Rabbimizi (O'nun hoşnutluğunu) arzuluyoruz.

33. İşte azap böyledir; ama ahiret azabı daha büyüktür; keşke bilseler!

34. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara, Rableri katında nimet cennetleri vardır.

35. Kendilerini Allah'a vermiş olanları hiç suçlular gibi tutarmıyız?

36. Neyinize güveniyorsunuz? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

37. 38. Yoksa size ait bir kitap var da, beğendiğiniz her şeyin sizin için olaca ğını onda mı okuyorsunuz?

39. Yahut bizden, her ne hükmeder seniz mutlaka öyle olacağına dair Kıyamete kadar sürecek kesin sözler mi aldınız?

40. Sor onlara: "Onların hangisi bu (iddianın doğruluğu)na kefildir?"

41. Yoksa onların ortakları mı vardır? Doğru sözlü iseler ortaklarını getirsinler.

42. Gün gelecek, onların iç yüzleri açığa çıkarılacak, secdeye çağrılacak lar; ancak buna güçleri yetmeyecektir.

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِي لَهُمْ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَٓا اَنْ تَدَارَكَهُ
نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَٓاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَٓاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَٓاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحَٓاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِرِيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

69 .HAKKA SURESİ Cüz 29

Mekke'de nâzil olan bu sûre, 52 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Geleceği ve gerçekleşeceği kuşkusuz olan (kıyamet).
2. Nedir o gerçekleşecek olan (kıyamet)?
3. Gerçekleşecek olan (kıyametin) ne olduğunu sen ne bileceksin?
4. Semûd ve Âd kavimleri, yüreklerini hoplatacak olan büyük felaketi (Kıyameti) yalanladılar.
5. Bunun üzerine Semûd, bir doğal felaket ile helâk edildi.
6. Ad kavmi de bu yüzden önünde durulmaz, dondurucu bir rüzgarla yok edildi.
7. Allah o kasırgayı üzerlerine yedi gece, sekiz gün kesintisiz olarak salıverdi. Öyle ki sen (o zaman orada olsaydın), o halkı içi boş hurma kütükleri gibi yerlere serilmiş görürdün.
[krş. 11/50-60; 41/15-16;
8. Şimdi onlardan geriye kalan bir iz görüyor musun?

68.KALEM SURESİ Cüz 29 Sayfa 565

43. Gözleri düşmüş bir durumda, onları aşağılanma kaplar. Oysa onlar (dünyada) sağlam iken secdeye çağrılmışlardı.

44. (Ey Resûlüm!) Artık bu hadisi (Kur'ân'ı) yalanlayanları bana bırak! Yakında onları, bilmedikleri yerden yavaş yavaş (azâba) yaklaştıracağız!

45. Onlara mühlet veriyorum; doğrusu Benim tuzaklara karşı planım daha sağlamdır. [bk. 3/196-197; 6/44; 23/54-56]

46. Yoksa, sen onlardan ücret istiyorsun da, ağır bir borç altında mı kalıyorlar? Elbette hayır.
47. Yoksa, gaybın bilgisi kendilerinin katında'da onlar mı yazıyorlar?
[bk. 21/87-88; 37/ 143-144]
48. Sen Rabbinin (inkârcılara mühlet vermesine dair) hükmünü sabırla bekle! Balık sahibi (Yunus) gibi olma, o pek üzgün olarak Rabbine seslenmişti.
49. Rabbinin katından ona bir nimet ulaşmasaydı, kınanmış olarak sahile atılacaktı.
50-51. Rabbi onu (yalvarışından ve pişmanlığından dolayı) seçip iyilerden kıldı. Doğrusu inkar edenler, zikri (Kuran'ı) dinlediklerinde neredeyse seni gözleriyle yıkıp devireceklerdi. "O delidir" diyorlardı. [krş. 37/139-148]

52. Oysa zikir (Kuran), alemler için bir öğütten başka bir şey değildir.

----

69 .HAKKA Suresi Cüz 29 Sayfa 566

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ٩ فَعَصَوْا رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ١٠ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي
الْجَارِيَةِ ١١ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ١٢ فَإِذَا نُفِخَ
فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَاحِدَةً ١٤ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٥ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ
يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ١٦ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ١٧ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ١٨ فَأَمَّا
مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ١٩ إِنِّي ظَنَنْتُ
أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ٢٠ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٢١ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٢
قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ٢٣ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ
٢٤ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ٢٥
وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ٢٦ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ٢٧ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي
مَالِيَهْ ٢٨ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ٢٩ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ٣٠ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ٣١ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ٣٢ إِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ٣٣ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ٣٤

9. Firavun da, ondan öncekiler de, Lût kavminin kasabalar halkı da, hep o hatayı (şirki ve isyanı) işlediler.

10. Rablerinin elçisine karşı geldiler. O da onları şiddeti gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı.

11.12. (Unutmayın ki Nûh zamanında) Sular taştığı vakit, sizi (varlığınıza vesile olan ataları nızı) emniyetli gemide Biz taşımıştık! Onu sizin için hem bir ibret vesilesi kılalım, hem de can kulağı ile dinleyip ders alanlar iyice düşünsünler diye böyle yapmıştık.krş.29/15; 36/41;43/13-14; 54/15]

13-15. Sura bir üfürüş üfürüldüğü, yer ve dağlar kaldırılıp bir vuruşla birbirine çarpıldığı (zaman), işte o gün olacak olur,(kıyamet kopar)..
[bk. 56/ 4-5; 99/1-2]

16. Gök de yarılmış ve artık o gün o da çökmeye yüz tutmuştur.
17. Melekler o gün göklerin etrafına çekilir , rabbinin arşını (emirlerini)onla rın üstünde olan sekiz (melek) taşır (üstlenir). [krş. 11/17]

18. O gün, size ait hiçbir sır gizli kal mamak kaydıyla (hesap vermek üze re Allah'ın huzuruna) arz olunursu nuz.

19-20. Kitabı sağından verilen "Alın, kitabımı okuyun (herkes kitabımı gör sün), doğrusu bir hesaplaşma ile kar şılaşacağımı kesinlikle biliyordum" der. [bk. 84/9]
(zan kelimesi enne ile beraber kesinlik ifade eder)
21.23. Artık o, meyveleri sarkmış, yük sek bir cennette/ bahçede, hoş bir yaşayış içindedir.
24. (Onlara denir ki:) Geçmiş gün lerde işlediklerinize (iyi amellerinize) karşılık, âfiyetle yeyin, için.
25-29. Fakat kitabı kendisine solun dan verilen kimse: "Kitabım keşke bana verilmeseydi; (keşke) hesabı mın ne olduğunu bilmeseydim; bu iş keşke bu (ölümüm) benim sonum olsaydı; malım bana fayda vermedi; saltanat gücüm de kalma dı" der.
30. (İlgililere şöyle buyurulur): "O'nu alın, bağlayın."
31. "Sonra cehime/cehenneme atın"
32. "Sonra onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurun";
33. "Çünkü, o, yüce Allah'a (gereği gibi) iman etmezdi
34. "Yoksulun yiyeceği ile ilgilenmez di."

69 .HAKKA SURESİ Cüz 29 Sayfa 567

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَم۪يمٌۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْل۪ينٍۙ ﴿٣٦﴾
لَا يَأْكُلُهُٓ اِلَّا الْخَاطِؤُ۫نَ ﴿٣٧﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَۙ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَۙ
﴿٣٩﴾ اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۚ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍۜ قَل۪يلًا مَا تُؤْمِنُونَۙ
﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍۜ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَۜ ﴿٤٢﴾ تَنْز۪يلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ
﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاو۪يلِۙ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَم۪ينِۙ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ
لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَت۪ينَۘ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِز۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ
لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
الْكَافِر۪ينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَق۪ينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٥٢﴾

35. "Bu sebeple burada bugün onun bir candan dostu yoktur."

36-37. "Günahkarların yiyeceği olan kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur."

38-40. Görebildikleriniz ve göremedikleriniz üzerine yemin ederim ki, (Kur'an) şerefli bir elçinin (getirdiği) sözüdür.

41. O, şair sözü değildir; ne az inanıyorsunuz! (gereği gibi iman etmiyorsunuz).

42. Kahin sözü de değildir; ne az düşünüyorsunuz!
43. o (Kuran), alemlerin Rabbinden indirilmedir.

44-46. Eğer o (Muhammed), Bize at fen, bazı sözler katmış olsaydı, Biz onun (hakimiyet) gücünü alırdık, sonra onun şah damarını koparırdık.

47. Hiçbiriniz de buna engel olamazdı. [krş. 42/24; 46/8; 53/4; 72/22-23]
48. Doğrusu o (Kur'an) sorumluluk bilincinde olanlar için bir öğüttür. [bk. 2/2; 41/44]
49. İçinizde yalanlayanlar bulunduğunu şüphesiz bilmekteyiz.
50. Doğrusu (Kuran), inkarcılar için bir üzüntüdür / iç yarasıdır.
51. Muhakkak ki o (Kur'an), şüphe götürmez bir gerçektir.

52. Öyleyse çok yüce olan Rabbinin adını tesbih et! (yani Rabbinin adına hareket et)

36/ 40 21 /33 da tesbih kelimesi hareket manasınadır
Müfredatta sebahaya bakınız.



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سَاَلَ سَٓائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍۙ ﴿١﴾ لِلْكَافِر۪ينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌۙ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِۜ
﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ ف۪ي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْس۪ينَ اَلْفَ سَنَةٍۚ
﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَم۪يلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَع۪يدًاۙ ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَر۪يبًاۜ ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَٓاءُ كَالْمُهْلِۙ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِۙ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَم۪يمٌ حَم۪يمًاۚ ﴿١٠﴾

70. MEARİC SURESİ Cüz 29

Mekke'de nâzil olan bu sûre, 44 âyettir. Adını, üçüncü âyetindeki «el-meâric» kelimesinden almıştır. Meâric, «ma'rec»in çoğulu olup «yükselme dereceleri» demektir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-3. Birisi, yüksek derecelere sahip olan Allah katından, inkarcılara gelecek ve savunulması imkansız olacak azabı sordu. [bk. 22/47; 38/16]
4. (Bu makamların) her birine, melekler ve Ruh (Cebrail), miktarı elli bin yıl olan bir günde çıkar. [bk. 22/47; 32/5]
5. (Ey Resulüm!) O halde, (sana yakışan) güzel bir şekilde (sıkıntılara) sabret.
6. (Çünkü) onlar, o (azabı) uzak görüyorlar.
7. Ama biz onu yakın görmekteyiz.
8. Gök,ogün,erimiş maden gibi olur. [bk. 55/37;84/1]
9. Dağlarda atılmış pamuğa döner.
10. Hiç bir dost diğer bir dostunu sormaz.

70. MEARİC SURESİ Cüz 29Sayfa 568

يبصرونهم يود المجرم لو يفتدي من عذاب يومئذ ببنيه ١١
وصاحبته وأخيه ١٢ وفصيلته التي تؤويه ١٣ ومن في
الأرض جميعا ثم ينجيه ١٤ كلا إنها لظى ١٥ نزاعة للشوى
١٦ تدعوا من أدبر وتولى ١٧ وجمع فأوعى ١٨ إن الإنسان
خلق هلوعا ١٩ إذا مسه الشر جزوعا ٢٠ وإذا مسه الخير منوعا ٢١
إلا المصلين ٢٢ الذين هم على صلاتهم دائمون ٢٣ والذين في
أموالهم حق معلوم ٢٤ للسائل والمحروم ٢٥ والذين يصدقون
بيوم الدين ٢٦ والذين هم من عذاب ربهم مشفقون ٢٧ إن عذاب
ربهم غير مأمون ٢٨ والذين هم لفروجهم حافظون ٢٩ إلا
على أزواجهم أو ما ملكت أيمانهم فإنهم غير ملومين ٣٠ فمن ابتغى
وراء ذلك فأولئك هم العادون ٣١ والذين هم لأماناتهم وعهدهم
راعون ٣٢ والذين هم بشهاداتهم قائمون ٣٣ والذين هم على صلاتهم
يحافظون ٣٤ أولئك في جنات مكرمون ٣٥ فمال الذين كفروا
قبلك مهطعين ٣٦ عن اليمين وعن الشمال عزين ٣٧ أيطمع كل امرئ
منهم أن يدخل جنة نعيم ٣٨ كلا إنا خلقناهم مما يعلمون ٣٩

11.14. Onlar birbirlerine yalnız gösterilirler. Suçlu kimse o günün azabından kurtulmak için oğul larını, ailesini, kardeşini, kendisini barındırmış olan sülalesini ve yeryüzünde bulunan herkesi feda etmek ve böylece kendisini kurtarmak ister. [bk. 23/101; 31/33; 34/54; 80/34-37]

15-16. Hayır, (hiçbiri kabul edilmeyecek). Doğru su o (cehennem), cayır cayır yanmakta olan ateştir. Derileri soyar kavurur.

17.18. Çağırır o ateş, imandan yüz çevirip de (Hakka) arka döneni ve (servet) toplayıp birikti reni.

19. Sanki İnsan gerçekten pek tatminsiz yara tılmış gibidir. [krş. 17/11]
Arapcada Sanki istiarei temsiliyedir.Bakara 7. Ayetin notuna bakınız.

20. Başına bir fenalık gelince feryat eder,

21. Bir iyiliğe uğrarsa onu herkesten meneder;

22-27. Ancak namaz kılanlar hariç. Onlar namazlarında daimidirler .Saile ve mahruma (isteyene ve utancından dolayı istemeyip mahrum kalana), belirli bir hak tanıyanlar, ceza gününü doğrulayanlar, Rablerinin azabından ürperip sakınanlar böyle değildir. [krş. 16/71]

28. Zaten Rabbinin azabına karşı hiç kimse kendini (tam) bir güven içinde hissedemez;
Ahkaf 9. De ki: "Ben Resullerin ilki resuller içinden bir türedi değilim! Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Bana vahyedilenden başkasına da uymam! Ve ben, açıkça uyaran bir elçiden başkası da "değilim;

29.30. Eşleri yani meşru şekilde hakkı nı vererek sahip oldukları kimseler dışında, mahrem yerlerini herkesten koruyanlar, doğrusu bunlar yerilmez ler.

31. Bu sınırları aşmak isteyenler, işte onlar, aşırı gidenlerdir.

32. Emanetlerini ve sözlerini yerine getirenler,

33. Şahidliklerini gereği gibi yapanlar,

34. Ve namazlarını (bütün dünyevi endişelerden) uzak tutanlar.

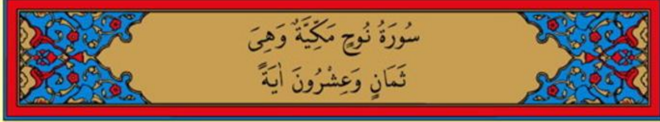
35. İşte onlar, cennetlerde ikram olu nacak kimselerdir.

36- 37. (Resûlüm!) O kâfirlere ne olu yor ki, bölük bölük sağından ve solun dan sana doğru koşuyorlar.

38. Onlardan her biri,ni'met cennetine sokulacağını mı umuyor?

39. Hayır; doğrusu onları kendilerinin de bildikleri şeyden yaratmışızdır.

فَلَٓا اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقٖينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذٖى
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَ
﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذٖى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اِنَّٓا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ
اَلٖيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّٖى لَكُمْ نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ
وَاَطٖيعُونِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ اَجَلَ
اللّٰهِ اِذَا جَٓاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖى دَعَوْتُ قَوْمٖى لَيْلًا
وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓائٖٓى اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّٖى كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ فٖٓى اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّٖى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّٖٓى اَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

71. NUH SURESİ Cüz 29

Mekke'de nâzil olmuştur; 28 âyettir. Hz. Nuh'un ilâhî elçi olarak gönderilişi ve mücadeleleri anlatıldığından sûre bu ismi almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Doğrusu biz Nuh'u, "Kendilerine can yakıcı bir azap gelmezden önce kavmini uyarsın" diye kavmine (peygamber olarak) gönderdik.
2. "Ey Kavmim! dedi: Şüphesiz ben, size gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım."

3-4. "Yalnız Allah'a kulluk edin, O'na karşı gelmekten sakının ve bana uyun ki, günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir vakte, (yani ölüm anına) kadar azap çektirmeksizin hayatta bıraksın. Çünkü Allah'ın takdir ettiği ecel (ölüm) gelince, asla ertelenmez. Keşke bunu bilseniz (de imam etseniz)!

70.MEARİC SURESİ Cüz 29 Sayfa 569

40-41. İş onların sandığı gibi değil. Bütün gündoğumu ve günbatımı (güneşin doğduğu ve battığı) noktaların bütün hareketlerinin Rabbine yemin olsun ki, şüphesiz biz her şeye kadiriz. Biz onların yerine kendilerinden daha hayırlı insanlar getirmeye de (kadiriz). ve kimse bizim önümüze geçemez. **(Lafzen doğuların ve batıların Rabbi)**

42. Şu halde sen, kendilerine vade dilen (azap) günlerine kavuşuncaya kadar onları bırak; dalıp oynasınlar, oyalansınlar.
43-44. O gün onlar, sanki dikili bir şeye koşuyorlar gibi, gözleri horluktan aşağı düşmüş ve kendileri zillete bürünmüş bir halde kabirlerinden fırlaya fırlaya çıkarlar. İşte bu, onların tehdit edilegeldikleri gündür!

---

71. NUH SURESİ

5.6. Nuh, şöyle dedi: "Ey Rabbim! Gerçekten ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim. Fakat benim davetim ancak onların (imandan) kaçışını artırdı."
7. "Doğrusu ben senin onları bağışlaman için kendilerini her çağrışımda, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, (beni görmemek için) elbiselerine büründüler, (hakka karşı) direndiler, büyük bir kibir gösterdiler."
8. "Sonra, doğrusu ben onları açıktan yüksek sesle çağırdım/ davet ettim."
9. "Sonra onlara açıktan açığa, gizliden gizliye de söyledim."
10- Dedim ki: "Rabbinizden günahlarınızın bağışlanmasını dileyin. Çünkü O, çok bağışlayandır."

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا
﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ
أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا
﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا
﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ
آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا
خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

11- Size gökten bol bol yağmur indirsin ."

12. "Sizi, mallar ve oğullarla desteklesin; sizin için bahçeler versin, ırmaklar akıtsın."

13. 14. "Size ne oluyor da, Allah'ın büyüklüğünü takdir etmiyorsunuz? Hâlbuki O, sizi türlü türlü evrelerden geçirerek yaratmıştır." [bk. 39/6]

15. "Görmediniz mi, Allah yedi göğü ahenkli bir bütün olarak nasıl yarattı?"
[bk. 2/29; 17/44; 23/17; 65/12]

16. 'Ve Ayı bunların içinde nur/ışık yaptı. Güneşi de bir lamba yaptı/ışık kaynağı kıldı.'

17. "Allah, bitkilerde olduğu gibi sizi de (babanız Âdem'i) yerden bitirdi (yarattı.)"
18. "Sonra sizi oraya döndürür ve yine oradan çıkarır."

19-20. "Allah yeryüzünü üzerinde geniş yollardan yürüyüp geçebilesiniz (diye) sizin için bir döşek (yerleşim yeri) yaptı."
21-22. Nuh (Allah'a yönelerek) dedi ki: "Rabbim, gerçekten onlar bana karşı geldiler. Malı ve çocuğu kendi hüsranını artıran (varlıklı ve şımarık) kimselere uydular."

23. Bir de şöyle dediler: "Sakın ilâh larınızı (tapındığınız kimselerin putla rını) bırakmayın! Hele (en büyükleri olan) Vedd'i, Suva'ı, Yeğûs'u, Ye'ûk'u, Nesr'i, asla bırakmayın!"

24. "Onlar gerçekten birçoklarını sap tırdılar. (Rabbim!) Madem öyle yaptı lar, sen de bu zalimlerin şaşkınlığını artır."(dediler)
25. Onlar, günahları yüzünden su da boğuldular; dahası (ahirette) ate şe atılacaklar, kendilerine Allah'ın yanısıra yardımcı bulamıyacaklar .
(bu konuda gafir/ mumin 46. Ayetin notuna bakınız.)

26. Nuh dedi ki: "Rabbim! Yeryüzün de hiçbir inkarcı bırakma."
27. "Çünkü sen onları bırakırsan, kul larını şaşırtırlar ve sadece ahlâksız, nânkör (insanlar) doğururlar."
28. "Rabbim! Beni, anamı, babamı, evime inanmış olarak gireni, inanan erkek ve kadınları bağışla; zalimlerin de yalnız helakini artır."

72.CİN SURESİ Cüz 29 Sayfa 571

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اُو۫حِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُٓوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًاۙ
﴿١﴾ يَهْد۪ٓي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِه۪ۜ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَٓا اَحَدًاۙ ﴿٢﴾ وَاَنَّهُ تَعَالٰى
جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًاۙ ﴿٣﴾ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَف۪يهُنَا عَلَى اللّٰهِ
شَطَطًاۙ ﴿٤﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۙ ﴿٥﴾ وَاَنَّهُ
كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًاۙ ﴿٦﴾
وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًاۙ ﴿٧﴾ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَٓاءَ
فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَد۪يدًا وَشُهُبًاۙ ﴿٨﴾ وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا
مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِۜ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًاۙ ﴿٩﴾ وَاَنَّا
لَا نَدْر۪ٓي اَشَرٌّ اُر۪يدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًاۙ ﴿١٠﴾ وَاَنَّا
مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَۜ كُنَّا طَرَٓائِقَ قِدَدًاۙ ﴿١١﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ
لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًاۙ ﴿١٢﴾ وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا
الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِه۪ۜ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّه۪ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًاۙ ﴿١٣﴾

72.CİN-SURESİ

Mekke'de nâzil olmuştur: 28 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-2. De ki: "Cinlerden bir topluluğun Kuran'ı dinlediği bana vahyolundu; onlar şöyle demişlerdir." "Doğrusu biz, doğru yola götüren, hayrete düşüren /etkileyen bir Kuran dinledik de ona inandık; biz, Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayacağız."

Ahkaf suresi 29.30.31ayete bakınız.

3. "Doğrusu Rabbimizin yüceliği her yücelikten üstündür. O, zevce ve çocuk edinmemiştir.

4. "Doğrusu aramızdaki beyinsiz, Allah'a karşı yalanlar uyduruyordu."

5. "Doğrusu insaların ve cinlerin Allah'a karşı yalan uydurabileceklerini sanmazdık."

6. "Gerçekten, bir takım insanlar, cinlerin bir takımına sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırırlardı."

Şaban piriş meali: *Oysa, insanlarda öyle adamlar varmış ki, cinlerin bazılarına sığınıyor. Cinler de onların azgınlıklarını artırıyormuş.*

7. "Doğrusu, onlar da sizin, Allah'ın kimseyi yeniden diriltmeyeceğinizi sandığınız gibi zanda bulunmuşlardı."

8. "Doğrusu biz (cinler topluluğu, meleklerin sözünü dinlemek için) semayı yokladık. Fakat onu çetin bekçilerle ve yakıcı ışınlarla dolu bulduk."

9. "Doğrusu biz, göğün dinleyebileceğimiz bir yerinde otururduk; ama şimdi kim dinleyecek olsa, kendisini gözleyen bir ateş buluyor."

10. Ve (şimdi anladık ki) biz (yaratılmış varlıklar,) yeryüzünde yaşayanlar için kötü bir akibetin hazırlanıp hazırlanmadığını, yahut Rablerinin onları doğru ile eğriyi ayırd etme bilinciyle donatmak isteyip istemediğini bilmiyoruz

11. "Doğrusu aramızda iyiler de vardır, bundan aşağı bulunanlar da vardır. Biz, türlü türlü yolda olan topluluklardık.

12."Yeryüzünde kalsak da Allah'ı aciz bırakamıyacağımız, başka yere kaçsakda, O'nu aciz kılamayacağımız gerçeğini şüphesiz anladık."

13. "Şüphesiz, doğruluk rehberi olan Kuran'ı dinlediğimizde ona (gereği gibi) iman ettik; kim Rabbine inanırsa, o, ecrinin eksiltileceğinden ve kendisine haksızlık edileceğinden korkmaz."

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَۜ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُو۬لٰٓئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًاۙ ﴿١٥﴾ وَاَنْ
لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرٖيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَٓاءً غَدَقًاۙ ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ فٖيهِۜ
وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًاۙ ﴿١٧﴾ وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًاۙ ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ
كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًاۜ ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَدْعُوا رَبّٖي وَلَٓا اُشْرِكُ
بِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنّٖي لَٓا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ اِنّٖي
لَنْ يُجٖيرَنٖي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًاۙ ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا
مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِهٖۜ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًاۜ ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرٖٓي اَقَرٖيبٌ
مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبّٖٓي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ
عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًاۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًاۙ ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا رِسَالَاتِ
رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

14. "İçimizde, kendini Allah'a vermiş olanlarda, yazık edenler de vardır. Kendini Allah'a veren kimseler, işte onlar, doğru yolu arayanlar, ona layık olanlardır. "**15.** "Kendilerine yazık edenlere gelince; onlar, cehennemin odunları olacaklar."**16- Şayet doğru yolda gitselerdi onların (gönüllerine) bol bol su serperdik (yani manen çok rahat olurlardı).****17.** Bizim zikrimizdem(Kur'andan) yüz çevirene gelince git gide artan azapla(yani müthiş bir iç huzursuzluğu ile kalbini) daraltarak (bel ki dönerler diye) imtahan ederiz.

EN'AM 42. Şüphesiz senden önce ümmetlere (peygamberler) göndermiştik; onları yalvarıp yakarsınlar diye darlık ve sıkıntıya sokmuştuk.

Enam:125. (İman eden kimse için) Allah onun imanda sebat etmesini istediği zaman, onun göğsünü İslam'a açar. (İnkârda inat edene gelince) Kimde delaleti isterse onun göğsünü göğe çıkıyormuş gibi daraltır. Allah (gereği gibi) iman etmiyenleri iğrençlik içinde bırakır. **[bk. 5/66; 7/69]**

18. Mescidler şüphesiz Allah'ındır, öyleyse Allah' ile beraber kimseye yalvarıp yakarmayın .

19. Ama ne zaman Allah'ın kulu O'na ibadet etmek için ayağa kalksa, o (hakikati inkar eden)ler hep birlikte etrafını telaşla kuşatırlardı.
20. De ki: "Ben sadece Rabbime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam."
21. De ki: "Ben size (Allah bir güç vermedikçe, tabiat üstü bir güçle) zarar vermeye de iyilik yapmaya da gücüm yetmez."
22. De ki: "(Eğer ben hak yoldan saparsam) hiç kimse beni Allah'(ın azabın)dan kurtaramaz ve O'ndan başka bir sığınak da asla bulamam."
23. "(Benim görevim,) yalnızca Allah'tan olanı ve O'nun gönderdiklerini tebliğ etmektir. Kim Allah'a ve O'nun elçisine karşı gelirse, bilsin ki ona, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşi vardır."
24. Nihayet o vaad olundukları (azabı kıyamette) gördükleri vakit; yardımcısı en zayıf, sayıca da en az olan kimmiş bilecekler.
25. De ki: Size söz verilen tehtid (kıyamet ve azap) günü yakınmıdır, yoksa Rabbim onu uzun süreli mi kılmıştır ben bilmem."
26. Görülmeyeni bilen Allah, görülmeyene / gayba kimseyi muttali kılmaz.
27- Ancak, (bildirmeyi) dilediği Resul bunun dışındadır.Çünkü O, bunun önünden ve ardından gözetleyiciler(melekler)salar,
28. (Böyle yapar) Ki onların, Rableri nin kendilerine verdiği mesajları duyurduklarını bilsin. Allah, onlarda bulunan herşeyi (bilgisiyle) kuşatmıştır ve her şeyi bir bir saymış (hesab etmiş) tir. **(Gaybı bilgiler sadece peygamberlere melekler tarafından vahyedilir. Bunun dışında sahabeye bile bildirilmez).**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُۙ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَل۪يلًاۙ ﴿٢﴾ نِصْفَهُٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَل۪يلًاۙ ﴿٣﴾
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْت۪يلًاۜ ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْق۪ي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَق۪يلًا
﴿٥﴾ اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَاَقْوَمُ ق۪يلًاۜ ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ
سَبْحًا طَو۪يلًاۜ ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْت۪يلًاۜ ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَك۪يلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ
وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَم۪يلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْن۪ي وَالْمُكَذِّب۪ينَ اُو۬لِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَل۪يلًا ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَٓا اَنْكَالًا وَجَح۪يمًاۙ ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَل۪يمًا
﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَث۪يبًا مَه۪يلًا ﴿١٤﴾ اِنَّٓا
اَرْسَلْنَٓا اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًاۜ
﴿١٥﴾ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَب۪يلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ
اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ ش۪يبًاۗ ﴿١٧﴾ اَلسَّمَٓاءُ مُنْفَطِرٌ بِه۪ۜ كَانَ وَعْدُهُ
مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِه۪ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿١٩﴾

73. MÜZEİMIL SURESİ Cüz 29

Mekke’de nâzil olmuştur;10,11 ve 20.âyetlerinin Medine’de nâzil olduğu rivayet edilmiştir. 20 âyettir. Sûre, adını, ilk âyetindeki «el-müzzemmil» kelimesinden almıştır. «Müzzemmil», örtünüp bürünen demektir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1.4. Sen ey ağır yük yüklenen! Gecenin yarısın da, istersen biraz sonra, istersen biraz önce bir müddet için kalk ve ağır ağır Kuran oku.

5. Çünkü biz, sana, (sorumluluğu) ağır bir söz (Kur’an) vahy edeceğiz.

6. Şüphesiz, gece kalkışı daha tesirli ve o zaman okumak daha elverişlidir.

7. Çünkü gündüz, seni uzun uzun alıkoyacak işler vardır.
8. Rabbinin adını an; herşeyi bırakıp yalnız O'na yönel,

9. O doğunun da batının da rabbidir. O'ndan başka İlah yoktur. O halde sen de yalnız O'na sığın, yalnız O'na güven!

10. Onların (müşriklerin) söyledikleri ne sabret, yanlarından güzellikle ayrıl.

11. (Ey Resulüm!) Nimet içerisinde yüzen o yalancıları bana bırak ve onlara az bir süre tanı!
12-13. Şüphesiz katımızda onlar için ağır boyunduruklar, cehennem, boğazı tıkayan bir yiyecek ve can yakan azap vardır.

14. O (kıyamet koptuğu) gün, yeryüzü ve dağlar sarsılır; dağlar, yumuşak kum yığını haline gelir.

15. (Ey Mekkeliler!) Nasıl Firavun'a bir elçi göndermiş idiysek doğrusu size de, hakkınızda şahitlik edecek bir elçi gönderdik.

16. Ama Firavun Resulüne karşı gelmişti de onu çok ağır bir şekilde tutup cezalandırmıştık.

17. Peki inkâr ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek o günden kendinizi nasıl koruyabileceksiniz?

18. O günün dehşetinden gökler parçalanır ve Allah'ın sözü kesinlikle yerine gelir.

19. Doğrusu bu anlatılanlar birer öğüttür. Öğüt almak isteyen kimse, Rabbine doğru giden bir yol tutar.

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُومُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَٓائِفَةٌ
مِنَ الَّذٖينَ مَعَكَ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ اَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ عَلِمَ اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى وَاٰخَرُونَ
يَضْرِبُونَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فٖي سَبٖيلِ
اللّٰهِ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ
خَيْرًا وَاَعْظَمَ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٢٠﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
يَٓا اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾
فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسٖيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرٖينَ غَيْرُ يَسٖيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنٖي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحٖيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنٖينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهٖيدًا
﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزٖيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا اِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنٖيدًا ﴿١٦﴾ سَاُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

74. MÜDDESSİR SURESİ Cüz 29

Mekke'de nâzil olmuştur; 56 âyettir. Sûre, adını ilk âyetinde ki«el-müddessir» kelimesinden almıştır. «Müddessir», örtüsü ne bürünen, sarınan demektir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Sen ey (yalnızlığına) bürünmüş olan! (kişi)!

2. Kalk da uyar.

3. Rabbini yücelt.

4. Elbiseni (kendini, kişiliğini, etrafını daima) temiz tut!

(siyab lafsen elbise,mecazen elbisenin örttüğü bedendir)

5. Kötü şeyleri terke devam et.

6. Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma.

7. Rabbinin (rızasını kazanmak) için sabret !

8-9. (Yeniden diriliş için) o Sur'a üflendiği zaman, işte o kıyamet vakti çok şiddetli bir gün olacak.

10. İnkârcılar için (hiç de) kolay olmayacak.

20. (Ey Nebi!) Senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, (bazen) yarısını, (bazen de) üçte birini yatmadan (iba detle) geçirdiğini ve beraberinde bulu nanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını) Rabbin elbette biliyor. Gece ve gündüzü (içinde olup bitenleri iyi den iyiye) ölçüp biçen ancak Allah'tır. O sizin, bunu sayamayacağınızı bildi ği için, sizi bağışladı. Artık, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah bil mektedir ki, içinizde hastalar buluna cak, bir kısmınız Allah'ın lütfundan (rızık) aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir kısmınız da Allah yolunda çarpışacaklardır. O halde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a (O'nun rızası için yoksullara) gönül hoşluğuyla ödünç verin. Kendiniz için önden (dünyada iken) ne iyilik hazır larsanız Allah katında onu bulursu nuz; hem de daha üstün ve mükâfat ça daha büyük olmak üzere. Allah'tan mağfiret dileyin, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

74.MÜDDESSİR SURESİ

11-15. (Ey rasülüm) Şu adamın işini bana bırak ki, kendisini yarattığımda yapayalnızdı.Ona bol bol mal verdim. Gözü önünden ayrılmayan evlatlar (verdim).Kendisine alabildiğine imkânlar sağladım. Buna rağmen o, hala ihtirasla verdiğimden daha fazlasını istiyor.

16. Hayır, umduğu gibi olmayacak. Çün kü o, bizim ayetlerimize karşı inatçıdır.

17. Onu alabildiğine sarp bir yokuşa süreceğim.

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ
﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا
هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾
إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ
أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ
﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ
﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ
مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

18. Çünkü o, düşündü, ölçtü biçti;

19. Canı çıkası, ne biçim ölçüp biçti!

20. Canı çıkası; sonra yine ne biçim ölçüp biçti!
21. Sonra baktı;
22. Sonra kaşlarını çattı, suratını astı;
23. Sonra da sırt çevirip büyüklük tasladı.
24-25. "Bu sadece öğretilegelen bir sihirdir. Bu (Kur"an) yalnızca bir insan sözüdür" dedi.
26. İşte onu sakara yaslıyacağım.
27. Sakarın ne olduğunu sen bilir misin?
Sakar için 39.42. ayete ve 54/ 48. Ayete bakınız.
28. Ne bakıyye kor ne bırakır.(O ne yaşatır, ne de ölüme terk eder,)
29. O insana kendi özünü gösterir/İnsan için tablolar / levhalar / ekranlar sunandır .
30. Üzerinde ondokuz vardır.

31. Cehennemin bekçilerini yalnız meleklerden kılmışızdır. Sayılarını bildirmeklede, ancak inkar edenle rin (azaptan) uyarı ve kendilerine kitap verilenlerin kesin bilgi edin mesini ve inananlarında imanları nın artmasını sağladık. Kendilerine kitap verilenler ve inananlar şüphe ye düşmesinler. Kalblerinde hasta lık bulunanlar ve inkarcılar: "Allah bu misalle neyi murad etti?" derler. İşte Allah, böylece, (dine karşı) dire neni sapık sayar, iyiliğe gayret gös tereni de doğru yola yönlendirir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilmez. Bu, insanoğluna bir öğütten ibarettir. [bk. 9/124

32-37. Hayır, hayır öğüt almazlar. Aya, dönüp gelen geceye, ağarmakta olan sabaha andolsun ki, Sizden, ileri geçip itâat etmek isteyene veyahut geri kalıp (isyâna) dalmak. isteyen, insan oğluna uyarıcı olarak anlatılan cehennem büyük olaylardan biridir.
38. Herkes tutumunun ve davranışları nın tutsağıdır (kazandığına bağlıdır).
39-42. Ancak, defteri sağdan verilen ler böyle değildir; onlar cennette dir ler. Suçlulara:"Sizi bu sakara (yakıcı ateşe) sürükleyen nedir?" diye sorar lar.
43. Onlar derler ki: Ne doğruladık nede destekledik (Yani Allahla bağı mızı koparmıştık) .
44. "Düşkün kimseyi doyurmuyorduk."
45. "Batıla dalanlarla biz de dalardık."
46. "Ceza gününü yalanlardık."
47. "Ölüm bize o haldeyken geldi."



فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ
مُسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا
مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ
﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّة
وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ
أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ
لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ
الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ
﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ
مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

75. KIYAMET SURESİ Cüz 29

Mekke'de nâzil olan bu sûre, 40 âyettir. Adını, ilk âyetinde geçen «el-kıyâme» kelimesinden almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Kıyamet gününe yemin ederim.
2. Ve nedamet çeken nefse yemin ederim.
3. İnsan, kemiklerini bir araya toplayamayacağımızı mı sanıyor?
4. Evet, Biz onu, parmak uçlarına varıncaya kadar bütün incelikleriyle yeniden yapmaya kadiriz.
[krş. 17/49-51; 36/78-79; 79/10-11]
5- Doğrusu insan(lardan bir kısmı) önündeki (ömrü)nü de kötülükler işleyerek geçirmek ister.
6. Kıyamet günü ne zamanmış! " der.
7-10. Gözün kamaştığı, ayın tutulduğu, güneş ve ayın bir araya getirildiği zaman, işte o gün insan: "Kaçacak yer nerede?" der.

74.MÜDDESSİR SURESİCüz 29 Sayfa 576

48. Ve böylece, onlar için şefaat (umdukları kimselerin) (zerre kadar) faydası olmaz.
49. Böyle iken onlara ne oluyur ki öğütten yüz çeviriyorlar?
50-51. Arslandan ürkerek kaçan yabani merkeplere benzerler.
52. Daha doğrusu onlardan her biri, kendisine, (önünde) açılmış sahifeler (ilâhî vahiy) verilmesini istiyor.
[bk. 6/124]
53. Hayır; daha doğrusu ahiretten korkmazlar.
54.55. Hayır, iş, sandıkları gibi değil! Sizden doğru öğüt almak istiyenler için , O bir öğüttür.

56. (Zaten)doğru öğüt sadece Allah'ın öğüdü (Kur'an dır). Çünkü saygı duyulması gereken O'dur. Bağışlayacak olan da O'dur.

75.KIYAMET SURESİ

11. Hayır, (o günün dehşetinden kurtulmak için) sığınılacak hiçbir yer yoktur.
12. O gün tek varılacak yer Rabbinin huzurudur.
13. (O zaman) İnsanın yapıp öne sürdüğü, (yapmayıp) geri bıraktığı her şey kendisine haber verilir.
14-15. Özürlerini sayıp dökse de, insan oğlu, artık kendi kendinin şahidi dir.
16-19. (Mazeret bildireyim derken, korku ve dehşetten dili dolaşacak. İşte o zaman kendisine şöyle denecek): Telaşla dilini dolaştırıp durma. Bütün yaptıklarını (amel defterinde) toplamak ve şimdi onu sana okumak Bizim işimizdir. Amel defterini sana okuduğumuzda , ondan ne okunduysa kabul et. Şayet (bir itirazın olursa) bil ki onları açıklamak da Bizim işimizdir . Mustafa Öztürkten alıntıdır .

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ
﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ بِهَا
فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ
﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ
وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِهِ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى
لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾ اِنَّا خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ اِنَّا هَدَيْنَاهُ
السَّبِيلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا وَاَغْلَالًا
وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

75. KIYAMET SURESİ Cüz 29 Sayfa 577

20. Hayır, hayır! Sizler, çabuk elde edeceğiniz dünya nimetlerini seversiniz.
21. Ahireti bırakırsınız.
22-23. O gün bir takım yüzler Rableri ne nazar ederler. [bk. 80/37-42; 83/15; 88/2-10]

24. O gün bir takım yüzler de asıktır.
25. (Böyle kararmış yüzler, başlarına gelecek felâketle) bel kemiklerinin kırılacağını anlar. [bk. 3/106-107]

26-27. Dikkat edin; can boğaza gelip köprücük kemiklerine dayandığı zaman: "Çare bulan yok mudur?" denir.

28. Ve kendisi artık bunun, ayrılık zamanı olduğunu anlar,

29. Bacaklar birbirine dolaşır.

30. O gün sevk Rabbin huzurunadır.

31-33. (O, peygamberi) ne doğruladı, ne de destekledi, ama yalanlayıp yüz çevirdi, sonra da salına Salına kendinden yana olanlara gitti.
34. Sana yazıklar olsun, yazıklar!
35. Daha ne olsun,sana yazıklar olsun, yazıklar!
36. İnsanoğlu kendisinin başıboş bırakılacağınımı sanır? [krş. 23/115]
37. O, katılan bir sperm damlası değil miydi?
38. Sonra kan pıhtısı olmuş, sonra Allah onu yaratıp şekil vermişti.
39. Ondan, erkek, dişi iki cins yaratmıştı.
40. Bunları yapan Allah'ın ölüleri diriltmeğe gücü yetmez mi? Elbette yeter.

76. İNSAN SURESİ (Dehr) Cüz 29

Mekke'de veya Medine'de nâzil olduğuna dair rivayetler vardır; 31 âyettir. Adını ilk âyetinde geçen «el-insân» kelimesinden almıştır. «Hel etâke», «ed-Dehr», «el-Ebrâr» ve el- Emşâc» isimleri ile de anılır. İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. İnsanoğlunun üzerinden, o tarih sahnesine çıkıncaya(kadar), tüm zamanlar içinden belirsiz ve uzun bir süre geçmemişmiydi (ki) henüz o (bu süre zarfında) anılmaya değer bir varlık bile değildi !
2. Gerçek şu ki, biz insanı katışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık; onu imtihan edelim diye, kendisini işitir ve görür kıldık. [bk. 18/7; 67/2]
3. Şüphesiz ona yol gösterdik; buna kimi şükreder, kimi de nankörlük.(eder).
4. Doğrusu, inkarcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgın alevli cehennem hazırladık.
5. İyiler ise, (cennette) karışımı kâfur (hoş kokulu çiçekten tatlandırılmış) olan dolu bir kadehten (cennet şarabı) içerler.

76. İNSAN SURESİ Cüz 29 Sayfa 578

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْج۪يرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَط۪يرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّه۪ مِسْك۪ينًا وَيَت۪يمًا
وَاَس۪يرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُر۪يدُ مِنْكُمْ جَزَٓاءً وَلَا شُكُورًا
﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَر۪يرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰيهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَر۪يرًا ﴿١٢﴾
مُتَّكِـ۪ٔينَ ف۪يهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِ لَا يَرَوْنَ ف۪يهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَر۪يرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً
عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْل۪يلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ
فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَار۪يرَا۬ ﴿١٥﴾ قَوَار۪يرَا۬ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْد۪يرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ ف۪يهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَب۪يلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا ف۪يهَا تُسَمّٰى سَلْسَب۪يلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا
مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَع۪يمًا وَمُلْكًا كَب۪يرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ
سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّٓوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَٓاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ اِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْز۪يلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٢٥﴾

6. (O kâfur öyle) bir pınardır ki Allah'ın iyi kulları ondan içerler ve istedikleri yere onu akıtırlar.

7. O kullar, şiddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler.
8. Onlar içleri çektiği halde, yiyeceği yoksula, öksüze ve esire yedirirler.

9-10. "Biz sizi ancak Allahın yüzü/ rızası için doyuruyoruz, bir karşılık ve teşekkür beklemi yoruz. Doğrusu biz çok asık suratların bulunaca ğı bir günde Rabbimizden korkarız" derler.
[bk. 59/9]
11. Allah da onları bu yüzden o günün fenalığın dan korur; onların yüzüne parlaklık ve neşe verir.
12. Sıkıntılara karşı sabrettikleri için (onları) cennetle ve ipek(ten giysiler)le ödüllendirir.

13. Orda tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Onlar, orada ne (yakı cı) bir güneş ve ne de dondurucu bir sğuk görürler.

14. Meyve ağaçlarının gölgeleri üzer lerine sarkmış ve onların koparılması kolaylaştırılmıştır.

15. Çevrelerinde gümüş kaplar ve billur kaseler dolaştırılır.

16. Gümüşten kadehler ki, iştahlarına göre doldurulmuştur.

17. Onlara orada, karışımı zencefil olan kadehten içirilir.
18. O pınara "Selsebil", denir.

19. Dolaşır çevrelerinde, sürekli görev lendirilmiş gençler. Görseydin onları, dizilmiş inciler sanırdın.

20. Oranın neresine baksan, nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde ince yeşil ipekli, par lak atlastan elbiseler vardır; gümüş bileziklerle süslenmişlerdir Rableri onlara tertemiz içecekler içirir.

22. İşte bu size bir ödüldür. Ve sizin gayretiniz şükranla karşılanmıştır.

23. Gerçekten biz, Kur'an'ı sana parça parça, ayet ayet indirdik.
24. Öyleyse, Rabbinin hükmünü sabırla bekle! Onların günahkârlarına da nankörlerine de boyun eğme!
[krş. 58/22; 68/8-14]
25. Rabbinin adını sabah akşam an.

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ
وَيَذَرُونَ وَرَٓاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْ وَاِذَا
شِئْنَا بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ
سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَٓاؤُ۫نَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ ف۪ي رَحْمَتِهٖ وَالظَّالِم۪ينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا
﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ
فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ
اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِر۪ينَ ﴿١٧﴾
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِم۪ينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١٩﴾

77. MÜRSELAT Suresi Cüz 29

Mekke'de inmiştir.50 âyettir. «Gönderilenler» anlamına gelen «el-mürselât» kelimesi ile başladığı için sûre bu adı almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-7. Birbiri ardından gönderilenlere (vahiylere) ve görevlerine koştukça koşanlara, Allah'ın buy ruklarını yaydıkça yayanlara ve hak ile batılın arasını ayırdıkça ayıranlara, kötülüğü önlemek veya uyarmak, için vahiy getiren meleklere and olsun ki, size vadedilen şey gerçekleşecek !

8-11. Yıldızların ışığı söndürüldüğü, gök yarıldı ğı/ parçalandığı, dağlar toz gibi ufalandığı ve peygamberlerin (Allah'ın mesajlarını ilettikleri kişi ve topluluklar aleyhine veya lehine şahitlik yap maları için) tanıklık sıraları geldiği zaman (artık kıyamet kopmuştur).

76. İNSAN SURESİ Cüz 29 Sayfa 579

26. Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyin uzun zaman O'nu tesbih eyle (şânının yüceliğini an)!

[bk. 73/20

27. Şu insanlar, çarçabuk geçen dün yayı seviyorlar da önlerindeki çetin bir günü (ahireti) ihmal ediyorlar.

28. Onları biz yarattık ve eklemlerini (birbirine) biz bağladık. Uygun görür sek (onları yok eder) yerlerine benzer lerini getiririz.

29. Bu sadece bir öğüttür; doğru yolu arayan, Rabbine giden yolu tutar.

30. Gayret ettiğiniz şeyi (doğru öğü dü) ancak Allah'ın var ettiği (kur'an la) elde edersiniz. Doğrusu Allah, bilen dir, Hakim' dir.

31. Koymuş olduğu Düzenine (sün netullaha) uyana rahmet eder. Za limlere, işte onlara, can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

77MÜRSELAT SURESİ

12. (Bunları duyanlar şöyle derler:) Bu tanıklık hangi güne ertelenmiştir?

13. (Doğru ile eğrinin, hak ile bâtılın) birbirinden ayrılıp hükme bağlanacağı güne (ertelenmiştir).

14. Hüküm gününün ne olduğunu sen nerden bilirsin?

15. O gün (Hakk'ı) yalanlayanların o gün vay hâline !

16-17. Öncekileri (kafirlik ve isyan sebebiy le) yok etmedik mi? Ardından, sonrakileri (kafirleri ve isyankarları)da onlara katarız. (ahirette hepsini beraber cehen neme ata rız).

18. Suçlulara böyle yaparız.

19. (Allah'ın ayetlerini) yalanlayanların o gün vay haline!

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ
مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي
ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ
وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

20-22. Sizi bayağı bir sudan yaratıp onu belli bir süreye kadar sağlam bir yere yerleştirmedik mi?
23. Buna gücümüz yeter; Biz ne güzel güç yetireniz!
24. O gün yalanlamış olanların vay haline!
25-26. Biz yeryüzünü, dirilerin ve ölülerin toplantı yeri yapmadık mı?
27. Orada yüksek yüksek sabit dağlar var edip size tatlı sular içirmedik mi?
28. Yalanlamış olanların vay o gün haline!
29. İnkarcılara o gün şöyle denir: "Yalanlayıp durduğunuz şeye gidin."
30-31."Gölge yapmayan ve ateşten de koruma yan cehennem dumanının üç kollu gölgesine gidin."
32-33. Şüphesiz o (cehennem),tomruk/saray gibi kocaman kıvılcımlar saçar. Sanki o kıvılcımın her biri sarı renkte birer halattır.

34. Yalanlamış olanların o gün vay ha line!
35. Bu,onların konuşamıyacakları gün dür.
36. Onlara izin de verilmez ki özür beyan etsinler. [krş. 40/52]

37. Yalanlamış olanların o gün vay haline!
38. "Bu, sizleri ve öncekileri topladığı mız hüküm günüdür."
39. "Eğer bir (hileli) düzeniniz varsa Bana kurun."
40. Yalanlamış olanların o gün vay haline!.
41. Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlar, elbette gölgeliklerde ve pınar başlarındadırlar.
42. Canlarının istediği meyveler ara sındadırlar.
43. Onlara denir ki: "İşlediklerinize kar şılık afiyetle yiyiniz, içiniz.
44. Biz, iyi davarananlara işte böyle karşılık veririz.
45. O gün yalanlamış olanların vay haline
46. (Ey inkârcılar!) Yiyiniz, (dünyada) az bir süre yararlanıp geçininiz. Ger çekten sizler suçlu günahkârlarsınız.
47. O gün yalanlamış olanların vay haline! [krş. 102/8]

48. Onlara "Rüku edin" denildiğinde rükua varmazlar.

49. O gün yalanlamış olanların vay haline!

50. Artık bundan (Kuran'dan baş ka) hangi hadise (hangi söze) ina nacaklar?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

عَمَّ يَتَسَٓاءَلُونَۚ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظ۪يمِۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ي هُمْ ف۪يهِ مُخْتَلِفُونَۜ ﴿٣﴾ كَلَّا
سَيَعْلَمُونَۙ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًاۙ ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ
اَوْتَادًاۖ ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًاۙ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًاۙ ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ
لِبَاسًاۙ ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًاۖ ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًاۙ ﴿١٢﴾
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًاۖ ﴿١٣﴾ وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَٓاءً ثَجَّاجًاۙ ﴿١٤﴾
لِنُخْرِجَ بِه۪ حَبًّا وَنَبَاتًاۙ ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًاۜ ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ
م۪يقَاتًاۙ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًاۙ ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَٓاءُ
فَكَانَتْ اَبْوَابًاۙ ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًاۜ ﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ
كَانَتْ مِرْصَادًاۙ ﴿٢١﴾ لِلطَّاغ۪ينَ مَاٰبًاۙ ﴿٢٢﴾ لَابِث۪ينَ ف۪يهَٓا اَحْقَابًاۚ ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ
ف۪يهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًاۙ ﴿٢٤﴾ اِلَّا حَم۪يمًا وَغَسَّاقًاۙ ﴿٢٥﴾ جَزَٓاءً وِفَاقًاۜ ﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ
كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًاۙ ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًاۜ ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًاۙ ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَز۪يدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

78. NEBE Suresi Cüz 30

Meâric'den sonra inmiştir; ilk Mekkî sûrelerden olup 40 âyettir. «Nebe'» haber demektir. Kıyamet haberlerini ihtiva ettiği için bu ad verilmiştir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. (Müşrikler) hangi (büyük) şeyden birbirlerine soruyorlar?

2-3. Üzerinde (hiçbir şekilde) anlaşamadıkları o büyük (kıyamet) haberi(ni) mi?

4. Hayır; şüphesiz yakında(görüp) bileceklerdir.
5. Yine hayır; kesinlikle (görüp) bileceklerdir.

6-7. Biz yeryüzünü bir beşik, dağları da onun için birer direk kılmadık mı?
8. Sizleri (erkekli dişili) eşler hâlinde yarattık.
9. Uykunuzu dinlenme vakti kıldık;

10. Geceyi bir örtü yaptık.
11. Gündüzü geçimi sağlama vakti-kıldık;
12. Üstünüze yedi kat sağlam (gök) bina ettik;
13. Parlak ışık veren kandili (güneşi) varettik;

14-16. Size tohumlar, bitkiler, sarmaş dolaş olmuş bağlar bahçeler yetiştir mek için rüzgârların sıkıştırıp yoğun laştırdığı bulutlardan şarıldayan su in dirdik.

17. Şüphesiz ki, (doğru ile yanlışın, haklı ile haksızın ayırt edileceği) o ayrılma gününün (kıyametin) belirlen miş bir vakti vardır.
18. Sura üfürüldüğü gün (hepiniz) bölük bölük gelirsiniz.
19. Gökler kapı kapı açılacaktır.
20. Dağlar yürütülüp serap olacakatır.
[krş. 18/47; 20/105-107; 27/88; 56/5-6; 101/5]

21-22. Cehennem, yalnız agzınları bekleyen yerdir. Dönecekleri yer orası dır.
23. Orada süresiz kalacaklardır.
24-26. Orada serinlik bulamayacak lar, işlediklerine uygun olan kaynar su ve irin dışında bir içecek tadamıyacak lardır.
27. Çünkü onlar hesaba çekilmeyi ummuyorlardı.
28. Ayetlerimizi hep yalan sayıp durur lardı.
29. Biz herşeyi (bir bir) sayıp kitaba geçirmişizdir. [krş. 17/13-14]
30. (O inkârcılara şöyle denilir:) "Şim di tadın (bakalım azabı), artık size azap artırmaktan başka bir şey yapa cak değiliz."

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝٣١ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝٣٢ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝٣٣
وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝٣٤ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝٣٥ جَزَاءً مِنْ
رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝٣٦ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝٣٧ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا
لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝٣٨ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ
فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝٣٩ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝٤٠

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝١ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝٢ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۝٣
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۝٤ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝٥ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝٦ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ ۝٧ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝٨ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝٩ يَقُولُونَ
ءَاِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝١٠ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ۝١١ قَالُوا تِلْكَ
إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝١٢ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝١٣ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝١٤

79. NAZİAT Suresi Cüz 30

Nebe' sûresinden sonra Mekke'de inmiştir; 46 âyettir. Adını, «söküp çıkaranlar» yahut «çekip çıkaranlar» manasına gelen «nâziât» kelimesinden alır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. 5. Gökyüzünde ortaya çıkıp sonra gözden kaybolan, burçlar arasında düzenli şekilde hareket eden, fezada akıp giden, hızlı bir şekilde birbirini izleyen ve böylece Allah'ın kanununu icra eden yıldızlara andolsun ki ölümden sonra mutlaka diriltileceksiniz .

6. O gün bir sarsıntı sarsar.
7. Peşinden bir diğeri gelir.

8. O gün kalbler titrer.
9. (İnsanların) gözleri yere döner.

31. Gerçek şu ki, muttakiler için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır.
32. Nice bahçeler ve üzüm bağları.
33. Genç ve yaşıt eşler.
34. Dopdolu kadehler.[bk. 38/52; 56/37]
35. Orada boş ve yalan söz işitmezler.
36. Bunlar Rabbinin katından, hesabları karşılığı verilenlerdir.
37. O, göklerin, yerlerin ve ikisi arasında olanların Rabbidir. O, önünde kim senin konuşmayacağı Rahman olan (Allah') dır.
38. Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün, Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışındakiler konuşamazlar. (Konuşacak olan da,) Doğruyu söyleyecektir.
[bk. 2/255; 20/108-109; 53/26]
39. İşte o, kesin olarak gelecek olan gündür.. Sizden kim ilahi düzene uyarsa Rabbine giden bir yola girer .
40. Sizi, yakın gelecekteki bir azabla uyardık; o gün kişi elleriyle sunduğuna bakar ve inkarcı da Ah: "Keşke toprak olsaydım" der.

79. NAZİAT SURESİ

10-11. «Öldükten sonra biz, (dünyadaki) ilk halimize mi döndürüleceğiz, (hem de) çürümüş kemikler olduktan sonra mı?» derler.
bk. 17/49-51; 36/77-82; 75/3]
12. Derler ki: "O takdirde bu zararına bir dönüştür."
13. Hâlbuki o (diriliş), sadece bir haykırıştan(Sur'un üfürülmesinden) iba rettir.
14. Birdenbire kendilerini mahşerde buluverirler. [bk. 17/52; 34/ 51-53]
15. Musa'nın başından geçen olay sana geldi mi?

هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى
﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾
وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ
وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ
الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِمَنْ يَخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَٓاءُ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا
فَسَوّٰيهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ
دَحٰيهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰيهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا
لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّٓامَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ
الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾
وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ
خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى
﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ اَنْتَ مِنْ
ذِكْرٰيهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ
يَخْشٰيهَا ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

16. Tuva'da, kutsal bir vadide, Rabbi ona şöyle hitap etmişti: [bk. 20/12]
17. "Firavun'a git; doğrusu o azmıştır."
18. 19. (Ona) de ki: "İstermisin (küfürden) temizlenesin? Rabbine giden yolu göstereyim ki O'na saygı duyup O'ndan sakınasın!"
20. Derken (Musa) ona, en büyük mucizeyi (asanın ejderha oluşunu) gösterdi.
21. Ama (Firavun) yalanladı ve baş kaldırdı.
22. Sonra sırtını döndü; (Mûsâ'nın getirdiklerini iptal etmek için) koşup (çalışmağa koyuldu).
23. (Adamlarını) toplayıp seslendi:
24. "Sizin en yüce rabbiniz benim" dedi.[bk. 26/29]
25. (Sen misin bunu diyen?) Allah da onu âhirette Cehennemin(en şiddetli yerinde yakacak, dünya da ordusuyla birlikte denizde boğarak), benzerlerine gözdağı ve ders olacak şekilde cezalandırdı. [bk. 10/90-92; 40/45-46]

26. Şüphesiz bunda Allah'a karşı gelmekten sakınan bir kimse için bir ibret vardır.
27-28. Sizi yaratmak mı daha zordur, yoksa göğü yaratmak mı? Ki onu (Allah) bina edip yükseltmiş ve ona şekil vermiştir.
29. Gecesini karanlık yapmış, gündüzünü aydınlatmıştır.
30. Ardından yeri düzenlemiştir
31. Suyunu ondan çıkarmış ve otlak yer meydana getirmiştir.
32. Dağları yerleştirmiştir.
33. Bunları sizin ve hayvanlarınızın geçinmesi için yapmıştır.
34-35. Fakat o büyük felâket (kıyamet) geldiği zaman.O gün insan, (dünya hayatında) ne yaptığını hatırlar.
36. ve (cehennemin) yakıcı ateşi, onu gör(meye mahkum edil)en herkesin karşısına getirilecektir.
37.39. Artık kim azgınlık etmiş ve dünya hayâtını (âhirete) tercîh etmişse, artık şübhesiz (o kimse için) varılacak olan yer, ancak Cehennemdir!
[krş. 2/200; 17/18]
40-41. Kuşku yok ki kim Rabbinin azametinden korkup da kendini kötülükten alıkoymuşsa, varacağı yer şüphesiz cennettir.
42. Senden saatin (kıyametin) ne zaman gelip çatacağını sorarlar.
43. Sen nerede, onun vaktini bildirmek nerede?
44. Onun nihai bilgisi yalnız Rabbine âittir.
45. Senin (görevin), sadece ondan korkanları uyarmaktır.
46. Onlar onu(kıyameti) gördükleri gün sanki (ölüm anından sonra) bir akşam veya kuşluk vaktinden fazla kalmamış gibi olurlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ﴿١﴾ اَنْ جَٓاءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْر۪يكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰىٓ
﴿٣﴾ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهُ
تَصَدّٰى ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَٓاءَكَ يَسْعٰى ﴿٨﴾
وَهُوَ يَخْشٰى ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿١٠﴾ كَلَّٓا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ
شَٓاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾ ف۪ي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِاَيْد۪ي
سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَٓا اَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّب۪يلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ
اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اِذَا شَٓاءَ اَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَٓا اَمَرَهُ
﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِه۪ٓ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَٓاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾
ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا
﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَٓائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَاَبًّا
﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الصَّٓاخَّةُ ﴿٣٣﴾

80. ABESE SURESİ Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 42 âyettir. Adını, «yüzünü ekşitti, buruşturdu» anlamına gelen ilk kelimesinden almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-4. Amânın kendisine gelmesinden ötürü yüzünü ekşitti ve çevirdi. (Resûlüm! onun halini) sana kim bildirdi! Belki o temizlenecek, yahut öğüt alacak da o öğüt ona fayda verecek.

5-6. Ama öğüde ihtiyaç duymayana ise, ona dönüp itibar ediyorsun.
7. Arınmak istememesinden sana ne?

8-10. Sen, Allah'tan korkup sana koşarak gelen kimseye aldırmıyorsun.
11-12. Hayır, o bir öğüttür. Artık kim gayret göstererek düşünürse (kur'an'dan ancak o öğüt) alır.

13-14. O, kutsal kılınmış, yüceltilmiş, arınmış sahifeler üzerindedir.
15-16. Saygı değer elçilerin elleriyle taşınmıştır .
17. Canı çıksın o insanın, o ne de nankördür!
18. Allah onu hangi şeyden yaratmış?
19. Bir nutfeden (spermadan) yarattı da ona (en güzel surette) şekil verdi.

20. Sonra da (yaşayıp geçinme, anlayıp inanma) yolunu ona kolaylaştırdı.
21. Sonra onu öldürür ve kabre koyar.

22. Sonra, belirlediği zamanda onu tekrar diriltir.

23. Hayır; Allah'ın kendisine buyurduğunu hala yerine getirmemiştir.

24. İnsan, yiyeceğine bir baksın;

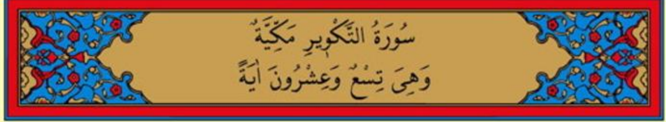
25. Doğrusu suyu bol bol indirmekteyiz.

26-31. Sonra toprağı (bitkileri çıkarmak için) göz göz yardık. Böylece onda taneler bitirdik. Üzüm (bağları) ve yoncalar, zeytin (ağaçları) ve hurmalıklar, boyları birbiriyle yarışan iç içe girmiş ağaçlı bahçeler, meyveler ve çayırlar yetiştirdik.

32. (Bütün bunları) sizin ve hayvanlarınızın faydalanması için yaptık.

33. Kulakları sağırlaştıracak o (kıyamet) gürültüsü geldiği zaman.

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخ۪يهِۙ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّه۪ وَاَب۪يهِۙ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِه۪ وَبَن۪يهِۜ
﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْن۪يهِۜ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌۙ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌۚ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَبَرَةٌۙ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌۜ ﴿٤١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَاِذَا
الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْؤُ۫دَةُ سُئِلَتْۙ
﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْۚ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ
كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَح۪يمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَٓا اَحْضَرَتْۜ ﴿١٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِۙ ﴿١٥﴾ اَلْجَوَارِ
الْكُنَّسِۙ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَۙ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَۙ ﴿١٨﴾ اِنَّهُ
لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۙ ﴿١٩﴾ ذ۪ي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَك۪ينٍۙ ﴿٢٠﴾

34-36. O gün, kişi kardeşinden, annesinden, babasından, karısından ve oğullarından, kaçar. [krş. 23/101; 31/33; 34/ 54; 70/11-14]

37. O gün, herkesin kendine yeter derdi vardır. [krş. 16/111]

38-39. O gün bir takım yüzler aydınlıktır, gülmekte ve sevinmektedir.

40-41. O gün birtakım yüzler de tozlanmış ve onları karanlık bürümüştür. [krş. 3/106-107; 80/38-41]

42. İşte bunlar kafirler ve günah işleyip haklara tecavüz edenlerdir.

81. TEKVİR SURESİ

81. TEKVİR Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 29 âyettir. Sûrenin başında güneşin dürül mesinden söz edilmiş ve adını da buradan almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Güneş dürülüp ışığı kalmadığı zaman;

2. Yıldızlar düşüp, söndüğü zaman; [krş. 54/1]

3-4. Dağlar yürütüldüğü zaman ve kıyılmaz mallar bırakıldığı zaman;

5. Yabani hayvanlar (dehşetten paniğe kapılıp) bir araya toplandıkları zaman;

6. Denizler kaynamağa başladığı zaman;

7. Canlar bedenlerle birleştirildiği zaman; (yani yeniden dirilip canlılık verildiği zaman).

8-9. (Cahiliye dönemlerinde) Kız çocuğun hangi suçtan ötürü öldürüldüğü kendisine sorulduğu zaman;

10. (Amel) defterleri açıldığı zaman; [krş. 17/13

11. Gök yerinden oynatıldığı zaman; [krş. 21/104]

12. Cehennem alevlendirildiği zaman;

13. Cennet yaklaştırıldığı zaman;

14. İnsanoğlu önceden ne hazırladığı nı görecektir. [krş. 3/30; 75/13]

15-16. Gündüz sinip geceleri gözüken gezegenlere andolsun;

17. Kararmaya başlayan geceye and olsun;

18. Ağarmaya başlayan sabaha and olsun ki,

19-20. (Muhakkak O (Kur'an), şüphe siz değerli, güçlü ve Arş'ın sahibi (Allah'ın) katında itibarlı bir elçinin (Cebrail'in) getirdiği sözdür.

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمٖينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبٖينِ
﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنٖينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجٖيمٍ ﴿٢٥﴾
فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمٖينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاۤءَ مِنْكُمْ
اَنْ يَسْتَقٖيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاۤؤُ۫نَ اِلَّا اَنْ يَشَاۤءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمٖينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اِذَا السَّمَاۤءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ
﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَاۤ اَيُّهَا
الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرٖيمِ ﴿٦﴾ اَلَّذٖي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾
فٖي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَاۤءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدّٖينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ
لَحَافِظٖينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبٖينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفٖي
نَعٖيمٍ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفٖي جَحٖيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدّٖينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ
عَنْهَا بِغَاۤئِبٖينَ ﴿١٦﴾ وَمَاۤ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدّٖينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَاۤ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ
الدّٖينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

82. İNFİTAR Suresi Cüz 30

Nâziât sûresinden sonra Mekke'de inmiştir, 19 âyettir. Manası «yarıl mak»tır. Göğün yarılmasından söz ederek başladığı için bu adı almıştır. Konusu ahiret âlemidir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Gök yarıldığı zaman,
2. Yıldızlar dağılıp döküldüğü zaman,
3. Denizler kaynatılıb birbirine karıştırıldığı za man,
4. Kabirlerin içi dışa çıktığı zaman,
5. Herkes (dünyada) yaptığı ve (yapmak zorunda olup da) yapmadığı şeyleri bilecektir.
6- Ey insan! O sonsuz cömertliğin sahibi Kerîm Rabbine karşı seni aldatıp gururlu kılan nedir?!
7- O ki seni yarattı, düzenledi, uyumlu hale soktu;
8. (insan)fıtratına uygun bir biçimde seni oluşturdu.
9. Hayır, hayır; doğrusu siz(in çoğunuz) dini (he sap gününü) yalanlıyorsunuz.

81.TEKVİR Suresi Cüz 30 Sayfa 586

21. O orada sayılan, güvenilen (bir elçi) dir. [bk. 10/37-38; 53/5-10; 72/23]
22. Sizin arkadaşınız (Muhammed) cinlerin etkisin de değildir. .
23. Andolsun ki (Muhammed) onu (Cebraili) açık ufukta gördü.[krş.53/13-16]
24. Ve o, gayb hakkında cimri değildir (aldığı vahyi aynen teblîğ eder)!

5 MAİDE SURESİ 67. Ey Resul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et, eğer bunu yapmazsan, Resulluk görevini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Allah, kafir kavme (zorla) yol göstermez.
Hakka suresi 44-46. Eğer o (Muhammed), Bize atfen,(vahyin içine) bazı sözler katmış olsaydı, Biz onun (hakimiyet) gücünü alırdık, sonra onun şah damarını koparırdık.
Ey müminler ,Kur'andan başka vahiler yoktur.Üsteki ayetlere göre peygamber gelen vahileri gizleyemez ve kuran haricinde din olarak birşeyde ekleyemez Ayetleri iyi düşününüz .

25. Bu Kuran, kovulmuş şeytanın sözü de deyildir. . [bk. 26/ 210-212]
26. Nereye gidiyorsunuz?
27-28. Kuran, ancak aranızda doğ ru yola girmeyi ölçü edinenlere ve alemlere /insanlara bir öğüttür.
29. Doğru ölçünüz sadece Alemle rin Rabbi olan Allah'ın düzenine uyan (kur'an)ölçünüzdür.
[bk. 74/56; 76/30]

82. İNFİTAR SURESİ

10- Oysa üzerinizde koruyucular vardır .(yaptıklarınızı kaydeden melekler vardır;).
11. (O melekler) Değerli yazıcılar,
12. Yaptıklarınızı bilirler. [bk. 18/49]
13. İyiler şüphesiz nimet içindedirler.
14. Kötüler de yakıcı ateş içindedirler.
15. Din/ hesap günü oraya girerler.
16. Ve orada gâib olmayacaklardır. (Ora dan bir daha ayrılmaları mümkün olma yacaktır).
17. Din gününün ne olduğunu sen nereden bilirsin?
18. Evet, Din/ hesap gününün ne olduğunu nereden bileceksin?

19. O gün kimsenin kimseye (hiç bir) faydası olmaz. O gün emir (yetki) sadece Allah'ındır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ اَلَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَاِذَا كَالُوهُمْ
اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ اَلَا يَظُنُّ اُو۬لٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ كَلَّٓا اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ
﴿٧﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾
اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ
﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّٓا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ
اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّٓا اِنَّ
كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٢٠﴾
يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْاَرَٓائِكِ يَنْظُرُونَ
﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ
مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

83. MUTTAFFİFİN Suresi

Mekke'de inmiştir, 36 âyettir. Ölçü ve tartılarında hile yapanları kötüleyerek başladığı için bu adı almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-3. İnsanlardan, kendileri bir şeyi ölçerek aldıkları zaman tam alan; ama onlara bir şeyi ölçüp tartarak verdiklerinde eksik tutan kimselerin, vay haline! [krş. 11/85-88]
4-6: Onlar düşünmezler mi ki, büyük bir günde (hesap vermek için) diriltilecekler! Öyle bir gün ki, insanlar o günde âlemlerin Rabbinin huzurunda divan duracaklardır.
7. Hayır (o hileye sapmayın, hesap gününü hafife almayın). Çünkü Allah'ın emrinden çıkanların kitabı muhakkak "siccin"dedir.
8. Siccîn nedir, bilir misin?
9. O, yazılmış bir kitaptır.
10. Yalanlayanların o gün vay haline!
11. Onlar, kıyamet gününü yalanlamış olanlardır.

12. Onu, ancak her azgın, günahkâr kimse yalanlar.

13. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman "Öncekilerin masalları" der. [bk. 16/24; 25/5]
14. Hayır, hayır; onların kazandıkları (günahlar) kalblerini paslandırıp körletmiştir.

15. Hayır; doğrusu onlar o gün, Rablerinin (rahmetinden) yoksun kalacaklardır.

16. Sonra onlar, şüphesiz, cehenneme gireceklerdir.

17. Sonra da: "Yalanlayıp durduğunuz işte budur" denecektir.

18. Ama iyilerin defteri yüksek katlardadır.

19. O yüksek katların ne olduğunu sen bilir misin?

20-21. O, yazılı bir kitapdır. Mukarrabîn (denilen, Allah'a yakın kılınmış melekler) ona şâhid olur.

22-23. İyiler, şüphesiz, nimet içinde ve tahtlar üzerinde etrafı seyrederler.

24. Yüzlerinde nimetin ve mutluluğun sevincini (görürsün) tanırsın.

25-26. Sonunda misk kokusu bırakan, ağzı kapalı saf bir içecekten içerler. İyi şeyler için yarışanlar, bunun için yarışsınlar.

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا
بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾
عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْانْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ
مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

27- O içeceğin katığı Tesnim'dendir (kıymeti yüksek bir maddedendir).
28. Bir pınar ki, Allah'a yakın olanlar ondan içerler.
29. Suçlular, şüphesiz, iman etmiş olanlara gülerlerdi.
30. Yanlarından geçtikleri zaman da birbirlerine göz kırparlardı.

31. Taraftarlarına vardıklarında bunun la eğlenirlerdi.
32. İnananları gördükleri zaman: "Doğ rusu bunlar sapık olanlardır" derlerdi.

33. Oysa kendileri, inananlara gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34. Bugün de, (gereği gibi) iman eden ler inkarcılara gülerler.

35-36. Tahtlar üzerinde, inkarcıların yaptıkları şeylerin karşılığının nasıl verildiğini seyrederler. [krş. 57/12-15]

İNŞİKAK SURESİ

84. iNŞiKAK Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 25 âyettir. Göğün yarılmasından söz ettiği için bu adı almıştır.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-2. Gök yarılıp Rabbine boyun eğdiği zaman, ki gök boyun eğecektir.

3-5. Yer düzeltilip, içinde olanları dışarı atarak boşaldığı zaman ve yer Rabbine boyun eğdiği zaman, ki yer boyun eğecektir

6. Ey insanoğlu! Sen Rabbine kavuşuncaya kadar çalışıp çabalarsın, sonunda O'na kavuşa caksın.
7-9. Kitabı (Amel defteri) kendisine sağından verilen kimse, kolay geçireceği bir hesaba çekilir ve cennet ehlinin yanına sevinçle döner.

10-12. Fakat kime kitabı (amel defteri) arkasından verilirse, (o da) derhal yok olmayı isteyecek ve çılgın alevli cehenneme atılacaktır.
[krş. 69/25-33]

13. Hâlbuki o, (dünyada) kendi yakın ları arasında sevinçliydi.

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ١٤ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ١٥ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ
١٦ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ١٧ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ١٨ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ١٩
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٠ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ٢١ بَلِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ٢٢ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ٢٣ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ٢٤ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٢٥

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ٣ قُتِلَ
أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ٤ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ٥ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ٦ وَهُمْ
عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٧ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٨ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٩ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ١٠ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١١

85. BURUC Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir; 22 âyettir. «Bürûc», burc kelimesinin çoğuludur. Sûrede burçları olan gökyüzü ne, kıyamet gününe ve o güne tanıklık edecek olanlarla, yine o gün müşahede edilecek olaylara yemin edildikten sonra Yemen'de geçmiş bir olaya temas edilir:

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. İçinde burçları bulunan göğe andolsun;
2. Söz verilen (kıyamet) gününe andolsun;
3. Şahitlik edene ve edilene andolsun ki, insan lar öldükten sonra diriltileceklerdir.

4-7. Hazırladıkları hendekleri, tutuşturulmuş ateş le doldurarak onun çevresinde oturup, iman etmiş kimselere dinlerinden dönmeleri için yaptık ları işkenceleri seyredenlerin canı çıksın!
[bk. 25/61]

14. Çünkü o hiçbir zaman (dirilip Rab bine) varmayacağını sanırdı.
15. (Bilin ki,) Rabbi onu şüphesiz görmekteydi.
16. Akşamın alaca karanlığına andolsun;
17. Geceye ve gecenin içinde olan şeylere andolsun;
18. Dolunay halindeki aya andolsun ki:
19. Şüphesizsiz bir durumdan diğeri ne uğratılacaksınız.
Muhammed esed meali şöyle (işte böylece, ey insan lar,) siz adım adım ilerleyeceksiniz.
[bk. 6/73; 21/38; 44/38]
20. Onlara ne oluyor da (gereği gibi) iman etmiyorlar?
21. Onlara Kuran okunduğu zaman neden secde etmiyorlar (boyun eğmi yorlar)?
22. Aksine, inkarcılar yalanlıyorlar.
23. Halbuki Allah onların(gönüllerde) gizlediği şeyleri çok iyi bilir.
24. Onlara can yakıcı azabı müjde et.
25. İman edip erdemli davrananlara ise (kesintisiz) bir ödül var.

85. BURUC SURSİ

8-9. Onlar mü'minlere ancak; göklerin ve yerin hükümranlığı kendisine ait olan mutlak güç sahibi ve övülmeye lâyık Allah'a iman ettikleri için intikam alıyorlardı. Allah, her şeye şahittir.
[krş. 5/59; 7/126; 9/74]
10. Ama (gereği gibi) iman etmiş er kek ve kadınlara işkence ederek onla rı dinlerinden çevirmeğe uğraşanlar, (eğer tevbe etmezlerse),onlara cehen nem azabı vardır. Yakıcı azap onla radır.
11. Şüphesiz inanıp yararlı işler işle yenlere, onlara, içlerinden ırmaklar akan cennetler vardır. Bu, büyük kur tuluştur.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ
﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾
وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

12. Gerçekten Rabbinin (zalimleri azapla) yakalaması çok şiddetlidir.

13. Çünkü yoktan var eden de, tekrar dirilten de odur.

14-15. O gafurdur (mağfireti boldur), vedûddur (kullarını sever, onlar tarafından da sevilir). O Arş sahibidir, şanı pek yücedir.

16. Her dilediğini mutlaka yapandır.

17-18. (Resulüm!) Sana Firavun ve Semud'a ait orduların haberi geldi mi?

19. Doğrusu, nânkörler bir yalanlama içindedirler.

20. Halbuki Allah onları, farkında olmadıkları halde, (ilmi ve kudreti ile) kuşatır.

21-22. Doğrusu sana vahyedilen bu Kitap, Levhi Mahfuz'da bulunan şanlı bir Kuran'dır.

86. TARIK SURESİ



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ
مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ
لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

TARIK Suresi   Cüz 30

Beled sûresinden sonra Mekke'de inmiştir, 17 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Göğe ve târıka andolsun.
2. Tarıkın /Gece ortaya çıkanın ne olduğunu sen bilir misin?
3. O, yıldızdır (vahiydir inanmadan yaşanan hayatın) karanlığını delip geçen:
4. Hiç kimse yoktur ki, üzerinde bir gözetici (koruyucu melek) bulunmasın!
[bk. 13/11]

5. Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın.

6-7. O, erkek ve kadının beli ile göğüsleri arasından atılagelen bir sudan yaratılmıştır.
8-9. Şüphesiz Allah, gizliliklerin ortaya çıkacağı gün, insanı tekrar yaratmaya Kadir'dir.
10. O gün,(günaha batmış) insanın gücü de, yardımcısı da olmaz.

11-12. Yağmurun dönüşünü sağlayan göğe ve yarılan yeryüzüne andolsun ki,

13. 14. Muhakkak, o (Kur'an) doğruyu yanlıştan ayıran bir kelamdır. O, bir şaka değildir.

15. Onlar (onu iptal etmek için) bir tuzak kuruyorlar.

16. (Ben de) tuzaklarını, (hilelerini boşa) çıkaracağım.

17. Onun için, sen o inkârcılara bir mühlet ver, az bir süre tanı (pek yakında desteğimiz sana gelecektir).
[bk. 3/178; 19/84; 31/24; 35/43-45]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰىۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ فَسَوّٰىۙ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ي قَدَّرَ فَهَدٰىۙ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰىۜ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓىۙ
﴿٦﴾ اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰىۜ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰىۚ ﴿٨﴾
فَذَكِّرْ اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰىۜ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشٰىۙ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَىۙ ﴿١١﴾
اَلَّذ۪ي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰىۚ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰىۜ ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ
مَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّه۪ فَصَلّٰىۜ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۘ ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُولٰىۙ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ الْغَاشِيَةِۜ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌۙ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ
نَاصِبَةٌۙ ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَاراً حَامِيَةًۙ ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍۜ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
اِلَّا مِنْ ضَر۪يعٍۙ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْن۪ي مِنْ جُوعٍۜ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌۙ
لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌۙ ﴿٨﴾ ف۪ي جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ ﴿٩﴾ لَا تَسْمَعُ ف۪يهَا لَاغِيَةًۜ ﴿١٠﴾ ﴿١١﴾

87. ALA SURESİ Cüz 30 Sayfa 591

Allah'ın «Yüce» anlamındaki adıyla başladığı için «el-A'lâ» denilen bu sûre 19 âyet olup, Mekke'de inen ilk sûreleden dir.

Bismillahirrahmanirrahim.

1. Yüce Rabbinin adını tesbih et.
2. O, yaratıp şekil vermiştir.
3. O, her şeyi ölçüyle yapıp doğru yolu göstermiştir.
4-5. O, (yemyeşil) otlakları çıkarandır. Sonra da onları (çürütüp) kararmış çer çöpe çevirendir.
6.7. **Allah'ın varetmesiyle (gücüyle) Sana Kuran'ı Biz okutacağız ve asla unutmayacaksın. Doğrusu açı ğıda gizliyi de bilen O dur.**
8. Başarıya giden yolu sana kolaylaş tıracağız.(seni başarılı kılacağız).
9. O halde, (hakikati başkalarına) hatırlat, bu hatırlatma ister fayda ver(i yor görün)sün, (ister görünmesin).
10. Allah'tan korkan öğüt alacaktır.
11. İsyankar olan ondan kaçar.
12. 13. O en büyük ateşe atılacak ve sonra orada ne ölecek, ne de hayat bulacaktır. krş. 4/56; 20/74; 25/14
14-15. Kendisini kötülüklerden arın dıran (inkârdan ve isyandan) temizle nen, Rabbinin adını anıp namazı dosdoğru kılan kurtuluşa erer.
16. Ama sizler dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
17. Oysa âhiret, daha hayırlı ve sürek lidir.
18-19. Doğrusu bu hükümler ilk sahi felerde, İbrahim ve Musa'nın sahife lerinde de vardır. [krş. 53/36-37]

88. GAŞİYE SURESİ Cüz 30

İlk gelen sûrelerden olup, Zâriyât sûresinden sonra Mekke'de inmiş tir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Dehşeti her şeyi kaplayacak olan felaketin (kıyametin) haberi sana geldi mi? [bk. 20/9]
2. O gün bir takım yüzler zillete bürünmüştür.
3. (günahın yükü altında) bitkin düşmüş, (korku ile) sarsılmış, (bk. 18/103-104; 24/39)
4. Yakıcı ateşe yaslanırlar.
5. Kızgın bir kaynaktan içirilirler.
6-7. Beslemeyen, açlığı gidermeyen kötü kokulu bir yiyecekten başka birşeyleri yoktur. **(yiyecekleri dariğ yani irindir).**
8. İnanmış olanların yüzleri, o gün, pırıl pırıldır.
9. Yaptıklarından memnundurlar.
10. Yüksek bir cennettedirler. [krş. 19/62; 56/25-26]
11. Orada boş söz işitmezler.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٢ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝١٣ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ
۝١٤ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝١٥ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝١٦ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى
الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٧ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٨ وَإِلَى الْجِبَالِ
كَيْفَ نُصِبَتْ ۝١٩ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢٠ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ
مُذَكِّرٌ ۝٢١ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٢ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝٢٣ فَيُعَذِّبُهُ
اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝٢٤ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝٢٥ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝٢٦



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَاللَّيْلِ إِذَا
يَسْرِ ۝٤ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ۝٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ
فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٦ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا
فِي الْبِلَادِ ۝٨ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝٩ وَفِرْعَوْنَ
ذِي الْأَوْتَادِ ۝١٠ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝١١ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝١٢
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝١٣ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝١٤

12. Orada akan kaynak vardır.

13. Orada, yükseltilmiş tahtlar vardır.

14-16. (Önlerine) konmuş bardaklar, sıra sıra dizilmiş yastıklar, serilmiş yumuşak tüylü halılar vardır.

17-20. (İnsanlar) devenin nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yeryüzünün nasıl yayıldığına bir bakmazlar mı?

21-26. O halde (Resûlüm), öğüt ver. Çünkü sen ancak öğüt vericisin. Onların üzerinde bir zorba değilsin. Ancak yüz çevirip inkâr edene gelince, işte öylesini Allah en büyük azap ile cezalandırır. Şüphesiz onların dönüşü sadece bizedir. Sonra onların sorguya çekilmesi de sadece bize aittir.

89. FECR SURESİ Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 30 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Andolsun sökmekte olan şafağa!
2. On geceye ;
(On gece hakkında kitabın son sayfalarında gşrebilirsiniz.)
3. Çift ve tek (olarak yaratılan şeyler)e,
4-5. Gelip geçen geceye andolsun ki, bunların herbiri akıl sahibi için birer yemine değmez mi?
6-10. Rabbinin, Ad kavmine (Hûd peygamberin toplumuna), şehirler içinde benzeri kurulmamış sütunlarla dolu olan İrem şehrine, vadide kayaları yontan (Salih'in kavmi) Semûd'a ve direk gibi sağlam orduları olan Firavun'a neler yaptığını görmedin mi?

89. FECR SURESİ

11. Bunlar, ülkelerde azıp zulmetmişlerdi.

12. Oralarda bozgunculuğu çoğaltmışlardı.

13. işte bu yüzden Rabbin onları azap kırbacından geçirdi;

14. Doğrusu Rabbin hep gözetlemektedir.

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓي اَكْرَمَنِ
﴿١٥﴾ وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓي اَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا
بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَت۪يمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٓاضُّونَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِ ﴿١٨﴾
وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّٓا اِذَا
دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَٓاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَج۪ٓيءَ
يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا
لَيْتَن۪ي قَدَّمْتُ لِحَيَات۪ي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُٓ اَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ
وَثَاقَهُٓ اَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ اِرْجِع۪ٓي اِلٰى رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُل۪ي ف۪ي عِبَاد۪ي ﴿٢٩﴾ وَادْخُل۪ي جَنَّت۪ي ﴿٣٠﴾



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
لَٓا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ي كَبَدٍ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ
اَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَمْ يَرَهُٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾

90. BELED Suresi Cüz 30

Mekke'de Kaf sûresinden sonra inmiştir, 20 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-2. Bu, beldeye(Mekke şehrine) yemin ederim; ki sen bu şehirde oturmuşsun.
3.Ve (tanıklığa çağırırım) anne babayı ve çocuk ları:
4. İnsanoğlunu, zorluklara katlanacak şekilde ya rattık.
5. İnsanoğlu, kendisine kimsenin güç yetiremiye ceğini mi sanıyor?
6. "Ben, yığınla servet tükettim!" diyerek övünüp duruyor.
7. Peki, kimsenin kendisini görmediğini mi sanı yor?

15. Rabbin denemek için bir insana iyilik edip, nimet verdiği za man, o: "Rabbim beni şerefli kıldı" der.
16. Ama Rabbi onu imtihan edip rızkını ölçüye (normale) bağlarsa: "Rabbim bana ihanet etti!" der.
[bk. 17/83; 41/51]
17. Hayır; yetime karşı cömert davranmıyorsunuz.
18. Yoksulu yedirmek konusun da birbirinize özenmiyorsunuz.
19. Size kalan mirası hak gözet meden yiyorsunuz.

20. Malı pek çok seviyorsunuz.
21. Hayır, yeryüzü (kıyamet sarsıntısıyla) parça parça olup dağıldı ğı zaman,
22. Melekler sıra sıra dizilip, Rabbinin emri gelince,
23.O gün cehennem getirilir, insan yaptıklarını birer birer hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ne faydası var?
24. "Keşke bu hayatım için önce den bir şey yapsaymışım" der.
25. O gün, hiç kimse, Allah'ın azap ettiği gibi azap edemez.
26. ve hiç kimse O'nun gibi bağlarla bağlayamaz.
27. Ey mutmain (tatmin olmuş) nefis(Kimse) !

28. O, senden, sen de O'ndan razı olarak Rabbine dön!
[krş. 98/8]
29. İyi kullarımın arasına gir."
30. "Cennetime gir."

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ
﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ
﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ
مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ
إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ
وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا
﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا
﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا
فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

90. BELED Suresi Cüz 30 Sayfa 594

8-9. Biz onun için iki göz, bir dil ve iki dudak var etmedik mi?
10. Biz ona eğri ve doğru iki yolu da göstermedik mi? [krş. 76/2-3]
11-16. Fakat o, sarp yokuşu aşamadı. O sarp yokuş nedir bilir misin? Köle azat etmek veya açlık gününde yakını olan bir yetimi, yahut aç açık bir yok sulu doyurmaktır.
17. Sonra, inanıp birbirlerine sabır tav siye edenlerden, merhametlilerden olmayı tavsiye edenlerden olmaktır.
18. İşte bunlar amel defterleri sağdan verilenlerdir.
19. Ayetlerimizi inkar edenler, işte onlar amel defterleri sollarından veri lenlerdir.
20. Onlar her yönden ateşle kapatıla caklardır.

91. ŞEMS SURESİ

91. ŞEMS Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 15 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Güneşe ve onun ışığına,
2. Ardından gelmekte olan aya,
3. Onu ortaya koyan gündüze,
4. Onu bürüyen geceye,
5. Göğe ve onu yapana,
6. Yere ve onu yayana,
7. Kişiye ve onu şekillendirene,
8. Sonra da ona bir takım kabiliyetleri verip de iyi likleri (yap) ve kötülükleri (yapma diye) ilham edene ki:
9. Kendini arıtan saadete ermiştir.
10. Kendini fenalıklara gömen kimse de ziyana uğramıştır. [krş. 92/12-18]

11-15. Semûd kavmi azgınlığı yüzün den (Allah'ın elçisini) yalanladı. Onla rın en bedbahtı (deveyi kesmek için) atıldığında, Allah'ın Resûlü onlara: «Allah'ın devesine ve onun su hakkı na dokunmayın!» dedi. Ama onlar, onu yalanladılar ve deveyi kestiler. Bu nun üzerine Rableri günahları sebe biyle onlara büyük bir felâket gönder di de hepsini helâk etti. (Allah, bu şekilde azap etmenin) âkıbetinden korkacak değil ya.
[bk. 7/73; 26/155; 54/28]

92. LEYL SURESİ Cüz 30 Sayfa 595

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىۙ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰىۙ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰىۙ ﴿٣﴾
اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰىۜ ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰىۙ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰىۙ ﴿٦﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰىۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰىۙ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰىۙ
﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰىۜ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْن۪ي عَنْهُ مَالُهُٓ اِذَا تَرَدّٰىۜ ﴿١١﴾ اِنَّ
عَلَيْنَا لَلْهُدٰىۘ ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُو۫لٰى ﴿١٣﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَاراً تَلَظّٰىۚ ﴿١٤﴾
لَا يَصْلٰيهَٓا اِلَّا الْاَشْقٰىۙ ﴿١٥﴾ اَلَّذ۪ي كَذَّبَ وَتَوَلّٰىۜ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْاَتْقٰىۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ي يُؤْت۪ي مَالَهُ يَتَزَكّٰىۚ ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ
تُجْزٰىۙ ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰىۚ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالضُّحٰىۙ ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰىۙ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰىۜ ﴿٣﴾

Mekke'de inmiştir, 21 âyettir.

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kararıp ortalığı bürüdüğü zaman geceye andolsun.

2. Açılıp aydınlattığı zaman gündüze andolsun.

3. Erkeği ve dişiyi yaratana andolsun ki:

4. Gerçekte, (ey insanlar,) siz çok çeşitli hedefler peşindesiniz!

5-7. Elinde bulunandan verenin, Allah 'a karşı gelmekten sakınanın, en gü zel söz olan Allah'ın birliğini doğrula yanın işlerini kolaylaştırırız.

8-10. Cimrilik yapana ve kendi kendi ne yeterli olduğunu zannedene, ve en güzeli de yalanlarsa, onun için zorlu ğa ve sıkıntıya giden yolu kolaylaştırı rız:

11. O kimse ölüp ateşe yuvarlandığı zaman, malı ona fayda vermez.

12. Bize düşen sadece doğru yolu göstermektir.

13. Şüphesiz ahiret'de, dünya'da Bi zimdir.

14. Sizi alevler saçan ateşle uyar dım;

15-16. Oraya,yalanlayıp yüz çevirmiş olan o en azgından başkası yaslan maz.

17-18. Arınmak için malını veren, en çok sakınan kimse ise ondan uzak tutulur.

19-20. O yaptığı iyiliği birinden karşı lık görmek için değil, ancak yüce Rab binin hoşnudluğunu gözeterek yap mıştır.

21. Elbette kendisi de hoşnut olacak tır.

93. DUHA SURESİ Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 11 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Kuşluk vaktine andolsun;

2. Sükunete erdiği zaman geceye and olsun ki,

3. Rabbin seni ne bıraktı ve ne de sana darıldı. [bk. 18/23-24]

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُولٰىۜ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضٰىۜ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰىۖ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا فَهَدٰىۖ
﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰىۜ ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْۜ ﴿٩﴾
وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْۜ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَۙ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَۙ ﴿٢﴾ اَلَّذِٓي اَنْقَضَ
ظَهْرَكَۙ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَۜ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاۙ ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًاۜ ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْۙ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِۙ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَۙ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِينِۙ ﴿٣﴾ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِٓي اَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِينَۙ ﴿٥﴾

95. TİN SURESİ Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 8 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. İncir ağacı ve zeytin diyarı şahittir, [bk. 6/125; 20/25; 39/22]

2. Ulu sina dağı şahittir .

3. Andolsun bu güvenli Mekke şehrine ki:

4. Biz insanı en güzel şekilde yarattık,

5. (inanmayıp yararlı işler yapmazsa) Sonra onu aşağıların en aşağısına çeviririz.

4-5. Muhakkak ki (bundan sonra ki hayat), senin için, evvelkinden (hayatının ilk bölümünden/ peygamberliğin ilk yıllarından) daha hayırlı (olacak)tır. Ve yakında Rabbin sana (istediklerini) verecek ve sen de hoşnut olacaksın.

6. Seni öksüz bulup da barındırmadı mı?

7. Seni şaşırmış delalette bulup, doğru yola eriştirmedi mi ?

8. Ve seni yoksul bulup da zengin etmedi mi?

9. Öyleyse sakın öksüze kötü muamele etme;

10. Ve sakın bir şey isteyeni azarlama;

11. Yalnızca Rabbinin nimetini anlat. (vahyi anlat).

94. İNŞİRAH SURESİ

Mekke'de inmiştir, 8 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. (Ey Muhammed!) Senin saadetin için, göğsünü (hikmetle doldurmak suretiyle) genişletmedik mi?

2-3. Senden, belini bükmüş olan (peygamberliğin ağır) yükünü ("Sen sadece bir tebliğcisin" diyerek) hafifletmedik mi?

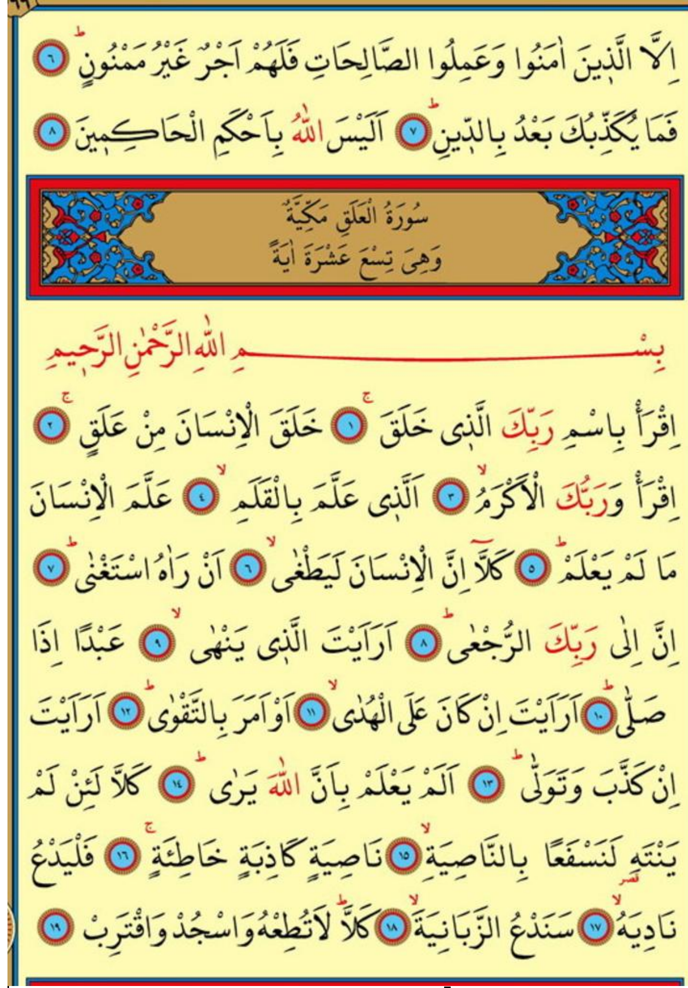
4. Senin şanını yükseltmedik mi?

5. Elbette güçlükle beraber şüphesiz bir kolaylık vardır.

6. Gerçekten, güçlükle beraber bir kolaylık vardır.

7. Öyleyse, (boş vakit geçirme)bir işi bitirince diğerine giriş;

8. Ve (her işinde)yalnız Rabbine yönel.



96. ALAK SURESİ Cüz 30

Mekke'de inmiştir; 19 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!

(**Veya :** Yaratan Rabbinin adıyla (insanları islama) çağır.

2. O, insanı alakadan /embrio ,hücreden yarattı.

[bk. 22/5; 23/13-14]

3-5. Oku ! Kalemle (yazmayı) öğreten, insana bil mediğini bildiren Rabbin, en büyük kerem sahibi dir.

6-7. Ama, insanoğlu kendini yeterli gördüğü için azgınlık eder.

8. Dönüş şüphesiz Rabbine'dir.

9.10. Salât ettiği [dini yönden ve zihinsel açıdan destek olduğu; toplumu aydınlat maya çalıştığı] zaman bir kulu engelle yen kişiyi gördün mü?

(*VEYA;* Gördün mü şu namaz kılan kulu engelleyeni ?

11-12. Ne dersin, ya o (engellenen kul) doğru yol üzere ise; ya da takvayı (Allah'a karşı gel mekten sakınmayı) emrediyorsa?

6. Yalnız, iman edip yararlı iş işleyenler bunun dışındadır. Onlara kesintisiz ecir vardır.

7. O halde seni din hususunda bundan sonra kim yalanlayabilir?

8. Allah, hükmedenlerin en iyi hükmedeni değil midir?

96. ALAK SURESİ

13. Gördün mü, o inanmıyanı ve sırt çevireni, (doğru mu yaptı yani?)

14. O, Allah'ın her şeyi görmekte olduğunu bilmez mi ?

15. Hayır, eğer vazgeçmezse, onu alnından tutup sürükleyeceğiz,

16. O yalancı, isyankar alnından!

17. O zaman, kafadarlarını çağırsın,

18. Biz de zebanileri çağıracağız.

19. Hayır, (Müşriğin yolu sapıktır). Sakın onu dinleme! Secdene (nama zına) devam et de (Rabbinin rahme tine) yaklaş!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝١ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝٢ لَيْلَةُ
الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ۝٣ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ ف۪يهَا
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ۝٤ سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝٥



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ مُنْفَكّ۪ينَ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ۝١ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝٢ ف۪يهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝٣ وَمَا تَفَرَّقَ
الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝٤ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا
اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَ حُنَفَٓاءَ وَيُق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ د۪ينُ
الْقَيِّمَةِ ۝٥ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ
ف۪يهَا اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝٦ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝٧ جَزَٓاؤُ۬هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝٨

Mekke'de inmiştir, 5 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Doğrusu, Biz, Kuran'ı kadir gecesinde indirmişizdir.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?

3. Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır.

4. Melekler ve beraberinde RUH (yani vahiy) ile o gecede Rablerinin izniyle (yani emri ile) her türlü iş için arka arkaya inerler. [bk. 44/4]

5. O gece,fecrin doğuşuna kadar selâmettir.(Allah o gece yalnız selâmet ve hayır takdir eder, yahud melekler mü minlere selâm verir dururlar.)

98. BEYYİNE Suresi Cüz 30

Medine'de inmiştir, 8 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1- Kitap ehlinden inkâr edenler ile Allah'a ortak koşanlar, kendilerine apaçık delil gelinceye kadar (küfürden) ayrılacak değillerdi.

2.3. (İşte o apaçık delil,) Allah tarafından gönderilen ve en doğru hükümleri içeren tertemiz sahifeleri okuyan bir elçidir. [bk. 5/17, 72; 9/30; 13/36] [bk. 3/105]

4. Kitap ehlinden olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra fırkalara ayrıldılar.

5. Oysa onlar sadece (bâtıl dinlerden uzaklaşarak) saf bir inançla Allah'a kulluk etmek, namaz kılmak ve zekât vermekle emrolunmuşlardı ki, dosdoğru din de zaten budur.

98.BEYYİNE SURESİ
Cüz 30

6. Şüphesiz, inkâr eden kitap ehli ile Allah'a ortak koşanlar, içinde süresiz kalmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratıkların en kötüsüdürler. [krş. 2/165]

7. Şüphesiz, iman edip, doğru ve yararlı iş işleyenler var ya; işte onlar yaratıkların en hayırlısıdırlar.

8. Onların Rableri katındaki mükafatı, içinde ebedi ve süresiz kalacakları, içlerinden ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah onlardan razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. Bu, Rabbin'den korkan kimseyedir. [krş. 89/27-30]



99. ZİLZAL Suresi Cüz 30 Sayfa 599

Medine'de inmiştir. 8 ayettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-3. Yer dehşetle sarsıldıkça sarsıldığı, yeryüzü ağırlıklarını dışarıya çıkardığı ve insanın: "Buna ne oluyor?" dediği zaman;

4-5. İşte o gün, yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle kendi haberlerini anlatır.

6. O gün insanlar (dünyada) yaptıklarının kendilerine gösterilmesi için bölük bölük (kabirlerinden) çıkacaklar.

7. Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür.

8. Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür. [bk. 18/49]

ADİYAT SURESİ

100. ADİYAT Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 11 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Yazıklar olsun (Vahye) dinmez bir hınçla saldıranlara.
2. Ve (içindeki) öfke ateşiyle etrafı tutuşturanlara .
3. Ve sabahlara kadar kıskançlıktan kıvrananlara .
4. Ve tozu dumana katıp ortalığı bulandıranlara .
5. Nihayet bu düşmanlıkla toplumun ortasına dalanlara .
6. İnsan gerçekten Rabbine karşı pek nankördür.
7. Doğrusu kendisi de bunların hepsine şahiddir.

8. Gerçekten mala da pek düşkündür.

9-10. İnsan, kabirlerde bulunanların çıkarılacağı ve kalblerde olanların ortaya konulacağı bir zamanın geleceğini bilmez mi?

11. işte o gün Rableri onların her halinden haberdar olduğunu gösterecektir. (İnsanın tüm bunları bilip, ona göre doğru dürüst işler yapması gerekmez mi?)



102. TEKASÜR Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 8 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-2. Çoğunluk olmak iddianız sizi o kadar meşgul etti ki, mezarları ziyaretle oradakileri'de sayacak kadar oldunuz.

3. Hayır; öyle olmayın; yakında bilecek siniz.

4. Hayır; gözünüzü açın; yakında bilecek siniz.

5. Dikkat edin, şayet yaptığınızın sonucunu kesin olarak bir bilseniz!

6. Andosun ki (siz ey kafirler !), cehennemi göreceksiniz.

7. Andolsun ki onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.

8. Sonra o gün,size verilmiş olan her nimet ten sorguya çekileceksiniz.

101. KARİA Suresi Cüz 30 Sayfa 600

Mekke'de inmiştir, 11 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Gürültü koparacak olan,

2. Nedir o gürültü koparacak olan?

3. O gürültü koparacak olanın ne olduğunu sen bilir misin?

4. O gün insanlar, ateş etrafında çırpı nıp dökülen pervaneye dönecekler.

5. Dağlar, atılmış renkli yüne benze yecekler.

6-7. Ama (iyilik) tartıları ağır gelen kimse hoş bir hayat içinde olacaktır.
[krş. 23/101-103]

8. (iyilik)Tartıları hafif gelenler ise,

9. Onların yeri bir çukurdur.

10. O çukurun ne olduğunu sen biliyor musun?

11. O, kızgın bir ateştir.



103. ASR Suresi   Cüz 30 Sayfa   601

Mekke’de inmiştir, 3 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. Asr şahid olsun ki,

2. İnsan hiç şüphesiz hüsran içindedir.

3. Ancak iman edip yararlı iş işle yenler, birbirlerine gerçeği tavsiye edenler ve sabırlı olmayı / direnme gücünü tavsiye edenler bunun dışın dadır.

104. HÜMEZE Suresi   Cüz 30

Mekke’de inmiştir, 9 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1- Gizli açık, arkadan, önden sürekli iftira atıp kara çalan, çekiştirip ayıp kusur arayan herkes kendine yazık etmiştir !

2. İşte, malı yığan ve onu birikim sayan bu tiptir .   [krş. 49/11-12]

3. Malının kendisini ölümsüz kılacağını sanır .

4 . Hayır, aksine kırıp geçiren ve iliklere işleyen bir ateşin dibine savru lacaktır.

5. Sahi sen nereden bileceksin kırıp geçiren ateş nedir ?'

6-7. O, yüreklere çökecek olan, Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

8-9. Onlar, uzun sütunlar arasın da, her yönden o ateşle kapatılmışlar dır.

105. FİL Suresi   Cüz 30

Mekke’de inmiştir, 5 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah’ın adıyla

1. (Ey Resulüm,Kâbe'yi tahrip etmek isteyen) fil sahiplerine (Ebrehe ordusuna) Rabbinin ne yaptı ğını görmedin mi?

2. Onların ince tasarlanmış hilelerini boşa çıkar madı mı?

3-4. Üstlerine yoğun bir şekilde uçuşan[1] bulut kütleleri[2] göndermişti.Başlarına pişmiş çamurdan taş boşaltan bulut kütleleri…

[1] طَيْر (tayr) çoğul anlamı taşıyan isimdir; tekili طائر (tâir) dir. Kenarı olup havada yüzen her şeye tâirdir. (Müfredat s.403). Kur’ân’da kuşa, iki kanadıy la uçan tâir” (En’âm 6/38) denir. Kuşlar anlamında izafetsiz olarak, elif lam’lı olarak الطَيْر (et-tayr) şeklinde kullanılmıştır. Bu âyette طَيْر (tayr), elif lamsız dır. Çünkü burada uçuşanlar kuş değildir.[2] أبابيل, “arka arkaya, yığın yığın” demektir (el-Ayn c.2 s.191). Zeccâc’a göre طير أبابيل (tayrun ebâbîl) “şuradan buradan yığınlar halinde tayr (uçuşan nesneler)” anlamındadır. “Ard arda kümeler halinde tayr (uçuşan nesneler)” diyenler de olmuştur (lisan’ul-Arab c.4 s.508). [3] سِجّيل (siccîl) çamurun pişirilmesiyle oluşan taş demektir; Farsça’dan Arapçaya geçmiştir. Siccîl, yanardağ patlamasıyla helak olan Lut kavminin üzerine de yağmıştır.

5. Sonunda onları, yenilmiş ekin gibi yaptı.



108. KEVSER Suresi Cüz 30

Mekke'de inen bu sûre 3 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Muhakkak ki biz, sana Kevser'i (iyilik, bereket, mutluluk, güzellik gibi bol nimet) verdik.

2. O halde Rabbine yönel / destek iste ve güçlüklere göğüs ger/ diren.

(fasalli li Rabbike Rabbike yönelip destek iste Veya vahyi Rabbin için destekle) NAHR: BOYUN GÖĞÜS BİRLEŞME BÖLGESİ, ELLERİ GÖĞSE KOYMAK, GÖĞÜS GERMEK GÖĞÜS GÖĞÜSE ÇARPIŞMAK anlamlarında bir kelimedir.

3. Bir başka gerçek de şu ki, (hayırdan) tamamen kesilip kopmuştur senden nefret eden.

106. KUREYŞ Suresi Cüz 30 Sayfa602

Mekke'de inmiştir, 4 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1- Kureyş'in emniyeti sağlana bilsin diye,

2. kış ve yaz seferlerindeki emniyeti. (sağlanmıştır).

3-,4. Öyleyse kendilerini açken doyuran ve korku içindeyken güven veren bu Ev'in (Kabe'nin) Rabbine kulluk etsinler.

107. MAUN Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 7 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Dini yalan sayanı gördün mü? (Gördün mü, o hesap gününü yalanlayanı!)

2-3. Öksüzü kakıştıran, yoksulu doyurmaya yanaşmayan kimse işte odur.

4. Vay o namaz kılanların haline ki:

5. Onlar kıldıkları namazdan gafildirler.

Veya: ***Artık, salâtlarında ilgisiz, duyarsız, gösteriş olsun diye salât eden [mâlî yönden ve zihinsel açıdan destek olan; toplumu aydınlatmaya çalışır gözüken] ve basit bir şeylerin bile bir ihtiyaçlıya ulaşmasını engelleyen kişilerin vay haline!***

6. Onlar gösteriş yaparlar.

7. Onlar en küçük yardımı bile vermezler. [bk. 2/264; 4/38, 142]



109 .Kafirun suresi Cüz 30 Sayfa603

Mekke'de inmiştir, 6 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. De ki: "Ey kafirler /bilipte üstünü örtenler!"

2. "Ben sizin kul olduklarınıza asla kul olmam."

3. "Benim kul olduğuma da sizler kul olmazsınız."

4. "Zaten ben de sizin kulluk yaptıkla rınıza ,asla kulluk yapacak değilim."

5. "Benim kul olduğuma da sizler kulluk yapmıyorsunuz."

6. "Sizin dininiz size, benim dinim banadır."

110. NASR Suresi Cüz 30

Bu sûre, Mekke'nin fethi sırasında inmiş olmakla beraber Medine devrinde yani hicretten sonra indiği için medenî (Medine'de inen) sûrelerdendir. 3 âyet tir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1-3. Allah'ın yardımı ve zafer günü gelip, insanların Allah'ın dinine akın akın girdiklerini görünce, Rabbini öve rek tesbih et; O'ndan bağışlama dile, çünkü O, tevbeleri daima kabul eden dir.

111. LEHEB Suresi (MESED) Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 5 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. Ebu Leheb'in elleri (tüm gücü) kurusun; kuru du da!

2. Malı ve kazandığı kendisine fayda vermedi.

3. Alevli ateşe yaslanacaktır.

4-5. Karısı da, boynunda bir ip olduğu halde ona odun taşıyacaktır.



112. İHLAS Suresi Cüz 30 Sayfa 604

Mekke'de inmiştir, 4 âyettir. İslâm'ın tevhid akîdesinin en özlü ve anlamlı ifadesidir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. De ki O Allah (eşi benzeri olmayan) bir tektir.

2. Allah'ın hiçbirşeye ihtiyacı yoktur, her şey O'na muhtaçtır.

3. O doğurtmamış ve doğmamıştır.

4. Hiç bir şey O'na denk ve benzer değildir.

113. FELAK Suresi Cüz 30

Mekke'de inmiştir, 5 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. De ki: Sığınırım ben, karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkaran Rabbe;

2. Yarattığı her şeyin şerrinden,

3. Zifiri karanlık bastırdığı zaman (karanlık işlere düşkün tüm güçle rin) şerrinden,

4. İlişkilere fesat karıştıranların şer rinden,

5. Çekememezlik ettiği zaman çeke meyenin şerrinden.

114. NAS Suresi Cüz 30

Nâs, insanlar demektir. Mekke'de inmiştir, 6 âyettir.

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla

1. De ki: Sığınırım insanların Rabbine
2. İnsanların sahibine / hükümdarına .
3. İnsanların ilahına .
4. Sinsi vesvesecinin şerrinden sığınırım .
5. O, insanların içine vesvese sokar .
6. Cindende olur , insandan da .

(cin görünmeyen anlamında oldoğu için görünen görünmeyen şerlerden sana sığınırım anlamında dır).

ALLAH (C.C) NELERİ SEVER :	ALLAH CC MERHAMETİ :
Bakara /195, 222 Ali imran /134 , 159 Isra /25 Maide /93 Nahl /90, 128 Mümtehine 8	1 /fatiha 2 — 2 /bakara 165 286 65 /tahrim 7 — 27 /nemil 11 73 4 /nisa 29 210 — 3 /ali imran 31 25 /furkan 26 — 39 /zümer 53 15 /hicir 49 — 24 /nur 20 22 /hac 65 — 16 /nahl 7 119
ALLAH (C.C) İN SEVMEDİĞİ OLAYLAR : Tahrim/ 1 — Nisa/ 22 , 110, 148 Hac / 38 Kassas/ 77 — Zümer./ 7 Şura/ 40 — Maide. 64 Bakara/ 190 — Saff /23 Ali imran/ 32 — Lokman/ 18 İsra / 34 , 38 — Nahl /90 Hadid / 23	**ALLAH CC TERBİYE EDİCİDİR :** 2 /bakara 74 /müddesir 3 7 3 /aliimran 134 42 /sura 37 43 4 /nisa 110 114 115 135 140 142 10 /yunus 12 44 39 zümer 53 29 /ankebut 2 3 5 /maide 90 91 16 /nahil 90 119 125 28/ kassas 77 26 /Şuara 227
ALLAH (C.C) KULLARİNA ÖGÜT VERİYOR: Secde /2 Yasin /23 Ali imran 159	**ATALAR DİNİ GELENEĞE UYMAK:** 21-enbiya 52 54 2- Bakara -104- 105- 170 5- Maide 104,105 7- Araf 28 10- Yunus 78 11- Hud 109 31- Lokman 21 37- Saffat 69 43- Zuhruf 21
ALLAH İNSANA ÇEKEMİYECEĞİ YÜKÜ YÜK LEMEZ: 4 /nisa 28 5/maide 6 2 /bakara 286 23/muminun 62 6 /enam 157 65 /talak 3	
ALLAH CC YARDIMI : 1fatiha /5 2/bakara 4 105 106 107 29 /ankebut 41 42 7 /araf 3 37 55 126 46 /ahkaf 56 37 /saffat 22 35 4 /nisa 117 18 /kehf 44 28 /kassas 62 63 64 42/Şura 31 26 /Şuara 213 72/ cin 18 20 6 /enam 14 17 18 8 /enfal 40 64 39 /zumer 3 8 36 38 22 /hac 12 13 70 73 9 /tövbe 11 27 /nemil 62 Rad /14 35 /fatır 4	

Allah'dan başkasına yalvarmanın şirk olduğu Ayetler :	Allah(cc) Peygamber'in hata larını vahiy ile düzeltmesi :
17- Isra 54,55,56,57,67 46- Ahkaf 5,6 **Allah şirke karşı misal veriyor:** 22- Hac 12,13,73 35- Fatır 14, 22,40 6- Enam 56,63,64,80,81 19- Meryem 81,82 27- Neml 62 16- Nahl 19-21 7- Araf 37,38 72- Cin 18 5- Maide 72 !!! 39- Zümer 3,38,65 3- Ali İmran 64,65 **Allah(C.C) misallerle şirki anlatı yor:** 22- Hac 73 29- Ankebut 41 30- Rum 28 39- Zümer 29,65 **ALLAH(C.C) YOLUNDA İNFAK:** 3/ ali imran 92 134 63 /münafikun 10 2 /bakara 3 195 245 254 261 262 8 /enfal 3 13/ rad 22 14/ ibrahim 31 17/ isra 29 22/ hac 35 28/ kassas 77 35/ fatır 29 30 64/ tegabun	3- Ali Imran 161 4- Nisa 105, 107, 113 6- Enam 35 8- Enfal 67, 68 9- Tövbe 43 17- Isra 73-74, 75 18- Kehf 28 23- Müminun 55 47- Muhammed 2-19 66- Ibrahim 1 69- Hakka 44-47 80- Abese 1–10 3- Ali Imran 161 4- Nisa 105, 107, 113 6- Enam 35 8- Enfal 67, 68 9- Tövbe 43 17- Isra 73-74, 75 18- Kehf 28 23- Müminun 55 47- Muhammed 2-19 66- Ibrahim 1 69- Hakka 44-47 80- Abese 1–10 **BOŞANMA TALAK** 65 /talak 1 5 Nisa /35 2 /bakara 228 229 232

CENNET :	CEHENNEM :
3 /aliimran 15 16 17 2 /bakara 227 39 /zumer 51 73 74 64 /tegabun 9 65 /talak 11 68 /kalem 34 35 59 /hakka 18 24 70 /mearic 22 35 76 /insan 7 12 77 /mürselat 1 10 41 44 78 /nebe 31 34 79 /naziat 40 41 87 /ala 14 15 89 /fecir 27 30 91 /şems 1 10 98 /beyyine 7 8 103 /asır 1 3 86 /tarık 14 15 **Diriliş ve Mahşer :** 39- Zümer 68,7 40- Gafir 16,17,18 89- Fecr 21,30 58- Gasiye 1-6 86- Tarik 9,10 84- Inşikak 1-4 82- Infitar 1,5,13,19 83- Mutaffifin 4,6,10,36 80- Abese 32,42 81- Tekvir 1,14 74- Mudessir 8,10 75- Kiyame 1,15,22,30 78- Nebe 17,26,38,40 79- Naziat 10,14 99- Zilzal 1-8 101-Karia 1-11 52- Tur 9,28 20- Taha 105,108 18- Kehf 47 16- Nahl 74 !!! 70- Mearic 8,14 22- Hac 1-7 50- Kaf 9,11 36- Yasin 51,54 **DİNDE ZORLAMA YOKTUR :** 2- Bakara 256 !!! 10- Yunus 99 88- Gaşiye 24 **EVLİYA KİMLERDİR:** 10 /yunus 61 62 2 /bakara 3 4 5 12 177 257 3 /aliimran 68 46/ ahkaf 13 14 47 /muhammed 15 45 /casiye	82- Infitar 13-16 4- Nisa 14,56,115 7- Araf 9,37,40,42,51 5- Maide 36,37 20- Taha 74,124,127 ! 21- Enbiya 98 25- Furkan 11-14 22- Hac 19-22 37- Saffat 22,35,51,70 35- Fatır 36,37 32- Secde 20 38- Sad 55-59 40- Gafir 49,50,76 42- Sura 44,45 56- Vakia 41,56 66- Tahrim 7 104- Hümeze 1-9 23- Müminun 101,102,103,104 101- Karia 8,9,10,11 39- Zümer 71,72 15- Hicr 44 **DUA KONUSU :** 25 /furkan 77 40 /gafir 7 9 60 1 /fatiha 5 7 7 /araf 155 156 14 /ibrahim 39 41 23 /muminun 118 76 21 /enbiya 63 2 /bakara 186 45 201 3 /aliimran 191 194 8 9 59 /hasr 10 113 /felak 1 5 114 /nas 1 6 9 /tövbe 80 72 /cin 18 22 27 /nemil 62 **ECEL KONUSU :** 75 /kıyamet 26 27 56 /vakia 83 87 6 /enam 61 39 /zümer 42 16 /nahil 70 21 /enbiya 34 35 3 /ali imran 145 185 63 /münafikun 11 31 /lokman 145

GÖREVİ EHLİNE VERMEK :	HELAL ET KONUSU :
4 /nisa 58 2 /bakara 143 3 /ali imran 104 110 22 /hac 41 **GAYB MESELESİ :** 27 /nemil 20 65 72 /cin 24 25 26 27 28 6 /enam 50 9 /tevbe 101 11/ hud 31 49 21 /enbiya 109 12 /yusuf 102 28 /kassas 44 45 46 33 /ahzap 63 40 /gafir 78 46 /ahkaf 9 67 /mülk 24 25 26 79 /naziat 42 43 44 **Hz. Muhammed (s.a.v)** 3- Ali Imran 78-79-80-144-159 7- Araf 157-158 6- Enam 14,17,19,20,50,90,104 10- Yunus 49,94,95,104,106,108 41- Fussilet 6 46- Ahkaf 9 18- Kehf 110 21- Enbiya 34,107 33- Ahzab 6,40,45,46,53,56 68- Kalem 1-4 17- Isra 79 52- Tur 48 36- Yasin 2-4 48- Fetih 28,29 72- Cin 20-23 !!! 39- Zümer 11-14,30 !!! 69- Hakka 44-47 13- Rad 37,38 12- Yusuf 103 34- Sebe 28!!! ...50 20- Taha 13-15 26- Şuara 6 **Peygamberlikten Öncesi :** 12- Yusuf 3 28- Kasas 86-88 93- Duha 6-7 42- Şura 52 Kitap iman bilmezdin. **HELAL VE HARAMLAR :** 16/ nahil 116 5/ maide 87 96 22 /hac 30 7 /araf 32 33 6/ enam 151 116 119 10/ yunus 59 2 /bakara 219 46/ ahkaf **KIYAMET BİLİNİRMİ:** 72 /cin 24 25 — 67 /mülk 24 25 26 7 /araf 187 — 72 /cin 24 25 33 /ahzap 63 — 79 /naziat 42 43 44 42 /sura 17 18 — 17 / isra 51 22 /hac 55 41 /fussilet 47	16 /nahil 115 22 /hac 30 5 /maide 3 4 3 /aliimran 121 6 /enam 118 145 **HİKMET KAVRAMI :** 19 /meryem 12 17 /isra 39 6 /enam 89 31 /lokman 12 43 /zuhruf 63 45 /casiye 16 16 /nahl 1252 bakara 129 269 251 8 enfal 29 3 /ali imran 164 79 81 33 /ahzap 34 4 /nisa 64 113 **İSA PEYGAMBER HAKKINDA :** 3 /al-i imran 45 46 55 5 /maide 110 116 117 21 /enbiya 34 4 /nisa 158 159 43 /zuhruf 61 33 /ahzap 40 İsa(A.S) Yanlış bilinen Çarmık olayından sonra yaşadığını ima eden ayet 23/ 50 **KALPLERDEN GEÇENİ BİLE BİLİR MİYİZ :** 9 /tevbe 101 63 /munafikun 4 35 /fatır 38 28 /kassas 69 11 /hud 31 67 /mülk 13 14 100 /adiyat 9 11 **KABİR HAYATININ OLMADIĞINI GÖSTEREN AYETLER :** 3 /aliimran 56 2 /bakara 259 36 /yasin 51 52 70 /mearic 43 44 82 /infitar 3 4 100 /adiyat 9 10 11 17 /isra 52 37/ saffat 19 20 2 86 /tarık 9 10 10 /yunus 45 35 /fatır 22 58 /mücadele 6 7 71 /nuh 18 14 /ibrahim 27 41 42 43 44 48'de ise alem başka bir alem olacak. 26 /şuara 87 79 /naziat 42 Rum /55 5 Gafir /46tidaki çeliski gibi olanada hud 98 99 da cevabı vardır. 10 /yunus 45 de önemli 21 /enbiya 39 40 da ateşin kıyamet'de olacağı bildiriliyor.

KUR'ANI KERİM HAKKINDA:

15 /hicir 9
18 /kehf
34/ sebe 5 6 /en am 155
38 /sad 29
14 /ibrahim 52
16/ nahil 64
54/ kamer 17 22 32 40
4 nisa 82
47 /muhammed 24
17/ isra 9
41/ fussilet 26
3 /aliimran 79
25 /furkan 30
57 /hadid 9
43/zuhruf 44
Kuran'dan sorulacaksınız
15/ hicir
21 /enbiya 10
28 /kassas 2 apacik
22/ hac 54
6 /enam 153 155
36/ yasin 69 70
8 /enfal 2
45/ casiye
36 zumer36 37
18/ kehf 1 57 kendisine Allahın ayetleri hatırlatılınca yüz çevirenden daha zalim kim olabilir

MÜSLÜMAN OLMAYANLARLA İLİŞKİLER;

MÜMTEHİNE 8:"ALLAH SİZİNLE DİN UĞRUNDA SAVAŞMAYAN VE SİZİ YURTLARINDAN ÇIKARMAYANLARA İYİLİK YAPMANIZI VE ONLARA ADİL DAVRANMANIZI YASAKLAMAZ, ÇÜNKÜ ALLAH ADALETLİ OLANLARI SEVER". **9**. AYETTE: "ALLAH YALNIZ SİZİNLE DİN UĞRUNDA SAVAŞANLARI, SİZİ YURTLARINDAN ÇIKARANLARI VE ÇIKARILMASI İÇİN ONLARA YARDIM EDENLERİ DOST EDİNMENİZI YASAKLAR. KİM ONLARLA DOST OLURSA İŞTE ZALİMLER ONLARDIR". (BU KAFİRLERİ DOST EDİNMEYİN AYETİNİN TEFSİRİDİR).

MÜRTEDİN DURUMU :

Nahl / 106
Ali Imran / 86 - 91
Nisa / 115
Maide / 54

ÖLÜM ANI :

56 /vakia 83 84 85 88 89
75 /kıyamet 26 27
50 /kaf 19
63 /munafikun 10 11
7 /araf 37
47 /muhammed 27
16 /nahil 32 23 /muminun 99 100

MUCİZE KONUSU:

17/ isra 59 90 95
29/ ankebut 51 56
10 /yunus 20
20 /taha 133
6 /en am 109 25 35
13 /rad 38

MÜŞRİKLER :

Müşrikler Allah'a İnanıyorlar onun yanında Allah'ın sıfatlarını başkalarına verdikleri için müşrik oluyorlar .

23- Muminun 81,99
39- Zümer 3,38
29- Ankebut 61,62,63
11- Hud 7,12

NEFSİNE UYUP ÖĞÜTTEN KAÇMAK:

6- Enam 119 7-Araf 49,50,51,179
10- Yunus 42 2- Bakara 44
22- Hac 46 28- Kasas 50
30- Rum 29 47-MUHAMMED 1
52- Tur 32

NAMAZ :

7- Araf 29, 170 107-Maun 4-7
7- Araf 29, 170 25- Furkan 64
19- Meryem 31,54,59,54,55

20- Taha 14, 132 17- Isra 110
10- Yunus 87 11- Hud
6- Enam 92 31- Lokman 17
42- Sura 36-38 14-Ibrahim31-40
21- Enbiya 73 23-Muminun 1-7
70- Mearic 22,35 29-Ankebut 45 !
2-Bakara 45 !,238 4-Nisa 142-43 !
24-Nur 37,56 22- Hac 72,78
5- Maide 12 9- Tevbe 18,54

Namazda Kıble **Bakara 125. 143**

Rekat Sayısı **Nisa 101.102.**

Namaz kılma şekli
Bakara 238. 239 Nisa 101.102.
Hac 26. 38/ 24. 48/ 29.

Okuma **Nisa 43 23/2. 17/111**
6/162 20/14- 29/45. 7 / 204-205-206

Cuma Namazı (62:9).

ÖLÜLERLE-KONUŞMA HAKKINDA :

Nahl 20 21
Ahkaf 5 6
Fatır 22
Nemil 80

PUTLAR MAHŞER GÜNÜ KONUŞA MAZ!!!

7- Araf 53

18- Kehf 52

RÜYA KONUSU HAKKINDA :

isra/60
yusuf /21 43 36 41 49
Saffat /102
Enfal /43
Fetih /27

ŞEHİTLER HAKKINDA:

Şehitler ölmediklerine gelince bu hususta bakara **154.** Ayette:'' Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyin zira onlar diridirler fakat siz farkında değilsiniz''. Hiç kuşkusuz Allah yolunda öldürülenlerden kasıt şehit lerdir. Şehit olanlarında diğer insanların öldüğü gibi öldükleri kesin bilinmekte yani onların öldüklerine ve bu ölümün diğer ölümlerden farklı olmadığına şahit olmaktayız. Dikkat edilirse bu ayette de öldürülmüş, ölmüş olmaktan söz etmektedir. Dolayısıyla şehidin Allah indinde diri olması mecazi bir anlatımdır. Şehi din Allah yanındaki değerini ifade etmektedir. Gerçek ten de ölümlerin en yücesi makamların en üstünüdür. Bu yücelik ve üstünlüğün ne kadar büyük olduğunu belirtmek için yüce Rabbimiz onların kendi nezdinde diri olduklarını söylemektedir. Bu diriliğin anlamını şu ayeti kerime çok güzel açıklamaktadır. **Eğer Allah yolunda öldürülür yada ölürseniz şunu bilinki Allahın mağfireti ve rahmeti onların topladıkları bütün şeylerden daha hayırlıdır. (Ali imran 157 195)**

ŞİMDİ ŞEHİTLERİN GELECEKTE CENNETE GİRECEKLERİ NE DAİR AYETLER :

47 /muhammed 4 5 6

4 /nisa 74

22 /hac 58 hadid/19

Yasin 26'da gir cennete deniliyor. Nahil 32'de bu müjde bütün müminlere vardır. Bu gibi ayetleri "ölüm anı konuşmaları" hakkında bütün ayetlere bakıp kıyas layınız. Bazı ayetlerde(cennete girme) şimdi olmuş gibi gösterilmektedir ve bazı ayetlerde de gelecekte olaca ğını gösteriyor.

ŞİRKİN TEHLİKESİ :

4- Nisa 48 !!!
39- Zümer 65
6- Enam 88
5- Maide 72
12- Yusuf 106
26- Şuara 213
17- Isra 22-39
= büyük tehtid 53,54,56,57
31- Lokman 13
217

ŞEFAAT KONUSU :

2 /bakara 48 123 254
Enam /51 70
32 /secde 4
82 /infitar 17 18 19
39 /zumer 19 43 44
40 /gafir 51 44/41
4 /nisa 122 123 124
29 /ankebut 7
36 /yasin 23 24
19 /meryem 22 87
86 /tarik 9 10
10 /yunus 3 2 2
14 /ibrahim 31
20 /taha 109 22
21 /enbia 28 22
34 /sebe 22 23
Yunus / 18
31 /lokman 33 mearic 70/10

TARTI AYETLERİ :

101 /karia 6 9
21/enbiya 47 23
7 /araf 8 9
23 /muminun 102 103
88casiye 21 26
46 /ahkaf 19

TÖVBE EDENLERİN DURUMU

Furkan 70
Ankebut 7-8-9 , Nisa 146-147

TESLİMİYET:

10/ yunus 84
3 / ali imran 122 159 20
33 /ahzap 48
64 /tegabun 3 13
42 /şura 36 9 10
65 /talak 3
39 /zumer 36 38 54
17 /isra 2
2 /bakara 136
14 /ibrahim 11 12
72 /cin 22
73 /müzzemmil 9 10
25 /furkan 58 59
67 /mülk 29
8 /enfal 2
11 /hud 123
12 /yusuf 67

TAGUT:

2- Bakara 256,257
4- Nisa 54,76
16- Nahl 36
39- Zümer 17,18

ZANNA UYMAK:

10- Yunus 36-38
43- Zuhruf 20
53- Necm 23,27,28
68- Kalem 36,37,38,40,41

KUR’ANDA GEÇEN ON GECE

Kur”anda geçen, ”on gece” sözü bir semboldür, ”Çift” ve “tek” de öyle. Evrende tekli ya da çiftli olmayan hiçbir şey yoktur. Her şey ya tektir ya da çift. “Ve On Gece/Ve Leyâlin Aşrin” On gece! Nedir bu on gece? Zilhicce’nin ilk on gecesi, kurban bayramından önceki on gece, Sayılı günler, Ramazan ayının içinde ve özellikle son on gecesi… Şimdi düşünelim; Zilhicce’nin ilk on gecesini, diğer herhangi bir ayın son ya da ilk on gecesinden, herhangi bir senenin ve herhangi bir ramazan ayının ilk ya da son on gecesini diğer iki tane on geceden akan zaman içinde farklı kılan nedir ya da fark var mıdır?Yukarıdaki “on gece” olarak kabul edilen zaman dilimleri ile ilgili rivayetlerdeki yaklaşımlara baktığımızda, anılan gecelerin kendilerinin kıymetli oluşuna yönelik bir değerlendirmenin yapıldığı nı görüyoruz. Oysa anılan zaman diliminde o zamanı tarihi bir an yapacak olan, bu olayları meydana getiren kişiler, programlar, etkinliklerdir, yani olaylar… Geceler ile günler yolcu ve yük taşıyan araçlar gibidir. Bir otobüs bir şehirden başka bir yere her gün belli saatlerde gider gelir. O üzerinde taşıdığı varlıkların ne ve kim olduğunu bilmez, motoru çalıştığında yol alır, gider ve gelir. Zaman, gece, gündüz, ay ve yıl dediğimiz kavramlar da böyle bir şeydir… Burada önemli olan o otobüs değil, olaydır. Bu olay sayesinde, elbette otobüs de konu olur. Sonraki günlerde adı, kendisinde meydana gelen olayla birlikte anılır. Ramazan ayının önemi, onda indirilen Kur’an’dan ve tutulan oruçtandır. Kadir Suresindeki Kadir gecesi de bu bağlamda değerlendirilmelidir. Bayram günlerinin saat ve dakikaları gösteren anlarında bir şey yok, her şey o anlarda yaşanan olaylardadır. Zaman çok önemli değildir. Burada söyledik lerimizin eşya ve mekân için de geçerli olduğunu düşünüyoruz. Zamanın, eşyanın, mekânın ve yaratılmış hiçbir şeyin kutsalı olmaz. Kutsallık sadece Allah’a mahsustur. Çünkü Kuddüs olan sadece O’ dur.“Vel Fecri Ve Leyâlin Aşrin!” ayetlerini, İslâm ilk yılları sırasında insanlar tarafından yüksek sesle okunduğunu düşünün. “Ey insan lar, bu günden sonra ilk on gün çok dikkatli olun. Bu on günü eğer yıkılmadan, sarsılmadan, oyun ve tuzaklara düşmeden geçebilirsek, İslâm tam olarak gerçekleşmiş olacaktır. İnşallah gece gidip, üzerimize aydınlık doğacaktır ve bunda İslam için gayret eden herkesin bir payı/katkısı ve herkese bir hisse olacaktır.” İşte bu olay ”on gece” olabilir…On Gece’nin sembolik bir sayı ve zaman olduğunu söylemiştik. Benim kanaatimce de sayılı günler tabiri Kur’an’da bu olsa gerek. Ama buradaki ifade temsilidir. Dolayısıyla bizim saydığımız on gece sayısı ile sınırlı değildir. Bu sözü Arap Halkları Ayaklanmaları ya da Arap Devrim Günleri ile ilişkilendirebili riz. ‘On Gece’ ifadesini birbirine sıkıca bağlı, kopmayan, ara vermeyen, gevşemeyen, istikrarlı bir şekilde sürdürülebilen bir hareketin zaman ile olan bağı olarak düşünebiliriz. Hareketin zamanla ilişkisi önemlidir. Bu nedenle yapılan sağlam plân (keyd’ul metin) ile hedefe zamanında ulaşılmaya çalışılmalıdır.İşte tam bu noktada “Vel Fecri ve Leyâlin Aşrin/İyice bak şafak vaktine ve on geceye!” ifadesi devreye giriyor ve Müslümanlara şu şekilde umut ile cesaret veriyor: Karanlığın sayılı günleri kaldı, aklınızı kullanır, payınıza düşen görevinizi kararlı bir şekilde yerine getirirseniz şafak vaktinin aydınlığına ulaşacaksınız, bundan şüpheniz olmasın. Ayrıca katkınız oranında dünya ve ahrette ödüllendirileceksiniz…

(Haluk Gümüş tabaktan iktibastır.)

SURELER FİHRİSTİ

SURELER FİHRİSTİ

ALFABETİK SURELER FİHRİSTİ

ALFABETİK SURELER FİHRİSTİ

ALFABETİK SURELER FİHRİSTİ

ALFABETİK SURELER FİHRİSTİ

ALFABETİK SURELER FİHRİSTİ